

Τ.Ε.Ι. ΠΑΤΡΑΣ

ΣΧΟΛΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ & ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

ΤΜΗΜΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

***ΙΔΙΩΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΜΕΡΙΚΗ Ή ΟΛΙΚΗ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ
ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΜΕΣΩ ΤΟΥ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ***

Σπουδαστής

Χρήστος Ι. Κωνσταντινόπουλος

Επιβλέπουσα Καθηγήτρια

Αναστασία Μιχαλιτσιάνου

Καθηγήτρια Τ.Ε.Ι.

ΠΑΤΡΑ 2000

ΑΡΙΘΜΟΣ
ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ 3048

Θα ήθελα να Ευχαριστήσω τους γονείς μου που μου έδωσαν το έναυσμα για να φτάσω μέχρι εδώ.....

*.....Καθώς και την επιβλέπουσα καθηγήτρια
κα Μιχαλιτσιάνου όπως και τον Τηλέμαχο και
την Έφη που μου συμπαραστάθηκαν στην
ολοκλήρωση αυτής της εργασίας.....*

Π Ε Ρ Ι Λ Η Ψ Η

Αντικείμενο της έρευνάς μου, είναι το θέμα της ιδιωτικοποίησης προβληματικών και μη επιχειρήσεων που έχει εξασφαλίσει το μόνιμο ενδιαφέρον των οικονομικών μελετητών τα τελευταία χρόνια και απασχολεί επίσης έντονα τις εκάστοτε κυβερνήσεις και τους πλέον αρμόδιους προκειμένου να ληφθούν σοβαρές αποφάσεις, που θα επηρεάσουν την αναπτυξιακή πορεία της χώρας μας. Τα αρνητικά σημάδια και η σοβαρότητα στην ελληνική οικονομία από το 1980 (με αργό ρυθμό) και αργότερα βλέπουμε ότι η απειλή γίνεται πιο αισθητή, ύστερα από καίριες αποφάσεις που παίρνουν διαδοχικά τα δύο μεγάλα κόμματα που βρίσκονται εναλλάξ στην εξουσία.

Σκοπός της παρούσας εργασίας είναι να "φωτίσει" τα προβλήματα που αντιμετωπίζει σήμερα ο Δημόσιος Τομέας της χώρας μας και να δώσει ορισμένες λύσεις για την αντιμετώπιση αυτών των προβλημάτων, όπου μπορεί να επιτευχθεί ένας αποτελεσματικός και λιτός Δημόσιος Τομέας όπου θα μπορεί να προσφέρει καλύτερες υπηρεσίες και αγαθά στο κοινωνικό σύνολο.

Είναι γνωστό πως κατά την μεταπολεμική εποχή έχουμε μια άνευ προηγουμένου επέκταση της κρατικής παρέμβασης στις οικονομίες. Η επέμβαση αυτή στηριζόταν στην άποψη ότι ο Δημόσιος Τομέας μιας οικονομίας αποτελεί όχι μόνο τον μοχλό της οικονομικής μεγέθυνσης, αλλά και τον εγγυητή της κοινωνικο-πολιτικής σταθερότητας. Η επιχειρηματική δραστηριότητα του κράτους εκδηλώθηκε είτε με την ανάληψη από το ίδιο της λειτουργίας ορισμένων κατηγοριών επιχειρήσεων (ίδρυση δημοσίων επιχειρήσεων ή κρατικοποίηση ιδιωτικών επιχειρήσεων) είτε με την ισχυρή παρέμβασή του στη λειτουργία των ιδιωτικών επιχειρήσεων και αγορών. Τα αποτελέσματα των ανωτέρω είναι τα γνωστά σε όλους μας προβλήματα που αντιμετωπίζει σήμερα ο Δημόσιος Τομέας. Η αναγγελία για εξυγιάνσεις και ιδιωτικοποιήσεις άρχισαν από το 1990 και πολλά από τα προγράμματα που έχουν αναφερθεί εφαρμόζονται σήμερα.

Η υποκατάσταση δραστηριοτήτων του Δημοσίου Τομέα με άλλες του Ιδιωτικού, μόνο κάτω από συγκεκριμένες προϋποθέσεις βελτιώνει την παροχή υπηρεσιών προς τους πολίτες. Πολλές φορές η εφαρμογή της ιδιωτικοποίησης μπορεί να είναι ασύμφορη και επιζήμια. Η υποκατάσταση π.χ. ενός κρατικού μονοπωλείου από ένα ιδιωτικό δεν είναι βέβαιο ότι εξυπηρετεί πάντα τα συμφέροντα των πολιτών. Από την άλλη πλευρά είναι αφέλεια να πιστεύει κανείς ότι οικονομικά και κοινωνικά προβλήματα μπορούν να λυθούν αν ανατεθούν στο κράτος, κάτι που συμβαίνει συχνά σε υποανάπτυκτες και αναπτυσσόμενες χώρες. Θα πρέπει ο κάθε πολίτης να καταλάβει ότι οι δημόσιες υπηρεσίες δεν παρέχονται δωρεάν: Απλώς ο μέσος πολίτης δεν συνειδητοποιεί το κόστος τους. Ο μέσος πολίτης θα πρέπει να συνειδητοποιήσει ότι οι πόροι του κράτους συλλέγονται με την φορολογία των πολιτών.

Η ιδιωτικοποίηση δεν είναι μόνο η λύση που θα απαλλάξει τους πολίτες από την δυσβάστακτη φορολογία αλλά θα προσφέρει στους πολίτες - το καταναλωτικό κοινό - την παροχή υπηρεσιών και προϊόντων χαμηλότερου κόστους, καλύτερης ποιότητας και μεγαλύτερης ποικιλίας. Για την πραγματοποίηση των προηγούμενων χαρακτηριστικών απαιτείται η ύπαρξη συνθηκών ανταγωνισμού. Τέλος, ο ανταγωνισμός είναι η απαραίτητη προϋπόθεση για μια επιτυχή ιδιωτικοποίηση.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	Σελ.
Αναγνώριση	
Περίληψη	
Εισαγωγή	1
1. Οι Ιδιωτικοποιήσεις Σήμερα	1
2. Τα Προβλήματα των Δημοσίων Επιχειρήσεων	3
3. Ιδιωτικοποίηση: Η Μόνη Ουσιαστική Λύση	4
4. Η Αναγκαιότητα Εξυγίανσης των ΔΕΚΟ	6
5. Ορισμοί Όρων	9
Κεφάλαιο I	
1.1. Γενικότεροι Μηχανισμοί ώθησης της Νέας Ιδεολογίας	12
1.2. Μορφές Ιδιωτικοποίησης	16
Α. Πώληση περιουσιακών στοιχείων του κράτους σε ιδιώτες αγοραστές	16
Β. Αποπαρέμβαση	19
Γ. Εργολαβική Ανάθεση	20
1.3. Τρόποι και Μορφές Ιδιωτικοποίησης σύμφωνα με τον Νόμο 2000 άρθρου 5	21
1.4. Διαδικασία Ιδιωτικοποιήσεων	23
1.5. Τα ωφέλη των Επιχειρήσεων από την Εισαγωγή τους στο Χρηματιστήριο	24

	Σελ.
Κεφάλαιο II	
2.1. Μερική Ιδιωτικοποίηση και Δημόσιες Επιχειρήσεις	26
2.2. Μερική Ιδιωτικοποίηση και Αποτελεσματική Λειτουργία των Επιχειρήσεων Δημοσίου Χαρακτήρα	28
2.3. Αποτελέσματα της Μερικής Ιδιωτικοποίησης στον Κρατικό Παρεμβατισμό	31
2.4. Αποτελέσματα της Μερικής Ιδιωτικοποίησης στο Κράτος, στο Καταναλωτικό Κοινό, τους Εργαζομένους και την Ιδιωτική Πρωτοβουλία	32
2.5. Συνεργασία Κράτους και Ιδιωτικής Πρωτοβουλίας	35
2.6. Κοινή Συναίνεση Κράτους και Ιδιωτικής Πρωτοβουλίας	36
2.7. Η Σπουδαιότητα του Όρου Μερική Ιδιωτικοποίηση	37
2.8. Λόγοι που οδηγούν στην εξυγίανση των Επιχειρήσεων Δημοσίου ή Κοινής Ωφελείας	38
Κεφάλαιο III	
3. Στόχοι της Ιδιωτικοποίησης	41
Κεφάλαιο IV	
4. Κλαδικές Αναλύσεις	45
4.1. Τηλεπικοινωνίες (Ο.Τ.Ε.)	45
4.1.1. Γενικές Πληροφορίες	45
4.1.2. Σκοπός της Εταιρίας	46
4.1.3. Το Θεσμικό Πλαίσιο-Κυβερνητικός Έλεγχος, Ανταγωνισμός, Απελευθέρωση	47
4.1.4. Η Εισαγωγή του ΟΤΕ στο Χρηματιστήριο	49
4.2. Μεταφορές (Ο.Σ.Ε.)	50
4.2.1. Τα Προβλήματα που Αντιμετωπίζει ο ΟΣΕ	50

	Σελ.
4.2.2. Οι Στόχοι που τίθενται από το Μεγαλόπνοο Πρόγραμμα 15ετίας της Διοίκησης του ΟΣΕ	52
4.2.3. Οι Βασικές Ρυθμίσεις που επιβάλλει το Νέο Κοινοτικό Καθεστώς	53
4.3. Ολυμπιακή Αεροπορία Α.Ε.	54
4.3.1. Τα Προβλήματα της Ο.Α.	54
4.3.2. Βασικές Αιτίες της Κρίσης της Ο.Α.	55
4.3.3. Εξυγίανση της Ολυμπιακής Αεροπορίας Α.Ε.	55
4.3.4. Υψηλοί Στόχοι με το Πρόγραμμα Εξυγίανσης	56
4.4. Ο Κλάδος της Ενέργειας: ΔΕΗ, ΕΛΠΕ, ΔΕΠΑ	57
4.4.1. Γενικά	57
4.4.2. Α) Η Εισαγωγή της ΔΕΗ στο Χρηματιστήριο	57
Β) Η Μετοχοποίηση των ΕΛΠΕ	58
Γ) Η Μετοχοποίηση της ΔΕΠΑ	59
4.5. Λοιπές Εταιρίες	59
4.5.1. Ιδιωτικοποίηση της θυγατρικής της Ο.Α. Olympic Catering	59
4.5.2. Τα Αποτελέσματα από την Ιδιωτικοποίηση της Olympic Catering	62
4.6. Διεθνής Έκθεση Θεσσαλονίκης	62
4.6.1. Η Μεταβίβαση της ΔΕΘ σε Ιδιώτες	62

Κεφάλαιο V

5.1. Οι Ιδιωτικοποιήσεις στα Βαλκάνια	64
5.1.1. Γενικά	64
5.1.2. Ρουμανία	64
5.1.3. Γενικά	64
5.1.4. Στρατηγικές Ιδιωτικοποιήσεις	65

	Σελ.
5.1.5. Ιδιωτικοποίηση Μέσω του Χρηματιστηρίου	67
5.1.6. Αποτελέσματα της Ιδιωτικοποίησης στην Ρουμανία	68
5.1.7. Νομικό Πλαίσιο των Ιδιωτικοποιήσεων στη Ρουμανία	69
5.2. Βουλγαρία	69
5.2.1. Γενικά	69
5.2.2. Μορφές Ιδιωτικοποίησης	70
5.3. Αλβανία	71
5.3.1. Γενικά	71
5.3.2. Προϋποθέσεις Ιδιωτικοποίησης	72
5.3.3. Μορφές Ιδιωτικοποίησης	73
 Κεφάλαιο VI	
6. Συμπεράσματα	75
7. Βιβλιογραφία	77
7.1. Παράρτημα	81
7.1. Νομικό Πλαίσιο	81

A' ΜΕΡΟΣ

(ΘΕΩΡΙΑ)

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1. Οι Ιδιωτικοποιήσεις Σήμερα

Ιδιωτικοποιήσεις ή πώληση δημοσίων επιχειρήσεων, έχει αποτελέσει σε πολλές χώρες τα τελευταία χρόνια, και αποτελεί σήμερα και στην χώρα μας, μια από τις πλέον σημαντικές πτυχές της κυβερνητικής οικονομικής πολιτικής. Συνήθως, στην πράξη οι ιδιωτικοποιήσεις αποτελούν μέρος μιας γενικότερης πολιτικής αποκρατικοποίησης, όπου με τον τελευταίο όρο εννοούμε κάθε πολιτική που αποβλέπει στην ελευθέρωση των αγορών από κρατικές παρεμβάσεις στην παραγωγική διαδικασία.

Η "θολή" εικόνα του Δημοσίου Τομέα σήμερα (από πλευράς άμεσου ελέγχου των αποτελεσμάτων, τουλάχιστον) επιβαρύνεται και από τις υπάρχουσες εγγενείς διοικητικές δυσχέρειες:

- Ο κατεξοχήν αρνητικός παράγοντας, που συσκοτίζει ακόμα περισσότερο τον λειτουργικό ορθολογισμό (τουλάχιστον από τη σκοπιά των πολιτών-ιδιοκτητών-χρηστών) του Δημοσίου Τομέα, είναι η διοικητική του ασυνέχεια. Η συχνή εναλλαγή των επικεφαλής των διαφόρων φορέων δημιουργούν κατάσταση διοικητικής αστάθειας και αποπροσανατολισμού δραστηριοτήτων από στόχους, ενώ ταυτόχρονα είναι συζητήσιμη η γνώση, η ικανότητα και η επάρκειά τους να διαρκούν, δεδομένου ότι δεν τοποθετούνται, συνήθως, στις θέσεις τους βάσει αυτών των κριτηρίων από την εποπτεύουσα πολιτική εξουσία.
- Υπάρχει επίσης αυξημένη δυσκολία προσδιορισμού στόχων στο Δημόσιο Τομέα. Αυτό οφείλεται στο ότι ο "βαθμός προσδιοριστικότητας" των αγαθών και υπηρεσιών που παρέχει το Δημόσιο είναι μικρός. Για παράδειγμα, είναι πολύ δύσκολο να προσδιορισθεί ο στόχος "Νοσοκομειακή Περίθαλ-

ψη". Στον Ιδιωτικό Τομέα τα πράγματα, συνήθως, είναι ευχερέστερα. Στην περίπτωση της βιομηχανικής παραγωγής, π.χ. μπορούμε να προσδιορίσουμε στόχους ποσότητας, ποιότητας, χρόνου, κόστους, αρκετά εύκολα. Σε κάθε περίπτωση, υπάρχει ο στόχος "κέρδος" που είναι απόλυτα μετρήσιμος.

- Ο αποπροσανατολισμός των προσπαθειών-δραστηριοτήτων από τους στόχους έχει, συχνά, ως συνέπεια χαώδη λειτουργική κατάσταση, όπου ο φορέας-δημόσιος οργανισμός λειτουργεί μόνο ως μηχανισμός αποσώβησης κρίσεων.
- Η, σε μεγάλο βαθμό, αδυναμία ορθολογικής συσχέτισης εκροών-αποτελεσμάτων και εισροών-συντελεστών παραγωγής στο Δημόσιο Τομέα οδηγεί στην ανεξέλεγκτη αύξηση των συντελεστών παραγωγής και, επειδή από την φύση των εργασιών - που είναι ως επί το πλείστον η παροχή υπηρεσιών - ο κυρίαρχος συντελεστής παραγωγής είναι ο ανθρώπινος παράγον, έχουμε ανεξέλεγκτη αύξηση του προσωπικού.

Η αδυναμία αυτή σε συνδυασμό με την επιθυμία της πολιτικής εξουσίας να είναι στο μέγιστο δυνατό βαθμό αρεστή στην πηγή της δύναμής της (δηλ. τους ψηφοφόρους της) είναι μοιραίο να καταλήγει σε διορισμούς άσχετους με τις πραγματικές ανάγκες.

Με την υπερπροσφορά εισροής, υπό την μορφή ανθρώπινου δυναμικού, και την αδυναμία επακριβούς προσδιορισμού της επιθυμητής εκροής-υπηρεσίας, ο Δημόσιος Τομέας οδηγείται σε συνεχή υποβάθμιση των προσφερόμενων υπηρεσιών, έχει ως αποτέλεσμα και τη συνεχή μείωση της δυνατότητας επαρκούς αμοιβής των απασχολούμενων σε αυτών ατόμων.

2. Τα προβλήματα των Δημοσίων Επιχειρήσεων

Τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι κρατικές επιχειρήσεις όσον αφορά την επίδωξη της εσωτερικής αποτελεσματικότητας και τεχνολογικών καινοτομιών είναι:

α) Η ύπαρξη αλληλοαναιρούμενων ή ασαφών κυβερνητικών στόχων. Π.χ. συνήθως η οικονομική θεωρία υποθέτει ότι η κυβέρνηση, και επομένως και οι κρατικοί οργανισμοί, θέτουν ως στόχο την μεγιστοποίηση της κοινωνικής ευημερίας (άλλωστε, σύμφωνα με τα παραπάνω, αυτός είναι και ο λόγος ύπαρξης των οργανισμών αυτών). Αυτό δεν είναι ρεαλιστικό, διότι αυτός ο στόχος συχνά έρχεται σε αντίθεση με τον στόχο να μεγιστοποιηθεί η πιθανότητα εκλογικής επιτυχίας. Αυτή η αντίθεση είναι αποτέλεσμα μη συμμετρικής πληροφόρησης μεταξύ των πολιτικών και των πολιτών που δεν επηρεάζονται άμεσα από μια κυβερνητική πολιτική, η οποία μπορεί να αυξάνει την οικονομική αποτελεσματικότητα και την γενική κοινωνική ευημερία, αλλά να δημιουργεί, για παράδειγμα, κλασσική ανεργία και, επομένως, εκλογικούς κινδύνους (Vichers and Yarrow).

β) Η ανάμειξη της κυβέρνησης στα διοικητικά των δημοσίων εταιρειών, με δεδομένα τα παραπάνω συχνά οδηγεί σε αναποτελεσματικότητα, στην επίδωξη των στόχων της εταιρείας.

γ) Τα προβλήματα του τύπου που η οικονομική θεωρία ονομάζει προβλήματα "εντολέα-αντιπροσώπου" (principal agent) που πηγάζουν από την ύπαρξη ατελούς πληροφόρησης μεταξύ του ιδιοκτήτη-εντολέα (του κράτους στην προκειμένη περίπτωση) και του διοικητή-αντιπροσώπου της εταιρείας και, επομένως, από την αδυναμία του πρώτου να αποκλείσει την πιθανότητα ενεργειών ενάντια στο συμφέρον του εκ μέρους του δευτέρου. Αυτά τα

προβλήματα μπορεί να υπάρχουν και σε ιδιωτικές εταιρείες όταν ο ιδιοκτήτης δεν είναι το ίδιο πρόσωπο με τον διοικητή-manager της εταιρείας. Είναι πολύ σοβαρό, όταν μια εταιρεία λειτουργεί σε ένα περιβάλλον λίγο ή και καθόλου ανταγωνιστικό, όπως είναι συνήθως για τις δημόσιες υπηρεσίες.

δ) Η ύπαρξη πολλαπλών ιεραρχιών διοίκησης σε δημόσιους οργανισμούς, σε σχέση με ιδιωτικές επιχειρήσεις, οδηγεί συχνά σε μεγάλη σχετικά αναποτελεσματικότητα στην εσωτερική τους λειτουργία.

3. Ιδιωτικοποίηση: Η Μόνη Ουσιαστική Λύση

Για την μη ενεργοποίηση του ανθρώπινου δυναμικού υπεύθυνο είναι το σύστημα ή τα συστήματα μέσα στα οποία αυτό είναι ενταγμένο και ταυτόχρονα υποχρεωμένο να τηρεί τους *de facto* κανόνες λειτουργίας τους, για να επιβιώσει.

Το σύστημα της Δημόσιας Διοίκησης, αλλά και του ευρύτερου Δημόσιου Τομέα, που θεωρητικά λειτουργεί για να παρέχει υπηρεσίες στους πολίτες, στην πράξη θα λέγαμε, ότι υφίσταται καθοριστικές παρεμβολές από το πολιτικό σύστημα. Το τελευταίο, για να κρατηθεί στην εξουσία, πρέπει να ικανοποιεί τις "αναμενόμενες" απαιτήσεις του συστήματος των ψηφοφόρων/υποστηρικτών (λογικών ή μη) με τους οποίους έχει πελατειακή σχέση εξάρτησης. Αυτή η εξάρτηση είναι σημαντική για την επιβίωση του πολιτικού συστήματος. Η ανάγκη επιβίωσης του πολιτικού συστήματος (μέσω της ικανοποίησης πελατών-ψηφοφόρων-υποστηρικτών, απαιτεί επεμβάσεις που δημιουργούν (αλλά και προϋποθέτουν) χαώδη Διοίκηση, ώστε αυτές να πραγματοποιούνται χωρίς να προσκρούουν σε κανόνες και περιορισμούς. Το αποτέλεσμα είναι γνωστό σε όλους: "Η μέγιστη διάλυση και διοικητική ισοπέδωση, ώστε να προωθούνται στο μέγιστο βαθμό οι πελατειακές ανάγκες του εκάστοτε κυβερνώντος πολιτικού σχήματος".

Οι παραπάνω παρατηρήσεις γίνονται χωρίς ίχνος επικριτικής διάθεσης, ούτε για τους πρωταρχικούς υπαίτιους, τους πολιτικούς, ούτε για τους εργαζόμενους στο Δημόσιο Τομέα. Είναι όλοι τους θύματα και όχι θύτες των de facto κανόνων των συστημάτων που είναι εμπλεγμένοι.

Η κατάσταση του Ελληνικού Δημόσιου Τομέα δεν διαφέρει στην ουσία από την κατάσταση του Δημόσιου Τομέα οποιασδήποτε άλλης χώρας του κόσμου. Η μόνη διαφορά αφορά το βαθμό της οργανωτικής και διοικητικής δυσπραγίας. (Αλλού είναι μεγαλύτερη, αλλού μικρότερη, παντού όμως υπαρκτή).

Συμπερασματικά δεν φταίει ο κρατικός χαρακτήρας του Δημοσίου Τομέα για το χαμηλό επίπεδο της παραγωγικότητάς του, αλλά η μονοπωλιακή του μορφή.

Καμία αλλαγή στη διαχείριση του Δημοσίου Τομέα δε θα βελτιώσει ουσιαστικά τα πράγματα, αν δεν γίνει κοινή συνείδηση η ανάγκη για λιγότερο κράτος (περισσότερο ανταγωνιστικό) και όχι για "καλύτερη (γραφειοκρατική) διαχείριση" του υπάρχοντος Δημόσιου Τομέα. Σχεδόν καμία δημόσια υπηρεσία δεν μπορεί, έστω και μερικώς, να μην "ιδιωτικοποιηθεί". Εμπεριστατωμένες μελέτες πολλών ετών σε πέντε διαφορετικές χώρες - Ηνωμένες Πολιτείες, Καναδά, Ελβετία, Μεγάλη Βρετανία και Γερμανία - έχουν καταλήξει στην διατύπωση του Νόμου της Ιδιωτικοποίησης: "Ο ιδιωτικός φορέας είναι πάντα δύο φορές φθηνότερος από το δημόσιο φορέα για μια αντίστοιχη υπηρεσία". (Θα πρέπει να επισημάνουμε ότι ο νόμος δεν ισχύει σε περιπτώσεις όπου δεν υπάρχουν συνθήκες ανταγωνισμού. Είναι νόμος που δείχνει όχι την ανωτερότητα του Ιδιωτικού Τομέα σε σχέση με το Δημόσιο, αλλά απλώς ανωτερότητα του Ιδιωτικού Τομέα σε σχέση με το μονοπώλιο - κρατικό ή μη).

Η εφαρμογή προγραμμάτων ιδιωτικοποίησης αποτελεί σήμερα μια πραγματικότητα, σε εκατό περίπου χώρες παγκοσμίως. Σε αντίθεση με τα κρατούντα διεθνώς πριν τη δεκαετία του '80, όπου ο κρατικισμός εξαπλώθηκε σε σημείο παραλογισμού (αν και αρχικά ήταν αναγκαίος για να επαναδραστηριοποιηθούν οι κατεστραμμένες από τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο οικονομίες των

περισσοτέρων κρατών), έχει δημιουργηθεί σήμερα μια διεθνής τάση ιδιωτικοποιήσεων με σκοπό την προώθηση της ελεύθερης οικονομίας και την ανταγωνιστική λειτουργία αγορών.

Είναι χαρακτηριστικές οι σχετικές κυβερνητικές προτροπές προς του δημόσιους λειτουργούς των Η.Π.Α. την προηγούμενη δεκαετία: "Μην κάθεστε με σταυρωμένα χέρια, καταργήστε κάτι", εννοώντας περιστολή του Δημόσιου Τομέα με αντίστοιχες ιδιωτικοποιήσεις.

Έτσι, ο σημερινός διεθνής προβληματισμός δεν έγκειται στο αν η ιδιωτικοποίηση είναι σωστή επιλογή ή όχι, αλλά στο πώς πρέπει να γίνει. Υπάρχουν πολλοί τρόποι ώστε ένας δημόσιος οργανισμός ή μια δημόσια υπηρεσία να ιδιωτικοποιηθεί. Η επιλογή του πλέον πρόσφορου τρόπου, εξαρτάται από την πολιτική επιλογή του ποιοί και πώς θα έχουν πρόσβαση στο υπό ιδιωτικοποίηση αγαθό και από τους γενικότερους στόχους και επιλογές μιας κυβέρνησης. Δυστυχώς, δεν υπάρχουν έτοιμες συνταγές και κανόνες τους οποίους θα μπορούσε κανείς να εφαρμόζει κατά τρόπο στερεότυπο και να ιδιωτικοποιεί τα πάντα. Το πρόβλημα της ιδιωτικοποίησης είναι κατεξοχήν άσκηση πολιτική, συνοδευόμενη όμως από οικονομικούς περιορισμούς και δυνατότητες που πρέπει να ληφθούν υπόψη.

4. Η Αναγκαιότητα Εξυγίανσης των ΔΕΚΟ

Η προώθηση της εξυγίανσης και του εκσυγχρονισμού των δημοσίων επιχειρήσεων αποτελεί "αδύριτη" αναγκαιότητα της σημερινής πραγματικότητας της παγκοσμιοποίησης των αγορών και του έντονα ανταγωνιστικού ευρωπαϊκού οικονομικού περιβάλλοντος.

Έτσι η Ελληνική Κυβέρνηση επιθυμώντας να κινηθεί προς αυτή την κατεύθυνση, ψήφισε τον νόμο 2414/96 που θέτει το καινοτομικό θεσμικό πλαίσιο του λειτουργικού και οργανωτικού εκσυγχρονισμού των Δ.Ε.Κ.Ο. Σύμφωνα με τον νόμο αυτό, οι δημόσιες επιχειρήσεις πρέπει να λειτουργούν

με βάση τους κανόνες της ιδιωτικής οικονομίας, μετατρέποντας σε ανώνυμες εταιρείες, χωρίς ωστόσο να μεταβάλλεται και να απαλλοτριώνεται ο κοινωνικός τους χαρακτήρας. Επίσης έχουν την υποχρέωση να καταστρώνουν και να καταρτίζουν στρατηγικά και επιχειρησιακά σχέδια.

Το στρατηγικό σχέδιο προσδιορίζει τους μακροπρόθεσμους θεμελιακούς στόχους για την εκπλήρωση των επιδιώξεων της δημόσιας επιχείρησης, καθώς και τις μεθόδους υλοποίησής τους, ενώ το επιχειρησιακό σχέδιο συνιστά το πλάνο που εξειδικεύει τους στόχους του στρατηγικού σχεδίου και τις μεθόδους πραγματοποίησης αυτών των στόχων.

Ο νόμος 1414/96 επίσης, προκειμένου να διασφαλιστεί η αποτελεσματικότητα των Διοικήσεων των Δ.Ε.Κ.Ο., εισάγει διαδικασίες αξιοκρατικής διαλογής των διοικητικών στελεχών. Συγκεκριμένα, τα στελέχη αυτά, που προσλαμβάνονται για πενταετή θητεία, πρέπει να διαθέτουν υψηλή τεχνοκρατική συγκρότηση και κατάρτιση, καθώς επίσης και προηγούμενη εμπειρία σε θέση σημαντικής ευθύνης και απαιτήσεων στον δημόσιο ή ιδιωτικό τομέα.

Η σταδιακή εξάλλου μετοχοποίηση όλων των κερδοφόρων ΔΕΚΟ, δηλαδή η διάθεση ενός μειοψηφικού ποσοστού των μετοχών τους στο χρηματιστήριο, πρέπει να αποτελεί κεντρική συνιστώσα της πολιτικής για τις ΔΕΚΟ λόγω της επιτακτικής αναγκαιότητας άμβλυνσης του υπερμεγέθους κράτους και αύξησης των δημοσίων εσόδων. Η είσοδος ταυτόχρονα στην ιδιοκτησία και την διοίκηση των ΔΕΚΟ εκπροσώπων των ιδιωτών μετόχων επιβάλλει αναπόφευκτα τον έλεγχο, για ό,τι συμβαίνει στο εσωτερικό των ΔΕΚΟ, και προάγει φυσικά τη διαφανή λειτουργία αυτών των επιχειρήσεων. Γνωστό σε όλους είναι το παράδειγμα της μερικής εισαγωγής του ΟΤΕ στο χρηματιστήριο, που διέυρνε και δημοσιοποίησε τη λειτουργία του, είναι άκρως ενδεικτικό και πρέπει να αποτελέσει την πυξίδα και για τις υπόλοιπες κερδοφόρες ΔΕΚΟ.

Από την άλλη πλευρά η εξυγίανση των προβληματικών και ζημιογόνων Δημοσίων Επιχειρήσεων Κοινής Ωφελείας, που είναι ανεπιφύλακτα μακρο-

χρόνια πληγή της Ελληνικής Οικονομίας, πρέπει να προχωρήσει σταθερά και αταλάντευτα, υπερβαίνοντας τις αντιδράσεις και τις αντιστάσεις των διαφόρων συνδικαλιστικών κύκλων που επιθυμούν ασφαλώς να διατηρήσουν τα προνόμιά τους. Οι επιχειρήσεις αυτές, με τα τεράστια ελλείματα που εμφανίζουν, επιβαρύνουν το κράτος και κατ' επέκταση τους Έλληνες φορολογούμενους και αναχαιτίζουν συγχρόνως τον Ευρωπαϊκό προσανατολισμό της χώρας, δηλαδή την επίμοχθη προσπάθεια προσέγγισης των κριτηρίων της Συνθήκης του Μάαστριχτ και τη συμμετοχή της, έστω και αργοπορημένα, στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση της Ευρώπης. Το πλέγμα λοιπόν των κύριων κατευθύνσεων για την πραγμάτωση του κρίσιμου στόχου της εξυγίανσης των ελλειμματικών ΔΕΚΟ πρέπει να περιλαμβάνει κυρίως: 1) Την πιστή εφαρμογή του νόμου 2414/96 και προπάντων στο σκέλος που σχετίζεται με την υποβολή και την κατόπτευση της υλοποίησης των επιχειρησιακών σχεδίων, 2) Την αναθεώρηση των κανονισμών λειτουργίας των ΔΕΚΟ, ούτως ώστε να αρθούν οι περισταλτικές διατάξεις που αναφέρονται σε θέματα προσωπικού και λειτουργούν ως μηχανισμός τροχοπέδησης στη βελτίωση της παραγωγικότητας, και, τέλος 3) Την μεταβολή του συστήματος της κρατικής επιχορήγησης με την εισαγωγή και καθιέρωση της αρχής του κλειστού προϋπολογισμού. Σύμφωνα με την αρχή αυτή, η επιχορήγηση θα συναρτάται με σειρά από δείκτες αποτελεσματικότητας και κοινωνικής προσφοράς της κάθε επιχείρησης.

5. Ορισμοί Όρων

Για την κατανόηση αυτής της εργασίας θα ήταν απαραίτητο να δοθούν οι ορισμοί ορισμένων σημαντικών όρων.

"Ιδιωτικοποίηση θα μπορούσε να ορισθεί η επιλογή σύμφωνα με την οποία βασίζεται κανείς περισσότερο στον Ιδιωτικό Τομέα και λιγότερο στο Δημόσιο Τομέα για την ικανοποίηση κοινωνικών επιδιώξεων και αναγκών".

(Ευστάθιος Σ. Σάββας, Εμμανουήλ Κ./ Κονδύλης).

Ένας άλλος ορισμός για την Ιδιωτικοποίηση αναφέρει τα εξής: "Τα τελευταία χρόνια, κυρίως από το τέλος της δεκαετίας του '70 και αρχές της δεκαετίας του '80, η σκοπιμότητα της παρέμβασης του κράτους στην οικονομική δραστηριότητα άρχισε να αμφισβητείται έντονα. Αυτή η αμφισβήτηση ήταν αποτέλεσμα του γεγονότος ότι η κρατική παρέμβαση και ιδιαίτερα η λειτουργία των επιχειρήσεων και οργανισμών που ελέγχονται από το δημόσιο δεν έφερε τα αναμενόμενα αποτελέσματα. Αντίθετα η λειτουργία τους συνδέεται με τις ακόλουθες δυσλειτουργίες: χαμηλή ποιότητα των προσφερόμενων υπηρεσιών, τεράστια ελλείμματα, διόγκωση του προσωπικού, γιγάντωση της γραφειοκρατίας. Μια από τις λύσεις για την εξάλειψη της παραπάνω κατάστασης που έχει συζητηθεί και υλοποιηθεί σε αρκετές χώρες του κόσμου είναι η ιδιωτικοποίηση. Η ιδιωτικοποίηση είναι η μεταφορά κρατικών στοιχείων ή λειτουργιών στον ιδιωτικό τομέα. (Steve H. Hanke, *The Privatisation Option: An Analysis, Economic Impact*, 1996).

Ένας άλλος ορισμός για την ιδιωτικοποίηση είναι ο παρακάτω: "Με τον όρο ιδιωτικοποίηση ή αποκρατικοποίηση εννοούμε την εισαγωγή στη λειτουργία των δημοσίων επιχειρήσεων στοιχείων της ιδιωτικής πρωτοβουλίας και συχνότερα εννοούμε την εισαγωγή ανταγωνιστικών δυνάμεων στους τομείς δράσης, που προηγούμενα ήταν το κυρίαρχο πεδίο των δημοσίων και κρατικοποιημένων επιχειρήσεων. Η θεμελιακή ιδέα της ιδιωτικοποίησης (αποκρατικοποίησης) είναι η βελτίωση της αποτελεσματικής λειτουργίας των

δημόσιων επιχειρήσεων με την αύξηση του ρόλου των δυνάμεων της αγοράς". (M.E. Beesley and Littlechild, Privatisation: Principles, Problems and Priorities, Lloyds Bank Review, July 1983).

Θα ήταν απαραίτητο να δοθεί και ο ορισμός της αποκρατικοποίησης αν και για πολλούς συγγραφείς θεωρείται συνώνυμη η ιδιωτικοποίηση με την αποκρατικοποίηση. Σύμφωνα με τον (Γ. Μπαμπινιώτη) "Αποκρατικοποίηση είναι το πέρασμα της εταιρείας, επιχείρησης, από τα χέρια του κράτους σε ιδιωτικό ιδιοκτησιακό καθεστώς".

Θεωρώ ότι είναι απαραίτητο να αναφερθεί ο ορισμός της κοινωνικοποίησης αφού πολλοί συγγραφείς πιστεύουν ότι ο ορισμός αυτός θεωρείται συνώνυμος με τον όρο της κρατικοποίησης. Έτσι "Κοινωνικοποίηση είναι η μετατροπή των μέσων παραγωγής και των φυσικών πόρων από αγαθά ατομικής ιδιοκτησίας σε αγαθά του κοινωνικού συνόλου".

(Γ. Μπαμπινιώτης, Λεξικόν της νέας Ελληνικής γλώσσας).

Επίσης "Κοινωνικοποίηση είναι το κοινωνικό και οικονομικό σύστημα στο οποίο τα σημαντικά μέσα παραγωγής παύουν να αποτελούν ιδιωτική ιδιοκτησία και περιέρχονται στο κοινωνικό σύνολο. Οι μεγάλες επιχειρήσεις και οι οργανισμοί κοινωφελούς χαρακτήρα ή κρατικοποιούνται και διοικούνται από όργανα του κράτους ή έχουν ίδια νομική και οικονομική αυτοτέλεια και αυτοδιοικούνται, τελούν όμως πάντοτε υπό τον έλεγχο, και την εποπτεία του κράτους".

(Χολέβας Ιωάννης).

Τέλος, σύμφωνα με το άρθρο 1 του Νόμου υπ' αριθμ. 1365/22-6-1983 "Περί κοινωνικοποίησης των επιχειρήσεων δημοσίου χαρακτήρα ή κοινής ωφελείας": Ο ορισμός της κοινωνικοποίησης αναφέρεται ως εξής:

1. Με τον όρο "κοινωνικοποίηση των επιχειρήσεων δημοσίου χαρακτήρα ή κοινής ωφελείας, τραπεζών και ασφαλιστικών επιχειρήσεων" νοείται η συμμετοχή, στη διοίκηση, στη χάραξη της στρατηγικής, στον προγραμματισμό και στον έλεγχο, εκπροσώπων:

- α) του κράτους,
- β) της Τοπικής Αυτοδιοίκησης
- γ) των εργαζομένων στην επιχείρηση ή στον κλάδο ή στον τομέα ή στην περιφέρεια ή στο σύνολο της χώρας
- δ) των κοινωνικών φορέων και οργανώσεων που εξυπηρετούνται ή επηρεάζονται άμεσα από τις επιχειρήσεις αυτές
- ε) νομικών ή φυσικών προσώπων που κατέχουν μετοχές της επιχείρησης

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

1.1. Γενικότεροι Μηχανισμοί Ώθησης της Νέας Ιδεολογίας

Η ιδιωτικοποίηση ευρύτερων τμημάτων του δημοσίου τομέα ως νέα αντίληψη έγινε αισθητή στα τέλη της δεκαετίας του 1970 και κυρίως στην διάρκεια της δεκαετίας του 1980. Περισσότεροι παράγοντες μπορεί να θεωρηθούν ότι συνέβαλαν στην ενδυνάμωση της νέας αντίληψης.

Πρώτον, σημειώνεται μια διόγκωση του δημόσιου τομέα, ο οποίος πέρα από τις παραδοσιακές συλλογικές υπηρεσίες αναλαμβάνει να διασώσει ιδιωτικές επιχειρήσεις που αδυνατούν να ανταπεξέλθουν στην κρίση και τον ανταγωνισμό, προκειμένου να μην κλείσουν και δημιουργηθούν οικονομικά και κοινωνικά προβλήματα.

Δεύτερον, και άμεσα εξαρτημένο με τον προηγούμενο παράγοντα είναι ότι αναπτύσσονται πιέσεις για επιστροφή στον ιδιωτικό τομέα των προβληματικών επιχειρήσεων που κρατικοποιήθηκαν στην διάρκεια της κρίσης. Οι επιχειρήσεις αυτές είναι κατά κανόνα μεγάλες μονάδες, που ακριβώς λόγω της σημασίας τους δεν αφέθηκαν να υποστούν τους νόμους της αγοράς και να κλείσουν. Το πέρασμά τους από την κρατική μηχανή, δηλαδή τη στήριξη με πόρους του κοινωνικού συνόλου, γίνεται με την προοπτική ότι μπορούν να διασωθούν και να επιστρέψουν στην ιδιωτική ιδιοκτησία. Η διάσωση αυτή μπορεί να γίνει είτε με επενδύσεις, είτε με χρηματοοικονομική εξυγίανση, είτε με οργανωτικές αναδιαρθρώσεις με θεσμικές ρυθμίσεις κ.α. Όλες σχεδόν αυτές οι μορφές σημαίνουν ότι το κράτος θα φέρει το βάρος της εξυγίανσης αυτής, και η επιχείρηση χωρίς τα αρχικά προβλήματα θα επανέλθει στον ιδιωτικό χώρο.

Ουσιαστικά, στις περιπτώσεις αυτές το κράτος ανέλαβε να παίξει και το ρόλο του "θεραπευτή". Με την πάροδο του χρόνου όμως η διαδικασία αυτή άρχισε να παίρνει μόνιμο χαρακτήρα, χωρίς σημάδια βελτίωσης. Βέβαια, στη

διάρκεια αυτή, δόθηκε η ευκαιρία για ουσιαστικότερες προσαρμογές σε μια σειρά από κλάδους στους οποίους ανήκαν οι προβληματικές επιχειρήσεις, με την ανάδειξη άλλων μονάδων. Έτσι, όταν η αδυναμία εξορθολογισμού ή η ολοκλήρωση τέτοιων προγραμμάτων φτάνει σε σημείο να υλοποιηθεί είτε με την επιστροφή τους στην ιδιωτική ιδιοκτησία, είτε με το κλείσιμό τους, δημιουργούνται πολύ μικρότερα προβλήματα στην οικονομία, απ' ό,τι αν είχε γίνει στην αρχή της εκδήλωσης των προβλημάτων. Από μια διαφορετική σκοπιά συνεπώς, μπορεί να θεωρηθεί, ότι το κράτος ανέλαβε ένα κόστος γενικότερης προσαρμογής της οικονομίας στα δεδομένα της αγοράς, που εκφράζεται μεν ως "ανικανότητα" όταν η ανάλυση εστιάζει στο μικρό επιχειρηματικό επίπεδο, αλλά που στην ουσία από μια μακροθεώρηση έχει δημιουργήσει θετικές "εξωτερικές οικονομίες" για το παραγωγικό σύστημα ή και το κοινωνικό σύνολο.

Τρίτος, λόγος είναι ότι στην ίδια περίοδο διογκώνονται σημαντικά ελλείματα του κράτους, στοιχείο που δημιουργεί προβλήματα για την στήριξη δραστηριοτήτων, που συχνά και οι ίδιες συμβάλλουν στην ελλειματικότητα αυτή.

Τέτατος, παράγοντας είναι η δημιουργία τεχνολογιών, που επιτρέπει διαφορετική οργάνωση της παραγωγής σε εθνική και παγκόσμια κλίμακα (π.χ. τηλεπικοινωνίες) σε τρόπο που ανοίγει νέες ευκαιρίες δράσης του ιδιωτικού κεφαλαίου.

Οι τεχνολογικές εξελίξεις, αλλά και οι θεσμικές μεταβολές σηματοδοτούν δύο θεμελιακές αλλαγές για τα πεδία δραστηριότητας ορισμένων δημοσίων επιχειρήσεων:

- μετατρέπουν τις υπηρεσίες που προσφέρουν από μη ανταλλάξιμα (non-tradable) σε διεθνούς ανταλλάξιμα αγαθά (tradabler) με αποτέλεσμα να υπόκεινται πλέον στους νόμους του παγκόσμιου ανταγωνισμού (τηλεόραση, πληροφόρηση, τηλεπικοινωνίες, κ.α.).

η καθιέρωση όλο και πιο περιοριστικών συνθηκών στη λειτουργία των δημόσιων επιχειρήσεων ως μοχλών επιδότησης και στήριξης των ιδιωτικών επιχειρήσεων (π.χ. με χαμηλή τιμολόγηση υπηρεσιών) αποδυναμώνει το ρόλο τους ως πηγών πρόσθετου κέρδους του ιδιωτικού τομέα.

Οι μεταβολές αυτές σπάνε την συμμαχία που φαίνεται να έχει διαμορφωθεί μεταπολεμικά μεταξύ πολιτικών σχηματισμών γραφειοκρατίας και ιδιωτικών συμφερόντων. Ο ιδιωτικός χώρος βλέπει να περιορίζονται οι ευκαιρίες άντλησης κερδών μέσα από παραδοσιακά πλέγματα διασύνδεσης με το δημόσιο τομέα.

Ταυτόχρονα πιέζει για μεγαλύτερες προσβάσεις στην ιδιοκτησία των δημόσιων επιχειρήσεων, αφού οι τελευταίες παύουν όλο και περισσότερο να αποτελούν μηχανισμούς στήριξης συλλογικών συμφερόντων και πιέζονται να λειτουργήσουν με βάση τους μηχανισμούς της μεγιστοποίησης του κέρδους. Αντίστοιχα, και ο πολιτικός μηχανισμός, από την στιγμή που αποδυναμώνεται ένα εργαλείο διασφάλισης πολιτικών πλεονεκτημάτων του (δυνατότητες διορισμού, παρεμβάσεων με πολιτικά κριτήρια κ.λ.π.), θεωρεί ότι δεν υπάρχει λόγος στήριξης των επιχειρήσεων αυτών. Αντίθετα, όπως θα αναλυθεί πιο κάτω, η ιδιωτικοποίηση ανοίγει νέες ευκαιρίες πολιτικών οφελών, που μάλιστα υπόκεινται λιγότερο στους μηχανισμούς απολογισμού ευθυνών, δημοσιότητας και δημοκρατικού ελέγχου.

Πέμπτος παράγοντας είναι η πίεση της κρίσης πάνω στα κέρδη του ιδιωτικού τομέα, που δημιουργεί με τη σειρά της πιέσεις για άνοιγμα νέων εναλλακτικών ευκαιριών κερδών στην οικονομία, με τη συμπίεση του δημόσιου τομέα. Αν ληφθεί μάλιστα υπόψη ότι αρκετές δημόσιες δραστηριότητες συνδέονται με ολιγοπωλιακές ή μονοπωλιακές αγορές και συνεπώς με ευκαιρίες για υψηλά κέρδη, η σημασία του παράγοντα αυτού είναι προφανής.

Έκτον, σε μια φάση στην οποία ο ανταγωνισμός οξύνεται και η πίεση για μεγαλύτερη παραγωγικότητα παίρνει ισχυρότερη έκταση, ένας τόσο μεγάλος χώρος, όπως οι κρατικές δραστηριότητες είναι αδύνατο να μην

υποστούν τον απόηχο της νέας πραγματικότητας. Σε μια περίοδο που άλλοι παράγοντες (κατανάλωση, επενδύσεις, παγκόσμια ζήτηση κ.λ.π.) της οικονομικής επέκτασης έχουν εξασθενήσει και η παραγωγικότητα μπορεί να αποτελέσει ουσιαστική πηγή της διαδικασίας μεγέθυνσης, η ανάγκη για βελτίωση της παραγωγικότητας αγκαλιάζει και τις δημόσιες επιχειρήσεις και το δημόσιο τομέα γενικότερα. Ιδιαίτερα οι κρατικές επιχειρήσεις, που προσφέρουν προϊόντα-υπηρεσίες που αποτελούν εισροή για άλλες μονάδες, δέχονται πιέσεις τόσο για το κόστος, όσο και για την ποιότητα των υπηρεσιών αυτών.

Ωστόσο η βελτίωση της παραγωγικότητας των δημόσιων επιχειρήσεων βρίσκεται σε αντίστροφα ανάλογη σχέση με τους μηχανισμούς πολιτικής παρέμβασης και τα οφέλη που δημιουργούν για τα πολιτικά και διοικητικά πρόσωπα που ασκούν την εξουσία. Η μείωση των οφελών της τελευταίας αποτελεί παράγοντα που βαρύνει αποφασιστικά στην απόφαση για ιδιωτικοποίηση.

Ειδικά για την Ελλάδα, οι ιδιωτικοποιήσεις πρέπει να τοποθετηθούν μέσα στο ευρύτερο άνοιγμα που δημιουργεί η ενσωμάτωσή της στην Ε.Κ. στη δεκαετία του 1980. Η ένταξη αυτή συνεπαγόταν μια τεράστια αλλαγή στις ανταγωνιστικές συνθήκες της οικονομίας. Ευρύτερα τμήματα του ιδιωτικού τομέα πέρασαν με γρήγορους ρυθμούς από συνθήκες προνομακής προστασίας και κερδών σε συνθήκες έντονων ανταγωνιστικών πιέσεων, με αποτέλεσμα την απώλεια σοβαρών μεριδίων αγοράς, κλεισίματα επιχειρήσεων, εξαγορές, συρρίκνωση παραγωγής κ.λ.π. Αλλά το ανταγωνιστικό κλίμα δεν περιορίστηκε στις ιδιωτικές επιχειρήσεις. Όλοι οι διεθνείς οργανισμοί (Δ.Ν.Τ., Ο.Ο.Σ.Α., Ε.Κ.) άσκησαν στις εκθέσεις τους ή στις συστάσεις τους στην κυβέρνηση έντονες πιέσεις για την ιδιωτικοποίηση. Επίσης, με τις κοινοτικές ρυθμίσεις, και οι κρατικές επιχειρήσεις άρχισαν να δέχονται σοβαρές πιέσεις να λειτουργήσουν χωρίς κρατική στήριξη, ενώ και οι όροι που συνόδεψαν τα κοινοτικά δάνεια των δύο σταθεροποιητικών προγραμμάτων προέβλεπαν την αναγκαιότητα μεταφοράς τμημάτων του δημόσιου τομέα στον ιδιωτικό.

1.2. Μορφές Ιδιωτικοποίησης

Η ιδιωτικοποίηση μπορεί να πάρει πολλές μορφές, καθεμιά από τις οποίες έχει διαφορετικές οικονομικές και πολιτικές συνέπειες. Συνοπτικά οι μορφές που μπορεί να πάρει η ιδιωτικοποίηση είναι οι ακόλουθες:

A. Πώληση περιουσιακών στοιχείων του κράτους σε ιδιώτες αγοραστές

Η μεταβίβαση (πώληση) κρατικών περιουσιακών στοιχείων αποτελεί την κυριότερη μορφή ιδιωτικοποίησης των δημοσίων επιχειρήσεων. Η πώληση είναι δυνατόν να αφορά είτε το σύνολο, είτε μέρος μόνο των περιουσιακών στοιχείων. Η πρώτη μορφή προτιμάται στις περιπτώσεις πώλησης δημοσίων επιχειρήσεων που λειτουργούν σε ανταγωνιστικές αγορές, ενώ η δεύτερη περιορίζεται, κυρίως, στις επιχειρήσεις κοινής ωφελείας.

Αποτέλεσμα αυτής της πώλησης είναι η αφαίρεση από το κράτος οικονομικών δραστηριοτήτων και η ολοκληρωτική εξάλειψη οποιασδήποτε κρατικής ανάμειξης στη συγκεκριμένη οικονομική δραστηριότητα που ιδιωτικοποιείται. Αυτή η μορφή ιδιωτικοποίησης αποσκοπεί στην ιδιωτικοποίηση της ιδιοκτησίας και υλοποιείται διά μέσου της πώλησης μετοχών. Στις χώρες όπου υπάρχει οργανωμένη κεφαλαιαγορά αυτό σημαίνει πώληση μετοχών στο ευρύτερο επενδυτικό κοινό. Τα πλεονεκτήματα αυτής της μορφής ιδιωτικοποίησης, που έχει υλοποιηθεί σε μεγάλη κλίμακα στη Μεγάλη Βρετανία, είναι τα ακόλουθα: η πώληση περιουσιακών στοιχείων συνεπάγεται μια σημαντική εκροή μετρητών στα κρατικά ταμεία σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα. Τα μετρητά αυτά μπορούν να χρησιμοποιηθούν για να χρηματοδοτήσουν καλύτερα άλλες υπηρεσίες που παρέχονται από το κράτος, αποφεύγοντας ταυτόχρονα την αύξηση των φόρων. Οι ιδιωτικοποιημένες επιχειρήσεις επίσης επωφελούνται από την ιδιωτικοποίηση αυτή καθ' αυτή. Αποδεικνύοντας ότι κάτω από το ιδιωτικό μάνατζμεντ μπορούν να είναι αποδοτικές

και συνεπώς στην ελκυστική επένδυση γίνονται αποδέκτες μιας μαζικής έγχυσης (infusion) ιδιωτικού κεφαλαίου, το οποίο μπορούν να χρησιμοποιήσουν με την αγορά μοντέρνου κεφαλαιοχικού εξοπλισμού. Επιπλέον οι αποφάσεις σχετικά με τις επενδύσεις στις ιδιωτικοποιημένες επιχειρήσεις παύουν να στηρίζονται σε πολιτικά κριτήρια και στηρίζονται μόνο σε καθαρά οικονομικά κριτήρια. Πέρα από τα παραπάνω η πώληση μετοχών, ιδιαίτερα στους εργαζομένους των επιχειρήσεων, συμβάλλει στην αύξηση της παραγωγικότητας.

Η πώληση των περιουσιακών στοιχείων της δημόσιας επιχείρησης μπορεί να γίνει με διάφορους τρόπους: α) Μέσω του χρηματιστηρίου, β) Άμεση πώλησή τους στο κοινό και γ) Πώλησή τους σε διευθυντικά στελέχη και τους εργαζόμενους.

Ο πρώτος τρόπος προϋποθέτει στην πράξη καλά οργανωμένες κεφαλαιαγορές και επομένως ενδείκνυται περισσότερο για τις ανεπτυγμένες οικονομίες. Με τον τρόπο αυτό έχουν πωληθεί πολλές δημόσιες επιχειρήσεις όπως των Βρετανικών Αερογραμμών και Τηλεπικοινωνιών, της Rolls Royce, της Lufthansa, της Volkswagen, της Paribar κ.α. Η βασική επιδίωξη της μεθόδου αυτής είναι η διάθεση των μετοχών να γίνει σε όσο μεγαλύτερο αριθμό ατόμων έτσι ώστε να αυξηθεί ο ανταγωνισμός και να αποφευχθεί τυχόν εκμετάλλευση από το μεγάλο κεφάλαιο. Το κρίσιμο θέμα σχετικά με την πώληση των μετοχών των δημοσίων επιχειρήσεων είναι ο καθορισμός της τιμής πώλησής τους και η επιλογή του χρόνου πώλησης. Πραγματικά, μια υψηλή τιμή είναι πολύ πιθανό να περιορίσει το ενδιαφέρον σε ένα περιορισμένο αριθμό αγοραστών, ενώ μια χαμηλή τιμή πιθανόν να μην αποδώσει τα αναμενόμενα έσοδα και η κυβέρνηση να κατηγορεί για διασπάθιση της δημόσιας περιουσίας. Στην πράξη για την αποφυγή των ανεπιθύμητων αυτών αποτελεσμάτων πολλές φορές χρησιμοποιείται η μέθοδος της δημοπρασίας, σύμφωνα με την οποία οι ενδιαφερόμενοι αγοραστές προσφέρουν τιμή για έναν ορισμένο αριθμό μετοχών και στη συνέχεια γίνεται η διανομή με

βάση την τιμή αυτή. Για να μην αποθαρρυνθούν οι μικροί επενδυτές τους παραχωρείται ένα μικρό ποσοστό των μετοχών σε σταθερή τιμή.

Ο δεύτερος τρόπος χρησιμοποιείται στις περιπτώσεις που δεν είναι δυνατή ή σκόπιμη η διάθεση των μετοχών μέσω του χρηματιστηρίου. Ο τρόπος αυτός παρουσιάζει το πλεονέκτημα ότι αυξάνει τον ανταγωνισμό, λόγω του μεγάλου αριθμού αγοραστών. Όμως η γρήγορη μεταπώληση των μετοχών, λόγω αύξησης της υπεραξίας τους, σε μεγάλους θεσμικούς επενδυτές, περιορίζει τα θεσμικά αποτελέσματα του ανταγωνισμού. Χαρακτηριστική είναι η περίπτωση της πώλησης της Βρετανικής Αεροδιαστημικής εταιρείας όπου μέσα σε σύντομο χρονικό διάστημα ένας μόνο θεσμικός επενδυτής κατείχε πάνω από ένα εκατομμύριο μετοχές (ο αριθμός των μετόχων από 158 χιλ. τον Φεβρουάριο του 1981 μειώθηκε στις 27 χιλ. το 1982).

Τέλος, η πώληση των δημοσίων επιχειρήσεων στους εργαζόμενους παρουσιάζει το πλεονέκτημα ότι δημιουργεί κίνητρα για αύξηση της αποδοτικότητας της επιχείρησης, αφού τόσο οι διευθυντές όσο και το υπαλληλικό προσωπικό γνωρίζουν καλύτερα από κάθε άλλο τόσο την αξία όσο και τις προοπτικές της επιχείρησής τους. Το πρόβλημα στην περίπτωση αυτή εντοπίζεται στην ενδεχόμενη σύγκρουση των αντιτιθέμενων συμφερόντων μεταξύ των ενδιαφερομένων ομάδων.

Η ιδιωτικοποίηση με την πώληση μετοχών, μέσω της κεφαλαιαγοράς, στο ευρύτερο επενδυτικό κοινό χρησιμοποιήθηκε ευρύτατα στις αναπτυγμένες χώρες. Από την άλλη πλευρά, στις λιγότερο αναπτυγμένες χώρες αυτή η μορφή συναντάται σπάνια και αυτό γιατί στις χώρες αυτές δεν λειτουργεί καλά η οργανωμένη κεφαλαιαγορά. Έτσι σ' αυτές τις χώρες εμφανίστηκαν οι εξής παραλλαγές:

α) Η "επαναιδιωτικοποίηση" (reprivatization) των κρατικών επιχειρήσεων. Η περίπτωση αυτή αναφέρεται σε επιχειρήσεις που ανήκαν, αρχικά στον

ιδιωτικό τομέα, στη συνέχεια κρατικοποιήθηκαν για κάποιο λόγο και τελικά επιστρέφονται στον ιδιωτικό τομέα.

β) Η "εσωτερική αφαίρεση ή αποδέσμευση" ορισμένων δραστηριοτήτων από τις κρατικές επιχειρήσεις. Η μορφή αυτή αναφέρεται στην περίπτωση εκείνη στην οποία οι κρατικές επιχειρήσεις αποβάλλουν ή διακόπτουν δραστηριότητες που εμφανίζουν την μικρότερη αποδοτικότητα ή παρουσιάζουν ζημιές. Π.χ. κρατικές αεροπορικές επιχειρήσεις που παρουσιάζουν ζημιές στην προσπάθειά τους να μειώσουν το κόστος λειτουργίας τους είναι δυνατόν να εγκαταλείψουν γραμμές που δεν χρησιμοποιούνται συχνά ή να προβούν σε εκμίσθωση των αεροπλάνων τους σε άλλες αεροπορικές εταιρείες.

γ) Η "έρπουσα αφαίρεση ή αποδέσμευση (creeping divestiture) κρατικών επιχειρήσεων". Η μορφή αυτή, η οποία έχει χρησιμοποιηθεί σε πολλές αναπτυγμένες χώρες, αναφέρεται στην περίπτωση που η κυβέρνηση σταματά την πραγματοποίηση νέων συναλλαγών από την επιχείρηση (δηλαδή κλείνει τις πόρτες στην επιχείρηση), με αποτέλεσμα η επιχείρηση να οδηγείται βαθμιαία σε μοιρασμό.

B. Αποπαρέμβαση (απελευθέρωση της αγοράς από εμπόδια εισόδου σ' αυτήν ιδιωτών)

Στην μορφή αυτή το κράτος επιτρέπει στον ιδιωτικό τομέα να παρέχει μια υπηρεσία η οποία μέχρι τώρα παρεχόταν μονοπωλιακά από το κράτος. Η επιτυχία ή αποτυχία των ιδιωτικών επιχειρήσεων που εισέρχονται στον συγκεκριμένο παραγωγικό κλάδο εξαρτάται αποκλειστικά από την ικανότητά τους να εξυπηρετούν το ευρύτερο καταναλωτικό κοινό. Αυτή η μορφή ιδιωτικοποίησης οδηγεί:

α) Σε περισσότερο ανταγωνισμό (ανταγωνισμός μεταξύ ιδιωτικών και κρατικών επιχειρήσεων).

β) Διευρύνει την δυνατότητα επιλογής από μέρους των καταναλωτών.

γ) Ωφελεί τους καταναλωτές αφού συμβάλλει στη μείωση του κόστους και στη βελτίωση της ποιότητας της παρεχόμενης υπηρεσίας.

δ) Στην μείωση των δημοσίων δαπανών με τον περιορισμό της ανάγκης προσφοράς της συγκεκριμένης υπηρεσίας από μέρους του κράτους.

Πολλοί οικονομολόγοι όμως εκφράζουν επιφυλάξεις ως προς την αποτελεσματικότητα της μεθόδου αυτής αφού η επιχείρηση θα εξακολουθεί να διατηρεί την μονοπωλιακή της δύναμη, να δέχεται πιέσεις για την επιδίωξη εξωεπιχειρηματικών δραστηριοτήτων. Θα πρέπει να αναφερθεί ότι η εφαρμογή της μεθόδου αυτής δεν μπορεί να καλύπτει το σύνολο των δραστηριοτήτων μιας δημόσιας επιχείρησης και ιδιαίτερα του φυσικού μονοπωλίου, γιατί στις περιπτώσεις αυτές η απελευθέρωση της αγοράς και εισόδου σ' αυτήν και άλλων επιχειρήσεων μπορεί να οδηγήσει σε σπατάλη παραγωγικών πόρων.

Για παράδειγμα δεν είναι αποτελεσματικό να υπάρχουν δύο δίκτυα παροχής ηλεκτρικής ενέργειας, δίπλα-δίπλα, ένα που να διοχετεύει ηλεκτρικό ρεύμα, σ' ένα σπίτι και ένα άλλο σ' ένα γειτονικό σπίτι. Το ίδιο ισχύει και στην περίπτωση της παροχής νερού ή φυσικού φωταερίου. (Λοϊζίδης).

Γ. Εργολαβική ανάθεση σε ιδιωτικές επιχειρήσεις για την παραγωγή και προσφορά υπηρεσιών για λογαριασμό του κράτους

Εργολαβική ανάθεση, είναι η ανάθεση παροχής μιας υπηρεσίας ή της παραγωγής ενός αγαθού στον ιδιωτικό τομέα. Σ' αυτήν την μορφή ιδιωτικοποίησης το κράτος εξακολουθεί να χρηματοδοτεί την παροχή της υπηρεσίας ή την παραγωγή του αγαθού, αλλά προκαλεί τον ιδιωτικό τομέα, μέσω μειοδοτικών διαγωνισμών, να μειοδοτήσει προκειμένου να αποκτήσει το δικαίωμα να παρέχει την υπηρεσία ή να παράγει το αγαθό σύμφωνα με τους όρους του διαγωνισμού. Αποτέλεσμα της παραπάνω διαδικασίας είναι η μείωση του

κόστους, αφού η επιχείρηση που θα επιλεγεί θα πρέπει να προσφέρει το μικρότερο κόστος σε σχέση με τις άλλες επιχειρήσεις. Η ωφέλεια από την παραπάνω διαδικασία θα είναι τόσο μεγαλύτερη όσο μεγαλύτερος είναι ο ανταγωνισμός μεταξύ των ιδιωτικών επιχειρήσεων. Η ύπαρξη ισχυρού ανταγωνισμού θα συμβάλλει στην μακροχρόνια ύπαρξη της ωφέλειας, αφού ο μειοδότης γνωρίζει ότι εάν δεν διατηρήσει το κόστος του σε χαμηλά επίπεδα κάποια άλλη επιχείρηση στο μέλλον θα αποκτήσει το δικαίωμα να παρέχει την υπηρεσία ή να παράγει το αγαθό.

Δ. Διανομή κουπονιών στους πολίτες

Σύμφωνα με τον τρόπο αυτό δίνεται στα άτομα ένας αριθμός κουπονιών με τα οποία μπορούν να αγοράσουν το αγαθό ή την υπηρεσία από έναν κατάλογο συγκεκριμένων πωλητών που θα ανταποκρίνονται σε ορισμένες προδιαγραφές που καθορίζει το κράτος. Με τον τρόπο αυτό το άτομο επωφελείται των υπηρεσιών και έτσι βρίσκεται σε καλύτερη θέση και έχει περισσότερα κίνητρα να κρίνει και να παρακολουθήσει την ποιότητα αυτού που παρέχεται, απ' ότι μια κρατική υπηρεσία. Υποστηρίζεται επίσης ότι, ο ανταγωνισμός μεταξύ εναλλακτικών προσφορών θα ενισχύσει την ποιότητα και θα μειώσει το κόστος των παρεχόμενων υπηρεσιών. Πολλές φορές όμως εκφράζονται ανησυχίες για την αποτελεσματικότητα της μεθόδου αυτής αφού ενδέχεται να οδηγήσει σε μεγαλύτερη κοινωνική διαστρωμάτωση του πληθυσμού.

1.3. Τρόποι και Μορφές Ιδιωτικοποίησης Σύμφωνα με τον Νόμο υπ' αριθμ. 2000 άρθρου 5 {1}

Σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 5 του νόμου 2000 η ιδιωτικοποίηση πραγματοποιείται με έναν από τους παρακάτω τρόπους ή με συνδυασμό αυτών:

α) Πώληση σε ιδιώτες ολόκληρης της επιχείρησης, όταν αυτή ανήκει εξ ολοκλήρου σε φορείς του δημοσίου.

β) Πώληση σε ιδιώτες του συνόλου των μετοχών ή του πακέτου της πλειοψηφίας των μετοχών ανώνυμης εταιρείας ή των εταιρικών μεριδίων εταιρείας περιορισμένης ευθύνης που ανήκουν σε έναν ή περισσότερους φορείς του Δημοσίου.

γ) Εισαγωγή στο χρηματιστήριο και πώληση σε ιδιώτες του συνόλου ή μέρος των μετοχών επιχείρησης, που ανήκει σε έναν, ή περισσότερους φορείς του Δημοσίου.

δ) Πώληση σε ιδιώτες παγίων περιουσιακών στοιχείων της επιχείρησης, μεμονωμένων ή λειτουργικών συνόλων ή αυτοτελών μονάδων παραγωγής διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας και λοιπών δικαιωμάτων.

ε) Μίσθωση σε ιδιώτες των περιουσιακών στοιχείων του φορέα, με ή χωρίς δικαίωμα εξαγοράς, για συγκεκριμένη χρονική περίοδο και με ή χωρίς ταυτόχρονο με την εκμίσθωση καθορισμού του τμήματος εξαγοράς.

στ) Ανάθεση σε ιδιώτες της διαχείρισης της επιχείρησης, με ή χωρίς δικαίωμα εξαγοράς για συγκεκριμένη χρονική περίοδο και με ή χωρίς με την ανάθεση καθορισμού του τμήματος της εξαγοράς.

ζ) Παραχώρηση σε ιδιώτες αδειών χρήσης και χορήγηση αδειών εκμετάλλευσης μεταλλείων και άλλων εγκαταστάσεων.

1.4. Διαδικασία Ιδιωτικοποιήσεων

1) Στις περιπτώσεις των μορφών ιδιωτικοποιήσεων α, β και δ που αναφέρθηκαν παραπάνω, η πώληση μπορεί να γίνει με έναν από τους παρακάτω τρόπους:

α) Σύμφωνα με την ειδική διαδικασία που αναφέρεται λεπτομερώς το άρθρο 9 του νόμου 2000.

β) Με διαπραγμάτευση με τους ενδιαφερόμενους ιδιώτες επενδυτές, είτε απευθείας από το φορέα-πωλητή είτε με την μεσολάβηση χρηματοοικονομικού οίκου, ο οποίος θα έχει την υποχρέωση να αναζητήσει αγοραστές και να επιδιώξει το μεγαλύτερο δυνατό τίμημα. Πριν από κάθε διαπραγμάτευση ο φορέας πωλητής ή ο χρηματοοικονομικός οίκος που μεσολαβεί, δημοσιεύει πρόσκληση υποβολής δεσμευτικών προσφορών, που θα συνοδεύονται με εγγυητική επιστολή. Η διαδικασία, οι προθεσμίες και οι όροι υποβολής των προσφορών και των σχετικών εγγυητικών επιστολών καθορίζονται με την σχετική πρόσκληση.

Για την εφαρμογή της διαδικασίας αυτής θα πρέπει να έχει προηγηθεί αποτίμηση της επιχείρησης ή εκτίμηση των πωλούμενων περιουσιακών στοιχείων αυτής από ανεξάρτητο χρηματοοικονομικό σύμβουλο.

2) Στην περίπτωση β' της μορφής ιδιωτικοποίησης που αναφέρθηκε προηγούμενα και στην περίπτωση γ', εφόσον και στις δύο περιπτώσεις η πώληση μέσω του χρηματιστηρίου δεν ολοκληρωθεί εντός της αποφασισθείσας από την Δ.Ε.Α. προθεσμίας, η πώληση μπορεί να γίνει ως προς τα αδιάθετο μέρος των μετοχών με έναν από τους τρόπους που αναφέρθηκαν πριν.

3) Στις περιπτώσεις ε', στ' και ζ' που αναφέρθηκαν παραπάνω, η εκμίσθωση, η ανάθεση της διαχείρισης και η παραχώρηση της εκμετάλλευσης

μπορεί να γίνει είτε με την διαπραγμάτευση της περίπτωσης β' με δημόσιο πλειοδοτικό διαγωνισμό με όρους που καθορίζονται από την Δ.Ε.Α., ανάλογα με την περίπτωση.

4) Στην περίπτωση που η ιδιωτικοποίηση πραγματοποιείται μέσω του χρηματιστηρίου (περίπτωση γ') είναι δυνατόν με απόφαση της Δ.Ε.Α., ποσοστό των μετοχών που υπάρχουν ή εκδίδονται σε κάλυψη της αύξησης του κεφαλαίου της ιδιωτικοποιούμενης επιχείρησης, να διατεθεί στους εργαζομένους στην επιχείρηση, τους συνταξιούχους της επιχείρησης και τους καταναλωτές των αγαθών ή τους χρήστες των υπηρεσιών του υπό ιδιωτικοποίηση φορέα. Οι όροι της διάθεσης αυτού του ποσοστού μετοχών, οι προϋποθέσεις κτήσεων των μετοχών από τους εργαζομένους και τους συνταξιούχους, ο χρόνος αποπληρωμής τους καθώς και άλλες λεπτομέρειες, καθορίζονται με απόφαση της Δ.Ε.Α. Με την ίδια απόφαση καθορίζονται και οι λεπτομέρειες της διαθέσεως των μετοχών στους εργαζομένους στην επιχείρηση και τους συνταξιούχους, ανάλογα με τον χρόνο υπηρεσίας τους στον αποκρατικοποιούμενο φορέα.

 Δ.Ε.Α = Διϋπουργική Επιτροπή Αποκρατικοποιήσεων

1.5. Τα Ωφέλη των Επιχειρήσεων από την Εισαγωγή τους στο Χρηματιστήριο

Ο σπουδαιότερος σκοπός των επιχειρήσεων που είναι εισηγμένες στο χρηματιστήριο είναι η άντληση φθηνών κεφαλαίων, δωρεάν, άνευ τόκων και εξόδων, μέσω του χρηματιστηρίου. Εκατοντάδες δισεκατομμύρια χωρίς επιβαρύνσεις αντλούνται από την δεξαμενή της λαϊκής αποταμιεύσεως, και διοχετεύονται στην παραγωγή, αφού στόχος αυτών των κεφαλαίων είναι ο εκσυγχρονισμός των επιχειρήσεων, η αύξηση της ανταγωνιστικότητας, η

αύξηση θέσεων εργασίας, και η εξαγορά ομοειδών επιχειρήσεων. Χωρίς την άντληση κεφαλαίων από το Χρηματιστήριο, θα ήταν αδιανόητη η άνθιση πολλών επιχειρήσεων εισηγμένες στο ΧΑΑ. Η άντληση κεφαλαίων από το ΧΑΑ, είτε από την μορφή αύξησης κεφαλαίων είτε από δημόσιες εγγραφές, ασφαλώς συμφέρει περισσότερο από τον δανεισμό.

Σύμφωνα με τα παραπάνω, τα οφέλη των επιχειρήσεων από την εισαγωγή τους στο ΧΑΑ είναι:

1) Μειώνεται ο φορολογικός συντελεστής κερδών στο 35% έναντι 40% των εκτός ΧΑΑ εταιρειών.

2) Σε περίπτωση κληρονομιάς, υπάρχει μεγάλη ευκολία αποτίμησης της περιουσίας του κληρονομούμενου σε μετοχές, ενώ για τις μη εισηγμένες εταιρείες (οικογενειακές επιχειρήσεις) η αποτίμηση είναι μεγάλη περιπέτεια.

3) Η εταιρεία αποκτά prestige.

4) Διευκολύνονται η συνεργασία, οι συγχωνεύσεις, η εξαγορά των επιχειρήσεων, που σε άλλη περίπτωση είναι δυσχερείς.

Με αυτά τα δεδομένα είναι φυσικό να υπάρχει σοβαρό ενδιαφέρον από μεγάλο αριθμό εταιρειών για την εισαγωγή τους στο Χρηματιστήριο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙ

2.1. Μερική Ιδιωτικοποίηση και Δημόσιες Επιχειρήσεις

Η Δημόσια Επιχείρηση στο μυαλό του Έλληνα πολίτη έχει συνδεθεί με την κακοδιαχείριση, το ρουσφέτι, τη γραφειοκρατία, τα ελλείματα, τη ζημιά για το Δημόσιο και το βάρος για τους φορολογούμενους. Αυτά τα χαρακτηριστικά της δυσλειτουργίας των δημοσίων επιχειρήσεων είχαν συνδεθεί με το γεγονός ότι αυτές λειτουργούσαν ως κρατικές επιχειρήσεις. Με βάση την ανάλυση που προηγήθηκε μπορούν να διατυπωθούν τα εξής συμπεράσματα:

Πρώτον, η κοινωνικοποίηση όπως προβλέπεται από τον νόμο 1365/83, αποτελεί ουσιαστικά και τυπικά κρατικοποίηση. Δεύτερον, η κοινωνικοποίηση δεν δημιουργεί τις κατάλληλες προϋποθέσεις για την λειτουργία των κοινωνικοποιημένων επιχειρήσεων με ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια· για την αύξηση της παραγωγικότητας και αποδοτικότητας αυτών των επιχειρήσεων και συνεπώς την μείωση της δυσλειτουργίας αυτών των επιχειρήσεων. Η εικόνα του Έλληνα πολίτη για την δημόσια επιχείρηση, θα συνεχιστεί και μετά την κοινωνικοποίησή της.

Με βάση τα προηγούμενα η αποτελεσματική λειτουργία των δημοσίων επιχειρήσεων δεν μπορεί να επιτευχθεί, ούτε με την κρατικοποίηση ούτε με την κοινωνικοποίηση. Και αυτό γιατί όπως στην κρατικοποίηση, έτσι και με την κοινωνικοποίηση, υπάρχει ο παράγοντας που κάνει τον θεσμό της δημόσιας επιχείρησης προβληματικό. Ο θεσμός της δημόσιας επιχείρησης κρίνεται ως προβληματικός και η προβληματικότητά του είναι αποτέλεσμα των άμεσων και έμμεσων παρεμβάσεων των κρατικών οργάνων (υπουργών) στη λειτουργία της δημόσιας επιχείρησης. Οι παρεμβάσεις αυτές μειώνουν, την ανεξαρτησία των δημοσίων επιχειρήσεων και δεν επιτρέπουν την λήψη από μέρους των διοικήσεών τους εκείνων των αποφάσεων που θα οδηγήσουν στην αποτελεσματική λειτουργία τους. Αυτές οι παρεμβάσεις των υπουργών

στη λειτουργία των δημοσίων επιχειρήσεων εντείνονται με τον νόμο περί κοινωνικοποιήσεων.

Την προβληματικότητα του θεσμού της δημόσιας επιχείρησης είχε πολύ ορθά επισημάνει ο πρωθυπουργός κ. Ανδρέας Γ. Παπανδρέου, ως αρχηγός της αξιωματικής αντιπολίτευσης, στην συνέντευξή του στο "Βήμα", τις 26-4-81. Αναφερόμενος στην υπόθεση της "Ολυμπιακής Αεροπορίας" ο κ. Ανδρέας Γ. Παπανδρέου είχε δηλώσει τα εξής: "... Οι δυνατότητες τις οποίες είχε η Ολυμπιακή Αεροπορία είναι πιστεύω πολύ μεγαλύτερες, ώστε να μπορεί να αποδώσει κέρδη. Εκεί ακριβώς εμφανίζεται το πρόβλημα της Διοικήσεως. Είναι λάθος να διοικείται ουσιαστικά η "Ολυμπιακή" από το υπουργείο... Εκείνο το οποίο η κυβέρνηση ή η άλφα ή βήτα Τράπεζα που μπορεί να έχει την ευθύνη, πρέπει να κάνει είναι, να επιλέγει ένα Διοικητικό Συμβούλιο το οποίο να εκφράζει τα κοινωνικά συμφέροντα, τους εργαζόμενους και την Τοπική Αυτοδιοίκηση. Από εκεί και πέρα αυτή η Διοίκηση θα πρέπει να είναι σε θέση να αναπτύξει, μέσα στα πλαίσια του γενικού οικονομικού προγράμματος της χώρας τις δικές της πρωτοβουλίες. Δεν μπορεί να επεμβαίνει συνεχώς η κυβέρνηση, αν θα έχει γραμμή Αυστραλίας, αν θα αγοράσει το ένα ή το άλλο αεροπλάνο. Θα πρέπει αυτές οι αποφάσεις να μείνουν μέσα στην εταιρεία. Εκείνο που πρέπει να εγγυηθεί η κυβέρνηση είναι απλώς ότι έχουν υπόψη τους το γενικότερο πρόγραμμα αναπτύξεως, κάποιοι που εκφράζουν τις θέσεις του γενικότερου κυβερνητικού προγραμματισμού. Αυτό που γίνεται σήμερα είναι αλλοπρόσαλλο. Βάζει η κυβέρνηση ένα διοικητή, τον οποίο αλλάζει και πολύ συχνά μάλιστα. Επεμβαίνει η κυβέρνηση συνεχώς και ουσιαστικά παίρνει αποφάσεις ερήμην της διοίκησης, η οποία αισθάνεται απόλυτα σαν εκτελεστικό όργανο της κυβέρνησης". Όπως είδαμε προηγούμενα, οι κοινωνικοποιημένες επιχειρήσεις παραμένουν ουσιαστικά και τυπικά κρατικοποιημένες επιχειρήσεις. Άρα οι παρεμβάσεις των κρατικών οργάνων θα συνεχιστούν. Φυσικά οι παρεμβάσεις των κρατικών οργάνων δεν αποτελούν φαινόμενο μόνο της Ελληνικής πραγματικότητας, αλλά και φαινόμενο άλλων

χωρών. Αξίζει να σημειωθεί η περίπτωση της Μεγάλης Βρετανίας, μιας χώρας με μεγάλη εμπειρία πάνω στο θέμα αυτό, όπου αν και τυπικά και ουσιαστικά κατοχυρώνεται η ανεξαρτησία των διοικήσεων των δημοσίων επιχειρήσεων (αναφέρεται χαρακτηριστικά στους ειδικούς νόμους περί δημοσίων επιχειρήσεων ότι μετά τον διορισμό των διοικήσεων των επιχειρήσεων από την κυβέρνηση δεν θα πρέπει να υπάρχει ανάμιξη της στις αποφάσεις της διοίκησης πάνω σε θέματα της επιχείρησης) εντούτοις αυτό δεν έχει τηρηθεί. Χαρακτηριστικά σημειώνεται από τους John Redwood and John Hatch, σχετικά με την εμπειρία της Αγγλίας, ότι καμμία κυβέρνηση δεν έχει σταθεί ικανή να αντισταθεί στον πειρασμό να προλαμβάνει τις ενέργειες των διοικήσεων των επιχειρήσεων και φυσικά να τις φέρνει προ τετελεσμένων γεγονότων.

2.2. Μερική Ιδιωτικοποίηση και Αποτελεσματική Λειτουργία των Επιχειρήσεων Δημοσίου Χαρακτήρα ή Κοινής Ωφελείας

Η αναγκαιότητα για μια αναμόρφωση του θεσμού της δημόσιας επιχείρησης αποτελεί πλέον πραγματικότητα. Μια πραγματικότητα που πηγάζει από τις διεστρεβλώσεις που δημιουργεί στην οικονομία η αναποτελεσματική χρησιμοποίηση των χρηματοοικονομικών πόρων, που τίθεται στην διάθεση της δημόσιας επιχείρησης. Η αναμόρφωση του θεσμού της δημόσιας επιχείρησης θα είναι επιτυχής όταν "κόψει" τα δεσμά της εξάρτησής της από τα κρατικά όργανα. Όταν δηλαδή σταματήσουν οι έμμεσες και άμεσες παρεμβάσεις των κρατικών οργάνων (υπουργών) στην λειτουργία της δημόσιας επιχείρησης.

Έτσι, η λύση που δίνεται για την αναμόρφωση του θεσμού της δημόσιας επιχείρησης είναι η μερική ιδιωτικοποίηση. Έχοντας δοθεί η λύση, θα πρέπει να απαντηθεί το ερώτημα, τί εννοούμε με τον όρο μερική ιδιωτικοποίηση.

Με τον όρο ιδιωτικοποίηση ή αποκρατικοποίηση εννοούμε την εισαγωγή στη λειτουργία των δημοσίων επιχειρήσεων στοιχείων της ιδιωτικής προ-

τοβουλίας και συχνότερα εννοούμε την εισαγωγή ανταγωνιστικών δυνάμεων στους τομείς δράσης, που προηγούμενα ήταν το κυρίαρχο πεδίο των δημοσίων και κρατικοποιημένων επιχειρήσεων. Η θεμελιακή ιδέα της ιδιωτικοποίησης είναι η βελτίωση της αποτελεσματικής λειτουργίας των δημοσίων επιχειρήσεων με την αύξηση του ρόλου των δυνάμεων της αγοράς. (M.E. Beesley and Littlechild, *Privatisation: Principles Problems and Priorities*, Lloyds Bank Review, July 1983).

Με τον όρο μερική ιδιωτικοποίηση εννοούμε όταν οι δυνάμεις της αγοράς συνυπάρχουν, για την αποτελεσματική λειτουργία των δημοσίων επιχειρήσεων και τον κοινωνικό έλεγχο των δραστηριοτήτων των επιχειρήσεων αυτών από μέρους του κράτους. Μετά από την γενική εννοιολογική τοποθέτηση, σχετικά με το περιεχόμενο των όρων ιδιωτικοποίηση και μερική ιδιωτικοποίηση, είναι χρήσιμη και η συνοπτική ανάλυση των όρων αυτών. (M.E. Beesley and Littlechild, *Privatisation: Principles Problems and Priorities*, Lloyds Bank Review, July 1983).

Η ιδιωτικοποίηση είναι δυνατόν να προχωρήσει με πολλούς τρόπους. Έτσι διακρίνουμε δύο διακεκριμένες τάσεις πίσω από την φιλοσοφία των ιδιωτικοποιήσεων. Η πρώτη τάση αποτελείται από εκείνα τα τμήματα της γενικότερης και χρηματοδοτικής πολιτικής όπου έχουν σχέση με την μεταφορά της ιδιοκτησίας (περιουσίας) από το δημόσιο στον ιδιωτικό τομέα ή ενθαρρύνουν την δημιουργία νέας περιουσίας, όπου είναι συνδιασμός του δημοσίου και του ιδιωτικού τομέα. Αυτή η τάση συμπεριλαμβάνει επίσης την δυνατότητα ανάληψης κοινών επιχειρηματικών δραστηριοτήτων και συνεπώς συμμετοχή στον κίνδυνο τόσο του δημοσίου όσο και του ιδιωτικού τομέα. Συγκεκριμένα η ιδιωτικοποίηση μπορεί να γίνει:

α) Με την διάθεση της πλειοψηφίας των μετοχών της δημόσιας επιχείρησης σε ιδιώτες επενδυτές.

β) Με την πλειοψηφία των μετοχών εννοούμε το 50% συν ένα.

Αυτή η διάθεση των μετοχών σε ιδιώτες επενδυτές είναι ο μόνος τρόπος που μπορεί να δώσει σάρκα και οστά στον όρο κοινωνικοποίηση (κτητικός τρόπος). Και αυτό γιατί επιτρέπει το πέρασμα της ιδιοκτησίας στο κοινωνικό σύνολο.

Βέβαια κατά την υλοποίηση του συγκεκριμένου προγράμματος χρειάζεται ιδιαίτερη προσοχή ώστε οι μετοχές να μην περάσουν σε ένα περιορισμένο αριθμό ατόμων. Θα πρέπει να καταβληθεί η προσπάθεια για μια ευρύτερη διασπορά των μετοχών σε όλα τα κοινωνικά στρώματα της χώρας. Η ιδιωτικοποίηση είναι δυνατόν να αναφέρεται στη δημιουργία θυγατρικών επιχειρήσεων ή ξεχωριστών επιχειρήσεων, από τα περιουσιακά στοιχεία που είναι ιδιοκτησία της δημόσιας επιχείρησης και στην συνέχεια την πώληση του συνόλου ή μέρους αυτών των εταιρειών. Η ιδιωτικοποίηση μπορεί να έχει ως επακόλουθο την ανάπτυξη νέων επιχειρηματικών δραστηριοτήτων μεταξύ δημοσίων επιχειρήσεων και του ιδιωτικού τομέα, με αντίστοιχη συμμετοχή αυτών στο μετοχικό κεφάλαιο αντί της κοινής επιχειρηματικής δραστηριότητας. Η ιδιωτικοποίηση είναι δυνατόν να συνεπάγεται την παροχή υπηρεσιών από ιδιωτικές επιχειρήσεις, μετά από σύμβαση από το δημόσιο, όπου οι υπηρεσίες αυτές προηγούμενα προσφέρονταν από τον δημόσιο τομέα. Τελικά η ιδιωτικοποίηση είναι δυνατόν να πραγματοποιηθεί διά μέσου της ανάπτυξης οποιουδήποτε αριθμού σχημάτων, για την εισαγωγή ιδιωτικού κεφαλαίου προκειμένου να συμμετάσχει στον κίνδυνο των δραστηριοτήτων της δημόσιας επιχείρησης.

Η δεύτερη τάση αποτελείται από τα στοιχεία της γενικότερης οικονομικής πολιτικής, που τείνουν να ισχυροποιήσουν τον ανταγωνισμό ή να εξαλείψουν τα εμπόδια προς αυτό. Αυτό μπορεί να γίνει είτε με την εισαγωγή του ανταγωνισμού στους τομείς της οικονομίας, όπου δεν υπάρχει ή με την χαλάρωση και την κατάργηση μερικών από τους ελέγχους, που τείνουν προς την δημιουργία ή διατήρηση μονοπωλιακών καταστάσεων. Θα πρέπει επίσης να σημειωθεί ότι υπάρχουν περιπτώσεις, όπου οι δύο τάσεις της ιδιωτικοποίησης θα πρέπει να υλοποιηθούν ταυτόχρονα. Π.χ. σε μια επιχείρηση που

κατέχει μονοπωλιακή θέση, συνήθως δεν θεωρείται σωστό να πουληθούν περιουσιακά στοιχεία στον ιδιωτικό τομέα, χωρίς ταυτόχρονα να έχει μεταβληθεί η μονοπωλιακή κατάσταση με τέτοιο τρόπο ώστε να δημιουργηθούν ανταγωνιστικές συνθήκες στον τομέα της οικονομίας, που λειτουργεί η επιχείρηση. Και αυτό είναι απαραίτητο προκειμένου να περιορισθεί η δυνατότητα αύξησης των τιμών, την οποία η προηγούμενη μονοπωλιακή θέση της επιχείρησης θα μπορούσε να επιφέρει. Θα ήταν πολύ δύσκολο να δικαιολογηθεί μια πολιτική πώλησης περιουσιακών στοιχείων μιας επιχείρησης με μονοπωλιακή θέση, χωρίς να πραγματοποιηθούν τέτοιες αλλαγές, γιατί διαφορετικά θα δημιουργούσε για τους ιδιώτες επιχειρηματίες ένα μονοπώλιο τιμολόγησης (καθορισμού οποιασδήποτε τιμής, που θα κρίνει σκόπιμο ο ιδιώτης επιχειρηματίας) το οποίο θα μπορούσε να διατηρήσει οποιοδήποτε επίπεδο κέρδους, που ο αγοραστής των περιουσιακών στοιχείων επιθυμεί να πραγματοποιήσει.

2.3. Αποτελέσματα της Μερικής Ιδιωτικοποίησης στον Κρατικό Παρεμβατισμό

- Η ιδιωτικοποίηση έχει ως αποτέλεσμα το κράτος, η κυβέρνηση να χάνει μερικές από τις εξουσίες του, να κατευθύνει και να επηρεάζει την οικονομία. Αυτός είναι ένας από τους βασικούς λόγους για τον οποίο απορρίπτεται η ιδιωτικοποίηση από τους σοσιαλιστές, οι οποίοι πιστεύουν ότι οι κρατικοποιήσεις κάνουν ευκολότερο το σχεδιασμό της οικονομικής δράσης, ο οποίος δίνει καλύτερα αποτελέσματα από τις δυνάμεις της αγοράς.

- Με την ιδιωτικοποίηση, η κυβέρνηση δεν έχει πλέον την εξουσία να διορίζει το Διοικητικό Συμβούλιο των δημοσίων επιχειρήσεων και φυσικά να παρεμβαίνει άμεσα και έμμεσα στην λειτουργία των επιχειρήσεων αυτών.

- Με την ιδιωτικοποίηση η κυβέρνηση δεν έχει πλέον τον αποφασιστικό ρόλο στην διαμόρφωση των επενδυτικών προγραμμάτων και της τιμολογιακής πολιτικής των δημοσίων επιχειρήσεων. Αυτό όμως δεν σημαίνει

ότι η λειτουργία των επιχειρήσεων αυτών, θα πρέπει να παραμένει ανεξέλεγκτη. Αυτό είναι αδιανόητο, εάν ληφθεί υπ' όψη ότι οι επιχειρήσεις αυτές παράγουν προϊόντα ή προσφέρουν υπηρεσίες για τα οποία το καταναλωτικό κοινό είναι ολόκληρο το κοινωνικό σύνολο.

- Έτσι έχει το κράτος, η κυβέρνηση την υποχρέωση να ελέγχει τις ιδιωτικοποιημένες επιχειρήσεις ώστε οι επιχειρήσεις αυτές και γενικότερα η ιδιωτική οικονομία, να μην προβαίνουν σε λανθασμένες ή και αποκλειστικά κερδοσκοπικές ενέργειες, που θα καταλήγουν σε βλάβη των συμφερόντων του συνόλου. Αυτός ο έλεγχος θα πάρει την μορφή της "καθοδηγούμενης ιδιωτικής πρωτοβουλίας" (guided free enterprise).

2.4. Αποτελέσματα της Μερικής Ιδιωτικοποίησης στο Κράτος, στο Καταναλωτικό Κοινό, τους Εργαζομένους και την Ιδιωτική Πρωτοβουλία

Πρώτον, η μερική ιδιωτικοποίηση των επιχειρήσεων κοινής ωφελείας θα σημαίνει μια εφ' άπαξ εισροή περιουσιακών στοιχείων στον ιδιωτικό τομέα. Έτσι το κράτος απαλλάσσεται από το βάρος ανεύρεσης κεφαλαίων για την χρηματοδότηση των επενδυτικών προγραμμάτων αυτών των επιχειρήσεων. Η αποτελεσματική λειτουργία των επιχειρήσεων αυτών θα σημαίνει ελαχιστοποίηση των δημοσιονομικών ελλειμμάτων και μείωση των φορολογικών βαρών του πολίτη. Θα σημαίνει όμως μεγαλύτερα έσοδα για το κράτος, που θα προέρχονται από την φορολογία των κερδών των ιδιωτικοποιημένων επιχειρήσεων λόγω αυξημένης αποδοτικότητας. Η ιδιωτικοποίηση σημαίνει τέλος, μείωση του επιχειρηματικού κινδύνου στον οποίο είναι εκτεθειμένη η κυβέρνηση. Αυτός ο επιχειρηματικός κίνδυνος προέρχεται από το γεγονός ότι η κρατική επιχειρηματική δραστηριότητα, αλλά και γενικά κάθε επιχειρηματική δραστηριότητα, είναι εκτεθειμένη στις δυσμενείς επιπτώσεις της

ύψους των μεταβαλλόμενων επιχειρηματικών συνθηκών, που μπορούν να αποδειχθούν καταστρεπτικές για κάθε επιχειρηματία.

Δεύτερον, η ιδιωτικοποίηση των επιχειρήσεων κοινής ωφελείας σημαίνει για το καταναλωτικό κοινό προσφορά αγαθών και υπηρεσιών χαμηλότερου κόστους, μεγαλύτερης ποικιλίας και καλύτερη ποιότητα. Επίσης σημαίνει για τον πολίτη μείωση των φορολογικών επιβαρύνσεων και φυσικά διάθεση μεγαλύτερου τμήματος του εισοδήματός του για την αγορά αγαθών. Λαμβάνοντας υπόψη ότι οι επιχειρήσεις λειτουργούν μέσα σε ένα ανταγωνιστικό πλαίσιο, ο καταναλωτής αποκαθίσταται στον κυριαρχικό του ρόλο. Ο κυριαρχικός ρόλος του καταναλωτή είναι απόρροια του γεγονότος ότι οι συναλλαγές του εκτελούν δύο λειτουργίες. Πρώτον αναφέρουν τις επιθυμίες του και δεύτερον μεταφέρουν τους αναγκαίους πόρους, για να πληρώσουν την ικανοποίηση των επιθυμιών του. Έτσι μέσα σε ένα ανταγωνιστικό πλαίσιο δεν θα μπορούμε να μιλήσουμε για την βιωσιμότητα των επιχειρήσεων, εάν αυτές δεν ικανοποιούν τις ανάγκες των καταναλωτών.

Τρίτον, η ιδιωτικοποίηση των επιχειρήσεων κοινής ωφελείας θα οδηγήσει σε αναμόρφωση των εργασιακών σχέσεων. Οι εργασιακές σχέσεις δεν θα πρέπει να στηρίζονται σε κατακτήσεις που απορρέουν από την μονοπωλιακή θέση των εργαζομένων. Οι κατακτήσεις των εργαζομένων π.χ. αύξηση μισθών, εξασφάλιση της οικονομικής θέσης τους, θα πρέπει να είναι προϊόν κοινής προσπάθειας εργοδοτών και εργαζομένων. Διαφορετικά θα ήταν μάταιο να μιλάμε για παραγωγικότητα και ποιότητα προϊόντων και φυσικά για ανταγωνιστικότητα των προϊόντων της επιχείρησης στη διεθνή εσωτερική αγορά. Μειωμένη ανταγωνιστικότητα σημαίνει χαμηλή αποδοτικότητα και ζημιές για την επιχείρηση. Η χαμηλή αποδοτικότητα είναι ο βασικότερος παράγοντας που επηρεάζει αρνητικά το ηθικό του ανθρώπινου δυναμικού της επιχείρησης. Βέβαια το ηθικό του ανθρώπινου δυναμικού μπορεί να

αναπτερωθεί από καιρό σε καιρό με κάποιες επενδυτικές πρωτοβουλίες, για ανανέωση του κεφαλαιουχικού εξοπλισμού της επιχείρησης. Όμως το υψηλό ηθικό μπορεί να έρθει πραγματικά μόνο από την επιτυχία στην περίπτωση της επιχείρησης σημαίνει αποτελεσματική χρησιμοποίηση των παραγωγικών μέσων, αύξηση της παραγωγικότητας και αποδοτικότητας, αύξηση των κερδών. Μόνο η αύξηση της αποδοτικότητας θα οδηγήσει στην βιωσιμότητα της επιχείρησης και στην ουσιαστική βελτίωση της θέσης των εργαζομένων.

Τέταρτον, η ιδιωτικοποίηση των δημοσίων επιχειρήσεων σημαίνει απόδοση της επιχειρηματικής δράσης του κράτους στην ιδιωτική πρωτοβουλία. Αναγνωρίζεται ο ρόλος της ιδιωτικής πρωτοβουλίας, ως τον φορέα που μπορεί να πραγματοποιήσει κατά τον άριστο τρόπο τα περιορισμένα παραγωγικά μέσα της χώρας μας και κατ' αυτόν τον τρόπο να αυξήσει την ποσότητα και να βελτιώσει την ποιότητα των παραγομένων αγαθών ή υπηρεσιών. Η ιδιωτικοποίηση των δημοσίων επιχειρήσεων σημαίνει ακόμα μια νέα θεώρηση του ρόλου της ιδιωτικής πρωτοβουλίας μέσα στο κοινωνικό σύνολο. Η νέα θεώρηση του ρόλου της ιδιωτικής πρωτοβουλίας σημαίνει εκπλήρωση των υποχρεώσεων που απορρέουν από την κοινωνική ευθύνη της. Στην περίπτωση της ιδιωτικοποίησης εκπλήρωση της κοινωνικής ευθύνης της ιδιωτικής πρωτοβουλίας σημαίνει δημιουργία παραγωγικών ευκαιριών απασχόλησης για το πλεονάζον εργατικό δυναμικό των επιχειρήσεων δημοσίου χαρακτήρα και κοινής ωφελείας. Φυσικά θα ήταν παράλογο να ζητηθεί από την ιδιωτική πρωτοβουλία να φέρει αποκλειστικά το βάρος μιας τέτοιας προσπάθειας. Μια τέτοια προσπάθεια μπορεί να είναι επιτυχημένη, μέσα σε ένα πλαίσιο αρμονικής συνεργασίας μεταξύ κράτους και ιδιωτικής πρωτοβουλίας. Αυτή η συνεργασία μπορεί να πραγματοποιηθεί με την υιοθέτηση μιας πολιτικής "κοινωνικοποίησης του κινδύνου". Η πολιτική αυτή σημαίνει ότι το κράτος, η κυβέρνηση αναλαμβάνει ένα μέρος του κινδύνου των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, με αποτέλεσμα ο ιδιωτικός τομέας να

είναι σε θέση να αναλαμβάνει δραστηριότητες που διαφορετικά φαίνονταν ότι δεν θα μπορούσαν να πραγματοποιηθούν.

2.5. Συνεργασία Κράτους και Ιδιωτικής Πρωτοβουλίας

Αυτή η καθοδήγηση θα απαιτήσει συνεργασία μεταξύ κράτους και ιδιωτικής πρωτοβουλίας, η οποία μπορεί να επιτευχθεί όχι με καταναγκασμό, αλλά με παρότρυνση. Η παρότρυνση της ιδιωτικής πρωτοβουλίας προς ορισμένες κατευθύνσεις οικονομικής δράσης όπου δεν θα καταστρέφονται τα συμφέροντα του κοινωνικού συνόλου. Θα γίνει με την παροχή κινήτρων, ώστε να δημιουργηθεί το ευνοϊκό εκείνο οικονομικό πλαίσιο για την ανάληψη δραστηριοτήτων από μέρους της ιδιωτικής πρωτοβουλίας. Η παροχή κινήτρων (φορολογικών και άλλων κινήτρων) προς την ιδιωτική πρωτοβουλία, καθώς και η δημιουργία οικονομικού κλίματος για αυτήν, δεν θα πρέπει να θεωρηθεί, ούτε να ερμηνευτεί, ως μονόδρομος. Είναι φυσικό να αναμένεται μια ανάλογη ανταπόκριση από την πλευρά της ιδιωτικής πρωτοβουλίας. Αυτή η ανταπόκριση θα πρέπει να βασίζεται στη συλλογιστική της προτεραιότητας του εθνικού συμφέροντος, κατά την χάραξη των στόχων των επιχειρήσεων. Αυτό σημαίνει για τις επιχειρήσεις κοινής ωφελείας ότι θα υπάρχει διαφάνεια στη λήψη ορισμένων αποφάσεων.

Για παράδειγμα, δεν θα πρέπει σε καμμία περίπτωση οι διοικήσεις των ιδιωτικοποιημένων επιχειρήσεων να επιχειρούν αυξήσεις τιμών, οι οποίες θα είναι μεγαλύτερες από την τιμή που καλύπτει το κόστος και ένα εύλογο λογικό κέρδος. Δηλαδή, ένα κέρδος που θα είναι ίσο με το ποσοστό απόδοσης που αποφέρει το κεφάλαιο σε εναλλακτικές χρήσεις με τον ίσο βαθμό κινδύνου.

2.6. Κοινή Συναίνεση Κράτους και Ιδιωτικής Πρωτοβουλίας για την Λήψη Καθοριστικών Αποφάσεων

Στην περίπτωση αύξησης των τιμών, αυτή η συναίνεση θα πρέπει να διαμορφώνεται, μετά από διάλογο μεταξύ κράτους και επιχειρήσεων, που θα στηρίζεται στη διερεύνηση των οικονομικών στοιχείων των επιχειρήσεων προκειμένου να διαπιστωθεί η αναγκαιότητα της αύξησης που ζητείται. Στο διάλογο αυτό θα μπορούν να πάρουν μέρος πολλοί απλοί πολίτες και θα πραγματοποιείται σε ειδικό χώρο όπου η προσέλευση για κάθε πολίτη θα είναι ελεύθερη. Μετά το τέλος των συζητήσεων οι οποίες δεν θα πρέπει να διαρκούν περισσότερο από ένα εύλογο χρονικό διάστημα, θα πρέπει να διαμορφωθεί η απαραίτητη συναίνεση για την λήψη απόφασης υπέρ ή κατά της αύξησης της τιμής που ζητάει η επιχείρηση.

Αυτή η μορφή διαλόγου μεταξύ κυβέρνησης και διοίκησης επιχειρήσεων και των άλλων φορέων, μπορεί να κατοχυρωθεί και νομοθετικά. Η νομοθετική του κατοχύρωση θα χρησιμεύσει ως ανασταλτικός παράγοντας στην αυθαίρετη ή κερδοσκοπική αύξηση των τιμών. Η καθοδήγηση της ιδιωτικής πρωτοβουλίας μπορεί να γίνει με μια σειρά κρατικών ρυθμιστικών παρεμβάσεων (π.χ. διά μέσου του τραπεζικού συστήματος, της αγοράς κεφαλαίων κ.λ.π.), που θα αποσκοπούν να παροτρύνουν προς τις επιθυμητές κατευθύνσεις οικονομικής δράσης. Η καθοδηγούμενη ιδιωτική πρωτοβουλία στο χώρο των επιχειρήσεων κοινής ωφελείας έχει έννοια ταυτόσημη με τον όρο μερική ιδιωτικοποίηση. Δηλαδή, στον χώρο των επιχειρήσεων κοινής ωφελείας και δημοσίου χαρακτήρα, το κράτος παύει να είναι επιχειρηματίας. Οι επιχειρηματικές δραστηριότητες ανατίθενται στην ιδιωτική πρωτοβουλία ενώ ο ρόλος του κράτους περιορίζεται στην ενθάρρυνση των δραστηριοτήτων της ιδιωτικής πρωτοβουλίας προς τις επιθυμητές για το κοινωνικό σύνολο κατευθύνσεις οικονομικής δράσης. Η ενθάρρυνση και καθοδήγηση της ιδιωτικής πρωτοβουλίας από μέρους του κράτους, τότε μόνο μπορεί να έχει

ελπίδες επιτυχίας, όταν υπάρχει ικανή διοίκηση στον δημόσιο τομέα. Μια διοίκηση που θα αντλεί την δύναμη και την εμπιστοσύνη της από τις παραγωγικές τάξεις και το κοινωνικό σύνολο. Γενικά από την ποιότητα των παρεχομένων συμβουλών και το υψηλό αίσθημα ευθύνης και προσφοράς προς το κοινωνικό σύνολο.

2.7. Η Σπουδαιότητα του Όρου "Μερική Ιδιωτικοποίηση"

Η μερική ιδιωτικοποίηση των επιχειρήσεων κοινής ωφελείας και δημοσίου χαρακτήρα είναι η λύση για την αποτελεσματικότερη λειτουργία των επιχειρήσεων αυτών. Είναι η λύση που εξυπηρετεί το συμφέρον του κοινωνικού συνόλου. Όμως ίσως η μερική ιδιωτικοποίηση να μην μπορεί να πραγματοποιηθεί σε ορισμένους τομείς της οικονομίας. Η μη πραγματοποίησή της μπορεί να οφείλεται στο γεγονός ότι θα είναι πολύ δύσκολο να αναδιαρθρωθεί η αγορά στην οποία βρίσκεται η επιχείρηση, ώστε να επιτρέψει την λειτουργία της επιχείρησης σε ανταγωνιστική βάση. Ανεξάρτητα ποιός ή ποιά είναι οι λόγοι, θα θεωρηθεί πολύ φυσικό, ένα μέρος των επιχειρήσεων κοινής ωφελείας και δημοσίου χαρακτήρα να παραμείνει στον δημόσιο τομέα. Έτσι το ερώτημα που δημιουργείται είναι: για τις επιχειρήσεις που θα παραμείνουν στον δημόσιο τομέα, ποιο σχήμα θα οδηγήσει στην αποτελεσματικότερη λειτουργία τους; (Λοϊζίδης). Για τις περιπτώσεις αυτές ο όρος μερική ιδιωτικοποίηση παίρνει το ακόλουθο περιεχόμενο. Θα πρέπει να κατοχυρωθεί ουσιαστικά και τυπικά ότι η λειτουργία αυτών των επιχειρήσεων θα γίνεται με ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια. Δηλαδή οι επιχειρήσεις αυτές θα μπορούν να λάβουν εκείνες τις αποφάσεις, σχετικά με την πρόσληψη ή απόλυση προσωπικού, αγορά πρώτων υλών από συμφέρουσες πηγές, εισαγωγές νέων προϊόντων σε νέες αγορές κ.λ.π. όπου θα οδηγούν στην αποτελεσματικότερη λειτουργία αυτών των επιχειρήσεων. Με άλλα λόγια οι επιχειρήσεις αυτές θα έχουν την ελευθερία να εφαρμόσουν εκείνο το

οργανωτικό σχήμα, που ανταποκρίνεται καλύτερα στις ιδιαιτερότητές τους. Η μόνη παρέμβαση του κράτους, της πολιτείας θα είναι ο διορισμός του Προέδρου και Αντιπροέδρου των επιχειρήσεων αυτών.

Όμως οι διορισμοί αυτοί θα γίνονται από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας ύστερα από πρόταση του Υπουργικού Συμβουλίου και όχι με απλές υπουργικές αποφάσεις. Η θητεία τους θα πρέπει να είναι τουλάχιστον τριετής, έτσι ώστε να υπάρχει κάποια συνέχεια στον προγραμματισμό και την λειτουργία αυτών των επιχειρήσεων. Τα υπόλοιπα μέλη του διοικητικού συμβουλίου, θα διορίζονται από τον Πρόεδρο και τον Αντιπρόεδρο, με την προϋπόθεση ότι οι διορισμοί αυτοί θα έχουν την έγκριση του Προέδρου της Δημοκρατίας και του Υπουργικού Συμβουλίου. Η διαδικασία αυτή θα διασφαλίσει τον διορισμό προσώπων στην διοίκηση των επιχειρήσεων κοινής ωφελείας, όχι μόνο με αδιαμφισβήτητο κύρος, αλλά και με μια καταξίωση στον τομέα δράσης αυτών των επιχειρήσεων, καταξίωση η οποία προέρχεται από θεωρητική και εμπειρική γνώση των προβλημάτων αυτού του τομέα δράσης. Χαρακτηριστική είναι η παρόμοια διαδικασία που έχει ακολουθηθεί στην περίπτωση της επιτυχημένης λειτουργίας του IRI (Istituto per la Ricostruzione Industriale) της Ιταλίας. Η επιτυχία της αποτελεσματικής διοίκησης του IRI έχει αποτελέσει αντικείμενο ευρύτατης μελέτης και συζήτησης όχι μόνο στην Ιταλία αλλά στη Μεγάλη Βρετανία, την Γαλλία, τον Καναδά, την Αυστραλία και την Γερμανία, κ.λ.π.

2.8. Λόγοι που Οδηγούν στην Εξυγίανση των Επιχειρήσεων Δημοσίου Χαρακτήρα ή Κοινής Ωφελείας

Η αποτελεσματική λειτουργία των επιχειρήσεων κοινής ωφελείας και δημοσίου χαρακτήρα όπως τονίστηκε πριν, δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί ούτε με την κρατικοποίηση ούτε με την κοινωνικοποίηση. Διότι όπως στην κρατικοποίηση έτσι και στην κοινωνικοποίηση διατηρείται η προβληματι-

κότητα των επιχειρήσεων αυτών. Μιας προβληματικότητας που έχει σχέση με τις άμεσες και τις έμμεσες παρεμβάσεις των υπουργών στη λειτουργία της δημόσιας επιχείρησης. Η πραγματοποίηση της μερικής ιδιωτικοποίησης βάζει τέρμα στις παρεμβάσεις των κυβερνητικών οργάνων στη λειτουργία της δημόσιας επιχείρησης. Και αυτό γιατί επιτρέπει την ανεξάρτητη λειτουργία της δημόσιας επιχείρησης όπως καθορίζουν οι δυνάμεις της αγοράς. Η μερική ιδιωτικοποίηση βλέπει το κράτος στον ρόλο της καθοδήγησης της ιδιωτικής πρωτοβουλίας, όπου πραγματοποιείται με την παρότρυνση και όχι με τον εξαναγκασμό όπου θα ήταν η απόρροια στενής συνεργασίας κράτους και ιδιωτικής πρωτοβουλίας.

Με την πραγματοποίηση της μερικής ιδιωτικοποίησης θα ανεξαρτητοποιηθεί η λειτουργία της δημόσιας επιχείρησης, μέσα σε ένα ανταγωνιστικό πλαίσιο και θα έχει ικανοποιητικά αποτελέσματα στην οικονομία της χώρας μας. Η εκτέλεση επιχειρηματικών δραστηριοτήτων από ανεξάρτητες ανταγωνιστικές επιχειρήσεις, θα αναγκάσει τις ιδιωτικοποιημένες επιχειρήσεις να λειτουργήσουν με ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια. Όταν οι ιδιωτικοποιημένες επιχειρήσεις λειτουργούν με ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια επιτυγχάνεται:

Πρώτον, λήψη αποφάσεων και επιλογή εκείνων των εναλλακτικών λύσεων για κάποιο συγκεκριμένο πρόβλημα της επιχείρησης, που θα οδηγήσουν σε αύξηση της αποδοτικότητας και της παραγωγικότητας.

Δεύτερον, επιτυγχάνεται καλύτερη αξιοποίηση των παραγωγικών πόρων, προς όφελος του κοινωνικού συνόλου. Αυτό μπορεί να γίνει κατανοητό εάν ληφθεί υπόψη, είναι ότι η άριστη χρησιμοποίηση των παραγωγικών μέσων είναι μία από τις ενέργειες που θα πρέπει να προβεί μια οικονομία για να λύσει το οικονομικό πρόβλημα, που αντιμετωπίζει στην δυσαναλογία που υπάρχει μεταξύ του απεριόριστου και του απροσδιόριστου των ανθρώπινων αναγκών και των ποσοτικά περιορισμένων παραγωγικών μέσων.

Τρίτον, με την αύξηση της παραγωγικότητας και αποδοτικότητας επιτυγχάνεται η πραγματοποίηση όλων εκείνων των απαραίτητων οργανωτικών αλλαγών π.χ. δημιουργία του κατάλληλου εργασιακού κλίματος για δημιουργική συμμετοχή των εργαζομένων στη λήψη αποφάσεων, μείωση της γραφειοκρατίας κ.λ.π.

Τέταρτον, επιτυγχάνεται η προσφορά προς το καταναλωτικό κοινό προϊόντων και υπηρεσιών χαμηλότερου κόστους, καλύτερης ποιότητας και μεγαλύτερης ποικιλίας.

Η διασφάλιση αυτών των ευεργετικών αποτελεσμάτων της λειτουργίας των επιχειρήσεων κοινής ωφελείας, θα πρέπει να είναι ο μοναδικός ρόλος του κράτους μέσα στο πλαίσιο της μερικής ιδιωτικοποίησης. Το κράτος, θα πρέπει να επιδιώξει την διασφάλιση των παραπάνω ευεργετικών αποτελεσμάτων, με την ισχυροποίηση των δυνάμεων της αγοράς και την καθοδήγηση της ιδιωτικής πρωτοβουλίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙΙ

3. Στόχοι της Ιδιωτικοποίησης

Θα πρέπει να τονισθεί από την αρχή ότι η ιδιωτικοποίηση των δημοσίων επιχειρήσεων αποτελεί τρόπο οργάνωσης επιχειρηματικής δραστηριότητας και ως τέτοιοι, δεν αναμένεται να λύσουν όλα τα προβλήματα που δημιουργούνται στο χώρο των δημοσίων επιχειρήσεων. Ωστόσο, εκείνο που υποστηρίζεται ευρύτατα είναι οι θετικές επιπτώσεις της ιδιωτικοποίησης στην οικονομική αποτελεσματικότητα των επιχειρήσεων και στην κοινωνική ευημερία γενικότερα. Οι βασικοί στόχοι των προγραμμάτων της ιδιωτικοποίησης είναι οι παρακάτω:

Πρώτον, με την ιδιωτικοποίηση αναμένεται αύξηση της αποτελεσματικότητας και επομένως καλύτερη χρήση των περιορισμένων παραγωγικών πόρων. Βέβαια η απλή μεταβίβαση της επιχείρησης από το δημόσιο στον ιδιωτικό τομέα δεν οδηγεί αναγκαστικά σε βελτίωση της κατανομής των πόρων αν δεν συνοδεύεται από ελευθερία εισόδου στην αγορά και μείωση του κρατικού παρεμβατισμού. Οι δυνάμεις του ανταγωνισμού μπορούν να χρησιμοποιηθούν ως υποκατάστατο του κρατικού ελέγχου και μείωσης του παρεμβατισμού. Με την ιδιωτικοποίηση και την είσοδο άλλων επιχειρήσεων στον κλάδο, εισάγεται η πειθαρχία της αγοράς και το κίνητρο της ανταγωνιστικότητας. Επίσης υποστηρίζει ότι σε δημόσιες επιχειρήσεις που λειτουργούν με βάση τον μηχανισμό της αγοράς είναι πολύ πιο εύκολο να γίνει εκσυγχρονισμός του εξοπλισμού τους, να εισαχθούν νέες μέθοδοι παραγωγής και να μειωθεί το κατά μονάδα κόστος παραγωγής.

Δεύτερον, με την ιδιωτικοποίηση επιδιώκεται μείωση των δανειακών αναγκών του ευρύτερου δημόσιου τομέα. Στην έκταση που οι δημόσιες επιχειρήσεις παρουσιάζουν ελλείμματα και καλύπτονται από το κράτος, η

ιδιωτικοποίηση αναμένεται να μειώσει το ύψος των δανειακών αναγκών μέσω των εισπράξεων από την πώλησή τους και του περιορισμού των ελλειμμάτων. Είναι απαραίτητο να γίνει διαχωρισμός των επιδράσεων ανάμεσα στην βραχυχρόνια και τη μακροχρόνια περίοδο. Τα έσοδα του κράτους αυξάνονται βραχυχρόνια κατά την αξία της πώλησης των επιχειρήσεων (με την προϋπόθεση ότι τα άλλα έσοδα δεν μεταβάλλονται) όμως, παράλληλα, μειώνονται στην περίπτωση κερδοφόρων επιχειρήσεων. Έτσι, στην περίπτωση αυτή θα πρέπει να γίνει σύγκριση των εσόδων από την πώληση της επιχείρησης και των μελλοντικών αποδόσεών της. Εάν η παρούσα αξία των μελλοντικών αποδόσεων της επιχείρησης είναι μικρότερη από τα έσοδα που προκύπτουν από την πώλησή της τότε οι δανειακές ανάγκες του δημοσίου θα μειωθούν. Στην αντίθετη περίπτωση είναι πολύ πιθανόν οι δανειακές ανάγκες του δημοσίου να αυξηθούν μακροχρόνια. Σχετικά με τα έσοδα από φόρους αναμένεται ότι θα αυξηθούν αν η επιχείρηση λειτουργεί αποτελεσματικότερα στον ιδιωτικό τομέα και η φοροδιαφυγή δεν μεταβάλλεται. Αν η ιδιωτικοποίηση ακολουθείται από κατάργηση των εμποδίων εισόδου των ιδιωτών στην αγορά, τα κρατικά έσοδα θα αυξηθούν, λόγω της αποτελεσματικότητας της επιχείρησης. Τέλος, υποστηρίζεται ότι ο περιορισμός της χρηματοδότησης των ελλειμμάτων των δημοσίων επιχειρήσεων αναμένεται ότι θα περιορίσει την χρηματοδοτική εκτόπιση του ιδιωτικού τομέα. Βέβαια, βραχυχρόνια εάν οι επενδυτές στραφούν στην αγορά μετοχών επιχειρήσεων που ιδιωτικοποιούνται, είναι πιθανόν να σημειωθεί μείωση των ιδιωτικών επενδύσεων. Όμως, αυτές οι αρνητικές επιδράσεις μπορούν να αντισταθμισθούν με την χρησιμοποίηση των εσόδων για τη χρηματοδότηση παραγωγικών επενδύσεων.

Τρίτον, με την ιδιωτικοποίηση αναμένεται μείωση της φορολογικής επιβάρυνσης των πολιτών, τόσο λόγω της μείωσης των επιχορηγήσεων στις προβληματικές και ελλειματικές επιχειρήσεις, όσο και από την πώληση των περιουσιακών τους στοιχείων. Τα ωφέλη όμως εξαρτώνται κατά κύριο λόγο

από το ανταγωνιστικό περιβάλλον που επικρατεί στην αγορά. Η κοινωνική ευημερία βελτιώνεται αν, παράλληλα με την πώληση των επιχειρήσεων αυξάνεται ο ανταγωνισμός και βελτιώνεται η αποτελεσματικότητα των επιχειρήσεων, η οποία θα οδηγήσει στη μείωση του κόστους παραγωγής και της τιμής του προϊόντος.

Τέταρτον, με την ιδιωτικοποίηση αναμένεται βελτίωση της ποιότητας των παρεχομένων υπηρεσιών και της εξυπηρέτησης των καταναλωτών. Με την αύξηση του ανταγωνισμού, οι τιμές των παρεχομένων αγαθών και υπηρεσιών θα είναι όχι μόνο χαμηλότερες αλλά θα αντανακλούν και τις προτιμήσεις των καταναλωτών για τα προσφερόμενα αγαθά και υπηρεσίες. Αντίθετα, στην περίπτωση των δημοσίων επιχειρήσεων επειδή η προσοχή των διοικήσεων είναι στραμμένη περισσότερο προς την κυβέρνηση, παρά προς την αγορά και τους πελάτες, η ποιότητα των προσφερόμενων υπηρεσιών είναι τις περισσότερες φορές αρκετά υποβαθμισμένη.

Πέμπτον, η ιδιωτικοποίηση βοηθά στην ενδυνάμωση του κλίματος των βιομηχανικών σχέσεων και της επιχειρηματικότητας. Η αύξηση της δύναμης των συνδικαλιστικών οργανώσεων των δημοσίων επιχειρήσεων - λόγω της φύσης των προϊόντων που παράγουν - δημιουργεί μια ιδιόρρυθμη κατάσταση που οδηγεί σε αυξήσεις μισθών που πολλές φορές υπερσκελίζουν τον πληθωρισμό. Σε ορισμένες χώρες οι διοικήσεις των δημοσίων επιχειρήσεων έγιναν με λίγα λόγια "αιχμάλωτοι" των συνδικαλιστικών οργανώσεων, οι οποίες στην ουσία ασκούν άτυπη συνδιοίκηση. Με την ιδιωτικοποίηση αναμένεται εκλογίκευση των μισθολογικών απαιτήσεων.

Έκτον, με την ιδιωτικοποίηση και τη χρήση κριτηρίων κόστους-οφέλους της οικονομικής αποδοτικότητας αναμένεται η αξιολόγηση των επενδυτικών προγραμμάτων να είναι περισσότερο ορθολογική. Βέβαια στην

περίπτωση των δημοσίων επιχειρήσεων τέτοια αξιολόγηση σπάνια βασίζεται σε αυστηρές μεθόδους και τεχνικές. Η απουσία μιας τέτοιας διαδικασίας είναι προφανές ότι ασκεί αναπόφευκτα δυσμενή επίδραση στο αναπτυξιακό αποτέλεσμα.

Β' ΜΕΡΟΣ

(ΕΡΕΥΝΑ)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

4. Κλαδικές Αναλύσεις

4.1. Τηλεπικοινωνίες (Ο.Τ.Ε.)

4.1.1. Γενικές Πληροφορίες

Ο Ο.Τ.Ε. ιδρύθηκε το 1949 (ν.δ. 1049/1949 - ΦΕΚ 195 Α' περί "Οργάνωσης των Τηλεπικοινωνιών της Ελλάδος") ως Κρατική Επιχείρηση και Επιχείρηση Κοινής Ωφέλειας υπό μορφή ανώνυμης εταιρείας υποκειμένης στην εποπτεία του κράτους, με σκοπό την ενιαία οργάνωση των τηλεπικοινωνιών της Ελλάδας, την παροχή τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών και την εγκατάσταση και εκμετάλλευση του δημοσίου τηλεπικοινωνιακού δικτύου. Με το Π.Δ. 361/1991, το Ν. 2167/93 και το Ν. 2257/94 ο Ο.Τ.Ε. και οι θυγατρικές του έπαψαν να υπάγονται στις διατάξεις που ισχύουν για το Δημόσιο Τομέα. Έτσι ο ΟΤΕ λειτουργεί ως Ανώνυμη Εταιρεία που ασκεί επιχείρηση Δημόσιας Ωφέλειας. Το καταστατικό του αναμορφώθηκε από τους Ν. 165/1973 (ΦΕΚ 195 Α') και Ν. 2167/93 (ΦΕΚ 141 Α') και το σημερινό καταστατικό του προβλέπεται από τον Ν. 2257/94 (ΦΕΚ 197 Α') όπως ισχύει. Η εταιρεία είναι εγγεγραμμένη στο Μητρώο Ανωνύμων Εταιρειών με αριθμό 347/01/Β/86/348 και είναι μέλος του Συνδέσμου Ελληνικών Βιομηχανιών. Έδρα της εταιρείας είναι ο Δήμος Αθηναίων. Η διάρκεια της εταιρείας έχει ορισθεί μέχρι το 2094, με δυνατότητα παράτασης.

4.1.2. Σκοπός της εταιρίας σύμφωνα με το άρθρο 2 του Καταστατικού της είναι:

1. Η εγκατάσταση, λειτουργία, εκμετάλλευση, διαχείριση και ανάπτυξη κάθε είδους τηλεπικοινωνιακής υποδομής, καθώς και της δημόσιας τηλεπικοινωνιακής υποδομής σε τοπικό, εθνικό, διακρατικό και διεθνές επίπεδο.

2. Η παροχή, ανάπτυξη, εκμετάλλευση και διαχείριση τοπικών, εθνικών και διεθνών τηλεπικοινωνιακών και συναφών προς αυτές υπηρεσιών, ήτοι υπηρεσιών φωνής, δεδομένων και εικόνας, σε πραγματικό ή μη χρόνο, παραγωγή, συλλογή, αποθήκευση, επεξεργασία, διαχείριση, μετάδοση και παροχή πληροφοριών.

3. Η ανάπτυξη, εγκατάσταση, λειτουργία, διαχείριση και εκμετάλλευση των πάσης φύσεως υπηρεσιών σταθερής και κινητής επικοινωνίας.

4. Η ανάπτυξη, εκμετάλλευση των πάσης φύσεως δορυφορικών επικοινωνιών.

5. Η ανάληψη δραστηριοτήτων συναφών προς τις τηλεπικοινωνίες, συμπεριλαμβανομένων του σχεδιασμού συστημάτων, καθώς και της αναπτύξεως, παραγωγής, χρήσεως, πωλήσεως, εκμισθώσεως, μισθώσεως και συντηρήσεως τηλεπικοινωνιακού εξοπλισμού.

6. Η απόκτηση κυριότητας επί τηλεπικοινωνιακού εξοπλισμού και μέσων παροχής τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών και η απόκτηση δικαιωμάτων κυριότητας, χρήσεως ή εκμεταλλεύσεως με αγορά, μίσθωση ή με άλλον τρόπο κινητών ή ακινήτων περιουσιακών στοιχείων.

7. Η ανάπτυξη, εγκατάσταση, λειτουργία, διαχείριση και εκμετάλλευση νέων υπηρεσιών, βάσει των τεχνολογικών εξελίξεων στον τομέα των τηλεπικοινωνιών, πληροφορικής, καθώς και οποιασδήποτε άλλη υπηρεσία που μπορεί να παρασχεθεί μέσω του δικτύου της, η εταιρεία ή μέσω άλλων δικτύων στα οποία η εταιρία έχει ή μπορεί να έχει πρόσβαση που παρέχεται κατόπιν αδείας.

Όσον αφορά το μετοχικό κεφάλαιο, αποτελείται από 397.984.480 μετοχές ονομαστικής αξίας 750 δρχ. εκάστη. Το Ελληνικό Δημόσιο είναι πριν από την παρούσα έκδοση ο μοναδικός μέτοχος.

Σύμφωνα με νέα οδηγία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, ο Ο.Τ.Ε. μπορεί, κατόπιν αιτήσεως της Ελλάδας ως κράτους-μέλους, να διατηρήσει τα αποκλειστικά δικαιώματα όσον αφορά την παροχή φωνητικής τηλεφωνίας και την εγκατάσταση και παροχή δημοσίου τηλεπικοινωνιακού δικτύου το αργότερο μέχρι την 1/1/2003.

Με την επέκταση του ανταγωνισμού σε διεθνή κλίμακα, η εταιρία δραστηριοποιήθηκε ακόμα περισσότερο, μέσω των συνεργασιών με αλλοδαπές εταιρίες τηλεπικοινωνιών και συμμετοχής σε διεθνείς εμπορικούς τηλεπικοινωνιακούς οργανισμούς και διεθνείς κοινοπραξίες, να πρωτοστατήσει στην κατασκευή, λειτουργία και κερδοφόρο αξιοποίηση διεθνών καλωδίων οπτικών ινών (κυρίως υποβρυχίων). Πέρα από τη διατήρηση της κυρίαρχης θέσης του στον ελληνικό χώρο, στρατηγική του Ο.Τ.Ε. είναι να διεισδύσει κατά τρόπο αποτελεσματικό και επιτυχή σε επιλεγμένες αγορές. Σε υλοποίηση της απόφασης αυτής, βρίσκονται σήμερα σε εξέλιξη πρωτοβουλίες στις εξής χώρες: Γεωργία, Αρμενία, Ουκρανία, Νέα Γιουγκοσλαβία, Βοσνία, Λιθουανία και Κουβέιτ.

4.1.3. Το Θεσμικό Πλαίσιο - Κυβερνητικός Έλεγχος, Ανταγωνισμός, Απελευθέρωση

Ο κλάδος των τηλεπικοινωνιών έχει αλλάξει πολύ τα τελευταία δέκα χρόνια σε σχέση με τα προηγούμενα χρόνια. Η κυρίαρχη τάση είναι η απελευθέρωση των τηλεπικοινωνιακών αγορών και η είσοδος νέων εταιριών. Η αρχή έγινε το 1984 στις Η.Π.Α. με το διαμελισμό της ΑΤ και Τ (σε 7 περιφερειακές εταιρίες υπεύθυνες για την εκμετάλλευση του δημοσίου δικτύου και στη μητρική εταιρία, υπεύθυνη για την εκμετάλλευση των

υπεραστικών και διεθνών τηλεπικοινωνιών) παράλληλα με την είσοδο νέων ανταγωνιστικών εταιριών. Στην Ευρώπη η αρχή έγινε το 1984 με την ιδιωτικοποίηση της British Telecommunications και την είσοδο ανταγωνιστικής εταιρίας στην υπεραστική και διεθνή τηλεφωνία. Η συνέχεια έγινε με τις Σκανδιναβικές χώρες, όπου ήδη λειτουργούν πολλές ανταγωνιζόμενες τηλεπικοινωνιακές επιχειρήσεις.

Η πίεση για απελευθέρωση της τηλεπικοινωνιακής αγοράς προέρχεται από ποικίλες πηγές:

α) Οι τεχνολογικές εξελίξεις προσφέρουν όχι μόνο φθηνότερα τέλη σύνδεσης και χρήσης αλλά και εναλλακτικούς τρόπους επικοινωνίας.

β) Εμπορικές πιέσεις ασκούνται από τους χρήστες (κυρίως από τον επαγγελματικό χώρο) που ζητούν χαμηλότερο κόστος και βελτίωση των υπηρεσιών που προσφέρονται αλλά και από τους παροχείς που στοχεύουν σε διεύρυνση των υπηρεσιών τους και προσφορά ποιοτικά ανωτέρων υπηρεσιών.

γ) Τέλος, χρηματοοικονομικά και μακροοικονομικά δεδομένα αναδεικνύουν την ιδιωτικοποίηση ως τη μοναδική διέξοδο για επένδυση κεφαλαίων στους τηλεπικοινωνιακούς οργανισμούς και χρηματοδότηση των αυξημένων επενδυτικών αναγκών τους.

Ο ανταγωνισμός θα οδηγήσει αναπόφευκτα σε μια σειρά αλλαγών στο υπάρχον σύστημα. Αρχικά προβλέπονται να δημιουργηθούν αλλαγές στην δομή του συστήματος. Αναμορφώσεις αναμένονται ακόμη και στα τιμολόγια τα οποία θα πρέπει να είναι σαφή και να αντανακλούν το κόστος των προσφερόμενων υπηρεσιών. Η ψηφιακή τεχνολογία αναμένεται να μειώσει τις εργατικές δαπάνες επιφέροντας περαιτέρω κοστολογικές αλλαγές. Ο ανταγωνισμός, τέλος, αναμένεται να βοηθήσει την εσωτερική λειτουργία των παροχέων καθώς διευκολύνει στην διαμόρφωση της στρατηγικής και των στόχων τους.

4.1.4. Η Εισαγωγή του Ο.Τ.Ε. στο Χρηματιστήριο

Βάσει του νόμου 2000/24-12-1991 "Για την αποκρατικοποίηση (ιδιωτικοποίηση), απλούστευση διαδικασιών εκκαθάρισης, ενισχύσεως των κανόνων ανταγωνισμού και άλλες διατάξεις", προβλέπονται τα εξής: "Τις μετοχές των παρακάτω επιχειρήσεων μπορούν να αποκτούν και πρόσωπα του ιδιωτικού τομέα. Προκειμένου περί των μετοχών του Οργανισμού Τηλεπικοινωνιών Ελλάδος (Ο.Τ.Ε.), της Δημόσιας Επιχείρησης Ηλεκτρισμού (Δ.Ε.Η.) και της Ολυμπιακής Αεροπορίας, αυτές μπορούν να αποκτώνται και από πρόσωπα του ιδιωτικού τομέα, με τον περιορισμό, ότι το ποσοστό 51% (απόλυτη πλειοψηφία) του συνόλου των μετοχών καθεμίας από τις επιχειρήσεις αυτές, θα ανήκει και θα παραμένει πάντοτε στην κυριότητα του Ελληνικού Δημοσίου".

Η υλοποίηση των παραπάνω έχει επιτευχθεί όσον αφορά τον Ο.Τ.Ε. με τις τέσσερις (4) μετοχοποιήσεις που έχει κάνει έως αυτήν την στιγμή ο Οργανισμός, με σκοπό την αύξηση του Μετοχικού Κεφαλαίου του και την έκδοση και διάθεση των μετοχών που θα προκύψουν από την αύξηση αυτή με δημόσια εγγραφή, και ιδιωτική τοποθέτηση σε εργαζόμενους και συνταξιούχους του Ο.Τ.Ε. και από άλλους ιδιώτες επενδυτές.

Σκοπός του Ο.Τ.Ε. είναι το 49% των μετοχών του Οργανισμού να μεταβιβασθεί σε ιδιώτες και το 51% (απόλυτη πλειοψηφία), να παραμείνει στην ιδιοκτησία του κράτους. Με την 4η μετοχοποίηση του Ο.Τ.Ε. το ποσοστό των μετοχών που διατέθηκε στο κοινό (ιδιώτες) ξεπερνά το 45%, οπότε σύντομα αναμένεται να πραγματοποιηθεί η επίτευξη του αρχικού στόχου.

4.2. Μεταφορές (Ο.Σ.Ε.)

4.2.1. Τα Προβλήματα που Αντιμετωπίζει ο Ο.Σ.Ε.

Ο Ο.Σ.Ε. βρίσκεται εκ των πραγμάτων σε μειονεκτική θέση συγκριτικά με τους άλλους ευρωπαϊκούς σιδηροδρόμους, αφού είναι αναγκασμένος να εκμεταλλεύεται ένα ακραίο και περιφερειακό σιδηροδρομικό δίκτυο.

Τα βασικά προβλήματα που αντιμετωπίζει σήμερα ο Ο.Σ.Ε. εστιάζονται στους παρακάτω τομείς:

Τεχνολογία: Ο εκσυγχρονισμός της σιδηροδρομικής υποδομής δεν έχει ακόμη ολοκληρωθεί, δεδομένου, μάλιστα, ότι σε πολλές περιπτώσεις δεν πρόκειται για εκσυγχρονισμό υφιστάμενης υποδομής (γραμμές, μόνιμες εγκαταστάσεις, σηματοδότηση, συστήματα επικοινωνιών), αλλά για εξαρχής κατασκευή. Επίσης, μεγάλο μέρος του τροχαίου υλικού είναι παλιό και συντηρείται με δυσκολία, ενώ υπάρχουν σοβαρές ελλείψεις σε τροχαίο υλικό συγκεκριμένων κατηγοριών (τροχαίο υλικό εμπορευματικών μεταφορών, τροχαίο υλικό προαστικών υπηρεσιών, επιβατάμαξες).

Προσωπικό/Οικονομικά: Διαπιστώνεται έλλειψη εξειδικευμένων στελεχών στις περισσότερες από τις δραστηριότητες του Οργανισμού. Είναι αξιοσημείωτο ότι η αναλυτική λογιστική και η κοστολογική προσέγγιση, που αποτελούν βασικά εργαλεία κατανόησης των οικονομικών μεγεθών, μόλις τώρα βρίσκονται στο στάδιο της ολοκλήρωσής τους.

Εμπορική πολιτική: Η πεπαλαιωμένη τεχνολογική υποδομή και η μακροχρόνια απουσία εμπορικού προσανατολισμού έχουν σαν συνέπεια να περιορίζεται η δυνατότητα προσέλκυσης μεταφορικού έργου.

Επενδύσεις: Η απουσία ενιαίας και συντονισμένης επενδυτικής πολιτικής για τους σιδηροδρόμους έχει οδηγήσει στην βραχυπρόθεσμη λογική της κάλυψης των ετήσιων διαχειριστικών ελλειμμάτων και δεν έχει επιτρέψει μέχρι σήμερα την ουσιαστική επεξεργασία και υλοποίηση των επενδυτικών προγραμμάτων. Η δραστική μείωση του διαχειριστικού ελλείμματος πρέπει να επιδιώκεται, στο εξής, μέσα από την ολοκλήρωση ενός 5ετούς ή 10ετούς αναπτυξιακού προγράμματος.

Τα αποτελέσματα των παραπάνω αρνητικών χαρακτηριστικών της λειτουργίας του Ο.Σ.Ε. είναι παραπάνω από ορατά:

- Συσσωρευμένο "έλλειμμα", το οποίο ανέρχεται περίπου στα 550 δισ. δραχμές.

- Παραγωγή ετήσιου ελλείμματος της τάξης των 149 δισ. δρχ. για το 1997, και με βάση τη νέα διάρθρωση, των 130 δισ. δραχμών περίπου ετησίως.

- Κακή διαχείριση και αξιοποίηση του προσωπικού, λόγω της χαμηλής εξειδίκευσής του και των περιορισμένων δυνατοτήτων ανανέωσής του με κριτήριο τις πραγματικές ανάγκες του Οργανισμού.

- Χαμηλότερο του επιθυμητού των παρεχομένων υπηρεσιών.

Αυτή η αρνητική κατάσταση είναι, όμως, αναστρέψιμη. Η υιοθέτηση νέων μέτρων και αξόνων δράσης, σε συνδιασμό με την αξιοποίηση των υπαρκτών πλεονεκτημάτων του Οργανισμού και την παράλληλη συνδρομή βασικών θεσμικών προϋποθέσεων, μπορούν να οδηγήσουν στην ανάκαμψη του Ο.Σ.Ε.

4.2.2. Οι Στόχοι που Τίθενται από το Μεγαλόπνοο

Πρόγραμμα 15ετίας της Διοίκησης του Ο.Σ.Ε.

Βασική προϋπόθεση για την εξυγίανση και ανάπτυξη του Ο.Σ.Ε. είναι η εξέλιξη του σε έναν σύγχρονο και ευέλικτο φορέα σιδηροδρομικών μεταφορών, ο οποίος θα λειτουργεί με τους κανόνες της αγοράς και της ιδιωτικής οικονομίας, διατηρώντας συγχρόνως τον χαρακτήρα του ως εταιρία κοινής ωφέλειας που εξυπηρετεί το γενικότερο δημόσιο και κοινωνικό συμφέρον. Οι στρατηγικοί στόχοι που έχει θέσει ο ΟΣΕ για τα επόμενα 15 χρόνια είναι οι ακόλουθοι:

α) Να γίνει μια ανεξάρτητη και οικονομικά υγιής ανώνυμη εταιρία, που θα πληρεί τις προδιαγραφές ασφαλείας και προστασίας του περιβάλλοντος. Αυτό επιτυγχάνεται κυρίως με την μερική ιδιωτικοποίηση του οργανισμού.

β) Να αναλάβει από κοινού την ευθύνη διαχείρισης της σιδηροδρομικής υποδομής και την παροχή ποιοτικών υπηρεσιών μεταφορών.

γ) Να γίνει συγχρόνως μια επικερδής εταιρία στον εμπορικό τομέα και μια κοινωνικά αποδοτική επιχείρηση τηρώντας τις επιβεβλημένες υποχρεώσεις δημόσιας υπηρεσίας.

Όπως υποστηρίζει το υπουργείο Μεταφορών και Επικοινωνιών σε μεσοπρόθεσμο ορίζοντα οι παραπάνω στρατηγικοί στόχοι μεταφράζονται σε μια προσπάθεια για τη βελτίωση της ποιότητας των παρεχομένων υπηρεσιών, της λειτουργικότητας και της χρηματοοικονομικής κατάστασης του οργανισμού, για την προσαρμογή των υπηρεσιών τους στις ανάγκες του ανταγωνισμού, καθώς και για την καλύτερη αξιοποίηση των ανθρώπινων πόρων. Η επίτευξη αυτών των μεσοπρόθεσμων και μακροπρόθεσμων στόχων προϋποθέτει κατ' αρχάς τη μεταρρύθμιση της διοικητικής δομής και διάθρωσης του προσωπικού του Ο.Σ.Ε.

4.2.3. Οι Βασικές Ρυθμίσεις που Επιβάλλει το Νέο Κοινοτικό Καθεστώς

Οι βασικές ρυθμίσεις που επιβάλλει το νέο Κοινοτικό Καθεστώς είναι οι ακόλουθες:

α) Η αποτελεσματικότητα και ανταγωνιστικότητα των σιδηροδρομικών μεταφορών σε σύγκριση με τα άλλα μεταφορικά μέσα επιτυγχάνεται με την απόδοση - από τα κράτη-μέλη - στις σιδηροδρομικές επιχειρήσεις ενός καθεστώςτος ανεξαρτήτου επιχειρηματικού φορέως που να επιτρέπει σ' αυτές να συμπεριφέρονται ως εμπορικοί οργανισμοί και να προσαρμόζονται καλύτερα στις ανάγκες της αγοράς. Βασική προϋπόθεση για να επιτευχθούν τα παραπάνω είναι η πραγματοποίηση της μερικής ιδιωτικοποίησης. Η μερική ιδιωτικοποίηση μειώνει την παρεμβατική δραστηριότητα του κράτους και αυτό γιατί επιτρέπει την ανεξάρτητη λειτουργία της δημόσιας επιχείρησης όπως καθορίζουν οι δυνάμεις της αγοράς.

β) Η γενική ευθύνη της ανάπτυξης και της συντήρησης της κατάλληλης σιδηροδρομικής υποδομής εξακολουθεί να ανήκει στα κράτη-μέλη, επειδή εκτιμάται ότι έτσι διευκολύνεται η τόνωση του ανταγωνισμού στον τομέα της εκμετάλλευσης με στόχο τη βελτίωση των υπηρεσιών που παρέχονται στους χρήστες.

γ) Οι σιδηροδρομικές επιχειρήσεις είναι ελεύθερες να δημιουργούν ενώσεις με σιδηροδρομικές επιχειρήσεις που είναι εγκατεστημένες σε άλλες κοινοτικές χώρες προκειμένου να διευκολύνονται οι σιδηροδρομικές μεταφορές στο εσωτερικό της Κοινότητας.

δ) Στις διεθνείς σιδηροδρομικές ενώσεις πρέπει να παρέχεται το δικαίωμα πρόσβασης με δίκαιους όρους και διέλευσης στη σιδηροδρομική υποδομή

των κρατών-μελών στην οποία είναι εγκατεστημένες οι επιχειρήσεις που συγκροτούν τις εν λόγω ενώσεις καθώς και το δικαίωμα διέλευσης μέσα από άλλα κράτη-μέλη όταν το απαιτεί η σχετική διεθνής υπηρεσία μεταφοράς που προσφέρουν.

ε) Για την εφαρμογή της Οδηγίας θεωρείται αναγκαία η σύσταση μιας συμβουλευτικής επιτροπής που θα επικουρεί την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και η οποία θα απαρτίζεται από αντιπροσώπους των χωρών μελών και θα παρακολουθεί την εφαρμογή τους. Ακόμη, πριν από την 11/1/1995, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή θα επιβάλλει έκθεση σχετικά με την εφαρμογή της Οδηγίας αυτής.

στ) Οι χώρες μέλη θα πρέπει να θεσπίσουν, μετά από διαβουλεύσεις και με την Επιτροπή, τις κανονιστικές, νομοθετικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για τη συμμόρφωση με την Οδηγία αυτή πριν από την 1/1/1993.

4.3. Ολυμπιακή Αεροπορία Α.Ε.

4.3.1. Τα Προβλήματα της Ο.Α.

Τα προβλήματα που αντιμετωπίζει η Ο.Α. είναι: Τα ταχύτατα αυξανόμενα και σε υψηλά ποσοστά κυμαινόμενα ελλείμματα, ο υψηλός βαθμός δανειακής εξάρτησης, η ανυπαρξία σύγχρονου κανονισμού, διαφάνειας και αδιάβλητων διαδικασιών στις προμήθειες των αεροσκαφών, η υποαπασχόληση του παραγωγικού δυναμικού (εργαζομένων και λοιπών επενδύσεων), ο συγκεκριτισμός στην λήψη αποφάσεων με υπέρτατο ρυθμιστή το διευθυντικό δικαίωμα, οι ρουσφετολογικές προσλήψεις και αναδείξεις, η αναξιοκρατία, η ελλειπής οργάνωση, το χαμηλό ποιοτικό επίπεδο των παρεχομένων υπηρεσιών (με εξαίρεση την ασφάλεια των πτήσεων) και τα χαμηλά έσοδα. Αυτά τα

προβλήματα δεν είναι αποτέλεσμα στελεχών αλλά αποτέλεσμα πολλών κυβερνήσεων στο να εκσυγχρονίσουν και να δημιουργήσουν μια ανταγωνιστική Ολυμπιακή Αεροπορία στον διεθνή χώρο.

4.3.2. Βασικές Αιτίες της Κρίσης της Ο.Α.

α) Η ζημιογόνα συμπεριφορά απέναντι στην κρατική Ο.Α. από την κρατικοποίηση της (συμπεριλαμβανομένης και της υπερτιμολογημένης εξαγοράς της) μέχρι σήμερα, σε αντίθεση με την συμπεριφορά του κράτους, απέναντι στον ιδιώτη πρώην ιδιοκτήτη Ωνάση.

β) Η παρέμβαση των διάφορων κυβερνήσεων στην διαχείριση της Ο.Α. και την επιβολή (προμηθειών, προμηθευτών, προσλήψεων, προαγωγών κ.λ.π.).

γ) Η καταστροφική εξάρτηση και υποταγή των συμφερόντων της Ο.Α. στα συμφέροντα του μεγάλου διεθνικού κεφαλαίου και κύρια των μονοπωλίων κατασκευής αεροσκαφών.

δ) Η κακοδιαχείριση των υποθέσεων της Ο.Α. από τα εντεταλμένα διοικητικά και ιεραρχικά στελέχη.

4.3.3. Εξυγίανση της Ολυμπιακής Αεροπορίας Α.Ε.

Για την αντιμετώπιση των παραπάνω προβλημάτων και για την ολοκλήρωση της εξυγίανσης της Ο.Α. εκδόθηκε ο νόμος υπ' αριθμ. 2602/16-4-1998 "Για την ολοκλήρωση της εξυγίανσης και την ανάπτυξη της Ολυμπιακής Αεροπορίας Α.Ε.". Συγκεκριμένα με το πρώτο άρθρο του παρόντος νόμου και την παράγραφο 6 καθορίζονται τα εξής:

1) Τα Διοικητικά Συμβούλια της Ολυμπιακής Αεροπορίας Α.Ε. και των θυγατρικών της καταρτίζουν ή προσαρμόζουν, εντός αποκλειστικής προθε-

σμίας δύο (2) μηνών από την δημοσίευση του παρόντος, τον Οργανισμό Λειτουργίας τους (Οργανόγραμμα).

2) Μέσα σε ένα μήνα από την κατάρτιση ή προσαρμογή των οργανογραμμάτων τα Διοικητικά Συμβούλια των παραπάνω εταιριών στελεχώνουν τις προβλεπόμενες θέσεις με βάση τα τυπικά ή ουσιαστικά προσόντα των εργαζομένων.

3) Επίσης ρυθμίζεται η διάρθρωση των υπηρεσιών, καθορίζονται τα οργανωτικά κλιμάκια, προσδιορίζονται οι μεταξύ τους σχέσεις και η οργανική τους σύνθεση σε προσωπικό και περιγράφονται τα προσόντα και τα καθήκοντα κάθε θέσης ιεραρχίας.

4) Καταργούνται από την έναρξη ισχύος του παρόντος, τα υφιστάμενα επίπεδα και οι θέσεις ιεραρχίας του προσωπικού. Στον Οργανισμό, καθορίζονται τα νέα επίπεδα και οι θέσεις ιεραρχίας, τα οποία δεν επιτρέπουν να υπερβαίνουν τα τέσσερα (4).

4.3.4. Υψηλοί στόχοι με το Πρόγραμμα Εξυγίανσης

Είναι σε όλους μας γνωστό ότι η Διοίκηση της Ο.Α. "πέρασε στα χέρια" της Βρετανικής Εταιρίας British Airways, τον Μάρτιο του 1999. Σύμφωνα με την Βρετανική Εταιρεία British Airways στόχος της είναι η Ο.Α. μέχρι το τέλος του έτους 1999 να επικυριαρχήσει στην Ανατολική Μεσόγειο και τη Βαλκανική και εντός του 2002, να πλασσαριστεί στις 7 μεγαλύτερες αεροπορικές εταιρίες του κόσμου. Σύμφωνα με την Διοίκηση τα έσοδα της Ο.Α. για το 1999 μολονότι θα είναι αυξημένα έναντι του 1998 δεν θα ισοσκελίζουν τις δαπάνες. Η εκτίμηση είναι ότι η εταιρία στη χρήση 1999 θα εμφανίσει ζημιά της τάξης των 15 δισ. δρχ. Ωστόσο η διοίκηση υπόσχεται "πραγματική" κερδοφορία από το 2002 καθώς φέρεται πεπεισμένη ότι η Ο.Α. μπορεί να αυξήσει κατακόρυφα τα έσοδά της.

Για την πραγματοποίηση των παραπάνω στόχων απαιτούνται χρήματα που θα καλυφθούν εν μέρει:

α) Από την πώληση περιουσιακών στοιχείων της εταιρίας (ιδιόκτητα κτίρια, αεροσκάφη).

β) Από την διάθεση μέσω του χρηματιστηρίου νέου πακέτου μετοχών 8% της Olympic Catering.

4.4. Ο Κλάδος της Ενέργειας (ΔΕΗ, ΕΛΠΕ, ΔΕΠΑ)

4.4.1. Γενικά

Οι κρατικές επιχειρήσεις του τομέα της ενέργειας Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού (ΔΕΗ), Ελληνικά Πετρέλαια (ΕΛΠΕ), καθώς και η Δημόσια Επιχείρηση Παραγωγής Αερίου (ΔΕΠΑ) για τις οποίες η Κυβέρνηση επενδύει τώρα τις προσδοκίες της για την επίτευξη μιας αξιοπρεπούς - με βάση τα διεθνή δεδομένα - επίδοσης στον τομέα των ιδιωτικοποιήσεων. Στόχος είναι η ιδιωτικοποίηση των ΕΛΠΕ, ΔΕΗ και ΔΕΠΑ με μετοχοποίηση του 49%.

4.4.2. Α) Η Εισαγωγή της ΔΕΗ στο Χρηματιστήριο

Η ιδιωτικοποίηση της ΔΕΗ θα πραγματοποιηθεί σύμφωνα με την διαδικασία εισαγωγής στο χρηματιστήριο και πώληση σε ιδιώτες μέρος των μετοχών της επιχείρησης που ανήκουν στο Δημόσιο.

Η είσοδος της ΔΕΗ στο χρηματιστήριο δεν προβλέπεται να πραγματοποιηθεί πριν την απελευθέρωση της αγοράς της ηλεκτρικής ενέργειας, η οποία προβλέπεται να πραγματοποιηθεί στις 19 Φεβρουαρίου του 2001. Έτσι η ΔΕΗ θα έχει την δυνατότητα να πουλήσει από το χρηματιστήριο τα αναγκαία για την αύξηση της ανταγωνιστικότητάς της κεφάλαια μετά το άνοιγμα της αγοράς. Ήδη τα επιτελεία των υπουργείων Εθνικής Οικονομίας και

Ανάπτυξης βρίσκονται αυτή την στιγμή στην κατάρτιση της λίστας των χρηματοοικονομικών συμβούλων, από τους οποίους θα επιλεγεί ο οίκος που θα εισηγηθεί σχετικά με τις διαδικασίες εισόδου της ΔΕΗ στο χρηματιστήριο.

Η ΔΕΗ απασχολεί σήμερα περίπου 36.000 υπαλλήλους και, σύμφωνα με εκτιμήσεις, θα πρέπει να αποχωρήσουν περίπου 10.000 προκειμένου να επιτευχθεί η ανταγωνιστική λειτουργία της.

Ο τζίρος της ΔΕΗ πλησιάζει το 1 τρισ. δρχ. και σύμφωνα με προβλέψεις για το 1999 προβλέπει κέρδη, μόνο 52,5 δισ., τα οποία θα είναι αυξημένα σε σύγκριση με το 1998, όχι όμως λόγω της βελτίωσης της λειτουργίας της επιχείρησης, αλλά λόγω της αύξησης της ζήτησης ηλεκτρικής ενέργειας.

B) Η Μετοχοποίηση των ΕΛΠΕ

Τα ΕΛΠΕ (Ελληνικά Πετρέλαια) είναι ήδη εισηγμένα στο χρηματιστήριο και η δεύτερη φάση της μετοχοποίησής τους θα πραγματοποιηθεί πιθανότατα τον Δεκέμβριο '99 και θα αποτελέσει συνδιασμό αύξησης του μετοχικού κεφαλαίου και διάθεσης ποσοστού παλαιών μετοχών που κατέχει το Δημόσιο. Η μετοχοποίηση των ΕΛΠΕ όπως αναφέρουν παράγοντες του ομίλου, θα έχει ως αποτέλεσμα να φτάσει το ποσοστό των μετοχών που κατέχουν ιδιώτες σε 43%, από 23% που είναι σήμερα, και να μειωθεί το ποσοστό του Δημοσίου στον όμιλο κάτω από το 60% έναντι 75% που κατέχει τώρα. Η μετοχοποίηση των ΕΛΠΕ εκτιμάται ότι θα αποφέρει στο Δημόσιο 150 δισ. δρχ. και άλλα 100 δισ. δρχ. στον ίδιο όμιλο.

Τα ΕΛΠΕ είναι η επιχείρηση που θα φθάσει ταχύτερα στο στόχο της μετοχοποίησης κατά 49%, αφού ήδη το 23% του συνολικού μετοχικού της πακέτου διαπραγματεύεται στο χρηματιστήριο.

Γ) Η Μετοχοποίηση της ΔΕΠΑ

(Δημόσια Επιχείρηση Παραγωγής Αερίου)

Η ΔΕΠΑ είναι η τρίτη ενεργειακή ΔΕΚΟ την οποία η Κυβέρνηση φιλοφοξεί να εισάγει στο χρηματιστήριο. Για να πραγματοποιηθεί αυτό, η ΔΕΠΑ πρέπει να επιλύσει προηγουμένως πολλά εσωτερικά της προβλήματα και, κυρίως, να ολοκληρώσει την ανάθεση των δικτύων πόλεων του φυσικού αερίου. Ωστόσο η μετοχοποίηση της ΔΕΠΑ δεν φαίνεται να επείγει, καθώς η κυβέρνηση έχει ανακαλύψει εξωχρηματιστηριακές λύσεις για την άντληση κεφαλαίων από την επιχείρηση. Τα ΕΛΠΕ έχουν το δικαίωμα να εξαγοράσουν το 35% της ΔΕΠΑ, ενώ αντίστοιχο δικαίωμα έχει και η ΔΕΗ, η οποία προς το παρόν δεν έχει κάνει χρήση. Από την πώληση μέρους των μετοχών της ΔΕΠΑ στα ΕΛΠΕ και ίσως αργότερα στη ΔΕΗ, το Δημόσιο θα εισπράξει σημαντικά ποσά, αν και είναι βέβαιο ότι θα διατηρήσει την πλειοψηφία της επιχείρησης προκειμένου να παίξει καθοριστικό ρόλο στην μεταγενέστερη μετοχοποίησή της. Τέλος τα ΕΛΠΕ επιδιώκουν την ταχύτερη εξαγορά του 35% της ΔΕΠΑ, με στόχο να την αξιοποιήσουν ως αυτού στη δεύτερη φάση της δικής τους μετοχοποίησης.

4.5. Λοιπές Εταιρείες

4.5.1. Ιδιωτικοποίηση της θυγατρικής της Ο.Α. Olympic Catering

Μια από τις πρώτες - αν όχι η πρώτη - επιχειρήσεις που ιδιωτικοποίησε η κυβέρνηση της Ν.Δ. στα πλαίσια του πολιτικού προγράμματός της για ιδιωτικοποίηση των κρατικών επιχειρήσεων ήταν η Olympic Catering, θυγατρική επιχείρηση της Ο.Α. με κύριο αντικείμενό της, την τροφοδοσία αεροσκαφών.

Μια πρώτη ενέργεια του Δ.Σ. της Ο.Σ. στα πλαίσια της προετοιμασίας της ιδιωτικοποίησης ήταν η απόλυση 960 από τους 2.067 μέχρι τότε εργαζόμενους στην επιχείρηση. Η υπ' αριθμ. 63/99 απόφαση για τις απολύσεις αυτές πάρθηκε ομόφωνα κατά την συνεδρίαση της 23/8/1990 του Δ.Σ. της Ο.Σ. και νομικά στηρίχθηκε στο Νόμο 1387/1983 περί ελέγχου των ομαδικών απολύσεων.

Οι διαδικασίες για την προετοιμασία της ιδιωτικοποίησης ήταν οι εξής:

1) Με το υπ' αριθμ. Γ.Δ./1339/23-8-1990 έγγραφο της Ο.Α. προς τη Γραμματεία της Διυπουργικής Επιτροπής για την ιδιωτικοποίηση της οικονομίας μεταξύ των άλλων γνωστοποιήθηκε η πρόθεση της διοίκησης της Ο.Α. για πώληση του 70% των μετοχών της Olympic Catering.

2) Στη συνεδρίαση της 31/8/1990, η διυπουργική επιτροπή εγκρίνει την πώληση των μετοχών αυτών στον ιδιωτικό τομέα.

Έτσι οι όροι πώλησης των μετοχών της Ο.Σ. ήταν οι εξής:

1) Συμφωνήθηκε η πώληση του 49% των μετοχών της Ο.Σ. στην εταιρία Rosehill που ανήκει στον όμιλο Abella.

2) Η εταιρία αυτή έχει το δικαίωμα μέχρι τις 30/6/1995 να αγοράσει πέρα από το 49% ένα 17% επιπλέον των μετοχών της Ο.Σ., ενώ, αν το θελήσει, έχει το δικαίωμα μέχρι τις 30/6/1996 να αγοράσει και το υπόλοιπο 34% των μετοχών.

3) Η τιμή πώλησης του 49% των μετοχών καθορίστηκε ως ακολούθως:

α) Άμεση καταβολή 1,3 δισ. δρχ.

β) Καταβολή σε τρεις ετήσιες δόσεις (1992, 1993 και 1994) 210 εκατ. δρχ. προσαυξημένα με τον πληθωρισμό.

γ) Εάν η Rosehill αποφασίσει μέσα στα συμβατικά χρονικά πλαίσια την αγορά ενός επιπλέον 17% των μετοχών της Ο.Σ. θα καταβάλει 550 εκατ. δρχ.

προσαυξημένα με τον πληθωρισμό και επιπρόσθετα ένα 18% επί των καθαρών κερδών με ελάχιστο εγγυημένο τίμημα 800 εκατ. δρχ. προσαυξημένο με τον πληθωρισμό.

δ) Για το υπόλοιπο 34% των μετοχών η τιμή πώλησης ορίστηκε στα 1,6 δισ. δρχ. προσαυξημένη με τον πληθωρισμό.

ε) Για τη χρησιμοποίηση του τίτλου της Ο.Σ. συμφωνήθηκε η καταβολή του 10% επί των καθαρών κερδών ή το 0,5% επί του τζίρου (όποιο είναι μεγαλύτερο) που σε σημερινά επίπεδα κυμαίνεται στα 350 εκατ. δρχ.

στ) Επίσης αποφασίστηκε η διανομή στους μετόχους (Ο.Α. και ιδιώτη) του συνόλου των κερδών που η Ο.Α. εκτιμά ότι θα της αποφέρει ένα ποσό της τάξης του 1,3 δισ. δρχ. επιπλέον.

4) Η συμφωνία προβλέπει ότι η Rosehill αναλαμβάνει για 8 χρόνια την εκμετάλλευση των κυλικείων των Ελληνικών Αεροδρομίων.

5) Αναλαμβάνει επίσης για 10 χρόνια και την τροφοδοσία των αεροσκαφών της Ο.Α. με διεθνώς αποδεκτούς συμφωνημένους όρους.

6) Αναλαμβάνει ακόμη για λογαριασμό της Ο.Α. την τροφοδοσία των ξένων αεροπορικών εταιριών που μέχρι τότε εξυπηρετούσε η Ο.Α.

7) Ο σημαντικότερος όμως όρος της συμφωνίας όπου προσδιορίζει το κερδοφόρο ή μη της ιδιωτικοποίησης του Ο.Σ. είναι και το ότι η θυγατρική της Ο.Α. Olympic Catering πωλείται ελεύθερη χρεών, που σημαίνει ότι η Ο.Α. επιβαρύνεται για λογαριασμό της θυγατρικής της με ελλείμματα και χρέη.

4.5.2. Τα Αποτελέσματα από την Ιδιωτικοποίηση της Olympic Catering

Τα οικονομικά αποτελέσματα από την ιδιωτικοποίηση της Olympic Catering ήταν τα εξής:

1) Από τον όρο της σύμβασης για την ιδιωτικοποίηση της Ο.Α. Olympic Catering "ελευθέρωσης χρεών" στην καλύτερη περίπτωση η Ο.Α. και η εθνική οικονομία ζημιώθηκαν κατά 27 δισ. δρχ. προς όφελος της πολυεθνικής Rosehill.

2) Από τον όρο της σύμβασης για εκχώρηση από την Ο.Α. στη Rosehill του συμβατικά αποκλειστικού δικαιώματός της για τροφοδοσία της και για τροφοδοσία των ξένων αεροπορικών εταιριών, που είχε μέχρι τότε η Ο.Α., εκτιμούσε ότι για τα επόμενα τέσσερα χρόνια η Ο.Α. θα χάσει έσοδα και θα επιβαρυνθεί με κόστος που αθροιστικά και με τους τόκους (25% ετήσιο επιτόκιο) θα ανέλθουν στα 13 δισ. δρχ.

4.6. Διεθνής Έκθεση Θεσσαλονίκης

4.6.1. Η Μεταβίβαση της ΔΕΘ σε Ιδιώτες

Η προσπάθεια μεταβίβασης σε ιδιώτες της βορειοελλαδίτικης εταιρίας ξεκίνησε τον περασμένο Απρίλιο '99, όταν με σχετική τροπολογία της Κυβέρνησης ο διοργανωτής της Διεθνούς Έκθεσης Θεσσαλονίκης, η επιχείρηση "Helexpro ΔΕΘ Α.Ε.", που λειτουργούσε από το 1977, διασπάστηκε και δημιουργήθηκαν δύο διαφορετικές εταιρίες:

- Η "ΔΕΘ Α.Ε.", η οποία έχει την ευθύνη της διοργάνωσης της ετήσιας γενικής έκθεσης στη συμπρωτεύουσα, όπως επίσης των περιφερειακών και των εκθέσεων του εξωτερικού. Η ΔΕΘ Α.Ε. έχει, επιπλέον, στην ευθύνη

της τη διοργάνωση συνεδρίων και πολιτιστικών εκδηλώσεων καθώς και τη διαχείριση της περιουσίας της Έκθεσης Θεσσαλονίκης. Αξίζει να σημειωθεί ότι μόνο η ακίνητη περιουσία της Έκθεσης υπολογίζεται στο ποσό των 40 δισ. δρχ.

- Οι "Ελληνικές Εκθέσεις - Helexpro A.E.", η οποία μπορεί να διοργανώνει εκθέσεις και συνέδρια για λογαριασμό τρίτων, τόσο στη Θεσσαλονίκη (στους χώρους της ΔΕΘ Α.Ε.) όσο και σε ολόκληρη την Ελλάδα και το εξωτερικό.

Σύμφωνα με τον κυβερνητικό σχεδιασμό, η δεύτερη εταιρία θα περνούσε κατά 45% μαζί με το μανατζμεντ στα χέρια ιδιωτικών επενδυτών, έτσι ώστε η λειτουργία του θεσμού της Διεθνούς Έκθεσης να είναι καλύτερη και περισσότερο ευέλικτη. Άλλωστε, η κυβέρνηση θεωρεί ότι με την ίδρυση των δύο παραπάνω επιχειρήσεων και την ιδιωτικοποίηση της μίας εξ αυτών επιτυγχάνει:

1) Την αποτελεσματική και ορθολογιστική αξιοποίηση όλων των στοιχείων της έκθεσης.

2) Τη συμμετοχή ιδιωτών και τη μεταφορά τεχνογνωσίας από αυτούς στην έκθεση.

3) Τη συμμετοχή στο μετοχικό κεφάλαιο της Helexpro A.E. των παραγωγικών φορέων της Θεσσαλονίκης, οι οποίοι είναι, οι άμεσα αποδέκτες των υπηρεσιών της έκθεσης.

4) Την τόνωση του ρόλου της Έκθεσης ως ενός από τα σημαντικότερα εκθεσιακά γεγονότα στην περιοχή της νοτιοανατολικής Ευρώπης.

5) Την διεύρυνση των υπηρεσιών που προσφέρονται σήμερα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

5.1. Οι Ιδιωτικοποιήσεις στα Βαλκάνια

5.1.1. Γενικά

Η αιτία από την οποία παρακινήμένος επικέντρωσα το ενδιαφέρον μου στις Βαλκανικές Χώρες συνίσταται στο γεγονός ότι η πατρίδα μου αποτελεί κράτος των Βαλκανίων. Έναν επιπλέον λόγο αποτελεί και η αντίθεση την οποία θα ήθελα να καταστήσω αισθητή ανάμεσα στην Ελλάδα, όπου παρατηρείται μια πρωτοφανής άνθιση της κεφαλαιοαγοράς και στις υπόλοιπες Βαλκανικές Χώρες οι οποίες βρίσκονται ακόμη στο αρχικό στάδιο.

5.1.2. Ρουμανία

5.1.3. Γενικά

Η Ρουμανία είναι η δεύτερη μεγαλύτερη σε έκταση και σε πληθυσμό χώρα της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης. Διαθέτει πλούσιους φυσικούς πόρους και γόνιμα εδάφη. Κατά την διάρκεια των μεταπολεμικών χρόνων το οικονομικό της σύστημα αναπτύχθηκε όπως και στις άλλες κεντρικά σχεδιασμένες χώρες. Το κράτος είχε στην ιδιοκτησία του όλα τα μέσα παραγωγής, εκτός μιας μικρής ποσότητας γης που την καλλιεργούσαν ιδιώτες. Κάτω από το κομμουνιστικό καθεστώς ανέπτυξε την βιομηχανία της, η οποία όμως χρειάζεται εκσυγχρονισμό.

Στο τέλος της δεκαετίας του '60 και στις αρχές του '70, ενώ οι άλλες οικονομίες της Ανατολικής Ευρώπης έκαναν τις πρώτες προσπάθειές τους προς την κατεύθυνση της οικονομικής μεταρρύθμισης, η Ρουμανία προχώρησε και αυτή σε προσπάθειες βελτίωσης της οικονομικής διοίκησης εντός ενός κεντρικά σχεδιασμένου πλαισίου. Οι προσπάθειες αυτές όμως δεν

ήταν ουσιαστικές, με αποτέλεσμα το σύστημα να παραμένει αμετάβλητο. Η μετάβαση της Ρουμανίας προς την οικονομία της Αγοράς άρχισε στην ουσία με την βιαία πτώση του καθεστώτος (Ceaulescu, 1989). Πριν από τον Δεκέμβριο του 1989, η οικονομία της Ρουμανίας αποτελούσε ένα "μοντέλο" υπερσυγκεντρωτικού συστήματος που χαρακτηριζόταν από τον υπερβολικό προγραμματισμό. Από τον Ιανουάριο του 1990, το μεγαλύτερο μέρος των δομών και των νόμων του προηγούμενου καθεστώτος τροποποιήθηκε ή καταργήθηκε.

Εν όψει αυτών των δεδομένων, στις αρχές του 1990, οι αρχές εισήγαγαν μια σειρά μέτρων που αποσκοπούσαν στην τόνωση της προσφοράς και τη συγκράτηση των πτωτικών τάσεων της οικονομίας. Τα βασικότερα μέτρα ήταν:

- i) Η πλήρης απελευθέρωση της αγροτικής αγοράς με σκοπό να αυξηθεί η προσφορά των τροφίμων.
- ii) Η κατάργηση της Κρατικής Επιτροπής Κεντρικού Προγραμματισμού, και η αντικατάστασή της από το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας.
- iii) Η κατάργηση των κρατικών μονοπωλίων στο εξωτερικό εμπόριο.
- iv) Η απελευθέρωση των ρυθμίσεων που περιόριζαν τις ξένες επενδύσεις.

Τα μέτρα αυτά, αν και σημαντικά, αποδείχτηκαν ανεπαρκή, και χρειάστηκε να βελτιωθούν αργότερα με την ανάδειξη μιας πιο συμπαγούς διαρθρωτικής πολιτικής (η οποία θα περιλάμβανε μεταρρυθμίσεις στην οικονομική, παρεμβατική, συναλλαγματική και εξωτερική πολιτική).

5.1.4. Στρατηγικές Ιδιωτικοποιήσεις

Ένα από τα κυριότερα ζητήματα όπου έπρεπε να αντιμετωπιστεί από τα μεταρρυθμιστικά προγράμματα ήταν οι ιδιωτικοποιήσεις κρατικών επιχειρήσεων. Η Ρουμανική στρατηγική ιδιωτικοποίησης χαρακτηρίζεται από ιδιαιτερότητες, παρόλο που έχει ορισμένα κοινά στοιχεία με τη στρατηγική

ιδιωτικοποίησης άλλων χωρών της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης. Για παράδειγμα η δημιουργία δύο ταμείων:

- Το Ταμείο Κρατικής Ιδιοκτησίας (State Ownership Fund, SOF), που θα κατέχει το 70% των μετοχών 6.300 περίπου εμπορικών εταιριών. Πρόκειται για ένα κρατικό θεσμό, ο οποίος θα πρέπει να μειώνει διαρκώς το ποσοστό ιδιοκτησίας του στις εμπορικές εταιρίες, ιδιωτικοποιώντας κάθε χρόνο περίπου το 10% του χαρτοφυλακίου του, και να δίνει αναφορά για τις δραστηριότητές του στην Κυβέρνηση και στο Κοινοβούλιο.
- Το Ταμείο Ιδιωτικής Ιδιοκτησίας (Private Ownership Funds, POF), που θα κατέχει το 30% των μετοχών των εμπορικών εταιριών. Οι μέτοχοί τους είναι Ρουμάνοι κάτοικοι που διάθεσαν τις μετοχές τους σ' αυτό. Το Διοικητικό Συμβούλιο του POF θα επιλέγεται αρχικά από την κυβέρνηση με την έγκριση του Κοινοβουλίου, ενώ οι μέτοχοί του δεν θα έχουν δικαίωμα ψήφου.

Επιπρόσθετα, το 1990 δημιουργήθηκε ο Εθνικός Φορέας Ιδιωτικοποιήσεων (National Agency for Privatisation), ένας κρατικός θεσμός του οποίου ο σκοπός είναι η προετοιμασία, ο συντονισμός και η επίβλεψη της συνολικής στρατηγικής ιδιωτικοποίησης.

Σύμφωνα με την ρουμάνικη στρατηγική η διαδικασία ιδιωτικοποίησης περιλαμβάνει τρία στάδια:

1) Τη φάση "βήμα-βήμα" κατά την οποία κάθε κρατική επιχείρηση πωλείται μετά την έκδοση εκτιμητικής έκθεσης.

2) Τη φάση των "μαζικών ιδιωτικοποιήσεων", κατά την οποία 30% του κεφαλαίου 4.000 κρατικών επιχειρήσεων μεταβιβάζεται σε Ρουμάνους πολίτες.

3) Την τελευταία φάση κατά την οποία το υπόλοιπο του κεφαλαίου που προαναφέρθηκε θα πωληθεί σε Ρουμάνους και ξένους επενδυτές.

5.1.5. Ιδιωτικοποίηση Μέσω του Χρηματιστηρίου

Το 1996, με τεχνική βοήθεια της κυβέρνησης των ΗΠΑ, ξεκίνησε τη δραστηριότητά της η κεφαλαιοαγορά με σκοπό να στηρίξει το τελευταίο στάδιο του προγράμματος ιδιωτικοποίησης. Σύμφωνα με τον νόμο 88/1996, το Ταμείο Ιδιωτικής Ιδιοκτησίας λειτουργεί ως επενδυτικό ταμείο στην κεφαλαιοαγορά.

Τα επίσημα εγκαίνια του χρηματιστηρίου του Βουκουρεστίου (BSE) έγιναν το 1995 και άρχισε να λειτουργεί τον Νοέμβριο του ίδιου χρόνου. Το χρηματιστήριο του Βουκουρεστίου είναι ένα δημόσιο ίδρυμα και οι δραστηριότητές του βρίσκονται υπό την επίβλεψη της Επιτροπής Εθνικών Τίτλων (National Securitier Commission). Οποιαδήποτε επιχείρηση μπορεί, μετά από αίτηση, να εγγραφεί στο χρηματιστήριο. Το χρηματιστήριο λειτουργεί ως φορέας μεταβίβασης και ως αρχειοφύλακας για κάθε εγγεγραμμένη επιχείρηση. **Στο τέλος του 1996 υπήρχαν περίπου 60 εγγεγραμμένες επιχειρήσεις στο χρηματιστήριο του Βουκουρεστίου.**

Τόν Οκτώβριο του 1996 πραγματοποιήθηκαν οι πρώτες συναλλαγές μετοχών ορισμένων επιχειρήσεων από τις 4.000 που πήραν μέρος στο πρόγραμμα μαζικών ιδιωτικοποιήσεων.

Κατά το διάστημα από την ίδρυση του Ταμείου Κρατικής Ιδιοκτησίας από το 1992 έως τα μέσα του 1995, ιδιωτικοποιήθηκαν 1.000 κρατικές επιχειρήσεις που απασχολούσαν 420.000 εργαζόμενους. Η επανεκτίμηση των περιουσιακών στοιχείων των επιχειρήσεων καθυστέρησαν προσωρινά το ρυθμό των ιδιωτικοποιήσεων. Η προσωρινή αυτή καθυστέρηση των μαζικών ιδιωτικοποιήσεων οφειλόταν στο ότι οι εμπορικές επιχειρήσεις ήταν διστακτικές στο να πουλήσουν μετοχές, φοβούμενες ότι η τιμή χρηματιστηρίου θα ήταν χαμηλότερη της αναμενόμενης.

5.1.6. Αποτελέσματα της Ιδιωτικοποίησης στην Ρουμανία

Το Ταμείο Κρατικής Ιδιοκτησίας εξέδωσε πρόσφατα την έκθεσή του το 1996, στην οποία παρουσιάζεται η παρούσα κατάσταση των ιδιωτικοποιήσεων.

Στο τέλος του 1996, είχε ιδιωτικοποιηθεί το 45% περίπου των εμπορικών επιχειρήσεων που είχαν αρχικά καταγραφεί στο χαρτοφυλάκιο του Ταμείου Κρατικής Ιδιοκτησίας 2.842 εμπορικές επιχειρήσεις, με κοινωνικό κεφάλαιο 4.145 δισεκατομμυρίων lei). Το 21% των εργαζομένων σε αυτές τις επιχειρήσεις απασχολείται πλέον στον ιδιωτικό τομέα. Σε όλες αυτές τις ιδιωτικοποιήσεις, προηγήθηκε η εκτίμηση των περιουσιακών στοιχείων και της απόδοσης της επιχείρησης υπό συζήτηση, ακολούθησαν ξεχωριστές διαπραγματεύσεις με το Ταμείο Κρατικής Ιδιοκτησίας και το Ταμείο Ιδιωτικής Ιδιοκτησίας σχετικά με την τιμή των μετοχών προς πώληση.

Το 1996, εξαιτίας της μαζικής εισβολής μετοχών στο χρηματιστήριο, η οποία προκλήθηκε λόγω της διαδικασίας των ιδιωτικοποιήσεων, και εξαιτίας της έλλειψης κεφαλαίου, έπεσε η προσφερόμενη τιμή των μετοχών στην αγορά. Ακόμη η συνεχής υποτίμηση του εθνικού νομίσματος και η ανάγκη χρημάτων έκανε τους επενδυτές που είχαν μικρά μετοχικά ποσά να πουλήσουν στην τρέχουσα τιμή, χωρίς να περιμένουν έως ότου να ανέβει η τιμή των μετοχών.

Οι κυριότεροι τομείς δραστηριοποίησης στους οποίους σημειώθηκαν υψηλότερα ποσοστά ιδιωτικοποίησης είναι οι ακόλουθοι: εμπόριο, υλικά οικοδομών και κατασκευών, υφαντουργεία και ενδυματοποιία, βιομηχανία τροφίμων, τουρισμός, γεωργία, επεξεργασία ξυλείας, μεταφοράς και τοπική βιομηχανία.

5.1.7. Νομικό Πλαίσιο των Ιδιωτικοποιήσεων στη Ρουμανία

Το νομικό πλαίσιο που αναφέρεται στις ιδιωτικοποιήσεις κρατικών επιχειρήσεων καθορίστηκε με το νόμο 15/1990 που τροποποίησε την νομική υπόσταση των επιχειρήσεων και δημιούργησε νέες οικονομικές δομές: Οι πλήρως κρατικές επιχειρήσεις μετατράπηκαν σε επιχειρήσεις με συμμετοχική βάση, ενώ παρέμειναν ορισμένα κρατικά μονοπώλια σε στρατηγικούς τομείς, όπως στην άμυνα, την ενέργεια, τα ορυχεία και τους σιδηρόδρομους. Άλλες νομοθετικές ρυθμίσεις βελτίωσαν τον αρχικό νόμο. Οι κυριότερες είναι ο νόμος 31/1990 (νόμος περί επιχειρήσεων), ο νόμος 58/1991 (περί ιδιωτικοποιήσεων), ο νόμος 77/1994 (νόμος ΜΕΒΟ) και ο νόμος 55/1995 (περί επιτάχυνσης των ιδιωτικοποιήσεων).

5.2. Βουλγαρία

5.2.1. Γενικά

Το καλοκαίρι του 1995 ελήφθησαν αποφάσεις στο ζήτημα της μεγάλης ιδιωτικοποίησης. Το Υπουργικό Συμβούλιο υιοθέτησε ένα πρόγραμμα το οποίο προβλέπει ιδιωτικοποίηση με την μέθοδο των κουπονιών, σε συνδιασμό με καταβολή χρηματικών ποσών. Το πρόγραμμα διαχειρίζεται το Κέντρο Μεγάλης Ιδιωτικοποίησης που υπάγεται απευθείας στον πρωθυπουργό. Σύμφωνα με το νέο πρόγραμμα, είναι δυνατόν να ιδιωτικοποιηθεί με τη μέθοδο των κουπονιών το 31% έως 70% των κρατικών επιχειρήσεων. Το ανώτερο ποσοστό για την πώληση με προνομακούς όρους στους εργαζόμενους της επιχείρησης είναι 20%, ενώ για τους πρώην ιδιοκτήτες είναι 10%. Οι εργαζόμενοι της επιχείρησης μπορούν επίσης, μέσα στα πλαίσια του ανταγωνισμού, να αποκτήσουν επιπλέον ποσοστό 31% της επιχείρησης.

Τον Οκτώβριο του 1995 το Υπουργικό Συμβούλιο ενέκρινε κατάλογο 1.321 εταιριών προς ιδιωτικοποίηση. Τα τρία σχήματα που υιοθέτησε η κυβέρνηση είναι τα εξής:

α) Το 25% των μεγάλων επιχειρήσεων βαριάς βιομηχανίας και τουρισμού θα διατεθούν με την μέθοδο των κουπονιών.

β) Μέχρι το 65% του ενεργητικού των μεσαίων επιχειρήσεων θα διατεθούν με την μέθοδο κουπονιών.

γ) Οι μικρές επιχειρήσεις, ιδιαίτερα οι βιομηχανίες τροφίμων, θα ιδιωτικοποιηθούν με την μέθοδο των κουπονιών μέχρι ποσοστού 90%.

Επισημαίνεται ότι οι επιχειρήσεις που θα ιδιωτικοποιηθούν με την μέθοδο των κουπονιών είναι μόνο οι επιχειρήσεις που έχουν μετατραπεί σε ανώνυμες εταιρίες.

5.2.2. Μορφές Ιδιωτικοποίησης

A. Διανομή κουπονιών στους πολίτες

Σύμφωνα με την μέθοδο κουπονιών κάθε Βούλγαρος ενήλικας πολίτης μπορεί να αποκτήσει έναντι 500 λέβα, ένα βιβλιάριο κουπονιών αξίας 25.000 λέβα κατά την πρώτη φάση της ιδιωτικοποίησης, καθώς επίσης και ένα ανάλογο βιβλιάριο αξίας 25.000 λέβα κατά την δεύτερη φάση. Οι επιχειρήσεις που πρόκειται να μετάσχουν στην ιδιωτικοποίηση προβλέπεται να έχουν άλλη τιμή, όσον αφορά την διανομή των κουπονιών και άλλη τιμή όσον αφορά την διαδικασία πλειστηριασμού.

Τα κουπόνια που θα διανεμηθούν δεν είναι ελεύθερα διαπραγματεύσιμες αξίες. Μπορούν να ανταλλαγούν μόνο με μετοχές ανώνυμων εταιριών που πρόκειται να ιδιωτικοποιηθούν και περιλαμβάνονται στον επικυρωμένο από το Κοινοβούλιο κατάλογο ή να χρησιμοποιηθούν για την αγορά μετοχών στο χρηματιστήριο. Τα κουπόνια μπορούν να μεταβιβασθούν μόνο μεταξύ των συγγενικών προσώπων, δηλαδή είναι κληρονομητά. Οι παραπάνω ρυθμίσεις

περιλήφθηκαν στην τροποποίηση του νόμου για τις ιδιωτικοποιήσεις που άρχισε να συζητείται στο Κοινοβούλιο τον Νοέμβριο του 1995.

B) Εκχώρηση δικαιωμάτων εκμετάλλευσης

Ύστερα από τέσσερα χρόνια συζητήσεων και αντιπαραθέσεων στο Κοινοβούλιο, η σοσιαλιστική πλειοψηφία ψήφισε τον Οκτώβριο του 1995 νόμο που προβλέπει την εκχώρηση δικαιώματος εκμετάλλευσης των μονοπωλιακών δικαιωμάτων του κράτους σε νομικά ή φυσικά πρόσωπα, ημιδαπά ή αλλοδαπά. Η διάρκεια της εκχώρησης εκτείνεται σε 35 χρόνια και μπορεί να παραταθεί μέχρι τα 50 χρόνια. Αντικείμενο εκχώρησης είναι οι δρόμοι, τα λιμάνια, τα αεροδρόμια, η ενέργεια, οι υδάτινοι πόροι, οι τηλεπικοινωνίες, ο φυσικός και ορυκτός πλούτος, οι πετρελαιοαγωγοί και τα δάση.

Η ψήφιση του νόμου αυτού προβλεπόταν από διάταξη του Συντάγματος του 1991, ωστόσο μέχρι σήμερα αποτελούσε αντικείμενο αντιδικίας των πολιτικών δυνάμεων της χώρας. Σύμφωνα με τον νόμο, η κυβέρνηση υποχρεούται να αιτιολογήσει στο Κοινοβούλιο τους λόγους της εκχώρησης και να καταθέσει οικονομική, κοινωνική και περιβαντολογική μελέτη. Αφού λάβει την έγκριση του Κοινοβουλίου η Κυβέρνηση οργανώνει δημοπρασία σχετικά με την εκχώρηση του συγκεκριμένου δικαιώματος εκμετάλλευσης.

5.3. Αλβανία

5.3.1. Γενικά

Ήδη από τον Μάιο του 1994, σύμφωνα με την υπ' αριθμ. 232/1994 Απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου νομοθετήθηκε η διαδικασία ιδιωτικοποίησης του κρατικού μεριδίου των μικτών επιχειρήσεων. Η διαδικασία διενεργείται από την ίδια αρχή που είναι αρμόδια για την ιδιωτικοποίηση των κρατικών επιχειρήσεων. Η απόφαση ορίζει την μέθοδο ιδιωτικοποίησης, την

προνομιακή δυνατότητα πώλησης στους εταίρους (της μικτής επιχείρησης), τις υποχρεώσεις του αγοραστή και τέλος τις διαδικασίες μεταβίβασης του κρατικού μεριδίου της ακίνητης ιδιοκτησίας της μικτής επιχείρησης.

Έτσι το φθινόπωρο του 1995, η αλβανική κυβέρνηση ξεκίνησε τη διαδικασία ιδιωτικοποίησης του κρατικού μεριδίου τριών μικτών επιχειρήσεων. Οι τρεις εταιρίες όπου πρόκειται να ιδιωτικοποιηθεί η κρατική μερίδα τους είναι οι Alba-Foar SKpK (παραγωγή σφουγγαριών), mega-Vlora (επεξεργασία ελαίων) και Beat GSM (παραγωγή απορρυπαντικών). Οι παραπάνω εταιρίες λειτουργούν με την μορφή μικτών επιχειρήσεων κατά τα τελευταία τέσσερα χρόνια, ενώ πρόσφατα καταχωρήθηκαν στο εμπορικό βιβλίο ως εμπορικές εταιρίες.

5.3.2. Προϋποθέσεις Ιδιωτικοποίησης

1) Επενδυτικά Ταμεία

Ο θεσμός των Επενδυτικών Ταμείων είναι αλληλένδετος με την μέθοδο ιδιωτικοποίησης μέσω κουπονιών. Τα Επενδυτικά Ταμεία εξασφαλίζουν την δυνατότητα στους κατόχους των κουπονιών, να επενδύσουν τα κουπόνια τους, συμμετέχοντας έτσι στην διαδικασία ιδιωτικοποίησης.

Ο σχετικός νόμος που ψηφίστηκε για τα Επενδυτικά Ταμεία προβλέπει, ότι θα τελούν υπό τον έλεγχο του κράτους. Σύμφωνα με τον νόμο λειτουργούν ανώνυμες εταιρίες, υπό την προϋπόθεση ότι οι ιδρυτές τους έχουν λάβει τη σχετική εξουσιοδότηση από τις αρμόδιες αρχές. Ιδρυτές των Επενδυτικών Ταμείων μπορούν να είναι αλλοδαποί και μικτές υπηρεσίες αλλά μόνο σε συνεργασία με αλβανικά νομικά και φυσικά πρόσωπα.

Τα Επενδυτικά Ταμεία απαγορεύεται:

α) Να επενδύσουν το καθαρό κεφάλαιό τους σε μετοχές ενός μόνο υποκειμένου.

β) Να επενδύσουν με την μορφή μεριδίων άλλων Επενδυτικών Ταμείων.

- γ) Να δεχθούν και να πωλήσουν μερίδια που δεν είναι δικά τους.
- δ) Να παράσχουν δάνεια.

Τέλος, το Επενδυτικό Ταμείο διευθύνεται από έναν Διοικητή και είναι υποχρεωμένο κάθε τέσσερις μήνες να δημοσιεύει κατάλογο των επενδύσεων που έχει, τον αριθμό και το είδος των μετοχών που έχει εκδόσει, τον ισολογισμό του και στοιχεία των δέκα κυριότερων μετοχών του.

2) Μετατροπή κρατικών επιχειρήσεων σε μετοχικές εταιρίες

Βασική προϋπόθεση για την ιδιωτικοποίηση των κρατικών επιχειρήσεων είναι η μετατροπή τους σε μετοχικές εταιρίες. Σύμφωνα με το νομικό πλαίσιο που έχει ψηφιστεί ο κεντρικός φορέας σε αυτή την διαδικασία είναι το Πρακτορείο Ανασυγκρότησης των Επιχειρήσεων. Έτσι αναμένεται να μετατραπούν αρχικά 32 κρατικές επιχειρήσεις σε μετοχικές. Στο πλαίσιο αυτής της διαδικασίας μετατροπής προβάλλεται και το πρόβλημα των προβληματικών επιχειρήσεων οι οποίες λόγω της τεχνολογικής και οικονομικής υποβάθμισης, το μόνο που μπορούν να ιδιωτικοποιήσουν είναι η ακίνητη περιουσία τους.

5.3.3. Μορφές Ιδιωτικοποίησης

A) Διανομή κουπονιών στους πολίτες

Το Εθνικό Πρακτορείο Ιδιωτικοποιήσεων ξεκίνησε τον Σεπτέμβριο του 1995 την διαδικασία ιδιωτικοποίησης 20 επιχειρήσεων, αξίας μέχρι 500.000 δολ. με την μέθοδο των κουπονιών. Οι Αλβανοί κάτοχοι κουπονιών μπορούν να τα ανταλλάξουν με μερίδια των επιχειρήσεων που πρόκειται να ιδιωτικοποιηθούν.

Το σύστημα των κουπονιών στη διάρκεια του 1995 γενικεύθηκε, ύστερα από την ψήφιση του σχετικού νόμου από το Κοινοβούλιο. "Για την έκδοση και διανομή κουπονιών ιδιωτικοποίησης σε όλους τους ενήλικες πολίτες".

Έτσι τον Σεπτέμβριο του 1995 στις 36 περιφέρειες της χώρας συγκροτήθηκαν κέντρα πληροφόρησης σχετικά με την ιδιωτικοποίηση, με τη μέθοδο των κουπονιών. Ήδη το Εθνικό Πρακτορείο Ιδιωτικοποίησης έχει δημοσιεύσει κατάλογο των 20 πρώτων εταιριών που πρόκειται να ιδιωτικοποιηθούν με την μέθοδο αυτή. Οι κάτοχοι των κουπονιών μπορούν να τα ανταλλάξουν με μετοχές επιχειρήσεων. Θα πρέπει να τονιστεί ότι η διαδικασία της ιδιωτικοποίησης με την μέθοδο των κουπονιών προϋποθέτει την λειτουργία Επενδυτικών Ταμείων και την μετατροπή των επιχειρήσεων που θα ιδιωτικοποιηθούν σε μετοχικές εταιρίες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

6. Συμπεράσματα

Η εργασία αυτή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι η ιδιωτικοποίηση αποτελεί την λύση για έναν μικρότερο και συγχρόνως καλύτερο Δημόσιο Τομέα. Καλύτερο ως προς την δυνατότητα να καλύπτει αποδοτικότερα και αποτελεσματικότερα τις ανάγκες της κοινωνίας.

Ο Δημόσιος Τομέας που διαμορφώνεται μετά την εφαρμογή της ιδιωτικοποίησης είναι σαφώς πιο αποτελεσματικός και πιο λιτός, η δε κοινωνία πιο συμπαγής και ευέλικτη. Για τους υποστηρικτές της ιδεολογικής θεώρησης οι οποίοι επιζητούν λιγότερο κράτος, αλλά και γι' αυτούς που αποζητούν τις επιχειρηματικές δυνατότητες από το κράτος, η ιδιωτικοποίηση αποτελεί πραγματικά το σκοπό.

Η ιδιωτικοποίηση μέσω της πώλησης κρατικών επιχειρήσεων ή της απόσυρσης του Δημοσίου από συγκεκριμένες δραστηριότητες αφήνει ελεύθερο το πεδίο στις ιδιωτικές επιχειρήσεις για να δοκιμάσουν τις δυνάμεις τους, ενεργώντας με βάση τους μηχανισμούς της ελεύθερης αγοράς, για την ικανοποίηση συγκεκριμένων συλλογικών αναγκών του κοινωνικού συνόλου.

Η ιδιωτικοποίηση μπορεί να επιφέρει σημαντικές βελτιώσεις αλλά και διάρκεια, αφού γίνονται θεσμικές ανακατατάξεις (μη εφαρμογή του κρατικού παρεμβατισμού) και όχι εφήμερες αλλαγές. Δηλαδή η ιδιωτικοποίηση είναι μια στρατηγική επιλογή την οποία εφαρμόζει το κράτος για να πετύχει μια καλύτερη διοίκηση με το να δημιουργεί καταστάσεις ανταγωνισμού. Με την κατάργηση των κρατικών μονοπωλίων επιτυγχάνεται η προσφορά προς το καταναλωτικό κοινό, προϊόντων και υπηρεσιών χαμηλότερου κόστους, καλύτερης ποιότητας και μεγαλύτερης ποικιλίας. Έτσι το κράτος θα πρέπει να επιδιώξει την διασφάλιση των παραπάνω αποτελεσμάτων, με την ισχυροποίηση των δυνάμεων της αγοράς. Στην πραγματικότητα η επιτυχής

ιδιωτικοποίηση απαιτεί την ύπαρξη συνθηκών ανταγωνισμού. Είναι κατανοητό πως δεν έχει νόημα να υποκαταστήσει κανείς ένα κρατικό μονοπώλιο από ένα ιδιωτικό. Επομένως η μη ύπαρξη ανταγωνισμού είναι βέβαιο ότι δεν οδηγεί σε υψηλή παραγωγικότητα και προκαλεί χαμηλή αποδοτικότητα και μεγάλη αναποτελεσματικότητα όπως έχω ήδη ορίσει σε άλλα σημεία της παρούσας εργασίας.

Αξίζει να επισημανθεί ότι η ιδιωτικοποίηση δεν αποτελεί την λύση για κάθε πρόβλημα. Υπάρχουν σίγουρα περιπτώσεις όπου η ιδιωτικοποίηση δεν μπορεί να εφαρμοστεί. Και τέτοιες είναι οι περιπτώσεις όπου είτε δεν υπάρχουν τα απαραίτητα κεφάλαια στην αγορά για την εφαρμογή προγραμμάτων ιδιωτικοποίησης, είτε το κλίμα δεν είναι κατάλληλο για αποχώρηση από κάποιες δραστηριότητες και ιδίως όταν - οι δραστηριότητες αυτές - προάγουν το εθνικό συμφέρον της πατρίδας μας.

Επίσης, θα ήταν άξιο αναφοράς, ότι τα τελευταία χρόνια ο κρατικός παρεμβατισμός είχε επεκταθεί ραγδαία τα τελευταία χρόνια σε αναπτυγμένες αλλά και σε αναπτυσσόμενες χώρες. Επικρατούσε η αντίληψη ότι η πολιτεία θα μπορούσε - και θα έπρεπε - να θεραπεύσει τις κοινωνικές και οικονομικές ανισότητες και ότι όλα τα προβλήματα θα εξαφανίζονταν "ως διά μαγείας" από την στιγμή που η λύση τους θα παραδινόταν στα "χέρια της". Συγκεκριμένα σε πολλές αναπτυσσόμενες χώρες κυριάρχησε η αντίληψη ότι το κράτος μπορεί να λύσει προβλήματα απλώς με κάποιες νομοθετικές ρυθμίσεις ή ακόμη με την έκδοση συγκεκριμένων οδηγιών συμπεριφοράς. Φυσικά, τα αποτελέσματα στις περισσότερες περιπτώσεις ήταν τραγικά. Έτσι η μόνη λύση που μπορεί να δώσει τα αναμενόμενα αποτελέσματα είναι μόνο η ιδιωτικοποίηση.

Τέλος, αυτό που προέχει για την επιτυχία της ιδιωτικοποίησης είναι η δημιουργία συνθηκών για υγιή ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟ.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ

A. ΒΙΒΛΙΑ

- Γιαννίτσης, Τ., "Η Προβληματική της Ιδιωτικοποίησης", Αθήνα 1994.
- Κατσουλάκος, Ι., "Μικροοικονομική Πολιτική", Αθήνα 1998.
- Κατσουλάκος, Ι. "Αποκρατικοποίηση, Ιδιωτικοποίηση και Ελευθέρωση των Αγορών", Οικονομικός Ταχυδρόμος, 31-12-1991.
- Κουτρούκης, Θ., "Η Ιδιωτικοποίηση στις Παρυφές του Ελληνικού Πειράματος", Αθήνα 1996.
- Λαΐνος, Ι., "Μονόδρομος οι Ιδιωτικοποιήσεις. Φάκελος: Ολυμπιακή Αεροπορία", Εκδόσεις Στάχυ, Αθήνα 1992.
- Λοϊζίδης, Ι., "Δημόσιος Τομέας και Δημόσιες Πολιτικές", Αθήνα 1998.
- Μπενετάτου, Κ., "Ιδιωτικοποίηση, Έλεγχοι Επιχειρήσεις και Αποδοτικότητα", Αθήνα 1997.
- Σάββας, Ε. και Κονδύλης, Ε., "Ιδιωτικοποίηση και Παραγωγικότητα", Εκδόσεις Παπαζήση, Αθήνα 1993.
- Σιαφάκας, Α., "Τί είναι το Χρηματιστήριο Αξιών, Τί πρέπει να ξέρουμε", Αθήνα 1991.
- Χολέβας, Ι., "Τί πρέπει να γνωρίζουμε για το Χρηματιστήριο", Αθήνα 1991.

ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΗ

- M.E. Beesley and Littlechild, Privatization: Principles, Problems and Priorities, Lloyds Bank Review, July 1983.
- Steve H. Hanke, The Privatization Option: An Analysis, Economic Impact, 1986.

**B. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ,
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΕΝΘΕΤΑ, ΛΕΞΙΚΑ**

- Γαβριινιώτης, Φ., "Ορόσημο η Μεταβίβαση της ΔΕΘ σε Ιδιώτες", Εφημερίδα ΕΞΠΡΕΣ, Ειδικό Οικονομικό Ένθετο, Σεπτέμβριος 1999.
- Κακουλίδου, Ε., "ΔΕΗ: Το Νέο Νομοσχέδιο για την Απελευθέρωση της Αγοράς Ενέργειας στη Χώρα μας", Οικονομικός Ταχυδρόμος, αρ. φύλ. 37 (2367), 16-9-1999.
- Κακουλίδου, Ε., "Αποκρατικοποίηση ΔΕΗ, ΕΛΠΕ, ΔΕΠΑ", Οικονομικός Ταχυδρόμος, αρ. φύλ. 39 (2369), 30-9-1999.
- Κακουλίδου, Ε., "Ενέργεια-ΔΕΗ", Οικονομικός Ταχυδρόμος, αρ. φύλ. 24 (2354), 17-6-1999.
- Καμπούρη, Ε., "Ιδιωτικοποιήσεις στη Ρουμανία", Αγορά Χωρίς Σύνορα, 2-4-1997.
- Καραγκούνης, Δ., "Άντληση Φθηνών Κεφαλαίων από το Χ.Α.Α.", Οικονομικός Ταχυδρόμος, 29-4-1999.
- Καρδερίνης, Ι., "Εκσυγχρονισμός και Εξυγίανση των ΔΕΚΟ", Οικονομικός Ταχυδρόμος, 5-3-1998.
- Μαρκόπουλος, Γ., "Συμφέρει το Χρηματιστήριο;", Οικονομικός Ταχυδρόμος, αρ. φύλ. 17 (2347), 29-4-1999.
- Μοσχόπουλος, Δ., "Επιταγχύνονται οι Ιδιωτικοποιήσεις στα Βαλκάνια", Επιλογή, Δεκέμβριος 1995.
- Μπαμπινιώτης, Γ., "Λεξικό της Νέας Ελληνικής Γλώσσας".
- Παπαθεοδώρου, Κ., "Υψηλοί Στόχοι με το Πρόγραμμα Εξυγίανσης της Ο.Α.", Εφημερίδα ΕΞΠΡΕΣ, αρ. φύ. 10.953.
- Παπανικολάου, Γ., "Η Ολοκλήρωση εξυγίανσης της Ο.Α.", Οικονομικός Ταχυδρόμος, 16-4-1998.
- Παπανικολάου, Γ., "Εκσυγχρονισμός και εξυγίανση του ΟΣΕ", Εφημερίδα ΕΞΠΡΕΣ, Ειδικό Οικονομικό Ένθετο, Μάρτιος 1999.

Γ. ΕΙΔΙΚΕΣ ΜΕΛΕΤΕΣ

- Δελτίο της Ευρωπαϊκής Κοινότητας "Καταστατικό της Ε.Ε., Συνθήκη Μάαστριχτ".
- Ενημερωτικό Δελτίο του Ο.Τ.Ε., Αθήνα, Μάρτιος 1996.
- Νόμοι-Προεδρικά Διατάγματα σχετικά με τις Ιδιωτικοποιήσεις:

Νόμος 2000/24-12-1996	ΦΕΚ 206,
Νόμος 1365/20-6-1983	ΦΕΚ 80,
Νόμος 2374/29-2-1996	ΦΕΚ 32,
Νόμος 2167/27-8-1993	ΦΕΚ 141,
Νόμος 2257/23-11-1994	ΦΕΚ 167,
Νόμος 2414/2-6-1996	ΦΕΚ 135,
Νόμος 2271/23-12-1994	ΦΕΚ 229,
Νόμος 2602/16-4-1998	ΦΕΚ 83
Π.Δ. 360, 361, 362/20-8-1991	ΦΕΚ 128

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Α'

ΝΟΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

Ακολουθώς θα αναφέρω μερικούς νόμους και Προεδρικά Διατάγματα σχετικά με το θέμα των ιδιωτικοποιήσεων:

Νόμος 2000/24-12-1996	ΦΕΚ 206,
Π.Δ. 360, 361, 362/20-8-1991	ΦΕΚ 128,
Νόμος 1365/20-6-1983	ΦΕΚ 80,
Νόμος 2374/29-2-1996	ΦΕΚ 32,
Νόμος 2167/27-8-1993	ΦΕΚ 141,
Νόμος 2257/23-11-1994	ΦΕΚ 167,
Νόμος 2414/2-6-1996	ΦΕΚ 135,
Νόμος 2271/23-12-1994	ΦΕΚ 229,
Νόμος 2602/16-4-1998	ΦΕΚ 83

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΡΟΣ

3597

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ 24 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1991	ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 206
-----------------------------	--------------	-----------------------

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΙ

1999. *Ινστιτούτο Κρητικού Δικαίου, Ινστιτούτο Αιγαίου του Δικαίου της Θάλασσας και του Ναυτικού Δικαίου, Αντιέρα Εκκλησιαστική Σχολή Ηρακλείου Κρήτης και άλλα θέματα αρμοδιότητας Υπουργείου Δικαιοσύνης.* 1
2000. *Για την αποκρατικοποίηση, απλούστευση των διαδικασιών αναβάσταξης, ενισχύσεως των κανόνων ανταγωνισμού και άλλες διατάξεις.* 2

ΝΟΜΟΙ

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1999

(1)

Ινστιτούτο Κρητικού Δικαίου, Ινστιτούτο Αιγαίου του Δικαίου της Θάλασσας και του Ναυτικού Δικαίου, Αντιέρα Εκκλησιαστική Σχολή Ηρακλείου Κρήτης και άλλα θέματα αρμοδιότητας Υπουργείου Δικαιοσύνης.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδομαι τον ακόλουθο νόμο που φέρει η Βουλή:

Άρθρο 1

Ίδρυση - Εκπροσώπηση

1. Συστήνεται Ινστιτούτο Κρητικού Δικαίου (Ι.Κ.Δ.), το οποίο αποτελεί νομικό πρόσωπο δημόσιου δικαίου, με έδρα τα Χανιά και τελεί υπό την εποπτεία του Υπουργείου Δικαιοσύνης.
2. Το Ι.Κ.Δ. εκπροσωπείται από τον πρόεδρο του διοικητικού συμβουλίου και σε περίπτωση απουσίας ή κωλύματος από το διευθυντή του.

Άρθρο 2

Σκοπός - Δραστηριότητες

1. Σκοπός του Ι.Κ.Δ. είναι η έρευνα και μελέτη του Κρητικού Δικαίου στις διάφορες περιόδους εξέλιξής του, όπως: α) Μινωική, β) Αρχαιοελληνική, γ) Ρωμαϊκή, δ) Βυζαντινή, ε) Αραβική, στ) Ενετική, ζ) Οθωμανική, η) της Ημιαυτονομίας της Κρήτης, θ) της Κρητικής Πολιτείας και ι) Σύγχρονη.
2. Για την πραγματοποίηση του σκοπού του το Ι.Κ.Δ. προβαίνει στη συγκρότηση βιβλιοθήκης, αρχείου και συλλογών, στη συγκέντρωση του συνόλου των κανόνων του Κρητικού Δικαίου, στη διενέργεια ερευνών, συγγραφή μελετών, δημοσίευση ανακοινώσεων και έκδοση επιστημονικού δελτίου, στην οργάνωση διαλέξεων, σεμιναρίων και συνεδρίων, στη συνεργασία με επιστήμονες και επιστημονικές οργανώσεις στην Ελλάδα και στο εξωτερικό, στην έκδοση γνωμοδοτήσεων και σε κάθε άλλη ενδεικνυόμενη δραστηριότητα.

Άρθρο 3

Αντικείμενα - Πηγές

Στα αντικείμενα του Ι.Κ.Δ. περιλαμβάνονται ειδικότερα:

α) οι τομείς εθίμου, νόμου, ερμηνείας, νομολογίας, γενικών ρητρών και άλλων πηγών δικαίου, β) οι τομείς άμεσων διαγνωστικών πηγών όπως: επιγραφών, παπύρων, περγαμηνών, χειρογράφων, αρχείων και βιβλίων και γ) οι τομείς έμμεσων διαγνωστικών πηγών, όπως ο αρχαιολογικός και ο φιλολογικός.

Άρθρο 4

Διοικητικό Συμβούλιο

1. Το διοικητικό συμβούλιο (Δ.Σ.) του Ι.Κ.Δ. απαρτίζεται:

α) από τον πρόεδρο του Εφετείου Χανίων, με αναπληρωτή του εφέτη οριζόμενα από τον ίδιο, ως πρόεδρο, β) από το Διευθυντή του, γ) από έναν ιστορικό ή αρχαιολόγο ή φιλόλογο και δ) από τρεις δικηγόρους του Δικηγορικού Συλλόγου Χανίων και ανά έναν από τους Συλλόγους Τρακλείου, Ρεθύμνης και Λασιθίου. Τα με στοιχεία γ και δ' μέλη, μαζί με τους αναπληρωτές τους, διορίζονται με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, για τριετή θητεία, ύστερα από πρόταση του Δικηγορικού Συλλόγου Χανίων για τον υπό στοιχείο γ' και των οικείων συλλόγων για τους υπό στοιχείο δ'. Με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης μπορεί να αυξηθεί ο αριθμός των μελών του Δ.Σ. μέχρι δεκατρείς από νομικούς, ιστορικούς, αρχαιολόγους ή φιλόλογους.

2. Το Δ.Σ. αποφασίζει για κάθε θέμα που αφορά τις δραστηριότητες και τη διοίκηση του Ι.Κ.Δ., διαχειρίζεται την περιουσία του, συντάσσει τον ετήσιο προϋπολογισμό και απολογισμό, καταρτίζει ετήσιο πρόγραμμα δραστηριοτήτων και συντάσσει έκθεση πεπραγμένων του προηγούμενου έτους, που υποβάλλει στο Υπουργείο Δικαιοσύνης.

Άρθρο 5 Διευθυντής

1. Διευθυντής του Ι.Κ.Δ. διορίζεται, για εξετή θητεία, με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, δικηγόρος - μέλος του Δικηγορικού Συλλόγου Χανίων, γνωστός για την πείρα και τις γνώσεις στο αντικείμενο του Ινστιτούτου. Η θέση του διευθυντή δεν είναι ασυμβίβαστη με την άσκηση της δικηγορίας και οι αποδοχές του ορίζονται με την απόφαση διορισμού.

2. Ο διευθυντής έχει την επιστημονική διεύθυνση του Ινστιτούτου και προϊστάται των υπηρεσιών του, εκτελεί τις αποφάσεις του Δ.Σ., επεξεργάζεται το πρόγραμμα δραστηριοτήτων, τον προϋπολογισμό και απολογισμό, καθώς και την έκθεση πεπραγμένων και εισηγείται σχετικά στο Δ.Σ..

Άρθρο 6 Προσωπικό

Το προσωπικό του Ι.Κ.Δ. διακρίνεται σε επιστημονικό και σε διοικητικό και περιλαμβάνει 2 θέσεις επιμελητών, 2 θέσεις γραμματέων και 1 θέση δακτυλογράφου.

Άρθρο 7 Πόροι

Πόροι του Ι.Κ.Δ. είναι ετήσια κρατική επιχορήγηση εγγραφήμενη στον προϋπολογισμό του Υπουργείου Δικαιοσύνης, άλλες χορηγήσεις, επιχορήγηση του Δικηγορικού Συλλόγου Χανίων, δωρεές, κληρονομίες, κληροδοτήματα, καθώς και πρόσδοδοι από την εκμετάλλευση της περιουσίας του, την εκτέλεση ερευνών και μελετών, την παροχή γνωμοδοτήσεων και τα δημοσιεύματά του.

Άρθρο 8 Εξουσιοδότηση

Με προεδρικά διατάγματα, που εκδίδονται με πρόταση των Υπουργών Προεδρίας της Κυβέρνησης, Οικονομικών και Δικαιοσύνης, ύστερα από γνωμοδότηση του Δ.Σ. του Ι.Κ.Δ., ρυθμίζονται η οργάνωση της υπηρεσίας, τα προσόντα διορισμού, η υπηρεσιακή εξέλιξη του προσωπικού, ο κανονισμός λειτουργίας του Ι.Κ.Δ. και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια.

Ινστιτούτο Αιγαίου του Δικαίου της Θάλασσας και του Ναυτικού Δικαίου

Άρθρο 9

1. Συνιστάται Ινστιτούτο Αιγαίου του Δικαίου της Θάλασσας και του Ναυτικού Δικαίου, το οποίο αποτελεί νομικό πρόσωπο δημόσιου δικαίου με έδρα τη Ρόδο, υπάγεται στο Πανεπιστήμιο Αιγαίου, εποπτεύεται από το Υπουργείο Δικαιοσύνης και σκοπό έχει την έρευνα και μελέτη του Δικαίου της Θάλασσας και του Ναυτικού Δικαίου.

2. Για το Ινστιτούτο της προηγούμενης παραγράφου ισχύουν αναλόγως οι διατάξεις του άρθρου 1 παρ. 2, του άρθρου 2 παρ. 2, του άρθρου 4 παρ. 2, του άρθρου 5 παρ. 2 και του άρθρου 8 του νόμου αυτού.

3. Το διοικητικό συμβούλιο (Δ.Σ.) του Ινστιτούτου της παρ. 1 του άρθρου αυτού, απαρτίζεται:

α) Από τακτικό καθηγητή του Πανεπιστημίου Αιγαίου ως πρόεδρο, ο οποίος προτείνεται με τον αναπληρωτή του με την απόφαση της Δ.Ε. του Πανεπιστημίου Αιγαίου.

β) Από τέσσερις καθηγητές του Διεθνούς Δικαίου, του Ναυτικού Δικαίου ή συναφών κλάδων, οι οποίοι προτείνονται από τα οικεία τμήματα ανά ένας, από το Πανεπιστήμιο Αθηνών, Πάντειο Πανεπιστήμιο Αθηνών, Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης και Πανεπιστήμιο Θράκης.

γ) Από δύο εκπροσώπους του Δικηγορικού Συλλόγου Ρόδου και έναν του Δικηγορικού Συλλόγου Κω, οι οποίοι ορίζονται με τους αναπληρωτές τους με απόφαση του Δ.Σ. των οικείων συλλόγων.

δ) Από το διευθυντή του Ιδρύματος, που προβλέπεται στην παρ. 4 του άρθρου αυτού.

Τα υπό στοιχεία α', β' και γ', μέλη του διοικητικού συμβουλίου έχουν τριετή θητεία και διορίζονται με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης.

Με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης μπορεί να αυξηθεί ο αριθμός των μελών του διοικητικού συμβουλίου μέχρι έντεκα, με μέλη προερχόμενα από πανεπιστημιακό διδακτικό προσωπικό, από ιστορικούς ή νομικούς.

4. Διευθυντής του Ινστιτούτου της παρ. 1 του άρθρου αυτού διορίζεται με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης νομικός, με πείρα και γνώσεις στην άσκηση της διοίκησης.

Η θέση του διευθυντή δεν είναι ασυμβίβαστη με την άσκηση της δικηγορίας, οι αποδοχές του ορίζονται με την απόφαση διορισμού και διορίζεται για τριετή θητεία.

5. Το προσωπικό του Ινστιτούτου της παρ. 1 του άρθρου αυτού διακρίνεται: (α) σε επιστημονικό, που περιλαμβάνει τέσσερις θέσεις επιμελητών και (β) σε διοικητικό, που περιλαμβάνει δύο θέσεις γραμματέων και δύο θέσεις δακτυλογράφων.

6. Πόροι του Ινστιτούτου Δικαίου της Θάλασσας και Ναυτικού Δικαίου είναι:

α) Ετήσια κρατική επιχορήγηση εγγραφήμενη στον προϋπολογισμό των Υπουργείων Εξωτερικών, Δικαιοσύνης και Αιγαίου.

β) Ετήσια επιχορήγηση εγγραφήμενη στον προϋπολογισμό του Πανεπιστημίου Αιγαίου.

γ) Επιχορήγηση του Δικηγορικού Συλλόγου Ρόδου.

δ) Άλλες επιχορηγήσεις από φορείς του δημόσιου ή ιδιωτικού τομέα.

ε) Δωρεές, κληρονομίες και κληροδοτήματα όπως και στ) Πρόσοδοι, από την εκμετάλλευση της περιουσίας του, την εκτέλεση ερευνών και μελετών, την παροχή γνωμοδοτήσεων, τα δημοσιεύματα και τις εκδόσεις του.

Ανωτέρα Εκκλησιαστική Σχολή

Άρθρο 12

Άρθρο 10

1. Ιδρύεται Ανωτέρα Εκκλησιαστική Σχολή στο Ηράκλειο Κρήτης, σύμφωνα με την αριθμ. 6/85 γνωμοδότηση του Επιστηπικού Συμβουλίου Εκκλησιαστικής Εκπαίδευσης, από το σχολ. έτος 1992-93.

2. Αυξάνονται οι θέσεις του εκπαιδευτικού, διοικητικού και βοηθητικού προσωπικού της Εκκλησιαστικής Εκπαίδευσης των άρθρων 3, 7 και 8 του π.δ. 292/1977 και του άρθρου 7 παρ. Δ' του π.δ. 1025/1977 και άρθρο 6 του ν. 1517/1985, κατά κλάδους, από 1.9.1992, ως εξής:

Α. ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ

Κατά μία (1) θέση θεολόγου διευθυντή βαθμίδας καθηγητή Α'.

Κατά τέσσερις (4) θέσεις θεολόγων καθηγητών βαθμίδας καθηγητή Γ'.

Κατά μία (1) θέση καθηγητή μουσικής βαθμίδας καθηγητή Γ'.

Β. ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ

Κατά μία (1) θέση του κλάδου ΔΕ2 γραμματέων.

Κατά μία (1) θέση του κλάδου ΔΕ3 οικονομικών.

Γ. ΒΟΗΘΗΤΙΚΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ

Κατά μία (1) θέση του κλάδου ΥΕ1 επιμελητών.

Κατά μία (1) θέση του κλάδου ΥΕ2 επιστατών.

Κατά μία (1) θέση του κλάδου ΥΕ3 κλητήρων.

Κατά τρεις (3) θέσεις του κλάδου ΥΕ6 καθαριστριών.

Κατά δύο (2) θέσεις του κλάδου ΥΕ7 μαγειρών.

3. Τα θέματα της οργάνωσης και λειτουργίας της Ανωτέρας Εκκλησιαστικής Σχολής Ηρακλείου Κρήτης ρυθμίζονται από τις αντίστοιχες διατάξεις, που εφαρμόζονται στην Ανωτέρα Εκκλησιαστική Σχολή Αθηνών.

Λοιπές διατάξεις

Άρθρο 11

Στο άρθρο 5 του καν. δ/τος "Περί Κωδικοποίησης εις ενιαίον κείμενον των Διατάξεων των Αναγκ. Νόμων 434/1937, 1933/1939, 2182/1940 και 2532/1940 περί οργανισμού των υποθηκοφυλακείων του Κράτους" προστίθεται παρ. 5 και η παράγραφος 5 λαμβάνει τον αριθμό 6, που έχει ως εξής:

"5. Αντί της κατά την προηγούμενη παράγραφο ανάθεσης της άσκησης των καθηκόντων υποθηκοφύλακα σε συμβολαιογράφο ή αν δεν υπάρχει συμβολαιογράφος, στον ερηνοδία, δύναται με απόφαση του Υπουργού της Δικαιοσύνης, η οποία δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και μέχρις ότου διοριστεί νέος ειδικός άμισθος υποθηκοφύλακας να ανατίθεται η αναπλήρωση στον αποχωρούντα ή αποχωρήσαντα ειδικό άμισθο υποθηκοφύλακα, εφ' όσον αυτός το ζητήσει με αίτησή του. Η αναπλήρωση αυτή δεν μπορεί ποτέ να διαρκέσει περισσότερο από ένα χρόνο και δεν υπολογίζεται ο χρόνος αυτός ως συντάξιμος. Ο αναπληρωτής αυτός έχει όλα τα δικαιώματα και όλες τις υποχρεώσεις του ειδικού άμισθου υποθηκοφύλακα.

Μετά πέντε ημέρες από τη δημοσίευση στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως της απόφασης αυτής του Υπουργού της Δικαιοσύνης, παύει αυτοδικαίως η τυχόν κατά την προηγούμενη παράγραφο ανάθεση της αναπλήρωσης σε συμβολαιογράφο ή ερηνοδία".

1. Η παράγραφος 2 του άρθρου 2 του ν. 1968/1991 αντικαθίσταται ως εξής:

"6. Πάρεδροι του Ελεγκτικού Συνεδρίου μπορούν να διορισθούν οι δικαστικοί λειτουργοί, που έχουν συμπληρώσει τα προσόντα προαγωγής σε πάρεδρο του Συμβουλίου της Επικρατείας, εφέτη και αντεισαγγελέα εφετών, εφέτη των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων. Για μια 5ετία από της ισχύος του παρόντος νόμου, πάρεδροι του Ελεγκτικού Συνεδρίου μπορούν να διορισθούν και οι έχοντες πτυχίο νομικού τμήματος πανεπιστημίου υπόλληλοι του Ελεγκτικού Συνεδρίου, της υπηρεσίας σ' αυτό του γενικού επιτρόπου της Επικρατείας, των Υπουργείων Δικαιοσύνης και Οικονομικών, οι οποίοι κατά την έναρξη ισχύος του ν. 1566/1986 κατείχαν βαθμό 2ο ή 3ο (διευθυντές) της Κατηγορίας ΠΕ, ως και υπόλληλοι της Κατηγορίας ΠΕ με βαθμό Α' που μετά την εφαρμογή των διατάξεων του ν. 1586/1986 τους έχουν ανατεθεί και ασκούν καθήκοντα προϊσταμένου διευθύνσεως ή ισοδύναμης υπηρεσιακής μονάδας, στις υπηρεσίες αυτές".

2. Η διάταξη της προηγούμενης παραγράφου εφαρμόζεται και επί απήσεων υπαλλήλων του Υπουργείου Οικονομικών για διορισμό σε θέση παρέδρου του Ελεγκτικού Συνεδρίου, που υποβλήθηκαν ήδη σ' αυτό και εκκρεμούν ακόμα κατά τη δημοσίευση του νόμου αυτού, είτε ενώπιον του Ανώτατου Δικαστικού Συμβουλίου του Ελεγκτικού Συνεδρίου είτε ενώπιον της ολομέλειας αυτού κατόπιν προσφυγών, που ασπρήθηκαν ή θέλουν ασπρήσει από τους ενδιαφερομένους κατά των αποφάσεων του ως άνω Συμβουλίου.

3. Στην αρχή του άρθρου 73 του ν. 1756/1988 "Κώδικας Οργανισμού Δικαστηρίων κ.λπ." τίθεται εδάφιο, που έχει ως εξής:

"Προσωνή στην ολομέλεια του Ελεγκτικού Συνεδρίου, κατά της απόφασης του Ανώτατου Δικαστικού Συμβουλίου, που αφορά διορισμό ή προαγωγή, έχει δικαίωμα να ασκήσει και αυτός, που κρίθηκε και παραλείφθηκε".

Άρθρο 13

Το πρώτο εδάφιο της παραγρ. 6 του άρθρου 44 του Κ.Ο.Δ.Κ.Δ.Λ., η οποία τροποποιήθηκε με την παρ. 8 του άρθρου 4 του ν. 1968/1991 αντικαθίσταται ως εξής:

"Στους δικαστικούς λειτουργούς μπορεί, ύστερα από αίτησή τους και απόφαση του οικείου δικαστικού συμβουλίου να χορηγείται ειδική κανονική άδεια, χωρίς αποδοχές και για χρονικό διάστημα τριών ετών, προκειμένου να αναλάβουν θέση στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες ή σε άλλο νομικό πρόσωπο δημόσιου ή ιδιωτικού δικαίου, που λειτουργεί στα πλαίσια του Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων για παροχή υπηρεσιών με οποιαδήποτε σχέση. Με την ίδια διαδικασία η άδεια αυτή μπορεί να παρατείνεται".

Άρθρο 14

1. Στην πρώτη σειρά της παρ. 1 και στη δεύτερη σειρά της παρ. 11 του άρθρου 1 του ν. 1968/1991, μετά τον αριθμό του ν.δ. 170 τίθεται η ορθή χρονολογία δημοσίευσής που είναι "1973".

2. Στις παρ. 4 και 6 του άρθρου 1 του ίδιου νόμου η παράγραφος, που αναφέρεται με το λατινικό στοιχείο "Γ" διορθώνεται με τον αριθμό "1".

Άρθρο 15

Έναρξη ισχύος

Η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Παραγγέλλομε τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως νόμου του Κράτους.

Μαρμαράς Χαλκιδικής, 23 Δεκεμβρίου 1991

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ ΚΑΙ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΕΞΙΟΥ
Κ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ

α) ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
Σ. ΚΟΥΒΕΛΑΣ

ΕΣΤΕΡΝΟΝ
ΑΝΤ. ΣΑΜΑΡΑΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ
Ι. ΠΑΛΑΙΟΚΡΑΣΣΑΣ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ
Μ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΕΘΝΙΚΟΙ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
Γ. ΣΟΥΦΛΙΑΣ

Πετυσιώθηκε και τέθηκε η μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους.

Αθήνα, 27 Δεκεμβρίου 1991

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Μ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 2000

(2)

Για την αποκρατικοποίηση, απλοποίηση των διαδικασιών εκκαθάρισης, ενισχύσεως των κανόνων ανταγωνισμού και άλλες διατάξεις.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'
Πεδίο εφαρμογής - Αρμοδιότητα - Διαδικασία
αποκρατικοποίησης

Άρθρο 1
Πεδίο εφαρμογής αποκρατικοποίησης

1. Για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος νόμου αποκρατικοποίηση θεωρείται:

α. Η κατάργηση ή η συγχώνευση φορέων του Δημοσίου.
β. Η μεταβίβαση σε ιδιώτες φορέων του Δημοσίου ή περιουσιακών στοιχείων, δικαιωμάτων και προνομίων των φορέων αυτών, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 5 (ιδιωτικοποίηση).

γ. Η εκκαθάριση υπερχρεωμένων φορέων του Δημοσίου.
2. Στις ρυθμίσεις του παρόντος νόμου υπάγονται όλοι οι φορείς του ευρύτερου δημοσίου τομέα, όπως αυτοί και οι φορείς του προσδιορίζονται με την παράγραφο 6 του άρθρου 1 του ν.1256/1982, ως τούτο αρχικώς ίσχυσε, ο Ο.Α.Ε. και όλες οι ελεγχόμενες από αυτόν, άμεσα ή έμμεσα, επιχειρήσεις, καθώς και κάθε είδους άλλα ν.π.δ.δ. και ν.π.ι.δ., στο κεφάλαιο των οποίων μετέχουν κατά πλειοψηφία οι παραπάνω φορείς ή τα όργανα διοίκησής τους ορίζονται ή εκλέγονται από τους παραπάνω φορείς.

3. Ως φορείς του Δημοσίου νοούνται στον παρόντα νόμο οι φορείς της παραγράφου 2 του άρθρου αυτού.

Άρθρο 2

Διυπουργική επιτροπή αποκρατικοποίησης

1. Η Διυπουργική Επιτροπή Αποκρατικοποίησης (Δ.Ε.Α.), που συστάθηκε με την υπ' αριθ. 54/31.5.1990 ΠΥΣ (ΦΕΚ 80 Α' 1990), απαρτίζεται εφεξής από τους Υπουργούς Εθνικής Οικονομίας, Οικονομικών και Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας, ως τακτικών μελών και από τον κατά περίπτωση αρμόδιο καθ' ύλην υπουργό, στην εποπτεία του οποίου υπάγεται ο φορέας του Δημοσίου για την αποκρατικοποίηση του οποίου πρόκειται να αποφασίσει η Δ.Ε.Α.

2. Πρόεδρος της Δ.Ε.Α. είναι ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας. Η Δ.Ε.Α. αποφασίζει με απόλυτη πλειοψηφία των μελών της και σε περίπτωση ισοψηφίας υπερισχύει η ψήφος του προέδρου. Ο Υπουργός Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας εισηγείται για όλα τα θέματα και εποπτεύει το έργο της αποκρατικοποίησης. Η Δ.Ε.Α. επικουρείται στο έργο της από την Ειδική Γραμματεία Αποκρατικοποίησης, που συστατά για το σκοπό αυτόν στο Υπουργείο Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας και της οποίας η οργάνωση και λειτουργία καθορίζεται με απόφαση του Υπουργού Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας. Η Γραμματεία Αποκρατικοποίησης, που συστάθηκε με την ΑΠ 3625/6.8.90 απόφαση του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας, καταργείται και το αρχείο της παραδίδεται στην Ειδική Γραμματεία Αποκρατικοποίησης.

Άρθρο 3

Καθορισμός των φορέων που θα αποκρατικοποιηθούν και του χρόνου αποκρατικοποίησής τους

1. Κάθε υπουργός, που έχει υπό την ευρύτερη εποπτεία του φορείς του άρθρου 1 παρ.2 του παρόντος νόμου, υποχρεούται να υποβάλλει στη Δ.Ε.Α., μέσα σε 30 ημέρες από την ισχύ του παρόντος νόμου, εισήγηση για την άμεση κατά την κρίση του αποκρατικοποίηση φορέων, που υπάγονται στην αρμοδιότητα του υπουργείου του, και τον κατά το άρθρο 1 παρ. 1 τρόπο της αποκρατικοποίησης (κατάργηση ή συγχώνευση, ιδιωτικοποίηση, εκκαθάριση). Την αυτήν υποχρέωση έχει ο αρμόδιος υπουργός οποτεδήποτε άλλοτε κληθεί από τη Δ.Ε.Α. να υποβάλλει προτάσεις για την αποκρατικοποίηση και άλλων φορέων της αρμοδιότητάς του. Με νεότερες εισηγήσεις του δύναται ο κάθε υπουργός να εισηγείται την αποκρατικοποίηση και άλλων φορέων της αρμοδιότητάς του.

2. Στην περίπτωση που, ο αρμόδιος υπουργός δεν υπο-

βάλλει την εισήγηση της παραγράφου 1, ή υποβάλλει πρόταση αρνητική για την αποκρατικοποίηση φορέων της αρμοδιότητάς του. Η Δ.Ε.Α., μετά από εισήγηση του Υπουργού Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας αποφασίζει για την αποκρατικοποίηση φορέων της αρμοδιότητάς του παραπάνω Υπουργείου, σύμφωνα με την παράγραφο 3.

3. Η Δ.Ε.Α., μετά από εισήγηση του αρμόδιου καθ' ύλην υπουργού και του Υπουργού Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας, καθορίζει εκάστοτε με αποφάσεις της τους φορείς, που θα αποκρατικοποιηθούν.

4. Οι αποφάσεις της προηγούμενης παραγράφου γνωστοποιούνται αμέσως στους οικείους φορείς από την Ειδική Γραμματεία Αποκρατικοποίησης.

5. Με απόφαση της Δ.Ε.Α. μπορεί να υπαχθούν στη διαδικασία του νόμου αυτού, φορείς του Δημοσίου των οποίων έχει ήδη αρχίσει η αποκρατικοποίηση πριν από την έναρξη της ισχύος του παρόντος νόμου.

Άρθρο 4

Κατάργηση - Συγχώνευση φορέων

1. Με προεδρικά διατάγματα, που εκδίδονται μετά από πρόταση των υπουργών μελών της Δ.Ε.Α. και των τυχόν άλλων αρμόδιων κατά περίπτωση υπουργών, δύναται να καταργούνται ή συγχωνεύονται φορείς του άρθρου 1 παρ. 2 εκτός των ανενήμων εταιρειών. Με τα προεδρικά διατάγματα αυτά ρυθμίζονται τα θέματα, που σχετίζονται με την κατάργηση ή συγχώνευση και δύναται επίσης να καθορίζεται μετάρχη όλου ή μέρους του πλεονάζοντος και υποκειμένου σε απόλυση προσωπικού του καταργούμενου ή συγχωνευόμενου φορέα.

2. Σε περίπτωση κατάργησης φορέα καθορίζεται με το οικείο προεδρικό διάταγμα η τύχη της περιουσίας του. Σε περίπτωση συγχώνευσης φορέων, καθορίζεται με το οικείο προεδρικό διάταγμα και ο οργανισμός ή το καταστατικό, που δίδεται το φορέα, που προκύπτει μετά από τη συγχώνευση.

3. Η συγχώνευση ή η διάλυση των φορέων του άρθρου 1 παρ. 2, που είναι ανώνυμες εταιρείες, γίνεται σύμφωνα με τις διατάξεις του κ.ν. 2190/1920.

4. Η πράξη ή η σύμβαση συγχώνευσης, ή η κατάργηση ή διάλυση φορέων κατά τον παρόντα νόμο, οι συνεπεία αυτών μεταβιβάσεις περιουσιακών στοιχείων, οι μεταγραφές και κάθε άλλη πράξη για την πραγμάτωση αυτών, απαλλάσσονται από κάθε φόρο, συμπεριλαμβανομένου του φόρου υπεραξίας, που προβλέπεται από το ν. 1297/1972, τέλος ή δικαίωμα του Δημοσίου ή τρίτων. Με τα προεδρικά διατάγματα της παρ. 1 του άρθρου αυτού είναι δυνατό να περιορισθούν τα δικαιώματα και οι αμοιβάδες συμβολαιογράφων, δικηγόρων και υποθηκοφυλάκων, για κάθε πράξη, που απαιτείται για τη συγχώνευση ή κατάργηση των φορέων.

5. Μετά τη συγχώνευση των προηγούμενων παραγράφων μπορεί να επακολουθήσει ιδιωτικοποίηση του νέου φορέα κατά τα οριζόμενα από επόμενο άρθρο.

Άρθρο 5

Τρόποι και μορφές ιδιωτικοποίησης

1. Η κατά την περίπτωση β' της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του παρόντος νόμου ιδιωτικοποίηση πραγματοποιείται με έναν από τους παρακάτω τρόπους ή με συνδυασμό αυτών:

α. Πώληση σε ιδιώτες ολόκληρης της επιχείρησης, όταν αυτή ανήκει εξ ολοκλήρου σε φορείς του Δημοσίου.

β. Πώληση σε ιδιώτες του συνόλου των μετοχών ή του πακέτου της πλειοψηφίας των μετοχών ανώνυμης εταιρείας ή των εταιρικών μεριδίων εταιρείας περιορισμένης ευθύνης,

που ανήκουν σε έναν ή σε περισσότερους φορείς του Δημοσίου ή της συμμετοχής του σε άλλης μορφής εταιρείες.

γ. Εισαγωγή στο χρηματιστήριο και πώληση σε ιδιώτες του συνόλου ή μέρους των μετοχών επιχείρησης, που ανήκει σε έναν, ή περισσότερους φορείς του Δημοσίου.

δ. Πώληση σε ιδιώτες παγίων περιουσιακών στοιχείων της επιχείρησης, μεμονωμένων ή λειτουργικών συνόλων ή αυτοτελών μονάδων παραγωγής διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας και λοιπών δικαιωμάτων.

ε. Μίσθωση σε ιδιώτες των αναφερόμενων στην περίπτωση δ' της παραγράφου αυτής περιουσιακών στοιχείων του φορέα, με ή χωρίς δικαίωμα εξαγοράς, για συγκεκριμένη χρονική περίοδο και με ή χωρίς ταυτόχρονα με την εκμίσθωση καθορισμό του τιμήματος εξαγοράς.

στ. Ανάθεση σε ιδιώτες της διαχείρισης της επιχείρησης, με ή χωρίς δικαίωμα εξαγοράς για συγκεκριμένη χρονική περίοδο και με ή χωρίς ταυτόχρονα με την ανάθεση καθορισμό του τιμήματος εξαγοράς.

ζ. Παραχώρηση σε ιδιώτες αδειών χρήσης και χορήγηση αδειών εκμετάλλευσης μεταλλείων και άλλων εγκαταστάσεων.

2. Οι τρόποι, που αναφέρονται στις περιπτώσεις ε' και στ' της προηγούμενης παραγράφου, θα χρησιμοποιούνται επικουρικά, ως προσωρινό μεταβατικό στάδιο ιδιωτικοποίησης, όταν κρίνεται ως μη εφικτή ή μη συμφέρουσα η άμεση ιδιωτικοποίηση με έναν από τους άλλους τρόπους της παραγράφου 1.

Άρθρο 6

Διαδικασία ιδιωτικοποιήσεων

1. Στις περιπτώσεις α', β' και δ' της παραγράφου 1 του προηγούμενου άρθρου η πώληση μπορεί να γίνει με έναν από τους παρακάτω τρόπους:

α. Με τη διαδικασία του άρθρου 9 του παρόντος νόμου.

β. Με διαπραγμάτευση με τους ενδιαφερόμενους ιδιώτες επενδυτές, είτε απευθείας από το φορέα-πωλητή είτε με τη μεσολάβηση χρηματοοικονομικού οίκου, ο οποίος εκτός άλλων θα έχει την υποχρέωση αναζήτησης αγοραστών και επιδίωξης του μεγαλύτερου δυνατού τιμήματος. Πριν από κάθε διαπραγμάτευση ο φορέας πωλητής ή ο χρηματοοικονομικός οίκος, που μεσολαβεί, δημοσιεύει πρόσκληση υποβολής δεσμευτικών προσφορών, που θα συνοδεύονται από εγγυητική επιστολή. Η διαδικασία, οι προθεσμίες και οι όροι υποβολής των προσφορών και των σχετικών εγγυητικών επιστολών καθορίζονται με τη σχετική πρόσκληση. Η πρόσκληση δημοσιεύεται σύμφωνα με το άρθρο 46α παρ. 3 του ν. 1892/1990, που προστίθεται με το άρθρο 14 του παρόντος νόμου.

Για την εφαρμογή της διαδικασίας αυτής πρέπει να έχει προηγηθεί αποτίμηση της επιχείρησης ή εκτίμηση των πωλούμενων περιουσιακών στοιχείων αυτής από ανεξάρτητο χρηματοοικονομικό σύμβουλο, διάφορο του μεσολαβούντος στην πώληση.

2. Στην περίπτωση β' της παραγράφου 1 του προηγούμενου άρθρου και στην περίπτωση γ' της παραγράφου 1 του προηγούμενου άρθρου, εφ' όσον και στις δύο περιπτώσεις, η μέσω του χρηματιστηρίου πώληση δεν ολοκληρωθεί εντός της αποφασισθείσας από τη Δ.Ε.Α. προθεσμίας, η πώληση μπορεί να γίνει ως προς το αδιάθετο μέρος των μετοχών με έναν από τους τρόπους της προηγούμενης παραγράφου.

3. Στις περιπτώσεις ε', στ' και ζ' της παραγράφου 1 του προηγούμενου άρθρου, η εκμίσθωση, η ανάθεση της διαχείρισης και η παραχώρηση της εκμετάλλευσης μπορεί να γίνει είτε με τη διαπραγμάτευση της περιπτώσεως β' της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού, είτε με δημόσιο φιλοδοξικό διαγωνισμό με όρους, που καθορίζονται από

τη Δ.Ε.Α., ανάλογα με την περίπτωση.

4. Στην περίπτωση, που η ιδιωτικοποίηση πραγματοποιείται με τον τρόπο, που περιγράφεται στην περίπτωση γ' της παραγράφου 1 του προηγούμενου άρθρου, είναι δυνατόν, με απόφαση της Δ.Ε.Α., ποσοστό των μετοχών, που υπάρχουν ή εκδίδονται σε κάλυψη της αύξησης του κεφαλαίου της ιδιωτικοποιούμενης επιχείρησης, να διατεθεί στους εργαζομένους στην επιχείρηση, τους συνταξιούχους αυτής και τους καταναλωτές των αγαθών ή τους χρήστες των υπηρεσιών του αποκρατικοποιούμενου φορέα. Οι όροι της διαθέσεως αυτής, οι προϋποθέσεις κτήσεως των μετοχών από τους εργαζομένους και συνταξιούχους ο χρόνος αποπληρωμής τους ή η ενδεχόμενη δωρεάν διάθεσή τους στους εργαζομένους και συνταξιούχους, καθώς και οι λοιπές λεπτομέρειες, καθορίζονται με την κατά το προηγούμενο εδάφιο της παραγράφου αυτής απόφαση της Δ.Ε.Α.. Με την ίδια απόφαση καθορίζονται και οι λεπτομέρειες της διαθέσεως των μετοχών στους εργαζομένους στην επιχείρηση και τους συνταξιούχους, ανάλογα με το χρόνο υπηρεσίας τους στον αποκρατικοποιούμενο φορέα.

Άρθρο 7

1. Επιχειρήσεις για τις οποίες συντρέχουν οι νόμιμες προϋποθέσεις για τη θέση αυτών υπό εκκαθάριση, σύμφωνα με το άρθρο 46 του ν. 1892/1990, όπως αυτό τροποποιείται με το άρθρο 14 του παρόντος νόμου, τίθενται σε εκκαθάριση του άρθρου αυτού.

2. Εφ' όσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρου 46α, που προστίθεται στο ν. 1892/1990 με το άρθρο 14 του παρόντος νόμου, η εκκαθάριση της επιχείρησης γίνεται, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου αυτού.

Άρθρο 8

Καθορισμός του τρόπου των διαδικασιών και των προθεσμών αποκρατικοποίησης

1. Μέσα σε 20 μέρες από τη γνωστοποίηση στο φορέα της απόφασης της παραγράφου 3 του άρθρου 3, ο φορέας υποχρεούται στην περίπτωση ιδιωτικοποίησης ή εκκαθάρισης να υποβάλλει στη Δ.Ε.Α. εισήγηση για τον τρόπο και τη διαδικασία ιδιωτικοποίησης ή εκκαθάρισης κατά τα αναφερόμενα στα άρθρα 5, 6 και 7 του παρόντος νόμου.

Η εισηγητική αυτή πρόταση δεν είναι δεσμευτική για τη Δ.Ε.Α..

2. Αν ο φορέας δεν υποβάλλει εισήγηση μέσα στην παραπάνω προθεσμία η Δ.Ε.Α. αποφασίζει μετά από εισήγηση του αρμόδιου υπουργού, χωρίς την εισήγηση του φορέα, για τον τρόπο και τη διαδικασία ιδιωτικοποίησης ή εκκαθάρισης.

Την απόφαση αυτή γνωστοποιεί αμέσως η Ειδική Γραμματεία Αποκρατικοποίησης στον οικείο φορέα, ο οποίος υποχρεούται να προβεί αμέσως στην αποφασισθείσα, σύμφωνα με την απόφαση της Δ.Ε.Α., αποκρατικοποίηση.

3. Αν μέσα σε 35 μέρες από την υποβολή της εισηγητικής πρότασης του φορέα δεν ληφθεί απόφαση από τη Δ.Ε.Α., λογίζεται, ότι έγινε αποδεκτή απ' αυτήν η υποβληθείσα εισηγητική πρόταση του φορέα, ο οποίος υποχρεούται να προβεί αμέσως στην ιδιωτικοποίηση ή εκκαθάριση, σύμφωνα με την πρότασή του.

4. Σε περίπτωση ιδιωτικοποίησης φορέα, στο κεφάλαιο του οποίου μετέχει κατ'απόλυτη πλειοψηφία το Δημόσιο, η Δ.Ε.Α. μπορεί να προσδιορίσει με την απόφασή της, της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου, και τον τρόπο και τη διαδικασία ιδιωτικοποίησης ή εκκαθάρισης, σύμφωνα με τα άρθρα 4, 5 και 6 του παρόντος νόμου.

5. Η Δ.Ε.Α. μπορεί να αποφασίσει ως τρόπο ιδιωτικο-

ποίησης και τη μεταβίβαση από το Δημόσιο της συμμετοχής του σε υπερχρεωμένες επιχειρήσεις, σε συνεταιρισμούς στους οποίους μετέχουν τουλάχιστον το 70% του συνόλου των εργαζομένων στις επιχειρήσεις αυτές, με ταυτόχρονη μερική ή και ολική απαλλαγή των επιχειρήσεων αυτών από τις οφειλές τους προς το Δημόσιο.

6. Αποφάσεις της Δ.Ε.Α. για την αποκρατικοποίηση επιχειρήσεων του άρθρου 1 παρ. 2, που έχουν ληφθεί και γνωστοποιηθεί στους υποχρέους για την αποκρατικοποίησή τους φορείς, πριν από την ισχύ του παρόντος νόμου, εξακολουθούν να ισχύουν. Η Δ.Ε.Α. μπορεί να τροποποιεί την απόφασή της των παραγράφων 2 και 4 του άρθρου αυτού, εφ' όσον δεν υφίσταται εκκρεμής διαδικασία πώλησης με δημόσιο πλειοδοτικό διαγωνισμό κατά το άρθρο 1 παρ. 1 περ. α'.

7. Ο φορέας υποχρεούται να φέρει σε πέρας την αποφασισθείσα αποκρατικοποίηση, σύμφωνα με τα οριζόμενα στις παραγράφους 2 και 3 του άρθρου αυτού, μέσα στην προθεσμία, που τάχθηκε με την απόφαση της Δ.Ε.Α. ή την προθεσμία απ'αυτόν προθεσμία στην περίπτωση της παραγράφου 3. Η Δ.Ε.Α. μπορεί, μετά από αιτιολογημένη αίτηση του φορέα, που υποβάλλεται σ'αυτήν, πριν εκπνεύσει η ταχθείσα προθεσμία, να παρατείνει τις παραπάνω προθεσμίες.

8. Στην περίπτωση, που είτε δεν υποβλήθηκε στη Δ.Ε.Α. από το φορέα εμπρόθεσμα η εισήγηση της παραγράφου 1, είτε δεν ολοκληρώθηκε από το φορέα η αποκρατικοποίηση κατά τις παραγράφους 2, 3 και 4 εντός των προθεσμιών της προηγούμενης παραγράφου, τότε ο δημόσιος φορέας ή οι δημόσιοι φορείς, που ελέγχουν τον παραπάνω φορέα, υποχρεούνται αμελλητί να προβούν σε όλες τις κατά νόμον απαιτούμενες ενέργειες για την εκλογή ή ορισμό νέας διοίκησης, αποκλεισμένων από αυτήν των προσώπων της διοίκησης, που αντικαθίσταται. Στις παραπάνω ενέργειες συμπεριλαμβάνεται και η αίτηση σύγκλησης έκτακτης γενικής συνέλευσης των μετόχων ανώνυμης εταιρείας, σύμφωνα με το άρθρο 39 παρ. 1 του κ.ν. 2190/1920 και του άρθρου 42 παρ. 2 του ν. 1947/1991.

Η διαδικασία της παραγράφου αυτής δεν εφαρμόζεται στην περίπτωση, που η μη εμπρόθεσμα ολοκλήρωση της αποκρατικοποίησης οφείλεται στη μη εκδήλωση επενδυτικού ενδιαφέροντος ή σε αντιμβατική αθέτηση των υποχρεώσεων του αγοραστή.

Άρθρο 9

Ειδική διαδικασία ιδιωτικοποίησης

1. Με απόφαση της Δ.Ε.Α. του άρθρου 8, ρητή ή τεκμαιρόμενη κατά την παράγραφο 3 του ίδιου άρθρου, μπορεί να εφαρμοσθεί στην πώληση από φορείς του Δημοσίου ολόκληρης επιχείρησης ή μετοχών ανώνυμης εταιρείας ή μεριδίων εταιρείας περιορισμένης ευθύνης ή ειδική διαδικασία πώλησης με δημόσιο πλειοδοτικό διαγωνισμό, που καθορίζεται στις επόμενες παραγράφους.

2. Μετά από αίτηση του φορέα-πωλητή, το εφετείο της έδρας της επιχείρησης καθορίζει το ποσό της κατώτερης προσφοράς της προς πώληση επιχείρησης ή μετοχών ή μεριδίων της παραγράφου 1.

Η αίτηση πρέπει να περιέχει περιγραφή του αντικείμενου της πώλησης, το προτεινόμενο από τον αιτούντα ποσό της κατώτερης προσφοράς και να προτείνει δύο τουλάχιστον εμπειρογνώμονες εκτιμητές του πωλούμενου. Ο προϊστάμενος του εφετείου, με πράξη του, που συντάσσεται και καταχωρίζεται επί της αιτήσεως, μέσα σε πέντε ημέρες από την κατάθεση αυτής, ορίζει διάκωμο σε χρόνο όχι μικρότερο από 20 μέρες και όχι μεγαλύτερο από 30 ημέρες από την ημέρα, που συντάσσεται η παραπάνω πράξη. Με την ίδια πράξη ο προϊστάμενος του εφετείου διορίζει δύο

εμπειρογνώμονες για να γνωμοδοτήσουν επί της τιμής του πωλούμενου, που θα αποτελέσει το ποσό της κατώτερης προσφοράς, από τους οποίους ο ένας επιλέγεται ελεύθερα από τον προϊστάμενο του εφετείου και ο δεύτερος επιλέγεται από τον ίδιο μεταξύ των προταθέντων με την αίτηση. Ο γραμματέας του εφετείου γνωστοποιεί μέσα σε 24 ώρες στους διορισθέντες εμπειρογνώμονες το διαρισμό τους και παραδίδει σ' αυτούς αντίγραφο της αίτησης. Ο φορέας πωλητής υποχρεούται να παρέχει αμέσως στους εμπειρογνώμονες κάθε πληροφορία για το πωλούμενο αντικείμενο, που θα ζητήσουν αυτοί. Οι εμπειρογνώμονες υποχρεούνται να υποβάλλουν στο εφετείο τη γνωμοδότησή τους, κοινή ή χωριστή ο καθένας, το βραδύτερον 24 ώρες πριν από τη δικάσιμο. Σε περίπτωση, που για οποιονδήποτε λόγο, δεν υποβλήθηκε από κανένα εμπειρογνώμονα εμπρόθεσμη γνωμοδότηση, τότε ο προϊστάμενος του εφετείου, μετά από αίτηση του φορέα-πωλητή, διορίζει με νέα πράξη του νέα δικάσιμο και δύο νέους εμπειρογνώμονες, σύμφωνα με τα παραπάνω.

Το εφετείο διακρίνει κατά την εκουσία δικαιοδοσία. Παρέμβαση επιτρέπεται μόνον κοινή των πιστωτών της παραγράφου 1 του άρθρου 46α του ν. 1892/1990, που προστίθεται με τον παρόντα νόμο. Η παρέμβαση ασκείται εγγράφως, είναι απαράδεκτη, αν δεν ασκηθεί 24 τουλάχιστον ώρες, πριν από τη συζήτηση της αίτησης και προσδιορίζεται κατά τη δικάσιμο της αίτησης. Η κατάθεση προτάσεων μπορεί να γίνει από ακροατήριο. Το εφετείο υποχρεούται να εκδώσει την απόφασή του μέσα σε 15 μέρες από τη συζήτηση της υπόθεσης. Με την απόφαση αυτή καθορίζεται και η αμοιβή των εμπειρογνομητών την οποία υποχρεούται να καταβάλλει αμέσως ο φορέας-πωλητής. Η απόφαση αυτή δεν υπόκειται σε τακτικά ή έκτακτα ένδικα μέσα και δεν μπορεί να διαταχθεί η αναστολή της ισχύος για οποιονδήποτε λόγο.

3. Μετά τον καθορισμό από το εφετείο του ποσού της κατώτερης προσφοράς ο φορέας-πωλητής προβαίνει στην πώληση της επιχείρησης ή των μετοχών ή των μεριδίων της παραγράφου 1 με δημοσίο πλειοδοτικό διαγωνισμό του άρθρου 46α του ν. 1892/1990, που προστίθεται με το άρθρο 14 του παρόντος νόμου, με όριο εκάστης το ποσό της κατώτερης προσφοράς εφαρμοζόμενων κατά τα λοιπά αναλόγως των διατάξεων των παραγράφων 2-7 και 14 του άρθρου 46α του ν. 1892/1990.

4. Για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος άρθρου ισχύουν ειδικότερα τα ακόλουθα:

α. Ως αφετηρία των προθεσμιών των παραγράφων 2, 3, 4, 5 και 7 του άρθρου 46α του ν. 1892/1990 λαμβάνεται η δημοσίευση της απόφασης του εφετείου της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου.

β. Το έργο του εκκαθαριστή του άρθρου 46α του ν. 1892/1990 επιτελεί διαμεσολαβούσα τράπεζα, που λειτουργεί νόμιμα στην Ελλάδα ή θυγατρική επιχείρηση τέτοιας τράπεζας, που επιλέγει ο πωλητής.

γ. Όπου στο άρθρο 46α του ν. 1892/1990 αναφέρονται οι πιστωτές της επιχείρησης νοείται ο φορέας-πωλητής.

δ. Η πώληση της επιχείρησης περιλαμβάνει όχι μόνο το ενεργητικό αλλά και το παθητικό αυτής.

5. Η διαδικασία του παρόντος άρθρου μπορεί να εφαρμοσθεί και επί πωλήσεως από φορείς του Δημοσίου περιουσιακών τους στοιχείων μεμονωμένων ή λειτουργικών συνόλων ή αυτοτελών μονάδων παραγωγής.

Άρθρο 10 Άλλες ρυθμίσεις

1. Το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 25 του ν. 1914/1990 αντικαθίσταται ως εξής:

Τις μετοχές των πιο πάνω επιχειρήσεων μπορούν να

αποκτήσουν και πρόσωπα του ιδιωτικού τομέα. Προκειμένου περί των μετοχών της Δημοσίας Επιχείρησης Ηλεκτρισμού (Δ.Ε.Η.), του Οργανισμού Τηλεπικοινωνιών Ελλάδος (Ο.Τ.Ε.) και της Ολυμπιακής Αεροπορίας, αυτές μπορούν να αποκτώνται και από πρόσωπα του ιδιωτικού τομέα, με τον περιορισμό, ότι το ποσοστό 51% (απόλυτη πλειοψηφία) του συνόλου των μετοχών καθεμιάς από τις επιχειρήσεις αυτές, θα ανήκει και θα παραμένει πάντοτε στην κυριότητα του Ελληνικού Δημοσίου.

2. Το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 4 του άρθρου 25 του ν. 1914/1990 αντικαθίσταται ως εξής:

Στις δύο αυτές περιπτώσεις ειδικά, ο αριθμός των μετοχών, που θα ανταποχθούν στο ποσό της απαιτηθείσας του Δημοσίου και στην από την καθαρή θέση διαφορά, ανήκουν υποχρεωτικά στο Δημόσιο, που δύναται να πωλεί και αυτές, χωρίς καμία προηγούμενη διαδικασία, διαπίπωση, οποτεδήποτε, σε οποιονδήποτε και με οποιονδήποτε τρόπο, με την επιφύλαξη πάντοτε και με ποινή ακυρότητας κάθε μεγαλύτερης πωλήσεως, της διατήρησης υπέρ αυτού της απόλυτης πλειοψηφίας του όλου αριθμού των μετοχών, προκειμένου περί μετοχών της Δ.Ε.Η., του Ο.Τ.Ε. και της Ολυμπιακής.

3. Σε περίπτωση αποκρατικοποίησης (κατάργησης ή συγχώνευσης ιδιωτικοποίησης και εκκαθάρισης φορέων) που γίνεται, σύμφωνα με τον παρόντα νόμο, αίρονται όλοι οι περιορισμοί και οι δεσμεύσεις, που απορρέουν από το ν. 1297/1972 και καταργούνται όλες οι προβλεπόμενες από το νόμο αυτών φορολογικές και λοιπές συνέπειες της μη τήρησης των παραπάνω περιορισμών, δεσμεύσεων και προϋποθέσεων. Αίρονται επίσης χωρίς άλλη ρύθμιση, όλοι οι περιορισμοί οικονομικής, νομικής ή άλλης φύσεως, που επιβάλλονται από άλλες ισχύουσες διατάξεις, που αφορούν στη μεταβίβαση μετοχών ή εταιρικών μεριδίων της επιχείρησης αυτής, με την επιφύλαξη των διατάξεων περί παρεμβόρων περιοχών του ν. 1892/1990.

4. Όπου από την ισχύουσα νομοθεσία απαιτούνται άδειες, εγκρίσεις, βεβαιώσεις, πιστοποιητικά ή άλλα έγγραφα οιαδήποτε αρχής σχετιζόμενα με τη διαδικασία της αποκρατικοποίησης των φορέων του νόμου αυτού, τα αρμόδια για την έκδοση των εγγράφων αυτών όργανα υποχρεούνται να αποφαινούνται μέσα σε 15 μέρες από την υποβολή σ' αυτά της σχετικής αίτησης, διαφορετικά, με την πάροδο άπρακτης της παραπάνω προθεσμίας, θεωρείται ότι έχει χορηγηθεί αμετακλήτως το αιτηθέν έγγραφο. Στην τελευταία αυτή περίπτωση επέχει τη θέση της αιτηθείσας άδειας, έγκρισης, απόφασης, πιστοποιητικού ή οιαδήποτε άλλου αιτηθέντος εγγράφου, η υπεύθυνη δήλωση του ν. 1599/1986 του νόμιμου εκπροσώπου του φορέα, ότι υπεβλήθη αίτηση στην αρμόδια αρχή και ότι παρήλθεν από της υποβολής της 15 μέρες, χωρίς να απορριφθεί η σχετική αίτηση. Στην υπεύθυνη αυτή δήλωση επισυνάπτεται η υποβληθείσα αίτηση και οποιαδήποτε μορφής απόδειξη της ημερομηνίας υποβολής της.

5. Στις περιπτώσεις αποκρατικοποίησης φορέων του Δημοσίου, που ασκούν αποκλειστικά δικαιώματα ή απολαύουν ειδικών προνομίων στην παραγωγή ή τη διάθεση ή τη φύλαξη αγαθών ή την παροχή υπηρεσιών ή κατέχουν οιαδήποτε άλλης φύσεως προνόμιο ή αποκλειστικό δικαίωμα, η Δ.Ε.Α. μπορεί να αποφασίζει για την κατάργηση ή τον περιορισμό ή τη μεταβολή ή το διαχωρισμό των προνομίων και δικαιωμάτων αυτών, ασκούμενα κατά πάσα περίπτωση τον έλεγχο επί των τμηολογίων παροχής των αγαθών ή υπηρεσιών του αποκρατικοποιημένου φορέα.

Μετά τη παρέλευση διετίας από της ισχύος του νόμου αυτού το παραπάνω έργο του ελέγχου των τμηολογίων ασκεί η Επιτροπή Τιμών και Εσοδημάτων.

6. Σε περίπτωση ιδιωτικοποίησης φορέα του Δημοσίου, που γίνεται σε εφαρμογή του παρόντος νόμου, οι εγκρίσεις,

που προβλέπονται στα άρθρα 3 και 4 του π.δ. 207/1987, θα δίδονται μετά από βεβαίωση του πωλητή-φορέα του Δημοσίου, ότι η ιδιωτικοποίηση έγινε, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νόμου, χωρίς να απαιτείται απόφαση της γνωμοδοτικής επιτροπής της παρ. 3 της με αριθ. ΙΕ 8947/4.7.1986 απόφασης του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας.

7. Σε περίπτωση ιδιωτικοποίησης και μεταβίβασης από φορέα του Δημοσίου, που γίνεται σε εφαρμογή του παρόντος νόμου δεν έχει εφαρμογή η διάταξη του άρθρου 479 Α.Κ..

Άρθρο 11

Έσοδα από την αποκρατικοποίηση

1. Τα έσοδα του Ο.Α.Ε., που προέρχονται από την ιδιωτικοποίηση ή εκκαθάριση επιχειρήσεών του, περιέρχονται στο Δημόσιο και μεταφέρονται στον ειδικό λογαριασμό με τίτλο "Λογαριασμός Προγράμματος Αποκρατικοποίησης", που προβλέπεται στο άρθρο 37 του ν. 1947/1991 και μετονομάζεται σε "Λογαριασμός Αποκρατικοποίησης Επιχειρήσεων Ο.Α.Ε."

2. Τα έσοδα, που προέρχονται από την ιδιωτικοποίηση ή εκκαθάριση λοιπών φορέων του Δημοσίου, περιέρχονται στο Δημόσιο και μεταφέρονται στον ειδικό λογαριασμό με τίτλο "Λογαριασμός Αποκρατικοποίησης φορέων του Δημοσίου", που συστατά με τον παρόντα νόμο.

Άρθρο 12

Καταργείται ο ν. 1385/1983 "περί εποπτικών συμβουλίων των επιχειρήσεων του κλάδου μεταλλείων-ορυχείων".

Άρθρο 13

Στο άρθρο 4 του ν.δ. 1297/1972 προστίθεται περίπτωση δ), που έχει ως εξής:

δ) Οι κατά την περίπτωση β' του παρόντος άρθρου μετοχές του Οργανισμού Ανασυγκρότησης Επιχειρήσεων (Ο.Α.Ε.) σε εταιρείες, που έχουν υπαχθεί ή ανήκουν σ' αυτών και περιήλθαν στην κυριότητά του, λόγω εισφοράς περιουσιακών στοιχείων προς τις εταιρείες αυτές ή με οποιονδήποτε άλλο τρόπο, είναι ελεύθερας μεταβιβάστες."

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β'

Ειδική εκκαθάριση

Άρθρο 14

Οι παράγραφοι 1 και 2 του άρθρου 46 και το άρθρο 47 του ν. 1892/1990 αντικαθίστανται ως εξής και προστίθενται παράγραφοι 4 και 5 στο άρθρο 46 και νέο άρθρο 46α στο ν. 1892/1990, που παρατίθεται μετά το άρθρο 46.

Άρθρο 46

1. Επιχείρηση, που έχει αναστείλει ή διακόψει τη λειτουργία της για οικονομικούς λόγους, ή είναι σε κατάσταση παύσης πληρωμών ή έχει πτωχεύσει ή τεθεί υπό τη διασκήψη και διαχείριση των πιστωτών ή υπό προσωρινή διαχείριση ή υπό εκκαθάριση οποιασδήποτε μορφής ή παρουσιάζει έκδηλη οικονομική αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων οφειλών της, υποβάλλεται στην προβλεπόμενη από τα άρθρα 9 και 10 του νόμου αυτού εκκαθάριση, ύστερα από απόφαση του εφετείου της έδρας της επιχείρησης, εκδιδόμενη με βάση τις διατάξεις του προαναφερόμενου άρθρου 9 του ν. 1386/1983 και έπειτα από αίτηση πιστωτή ή πιστωτών, εκπροσωπούμενων το 20% των

ληξιπρόθεσμων υποχρεώσεών της. Ως παύση πληρωμών για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου, λογίζεται η μη πληρωμή ληξιπρόθεσμων υποχρεώσεων, ίση ή μεγαλύτερη του 20% του συνόλου των ληξιπρόθεσμων υποχρεώσεων της επιχείρησης και πάντως μεγαλύτερη του ποσού των 200.000.000 δρχ..

2. Η αμοιβή του εκκαθαριστή καθορίζεται από το εφετείο της έδρας της επιχείρησης κατά την εκδίκαση της αίτησης της προηγούμενης παραγράφου του άρθρου αυτού. Στην περίπτωση, που ο εκκαθαριστής διορίστηκε από το εφετείο μετά από υπόδειξη πιστωτών, που εκπροσωπούν το 51% τουλάχιστον των κατά της επιχείρησης απαιτήσεων, τότε η αμοιβή του καθορίζεται με συμφωνία των πιστωτών αυτών και του εκκαθαριστή και σε περίπτωση μόνο διαφωνίας, καθορίζεται η αμοιβή αυτή από το εφετείο. Είναι δυνατή η λήψη προκαταβολής.

4. Από την επόμενη ημέρα της υποβολής της αίτησης στο εφετείο για τη θέση της επιχείρησης υπό εκκαθάριση απαγορεύεται η αναγκαστική εκτέλεση, η λήψη παντός ασφαλιστικού μέτρου και η κήρυξη της πτώχευσης.

5. Με τη δημοσίευση της απόφασης του εφετείου της παραγράφου 1 λύνονται αυτοδικαίως όλες οι υφιστάμενες σχέσεις εργασίας των εργαζομένων στην υπό εκκαθάριση επιχείρηση, χωρίς να απαιτείται καταγγελία των συμβάσεων εργασίας."

Άρθρο 46α

1. Μετά από αίτηση πιστωτών, που εκπροσωπούν το 51% τουλάχιστον του συνόλου των κατά της επιχείρησης της παραγράφου 1 του προηγούμενου άρθρου απαιτήσεων, όπως οι απαιτήσεις αυτές εμφανίζονται νομίμως στο τελευταίο, πριν από την αίτηση, νόμιμα καταχωρημένο υπόλοιπο πιστωτών στο γενικό καθολικό και εν ελλείψει αυτού ή εν περιπτώσει μη νομίμου τηρήσεώς του, όπως αποδεικνύονται με κάθε νόμιμο τρόπο, το εφετείο, με την απόφασή του της παραγράφου 1 του προηγούμενου άρθρου, ή με μεταγενέστερη απόφασή του διατάσσει την κατά το παρόν άρθρο ειδική εκκαθάριση. Στην περίπτωση αυτήν, εκκαθαριστής διορίζεται υποχρεωτικώς τράπεζα, που λειτουργεί νόμιμα στην Ελλάδα ή θυγατρική επιχείρηση τέτοιας τράπεζας και την οποία τράπεζα η επιχείρηση υποχρεούται να υποδείξουν οι αιτούντες πιστωτές, συνυποβάλλοντας στο εφετείο δήλωση αυτής, ότι αποδέχεται την υπόδειξη της ως εκκαθαριστή. Η ειδική εκκαθάριση του παρόντος άρθρου δύναται να διαταχθεί και για επιχειρήσεις, οι οποίες τελούν ήδη υπό εκκαθάριση, εφ' όσον δεν έχει δενεργηθεί ακόμα πλειστηριασμός βασικών και σχετιζόμενων με την παραγωγή διαδικασιών περιουσιακών στοιχείων της επιχείρησης.

2. Μετά τη δημοσίευση της απόφασης του εφετείου, ο εκκαθαριστής υποχρεούται να προβεί στη λεπτομερή καταγραφή και την εν συνεχεία πώληση, με δημόσιο πλειοδοτικό διαγωνισμό, όλου του ενεργητικού της επιχείρησης ως συνόλου, είτε η επιχείρηση ευρίσκεται εν λειτουργία είτε όχι. Πλην των περιπτώσεων του τελευταίου εδαφίου της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού, ως ενεργητικό νοείται το σύνολο των αναγραφόμενων στον τελευταίο εγκεκριμένο από τη Γ.Σ. ισολογισμό της εταιρείας στοιχείων του ενεργητικού και των τυχόν άλλων μη αναγραφόμενων στον ισολογισμό στοιχείων και δικαιωμάτων, συμπεριλαμβανομένων των πάσης φύσεως απαιτήσεων, σημείων, διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας και εμπορικών επωνυμίας.

Μετά από αιτιολογημένη αίτηση πιστωτών της παραγράφου 1 το εφετείο διατάσσει με την απόφασή του της παραγράφου 1 του προηγούμενου άρθρου, κατά παρέκκλιση, της διατάξεως της παραγράφου 5 του προηγούμενου άρθρου την προσωρινή παραμονή μέρους ή και όλου του

προσωπικού της υπό εκκαθάριση επιχείρησης, μόνο όταν το συμφέρον της εκκαθάρισης επιβάλλει τούτο.

3. Εντός 20 το πολύ ημερών από τη δημοσίευση της απόφασης της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, ο εκκαθαριστής δημοσιεύει πρόσκληση εκδήλωσης ενδιαφέροντος για την αγορά της πωλούμενης επιχείρησης. Η πρόσκληση περιέχει σύντομη γενική περιγραφή της επιχείρησης και καλεί τους ενδιαφερόμενους αγοραστές να υποβάλλουν, εντός προθεσμίας 20 ημερών μη δεσμευτική έγγραφη δήλωση ενδιαφέροντος. Η πρόσκληση δημοσιεύεται δύο τουλάχιστον φορές, στα κύρια φύλλα 2 τουλάχιστον ημερήσιας εφημερίδας και μιας ημερήσιας οικονομικής εφημερίδας, που εκδίδονται στην Αθήνα και έχουν κατά την κρίση του εκκαθαριστή ευρεία κύκλοφορία σε όλη τη χώρα και σε μια διεθνώς κυκλοφορούσα ημερήσια οικονομική εφημερίδα, που εκδίδεται στην αλλοδαπή.

4. Ο εκκαθαριστής συντάσσει εντός προθεσμίας 30 ημερών από τη δημοσίευση της απόφασης υπόληψης προσφοράς, το οποίο περιέχει πλήρη περιγραφή της πωλούμενης επιχείρησης και της δραστηριότητάς, που ασκεί αυτή και αναγράφει όλα τα στοιχεία τα οποία απαρτίζουν το ενεργητικό της και τα οποία θα περιέλθουν στον αγοραστή, που θα αναδειχθεί πλειοδότης, τους τυχόν όρους της πωλήσεως και γενικώς κάθε πληροφορία χρήσιμη για τους υποψήφιους αγοραστές. Αιτίγραφο του υπομνήματος προσφοράς παραδίδεται σε καθένα από τους ενδιαφερόμενους αγοραστές, που υπέβαλαν τη δήλωση ενδιαφέροντος, που αναφέρεται στην προηγούμενη παράγραφο και οι οποίοι δικαιούνται επιπροσθέτως, αφού υποσχεθούν εγγράφως την τήρηση εχεμύθειας, να έχουν πρόσβαση σε οποιαδήποτε άλλη πληροφορία, που θα ζητούσαν για την πωλούμενη επιχείρηση.

5. Μετά πάροδο τουλάχιστον 35 ημερών από τη δημοσίευση της προσκλήσεως ενδιαφέροντος και όχι πέραν των 60 ημερών από τη δημοσίευση της αποφάσεως του εφετείου της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, ο εκκαθαριστής δημοσιεύει στις εφημερίδες, που αναφέρονται στην παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου διακήρυξη διενέργειας δημόσιου πλειοδοτικού διαγωνισμού. Η διακήρυξη αυτή περιέχει:

α) Την επωνυμία, έδρα, δραστηριότητα και συνοπτική περιγραφή της επιχείρησης, το ενεργητικό της οποίας πωλείται ως σύνολο, χωρίς να απαιτείται η αναγραφή των επί μέρους στοιχείων, που απαρτίζουν το ενεργητικό αυτό και τα οποία αναγράφονται στο υπόμνημα προσφοράς.

β) Πρόσκληση κάθε ενδιαφερόμενου, ανεξαρτήτως συμμετοχής του ή όχι στη διαδικασία της παραγράφου 3, να παραλάβει από τον εκκαθαριστή το υπόμνημα προσφοράς, εφ' όσον δεν το έχει ήδη παραλάβει και να υποβάλει σφραγισμένη δεσμευτική προσφορά, η οποία θα συνοδεύεται από εγγυητική επιστολή τράπεζας, που λειτουργεί νόμιμα στην Ελλάδα για ποσό και με όρους, που θα προσδιορίζονται στη διακήρυξη.

γ) Το ονοματεπώνυμο του επί του δημόσιου πλειοδοτικού διαγωνισμού συμβολαιογράφου της περιφέρειας της έδρας της επιχείρησης, στον οποίο θα υποβληθούν οι προσφορές τους, τυχόν άλλους όρους του πλειοδοτικού διαγωνισμού, την προθεσμία υποβολής προσφορών, η οποία δεν επιτρέπεται να είναι μικρότερη των 20 ημερών και μεγαλύτερη των 30 ημερών από την ημέρα της τελευταίας δημοσιεύσεως της διακήρυξης, την ημέρα και ώρα αποσφράγισης των προσφορών κατά την οποία θα παρίσταται ο εκκαθαριστής και δικαιούνται να παρευθύνονται και όσοι υπέβαλαν εμπρόθεσμα προσφορά. Εκπρόθεσμες προσφορές δεν γίνονται δεκτές και δεν λαμβάνονται υπόψη.

δ) Ο επί του δημόσιου πλειοδοτικού διαγωνισμού συμβολαιογράφος συντάσσει πράξη κατάθεσης της καθήμες προσφοράς και κατά την ορισθείσα ημέρα και ώρα απο-

σφράγισης προβαίνει στην αποσφράγιση των προσφορών και συντάσσει σχετική έκθεση, στην οποία προσαρτώνται όλες οι υποβληθείσες προσφορές. Την έκθεση αποσφράγισης προσυπογράφει ο εκκαθαριστής και οι λοιποί παρόντες. Κεκρωμένο αντίγραφο της έκθεσης αποσφράγισης παραδίδεται αυθημερόν στον εκκαθαριστή. Καθένας που έχει έννομο συμφέρον, δικαιούται να ζητήσει αντίγραφο της έκθεσης αποσφράγισης.

7. Ο εκκαθαριστής εντός 5 ημερών από την αποσφράγιση των προσφορών συντάσσει και υποβάλλει σε όλους τους πιστωτές της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου και επί τη αιτήσεώς του σε οποιονδήποτε άλλο πιστωτή, συνοπτική έκθεση αξιολόγησης των προσφορών και προτείνει την κατακύρωση της πώλησης στον πλειοδότη. Εφ' όσον εγκρίνουν την έκθεση αξιολόγησης και την προτεινόμενη κατακύρωση πιστωτές, που εκπροσωπούν το 51% τουλάχιστον των κατά της επιχείρησης απαιτήσεων της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, ο εκκαθαριστής συνάπτει με τον πλειοδότη ενώπιον του επί του πλειοδοτικού διαγωνισμού συμβολαιογράφου, τη σύμβαση μεταβίβασης του ενεργητικού της επιχείρησης, βάσει των όρων της προσφοράς του και των τυχόν άλλων επί τα βελτίω όρων, που υποδείχθηκαν από τους παραπάνω πιστωτές. Η σύμβαση αυτή επέχει θέση τελεσίδικης κατακύρωσης του άρθρου 1003 επ. Κ. Πολ. Δικονομίας.

8. Ος πλειοδότης λογίζεται, κατά την έννοια του παρόντος άρθρου, εκείνος του οποίου η προσφορά εκρίθη από τον εκκαθαριστή και τους προαναφερθέντες πιστωτές, ως η πλέον συμφέρουσα για τους δανειστές.

9. Το συνολικό ποσό, το οποίο υποχρεούται σύμφωνα με τη σύμβαση, να καταβάλει στον εκκαθαριστή ο πλειοδότης επέχει θέση πλειστηριάσματος του άρθρου 1004 επ. Κ. Πολ. Δικονομίας. Ο εκκαθαριστής υποχρεούται να καταθέσει αμελλητί εντόκιος το εισπραττόμενο πλειστηριάσμα σε τράπεζα, που λειτουργεί νόμιμα στην Ελλάδα. Μετά την καταβολή του συμφωνηθέντος πλειστηριάσματος, ή του συμφωνηθέντος ως αμέσως καταβλητέου ποσού και εφ' όσον επιτηρήσαν στην τελευταία περίπτωση οι συμφωνηθέντες όροι εξασφαλίσεως πληρωμής του υπολοίπου, ο εκκαθαριστής συντάσσει αμελλητί, ενώπιον του επί του πλειοδοτικού διαγωνισμού συμβολαιογράφου αντιστοίχως, είτε πράξη εξοφλήσεως, είτε πράξη πιστοποίησης εκπληρώσεως των παραπάνω υποχρεώσεων του πλειοδότη. Η πράξη αυτή στην οποία προσαρτάται η σύμβαση μεταβίβασης επέχει θέση περιλήψεως εκθέσεως κατακύρωσης του άρθρου 1005 Κ. Πολ. Δικονομίας και εφαρμόζονται επί αυτής αναλόγως όσα ισχύουν επί της τελευταίας.

10. Από της καταβολής όλου του πλειστηριάσματος, η οποία πιστοποιείται, όπως ορίζεται στην προηγούμενη παράγραφο, με πράξη ολοσχερούς εξόφλησης, επέρχονται όλες οι έννομες συνέπειες της καταβολής όλου του πλειστηριάσματος από τον υπερβηματιστή, που ορίζονται στο άρθρο 1005 Κ. Πολ. Δικ. Επί της μεταβίβασης του συνόλου του ενεργητικού της επιχείρησης του παρόντος άρθρου δεν έχει εφαρμογή η διάταξη του άρθρου 479 Α.Κ.

11. Για την κατοποίηση των απαιτήσεων των δανειστών, ο εκκαθαριστής συντάσσει πίνακα, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 9 παρ. 5 του ν. 1386/1983 και του άρθρου 46 παρ. 3 του παρόντος νόμου.

12. Εάν δεν υποβληθεί καμία νομότυπη προσφορά, ή πιστωτές, που εκπροσωπούν το 51% τουλάχιστον των κατά της επιχείρησης απαιτήσεων της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου δηλώσουν εγγράφως προς τον εκκαθαριστή, ότι δεν θεωρούν καμία από τις υποβληθείσες προσφορές ως συμφέρουσα για τους πιστωτές, ο διαγωνισμός επαναλαμβάνεται με τη δημοσίευση εντός 15 ημερών νέας διακήρυξης, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παράγραφο 5. Εάν και ο νέος διαγωνισμός δεν τελεσφορήσει,

τότε το εφετείο της έδρας της επιχείρησης, μετά από αίτηση του εκκαθαριστή ή οποιουδήποτε πιστωτή, διατάσσει την πτωματική πώληση με πλειστηριασμό των περιουσιακών στοιχείων της επιχείρησης, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 9 του ν. 1386/1983.

12. Επί της εκκαθάρισης του παρόντος άρθρου ισχύουν κατά τα λοιπά αναλόγως οι διατάξεις του άρθρου 9 παρ. 3 και 4 και του άρθρου 10 του ν. 1386/1983, συντηνόμενων των προθεσμιών του άρθρου αυτού στο ήμισυ αυτών.

13. Η σύμβαση της μεταβίβασης της παραγράφου 7, οι συντελεία αυτής, μεταβιβάσεις, οι μεταγραφές και κάθε άλλη, προς πραγμάτωση αυτής, πράξη, απαλλάσσονται από κάθε φόρο, τέλος ή δικαίωμα Δημοσίου ή τρίτων. Τα δικαιώματα και οι αμοιβές συμβολαιογράφων, δικηγόρων, δικαστικών επιμελητών και υποθηκοφυλάκων για τη σύμβαση και κάθε άλλη, προς πραγμάτωση αυτής, πράξη περιορίζονται στο 30% αυτών.

14. Με την απόφαση του εφετείου της παραγράφου 1 του προηγούμενου άρθρου, που εκδίδεται σύμφωνα με την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, η ειδική εκκαθάριση του παρόντος άρθρου, μπορεί να εφαρμοσθεί και επί πωλήσεως αυτοτελούς μονάδας παραγωγής της επιχείρησης.

15. Σε περίπτωση μη τήρησης από τον εκκαθαριστή υποχρεώσεων και προθεσμιών του παρόντος άρθρου, το εφετείο, μετά από αίτηση των πιστωτών της παραγράφου 1, προβαίνει σε άμεση αντικατάσταση του εκκαθαριστή και διορίζει ως εκκαθαριστή τον προτεινόμενο από τους παραπάνω πιστωτές κατά τα οριζόμενα στην παράγραφο 1.

16. Με απόφαση του Υπουργού Βιομηχανίας Ενέργειας και Τεχνολογίας, που εκδίδεται μετά από σχετική αίτηση του εκκαθαριστή, είναι δυνατόν να παρατείνονται οι προθεσμίες των παραγράφων 3, 4, 5, 7 και 11 του παρόντος άρθρου, μία μόνο κατά περίπτωση φορά και μέχρι του ήμισους του χρόνου, που προβλέπεται από τις εν λόγω παραγράφους. Ομοίως με απόφαση του ίδιου Υπουργού μπορεί να καθορίζονται άλλως τα δικαιώματα και οι αμοιβές συμβολαιογράφων, δικηγόρων, δικαστικών επιμελητών και υποθηκοφυλάκων της παραγράφου 13.

Άρθρο 47

Ο Οργανισμός Ανασυγκρότησης Επιχειρήσεων εξακολουθεί να λειτουργεί και να ασκεί τις προβλεπόμενες από το ν. 1386/1983, όπως αυτός ισχύει, αρμοδιότητές του ως προς τις επιχειρήσεις, που έχουν ή είχαν υπαχθεί στις ρυθμίσεις του προαναφερόμενου νόμου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'

ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΤΩΝ ΚΑΝΟΝΩΝ ΤΟΥ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Άρθρο 15

Στο τέλος της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του ν. 703/1977 προστίθενται περιπτώσεις στ', ζ', η', θ' και ι' και τροποποιείται η παράγραφος 2 του άρθρου αυτού ως εξής:

"στ) Την καθέρωση ενιαίων όρων πωλήσεως αγαθών ή παροχής υπηρεσιών. Στους ενιαίους όρους πωλήσεως περιλαμβάνονται η τιμή, οι όροι πληρωμής, τα ποσοστά εκπτώσεων και γενικά κάθε πρακτική με την οποία επιδιώκεται η επιβολή ενιαίων τιμών στην πώληση αγαθών ή την παροχή υπηρεσιών.

ζ) Την αποκλειστική αμοιβαία αγορά-πώληση μεταξύ των μελών μιας ενώσεως επιχειρήσεων ή μεταξύ ενώσεων επιχειρήσεων.

η) Τη διάθεση, επί ίσοις όροις με άλλα ομοειδή, προϊόντων, που στερούνται των επί αυτών αναγραφόμενων

ή διαφημιζόμενων ιδιοτήτων ή παρά το νόμο, στερούνται των αναγκαίων και επιβαλλόμενων επί αυτών επιστημόσεων ή αποκλίνουν από τις προβλεπόμενες από το νόμο προδιαγραφές ποιότητας ή τυποποίησης.

θ) Την, καθ' οιονδήποτε τρόπο, παρακώλυση της ελεύθερης κυκλοφορίας των αγαθών.

ι) Την παραπλανητική διαφήμιση αγαθών ή υπηρεσιών, όπως αυτή οριοθετείται στο άρθρο 19 του ν. 1961/1991 "Για την προστασία του καταναλωτή και άλλες διατάξεις".

2. Οι κατά την προηγούμενη παράγραφο απαγορευμένες συμφωνίες και αποφάσεις είναι απόλυτα άκυρες, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στον παρόντα νόμο.

Οι απαγορεύσεις της προηγούμενης παραγράφου ισχύουν και για τις, με τρίτους, συμφωνίες, τις αποφάσεις και την εναρμονισμένη πρακτική των ενώσεων προσώπων, που έχουν νομική προσωπικότητα."

Άρθρο 16

Ολόκληρο το άρθρο 2 του ν. 703/1977 λαμβάνει αριθμό παραγράφου 1 και προστίθεται παράγραφος 2, η οποία έχει ως εξής:

"2. Απαγορεύεται η καταχρηστική εκμετάλλευση, από μία ή περισσότερες επιχειρήσεις, της σχέσης οικονομικής εξάρτησης, στην οποία βρίσκεται προς αυτές μια επιχείρηση, η οποία κατέχει θέση πελάτη ή προμηθευτή τους προϊόντων ή υπηρεσιών και δεν διαδέχεται ισοδύναμη εναλλακτική λύση. Η καταχρηστική αυτή εκμετάλλευση της σχέσης οικονομικής εξάρτησης δύναται να συνίσταται ίδια στην επιβολή αυθαίρετων όρων συναλλαγής ή στην αφιέρωση και αδικαιολόγητη διακοπή μακροχρόνιων εμπορικών σχέσεων."

Άρθρο 17

Το άρθρο 3 του ν. 703/1977 τροποποιείται ως εξής:

Άρθρο 3 Γενική διάταξη

Υπό την επιφύλαξη του άρθρου 1 παρ. 3, οι, κατά το άρθρο 1 παρ. 1, συμφωνίες, αποφάσεις και περιπτώσεις εναρμονισμένης πρακτικής και η, κατ' άρθρο 2, καταχρηστική εκμετάλλευση δεσπόζουσας θέσης και οικονομικής εξάρτησης απαγορεύεται, χωρίς προς τούτο να είναι απαραίτητη προηγούμενη έκδοση απόφασης από κάποια αρχή."

Άρθρο 18

Η παράγραφος 1 του άρθρου 4 του ν. 703/1977 τροποποιείται ως εξής:

"1. Η συγκέντρωση επιχειρήσεων δεν εμπίπτει καθαυτή στην απαγόρευση του άρθρου 1 παρ. 1 και του άρθρου 2 του παρόντος νόμου."

Άρθρο 19

Οι περιπτώσεις α' και β' της παραγράφου 2 του άρθρου 4β του ν. 703/1977 τροποποιούνται ως εξής:

α) το μερίδιο συμμετοχής όλων των επιχειρήσεων, που συμμετέχουν στη συγκέντρωση, στη συνολική εθνική αγορά ή σε σημαντικό τμήμα αυτής, των προϊόντων και υπηρεσιών της αυτής χρήσεως αντιπροσωπεύει τουλάχιστον 30% του συνολικού κύκλου εργασιών ή

β) ο συνολικός κύκλος εργασιών όλων των επιχειρήσεων, που συμμετέχουν στη συγκέντρωση κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 4ε, φθάνει ή υπερβαίνει το, σε δραχμές, ισόποσο

των 65.000.000 ECU."

Άρθρο 20

Στο τέλος της παραγράφου 5 του άρθρου 8 του ν. 703/1977 προστίθεται εδάφιο, που έχει ως εξής:

"Η Επιτροπή Ανταγωνισμού μπορεί με απόφασή της να καθορίσει την, κατά 4μελή τμήματα, λειτουργία της για θέματα δευτερευούσης σημασίας καθορίζουσα συγχρόνως την ακριβή σύνθεση και τον προεδρεύοντα των τμημάτων αυτών."

Άρθρο 21

Η παράγραφος 7 του άρθρου 8 του ν. 703/1977 τροποποιείται ως εξής:

"7. Κατά την, ενώπιον της Επιτροπής Ανταγωνισμού, συζήτηση επί των υποβαλλόμενων αιτήσεων και καταγγελιών, σύμφωνα με τον παρόντα νόμο, υποχρεούνται να παρίστανται αυτοπροσώπως ή μετά ή δια πληρεξουσίου δικηγόρου οι υποβάλλοντες την αίτηση ή καταγγελία, οι οποίοι και καλούνται προς τούτο προ 15 ημερών. Το ίδιο ισχύει και προκειμένου περί των επιχειρήσεων και ενώσεων επιχειρήσεων κατά των οποίων κινήθηκε, η ενώπιον της Επιτροπής Ανταγωνισμού, διαδικασία, οι οποίες και καλούνται προ 30 ημερών. Οι εκατέρωθεν ισχυρισμοί των παρισταμένων πρέπει να αποδεικνύονται παραχρήμα."

Άρθρο 22

Η παράγραφος 2 του άρθρου 9 του ν. 703/1977 τροποποιείται ως εξής:

"2. Το κατά την προηγούμενη παράγραφο απειλούμενο ή επιβαλλόμενο πρόστιμο δεν μπορεί να είναι μικρότερο των 60.000.000 δρχ. και μεγαλύτερο των 100.000.000 δρχ. Σε περιπτώσεις εξαιρετικά σοβαρών παραβάσεων το πρόστιμο αυτό μπορεί να φθάνει, καθ' υπέρβαση του ανωτέρω αναγραφόμενου ανώτατου ορίου, μέχρι ποσοστού 10% επί των ακαθάριστων εσόδων της επιχείρησης ή της ένωσης επιχειρήσεων ή της έχουσας νομική προσωπικότητα ένωσης προσώπων, που υπέπεσαν στην παράβαση, κατά το έτος, που συντελέστηκε η παράβαση ή το προηγούμενο αυτού έτος."

Σε εξαιρετικά επείγουσες περιπτώσεις και προς αποτροπή άμεσα επικείμενου κινδύνου νόθευσης του ανταγωνισμού ή σε περιπτώσεις πρόδηλα καταχρηστικής εκμετάλλευσης της δεσποζουσας θέσης επιχείρησης, είναι δυνατόν, τα, κατά την προηγούμενη παράγραφο του άρθρου αυτού, μέτρα, να λαμβάνονται από τον Υπουργό Εμπορίου, ως προσωρινά μέτρα, προ πάσης αιτήσεως της υποθέσεως στην Επιτροπή Ανταγωνισμού. Στις περιπτώσεις αυτές, ειδικώς, ο Υπουργός Εμπορίου συγκρατεί εκτάκτως, εντός πενήνθήμερου από της λήψεως του μέτρου την Επιτροπή Ανταγωνισμού, προκειμένου αυτή να επαληθεύει της συγκεκριμένης υποθέσεως και η Επιτροπή Ανταγωνισμού, επιλαμβανομένη της υποθέσεως, υποχρεούται να αποφανθεί εντός δεκαπέντε ημερών από της, κατά τ' ανωτέρω, σύγκλησής της για την επικύρωση, τη διατήρηση ή τη μετατροπή του ληφθέντος από τον Υπουργό Εμπορίου μέτρου."

Άρθρο 23

Το άρθρο 11 του ν. 703/1977 καταργείται.

Άρθρο 24

Το άρθρο 12 του ν. 703/1977 τροποποιείται ως εξής:

"Με την επιφύλαξη της παραγράφου 2 του άρθρου 9 του παρόντος νόμου, τα, από τις διατάξεις του παρόντος νόμου, προβλεπόμενα πρόστιμα επιβάλλονται με απόφαση της Επιτροπής Ανταγωνισμού."

Άρθρο 25

Η παράγραφος 28 του άρθρου 21 του ν. 703/1977 αντικαθίσταται ως εξής:

"β) Επιβολή προστίμου από 5.000.000 μέχρι 30.000.000 δραχμές."

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ' ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΟΥ ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΗ

Άρθρο 26

Το άρθρο 7 του ν. 1961/1991 (ΦΕΚ 132 Α') "Για την προστασία του καταναλωτή και άλλες διατάξεις", τροποποιείται ως εξής:

Άρθρο 7

1. Ο παραγωγός ευθύνεται για κάθε ζημιά, που οφείλεται σε ελάττωμα του προϊόντος του.
2. Σε περίπτωση διάθεσης στην αγορά συσκευασμένων προϊόντων, την αποκλειστική ευθύνη της ποιότητας, ασφάλειας ή υγιεινής των προϊόντων φέρει ο παραγωγός ή ο έχων την ευθύνη διάθεσης στην αγορά, όπως αναγράφεται στη συσκευασία.
3. Σε περίπτωση διάθεσης στην αγορά χύμα προϊόντων, αποκλειστική ευθύνη, κατά τ' ανωτέρω, έχει ο διαβέτων το προϊόν στον καταναλωτή."

Άρθρο 27

Μετά από το άρθρο 40 του ν. 1961/1991 προστίθεται νέο άρθρο, που φέρει τον αριθμό 40α και έχει ως εξής:

Άρθρο 40α

Νομιμοποίηση για την επιδίωξη συλλογικών συμφερόντων των καταναλωτών

1. Οι ενώσεις καταναλωτών του άρθρου 35 του παρόντος νόμου, νομιμοποιούνται να ασκούν στο όνομά τους αγωγή και να υποβάλλουν μήνυση κατά επιχειρήσεων, που εκ του νόμου ασκούν αποκλειστικά δικαιώματα ή απολαύουν ειδικών προνομίων στην παραγωγή ή τη διάθεση ή τη φύλαξη αγαθών ή την παροχή υπηρεσιών ή κατέχουν οιαδήποτε άλλης φύσεως προνόμιο ή αποκλειστικό δικαίωμα, σε περιπτώσεις προσβολής ή κινδύνου προσβολής των γενικότερων καταναλωτικών συμφερόντων και ανεξάρτητα από την ύπαρξη ατομικής προσβολής ή βλάβης των ιδίων ή των μελών τους (συλλογική αγωγή).

2. Στις περιπτώσεις αυτές νομιμοποιούνται να ζητήσουν:

- α. Την παύση στο παρόν ή την παράλειψη στο μέλλον συμπεριφορών, που θίγει την υγεία, την ασφάλεια ή τα οικονομικά συμφέροντα των καταναλωτών, ακόμα και όταν η συμπεριφορά αυτή απειλείται να εκδηλωθεί για πρώτη φορά. Ιδίως νομιμοποιούνται να ζητήσουν την απόσυρση ανασφαλών προϊόντων, τη δημοσίευση διορθωτικής διαφήμισης και την κήρυξη ως καταχρηστικών Γενικών Όρων Συνελλογών.

β. Την ποινική δίωξη των υπευθύνων, παριστάμενες και ως πολιτικές ενόχουσες.

γ. Την αναγνώριση των παραπάνω υπό στοιχείο α' δικαιωμάτων τους ή τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων.

3. Οι ενώσεις καταναλωτών δεν έχουν δικαίωμα αμοιβής

από τα μέλη τους για τα συλλογικά μέσα δικαστικής προστασίας που τους παρέχουν."

Άρθρο 28

Η παράγραφος 3 του άρθρου 42 του ν. 1961/1991 (ΦΕΚ 132 Α') τροποποιείται ως εξής:

"3. Επί των παραπάνω καταναλωτικών διαφορών, αποφαινεται τριμελής επιτροπή με πρόεδρο τον πρόεδρο του τοπικού διηγηγορικού συλλόγου ή το νόμιμο αναπληρωτή του και μέλη έναν εκπρόσωπο του επμελητηρίου και έναν της τοπικής ένωσης καταναλωτών ή αν δεν υπάρχει ένωση, του τοπικού συλλόγου καταναλωτών ή έναν υπάλληλο της υπηρεσίας καταναλωτών της οικείας νομαρχίας."

Άρθρο 29

Στο Κεφάλαιο ενδέκατο - Μεταβατικές και τελικές διατάξεις του ν. 1961/1991 (ΦΕΚ 132 Α'), πριν από το άρθρο 49 προστίθεται άρθρο 48α, που έχει ως εξής:

Άρθρο 48α

1. Για κάθε παράβαση των διατάξεων του παρόντος νόμου από προμηθευτές επιβάλλεται από τον Υπουργό Εμπορίου πρόστιμο από 500.000 μέχρι 20.000.000 δρχ. Σε περίπτωση υποτροπής, το ανώτατο όριο προστίμου διπλασιάζεται.

2. Σε περίπτωση επανειλημμένης υποτροπής ο Υπουργός Εμπορίου, μετά από γνώμη του Εθνικού Συμβουλίου Καταναλωτών, μπορεί να διατάξει τη διακοπή της λειτουργίας της επιχείρησης ή τημμάτός της για χρονικό διάστημα μέχρις ενός έτους."

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε' ΥΠΑΙΘΡΙΟ ΚΑΙ ΠΛΑΝΟΔΙΟ ΕΜΠΟΡΙΟ, ΕΜΠΟΡΟΠΑΝΗΓΥΡΕΙΣ

Άρθρο 30

1. Από τις ισχύος του παρόντος νόμου απαγορεύεται η οποιαδήποτε άσκηση εμπορικής δραστηριότητας σε μη εστεγασμένο χώρο (υπαίθριο εμπόριο) και μη δυνάμενο να χαρακτηριστεί σαν επαγγελματική στέγη, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 813/1978 (ΦΕΚ 137 Α'). Η ίδια απαγόρευση ισχύει και για το πλανόδιο εμπόριο (εποχούμενο ή με οποιονδήποτε τρόπο κινητό εμπόριο). Σαν πλανόδιο εμπόριο για την εφαρμογή του παρόντος νόμου θεωρείται και εκείνο, που γίνεται με τη μέθοδο των επισκέψεων από πόρτα σε πόρτα ή με οποιαδήποτε άλλη μορφή, που πραγματοποιούν πρόσωπα μη συνδεδεμένα με οποιαδήποτε σχέση με νόμιμα οργανωμένη επιχείρηση.

2. Της απαγόρευσης της προηγούμενης παραγράφου εξαιρούνται και μπορεί να χορηγηθεί άδεια άσκησης υπαίθριου ή πλανόδιου εμπορίου σε καθορισμένο τόπο ή περιοχή, οι παρακάτω περιπτώσεις: α) προκειμένου περί άσκησης παραδοσιακών δραστηριοτήτων, β) όταν πλανόδιος έμπορος ασκεί τη δραστηριότητά του σε συγκεκριμένα χωριά ή οικισμούς, που δεν υπάρχει στεγασμένο εμπόριο για τα είδη που ζητείται η άδεια πλανόδιου πωλητή.

3. Οι άδειες για την άσκηση των υπαίθριων ή πλανόδιων εμπορικών δραστηριοτήτων της προηγούμενης παραγράφου χορηγούνται από τους ο.τ.α., μετά από γνώμη του αρμόδιου κατά τόπο εμπορικού συλλόγου. Με απόφαση του Υπουργού Εμπορίου καθορίζονται οι λεπτομέρειες της χορηγήσεως, που αφορούν την εκχώρηση αρμοδιοτήτων του προηγούμενου εδαφίου.

4. Άδειες υπαίθριου ή πλανόδιου εμπορίου κάθε μορφής, που έχουν εκδοθεί πριν από την ισχύ του παρόντος νόμου,

λήγουν αυτοδίκαια την 31.12.1991.

5. Ειδικά για τις εμποροπανηγύρεις απαιτείται ειδική άδεια, που εκδίδεται, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 2' του άρθρου 24 του Δ.Κ.Κ. (π.δ. 323/1989 ΦΕΚ 128 Α'). Η ισχύς της άδειας αυτής δεν μπορεί να υπερβεί τις 5 συναπτες ημέρες, δύναται δε να χορηγείται σε πρόσωπα της παραγράφου 2 και σε εμπόρους.

Οι, κατά το προηγούμενο εδάφιο, άδειες εμποροπανηγύρεων χορηγούνται από τους ο.τ.α. επί ευκαιρία θρησκευτικών ή άλλων επετειακών εορτών για συγκεκριμένο κατάλληλο χώρο και τόπο, που προσδιορίζεται επακριβώς στην οικεία απόφαση του δημοτικού ή κοινοτικού συμβουλίου και ο οποίος πρέπει να βρίσκεται σε ικανή απόσταση από τα εμπορικά κέντρα των πόλεων και κωμοπόλεων. Κάθε σχετική δραστηριότητα έξω από το συγκεκριμένο αυτόν χώρο απαγορεύεται.

6. Για τους υπαίθριους ή πλανόδιους επαγγελματίες του παρόντος νόμου, καθώς και για τους μετέχοντες στις εμποροπανηγύρεις, έχουν εφαρμογή οι διατάξεις του Αγορανομικού Κώδικα και των κατ' εξουσιοδότηση αυτών ισχυουσών αγορανομικών διατάξεων. Επίσης έχουν εφαρμογή οι υγειονομικές-αστυνομικές και οι αστυνομικές διατάξεις, καθώς και όπου τους αφορούν οι διατάξεις του Κ.Θ.Σ..

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ' ΛΑΪΚΕΣ ΑΓΟΡΕΣ

Άρθρο 31

1. Η παράγραφος 9 του άρθρου 23 του ν. 1622/1986, όπως ισχύει, τροποποιείται ως εξής:

"9. Στον τομέα του εμπορίου είναι η προστασία του καταναλωτή και όλα τα θέματα, που αφορούν τις λαϊκές αγορές".

2. Από της ενάρξεως της ισχύος των προεδρικών διαταγμάτων της παραγράφου 1 του άρθρου 60 του ν. 1622/1986, όπως ισχύει, εκχωρείται στα νομαρχιακά συμβούλια του άρθρου 24 του παραπάνω νόμου κάθε αρμοδιότητα, που αφορά τις λαϊκές αγορές και ιδιαίτερα ίδρυση, κατάργηση, χορηγήση αδειών, καθορισμό θέσεων, επιβολή κυρώσεων και είσπραξη προστίμων. Ο καθορισμός των ειδών, που επιτρέπεται να πωλούνται στις λαϊκές αγορές, γίνεται με απόφαση του νομάρχη, μετά από γνώμη των ανωτέρω νομαρχιακών συμβουλίων, την οποία οφείλουν να εκφράσουν εντός μηνός από της σχετικής προσκλήσεως του νομάρχη. Ο κατάλογος των επιτρεπόμενων να πωλούνται στις λαϊκές αγορές ειδών αναφέρεται μόνο σε προϊόντα γης ή θάλασσας και είδη ελαφράς βιοτεχνίας.

3. Από της ενάρξεως της ισχύος της παρ. 2 του παρόντος άρθρου κάθε αντίθετη διάταξη νόμου ή προεδρικού διατάγματος ή υπουργικής απόφασης, που έχει ισχύ νόμου, καταργείται.

4. Λαϊκές αγορές, που λειτουργούν κατά την έναρξη της ισχύος της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου, εξακολουθούν να λειτουργούν, δυνάμενης να επιτραπεί μόνο της μεταθέσεώς τους σε άλλο κατάλληλο τόπο, μετά από απόφαση του κατά τ' ανωτέρω νομαρχιακού συμβουλίου, που εκδίδεται μετά από σχετική πρόταση του οικείου δημοτικού ή κοινοτικού συμβουλίου.

Άδειες λαϊκών αγορών, που έχουν χορηγηθεί μέχρι την έναρξη της ισχύος της παρ. 2 του παρόντος άρθρου, εξακολουθούν να ισχύουν, επιτρεπόμενης της ανακλήσεώς τους από τα κατά την παράγραφο 2 όργανα, μόνο για λόγους, που εδικαιολογείτο η ανάκλησή τους προ της ισχύος της εν λόγω παραγράφου.

5. Επιτρέπεται στους ο.τ.α. με απόφαση του δημοτικού ή κοινοτικού τους συμβουλίου, που εκδίδεται μετά από

γνώμη των επαγγελματικών οργανώσεων των εμπόρων, βιοτεχνών και επαγγελματιών της περιοχής να καθορίζουν τους όρους, τις προϋποθέσεις και κάθε άλλη απαραίτητη λεπτομέρεια για τη διενέργεια κατά τις Κυριακές παζαριού σε προκαθορισμένους χώρους ευθύνης τους. Τα είδη, που μπορούν να πωλούνται στο παζάρι κάθε ο.τ.α. καθορίζονται με την ίδια απόφαση και είναι ελαττωματικά δεύτερης διαλογής ή μεταχειρισμένα. Οι άδειες συμμετοχής επαγγελματιών στο παζάρι χορηγούνται με απόφαση των δημοτικών ή κοινοτικών συμβουλίων. Οι συμμετέχοντες στο παζάρι υποχρεούνται να αποδεικνύουν τον τρόπο κτήσης των προς πώληση ειδών, με επίσημα φορολογικά στοιχεία.

4. Οι παραβαίνοντες τις διατάξεις των παραγράφων 1, 2, 4, 5 και 6 του Κεφαλαίου Ε' καθώς και τις διατάξεις των παραγράφων 2 και 5 του Κεφαλαίου ΣΤ' του παρόντος νόμου, έχουν τις συνέπειες του άρθρου 52 του ν.δ. 136 της 30/30 Σεπτ. 1946, όπως ισχύει, ανεξαρτήτως της υπαγωγής ή μη των διαπθεμένων προϊόντων στις περιστάσεις (προϋποθέσεις) του εν λόγω άρθρου.

Άρθρο 32

Το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 5 του άρθρου 57α του π.δ. 136/1946 "περί Αγορανομικού Κώδικα", όπως αυτή διαμορφώθηκε με το ν. 1401/1983, τροποποιείται ως εξής:

"Σε περίπτωση που η αθωωτική απόφαση σπρίζεται στη μη τέλεση αντικειμενικά της πράξης, επέρχεται αυτοδίκαια ανάκληση της απαγόρευσης λειτουργίας της επιχείρησης ή του κέντρου και κάθε πρόστιμο επιστρέφεται στον ενδιαφερόμενο, ύστερα από προσκόμιση επίσημου αντίγραφου της αθωωτικής απόφασης του δικαστηρίου στην υπηρεσία, που εξέδωσε την απόφαση επιβολής του προστίμου αυτού"

Άρθρο 33

1. Από της ενάρξεως της ισχύος των προεδρικών διαταγμάτων της παρ. 1 του άρθρου 60 του ν. 1622/1986, όπως ισχύει, καταργείται το Ταμείο Λαϊκών Αγορών, που ιδρύθηκε με το ν. 5647/1932 και μεταφέρεται στο Υπουργείο Εμπορίου το προσωπικό, με τις αντίστοιχες θέσεις τους, που υπηρετεί στο φορέα αυτών κατά το χρόνο της κατάργησής του.

2. Από της, κατά την προηγούμενη παράγραφο, μεταφοράς του προσωπικού του Ταμείου Λαϊκών Αγορών στο Υπουργείο Εμπορίου η δαπάνη της μισθοδοσίας του βαρύνει το Υπουργείο αυτό.

3. Η περιουσία του Ταμείου Λαϊκών Αγορών με την επιφύλαξη της προηγούμενης παραγράφου, περιέρχεται στο Υπουργείο Εμπορίου. Με προεδρικά διατάγματα, που εκδίδονται με πρόταση του Υπουργού Εμπορίου, ρυθμίζονται τα ειδικότερα θέματα, που αφορούν τη διαδικασία και τον τρόπο εκκαθάρισης της περιουσίας του Ταμείου Λαϊκών Αγορών, καθώς και κάθε άλλη λεπτομέρεια εφαρμογής του άρθρου αυτού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ζ'

ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΚΤΕΛΕΣΗΣ ΠΡΟΜΗΘΕΙΩΝ

Άρθρο 34

1. Οι παράγραφοι 2, 10 και 11 του άρθρου 3 του ν. 1797/1988, τροποποιούνται ως εξής:

"2. Η εκτέλεση των προμηθειών διενεργείται από τους ίδιους τους φορείς για τους οποίους προορίζονται τα προς προμήθεια είδη.

10. Δύναται να εκτελούνται ενοποιημένες προμήθειες, για την κάλυψη αναγκών περισσότερων φορέων, που υπάγονται στις διατάξεις του παρόντος νόμου.

Ενοποιημένη προμήθεια θεωρείται η με μία ενιαία διαδικασία συνολική προμήθεια ομοίων ή ομοειδών ειδών περισσότερων φορέων.

Ως εκτέλεση ενοποιημένης προμήθειας νοείται τουλάχιστον η επιλογή του προμηθευτή και η υπογραφή της σχετικής σύμβασης.

Η εκτέλεση ενοποιημένων προμηθειών ανατίθεται, με απόφαση του Υπουργού Εμπορίου, ύστερα από γνωμοδότηση της Ε.Π.Π.Π. σε οποιονδήποτε φορέα από τους υπαγομένους στις διατάξεις του νόμου αυτού, ο οποίος ενεργεί στην περίπτωση αυτήν είτε για λογαριασμό του και λογαριασμό άλλων, είτε μόνο για λογαριασμό άλλων φορέων. Επίσης, όταν ειδικοί λόγοι επιβάλλουν, δύναται με απόφαση του Υπουργού Εμπορίου, ύστερα από γνωμοδότηση της Ε.Π.Π.Π. να ανατίθεται σε οποιονδήποτε φορέα, από τους υπαγομένους στις διατάξεις του νόμου αυτού, η εκτέλεση προμηθειών άλλου φορέα.

Με την ίδια απόφαση καθορίζεται και ο τρόπος διενέργειας των προμηθειών αυτών, το κριτήριο αξιολόγησης των προσφορών, ο τρόπος πληρωμής και παραδόσεως, ρυθμίζονται οι σχετικές διαδικασίες και κάθε άλλη λεπτομέρεια, όπως επίσης δύναται να παρέχεται εξουσιοδότηση στους επί μέρους φορείς για την εκτέλεση, μετά τη σύναψη της σύμβασης, του τμήματος εκείνου εκ των προμηθειών αυτών, που τους αφορά.

Όταν για την πραγματοποίηση μιας ενοποιημένης προμήθειας ανακύπτουν θέματα σχετικά με την έγκριση, διάθεση και μεταφορά πιστώσεων, αυτά ρυθμίζονται κατά παρέκκλιση των κειμένων διατάξεων, με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών.

11. Με ανάδειξη προμηθευτών-χορηγητών, πραγματοποιούνται προμήθειες:

α) Τροφίμων, για τα ιδρύματα του Δημοσίου και των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου.

β) Λοιπών αναλώσιμων ειδών παντοπωλείου, για τα ιδρύματα του Δημοσίου και των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, καθώς και παροχής υπηρεσιών προς τα ιδρύματα αυτά.

γ) Πετρελαιοειδών, για το Δημόσιο, τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου και για τα ιδρύματα αυτών.

δ) Φαρμάκων και αναλώσιμου υγειονομικού υλικού.

Για τις περιπτώσεις α', β', γ ή αρμοδιότητα ανήκει στους νομάρχες και ασκείται από τις υπηρεσίες εμπορίου των νομαρχιών, για δε την περίπτωση δ' στους ενδιαφερόμενους φορείς.

Όταν ειδικοί λόγοι καθιστούν αδύνατη ή προδήλως δυσεπρή την ανάδειξη χορηγητών ειδών των περιπτώσεων α', β', γ από τις υπηρεσίες εμπορίου των νομαρχιών, δύναται να παρασχεθεί εξουσιοδότηση στον ενδιαφερόμενο φορέα, για την ανάδειξη από τον ίδιο προμηθευτών-χορηγητών, με απόφαση του οικείου νομάρχη, ύστερα από γνωμοδότηση της επιτροπής προμηθειών της νομαρχίας.

2. Οι παράγραφοι 3, 4, 5, 6, 7, 8 και 9 του άρθρου 3 του ν. 1797/1988 καταργούνται.

Άρθρο 35

1. Η παράγραφος 9 του άρθρου 5, καθώς και το άρθρο 6 του ν. 1797/1988 καταργούνται.

2. Η ισχύς του παρόντος άρθρου αρχίζει από της δημοσίευσής στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως του νόμου τούτου.

3. Από την παραπάνω ημερομηνία, τα αιτήματα για τελική έγκριση τα οποία ευρίσκονται σε εκκρεμότητα στα Υπουργεία Εμπορίου και Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας επιστρέφονται στους αρμόδιους φορείς, χωρίς να εξετάζονται οι σχετικοί φάκελοι και οι φορείς προβαίνουν στην

ανακοίνωση της κατακύρωσης, χωρίς να απαιτείται προηγούμενη έγκριση.

Άρθρο 36

Το άρθρο 7 του ν. 1797/1988 τροποποιείται ως εξής:

Άρθρο 7

1. Οι τεχνικές προδιαγραφές των προς προμήθεια ειδών ορίζονται από τους φορείς για τους οποίους προσδιορίζονται τα είδη.

2. Οι τεχνικές προδιαγραφές δεν επιτρέπεται να περιλαμβάνουν χαρακτηριστικά και περιγραφές, που είναι δυνατό να προσδιορίζουν προϊόντα ορισμένης κατασκευής ή προελεύσεως ή μεθόδους επεξεργασίας, εκτός αναπόφευκτων περιπτώσεων, που δεν είναι δυνατό να χρησιμοποιηθούν σαφείς προδιαγραφές λόγω της φύσεως των προς προμήθεια ειδών, οπότε δύναται να γίνεται αναφορά σε συγκεκριμένα εμπορικά σήματα κ.λπ. υπό τον όρο όμως, ότι θα συνοδεύεται η αναφορά αυτή με τις λέξεις "ή αντίστοιχο".

Άρθρο 37

Το άρθρο 8 του ν. 1797/1988, τροποποιείται ως εξής:

Άρθρο 8

1. Οι φορείς, που υπάγονται στις διατάξεις του νόμου αυτού για την εκτέλεση των προμηθειών τους, οφείλουν να τηρούν μητρώο προμηθευτών.

2. Τα στοιχεία του μητρώου προμηθευτών λαμβάνονται σοβαρά υπόψη κατά την αξιολόγηση των προσφορών και την κατακύρωση των αποτελεσμάτων ή την ανάθεση της προμήθειας.

3. Με απόφαση του αρμόδιου για τη διοίκηση κάθε φορέα οργάνου, δύναται να αποκλείονται, για ορισμένο χρόνο, από τις προμήθειες του συγκεκριμένου φορέα προμηθευτές, οι οποίοι σύμφωνα με την αξιολόγηση των στοιχείων του τηρούμενου από το φορέα μητρώου, δεν ανταποκρίθηκαν επαρκώς στις συμβατικές τους υποχρεώσεις.

4. Με απόφαση του Υπουργού Εμπορίου, ύστερα από εισήγηση του αρμόδιου φορέα και γνωμοδότηση της Ε.Π.Π.Π., δύναται να αποκλείονται, από τις προμήθειες όλων των φορέων του δημόσιου τομέα, που υπάγονται στο νόμο αυτόν, για ορισμένο χρόνο ή επί αόριστον, προμηθευτές, οι οποίοι σύμφωνα με την αξιολόγηση των στοιχείων των μητρώων των επί μέρους φορέων, δεν ανταποκρίθηκαν στις συμβατικές τους υποχρεώσεις, σε επίπεδο βλαπτικό για το συμφέρον των φορέων ή αντίθετο προς τη χρηστότητα των συναλλακτικών ηθών, ώστε να καθίστανται εκ της συμπεριφοράς τους αυτής αφερέγγυοι.

5. Ο χρόνος εφαρμογής των διατάξεων περί Μητρώου Προμηθευτών, δεν δύναται να υπερβεί τους δώδεκα μήνες, από της ισχύος του παρόντος νόμου.

Άρθρο 38

1. Η παράγραφος 5 του άρθρου 11 του ν. 1797/1988 τροποποιείται ως εξής:

"5. Όλα οι άλλα φορείς, πέρα από εκείνους της παραγράφου 1, εκτελούν τις προμήθειές τους, σύμφωνα με τους οικείους κανονισμούς προμηθειών φορέων (Κ.Π.Φ.), που καταρτίζονται από τους ίδιους τους φορείς και εγκρίνονται με απόφαση του αρμόδιου κατά περίπτωση υπουργού, η οποία δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως".

2. Η ισχύς του παρόντος άρθρου άρχεται από της δημοσιεύσεως του νόμου τούτου στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Άρθρο 39

Η παράγραφος 2 του άρθρου 12 του ν. 1797/1988 τροποποιείται ως εξής:

"2. Η επιτροπή γνωμοδοτεί για τα παρακάτω θέματα:

α) την άσκηση οικονομικής και αναπτυξιακής πολιτικής μέσω των κρατικών προμηθειών,

β) την κατάρτιση, κατ' έτος, του Ενιαίου Προγράμματος Προμηθειών,

γ) τη συμπλήρωση ή τροποποίηση του εγκεκριμένου Ενιαίου Προγράμματος Προμηθειών, κατά το χρόνο της εφαρμογής του,

δ) τον αποκλεισμό συμμετοχής προμηθευτών, για ορισμένο χρονικό διάστημα ή επί αόριστον από προμήθειες των φορέων, που υπάγονται στις διατάξεις του παρόντος νόμου,

ε) την ανάθεση εκτελέσεως ενοποιημένων ή μη προμηθειών σε άλλο εκτός του αρμόδιου φορέα, ο οποίος ενεργεί στην περίπτωση αυτήν είτε για λογαριασμό του και λογαριασμό άλλων, είτε μόνο για λογαριασμό άλλων φορέων,

στ) κάθε άλλο θέμα που παραπέμπεται σε αυτήν, από τους Υπουργούς Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας και Εμπορίου."

Άρθρο 40

Το άρθρο 14 του ν. 1797/1988 τροποποιείται ως εξής:

Άρθρο 14

1. Η παραλαβή των προς προμήθεια ειδών γίνεται από πρωτοβάθμιες επιτροπές παραλαβής, που συνιστώνται για συγκεκριμένη κάθε φορά προμήθεια, με απόφαση του αρμόδιου υπουργού ή του αρμόδιου για τη διοίκηση του φορέα οργάνου, κατά περίπτωση.

2. Εκτός των ανωτέρω πρωτοβάθμιων επιτροπών, συνιστώνται, όταν τούτο απαιτηθεί, δευτεροβάθμιες επιτροπές παραλαβής με απόφαση επίσης των ανωτέρω οργάνων.

3. Τα μέλη των μεν πρωτοβάθμιων επιτροπών προέρχονται από υπαλλήλους του φορέα, για τον οποίο προορίζονται τα προς προμήθεια είδη, των δε δευτεροβάθμιων από υπαλλήλους του ενδιαφερόμενου φορέα και άλλων φορέων.

Κατά τη συγκρότηση πρωτοβάθμιων επιτροπών παραλαβής, όταν ο ενδιαφερόμενος φορέας δεν διαθέτει υπαλλήλους της αναγκαίας για την περίπτωση, ειδικότητας, στην επιτροπή συμμετέχει υπάλληλος της ειδικότητας αυτής από άλλο φορέα του δημόσιου τομέα."

Άρθρο 41

Το άρθρο 15 του ν. 1797/1988 τροποποιείται ως εξής:

Άρθρο 15

1. Στο γενικό προϋπολογισμό του Κράτους εγγράφονται κατά φορέα εκτελέσεως και ειδικότερα στους προϋπολογισμούς εξόδων των φορέων αυτών, οι απαραίτητες πιστώσεις για την εκτέλεση των προμηθειών, των οποίων η δαπάνη βαρύνει τον Κρατικό Προϋπολογισμό.

2. Στις περιπτώσεις που ανατίθεται η πραγματοποίηση ενοποιημένων προμηθειών από ένα φορέα γίνεται μεταφορά των σχετικών πιστώσεων από τους προϋπολογισμούς εξόδων των ενδιαφερόμενων φορέων στον προϋπολογισμό

του εκτελούντος την ενοποιημένη προμήθεια φορέα, με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, ύστερα από αίτημα των οικείων υπηρεσιών.

3. Η χρησιμοποίηση πιστώσεων για προμήθεια διαφορετικών ειδών ή ειδών που προορίζονται για διάφορους υποφορείς του αυτού φορέα, γίνεται χωρίς καμία προηγούμενη έγκριση, εάν έχουν εγγραφεί στον ίδιο κωδικό αριθμό εξόδου (Κ.Α.Ε.).

4. Μεταφορά πιστώσεων από έναν Κ.Α.Ε. σε άλλο του αυτού φορέα, είτε λόγω ανεπάρκειας πιστώσεων, είτε λόγω εγγραφής νέου Κ.Α.Ε., γίνεται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών.

Για την έκδοση της απόφασης αυτής απαιτείται αίτημα του φορέα προς το Υπουργείο Οικονομικών.

5. Οι δαπάνες από συμβάσεις προηγούμενων οικονομικών ετών βαρύνουν τις πιστώσεις του έτους, που πραγματοποιείται η πληρωμή, ανεξάρτητα από το έτος που δημιουργήθηκε η υποχρέωση πληρωμής.

6. Στον τακτικό προϋπολογισμό του Υπουργείου Οικονομικών εγγράφεται ειδική πίστωση για την κάλυψη των κατωτέρω δαπανών:

α) Για συμβάσεις προηγούμενων οικονομικών ετών.

β) Για προμήθειες για τις οποίες είτε οι σχετικές διακηρύξεις έχουν δημοσιευθεί, είτε έχει εκδοθεί απόφαση με την οποία εγκρίνεται η διενέργεια προμήθειας με απευθείας ανάθεση, μέχρι 10 Δεκεμβρίου του προηγούμενου οικονομικού έτους.

γ) Για προμήθειες που πραγματοποιούνται σε βάρος έκπτωτου προμηθευτή από σύμβαση είτε προηγούμενων οικονομικών ετών, είτε και του έτους στον προϋπολογισμό, του οποίου έχει εγγραφεί η σχετική ειδική πίστωση.

7. Η μεταφορά των απαιτούμενων πιστώσεων από την ειδική πίστωση, για την κάλυψη των παραπάνω δαπανών, γίνεται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών. Προκειμένου να εκδοθεί η απόφαση αυτή, οι φορείς εκτέλεσης προμηθειών, αποστέλλουν, μετά τη λήξη του οικονομικού έτους, στο Υπουργείο Οικονομικών καταστάσεις, οι οποίες περιλαμβάνουν τα κατωτέρω στοιχεία:

α) το φορέα για τον οποίο προορίζονται τα είδη,

β) τον κωδικό αριθμό του φορέα και υποφορέα, όπου υπάρχει και τον Κ.Α.Ε. στον οποίο θα εγγραφεί η πίστωση που θα μεταφερθεί,

γ) το ποσό της πιστώσεως που θα μεταφερθεί.

δ) το είδος,

ε) τον αριθμό της σύμβασης και τη χρονολογία υπογραφής της,

στ) τον αριθμό της διακηρύξεως και την ημερομηνία δημοσίευσής της,

ζ) τον αριθμό και ημερομηνία της απόφασης για τη διενέργεια προμήθειας με απευθείας ανάθεση,

η) τον αριθμό της σύμβασης και την ημερομηνία υπογραφής της, για προμήθεια είδους σε βάρος έκπτωτου προμηθευτή.

8. Για την έγκριση προκήρυξη διαγωνισμών με πιστώσεις του επόμενου οικονομικού έτους, επιτρέπεται σε εξαιρετικές περιπτώσεις επαρκώς αιτιολογημένες, η προέγκριση πιστώσεων, για προμήθεια ειδών σε βάρος του επόμενου οικονομικού έτους.

Το ποσό της προεγκρίσεως καθορίζεται και χορηγείται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, ύστερα από αίτημα, που υποβάλλεται από τον ενδιαφερόμενο φορέα, η δε σχετική πίστωση εγγράφεται στον προϋπολογισμό εξόδων των φορέων εκτέλεσης της προμήθειας.

9. Τα αιτήματα των φορέων, επαρκώς αιτιολογημένα, πρέπει να περιλαμβάνουν τα εξής στοιχεία:

α) το είδος,

β) την προϋπολογισθείσα δαπάνη,

γ) τον κωδικό αριθμό του φορέα και του υποφορέα, όπου

υπάρχει, καθώς και του Κ.Α.Ε. και

δ) το φορέα εκτέλεσης της προμήθειας.

10. Επιτρέπεται η χορήγηση στον προμηθευτή προκαταβολής μέρους της αξίας του προς προμήθεια είδους, με εγγύηση τράπεζας ή άλλου νομικού προσώπου της ημεδαπής ή χωρών της Ε.Ο.Κ., που έχει κατά νόμο δυνατότητα προς τούτο.

11. Το ύψος της προκαταβολής δεν δύναται να υπερβεί το ήμισυ της συμβατικής αξίας. Υπέρβαση επιτρέπεται σε όλες εξαιρετικές περιπτώσεις, απολύτως αιτιολογημένες, με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών.

12. Η προκαταβολή βαρύνει τις πιστώσεις, που έχουν εγγραφεί για την προμήθεια του συγκεκριμένου είδους.

13. Για την κάλυψη της δαπάνης, που απαιτείται για προμήθεια ειδών η αξία των οποίων πληρώνεται μέσω της Τράπεζας της Ελλάδος με άνοιγμα πιστώσεως, εκδίδεται χρηματικό ένταλμα πληρωμής (Χ.Ε.Π.).

14. Η δαπάνη αυτή βαρύνει το οικονομικό έτος μέσα στο οποίο εκδόθηκε το Χ.Ε.Π., ανεξάρτητα από το έτος που θα πραγματοποιηθεί η πληρωμή.

15. Το Χ.Ε.Π. εκδίδεται από την αρμόδια διευθυνση εντελλομένων εξόδων, ύστερα από απόφαση του αρμόδιου υπουργού ή του αρμόδιου για τη διοίκηση του φορέα οργάνου, στο όνομα της Τράπεζας της Ελλάδος.

16. Με το Χ.Ε.Π. καθορίζεται και το χρονικό διάστημα, μέσα στο οποίο πρέπει να γίνει η απόδοση λογαριασμού.

Το χρονικό αυτό διάστημα ορίζεται μέχρι δύο έτη από την έκδοση του Χ.Ε.Π. και μπορεί να παραταθεί σε εξαιρετικές περιπτώσεις, ειδικά αιτιολογημένες, με κοινή απόφαση του αρμόδιου υπουργού και του Υπουργού Οικονομικών.

17. Επιβάλλεται κράτηση 0,25% επί της συμβατικής αξίας, υπέρ του Δημοσίου, καθώς και κράτηση 0,30% επί της συμβατικής αξίας, υπέρ του Ταμείου Αρωγής Υπαλλήλων του Υπουργείου Εμπορίου, για τις προμήθειες, που εκτελούνται από τους φορείς, που υπάγονται στις διατάξεις του παρόντος νόμου, καθώς και από τις νομαρχιακού επιπέδου υπηρεσίες εμπορίου ή από τα ίδια τα ιδρύματα, κατόπιν εξουσιοδοτήσεως του νομάρχη.

18. Από την ανωτέρω κράτηση εξαιρούνται οι προμήθειες που γίνονται:

α) από το εξωτερικό, χωρίς διαγωνισμό,

β) σε βάρος των πιστώσεων του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων.

19. Η ανωτέρω κράτηση παρακρατείται κατά την πληρωμή και αποδίδεται στο Δημόσιο.

20. Διατάξεις με τις οποίες επιβάλλονται κρατήσεις επί δαπανών προμηθειών, υπέρ ορισμένων ταμείων, διατηρούνται.

21. Χρηματικές κυρώσεις, όπως πρόστιμα, καταπτώσεις εγγυοδοσίων κ.λπ., οι οποίες επιβάλλονται κατά την εκτέλεση των προμηθειών, που διενεργούνται από τα αρμόδια υπουργεία, αποτελούν δημόσιο έσοδο.

22. Οι λογιστικές διατάξεις του παρόντος νόμου, κατασχύνουν κάθε άλλης γενεής ή ειδικής διατάξεως, που αναφέρεται στα θέματα αυτά.

Άρθρο 42

Μεταβατικές διατάξεις

1. Προμήθειες ειδών, που έχουν ενταχθεί στο Ενιαίο Πρόγραμμα Προμηθειών και δεν έχουν προκηρυχθεί κατά το χρόνο ενάρξεως της ισχύος του παρόντος κεφαλαίου του παρόντος νόμου, εκτελούνται σύμφωνα με τις οριζόμενα από τις διατάξεις του νόμου τούτου.

2. Προμήθειες ειδών, που έχουν τουλάχιστον προκηρυχθεί από το Υπουργείο Εμπορίου, κατά το χρόνο ενάρξεως της ισχύος του κεφαλαίου Ζ' του παρόντος νόμου,

εκτελούνται από αυτό μέχρι της ανακωνώσεως της κατακύρωσεως των αποτελεσμάτων του διαγωνισμού ή της απευθείας ανάθεσης στον προκηθέντα προμηθευτή. Στη συνέχεια η σύμβαση υπογράφεται από τον ενδιαφερόμενο φορέα και εκτελείται από αυτόν, μέχρις οριστικής πραγματοποίησης της προμήθειας.

3. Οι φάκελοι των προμηθευτών, για τις οποίες έχουν υπογραφεί οι σχετικές συμβάσεις, χωρίς να έχουν ολοκληρωθεί κατά το χρόνο ενάρξεως της ισχύος του παρόντος νόμου, αποστέλλονται στους αρμόδιους φορείς για περαίωση των εκ των συμβάσεων αυτών προμηθειών.

4. Από 1-4-1992, οι αρμόδιες υπηρεσίες του Υπουργείου Εμπορίου δεν προκηρύσσουν διαγωνισμούς προμηθειών, ούτε προβαίνουν στις σχετικές ενέργειες απευθείας ανάθεσης προμηθειών.

Σε όλες τις εξαιρετικές περιπτώσεις, που διαπιστώνεται ανάγκη άμεσης πραγματοποίησης προμηθειών, χορηγείται εξουσιοδότηση στους ενδιαφερόμενους φορείς για την πραγματοποίηση των προμηθειών αυτών από αυτούς τους ίδιους.

Άρθρο 43
Έναρξη ισχύος

Η ισχύς των διατάξεων του Κεφαλαίου Ζ' αρχίζει από 1/6/1992, εκτός αν άλλως ορίζεται στις επί μέρους διατάξεις του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Η'
Άρθρο 44

Το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 4 του ν. 1514/1985 'Ανάπτυξη της επιστημονικής και τεχνολογικής έρευνας' τροποποιείται ως εξής:

'Ός μέλη των επιτροπών αυτών διορίζονται, με απόφαση του Υπουργού Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας, επιστήμονες με αναγνωρισμένη ερευνητική πείρα και κύρος, οι οποίοι επιλέγονται μεταξύ των καθηγητών των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων της χώρας και των κατά τις διατάξεις του παρόντος νόμου ερευνητών Α' βαθμίδας.'

Άρθρο 45

Η παράγραφος 8 του άρθρου 4 του ν. 1514/1985 αντικαθίσταται ως εξής:

'8. Με απόφαση του Υπουργού Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, συγκροτείται Εθνικός Πίνακας Κριτών, ο οποίος περιλαμβάνει όλους τους καθηγητές των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων της χώρας και όλους τους κατά τις διατάξεις του παρόντος νόμου ερευνητές Α' βαθμίδας. Ο ως άνω πίνακας αναθεωρείται ανά διετία με την ίδια διαδικασία.'

Άρθρο 46

Η περίπτωση δ' της παραγράφου 13 του άρθρου 9 του ν. 1514/1985 τροποποιείται ως εξής:

'δ) Καταρτίζει για κάθε ινστιτούτο κατάλογο επιστημόνων για τις επιτροπές κρίσης του άρθρου 18 παράγραφος 3 του παρόντος νόμου, ο οποίος αποτελείται από όλα τα μέλη του Εθνικού Πίνακα Κριτών, των οποίων οι ειδικότητες αντιστοιχούν στον επιστημονικό τομέα του ινστιτούτου.'

Άρθρο 47

Η θητεία των μελών των Επιτροπών της παραγράφου 2 του άρθρου 4 του ν. 1514/1985, που έχουν διοριστεί ε'

εφαρμογή της εν λόγω παραγράφου πριν από την τροποποίησή της ως προς το τελευταίο αυτής εδάφιο με το άρθρο 43 του παρόντος νόμου, ως και η ισχύς του Εθνικού Καταλόγου Κριτών, λήγουν αυτοδικαίως μετά παρέλευση δύο μηνών από τη δημοσίευσή του παρόντος νόμου στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Άρθρο 48

Καταργείται από τότε που ίσχυσε το άρθρο 61 του ν. 1946/1991 'Γενικά Αρχεία του Κράτους (Γ.Α.Κ.) και άλλες διατάξεις' (ΦΕΚ 69 Α').

Άρθρο 49

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΜΙΚΡΟΜΕΣΑΙΩΝ ΜΕΤΑΠΟΙΗΤΙΚΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΚΑΙ ΧΕΙΡΟΤΕΧΝΙΑΣ (Ε.Ο.Μ.Μ.Ε.Χ.), που συστήθηκε με το ν. 707/1977 (ΦΕΚ 273 Α') μετονομάζεται σε 'ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΜΙΚΡΩΝ-ΜΕΣΑΙΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΚΑΙ ΧΕΙΡΟΤΕΧΝΙΑΣ (Ε.Ο.Μ.Μ.Ε.Χ.) και εις την αγγλική HELLENIC ORGANIZATION OF SMALL AND MEDIUM SIZE ENTERPRISES AND HANDICRAFT (H.O.M.M.E.H.).

Όπου στο ν. 707/1977, όπως ισχύει, γίνεται μνεία του Ε.Ο.Μ.Μ.Ε.Χ., νοείται ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΜΙΚΡΩΝ-ΜΕΣΑΙΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΚΑΙ ΧΕΙΡΟΤΕΧΝΙΑΣ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Θ'
Άρθρο 50

1. Η Ανώνυμος Εταιρεία του ευρύτερου δημόσιου τομέα με την επωνυμία 'ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΚΑΙ ΜΕΤΑΛΛΕΥΤΙΚΩΝ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ Α.Ε.' (ΕΛ.Ε.Β.Μ.Ε. Α.Ε.), που βρίσκεται σε εκκαθάριση, μπορεί να χρηματοδοτήσει την εκκαθάριση της θυγατρικής της εταιρείας 'ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΣΙΔΗΡΟΚΡΑΜΑΤΑ Α.Ε.' (ΕΛ.Σ.Ι.Α.Ε.) για την πληρωμή:

α. απαιτήσεων του προσωπικού αυτής από την εργασιακή σχέση και

β. δαπανών φυλάξεως και συντηρήσεως των περιουσιακών στοιχείων και αμγών εξόδων εκκαθαρίσεως.

2. Τα ποσά της προηγούμενης παραγράφου δεν υπόκεινται σε κανένα φόρο ή τέλος.

3. Στην παραπάνω περίπτωση της υπό εκκαθάριση εταιρείας 'ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΣΙΔΗΡΟΚΡΑΜΑΤΑ Α.Ε.', αναστέλλεται η πληρωμή ληξιπρόθεσμων χρεών της επιχείρησης έναντι οποιασδήποτε τρίτου και του Δημοσίου, τα μέτρα ατομικής ή συλλογικής αναγκαστικής εκτέλεσης κατά της επιχείρησης και το τοκοφόρο των κάθε είδους απαιτήσεων πλην των απαιτήσεων του προσωπικού αυτής από την εργασιακή σχέση. Το ίδιο ισχύει και για τις εκκρεμείς διαδικασίες ατομικής ή συλλογικής αναγκαστικής εκτέλεσης.

Άρθρο 51

Στο τακτικό προσωπικό του Οργανισμού Κεντρικής Αγοράς Αθηνών, που υπηρετεί κατά τη δημοσίευσή του παρόντος νόμου και κατέχει τις οργανικές θέσεις του άρθρου 15 του π.δ. 306/1989 και υπάγεται στις διατάξεις του β.δ. 82/1968 έχουν εφαρμογή οι διατάξεις των παραγράφων 5, 6 και 7 του άρθρου 3 του ν. 1697/1987 αναδρομικά από της ισχύος του.

Άρθρο 52

1. Ματακώνεται η ίδρυση του Πετροχημικού Συγκροτήματος, που σχεδιάστηκε από την ΕΛ.Ε.Β.Μ.Ε. Α.Ε. και εγκρίθηκε με το άρθρο 30 του ν. 1116/1981 όπως αυτό

αντικαταστάθηκε με το άρθρο 21 του ν. 1262/1982, που διατηρήθηκε σε ισχύ με το άρθρο 23 παρ. 13 του ν. 1892/1990 και καταργούνται από της ισχύος του παρόντος οι παράγραφοι 1-6 του άρθρου 30 του ν. 1116/1981 όπως αυτές ισχύουν.

2. Καταργείται η υποχρέωση των μετόχων της Α.Ε. "ΠΕΤΡΟΧΗΜΙΚΑ ΕΛΛΑΔΟΣ", που είναι ο φορέας της ματαωθείσας επένδυσης της παρ. 1, για την καταβολή του μη καταβληθέντος μέχρι σήμερα και οφειλόμενου, σύμφωνα με τις καταργούμενες με την παρ. 1 διατάξεις και με το καταστατικό της εταιρείας αυτής, μέρος του μετοχικού κεφαλαίου και μειώνεται το μετοχικό κεφάλαιο της εταιρείας αυτής στο ύψος του καταβληθέντος μέχρι σήμερα συνολικού ποσού κεφαλαίου.

3. Η εταιρεία "ΠΕΤΡΟΧΗΜΙΚΑ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε." υποχρεούται να προβεί στην πώληση του υφιστάμενου μηχανολογικού εξοπλισμού και των λοιπών περιουσιακών στοιχείων της, προκειμένου να κανονισθούν από το προϊόν της πώλησης αυτής συμμετρως το ελληνικό Δημόσιο και η Ε.Τ.Β.Α., μόνιμοι πιστωτές της εταιρείας αυτής.

Επί της πώλησής της παραγράφου αυτής δεν ισχύει η διάταξη του άρθρου 479 Α.Κ..

Άρθρο 53

Η παρ. 4 του άρθρου 21 του ν. 1961/1991 τροποποιείται ως εξής:

4. Απαγορεύεται η προβολή πριν, κατά τη διάρκεια και μετά από τις παιδικές εκπομπές, σπινών από τηλεοπτικά όργανα, που δύνανται να επιδράσουν δυσμενώς στο χαρακτήρα και στη συμπεριφορά των μικρών τηλεθεατών.

Οι διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων ισχύουν και στην προκειμένη περίπτωση.

Άρθρο 54

1. Όταν δυνάμει απόφασης του Συμβουλίου της Επικρατείας ή αμετάκλητης δικαστικής απόφασης άλλου δικαστηρίου κηρυχθεί ή κριθεί ως άκυρη αύξηση του εταιρικού κεφαλαίου ή κεφαλαιοποίηση οφειλών ανώνυμης εταιρείας προς δανειστής της του άρθρου 10 παρ. 1 του ν. 1386/1983, όπως ίσχυε πριν από την αντικατάστασή του από το άρθρο 49 του ν. 1882/1990 επέρχονται, με την επιφύλαξη της παρ. 3 του παρόντος άρθρου, οι εξής έννομες συνέπειες:

α) Το υφιστάμενο διοικητικό συμβούλιο της εταιρείας, υποχρεούται να συγκαλέσει εντός δύο μηνών από τη δημοσίευση της παραπάνω απόφασης γενική συνέλευση της εταιρείας βάσει της μετοχικής σύνθεσης, που υφίστατο πριν από την παραπάνω αύξηση του κεφαλαίου ή κεφαλαιοποίηση οφειλών με θέματα ημερήσιας διάταξης πρώτον το οριζόμενο στη παρ. 3 του παρόντος και δεύτερον την εκλογή μελών διοικητικού συμβουλίου. Στη γενική συνέλευση αυτή μετέχουν μόνον οι μέτοχοι οι οποίοι παρέστησαν στην τελευταία πριν από την αύξηση του κεφαλαίου ή την κεφαλαιοποίηση οφειλών της εταιρείας γενική συνέλευση και μόνο δια των μετόχων με τις οποίες παρέστησαν σ' αυτήν, ή ανήκαν, όταν έγινε η αύξηση κεφαλαίου ή κεφαλαιοποίηση οφειλών, αποδεδειγμένως σ' αυτούς, βάσει των βιβλίων της εταιρείας ή κατά το άρθρο 35γ παρ. 3 του κωδ. ν. 2190/1920 και τις οποίες μετοχές εξακολουθούν να κατέχουν. Οι αποφάσεις κατά τη γενική συνέλευση αυτή λαμβάνονται με απόλυτη πλειοψηφία του πριν από την αύξηση του κεφαλαίου ή την κεφαλαιοποίηση οφειλών της εταιρείας καταβληθέντος μετοχικού κεφαλαίου.

β) Επανέρχεται αυτοδικαίως η κεφαλαιακή κατάσταση και μετοχική σύνθεση της εταιρείας, που υφίστατο πριν από την παραπάνω αύξηση του κεφαλαίου ή κεφαλαιοποίηση οφειλών.

γ) Οι απαιτήσεις, που αποσβεσθήκαν με τη μετοχοποίηση τους αναβιώνουν και λογίζονται ως ουδέποτε αποσβεσθείσες. Οι δανειστές τέτοιων απαιτήσεων, υποχρεούνται να επιστρέψουν στην εταιρεία τυχόν εισπραχθέντα μερίσματα, που αντιστοιχούν στις μετοχοποιηθείσες απαιτήσεις τους και δικαιούνται να αξιώσουν από την εταιρεία τους τόκους των παραπάνω απαιτήσεών τους, τους οποίους θα εξακολουθούν, εάν δεν είχε γίνει η μετοχοποίησή τους, συμπεριλαμβανομένων τόκων υπερημερίας με το εκάστοτε τραπεζικό επιτόκιο υπερημερίας, αφ' ότου θα καθίσταντο ληξιπρόθεσμοι εάν δεν είχε χωρήσει η μετοχοποίηση. Πάσης φύσεως εγγυήσεις τρίτων, ή μετόχων της εταιρείας ή μελών των διοικητικών συμβουλίων τους, υποθήκες και προσημειώσεις, που ασφάλιζαν τις μετοχοποιηθείσες απαιτήσεις αναβιώνουν, εκτός εάν τα ακίνητα επί των οποίων υφίστατο οι υποθηκοπροσημειώσεις εξεπονήθησαν εν τω μεταξύ.

δ) Επί αύξησεως κεφαλαίου, που έγινε χωρίς μετοχοποίηση οφειλής, τα καταβληθέντα σε κάλυψη της αύξησεως αυτής ποσά λογίζονται αναδρομικώς ως έντοκα δάνεια προς την εταιρεία.

ε) Άλλες μη μετοχοποιηθείσες απαιτήσεις των δανειστών του άρθρου 10 παρ. 1 του ν. 1386/1983, όπως ίσχυε πριν από την αντικατάστασή του από το άρθρο 49 του ν. 1882/1990 αποσβεσθείσες εν όλω ή εν μέρει βάσει συμφωνιών του άρθρου 8 παρ. 5 του ν. 1386/1983 όπως ίσχυε πριν από την αντικατάστασή του από το άρθρο 47 του ν. 1882/1990, λογίζονται ως μηδέποτε αποσβεσθείσες και εκτοκίζονται αναδρομικώς με το νόμιμο τόκο.

στ) Η ατομική και συλλογική ευθύνη των πριν από την αύξηση του κεφαλαίου ή μετοχοποίηση απαιτήσεων μελών των διοικητικών συμβουλίων της εταιρείας για οφειλές έναντι του Δημοσίου και οργανισμών κοινωνικής ασφαλίσεως αναβιώνει.

ζ) Κατά το διάστημα από της αύξησεως του κεφαλαίου ή μετοχοποίησης των οφειλών της επιχείρησής και μέχρι της δημοσίευσής της δικαστικής απόφασης, που αναφέρεται στην αρχή του άρθρου αυτού, λογίζεται ως ανασταλείσα η παραγραφή των πάσης φύσεως αξιώσεων στις οποίες αναφέρονται τα εδάφια β' έως και στ' του παρόντος άρθρου.

2. Ως προς όλα τα άλλα θέματα, τα οποία δεν ρυθμίζονται στην παρ. 1 του παρόντος άρθρου, πράξεις, οι οποίες έγιναν στο όνομα της εταιρείας κατά το διάστημα από της αύξησεως του κεφαλαίου ή μετοχοποίησης των οφειλών μέχρι της δημοσίευσής της δικαστικής απόφασης της παρ. 1 του άρθρου τούτου, λογίζονται ως γενομένες από νόμιμη διοίκηση της εταιρείας.

3. Οι κατά την παράγραφο 1 εδ. β' έως και ζ' του παρόντος έννομες συνέπειες της επαναφοράς της κεφαλαιακής κατάστασης και μετοχικής σύνθεσης της εταιρείας στην πριν από την αύξηση του κεφαλαίου ή κεφαλαιοποίηση οφειλών κατάσταση προϋποθέτει ότι η γενική συνέλευση της εταιρείας του εδαφ. α' της παρ. 1 του παρόντος άρθρου θα αποφασίσει την παραπάνω επαναφορά. Για το σκοπό αυτόν το πρώτο θέμα ημερήσιας διάταξης της γενικής συνέλευσης αυτής θα είναι επαναφορά της κεφαλαιακής κατάστασης και μετοχικής σύνθεσης της εταιρείας στην πριν από την αύξηση του κεφαλαίου και κεφαλαιοποίηση οφειλών της εταιρείας κατάσταση. Εάν η γενική συνέλευση του εδαφ. α' της παρ. 1 του παρόντος άρθρου δεν αποφασίσει επί του θέματος αυτού, λογίζεται αμαχητί ότι οι μέτοχοι ενέκριναν την αύξηση κεφαλαίου ή τη μετοχοποίηση οφειλών με αναδρομική δύναμη από την πραγματοποίησή τους.

4. Μέχρις ότου ληφθεί η κατά την προηγούμενη παράγραφο απόφαση της γενικής συνέλευσης, για την επαναφορά της κεφαλαιακής κατάστασης και μετοχικής σύνθεσης της εταιρείας οι μέτοχοι, που αμφισβητούν την εγκυρότητα της αύξησεως του εταιρικού κεφαλαίου ή της μετοχοποίη-

σης της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, δεν νομιμοποιούνται να ζητήσουν τη λήψη οποιαδήποτε ασφαλιστικού μέτρου κατά της εταιρείας, της διοικήσεως αυτής και κατά των μετόχων, των οποίων αμφισβητείται το μετοχικό δικαίωμα, όπως επίσης να ζητήσουν με οποιαδήποτε άλλη διαδικασία την αντικατάσταση της διοικήσεως της εταιρείας.

Άρθρο 55

1. Από την ισχύ του παρόντος νόμου ο πόρος του Εθνικού Οργανισμού Φαρμάκων (Ε.Ο.Φ.), που προβλέπεται στο άρθρο 11 παρ. 1 στοιχ. στ' του ν. 1316/1983 "Ίδρυση, οργάνωση και αρμοδιότητες του Εθνικού Οργανισμού Φαρμάκων (Ε.Ο.Φ.)..." γίνεται έσοδο του ελληνικού Δημοσίου και εισάγεται απευθείας στον Κρατικό Προϋπολογισμό, τηρουμένης της υπό της παρ. 2 του άρθρου 11 του ν. 1316/1983 ή άλλης τυχόν διατάξεως της κειμένης νομοθεσίας προβλεπόμενης διαδικασίας προσδιορισμού, βεβαίωσης και εισπράξεως και μη αποκλειόμενης πάντως και της εφαρμογής των διατάξεων του ν. δ. 356/1974 (Κ.Ε.Δ.Ε.), ως ισχύει, κατόπιν αποφάσεως του Υπουργού Οικονομικών καθορίζουσας και τυχόν απαιτούμενη ειδική διαδικασία. Ο πόρος αυτός διατίθεται για τη μερική κάλυψη των δαπανών του προϋπολογισμού για επιχειρηρήσεις του τομέα υγείας, πρόνοιας και κοινωνικής ασφάλισης.

2. Από την ισχύ του παρόντος, από τον προύμενο στην Τράπεζα της Ελλάδος ειδικό λογαριασμό με τον τίτλο "Λογαριασμός Εθνικού Οργανισμού Φαρμάκων", ποσό δραχμών πενήντα δισεκατομμυρίων (50.000.000.000) μεταφέρεται ούκοθεν, από την Τράπεζα της Ελλάδος και χωρίς άλλη διατύπωση, στον προύμενο στην ίδια Τράπεζα λογαριασμό του ελληνικού Δημοσίου με τον αριθμό 200 "Ελληνικό Δημόσιο - Συγκέντρωση Εισπράξεων και Πληρωμών", ως δημόσιο έσοδο.

3. Η προβλεπόμενη από το άρθρο 11 παρ. 1 στοιχ. α' του ν. 1316/1983 (ΦΕΚ 3/11.1.83 Α') έκτακτη επιχορήγηση του Ε.Ο.Φ. γίνεται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών όταν αυτή προέρχεται από τον Κρατικό Προϋπολογισμό.

Άρθρο 56

1. Η απαίτηση από αποδοχές και αποζημιώσεις, που κατέβαλε ο Οργανισμός Απασχολήσεως Εργατικού Δυναμικού (Ο.Α.Ε.Δ.) στους μισθωτούς της επιχείρησής με την επωνυμία "Αγλαίο-Κλωστούφαντρία Α.Ε." σε εφαρμογή του άρθρου μόνου της από 5.3.1981 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου του Προέδρου της Δημοκρατίας, "Περί καταβολής από τον Οργανισμό Απασχολήσεως Εργατικού

Δυναμικού (Ο.Α.Ε.Δ.) δεδουλευμένων αποδοχών και αποζημιώσεων σε μισθωτούς" (ΦΕΚ 55 Α'), που κυρώθηκε και ερμηνεύτηκε με το ν. 1172/1981 (ΦΕΚ 177 Α') και οι οποίοι (μισθωτοί) ασκούν επίσημη εργασία από 23.1.1990 κατατάσσεται με τις απαιτήσεις της πέμπτης τάξης του άρθρου 975 Κ.Πολ.Δ., όπως αυτό ισχύει μετά το άρθρο 31 του ν. 1545/1985, εάν και εφόσον επιτευχθεί συμφωνία κατά το άρθρο 44 ν. 1892/1990 που ρυθμίζει και τις απαιτήσεις των εργαζομένων.

Μετά τη συμφωνία αυτήν οι ανωτέρω μισθωτοί δεν μπορούν να ασκήσουν το δικαίωμα, που απορρέει από το άρθρο 16 του ν. 1836/1988.

2. Οι απαιτήσεις των τραπεζών από τις χορηγήσεις, που θα δοθούν στο σύνολο ή εκκαθαριστή της επιχείρησής της παρ. 1 για ικανοποίηση εργατικών απαιτήσεων και οι τόκοι τους κατατάσσονται προνομιακώς στον πίνακα κατατάξεως πριν από τις απαιτήσεις που έχουν ως βάση την παροχή εξαρτημένης εργασίας ή ως αντικείμενο αποζημιώσεως λόγω καταγγελίας της σχέσης εργασίας, κατ' άρθρο 31 του ν. 1545/1985, εφαρμοζομένου για τις απαιτήσεις αυτές των τραπεζών και του τελευταίου εδαφίου του άρθρου 31 του ν. 1545/1985.

Άρθρο 57

Κύρωση υπουργικής απόφασης

Κυρώνεται η με αριθμ. Κ1/4356/3-9-91 απόφαση του Υπουργού Εμπορίου, η οποία έχει δημοσιευθεί στο ΦΕΚ 804/Β/30-9-91 και ισχύει από την ημερομηνία δημοσίευσής της, σχετικά με την παράταση της θητείας των οργάνων Διοίκησης των επαγγελματικών οργανώσεων.

Το κείμενο της κυρούμενης απόφασης έχει ως εξής:
 ΘΕΜΑ: Παράταση θητείας Οργάνων Διοίκησης Επαγγελματικών Οργανώσεων.

ΑΠΟΦΑΣΗ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις του ν. 1712/87 "Εκσυγχρονισμός επαγγελματικών οργανώσεων των εμπόρων βιοτεχνών και λοιπών επαγγελματιών και άλλες διατάξεις".

2. Την απόφασή μας Κ1-774/25-2-91 (ΦΕΚ 140/Β/12-3-91).

3. Το γεγονός ότι δεν έχει ολοκληρωθεί η διαδικασία τροποποίησης και συμπλήρωσης του ν. 1712/87.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΟΥΜΕ

Παρατείνουμε τη θητεία των οργάνων Διοίκησης των Επαγγελματικών Οργανώσεων (πρωτοβάθμιων, δευτεροβάθμιων, τριτοβάθμιων) μέχρι 31 Οκτωβρίου 1992.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και να κυρωθεί με νόμο."

Άρθρο 58

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στις επί μέρους διατάξεις του.

Παραγγέλλομε τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως νόμου του Κράτους.

Θεσσαλονίκη, 24 Δεκεμβρίου 1991

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ Σ. ΚΟΥΒΕΛΑΣ	ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ Ι. ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ
ΕΣΤΕΡΝΩΝ ΑΝΤ. ΣΑΜΑΡΑΣ	ΕΣΤΕΡΝΩΝ ΝΙΚ. ΚΛΕΤΟΣ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΕΥΘ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ	ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ Ι. ΠΑΛΑΙΟΚΡΑΣΣΑΣ
ΓΕΩΡΓΙΑΣ ΣΩΤ. ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ	ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΑΡΙΣΤ. ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΣ
ΥΓΕΙΑΣ, ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΣ Γ. ΣΟΥΡΑΣ	ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ Μ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ Γ. ΣΟΥΦΛΙΑΣ	ΠΟΛΙΤΕΙΟΥ ΑΝΝΑ ΦΑΡΟΥΔΑ-ΜΠΕΝΑΚΗ
ΕΜΠΟΡΙΟΥ, ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ ΑΡΙΣΤ. ΠΑΥΛΙΔΗΣ	ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ ΘΕΟΔ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ
ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ - ΘΡΑΚΙΑΣ Π. ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ	ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ, ΧΩΡΟΤΑΞΙΑΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ ΑΧ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ
ΒΟΜΒΟΚΛΑΜΙΑΣ, ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΑΝΔΡ. ΑΝΔΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ	ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΣΕΩΝ ΝΙΚ. ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους.

Αθήνα, 27 Δεκεμβρίου 1991

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Μ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ
22 ΙΟΥΝΙΟΥ 1983

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
80

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΙ

1365. Κοινωνικοποίηση των επιχειρήσεων δημοσίου χαρακτήρα ή κοινής ωφέλειας. 1

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

215. Αντικατάσταση της παρ. 1 του άρθρου 5 του Καταστατικού του Γραμείου Ασφάλισης Υπογράφων και Μισθωτών Γραφικών Τεχνών. 2

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

Ανακοίνωση για τη θέση σε ισχύ της Σύμβασης για τις συγκρούσιμες νόμων που αφορούν τον τύπο διατάξεων διαθήκης (Χάρη, 5 Οκτωβρίου 1961). 3

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΣΦΑΛΜΑΤΩΝ

Διόρθωση σφαλμάτων στο 159/1983 Π. Δ/γμα αρμοδιότητας Υπουργείου Κοιν. Ασφαλίσεων. 4

ΝΟΜΟΙ

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1365

(1)

Κοινωνικοποίηση των επιχειρήσεων δημοσίου χαρακτήρα ή κοινής ωφέλειας.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Κυροῦμεν και εκδίδομεν τον κατωτέρω υπό της Βουλής, ψηφισθέντα νόμον:

Άρθρο 1.

1. Με τον όρο «κοινωνικοποίηση των επιχειρήσεων δημοσίου χαρακτήρα ή κοινής ωφέλειας, τραπεζών και ασφαλιστικών επιχειρήσεων» νοείται η συμμετοχή, στη διοίκηση, στη χάραξη της στρατηγικής, στον προγραμματισμό και στον έλεγχο, εκπροσώπων :

- α) του Κράτους,
- β) της Τοπικής Αυτοδιοίκησης,
- γ) των εργαζομένων στην επιχείρηση ή στον κλάδο ή στον τομέα ή στην περιφέρεια ή στο σύνολο της χώρας,
- δ) των κοινωνικών φορέων και οργανώσεων που εξυπηρετούνται ή επηρεάζονται άμεσα από τις επιχειρήσεις αυτές,
- ε) νομικών ή φυσικών προσώπων που κατέχουν μετοχές της επιχείρησης.

2. Η κοινωνικοποίηση αυτή έχει ως στόχους :

- α) την εξυπηρέτηση του εθνικού συμφέροντος και του κοινωνικού συνόλου,

β) την ενεργό συμμετοχή των εργαζομένων στις αποφάσεις.

γ) την ενκρίνιση της λειτουργίας της επιχείρησης με τα εθνικά, περιφερειακά και τοπικά προγράμματα οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης, καθώς και στο φυσικό, κοινωνικό και πολιτιστικό περιβάλλον,

δ) την εξοικονόμηση κατά το μέγιστο δυνατό οικονομικών πόρων,

ε) την αύξηση της παραγωγικότητας και της αποδοτικότητας προς όφελος των εργαζομένων στην επιχείρηση και για τη βελτίωση των παρεχόμενων υπηρεσιών προς το κοινωνικό σύνολο.

Άρθρο 2.

1. Κοινωνικοποιούνται τα ακόλουθα νομικά πρόσωπα δημοσίου χαρακτήρα ή κοινής ωφέλειας που η λειτουργία τους έχει ζωτική σημασία για την εξυπηρέτηση βασικών αναγκών του κοινωνικού συνόλου:

α. Τα νομικά πρόσωπα δημοσίου και ιδιωτικού δικαίου και οι επιχειρήσεις, όπως αυτά προσδιορίζονται από το άρθρο 19 παρ. 2 εδ. δ του Ν. 1261/1982, εφόσον το μετοχικό τους κεφάλαιο ανήκει ολόκληρο ή κατά την απόλυτη πλειοψηφία του στο Δημόσιο, σε νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου και σε κοινοπραγή ιδρύματα ή οργανισμούς του Δημοσίου ή νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου που εσποτεύονται ή επιχειρούνται από το Δημόσιο ή από νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου.

β) οι Τράπεζες και οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις που ανήκουν στο δημόσιο τομέα, όπως αυτός καθορίζεται από το άρθρο 1 παρ. 6 του Ν. 1256/1982 (ΦΕΚ 65/Α).

2. Η δομή, ο ρόλος και ο τρόπος διοίκησης και λειτουργίας κάθε κοινωνικοποιημένης επιχείρησης ή ομάδας ομοειδών επιχειρήσεων από τις αναφερόμενες στην παράγραφο 1 σε σχέση με την εθνική οικονομία και το εθνικό συμφέρον, το κοινωνικό όφελος, το τοπικό ενδιαφέρον και τους εργαζομένους σ' αυτή, καθορίζονται, ανάλογα με την ιδιομορφία κάθε επιχείρησης, με Προεδρικά Διατάγματα που θα εκδοθούν το αργότερο μέσα σε οκτώ μήνες, από την ισχύ του νόμου αυτού. Ο τρόπος λειτουργίας κάθε κοινωνικοποιημένης επιχείρησης μορφοποιείται έτσι ώστε να εξισορροπείται η πλήρης αξιοποίηση και αποδοτικότητα του παραγωγικού της δυναμικού και η διαφάνεια της οικονομικής της διαχείρισης.

Με τα διατάγματα αυτά θα καθορισθεί επίσης η σύνθεση των οργάνων διοίκησης, προγραμματισμού και ελέγχου των παραπάνω επιχειρήσεων με τρόπο που να διασφαλίζεται :

- α) ενιαίο κέντρο διοίκησης για την αποτελεσματικότητα της λειτουργίας τους, με τη δυνατότητα κάλυψης, κατά κλάδους ή μονάδες ή γεωγραφικής, αποκέντρωσης,

β) συμμετοχή των φορέων του άρθρου 1 ανάλογα με την ιδιότητα της κάθε επιχείρησης και με γνώμονα την επίτευξη των στόχων της παραγράφου 2 του άρθρου 1,

γ) αρμονική ανάπτυξη των νέων εργασιακών σχέσεων, που προκύπτουν από την κοινωνικοποίηση και δημιουργούν νέα δικαιώματα και υποχρεώσεις των εργαζομένων,

δ) τα δικαιώματα των μετόχων φυσικών και νομικών προσώπων των επιχειρήσεων, σύμφωνα με τη νομοθεσία που ισχύει.

3. Τα Προεδρικά Διατάγματα της προηγούμενης παραγράφου εκδίδονται με πρόταση του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας και των κατά περίπτωση συναρμόδιων Υπουργών, ύστερα από γνώμη επιτροπών που αποτελούνται από εκπροσώπους:

- της Κυβέρνησης,
- της Διοίκησης της επιχείρησης ή της ομάδας των ομοίων επιχειρήσεων και
- των εργαζομένων και των φορέων που συμμετέχουν σύμφωνα με το άρθρο 1.

Η σύνθεση, ο τρόπος εκλογής των αντιπροσώπων και γενικά οι λεπτομέρειες λειτουργίας κάθε επιτροπής καθορίζονται με κοινές αποφάσεις του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας και των συναρμόδιων Υπουργών, που θα εκδοθούν το αργότερο μέσα τ' ένα μήνα από τη δημοσίευσή του νόμου αυτού.

Άρθρο 3.

1. Τα δημοσιεύσει των Προεδρικών Διαταγμάτων του άρθρου 2 παρ. 2 ακολουθεί η έκδοση Προεδρικών Διαταγμάτων για να προταχθούν οι ιδρυτικοί νόμοι, τα καταστατικά και εσωτερικοί κανονισμοί των κοινωνικοποιημένων επιχειρήσεων ύστερα από πρόταση του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας και των συναρμόδιων Υπουργών.

2. Από την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού και έως ότου εκδοθούν τα παραπάνω διατάγματα, οι επιχειρήσεις συνεχίζουν να διέπονται από το μέχρι σήμερα ισχύον νομικό καθεστώς, όπως τροποποιείται με τον παρόντα νόμο.

Άρθρο 4.

1. Η απόφαση για κήρυξη οποιασδήποτε μορφής απεργιακής κινητοποίησης των εργαζομένων στις επιχειρήσεις του άρθρου 2 παρ. 1 του παρόντος νόμου λαμβάνεται από τη Γ.Σ. της πρωτοβάθμιας συνδικαλιστικής οργάνωσης.

Η Γ.Σ., η οποία ευρίσκεται σε νόμιμη απεργία με την παρουσία οποιουδήποτε αριθμού των μελών της, συζητά για το θέμα της απεργιακής κινητοποίησης και εκλέγει με πλειοψηφία των παρόντων σε κεντρικό και περιφερειακό επίπεδο τις εφορευτικές επιτροπές για τη διεξήγηση της ψηφοφορίας.

Για να ληφθεί απόφαση για απεργιακή κινητοποίηση απαιτείται η απόλυτη πλειοψηφία των εργαζομένων μελών της οργάνωσης.

Στις πρωτοβάθμιες οργανώσεις ευρύτερης ή πανελλαδικής έκτασης η ψηφοφορία για τη λήψη της παραπάνω απόφασης γίνεται στις έδρες των κεντρικών και περιφερειακών παραρτημάτων που προβλέπονται από τα καταστατικά τους. Αν δεν υπάρχει τέτοια πρόβλεψη ή ρύθμιση η ψηφοφορία για τα μέλη που εργάζονται στην περιφέρεια γίνεται στην έδρα του νομού του τόπου δουλειάς τους ή στους τόπους που βρίσκονται από τη διοίκηση της οργάνωσης με απόφασή της.

Η απόφαση για κήρυξη οποιασδήποτε μορφής απεργιακής κινητοποίησης από τοπικά παραρτήματα συνδικαλιστικής οργάνωσης ευρύτερης περιφέρειας ή πανελλαδικής έκτασης πλην της περιφέρειας του νομού Αττικής και για θέματα τοπικού αποκλειστικού χαρακτήρα λαμβάνεται από τη συνέλευση των τοπικών παραρτημάτων κατά τη διαδικασία του εδ. β και εγκρίνεται από το κεντρικό διοικητικό συμβούλιο της συνδικαλιστικής οργάνωσης.

2. Στις ανωτέρω εκδομής συνδικαλιστικές οργανώσεις των παραπάνω εργαζομένων η απόφαση για την κήρυξη οποια-

σδήποτε μορφής απεργιακών κινητοποιήσεων λαμβάνεται από το Δ.Σ. με απόλυτη πλειοψηφία του συνόλου των μελών του.

Η διοίκηση πρωτοβάθμιας συνδικαλιστικής οργάνωσης ή το ένα δέκατο (1/10) των μελών της μπορεί να ζητήσει να συγκαληθεί η Γενική της Συνέλευση μέσα σε πέντε (5) ημέρες από την απόφαση του Δ.Σ. ή την κατάθεση της σχετικής αίτησης, προκειμένου να αποφασίσει τη συμμετοχή ή όχι στην απεργιακή κινητοποίηση που αποφασίστηκε από την ανώτερη συνδικαλιστική οργάνωση στην οποία μετέχει άμεσα ή έμμεσα. Για την απεργία και τις αρμοδιότητες της γενικής συνέλευσης εφαρμόζεται η παρ. 1. Από τη λήψη της απόφασης της διοίκησης του σωματείου ή την κατάθεση αίτησης του 1/10 των μελών και μέχρις ότου αποφασίσει με την απόλυτη πλειοψηφία των εργαζομένων μελών σχετικά η Γενική Συνέλευση, η συμμετοχή των εργαζομένων μελών της πρωτοβάθμιας αυτής οργάνωσης στις απεργιακές κινητοποιήσεις είναι παράνομη.

3. Η σύγκληση της Γενικής Συνέλευσης για λήψη απόφασης απεργιακών κινητοποιήσεων από την διοίκηση της συνδικαλιστικής οργάνωσης γίνεται οποιαδήποτε με την επίβλεψη του εδαφίου β της παραγράφου 2, αναξάρτητα από τις προδιαπίψεις που προβλέπουν τα καταστατικά ή ο Ν. 1264/1982 και η ψηφοφορία μπορεί να διεξαχθεί ανάλογα με τις περιστάσεις, μέχρι δύο ημέρες.

4. Η απόφαση για την κήρυξη και την πραγματοποίηση οποιασδήποτε μορφής απεργιακής κινητοποίησης λαμβάνεται ύστερα από μυστική ψηφοφορία, με την παρουσία δικαστικού αντιπροσώπου και την επίδειξη της ατομικής ταυτότητας και του ελεγκτικού διπλίου, σύμφωνα με τα άρθρα 13 και 28 παρ. 1 του Ν. 1264/1982.

Στην ψηφοφορία των περιφερειακών πημάτων ο Πρόεδρος του αρμόδιου Πρωτοδικείου μπορεί να κρίνει ως δικαστικό αντιπρόσωπο και δικηγόρο της περιφέρειας του Πρωτοδικείου.

5. Το εδάφιο δ της παρ. 1 του άρθρου 20 του Ν. 1264/1982 τροποποιείται για τις κοινωνικοποιημένες επιχειρήσεις του παρόντος νόμου και μόνο αντικαθίσταται ως εξής:

«Εργαζόμενοι της επιχείρησης που δεν είναι μέλη καμιάς συνδικαλιστικής οργάνωσης μπορούν να λάβουν μέρος σε απεργία που κήρυξε νόμιμα η πλέον αντιπροσωπευτική σε σχέση με την εργασιακή τους ιδιότητα οργάνωση».

6. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται οι διατάξεις του Ν. 1264/1982.

Άρθρο 5.

Η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Παραγγέλλομεν να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως το κείμενο του παρόντος και να εκτελεσθεί ως νόμος του Κράτους.

Αθήνα, 22 Ιουνίου 1983

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ	ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΑΓ. ΚΟΥΤΣΟΓΙΩΡΓΑΣ	ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ	ΕΡΓΑΣΙΑΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΝΝΗΜΑΤΑΣ	ΕΥΑΓ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

Διομορφίθηκε και τέθηκε η Μαγική Σφραγίδα του Κράτους.

Αθήνα, 22 Ιουνίου 1983

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΑΓΝΗΚΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ

Αρ. Φύλλου 32

29 Φεβρουαρίου 1996

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 2374

Εισαγωγή μετοχών του Οργανισμού Τηλεπικοινωνιών της Ελλάδος Α.Ε. (Ο.Τ.Ε.) στο Χρηματιστήριο Αξιών Αθηνών (Χ.Α.Α.) και άλλες διατάξεις.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

Άρθρο 1

1. α. Το μετοχικό κεφάλαιο του Ο.Τ.Ε. αυξάνεται κατά ποσοστό έξι μονάδων και τριάντα τεσσάρων χιλιοστών επί τρεις εκατό (6,034%) με την έκδοση και διάθεση των μετοχών που θα προκύψουν από την αύξηση αυτή με δημόσια έγγραφη, ιδιωτική τοποθέτηση σε εργαζόμενους και συνταξιούχους του Ο.Τ.Ε. καθώς και από θεσμικούς επενδυτές. Η τιμή διάθεσης των μετοχών, που θα οριστεί από τους αναδόχους της έκδοσης, σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις για την εισαγωγή μετοχών στο Χ.Α.Α., μπορεί να είναι μικρότερη εκείνης που αναλογεί στην αποτίμηση της αξίας του Ο.Τ.Ε. από τους αναδόχους και μέχρι του ποσοστού οκτώ τοις εκατό (8%).

β. Ο Υπουργός Οικονομικών μπορεί με απόφασή του, πριν από την έναρξη διαπραγμάτευσης στο Χ.Α.Α. των κατά το προηγούμενο εδάφιο μετοχών του Ο.Τ.Ε., να προβεί στη μεταβίβαση μετοχών του Ο.Τ.Ε., μέχρι ποσοστού δύο τοις εκατό (2%) του υφισταμένου κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου μετοχικού κεφαλαίου του, στην τιμή έκδοσης των μετοχών του προηγούμενου εδαφίου α'.

γ. Σε κάθε μέτοχο που αποκτά μετοχές κατά τα ανωτέρω εδάφια α' και β' και εξακολουθεί να τις κατέχει τουλάχιστον επί δεκαοκτώ (18) μήνες από την έναρξη διαπραγμάτευσης τους στο Χ.Α.Α., παρέχεται από τον Υπουργό Οικονομικών μια δωρεάν μετοχή ανά δέκα κατεχόμενες κατά τα ανωτέρω μετοχές και μέχρι εκατό συνολικά δωρεάν μετοχές ανά μέτοχο.

δ. Οι δικαιούχοι των δωρεάν μετοχών απαλλάσσονται από οποιονδήποτε άμεσο ή έμμεσο φόρο ή άλλη εισφορά υπέρ του Δημοσίου, Ασφαλιστικών Ταμείων ή τρίτων για την αξία των ως άνω μετοχών του Ο.Τ.Ε.

ε. Τα έσοδα από τη διάθεση μετοχών, σύμφωνα με το ανωτέρω εδάφιο α', περιέρχονται στον Ο.Τ.Ε. και τα έσοδα από τη διάθεση των μετοχών, σύμφωνα με το ανώ-

τέρω εδάφιο β', στο Δημόσιο.

2. Η παράγραφος 20 του άρθρου 14 του Ν. 2166/1993 (ΦΕΚ 137 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

-20. Σε περίπτωση εισαγωγής στο Χ.Α.Α. και διάθεσης μετοχών επιχειρήσεων, των οποίων το Γενικό Σύνολο Ενεργητικού είναι μεγαλύτερο από πεντακάσια (500) δισεκατομμύρια δραχμές, όπως προκύπτει από τις πλέον πρόσφατες δημοσιευμένες οικονομικές καταστάσεις που έχουν ελεγχθεί από Ορκωτό Ελεγκτή και που εμπεριέχονται στο Ενημερωτικό Δελτίο για την εισαγωγή της εταιρείας στο Χ.Α.Α., επιτρέπεται με απόφαση τη Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς παρέκκλιση από τις προϋποθέσεις που τίθενται στο τμήμα Ι, περιπτώσεις 2, 3 και 4 του άρθρου 3 του Π.Δ/τος 350/1985 (ΦΕΚ 128 Α'), όπως συμπληρώθηκε με το άρθρο 10 του Ν. 2324/1995 (ΦΕΚ 148 Α').

Σε κάθε περίπτωση θα πρέπει να εξασφαλίζεται:

α. ότι υπάρχει επαρκής αγορά για τις διατιθέμενες μετοχές,

β. ότι θα επιτευχθεί επαρκής διασπορά των μετοχών,

γ. ότι θα παρέχονται όλες οι προβλεπόμενες από το νόμο πληροφορίες, ώστε το επενδυτικό κοινό να μπορεί να σχηματίσει σαφή γνώμη για την εταιρεία και για τις μετοχές των οποίων ζητείται η εισαγωγή στο Χ.Α.Α.

3. Σε περίπτωση διάθεσης εισηγμένων στο Χ.Α.Α. μετοχών επιχειρήσεων, που προβλέπονται στην παράγραφο 20 του άρθρου 14 του Ν. 2166/1993, όπως αντικαθίσταται με την παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου, οποιουδήποτε από τους αναδόχους έκδοσης δύναται να προβάλει σε χρηματιστηριακές πράξεις πώλησης ή αγοράς των μετοχών αυτών, με σκοπό τη σταθεροποίηση της χρηματιστηριακής τιμής τους.

Η δυνατότητα αυτή παρέχεται για έξι (6) μήνες από την ημερομηνία έναρξης διαπραγμάτευσης των μετοχών που διατίθενται κάθε φορά στο Χ.Α.Α., με την επιφύλαξη των παρακάτω όρων:

α. απαιτείται ρητή δήλωση των αναδόχων έκδοσης στο Ενημερωτικό Δελτίο ότι ενδέχεται να προβούν σε πράξεις σταθεροποίησης της τιμής των μετοχών,

β. οποιοσδήποτε ανάδοχος έκδοσης μετοχών επιχειρεί συναλλαγές για τη σταθεροποίηση της τιμής των μετοχών αυτών υποχρεούται να καταρτίζει πίνακα στον οποίο αναγράφει όλα τα στοιχεία των σχετικών συναλλαγών. Όλα τα ανωτέρω στοιχεία καταχωρούνται στον πίνακα αυτόν κατά τη λήξη της εργάσιμης ημέρας στην οποία συντελέστηκε η σχετική συναλλαγή. Ο πίνακας αυτός και τα στοιχεία του

δύναται να ελέγχονται κατά πάντα χρόνο από την Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς και τις Αρχές του Χ.Α.Α.

Σε κάθε περίπτωση ο ανάδοχος που ενεργεί πράξεις σταθεροποίησης μετοχών υπέχει τις προβλεπόμενες από το άρθρο 11 του Ν. 2324/1995 ευθύνες.

4. Επιτρέπεται σε φορείς κοινωνικής ασφάλισης κατά τη διαχείριση των διαθεσίμων τους και ύστερα από σχετική απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου τους, να αγοράζουν και να πωλούν μετοχές εισηγμένες στο Χ.Α.Α. ή μετοχές που διατίθενται σε δημόσια εγγραφή για να εισαχθούν στο Χ.Α.Α., εταιρειών - εκτός των ανωνύμων τραπεζικών εταιρειών - των οποίων το Γενικό Σύνολο Ενεργητικού είναι μεγαλύτερο από πεντακόσια (500) δισεκατομμύρια δραχμές, όπως προκύπτει από τις πλέον πρόσφατες δημοσιευμένες οικονομικές καταστάσεις που έχουν ελεγχθεί από Ορκωτό Ελεγκτή, με εντολή προς την Τράπεζα στην οποία είναι κατατεθειμένα τα διαθέσιμα, κατά παρέκκλιση των διατάξεων της παραγράφου 2 του άρθρου 13 του Ν. 1902/1990 (ΦΕΚ 138 Α') και του άρθρου 14 του Ν. 2042/1992 (ΦΕΚ 75Α'), τρουμένων πάντοτε των ποσοστών που προβλέπει το άρθρο 14 του Ν. 2042/1992.

5. Οι διατάξεις του Ν. 1892/1990 (ΦΕΚ 101 Α') εφαρμόζονται στις επενδύσεις που πραγματοποιεί ο Ο.Τ.Ε. και οι θυγατρικές του εταιρείες μόνον όμως όσον αφορά τις απορρολόγητες εκπώσεις.

Άρθρο 2

1. Η περίπτωση γ' της παραγράφου 1 του άρθρου 10 του Καταστατικού του Ο.Τ.Ε. που περιέχεται στο άρθρο πρώτο του Ν. 2257/1994 (ΦΕΚ 197 Α'), αντικαθίσταται ως εξής:

«γ. Έναν (1) εκπρόσωπο των μετόχων της μειοψηφίας, όταν αυτοί εκπροσωπούν μέχρι δεκαπέντε τοις εκατό (15%) του μετοχικού κεφαλαίου του Ο.Τ.Ε. με έναν (1) αναπληρωματικό ή δύο (2) εκπροσώπους των μετόχων της μειοψηφίας όταν αυτοί εκπροσωπούν πάνω από δεκαπέντε τοις εκατό (15%) του μετοχικού κεφαλαίου του Ο.Τ.Ε. με ισάριθμους αναπληρωτές, που εκλέγονται από την ειδική συνέλευση της μειοψηφίας του άρθρου 11 του Καταστατικού.

Στην περίπτωση που οι μέτοχοι μειοψηφίας έχουν έναν εκπρόσωπο στο Διοικητικό Συμβούλιο, οι εκπρόσωποι του Δημοσίου, σύμφωνα με την περίπτωση α' της παρούσας παραγράφου, αυξάνονται σε επτά (7)».

2. Το άρθρο 11 του Καταστατικού του Ο.Τ.Ε. που περιέχεται στο άρθρο πρώτο του Ν. 2257/1994, αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Μετά την εισαγωγή των μετοχών της εταιρείας στο Χ.Α.Α. και την έκδοση των μετοχών, σύμφωνα με τα άρθρα 5, 6 και 7 του παρόντος, καθώς και κάθε φορά που θα κρίνεται αναγκαίο, οι εκτός του Δημοσίου μέτοχοι, φυσικά και νομικά πρόσωπα, που αποτελούν τη μειοψηφία του μετοχικού κεφαλαίου της εταιρείας προσκαλούνται από το Διοικητικό Συμβούλιο σε ειδική συνέλευση στην έδρα της εταιρείας με αποκλειστικό θέμα την εκλογή των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου που δικαιούνται να εκλέξουν σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 1 εδάφιο γ' του Καταστατικού, με ισάριθμους αναπληρωματικούς. Για τη σύγκληση της ειδικής αυτής συνέλευσης ισχύουν τα άρθρα 26, 26α, 27, 28 και 30 του κωδ. ν. 2190/1920 (ΦΕΚ 144 Α) και 31 του Καταστατικού, αναλόγως εφαρμοζόμενα και οι αποφάσεις λαμβάνονται με τη συνήθη απαρτία και

πλειοψηφία, όπως ορίζεται στο άρθρο 29 του κωδ. ν. 2190/1920. Η μη υπόδειξη από τη μειοψηφία των ως άνω μελών δεν παρακωλύει τη λειτουργία του Διοικητικού Συμβουλίου, οι αποφάσεις του οποίου λαμβάνονται με απαρτία πέντε (5) μελών. Κάθε μέτοχος που παρίσταται και ψηφίζει νομίμως έχει δικαίωμα να προτείνει και να ψηφίσει ένα μόνο σύμβουλο, ανεξάρτητα από τον αριθμό των μετοχών που κατέχει. Εκλέγονται δε οι δύο ή οι τέσσερις πρώτοι σχετικά πλειοψηφίσαντες υποψήφιοι, εκ των οποίων ο πρώτος ή οι δύο πρώτοι είναι οι τοκτικοί και ο άλλος ή οι άλλοι δύο αναπληρωματικοί τους. Στη συνέλευση αυτή αποκλείεται η παράσταση του Ελληνικού Δημοσίου - Μετόχου.

2. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται ανάλογα οι διατάξεις του άρθρου 18 παράγραφοι 3 και 5 του Κωδ. Ν. 2190/1920».

3. Στην παράγραφο 10 του άρθρου δευτέρου του Ν. 2257/1994 προστίθεται η ακόλουθη διάταξη:

«Ειδικά για το οικονομικό έτος 1998 οι κοινωνικές δαπάνες που έχουν εγγραφεί στον προϋπολογισμό του Ο.Τ.Ε. θα καταβληθούν συμψηφιστικά με την απόδοση του μερισματος του Ο.Τ.Ε. της χρήσεως 1995 προς το Δημόσιο».

4. Η παράγραφος 14 του άρθρου δευτέρου του Ν. 2257/1994 τροποποιείται ως εξής:

«14. Δεν επιβάλλονται στον Ο.Τ.Ε. πρόστιμα ή κυρώσεις του Π.Δ/τος 188/1992 (ΦΕΚ 84Α'), εφόσον οι παραλείψεις αυτές αποκατασταθούν μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 1998».

5. Τα ποσά των δαπανών που εγγράφονται από τον Ο.Τ.Ε. κατά την κατάρτιση των ετήσιων οικονομικών καταστάσεων για πρόβλεψη για επισφαλείς απαιτήσεις ύψους έως τρία δέκατα τοις εκατό (0,3%) των εσόδων από τις τηλεφωνικές συνδέσεις επιτηδευματιών, εκπίπτουν από το ετήσιο φορολογητέο εισόδημά του.

Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Μεταφορών και Επικοινωνιών καθορίζονται οι αναγκαίες λεπτομέρειες για την εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας παραγράφου.

Άρθρο 3

1. Τα τέλη που καθορίζονται στο άρθρο 3 της απόφασης του Υπουργού Μεταφορών και Επικοινωνιών αριθμ. 92093/29.12.1995 (ΦΕΚ 1101 Β') κατατίθενται στον Κρατικό Προϋπολογισμό σε λογαριασμό του Υπουργείου Οικονομικών, κατά παρέκκλιση των διατάξεων του άρθρου δευτέρου παράγραφος 8 στοιχεία Γ και Δ του Ν. 2246/1994 (ΦΕΚ 172 Α').

2. Το τρίτο εδάφιο του στοιχείου Α της παραγράφου 5 του άρθρου πρώτου του Ν. 2246/1994 τροποποιείται ως εξής:

«Η εκ μέρους τηλεπικοινωνιακής επιχειρήσεως μονομερούς οριστική διακοπή της παροχής τηλεπικοινωνιακής υπηρεσίας προς το χρήστη, λόγω ληξιπρόθεσμης και απαιτητής οφειλής του τελευταίου προς την τηλεπικοινωνιακή επιχείρηση, επιτρέπεται μόνο μετά την πάροδο τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίηση προς αυτόν σχετικής εγγραφής ειδοποίησης».

3. Οι διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 2 του Α.Ν. 173/1987 (ΦΕΚ 189 Α') που αφορούν στο ύψος της οφειλόμενης στο απολυτόμενο προσωπικό του Ο.Τ.Ε. αποζημίωσης του Ν. 2112/1920 (ΦΕΚ 57 Α'), όπως ισχύ-

ουν, μετά τις υπογραφείσες μεταξύ του Ο.Τ.Ε. και της Ομοσπονδίας Εργαζομένων Ο.Τ.Ε. (ΟΜΕ - Ο.Τ.Ε.) Ειδικές Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας και τις αποφάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου Ο.Τ.Ε. εξακολουθούν να ισχύουν.

4. Το εδάφιο γ' της παραγράφου 2 του άρθρου δευτέρου (Λοιπές ρυθμίσεις) του Ν. 2257/1994 αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«γ. Προσωπικό της εταιρείας δύναται να μετατάσσεται ή να αποσπάται σε θυγατρικές της εταιρείες που υπάρχουν ή που θα συσταθούν ή σε άλλες εταιρείες στις οποίες θα συμμετέχει. Το προσωπικό αυτό συνεχίζει να διέπεται από τις διατάξεις του ισχύοντος Γενικού Κανονισμού Προσωπικού (Γ.Κ.Π.), οι οποίες αφορούν τις εργασιακές του σχέσεις, αποκλεισμένης της μεταβολής του προς το χειρότερο».

5. Η προβλεπόμενη από την παράγραφο 5 του άρθρου θ του Ν. 2358/1998 (ΦΕΚ 258 Α') προθεσμία παρατείνεται κατά τρεις (3) μήνες.

Άρθρο 4

Η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Παραγγέλλομε τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως νόμου του Κράτους.

Αθήνα, 29 Φεβρουαρίου 1998

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ

ΑΔ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ

ΧΑΡ. ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους

Αθήνα, 29 Φεβρουαρίου 1998

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΛΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΕΥΑΓ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

2

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ

Αρ. Φύλλου 141

27 Αυγούστου 1993

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 2187

Οργανισμός Τηλεπικοινωνιών της Ελλάδος (Ο.Τ.Ε.) Α.Ε.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

ΑΡΘΡΟ ΠΡΩΤΟ

Ο Όργανισμός Τηλεπικοινωνιών της Ελλάδος Α.Ε. ο οποίος ιδρύθηκε με το ν.δ. 1049/1949 (ΦΕΚ 195 Α') και του οποίου το καταστατικό αναμορφώθηκε με το ν.δ. 165/1973 (ΦΕΚ 228 Α'), όπως ισχύει σήμερα, διέπεται εφεξής από τις διατάξεις του παρόντος καταστατικού και του κωδ. ν. 2190/1920, όπως εκάστοτε ισχύει, χωρίς να μεταβάλλεται η νομική του προσωπικότητα και χωρίς να αλλοιώνεται ο χαρακτήρας του, ως ανώνυμης εταιρείας ασκούσας επιχείρηση δημόσιας ωφέλειας:

ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟ ΤΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ
ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ (Ο.Τ.Ε.) Α.Ε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'

ΕΠΩΝΥΜΙΑ - ΣΚΟΠΟΣ - ΕΔΡΑ - ΔΙΑΡΚΕΙΑ

Άρθρο 1

Επωνυμία

Η επωνυμία της Εταιρείας είναι Όργανισμός Τηλεπικοινωνιών της Ελλάδος Α.Ε. και ο διακριτικός του τίτλος Ό.Τ.Ε. Α.Ε. ή Ό.Τ.Ε.

Για τις συναλλαγές της με την αλλοδαπή η Εταιρεία θα χρησιμοποιεί την επωνυμία της σε πιστή μετάφραση και το διακριτικό της τίτλο με ξένα στοιχεία.

Η εταιρική επωνυμία και ο διακριτικός τίτλος της Εταιρείας ανήκουν αποκλειστικά στον Όργανισμό Τηλεπικοινωνιών της Ελλάδος Α.Ε.

Άρθρο 2

Σκοπός

Σκοπός της Εταιρείας είναι η άσκηση των ακολουθών

δραστηριοτήτων, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος καταστατικού:

α. Η παραγωγή, συλλογή, αποθήκευση, ανάκτηση, επεξεργασία, διαχείριση, μεταγωγή, μετάδοση και παροχή πληροφοριών συμπεριλαμβανομένων της τηλεομογραφίας, των φωνητικών και μη φωνητικών δεδομένων σε πραγματικό χρόνο, υπό συμπύεση ή υπό άλλη μορφή, μέσω καλωδίων, μικροκυμάτων, δορυφόρων, οπτικών ινών και ασυρμάτων ηλεκτρομαγνητικών μέσων.

β. Η διαχείριση, παροχή, ανάπτυξη και εκμετάλλευση τοπικών, εθνικών και διεθνών τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών και των συναφών προς αυτές υπηρεσιών, η παραγωγή, συλλογή, αποθήκευση, ανάκτηση, επεξεργασία, η διαχείριση, μεταγωγή, μετάδοση και παροχή πληροφοριών, η προμήθεια τηλεγραφικών διαύλων και άλλων τηλεπικοινωνιακών ή σχετικών υπηρεσιών που ήδη χρησιμοποιούνται ή πρόκειται να αναπτυχθούν στο εξής καθώς και η μελέτη και κατασκευή παντός συναφούς έργου.

γ. Η ανάληψη δραστηριοτήτων συναφών προς τις τηλεπικοινωνίες, συμπεριλαμβανομένων ενδεικτικά του σχεδιασμού συστημάτων καθώς και της αναπτύξεως, παραγωγής, χρήσεως, πωλήσεως, μισθώσεως και συντηρήσεως του τηλεπικοινωνιακού εξοπλισμού.

δ. Η απόκτηση κυριότητας επί τηλεπικοινωνιακού εξοπλισμού και μέσων παροχής τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών και η απόκτηση δικαιωμάτων κυριότητας, χρήσεως ή εκμεταλλεύσεως με αγορά, μίσθωση ή με άλλον τρόπο κινητών ή ακινήτων περιουσιακών στοιχείων ή δικαιωμάτων οπουδήποτε και αν αυτά ευρίσκονται και το δικαίωμα διαθέσεως αυτών ή επιβολής βάρους επί αυτών.

ε. Η ανάπτυξη και εκμετάλλευση νέων υπηρεσιών βάσει των τεχνολογικών εξελίξεων στον τομέα των τηλεπικοινωνιών.

στ. Η σύναψη παντός είδους συμβάσεων ή συμφωνιών με ημεδαπά ή αλλοδαπά φυσικά πρόσωπα, οργανισμούς, εταιρείες ή νομικά πρόσωπα ιδιωτικού ή δημοσίου δικαίου, κράτη και διεθνείς οργανισμούς, περιλαμβανομένων και των διακρατικών οργανισμών που αφορούν στις δραστηριότητες της Εταιρείας.

ζ. Η συμμετοχή σε αλλοδαπούς ή διεθνείς τηλεπικοινωνιακούς ή συναφείς οργανισμούς.

η. Η σύσταση εταιρειών ή κοινοπραξιών, η διαχείριση ή η συμμετοχή σε εταιρείες, κοινοπραξίες ή σε εταιρείες διαχείρισης χαρτοφυλακίου ή η απόκτηση μετοχών των εταιρειών που έχουν ως σκοπό την άσκηση δραστηριοτήτων που συνδέονται άμεσα ή έμμεσα με το σκοπό της Εταιρείας.

θ. Η κατάρτιση τεχνικών και οικονομικών μελετών, η μελέτη και κατασκευή τηλεπικοινωνιακών εγκαταστάσεων, μονάδων ή έργων και η παροχή συναφών υπηρεσιών προς φυσικά ή νομικά πρόσωπα, κράτη ή διεθνείς οργανισμούς, στην ημεδαπή ή την αλλοδαπή στον τομέα των τηλεπικοινωνιών.

ι. Η παροχή τεχνικών και εν γένει συμβουλευτικών υπηρεσιών προς φυσικά ή νομικά πρόσωπα, κράτη ή διεθνείς οργανισμούς στην ημεδαπή ή την αλλοδαπή στον τομέα των τηλεπικοινωνιών.

ια. Η παροχή υπηρεσιών ηλεκτρονικής επεξεργασίας δεδομένων ή χρήσεως ηλεκτρονικών υπολογιστών (περιλαμβανομένων και των συμβουλευτικών υπηρεσιών) προς τρίτους.

ιβ. Η επαγγελματική εκπαίδευση ανθρώπινου δυναμικού, μισθωτών ή μη, για την απασχόλησή τους στην Εταιρεία και η παροχή ή διάθεση εργατικού ή επιστημονικού και εξειδικευμένου τεχνικού προσωπικού προς τρίτους.

ιγ. Η σύναψη δανείων, η παροχή εγγυήσεων, η ανάληψη υποχρεώσεων, η έκδοση συναλλαγματικών, γραμματίων εις διαταγήν, επιταγών, ομολόγων ή ομολογιών ή άλλων αξιολογίων ή τίτλων για λογαριασμό της Εταιρείας.

ιδ. Η παροχή πιστώσεων ή δανείων προς τρίτους και η σύσταση εμπράγματων ασφαλειών επί κινητών ή ακινήτων τρίτων ή η αποδοχή προσωπικών εγγυήσεων εις ασφάλεια των απαιτήσεων της Εταιρείας εκ των ανωτέρω συναλλαγών.

ιε. Η διασφάλιση του απορρήτου των επικοινωνιών σε όλους τους συνδρομητές, συμπεριλαμβανομένων των δημόσιων υπηρεσιών και των Ενόπλων Δυνάμεων, η κατοχύρωση της ασφάλειας των πληροφοριών που σχετίζονται με τα υπάρχοντα ή τα υπό ανάπτυξη επικοινωνιακά συστήματα των δημόσιων υπηρεσιών και των Ενόπλων Δυνάμεων καθώς και με τα διασυμμαχικά επικοινωνιακά συστήματα και η συντήρηση, οργάνωση και ανάπτυξη των συστημάτων επικοινωνιών των δημόσιων υπηρεσιών και των Ενόπλων Δυνάμεων καθώς και η τεχνική υποστήριξη των επικοινωνιών των δημόσιων υπηρεσιών και των Ενόπλων Δυνάμεων, όσον αφορά στην παροχή τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών τις οποίες οι δημόσιες υπηρεσίες και οι Ένοπλες Δυνάμεις ζητούν και λαμβάνουν από την Εταιρεία έναντι ευλόγου τιμήματος και σύμφωνα με τις εκάστοτε εν ισχύ συμβάσεις και συμφωνίες και τις διατάξεις της κείμενης νομοθεσίας.

ιστ. Η ανάληψη κάθε εμπορικής ή άλλης δραστηριότητας, η διενέργεια κάθε υλικής πράξεως ή δικαιοπραξίας άμεσα ή έμμεσα συνδεδεμένης με το σκοπό της Εταιρείας.

Άρθρο 3 Έδρα

Έδρα της Εταιρείας ορίζεται ο Δήμος Αθηναίων
Η Εταιρεία με απόφαση που λαμβάνεται από τα

αρμόδια όργανα της ιδρύει υποκαταστήματα, πρακτορεία και γραφεία αντιπροσωπειών ή άλλα γραφεία σε περιοχές της Ελλάδας ή του εξωτερικού. Σε κάθε απόφαση της Εταιρείας που λαμβάνεται επί των θεμάτων αυτών θα αναφέρονται συνοπτικά οι όροι λειτουργίας και διαχείρισης των ανωτέρω υποκαταστημάτων, πρακτορείων, γραφείων αντιπροσωπειών ή άλλων γραφείων.

Άρθρο 4 Διάρκεια

Η διάρκεια της Εταιρείας ορίζεται σε πενήντα (50) έτη από τη δημοσίευση του παρόντος καταστατικού στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Η διάρκεια της Εταιρείας μπορεί να παραταθεί με απόφαση της Γενικής Συνελεύσεως των μετόχων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β'

ΜΕΤΟΧΙΚΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ - ΜΕΤΟΧΕΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΜΕΤΟΧΩΝ - ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΕΚΑΣΤΗΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ ΜΕΤΟΧΩΝ

Άρθρο 5 Μετοχικό κεφάλαιο

1. Το μετοχικό κεφάλαιο της Εταιρείας ανέρχεται σε εξήντα δισεκατομμύρια πενήντα έξι εκατομμύρια εννιάκοσιες εξήντα δύο χιλιάδες πεντακόσιες (60.056.962.500) δραχμές.

Το μετοχικό κεφάλαιο εκπροσωπείται αρχικά από μία (1) μετοχή, η οποία ανήκει στο Δημόσιο και η οποία μετατρέπεται σε σαράντα επτά εκατομμύρια εκατόν δέκα έξι χιλιάδες εξακόσιες ογδόντα εννέα (47.116.689) μετοχές της κατηγορίας Α, είκοσι εκατομμύρια πενήντα μία χιλιάδες είκοσι (20.051.020) μετοχές της κατηγορίας Β και δώδεκα εκατομμύρια εννιάκοσιες οκτώ χιλιάδες διακόσιες σαράντα μία (12.908.241) μετοχές της κατηγορίας Γ.

Η ως άνω μετατροπή πραγματοποιείται με απόφαση τακτικής ή έκτακτης Γενικής Συνελεύσεως των μετόχων της Εταιρείας, στην οποία συμμετέχει ο Υπουργός Οικονομικών ως εκπρόσωπος του Δημοσίου, το οποίο είναι ο μοναδικός μέτοχος της Εταιρείας.

Οι μετοχές των κατηγοριών Α, Β και Γ είναι κοινές ονομαστικές μετοχές. Η ονομαστική αξία κάθε μετοχής των κατηγοριών αυτών ανέρχεται σε 750 δραχμές.

2. Οι τίτλοι των μετοχών αριθμούνται κατ' αύξοντα αριθμό, αναφέρουν υποχρεωτικά την κατηγορία στην οποία ανήκει έκαστη μετοχή, φέρουν τα υπό του νόμου απαιτούμενα στοιχεία, τη σφραγίδα της Εταιρείας και υπογράφονται από τον Πρόεδρο και ένα προς τούτο εξουσιοδοτημένο μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου της Εταιρείας. Επιτρέπεται η αναπαραγωγή και θέση της σφραγίδας της Εταιρείας και των υπογραφών διά μηχανικών μέσων.

Οι εκδιδόμενοι τίτλοι μετοχών ενσωματώνουν μία ή περισσότερες μετοχές (πολλαπλοί τίτλοι).

3. Η Εταιρεία δύναται να προβεί στην έκδοση προσωρινών τίτλων μετοχών για μία ή περισσότερες κατηγορίες μετοχών. Οι προσωρινά τίτλοι φέρουν τα ανωτέρω αναφερόμενα στην παραγραφο 2 στοιχεία και

αντικαθίστανται με τους οριστικούς τίτλους μετοχών αμέσως μόλις αυτοί εκδοθούν.

Άρθρο 6

Κατηγορίες μετοχών - Αρχική αύξηση μετοχικού κεφαλαίου

Σύμφωνα με το άρθρο 5 του παρόντος καταστατικού, οι μετοχές διακρίνονται σε κατηγορίες ως εξής:

1. Σαράντα επτά εκατομμύρια εκατόν δεκαέξι χιλιάδες εξακόσιες ογδόντα εννέα (47.116.689) μετοχές ονομαστικής αξίας 750 δραχμών αποτελούν την κατηγορία Α μετοχών. Ο αριθμός μετοχών της κατηγορίας Α δεν μπορεί να αυξηθεί με απόφαση της Γενικής Συνελεύσεως των μετόχων της Εταιρείας ή με οποιονδήποτε άλλο τρόπο.

2. Είκοσι εκατομμύρια πενήντα μία χιλιάδες είκοσι (20.051.020) μετοχές ονομαστικής αξίας 750 δραχμών αποτελούν την κατηγορία των μετοχών Β.

Δώδεκα εκατομμύρια διακόσιες ογδόντα τρεις χιλιάδες εξακόσιες πενήντα (12.283.650) επιπλέον μετοχές της κατηγορίας Β ονομαστικής αξίας 750 δραχμών εκδίδονται μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 1993. Τα πρόσωπα που θα αναλάβουν τις μετοχές αυτές, η τιμή εκδόσεως κάθε μετοχής και οι λοιπές λεπτομέρειες που αφορούν στην εκδοση και διάθεση των μετοχών καθορίζονται με απόφαση της Γενικής Συνελεύσεως των μετόχων της Εταιρείας.

Ο ανωτέρω αριθμός μετοχών της κατηγορίας Β δεν μπορεί να αυξηθεί περαιτέρω με απόφαση της Γενικής Συνελεύσεως των μετόχων της Εταιρείας ή με οποιονδήποτε άλλο τρόπο.

3. Δώδεκα εκατομμύρια εννιακόσιες οκτώ χιλιάδες διακόσιες σαράντα μία (12.908.241) μετοχές ονομαστικής αξίας 750 δραχμών αποτελούν την κατηγορία Γ. Οι μετοχές αυτές αρχικά παραμένουν στην κυριότητα του Δημοσίου και δύνανται να μεταβιβάζονται στους ενοχλόμενους και συνταξιούχους της Εταιρείας καθώς και στο επενδυτικό καινόν.

Ο αριθμός μετοχών της κατηγορίας Γ μπορεί εκάστοτε να αυξάνεται με τους ακόλουθους τρόπους:

(α) Με την αυτοδίκαιη μετατροπή μετοχών της κατηγορίας Β σύμφωνα με τους όρους του παρόντος καταστατικού,

(β) σύμφωνα με τους όρους της αμέσως επόμενης παραγράφου 4 του παρόντος άρθρου, και

(γ) με απόφαση της Γενικής Συνελεύσεως των μετόχων της Εταιρείας που λαμβάνεται με την εξαιρετική πλειοψηφία και πλειοψηφία του άρθρου 28 του παρόντος καταστατικού.

4. Το Διοικητικό Συμβούλιο έχει το δικαίωμα για τον πρώτο διάστημα πέντε (5) ετών από τη θέση σε ισχύ του παρόντος καταστατικού, να προβεί με απόφασή του που λαμβάνεται με πλειοψηφία των εννέα (9) από τα έντεκα (11) μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου, στην αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου της Εταιρείας με την εκδοση νέων μετοχών της κατηγορίας Γ, έναντι εισφοράς εις χρημα ή με την έκδοση ομολογιών μεταβιβάσιμων σε μετοχές της Εταιρείας με όρους που καθορίζονται εκάστοτε από το Διοικητικό Συμβούλιο της Εταιρείας κατά τη διακριτική του ευχέρεια όσον αφορά την έκδοση και ιδίως στο δικαίωμα ψήφου, την ονομαστική αξία και την τιμή εκδόσεως των εκδιδόμενων

μετοχών και το δικαίωμα συμμετοχής επί των κερδών της Εταιρείας. Οι μετοχές αυτές μπορούν να αποπληρωθούν σε δόσεις, μετά από σχετική απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου της Εταιρείας, υπό την προϋπόθεση ότι οι μετοχές αυτές δεν θα παρέχουν δικαίωμα ψήφου έως ότου αποπληρωθούν πλήρως.

Το ανωτέρω δικαίωμα του Διοικητικού Συμβουλίου υπόκειται μεταξύ άλλων στους ακόλουθους περιορισμούς:

(α) Στην απαγόρευση αύξησεως του αριθμού των μετοχών της κατηγορίας Α και της κατηγορίας Β σύμφωνα με τα οριζόμενα ανωτέρω στο παρόν άρθρο,

(β) στην απαγόρευση να υπερβεί κατά τη διάρκεια των πέντε (5) αυτών ετών το συνολικό ποσό της ανωτέρω αυξήσεως το εκατό τοις εκατό (100%) του μετοχικού κεφαλαίου της Εταιρείας, όπως αυτό θα διαμορφωθεί με την αύξηση του κεφαλαίου της Εταιρείας που θα πραγματοποιηθεί σύμφωνα με την παράγραφο 2 ανωτέρω του παρόντος άρθρου του καταστατικού της Εταιρείας και

(γ) στην απαγόρευση η ανωτέρω αύξηση να οδηγήσει στη μείωση του συνολικού αριθμού των μετοχών που κατέχουν ο κύριος ή οι κύριαι της κατηγορίας Α σε ποσοστό κατώτερο των ορίων του δεύτερου εδαφίου της παραγράφου 1 του άρθρου 25 του ν. 1914/1990 (ΦΕΚ 178 Α'), όπως αυτό τροποποιήθηκε με την παράγραφο 1 του άρθρου 10 του ν. 2000/1991 (ΦΕΚ 206 Α').

Άρθρο 7

Δικαιώματα έκαστης κατηγορίας μετοχών.

1. Μετοχές της κατηγορίας Α

α. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 4 του παρόντος άρθρου οι κύριαι του εκάστοτε συνόλου των πλήρως αποπληρωμένων μετοχών της κατηγορίας Α διορίζουν τον Πρόεδρο και πέντε (5) μέλη στο Διοικητικό Συμβούλιο της Εταιρείας.

β. Η μεταβίβαση των μετοχών της κατηγορίας Α από το Δημόσιο επιτρέπεται μόνο σε φορείς του δημόσιου τομέα, όπως αυτός επανοριοθετήθηκε με το άρθρο 51 του ν. 1892/1990 (ΦΕΚ 101 Α'), το δικαίωμα όμως ψήφου εκ των μετοχών αυτών ασκείται πάντοτε από τον Υπουργό Οικονομικών σύμφωνα με την παράγραφο 15 του άρθρου δεύτερου του παρόντος νόμου.

2. Μετοχές της κατηγορίας Β

α. Οι κύριαι του συνόλου των πλήρως αποπληρωμένων μετοχών της κατηγορίας Β διορίζουν τέσσερα (4) από τα έντεκα (11) μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου.

β. Η πλήρωση οποιουδήποτε από τους εν συνεχεία περιγραφόμενους όρους έχει σύμφωνα με τις ρυθμίσεις της παρούσας παραγράφου, ως αποτέλεσμα τη μετατροπή όλων των μετοχών της κατηγορίας Β σε ίσο αριθμό μετοχών της κατηγορίας Γ και την απώλεια ή μείωση των δικαιωμάτων της κατηγορίας αυτής μετόχων, σύμφωνα με τα οριζόμενα κατωτέρω στην παράγραφο 4 του παρόντος άρθρου. Στις περιπτώσεις αυτές το Διοικητικό Συμβούλιο αντικαθιστά τις μετοχές της κατηγορίας Β με προς τούτο εκδιδόμενους αντίστοιχους τίτλους μετοχών της κατηγορίας Γ:

(1) Οποιαδήποτε μεταβίβαση μετοχών από τον κύριο ή τους κυρίους των μετοχών της κατηγορίας Β (εκτός των περιπτώσεων (α) μεταβίβασεως σε πρόσωπο το

οποίο άμεσα ή έμμεσα ελέγχει το μεταβιβάζοντα ή ευρίσκεται υπό κοινό έλεγχο με το μεταβιβάζοντα ή ελέγχεται από το μεταβιβάζοντα ή (β) σε άλλο κύριο μετοχών της κατηγορίας Β) ή μείωση του ποσοστού που κατέχουν οι μέτοχοι της κατηγορίας Β σε ποσοστό κάτω του τριάντα τριών εκατό (30%) του συνολικού μετοχικού κεφαλαίου της Εταιρείας, όταν η μείωση αυτή οφείλεται σε μη συμμετοχή των κυρίων των μετοχών της κατηγορίας Β σε αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου της Εταιρείας.

(2) Σε περίπτωση σοβαρής παραβίασεως της νομοθεσίας περί τηλεοπτικών ή των όρων της άδειας της Εταιρείας, που εκδίδεται σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 2075/1992 "περί της οργάνωσης και λειτουργίας του τομέα των τηλεοπτικών" (ΦΕΚ 129 Α'), όπως εκάστοτε ισχύει.

Οι σοβαρές παραβιάσεις θεωρούνται εκείνες, που ορίζονται στη δεύτερη πρόταση του εδαφίου γ' της πρώτης παραγράφου του άρθρου 23 του ν.2075/1992, οι οποίες έχουν επιβεβαιωθεί με αμετάκλητη δικαστική απόφαση.

(3) Σε περίπτωση παραβίασεως των οριζόμενων στο κατωτέρω εδάφιο γ' της παρούσας παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου.

(4) Σε περίπτωση (α) πτωχεύσεως του κυρίου των μετοχών της κατηγορίας Β, ή (β) στην περίπτωση πτωχεύσεως οποιδήποτε προσώπου το οποίο άμεσα ή έμμεσα ελέγχει τον κύριο των μετοχών της κατηγορίας Β. Η μετατροπή των μετοχών της κατηγορίας Β σε μετοχές της κατηγορίας Γ που προκαλείται λόγω της συνδρομής των όρων των ανωτέρω εδαφίων (1) και (4) είναι άμεση και αυτοδίκαιη, χωρίς να απαιτείται για την εφαρμογή της προηγούμενη απόφαση της Γενικής Συνελεύσεως των μετόχων της Εταιρείας.

Η μετατροπή των μετοχών της κατηγορίας Β σε μετοχές της κατηγορίας Γ που προκαλείται λόγω της συνδρομής των όρων των ανωτέρω εδαφίων (2) και (3) εγκρίνεται προηγουμένως από τη Γενική Συνέλευση των μετόχων της Εταιρείας με την απλή απαρτία και πλειοψηφία του άρθρου 27 του παρόντος καταστατικού.

Οι διατάξεις της παρούσας παραγράφου β' δεν εφαρμόζονται επί όσο διάστημα το Δημόσιο παραμένει κύριος των μετοχών της κατηγορίας Β.

γ. Οι μετοχές της κατηγορίας Β δεν μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο ενεχύρου, επικαρπίας ή άλλου βάρους ή εμπράγματος ή ενοχικού δικαιώματος τρίτου στην παραχώρηση ή έγγραφη του οποίου ο κύριος ή οι κύριοι των μετοχών της κατηγορίας Β συνήνεσε ή συνέπραξε.

Τυχόν σύσταση ενεχύρου ή άλλου βάρους ή υπόσχεση μεταβιβάσεως ή συστάσεως ενεχύρου ή επιβολή άλλου βάρους ή κατασχέσεως στις μετοχές της κατηγορίας Β εξ οιασδήποτε μη συμβατικής αιτίας, πρέπει να αρθεί, ακυρωθεί ή ανακληθεί εντός τριμήνου αφής επεβλήθη.

3. Μετοχές της κατηγορίας Γ

α. Με την επιφύλαξη των διατάξεων της αμέσως επόμενης παραγράφου 4 του παρόντος άρθρου, οι κύριοι των πλήρως αποπληρωμένων μετοχών της κατηγορίας Γ εκλέγουν σε Γενική Συνέλευση των μετόχων της κατηγορίας των μετοχών αυτών ένα (1) μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου της Εταιρείας.

β. Το μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου που εκλέγεται από τους κυρίους των μετοχών της κατηγορίας Γ δεν επιτρέπεται να έχει άμεση ή έμμεση εξάρτηση από (α) τον κύριο ή τους κυρίους των μετοχών της κατηγορίας Α ή (β) οποιονδήποτε μέτοχο ο οποίος είναι ή υπήρξε κύριος μετοχών της κατηγορίας Β.

4. Απώλεια δικαιωμάτων μετοχών της κατηγορίας Β

Σε περίπτωση που οι μετοχές της κατηγορίας Β μετατραπούν σε μετοχές της κατηγορίας Γ σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παράγραφο 2 ανωτέρω, ο μέτοχος ή οι μέτοχοι της κατηγορίας αυτής διατηρούν το δικαίωμα διορισμού δύο (2) μελών του Διοικητικού Συμβουλίου της Εταιρείας στην Ιδιαίτερη Συνέλευση των μετόχων της κατηγορίας Γ και εκπέττον τον δικαίωμα διορισμού του Γενικού Διευθυντή της Εταιρείας. Τα υπόλοιπα μέλη τα οποία είχαν δικαίωμα να διοριστούν οι μέτοχοι της κατηγορίας Β εκλέγονται από την Ιδιαίτερη Συνέλευση της κατηγορίας των μετοχών Γ.

5. Δικαίωμα προπώσεως μετόχων επί πώλησεως μετοχών της κατηγορίας Β

α. Σε κάθε περίπτωση που εκ του νόμου ή εκ του παρόντος καταστατικού καθίσταται δυνατή η μεταβίβαση μέρους ή του συνόλου των μετοχών της κατηγορίας Β ή των μετοχών της κατηγορίας Γ στις οποίες αυτές μετατρέπονται ή μετετράπησαν, ο κύριος ή οι κύριοι των μετοχών αυτών υποβάλλουν κατά πρώτο λόγο έγγραφη προσφορά με ταυτόσημους ή ισοδύναμους όρους για τη μεταβίβαση μετοχών στον κύριο ή τους κυρίους των μετοχών της κατηγορίας Α. Στην έγγραφη προσφορά ο κύριος ή οι κύριοι των μετοχών της κατηγορίας Β ορίζουν την τιμή πώλησεως και τους λοιπούς όρους της προσφοράς, και αναφέρουν εάν ο υποψήφιος αγοραστής έχει ενεργό ανάμειξη σε τηλεοπτικούς δραστηριοτήτες καθώς και το είδος των δραστηριοτήτων του. Ο κύριος ή οι κύριοι των μετοχών της κατηγορίας Α οφείλουν να απαντήσουν εγγράφως εντός εξήντα (60) ημερών από την παραλαβή της προσφοράς εάν αποδέχονται την προσφορά και εάν δεσμεύονται να αγοράσουν το σύνολο των μετοχών στην προσφερόμενη τιμή και σύμφωνα με τους όρους της προσφοράς.

Στην περίπτωση κατά την οποία ο κύριος ή οι κύριοι των μετοχών της κατηγορίας Α αποδεχθούν την προσφορά και δεσμευθούν να προβούν στην αγορά των προσφερόμενων μετοχών της κατηγορίας Β σύμφωνα με τους όρους της προσφοράς, η μεταβίβαση των μετοχών της κατηγορίας Β ολοκληρώνεται το βραδύτερο εντός των επόμενων τριάντα (30) ημερών από της ως άνω αποδοχής στην έδρα της Εταιρείας στη συμφωνηθείσα τιμή και σύμφωνα με τους όρους της προσφοράς.

β. Σε περίπτωση κατά την οποία ο κύριος ή οι κύριοι των μετοχών της κατηγορίας Α δεν απαντήσουν εντός της προθεσμίας των εξήντα (60) ημερών που ορίζεται στο εδάφιο α' της παρούσας παραγράφου ή απαντήσουν αρνητικά ή υποβάλλουν πρόταση τροποποιητική της προσφοράς ή δεν δυνηθούν να καταβάλουν το τίμημα για την αγορά των μετοχών, ο κύριος ή οι κύριοι των μετοχών της κατηγορίας Β μπορούν να προβούν στην πώληση του συνόλου (και όχι μόνον μέρους) των προσφερόμενων προς πώληση μετοχών της κατηγορίας Β

προς τον υποψήφιο αγοραστή εντός των επόμενων εκατόν είκοσι (120) ημερών στην ίδια ή υψηλότερη τιμή και με ταυτόσημους ή ισοδύναμους όρους.

Κάθε προσφορά ή μεταβίβαση που αφορά στην κατηγορία Β των μετοχών μετά τη λήξη της ανωτέρω προθεσμίας των εκατόν είκοσι (120) ημερών υπόκειται στο δικαίωμα προτιμώσεως, το οποίο υφίσταται υπέρ του κυρίου ή των κυριών των μετοχών της κατηγορίας Α και ασκείται εκ νέου σύμφωνα με τις διατάξεις του εδαφίου α' της παρούσας παραγράφου.

γ. Υπό την προϋπόθεση ότι υφίσταται σχετική δυνατότητα εκ του νόμου, το δικαίωμα προτιμώσεως, το οποίο υφίσταται υπέρ του κυρίου ή των κυριών των μετοχών της κατηγορίας Α στις προσφερόμενες προς πώληση μετοχές της κατηγορίας Β, ασκείται υπό τους ίδιους όρους υπό του κυρίου ή των κυριών των μετοχών της κατηγορίας Β.

6. Απόκτηση ιδίων μετοχών.

Η Εταιρεία δεν δύναται να αποκτήσει δικές της μετοχές εκτός από τις περιπτώσεις του άρθρου 16 του κ.δ. ν. 2190/1920, όπως συμπληρώθηκε με το π.δ. 14/1993 (ΦΕΚ 6 Α') και όπως εκάστοτε ισχύει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'

ΟΡΓΑΝΑ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

Άρθρο 8

Η διοίκηση της Εταιρείας, η διαχείριση της περιουσίας της και η εν γένει επιδίωξη του σκοπού της ασκείται από το Διοικητικό Συμβούλιο και το Γενικό Διευθυντή, σύμφωνα με τις διατάξεις των επόμενων άρθρων με εξαίρεση τα ζητήματα εκείνα που ανήκουν στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Γενικής Συνελεύσεως των μετόχων της Εταιρείας.

ΤΜΗΜΑ Α'

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Άρθρο 9

Σύνθεση και θητεία του Διοικητικού Συμβουλίου

1. Η Εταιρεία διοικείται από το Διοικητικό Συμβούλιο που αποτελείται από έντεκα (11) μέλη. Τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου της Εταιρείας, τα οποία διορίζονται από την κατηγορία των μετοχών Α και Β πρέπει να διαθέτουν ανάλογα επιστημονικά, τεχνικά ή διοικητικά προσόντα και εμπειρία και η συμμετοχή τους στο Διοικητικό Συμβούλιο της Εταιρείας έχει ως μοναδικό γνώμονα την εξέλιξη και ανάπτυξη της κατά τον πλέον πρόσφορο τρόπο, σύμφωνα με τους σκοπούς του παρόντος καταστατικού.

2. Τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου της Εταιρείας διορίζονται ή εκλέγονται κατά περίπτωση από τους μετόχους της Εταιρείας για τρία (3) χρόνια, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 7 και με την επιφύλαξη της παραγράφου 4 κατωτέρω. Η θητεία τους παρατείνεται αυτοδικαίως, εφόσον τούτο είναι αναγκαίο, μέχρι της εκλογής ή το διορισμό των διαδόχων τους. Η

παράταση αυτή δεν μπορεί να υπερβεί ένα (1) πλήρες έτος μετά τη λήξη της θητείας αυτής.

3. Τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου της Εταιρείας δύναται να επανεκλεγούν ή να επανεδιοριστούν.

4. Σε περίπτωση αύξησεως ή μείωσης του αριθμού των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου, τα οποία μία ή περισσότερες κατηγορίες μετόχων έχουν δικαίωμα να διορίζουν, σύμφωνα με το άρθρο 7 του παρόντος καταστατικού, το Διοικητικό Συμβούλιο συγκαλεί έκτακτη Γενική Συνέλευση της συγκεκριμένης κατηγορίας ή κατηγοριών μετόχων προκειμένου να εκλεγούν ή να διοριστούν τα νέα μέλη.

5. Ο διορισμός ή η εκλογή των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου από τους κυρίους των μετοχών των κατηγοριών Α και Β κοινοποιείται σε όλους τους μετόχους στη Γενική Συνέλευση των μετόχων της Εταιρείας. Η εκλογή μελών του Διοικητικού Συμβουλίου από τους κυρίους των μετοχών της κατηγορίας Γ πραγματοποιείται στην ιδιαίτερη Συνέλευση των μετόχων αυτών, της οποίας η τακτική σύγκληση πραγματοποιείται αμέσως πριν την ετήσια τακτική Γενική Συνέλευση των μετόχων της Εταιρείας. Η ως άνω εκλογή γνωστοποιείται σε όλους τους μετόχους κατά τη Γενική Συνέλευση των μετόχων της Εταιρείας.

6. Τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου τα οποία διορίστηκαν, σύμφωνα με τα ανωτέρω από τους κυρίους των μετοχών των κατηγοριών Α και Β, μπορούν να ανακληθούν και να αντικατασταθούν οποτεδήποτε από τα πρόσωπα που έχουν το δικαίωμα να τους διορίζουν. Τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου, τα οποία εκλέχθηκαν σύμφωνα με τα ανωτέρω από τους κυρίους των μετοχών της κατηγορίας Γ, μπορούν να ανακληθούν και να αντικατασταθούν οποτεδήποτε από την ιδιαίτερη Συνέλευση των κυριών των μετοχών της κατηγορίας Γ. Μετά από αίτηση μετόχων που εκπροσωπούν τουλάχιστον το 1/10 του καταβεβλημένου μετοχικού κεφαλαίου της Εταιρείας, για σπουδαίο λόγο που συντρέχει στο πρόσωπο μέλους του Διοικητικού Συμβουλίου της Εταιρείας, το Μονομελές Πρωτοδικείο της έδρας της Εταιρείας δύναται να ανακαλέσει το μέλος αυτό κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων. Η κενωθείσα θέση πληρούται με διορισμό ή εκλογή μέλους του Διοικητικού Συμβουλίου από την κατηγορία των μετόχων, που είχαν διορίσει ή εκλέξει το μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου που ανακλήθηκε.

7. Στο Διοικητικό Συμβούλιο της Εταιρείας συμμετέχει, σύμφωνα με τους όρους του παρόντος καταστατικού, επιπλέον των ανωτέρω μελών του Διοικητικού Συμβουλίου, ο Επίτροπος Εθνικής Άμυνας. Ο Επίτροπος Εθνικής Άμυνας ορίζεται με απόφαση του Υπουργού Εθνικής Άμυνας. Ο Επίτροπος Εθνικής Άμυνας στον οποίο γνωστοποιείται η ημερήσια διάταξη, δύναται να παρίσταται και να συμμετέχει στις συνεδριάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου της Εταιρείας, κατά τη διάρκεια συζητήσεων ή αποφάσεων λαμβανομένων επί των θεμάτων του άρθρου 21 του παρόντος καταστατικού και επί όσο χρόνο διαρκούν αυτές. Ο Επίτροπος Εθνικής Άμυνας έχει δικαίωμα αρνησικυρίας (το οποίο ασκεί είτε κατά τη διάρκεια της συνεδριάσεως στην οποία συζητείται το συγκεκριμένο θέμα είτε το βραδύτερο πρό της επόμενης συνεδριάσεως του Διοικητικού Συμβουλίου) οπότε απαιτείται έγγραφη γνωστοποίηση της

ασκήσεως του δικαιώματος τούτου στον Πρόεδρο του Διοικητικού Συμβουλίου της Εταιρείας και στο Γενικό Διευθυντή της) επί οποιασδήποτε προτεινόμενης ενέργειας του Διοικητικού Συμβουλίου που αφορά στα ανωτέρω θέματα. Ο Επίτροπος Εθνικής Άμυνας ασκεί το δικαίωμά του της αρνησικυρίας, όσον αφορά στις λαμβανόμενες αποφάσεις ή στις προτεινόμενες κατά τα ανωτέρω ενέργειες ενώπιον του Διοικητικού Συμβουλίου, αιτιολογώντας συγχρόνως την απόφασή του για την άσκηση του δικαιώματος αυτού. Σε περίπτωση ασκήσεως του ως άνω δικαιώματος αρνησικυρίας από τον Επίτροπο Εθνικής Άμυνας, το Διοικητικό Συμβούλιο δύναται με απόφασή του να ζητήσει από τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας την επανεξέταση του θέματος.

Ο Επίτροπος Εθνικής Άμυνας έχει το δικαίωμα να ζητήσει να περιληφθούν στην ημερήσια διάταξη του Διοικητικού Συμβουλίου θέματα, που αναφέρονται στο άρθρο 2 εδάφιο ιε' του παρόντος καταστατικού και να εισηγηθεί ενώπιόν του επί των θεμάτων αυτών.

Σε περίπτωση που ο Υπουργός Εθνικής Άμυνας είτε δεν έχει διορίσει Επίτροπο Εθνικής Άμυνας είτε αυτός, αν και ειδοποιήθηκε έγκαιρα δεν παρέστη, δεν δημιουργείται ακυρότητα των σχετικών αποφάσεων που ελήφθησαν άνευ της παρουσίας του Επιτρόπου Εθνικής Άμυνας.

Σε περίπτωση που ο Υπουργός Εθνικής Άμυνας δεν έχει προβεί στο διορισμό Επιτρόπου Εθνικής Άμυνας, η ημερήσια διάταξη του Διοικητικού Συμβουλίου, η περιέχουσα τα θέματα αρμοδιότητάς του, γνωστοποιείται στον Υπουργό Εθνικής Άμυνας.

8. Ο Γενικός Διευθυντής υποχρεούται να παρίσταται στις συνεδριάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου, ειδοποιούμενος προς τούτο όπως και τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου. Σε περίπτωση κωλύματός του, ο Γενικός Διευθυντής δύναται να εκπροσωπείται στο Διοικητικό Συμβούλιο από αναπληρωτή του, τον οποίο ορίζει για το σκοπό αυτόν.

Άρθρο 10

Αρμοδιότητες του Διοικητικού Συμβουλίου

1. Το Διοικητικό Συμβούλιο είναι αρμόδιο να αποφασίζει για τα θέματα που αναφέρονται κατωτέρω και να ελέγχει τις αποφάσεις του Γενικού Διευθυντή της Εταιρείας.

2. Το Διοικητικό Συμβούλιο έχει τις ακόλουθες εξουσίες :

α. Αποφασίζει τη μακροπρόθεσμη πολιτική και το μακροπρόθεσμο προγραμματισμό των δραστηριοτήτων της Εταιρείας, μετά από εισήγηση του Γενικού Διευθυντή.

β. Εισηγείται επί των υποβαλλομένων εις αυτό, μετά το πέρας κάθε εταιρικής χρήσεως, πρακτικών πεπραγμένων του Γενικού Διευθυντή, των ετήσιων οικονομικών καταστάσεων και της κατά τον κωδ.ν. 2190/1920 εκθέσεως διαχειρίσεως της Εταιρείας και επιπρόσθετα επί των εκθέσεων χρηματοδοτήσεως, προμηθειών και αποτελεσμάτων και τις υποβάλλει στην τακτική Γενική Συνέλευση μαζί με την έκθεση των Ελεγκτών.

Επίσης εγκρίνει μετά το πέρας κάθε εταιρικής χρήσεως την εισήγηση του Γενικού Διευθυντή για τις εξής εκθέσεις, οι οποίες υποβάλλονται στην τακτική Γενική Συνέλευση προς ενημέρωση των μετόχων και του κοινού:

(αα) Κοινωνικό απολογισμό της Εταιρείας,

(αβ) ειδική έκθεση επί της ποιότητας των παρεχόμενων υπηρεσιών και των σχέσεων με τον καταναλωτή, και

(γγ) ειδική έκθεση για την ανταγωνιστική θέση του Ο.Τ.Ε. μέσα στον κλάδο των τηλεπικοινωνιών.

γ. Αποφασίζει επί της προτάσεως του Γενικού Διευθυντή για το προς διανομή ποσό των ετήσιων κερδών της Εταιρείας, σύμφωνα με τους όρους του παρόντος καταστατικού και υποβάλλει την απόφασή του στη Γενική Συνέλευση των μετόχων της Εταιρείας.

δ. Αποφασίζει επί της προτάσεως του Γενικού Διευθυντή για την αύξηση ή μείωση του μετοχικού κεφαλαίου της εταιρείας και την έκδοση κοινών, προνομιούχων, μετά ψήφου ή άνευ ψήφου, μετοχών της Εταιρείας ή ομολογών μετατρέψιμων σε μετοχές μετά ψήφου, μέσα στα πλαίσια των διατάξεων του παρόντος καταστατικού και του νόμου.

ε. Συγκάλει τακτική ή έκτακτη Γενική Συνέλευση των μετόχων της Εταιρείας ή ιδιαίτερες Συνελεύσεις των κατ' ιδίαν κατηγοριών μετόχων, όποτε τούτο προβλέπεται κατά νόμο, απαιτείται ή παρίσταται αναγκαίο ή ζητείται από το Γενικό Διευθυντή.

στ. Εγκρίνει την πρόταση του Γενικού Διευθυντή για τη σύσταση συνδεδεμένων εταιρειών και για την κατάρτιση και υπογραφή των ιδρυτικών τους εγγράφων.

ζ. Εγκρίνει τις εισηγήσεις του Γενικού Διευθυντή για τη σύναψη συμβάσεων αγοράς τηλεπικοινωνιακού και λοιπού εξοπλισμού, οι οποίες τυγχάνουν υποχρεωτικής εγκρίσεως του Διοικητικού Συμβουλίου, σύμφωνα με την παράγραφο 6 του παρόντος άρθρου.

η. Εγκρίνει τις εισηγήσεις του Γενικού Διευθυντή για τη σύναψη συμβάσεων αγοράς ή πωλήσεως ακινήτων ποσού άνω του ενός τοις χιλίσις (0,1%) του κύκλου εργασιών της Εταιρείας του προηγούμενου έτους.

θ. Εγκρίνει τις εισηγήσεις του Γενικού Διευθυντή για την υποθέτηση κανονισμού προσωπικού.

ι. Παρέχει κάθε είδους αναγκαία εξουσιοδότηση και πληρεξουσιότητα προς μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου, διευθυντικά και άλλα στελέχη της Εταιρείας ή τρίτους προς εκπροσώπηση της Εταιρείας, άσκηση εξουσιών που υπάγονται στην αρμοδιότητα του Διοικητικού Συμβουλίου, διενέργεια υλικών ή νομικών πράξεων ή ενεργειών ή ανάληψη άλλων δεσμεύσεων για λογαριασμό της Εταιρείας, εντός των ορίων των αρμοδιοτήτων του και του παρόντος καταστατικού και υπό τους εκάστοτε αποφασιζόμενους όρους.

ια. Αποφασίζει επί των θεμάτων επί των οποίων, σύμφωνα με την παράγραφο 7 του άρθρου 9 του παρόντος καταστατικού και τις διατάξεις του νόμου, ο Επίτροπος Εθνικής Άμυνας εισηγείται στο Διοικητικό Συμβούλιο μετά γνώμη του Γενικού Διευθυντή.

ιβ. Αποφασίζει περί της καταρτίσεως καταλόγου χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων, ο οποίος κοινοποιείται στο Γενικό Διευθυντή προς χρήση του, σύμφωνα με το άρθρο 20 του παρόντος.

ιγ. Διακρίβώνει σύμφωνα με τις διατάξεις του εθνικού δικαίου και του δικαίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, τη νομιμότητα των αποφάσεων που λαμβάνονται και τη διαφάνεια των διαδικασιών που εφαρμόζονται από το Γενικό Διευθυντή.

ιδ. Αποφασίζει επί του μισθού και των εν γένει αποδοχών του Γενικού Διευθυντή.

ιε. Ελέγχει τις αποφάσεις του Γενικού Διευθυντή που

αφορούν στα χορηγηθέντα δάνεια.

Όπου μεταξύ των ανωτέρω εξουσιών γίνεται αναφορά σε εγκρίσεις, οι εγκρίσεις αφορούν στη διακρίβωση ότι οι σχετικές πράξεις είναι σύμφωνες με τους καταστατικούς σκοπούς και τους όρους της άδειας της Εταιρείας η οποία προβλέπεται από την παράγραφο 2 του άρθρου 28 του ν. 2075/1992, η προθεσμία εκδόσεως της οποίας επεκτείνεται δια του παρόντος μέχρι την 30.9.1993, και ότι πληρούνται οι όροι νομιμότητας και διαφάνειας των διαδικασιών και η τήρηση της εθνικής νομοθεσίας και της νομοθεσίας των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Όταν το Διοικητικό Συμβούλιο της Εταιρείας αρνείται να παράσχει την έγκρισή του, οφείλει να το πράξει αιτιολογώντας την κρίση του.

Μετα την πάροδο σαράντα (40) ημερών από τη συνεδρίαση του Διοικητικού Συμβουλίου στην οποία υπεβλήθησαν προς έγκριση αποφάσεις ή εισηγήσεις του Γενικού Διευθυντή, επί των οποίων δεν ελήφθη απόφαση, η σχετική απόφαση ή εισηγήση του Γενικού Διευθυντή θεωρείται ως εγκριθείσα.

3. Πράξεις του Διοικητικού Συμβουλίου, ακόμα και αν είναι εκτός του εταιρικού σκοπού, δεσμεύουν την Εταιρεία έναντι των τρίτων, εκτός αν αποδειχθεί ότι ο τρίτος γνώριζε ή οφείλει να γνωρίζει ότι η ως άνω πράξη έγινε καθ' υπέρβαση του εταιρικού σκοπού.

4. Όλες οι συναλλαγές μεταξύ της Εταιρείας ή οιασδήποτε εκ των θυγατρικών της αφ' ενός και οιασδήποτε μετόχου, ο οποίος είναι ή υπήρξε κύριος των μετοχών της κατηγορίας Β ή εταιρείας συνδεδεμένης με μέτοχο της κατηγορίας αυτής αφ' ετέρου, πρέπει να πραγματοποιούνται :

(α) Με πλήρη διαφάνεια και σύμφωνα με τα εμπορικά συναλλακτικά ήθη και

(β) με όρους στο σύνολό τους τουλάχιστον εξίσου ευνοϊκούς έναντι της Εταιρείας προς αυτούς με τους οποίους θα συνεβαλλετο τρίτος ανεξάρτητος και καταλλήλων προσόντων αντισυμβαλλόμενος, ο οποίος θα παρείχε συγκρίσιμες υπηρεσίες επί αναλόγου βάσεως.

Όλες οι συναλλαγές που αναφέρονται στο παρόν εδάφιο γνωστοποιούνται αμέσως στο Διοικητικό Συμβούλιο, υπό την προϋπόθεση ότι οποιαδήποτε προτεινόμενη ως άνω συναλλαγή ή σειρά συναφών συναλλαγών εντός της αυτής εταιρικής χρήσεως, η οποία (1) δημιουργεί υποχρεώσεις εις βάρος της Εταιρείας για ποσά ίσα ή μεγαλύτερα του ενός τετάρτου τοις εκατό (0,25%) του κύκλου εργασιών της Εταιρείας κατά την αμέσως προηγούμενη εταιρική χρήση και αφορά στην παροχή διαχειριστικών, συμβουλευτικών ή επαγγελματικών υπηρεσιών ή (2) δημιουργεί υποχρεώσεις εις βάρος της Εταιρείας για ποσά ίσα ή μεγαλύτερα του μισού τοις εκατό (0,5%) του κύκλου εργασιών της Εταιρείας κατά την αμέσως προηγούμενη εταιρική χρήση και αφορά στην παροχή εξοπλισμού ή λογισμικού, έχει τύχει της εκ των προτέρων εγκρίσεως τριμελούς Ειδικής Επιτροπής. Η Ειδική αυτή Επιτροπή αποφασίζει με πλειοψηφία των μελών της και αποτελείται από ένα μέλος που ορίζεται από τον Πρόεδρο του Διοικητικού Συμβουλίου και το οποίο και προεδρεύει της Επιτροπής, ένα μέλος που ορίζει ο Γενικός Διευθυντής του Ο.Τ.Ε., και ένα μέλος που ορίζεται από το μέλος ή τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου που εκλέγονται από τους κύριους των μετοχών της κατηγορίας Γ. Κατά τα τρία πρώτα έτη από της δημοσίευσής του παρόντος, το

τελευταίο αυτό μέλος της Ειδικής Επιτροπής θα πρέπει, για όσο διάστημα διαρκεί ο διορισμός του, να έχει την ιδιότητα του κυρίου μετοχών κατηγορίας Γ του Ο.Τ.Ε. και να είναι επίσης υπάλληλος της Εταιρείας. Σε περίπτωση μη εγκρίσεως από την Ειδική αυτή Επιτροπή, ο Γενικός Διευθυντής δύναται να ζητήσει την έγκριση του Διοικητικού Συμβουλίου, οπότε και ακολουθείται η διαδικασία της παραγράφου 6 του παρόντος άρθρου.

Οι ως άνω συναλλαγές, ανεξαρτήτως ύψους, αποτελούν αντικείμενο ειδικής αναφοράς στην ετήσια έκθεση των ελεγκτών της Εταιρείας, η οποία υποβάλλεται στην τακτική Γενική Συνέλευση των μετόχων της.

Οι ρυθμίσεις της παρούσας παραγράφου δεν μπορούν να τροποποιηθούν χωρίς την έγκριση των κυρίων των μετοχών των κατηγοριών Α, Β και Γ, οι οποίοι αποφασίζουν, σύμφωνα με το άρθρο 32 του παρόντος, ως χωριστές κατηγορίες μετόχων σε ιδιαίτερες Συνελεύσεις.

5. Το Διοικητικό Συμβούλιο ενημερώνεται από το Γενικό Διευθυντή ανά τρίμηνο για την πορεία των εργασιών της εταιρείας και για άλλα θέματα που επηρεάζουν τη λειτουργία της. Τα θέματα της ενημέρωσης αυτής είναι ενδεικτικά: η εξέλιξη του κύκλου εργασιών, των επενδύσεων, της χρηματοδότησης, της βελτίωσης της ποιότητας των παρεχόμενων υπηρεσιών, των σχέσεων με τους καταναλωτές, το Κράτος και τις αρχές των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, σοβαρές νομικές υποθέσεις και άλλα συναφή θέματα.

6. Ο Γενικός Διευθυντής υποβάλλει προς έγκριση στο Διοικητικό Συμβούλιο της Εταιρείας τις εισηγήσεις του για τις εξής συμβάσεις προμήθειας τηλεπικοινωνιακού και λοιπού εξοπλισμού:

(αα) Όλες τις συμβάσεις, η αξία καθενιάς των οποίων υπερβαίνει το ποσό που αντιστοιχεί στο μισό τοις εκατό (0,5%) του κύκλου εργασιών του προηγούμενου έτους, σύμφωνα με την παράγραφο 2ζ' ανωτέρω του παρόντος άρθρου,

(ββ) όλες τις λοιπές συμβάσεις, πέραν του σημείου κατά το οποίο η συνολική αξία τους εντός μιας και της αυτής χρήσεως υπερβαίνει το ένα πέμπτο (1/5) της αξίας των επενδύσεων της αμέσως προηγούμενης χρήσεως, σύμφωνα με την παράγραφο 2ζ' ανωτέρω του παρόντος άρθρου.

Εάν το Διοικητικό Συμβούλιο δεν εγκρίνει τις ανωτέρω υπό (αα) και (ββ) εισηγήσεις του Γενικού Διευθυντή, αυτός δύναται να ζητήσει τη γνωμοδότηση Ειδικής Ελεγκτικής Επιτροπής, η οποία απαρτίζεται από πέντε μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου ως εξής: δύο μέλη οριζόμενα από τον Πρόεδρο του Διοικητικού Συμβουλίου, δύο μέλη οριζόμενα από το Γενικό Διευθυντή και ένα μέλος οριζόμενο από το ή τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου που εκλέγονται από τους μετόχους της κατηγορίας μετοχών Γ. Κατά τα τρία πρώτα έτη από της δημοσίευσής του παρόντος το τελευταίο αυτό μέλος της Ειδικής Επιτροπής θα πρέπει, για όσο διάστημα διαρκεί ο διορισμός του, να έχει την ιδιότητα του κυρίου μετοχών κατηγορίας Γ του Ο.Τ.Ε. και να είναι επίσης υπάλληλος της Εταιρείας.

Η Ελεγκτική Επιτροπή εξετάζει τόσο την εισηγήση του Γενικού Διευθυντή η οποία δεν εγκρίθηκε όσο και τη σχετική αιτιολογία για την απόρριψή της από το Διοικητικό Συμβούλιο. Εντός δεκαπέντε (15) ημερών από την ημερομηνία που ζητήθηκε η γνωμοδότησή της

από το Γενικό Διευθυντή, η Ελεγκτική Επιτροπή είναι υποχρεωμένη να παραδώσει στον Πρόεδρο του Διοικητικού Συμβουλίου μη εμπιστευτική έκθεση στην οποία συμπεριλαμβάνονται οι απόψεις κάθε μέλους της και η γνωμοδότησή της προς το Διοικητικό Συμβούλιο σχετικά με την νομιμότητα και τη διαφάνεια των διαδικασιών που ακολουθήθηκαν στην εξεταζόμενη περίπτωση.

Η έκθεση της Ελεγκτικής Επιτροπής διανέμεται από τον Πρόεδρο του Διοικητικού Συμβουλίου της Εταιρείας στα μέλη του εντός σαράντα οκτώ (48) ωρών, ο οποίος και τα καλεί σε συνεδρίαση του Διοικητικού Συμβουλίου προς επανεξέταση του ανακείμενου ζητήματος το αργότερο εντός των επόμενων δεκαπέντε (15) ημερών. Σε περίπτωση εκ νέου απορρίψεως της εισηγήσεως του Γενικού Διευθυντή, αυτός, εφόσον κρίνει ότι το Δημόσιο διά των εκπροσώπων του παρεμποδίζει την εκ μέρους του άσκηση των ανατιθέμενων στον κύριο ή τους κυρίους των μετοχών της κατηγορίας Β καθηκόντων, δύναται να προσφύγει άμεσα στις υπηρεσίες της ΕΕΤ, σύμφωνα με το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 14 του άρθρου 9 του ν. 2075/1992, της αναφερόμενης διαφοράς θεωρούμενης κατά το παρόν ως διαφοράς μεταξύ Κράτους και τηλεπικοινωνιακής επιχείρησης. Η απόφαση της ΕΕΤ είναι δεσμευτική για το Διοικητικό Συμβούλιο του Ο.Τ.Ε..

Άρθρο 11 **Συγκρότηση Διοικητικού Συμβουλίου** **Εκπροσώπηση**

1. Το Διοικητικό Συμβούλιο, αμέσως μετά την εκλογή του ή το διορισμό των μελών του, συγκροτείται σε σώμα και εκλέγει μεταξύ των μελών του έναν ή περισσότερους Αντιπροέδρους.

2. Το Διοικητικό Συμβούλιο δύναται να ουνιστά επιτροπή ή επιτροπές απαρτιζόμενες από μέλη του. Το Διοικητικό Συμβούλιο καθορίζει τις εξουσίες των ανωτέρω επιτροπών.

3. Το Διοικητικό Συμβούλιο δύναται επίσης να εξουσιοδοτεί άλλα στελέχη της Εταιρείας, προσδιορίζοντας, σε κάθε περίπτωση, τις εξουσίες που παρέχονται στα εν λόγω πρόσωπα.

4. Ο Πρόεδρος διευθύνει τις συνεδριάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου. Τον Πρόεδρο, απουσιάζοντα ή κωλύμενο, αναπληρώνει ως προς το σύνολο των αρμοδιοτήτων του ο Αντιπρόεδρος, ο οποίος σε περίπτωση κωλύματος ή απουσίας αναπληρώνεται από το δεύτερο Αντιπρόεδρο του Διοικητικού Συμβουλίου, εάν έχει εκλεγεί δεύτερος Αντιπρόεδρος, ο οποίος αναπληρώνεται επίσης σε περίπτωση κωλύματος ή απουσίας του από το αρχαιότερο μέλος.

Άρθρο 12 **Αναπλήρωση κενωθείσης θέσεως μέλους του** **Διοικητικού Συμβουλίου**

Επιφυλασσομένων των ρυθμίσεων του άρθρου 9 του παρόντος, εάν για οποιονδήποτε λόγο κενωθεί θέση μέλους του Διοικητικού Συμβουλίου, τα μέλη που απομένουν, εφόσον απομένουν μέλη τα οποία διορίστηκαν ή εκλέχθηκαν από τους κυρίους των μετοχών της ίδιας κατηγορίας ή των ίδιων κατηγοριών, ορίζουν αντικαταστάτη για το υπόλοιπο της θητείας του μέλους του

οποίου η θέση κενώθηκε. Το κατά τα ανωτέρω οριζόμενο μέλος διορίζεται από το Διοικητικό Συμβούλιο και ο διορισμός αυτός υποβάλλεται προς επικύρωση στην αμέσως επόμενη τακτική ή έκτακτη Γενική Συνέλευση της σχετικής κατηγορίας ή κατηγοριών μετόχων. Οι πρόεδροι του μέλους ή των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου που διορίστηκαν με τον τρόπο αυτό θεωρούνται έγκυρες, ακόμη και αν η εκλογή τους δεν εγκριθεί από τη Γενική Συνέλευση.

Κατεξάφραση, εάν κενωθεί θέση μέλους, το οποίο έχει εκλεγεί από τους κυρίους των μετοχών της κατηγορίας Γ, οι μέτοχοι της ανωτέρω κατηγορίας επιβεβαιώνουν το διορισμό ή αντικαθιστούν τον προσωρινό αντικαταστάτη που διορίστηκε ή εκλέγουν τον αντικαταστάτη κατά περίπτωση σε ιδιαίτερη Συνέλευση των μετόχων της κατηγορίας αυτής, η οποία συγκαλείται από το Διοικητικό Συμβούλιο της Εταιρείας εντός τριάντα (30) ημερών από την ημέρα κενώσεως της ανωτέρω θέσεως με ψηφοφορία, στην οποία εφαρμόζονται οι κανόνες περί απλής απαρτίας και πλειοψηφίας που ισχύουν βάσει του παρόντος καταστατικού. Οι ρυθμίσεις του παρόντος άρθρου δεν εφαρμόζονται, εφόσον ο αριθμός των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου που απομένουν είναι μικρότερος των τριών. Στις περιπτώσεις αυτές η κενωθείσα θέση συμπληρώνεται με αποφάσεις κάθε χωριστής κατηγορίας μετόχων.

Άρθρο 13 **Σύγκληση του Διοικητικού Συμβουλίου**

Το Διοικητικό Συμβούλιο συνεδριάζει μετά από πρόσκληση του Προέδρου του σύμφωνα με τους όρους της ισχύουσας νομοθεσίας. Συγκαλείται επίσης οποτεδήποτε από τον Πρόεδρό του, εφόσον το ζητήσουν δύο (2) μέλη του.

Άρθρο 14 **Αντιπροσώπηση μελών-Απαρτία-Πλειοψηφία**

1. Μέλος που απουσιάζει μπορεί να εκπροσωπείται μόνο από άλλο μέλος. Κάθε μέλος μπορεί να εκπροσωπεί κατ' ανώτατο όριο ένα μέλος που απουσιάζει.

2. Το Διοικητικό Συμβούλιο ευρίσκεται σε απαρτία και συνεδριάζει έγκυρα, όταν παρίστανται αυτοπροσώπως σε αυτό τουλάχιστον έξι (6) μέλη.

3. Οι αποφάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου λαμβάνονται με απόλυτη πλειοψηφία των παρόντων και αντιπροσωπευόμενων μελών, εκτός αν άλλως ορίζεται στο παρόν καταστατικό.

Άρθρο 15 **Πρακτικά Διοικητικού Συμβουλίου**

1. Οι συζητήσεις και οι αποφάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου καταχωρούνται σε πρακτικά, που επικυρώνονται αμέσως ή στην αμέσως επόμενη συνεδρίαση.

2. Αντίγραφα και αποσπάσματα των πρακτικών του Διοικητικού Συμβουλίου επικυρώνονται από τον Πρόεδρο ή τον αναπληρωτή του.

Άρθρο 16 **Αποζημίωση μελών Διοικητικού Συμβουλίου**

1. Στα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου μπορεί να

χορηγηθεί αποζημίωση κατά συνεδρίαση, το ποσό της οποίας καθορίζεται από την τακτική Γενική Συνέλευση των μετόχων της Εταιρείας με ειδική απόφαση.

2. Κάθε άλλη αμοιβή ή αποζημίωση των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου, πέραν εκείνης που οφείλεται σε αυτά για υπηρεσίες τους που παρέχονται στην Εταιρεία επί τη βάση ειδικής σχέσεως μισθώσεως εργασίας ή εντολής, βαρύνει την Εταιρεία, εφόσον εγκριθεί με ειδική απόφαση της τακτικής Γενικής Συνελεύσεως των μετόχων της Εταιρείας.

3. Δάνεια της Εταιρείας σε μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου ή το Γενικό Διευθυντή της Εταιρείας, που προβλέπονται στο άρθρο 23α του κωδ. ν. 2190/1920, σε συγγενείς αυτών μέχρι και του τρίτου βαθμού εξ αιματος ή αγχιστείας, συμπεριλαμβανομένων των συζύγων αυτών καθώς και σε εταιρείες με τις οποίες αυτά συνδέονται ή από τις οποίες εξαρτώνται καθώς και η παροχή πιστώσεων σε αυτούς ή η παροχή εγγυήσεων υπέρ αυτών σε τρίτους, απαγορεύονται απολύτως και είναι άκυρα.

Εξαιρουμένων των συναλλαγών που προβλέπονται στην παράγραφο 4 του άρθρου 10 του παρόντος, κάθε άλλη συμφωνία η οποία έχει συναφθεί μεταξύ της Εταιρείας και των προαναφερόμενων προσώπων απαγορεύεται απολύτως και είναι άκυρη, εάν δεν έχει προηγουμένως εγκριθεί με ειδική απόφαση της Γενικής Συνελεύσεως των μετόχων της Εταιρείας. Τέτοια έγκριση δεν χορηγείται, εάν αντίθενται σε αυτή μέτοχοι που εκπροσωπούν το ένα τρίτο (1/3) τουλάχιστον του μετοχικού κεφαλαίου το οποίο εκπροσωπείται στη συνέλευση.

Η απαγόρευση αυτή δεν ισχύει προκειμένου περί συμβάσεων μη εξερχομένων των ορίων της τρέχουσας συναλλαγής της Εταιρείας με τους πελάτες της.

4. Δάνεια της Εταιρείας προς τρίτους καθώς και η παροχή πιστώσεων σε αυτούς με οποιονδήποτε τρόπο ή η παροχή εγγυήσεων υπέρ αυτών με σκοπό την απόκτηση από αυτούς μετοχών της Εταιρείας, απαγορεύονται απολύτως και είναι άκυρα.

5. Από τη ρύθμιση αυτήν εξαιρείται η περίπτωση χορηγήσεως δανείων στους εργαζόμενους ή και τους συνταξιούχους της Εταιρείας για την αγορά μετοχών της Εταιρείας.

Άρθρο 17

Απαγόρευση ανταγωνισμού

1. Απαγορεύεται στα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου, στο Γενικό Διευθυντή, στους Διευθυντές και στο προσωπικό της Εταιρείας να ενεργούν κατά περίπτωση ή κατ' επάγγελμα, χωρίς άδεια της Γενικής Συνελεύσεως των μετόχων της Εταιρείας, για δικό τους λογαριασμό ή για λογαριασμό τρίτων, εμπορικές πράξεις συναφείς με τους σκοπούς της Εταιρείας ή να είναι μέλη Διοικητικού Συμβουλίου, διευθυντικά στελέχη, υπάλληλοι ή ανηπρόσωποι εταιρειών που έχουν συναφείς σκοπούς με αυτούς που επιδιώκει η Εταιρεία καθώς και να μετέχουν σε ομόρρυθμη εταιρεία ή να κατέχουν σημαντική συμμετοχή στο κεφάλαιο εταιρείας άλλης μορφής που έχει συναφείς σκοπούς.

2. Η απαγόρευση της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου δεν ισχύει για τα ως άνω πρόσωπα που διορίζονται ή προτείνονται προς πρόσληψη από τον κύριο ή τον κύριους των μετοχών της κατηγορίας Β, υπό

την προϋπόθεση ότι τα πρόσωπα αυτά δεν θα προβαίνουν σε πράξεις ανταγωνιστικές προς τις δραστηριότητες της Εταιρείας.

3. Σε περίπτωση παραβάσεως της ανωτέρω διατάξεως, η Εταιρεία έχει δικαίωμα για αποζημίωση, σύμφωνα με τις παραγράφους 2 και 3 του άρθρου 23 του κωδ.ν. 2190/1920.

Άρθρο 18

Ευθύνη των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου

1. Κάθε μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου της Εταιρείας και ο Γενικός Διευθυντής ευθύνονται έναντι της Εταιρείας κατά τη διοίκηση και διαχείριση των εταιρικών υποθέσεων σύμφωνα με τις διατάξεις του κωδ.ν. 2190/1920.

2. Ο Επίτροπος Εθνικής Άμυνας υποχρεούται σε αυστηρή τήρηση των απορρητών της Εταιρείας ως αν ήταν μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου της Εταιρείας.

ΤΜΗΜΑ Β'

ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Άρθρο 19

Διορισμός και θητεία Γενικού Διευθυντή

Ο Γενικός Διευθυντής της Εταιρείας διορίζεται από τον κύριο ή τους κυρίους των μετοχών της κατηγορίας Β, μετά από απόφαση από το Διοικητικό Συμβούλιο της Εταιρείας εν συνεδρίασει το οποίο συγκαλείται άμεσα μετά την ανακοίνωση στον Πρόεδρο του ονόματος του Γενικού Διευθυντή υπό του κυρίου ή των κυριών των μετοχών της κατηγορίας Β. Ο Γενικός Διευθυντής της Εταιρείας πρέπει να διαθέτει τα ανάλογα επιστημονικά, τεχνικά ή διοικητικά προσόντα και εμπειρία και να διευθύνει την Εταιρεία με μοναδικό γνώμονα την εξέλιξη και ανάπτυξη της κατά τον πλέον πρόσφορο τρόπο, σύμφωνα με τους σκοπούς του παρόντος καταστατικού.

Η θητεία του Γενικού Διευθυντή είναι τριετής και ανανεώσιμη.

Το Διοικητικό Συμβούλιο ή η Γενική Συνέλευση των μετόχων της Εταιρείας μπορούν να ζητήσουν την αντικατάσταση του Γενικού Διευθυντή για σπουδαίο λόγο. Στην περίπτωση αυτήν ο κύριος ή οι κύριοι των μετοχών της κατηγορίας Β αντικαθιστούν, ως έχουν δικαίωμα, το Γενικό Διευθυντή και διορίζουν άλλο Γενικό Διευθυντή, ο οποίος πληροί τα αναγκαία προσόντα κατά τα ανωτέρω.

Άρθρο 20

Αρμοδιότητες του Γενικού Διευθυντή

1. Ο Γενικός Διευθυντής έχει όλες τις αρμοδιότητες διοικήσεως και διαχειρίσεως, οι οποίες δεν ανατίθενται ειδικά στο Διοικητικό Συμβούλιο ή στη Γενική Συνέλευση της Εταιρείας με το παρόν καταστατικό. Ο Γενικός Διευθυντής έχει εξουσία να προβεί σε οποιαδήποτε πράξη συναφή με τη διοίκηση και τη λειτουργία της Εταιρείας και έχει κάθε άλλη αρμοδιότητα ή εξουσία η οποία του ανατίθεται με το παρόν καταστατικό.

2. Ο Γενικός Διευθυντής έχει ενδεικτικά τις ακόλουθες αρμοδιότητες :

α. Υποβάλλει στο Διοικητικό Συμβούλιο της Εταιρείας τις προτάσεις, εισηγήσεις ή αιτήματα που προβλέπονται

στην παράγραφο 2 εδάφια α' έως θ' και στην παράγραφο 6 του άρθρου 10 του παρόντος καταστατικού.

β. Μερικά για την εξασφάλιση των χρηματοδοτικών αναγκών της Εταιρείας, με τον περιορισμό ότι ο λόγος δανειακών κεφαλαίων προς ίδια κεφάλαια δεν υπερβαίνει το 1:1, με αύξηση των ιδίων κεφαλαίων, έκδοση ομολογιών και άλλων κατηγοριών μη μετατρέψιμων σε μετοχές πύλων, ενεργώντας μέσα στα πλαίσια των αρμοδιοτήτων και εξουσιοδοτήσεων που του παρέχουν ο νόμος, το καταστατικό και οι εκάστοτε αποφάσεις της Γενικής Συνελεύσεως και του Διοικητικού Συμβουλίου.

γ. Ενεργώντας μέσα στα πλαίσια του ανωτέρω περιορισμού του λόγου δανειακών κεφαλαίων προς ίδια κεφάλαια, για τη σύναψη δανειακών συμβάσεων, ζητά προσφορές από τουλάχιστον πέντε χρηματοπιστωτικά ιδρύματα, ένα τουλάχιστον των οποίων επιλέγεται από κατάλογο τέτοιων ιδρυμάτων που έχει κοινοποιήσει το Διοικητικό Συμβούλιο στο Γενικό Διευθυντή.

δ. Εκπροσωπεί την Εταιρεία ενώπιον κάθε τρίτου, εντός των πλαισίων των αρμοδιοτήτων του και παρέχει κάθε είδους αναγκαία εξουσιοδότηση και πληρεξουσιότητα, περιλαμβανομένης της παραχώρησης μεμονωμένων αρμοδιοτήτων ή δέσμης αρμοδιοτήτων προς διευθυντικά και άλλα στελέχη της Εταιρείας ή τρίτους προς εκπροσώπηση της Εταιρείας, διενέργειας υλικών ή νομικών πράξεων ή ενεργειών ή ανάληψης άλλων δεσμεύσεων για λογαριασμό της Εταιρείας, πάντοτε εντός των ορίων των αρμοδιοτήτων του και του παρόντος καταστατικού και υπό τους εκάστοτε αποφασιζόμενους όρους.

ε. Καταρτίζει τους κάθε είδους κανονισμούς της Εταιρείας που αφορούν στη λειτουργία και υλοποίηση των σκοπών της Εταιρείας, εντός των ορίων της ισχύουσας νομοθεσίας, με την επιφύλαξη της παραγράφου 2θ' του άρθρου 10 του παρόντος καταστατικού.

στ. Αποφασίζει για τα θέματα του ανθρώπινου δυναμικού της Εταιρείας μέσα στα πλαίσια του νόμου, των κανονισμών και των συμβατικών υποχρεώσεων του Ο.Τ.Ε.

ζ. Συνιστά επιτροπές για ειδικά θέματα και τους αναθέτει αρμοδιότητες.

3. Αν δεν ορίζεται διαφορετικά στο παρόν καταστατικό, οι αρμοδιότητες του Γενικού Διευθυντή είναι αποκλειστικές και δεν τροποποιούνται ή μεταβάλλονται με αποφάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου ή της Γενικής Συνελεύσεως των μετόχων της Εταιρείας.

4. Οι εισηγήσεις ή αποφάσεις του Γενικού Διευθυντή που υπόκεινται σε έγκριση του Διοικητικού Συμβουλίου, αφής εγκριθούν, δεσμεύουν την Εταιρεία.

5. Οι προτάσεις του Γενικού Διευθυντή, που εγκρίνονται από το Διοικητικό Συμβούλιο και υποβάλλονται στη Γενική Συνέλευση των μετόχων της Εταιρείας προς λήψη αποφάσεως, δεσμεύουν την Εταιρεία αφής εγκριθούν.

Άρθρο 21

Υπηρεσία Ειδικών Δικτύων - Λήψη αποφάσεων Διοικητικού Συμβουλίου επί θεμάτων που αφορούν στην εθνική άμυνα, ασφάλεια και δημόσια τάξη.

1. Συνιστάται στον Ο.Τ.Ε. ανεξάρτητη Υπηρεσία Ειδικών Δικτύων, που έχει ως σκοπό την εξυπηρέτηση των Ενόπλων Δυνάμεων και των δημόσιων υπηρεσιών που είναι αρμόδιες για θέματα εθνικής ασφάλειας και

δημόσιας τάξης. Η λειτουργία και οι αρμοδιότητές της ορίζονται από την εκάστοτε ισχύουσα νομοθεσία.

2. Κατ' εξαίρεση από τις διατάξεις του άρθρου 14 του παρόντος περί της απαιτούμενης απαρτίας και πλειοψηφίας, ο Επίτροπος Εθνικής Άμυνας έχει δικαίωμα αρνητικότητας όσον αφορά στη λήψη αποφάσεων του Διοικητικού Συμβουλίου επί των εξής θεμάτων που αφορούν στις Ενοπλες Δυνάμεις και στις Δημόσιες Υπηρεσίες που είναι αρμόδιες για θέματα εθνικής ασφάλειας και δημόσιας τάξης:

α. Εάν υφίσταται ενδεχόμενο καινολογήσεως εμπειρευτικής ή απόρρητης επικοινωνίας των ανωτέρω υπηρεσιών.

β. Εάν προτείνεται η κατάργηση, διακοπή ή μείωση υπηρεσίας, εγκαταστάσεως ή δικτύου που παρέχεται στις ανωτέρω υπηρεσίες ή προτείνεται η κατάργηση, διακοπή ή μείωση των υπηρεσιών συντηρήσεως ή της τεχνικής υποστηρίξεως που παρέχεται στις Ενοπλες Δυνάμεις και στις δημόσιες υπηρεσίες που είναι αρμόδιες για θέματα εθνικής ασφάλειας και δημόσιας τάξης.

γ. Εάν προτείνεται αύξηση των τιμολογίων για την παροχή εγκαταστάσεων ή δικτύων στις ανωτέρω υπηρεσίες σε ποσό μεγαλύτερο από την αύξηση των τιμολογίων των άλλων συνδρομητών, εκτός εάν η αύξηση αυτή των τιμολογίων οφείλεται σε νέες ή βελτιωμένες υπηρεσίες, εγκαταστάσεις ή δίκτυα που παρέχονται σε αυτές. Σε κάθε περίπτωση στις Ενοπλες Δυνάμεις και στις δημόσιες υπηρεσίες που είναι αρμόδιες για θέματα εθνικής ασφάλειας και δημόσιας τάξης αναγνωρίζεται, τηρουμένων των διατάξεων περί ανταγωνισμού, καθεστώς του μάλλον ευνοούμενου πελάτη για όμοιες υπηρεσίες που προσφέρονται σε αυτές.

δ. Επί θεμάτων αναφερόμενων στην πρόσληψη, τοποθέτηση ή απασχόληση προσωπικού και επί κάθε προτάσεως μειώσεως του απασχολούμενου προσωπικού στην Υπηρεσία Ειδικών Δικτύων ή άλλων υπηρεσιών που εξυπηρετούν Διασυμμαχικά Δίκτυα ή τις Ενοπλες Δυνάμεις και τις δημόσιες υπηρεσίες που είναι αρμόδιες για θέματα εθνικής ασφάλειας και δημόσιας τάξης καθώς και επί κάθε προτάσεως μειώσεως του απασχολούμενου προσωπικού σε οποιαδήποτε άλλη υπηρεσία που θα δημιουργηθεί.

ε. Επί των θεμάτων του εδαφίου ιε' του άρθρου 2 του παρόντος καταστατικού, με την εξαίρεση των θεμάτων που αναφέρονται στα τιμολόγια για τα οποία ισχύει η ρύθμιση του ανωτέρω εδαφίου γ'.

Άρθρο 22

Κατάσταση έκτακτης εθνικής ανάγκης

1. Σε περιπτώσεις πολέμου, επιστρατεύσεως εξαιτίας εξωτερικών κινδύνων ή άμεσης απειλής της εθνικής ασφάλειας καθώς και σε περίπτωση εκδηλώσεως ένοπλου κινήματος για την ανατροπή του δημοκρατικού πολιτεύματος και υπό την προϋπόθεση ότι έχει ψηφιστεί νόμος ο οποίος κηρύσσει τη χώρα σε κατάσταση πολιορκίας, σύμφωνα με το άρθρο 48 του Συντάγματος, η Κυβέρνηση δύναται να αναλάβει τον έλεγχο και τη διοίκηση της Εταιρείας διά του ή των εκπροσώπων της στο Διοικητικό Συμβούλιο της Εταιρείας και μόνο για το απολύτως αναγκαίο χρονικό διάστημα διάρκειας της καταστάσεως αυτής.

Το Διοικητικό Συμβούλιο, ο Γενικός Διευθυντής και

το προσωπικό της Εταιρείας οφείλουν κατά το διάστημα τούτο να συνεργασθούν πλήρως με τις κρατικές αρχές. Τυχόν αξίωση αποζημίωσης της Εταιρείας διέπεται από την εκάστοτε ισχύουσα νομοθεσία περί επιτάξεων.

2. Προς αντιμετώπιση άλλων εκτάκτων ή απρόβλεπτων εθνικών αναγκών είναι δυνατόν, σύμφωνα με τις ρυθμίσεις της παραγράφου 6 του άρθρου 4 του ν. 2075/1992 (ΦΕΚ 129 Α') να επιβάλλονται μονομερώς από το Δημόσιο υποχρεώσεις στην Εταιρεία μόνο εάν:

(α) Το Δημόσιο αποζημιώνει την Εταιρεία κατά νόμο για τις δαπάνες τις οποίες υπέστη κατά την εκπλήρωση των ως άνω υποχρεώσεων.

(β) σύμφωνα με τους όρους της σχετικής άδειας και (γ) για όσο διάστημα διαρκεί η έκτακτη ή απρόβλεπτη ανάγκη.

Το Διοικητικό Συμβούλιο, ο Γενικός Διευθυντής και το προσωπικό της Εταιρείας οφείλουν κατά το διάστημα αυτό να συνεργασθούν πλήρως με τις κρατικές αρχές.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ'

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΩΝ ΜΕΤΟΧΩΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

Άρθρο 23

Αρμοδιότητα Γενικής Συνελεύσεως των μετόχων της Εταιρείας

1. Η Γενική Συνέλευση των μετόχων της Εταιρείας είναι το ανώτατο όργανό της και δικαιούται να αποφασίζει για κάθε υπόθεση που αφορά στην Εταιρεία, εκτός αν άλλως ορίζεται στο παρόν καταστατικό.

2. Κάθε κύριος πλήρως αποπληρωμένων μετοχών με δικαίωμα ψήφου, ανεξαρτήτως της κατηγορίας στην οποία αυτές ανήκουν, συμμετέχει στη Γενική Συνέλευση των μετόχων της Εταιρείας, αναλογα με τον αριθμό των μετοχών τις οποίες κατέχει, εκάστη των οποίων παρέχει δικαίωμα μιας ψήφου.

3. Επί όσο διάστημα το μετοχικό κεφάλαιο της Εταιρείας διαχωρίζεται σε περισσότερες κατηγορίες μετοχών, όλα τα εις το παρόν καταστατικό οριζόμενα, οι κύριοι των μετοχών των κατηγοριών Α, Β και Γ συμμετέχουν στη Γενική Συνέλευση των μετόχων της Εταιρείας διατεταγμένοι μιας ψήφου ανά μετοχή, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος καταστατικού.

4. Οι αποφάσεις της Γενικής Συνελεύσεως δεσμεύουν όλους τους μετόχους που απουσιάζουν ή διαφωνούν.

Άρθρο 24

Σύγκληση Γενικής Συνελεύσεως των μετόχων της Εταιρείας

1. Η Γενική Συνέλευση των μετόχων της Εταιρείας συγκληθεί από το Διοικητικό Συμβούλιο και συνέρχεται κανονικά στην έδρα της Εταιρείας τουλάχιστον μια φορά το χρόνο, πάντοτε μέσα στους πρώτους πέντε μήνες από τη λήξη κάθε οικονομικού έτους. Το Διοικητικό Συμβούλιο δύναται να συγκαλέσει τη Γενική Συνέλευση των μετόχων της Εταιρείας σε έκτακτη συνεδρίαση όταν το κρίνει σκόπιμο.

2. Η πρόσκληση για τη σύγκληση έκαστης Γενικής Συνελεύσεως των μετόχων της Εταιρείας, με εξαίρεση επαναληπτικές συνελεύσεις και εκείνες που εξορίζονται με αυτές, δημοσιεύεται, σύμφωνα με τα

οριζόμενα στο παρόν καταστατικό, είκοσι (20) τουλάχιστον ημέρες πριν από την οριζόμενη ημερομηνία της συνεδριάσεώς της. Στις προθεσμίες αυτές συνυπολογίζονται και οι εξαιρετέες ημέρες. Η ημέρα δημοσίευσεως της προσκλήσεως της Γενικής Συνελεύσεως και η ημέρα συνεδριάσεώς της δεν υπολογίζονται. Η ημέρα της συνεδριάσεως της Γενικής Συνελεύσεως δεν πρέπει να είναι εξαιρετέα.

Άρθρο 25

Πρόσκληση

Ημερήσια διάταξη της Γενικής Συνελεύσεως των μετόχων της Εταιρείας

1. Η πρόσκληση της τακτικής ή έκτακτης Γενικής Συνελεύσεως των μετόχων της Εταιρείας και οποιασδήποτε επαναληπτικής Γενικής Συνελεύσεως περιλαμβάνει κατ'ελάχιστο το οίκημα, την ημερομηνία και την ώρα της συνεδριάσεως καθώς και τα θέματα της ημερήσιας διάταξης. Ο Γενικός Διευθυντής της Εταιρείας προετοιμάζει την ημερήσια διάταξη και καθορίζει το περιεχόμενό της που εγκρίνεται από το Διοικητικό Συμβούλιο της Εταιρείας. Η πρόσκληση τοιχοκολλάται σε εμφανή θέση του καταστήματος της Εταιρείας. Η πρόσκληση ταχυδρομείται επίσης στους μετόχους στη δηλωθείσα διεύθυνσή τους τουλάχιστον είκοσι (20) ημέρες πριν τη Γενική Συνέλευση των μετόχων της Εταιρείας και δημοσιεύεται ως εξής:

(α) Στο τεύχος Ανωνύμων Εταιρειών και Εταιρειών Περιορισμένης Ευθύνης της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως, σύμφωνα με το άρθρο 3 του από 16 Ιανουαρίου 1930 π.δ./τος 'Περί Δελτίου Ανωνύμων Εταιρειών'.

(β) σε μία ημερήσια πολιτική εφημερίδα που εκδίδεται στην Αθήνα η οποία, κατά την κρίση του Διοικητικού Συμβουλίου, έχει ευρεία κυκλοφορία σε ολόκληρη τη χώρα και επιλέγεται μεταξύ των εφημερίδων του άρθρου 3 του ν.δ. 3757/1957, όπως ισχύει σήμερα.

(γ) σε μία ημερήσια οικονομική εφημερίδα από εκείνες που ορίζονται με απόφαση του Υπουργού Εμπορίου, σύμφωνα με το άρθρο 26 παρ.2γ του κωδ.ν.2190/1920.

(δ) σε μία διεθνή ημερήσια οικονομική εφημερίδα ή εβδομαδιαίο οικονομικό έντυπο, που εκδίδεται στην αλλοδαπή.

2. Η πρόσκληση αυτή δημοσιεύεται δέκα (10) ημέρες πριν τη Γενική Συνέλευση των μετόχων της Εταιρείας στο Τεύχος Ανωνύμων Εταιρειών και Εταιρειών Περιορισμένης Ευθύνης της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως και είκοσι (20) ημέρες πριν τη Γενική Συνέλευση στις παραπάνω εφημερίδες. Στις περιπτώσεις επαναληπτικών Γενικών Συνελεύσεων οι παραπάνω προθεσμίες συντέμνονται στο ήμισυ.

3. Δέκα (10) ημέρες πριν από την τακτική Γενική Συνέλευση κάθε μέτοχος δύναται να λαβεί από την Εταιρεία τις ετήσιες οικονομικές καταστάσεις της, καθώς και τις σχετικές εκθέσεις του Διοικητικού Συμβουλίου και πιστοποιητικό των Ορκωτών Ελεγκτών.

Άρθρο 26

Πίνακας των μετόχων που έχουν δικαίωμα ψήφου

Σαράντα οκτώ (48) ώρες πριν από κάθε Γενική Συνέλευση των μετοχών της Εταιρείας τοιχοκολλάται σε εμφανή θέση του καταστήματος της Εταιρείας πίνακας των μετόχων που έχουν δικαίωμα ψήφου στη Γενική

Συνέλευση, ο οποίος καταρτίζεται από το Διοικητικό Συμβούλιο της Εταιρείας. Ο πίνακας αυτός συντάσσεται με βάση τις εγγραφές στα βιβλία των μετόχων της Εταιρείας, όπως αυτά έχουν δεκαπέντε (15) ημέρες πριν την πρώτη δημοσίευση ή την ταχυδρομική αποστολή της προσκλήσεως στους μετόχους, σύμφωνα με το άρθρο 25 του παρόντος καταστατικού ανάλογα με το παρὰ από τις δύο αυτές ημερομηνίες προηγείται. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 28 του κωδ. ν. 2190/1920 περί καταθέσεως των μετοχών δεν εφαρμόζονται.

Ο ανωτέρω πίνακας περιέχει όλα τα στοιχεία που απαιτεί ο νόμος, όπως την ένδειξη των τυχόν αντιπροσώπων των μετόχων, τον αριθμό των μετοχών και ψήφων του καθενός και τις διευθύνσεις των μετόχων και των αντιπροσώπων τους.

Άρθρο 27

Απλή ή συνήθης απαρτία και πλειοψηφία στη Γενική Συνέλευση των μετόχων της Εταιρείας

1. Η Γενική Συνέλευση των μετόχων της Εταιρείας ευρίσκεται σε απαρτία και συνεδριάζει έγκυρα για τα θέματα της ημερησίας διατάξεως, πλην των ειδικών περιπτώσεων οι οποίες ρυθμίζονται διαφορετικά από το παρόν καταστατικό, όταν εκπροσωπείται σε αυτήν άνω του πενήντα τοις εκατό (50%) του συνολικού καταβεβλημένου μετοχικού κεφαλαίου. Οι μέτοχοι που δικαιούνται να μετέχουν στη Γενική Συνέλευση δύνανται να αντιπροσωπεύονται σε αυτήν με δεόντως εξουσιοδοτημένο υπ'αυτών αντιπρόσωπο.

2. Αν δεν συντελεσθεί η ανωτέρω απαρτία, συνέρχεται εντός είκοσι (20) ημερών από της ημερομηνίας της ματαιωθείσας συνεδριάσεως, επαναληπτική Γενική Συνέλευση των μετόχων της Εταιρείας κατόπιν προσκλήσεως, που δημοσιεύεται και ταχυδρομείται κατά τα ανωτέρω, δέκα (10) τουλάχιστον ημέρες πριν τη σύγκλησή της. Η επαναληπτική αυτή Γενική Συνέλευση ευρίσκεται σε απαρτία και συνεδριάζει έγκυρα για τα θέματα της αρχικής ημερησίας διατάξεως οποιαδήποτε και αν είναι το τμήμα του καταβεβλημένου μετοχικού κεφαλαίου που εκπροσωπείται σε αυτήν.

3. Οι αποφάσεις της Γενικής Συνελεύσεως των μετόχων της Εταιρείας λαμβάνονται με την απόλυτη πλειοψηφία των ψήφων που εκπροσωπούνται στη Συνέλευση, εκτός αν άλλως ορίζεται στο παρόν καταστατικό.

Άρθρο 28

Εξαιρετική απαρτία και πλειοψηφία της Γενικής Συνελεύσεως των μετόχων της Εταιρείας

1. Με την επιφύλαξη των δικαιωμάτων που προβλέπονται από το παρόν καταστατικό υπέρ των κατηγοριών Α, Β και Γ των μετόχων, η Γενική Συνέλευση των μετόχων της Εταιρείας ευρίσκεται σε απαρτία και συνεδριάζει έγκυρα για τα θέματα της ημερησίας διατάξεως, όταν εκπροσωπούνται σε αυτήν τα δύο τρίτα (2/3) του συνολικού καταβεβλημένου μετοχικού κεφαλαίου και πρόκειται για αποφάσεις που αφορούν στην:

(α) Παράταση της διάρκειας, συγχώνευση ή λύση της Εταιρείας

(β) Μεταβολή της εθνικότητας της Εταιρείας

(γ) Μεταβολή του σκοπού της Εταιρείας

(δ) Αύξηση ή μείωση του μετοχικού κεφαλαίου, με την επιφύλαξη της παραγράφου 4 του άρθρου 6 του παρόντος καταστατικού.

(ε) Έκδοση μετοχών ή ομολογίων μετατρέψιμων σε μετοχές με την επιφύλαξη διαφορετικών ρυθμίσεων σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος καταστατικού.

(στ) Χορήγηση δανείων υπό της Εταιρείας προς τρίτους ή προς οποιοδήποτε πρόσωπο το οποίο άμεσα ή έμμεσα ελέγχει ή βρίσκεται υπό κοινό έλεγχο με την Εταιρεία ή ελέγχεται από την Εταιρεία, εξαιρουμένων των θυγατρικών της Εταιρείας και των περιπτώσεων συνήθων πιστώσεων ή διακονησμών που δεν εξέρχονται των ορίων της τρέχουσας επιχειρηματικής δραστηριότητας της Εταιρείας.

(ζ) Διανομή των κερδών.

(η) Αύξηση των υποχρεώσεων των μετόχων.

(θ) Κάθε τροποποίηση του παρόντος καταστατικού.

(ια) Κάθε άλλη περίπτωση κατά την οποία το παρόν καταστατικό ορίζει ότι για τη λήψη ορισμένης απόφασης από τη Γενική Συνέλευση απαιτείται η απαρτία της παρούσας παραγράφου.

2. Αν η απαρτία της προηγούμενης παραγράφου δεν συντελεσθεί στην πρώτη συνεδρίαση της Γενικής Συνελεύσεως των μετόχων της Εταιρείας, συγκαλείται επαναληπτική Γενική Συνέλευση εντός είκοσι (20) ημερών από την ημερομηνία της πρώτης συνεδριάσεως κατόπιν προσκλήσεως που δημοσιεύεται και ταχυδρομείται κατά τα ανωτέρω, δέκα (10) τουλάχιστον ημέρες πριν τη σύγκλησή της. Η επαναληπτική Γενική Συνέλευση των μετόχων της Εταιρείας ευρίσκεται σε απαρτία και συνεδριάζει έγκυρα για τα θέματα της αρχικής ημερησίας διατάξεως όταν εκπροσωπείται σε αυτήν το ένα δεύτερο (1/2) τουλάχιστον του καταβεβλημένου μετοχικού κεφαλαίου.

3. Αν δεν συντελεσθεί και αυτή η απαρτία, συγκαλείται και πάλι εντός είκοσι (20) ημερών από την πρώτη επαναληπτική Γενική Συνέλευση των μετόχων της Εταιρείας δεύτερη επαναληπτική Γενική Συνέλευση, κατόπιν προσκλήσεως που δημοσιεύεται και ταχυδρομείται κατά τα ανωτέρω, τουλάχιστον δέκα (10) ημέρες πριν τη σύγκλησή της. Η δεύτερη επαναληπτική Γενική Συνέλευση των μετόχων της Εταιρείας ευρίσκεται σε απαρτία και συνεδριάζει έγκυρα για τα θέματα της αρχικής ημερησίας διατάξεως όταν εκπροσωπείται σε αυτήν το ένα τρίτο (1/3) τουλάχιστον του καταβεβλημένου μετοχικού κεφαλαίου.

4. Το παρόν καταστατικό τροποποιείται εφεξής σύμφωνα με τις διατάξεις του, εφαρμοζομένων κατά τα λοιπά των διατάξεων του κωδ. ν. 2190/1920 όπως εκάστοτε ισχύει, οι οποίες δεν υπερσichούν έναντι των ειδικών διατάξεων του παρόντος καταστατικού.

5. Όλες οι αποφάσεις της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου λαμβάνονται με πλειοψηφία των δύο τρίτων (2/3) των ψήφων που εκπροσωπούνται στη Γενική Συνέλευση των μετόχων της εταιρείας, σύμφωνα με τις διατάξεις περί απαρτίας των παραγράφων 2 και 3 του παρόντος άρθρου.

6. Κατά παρέκκλιση από τα ανωτέρω ο κύριος ή οι κύριαι των μετοχών της κατηγορίας Α έχουν δικαίωμα αρνησικυρίας και η θετική ψήφος τους απαιτείται πάντοτε προκειμένου η Γενική Συνέλευση να λάβει εγκύριση απόφαση επί θεμάτων που αφορούν στην:

(α) Συγχώνευση της Εταιρείας με άλλη ή άλλες

(εφόσον σε περίπτωση πραγματοποίησης της συγχώνευσης, η Εταιρεία δεν είναι η απορροφώσα εταιρεία ή δεν διατηρείται η νομική της προσωπικότητα μετά τη συγχώνευση ή εφόσον εκ της συγχώνευσης επέρχεται μεταβολή στον έλεγχο της Εταιρείας) ή τη λύση της Εταιρείας και θέση αυτής υπό εκκαθάριση.

(β) Μεταβολή της εθνικότητας της Εταιρείας.

(γ) Ουσιώδη μεταβολή του σκοπού και της επιχειρηματικής δραστηριότητας της Εταιρείας

Άρθρο 29

Πρόεδρος - Γραμματέας της Γενικής Συνελεύσεως των μετόχων της Εταιρείας

1. Της Γενικής Συνέλευσης των μετόχων της Εταιρείας προεδρεύει προσωρινά ο Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου, ή εφόσον αυτός κωλύεται ή απουσιάζει, ο αναπληρωτής του. Χρέη γραμματέα εκτελεί προσωρινά αυτός που ορίζεται από τον Πρόεδρο.

2. Αφού εγκριθεί ο κατάλογος των μετόχων που έχουν δικαίωμα ψήφου, η Γενική Συνέλευση προχωρεί στην εκλογή του Προέδρου της και ενός Γραμματέα, του εκτελεί και χρέη ψηφοδέκτη.

Άρθρο 30

Ημερησια Διάταξη - Πρακτικά Γενικής Συνελεύσεως των μετόχων της Εταιρείας

1. Οι συζητήσεις και οι αποφάσεις της Γενικής Συνελεύσεως των μετόχων της Εταιρείας περιορίζονται στα θέματα που αναγράφονται στην ημερησια διάταξη.

2. Για τα θέματα που συζητούνται και αποφασίζονται στη Γενική Συνέλευση των μετόχων της Εταιρείας προουνται πρακτικά που υπογράφονται από τον Πρόεδρο και το Γραμματέα της.

3. Τα αντίγραφα και τα αποσπάσματα των πρακτικών επικυρώνονται από τον Πρόεδρο του Διοικητικού Συμβουλίου ή τον αναπληρωτή του.

Άρθρο 31

Απόφαση απαλλαγής μελών του Διοικητικού Συμβουλίου και Ελεγκτών

Μετά την έγκριση των ετήσιων λογαριασμών (ετήσιων οικονομικών καταστάσεων), η Γενική Συνέλευση των μετόχων της Εταιρείας με ειδική ψηφοφορία, που διεξάγεται με ονομαστική κλήση, αποφαινεται επί της απαλλαγής των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου και των ελεγκτών από κάθε ευθύνη για την καταβολή προεπιλώσεως.

Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου και οι υπάλληλοι της Εταιρείας φτίζουν μόνο δια των μετόχων των οποίων είναι ουσιαστικά

Άρθρο 32

Ιδιαίτερες Συνελεύσεις των μετόχων των κατηγοριών Α, Β και Γ

Κάθε υφιστάμενη κατά τις διατάξεις του παρόντος άρθρου κατηγορία μετόχων των κατηγοριών Α, Β, και Γ έχει τα δικαιώματα τα οποία της παρέχονται από τον κωδ. ν. 2190/1920, όπως εκάστοτε ισχύει, καθώς και τα προβλεπόμενα στο παρόν καταστατικό δικαιώματα,

επί όσο διάστημα διατηρούνται, σε ιδιαίτερη Συνέλευση, εκτός αν άλλως ορίζεται στο παρόν καταστατικό. Για τη σύγκληση της ιδιαίτερης αυτής Συνελεύσεως, η συμμετοχή σε αυτήν, την εκλογή ή το διορισμό των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου, την παροχή πληροφοριών, τη διεξαγωγή της ψηφοφορίας και τις προϋποθέσεις ακυρώσεως της αποφάσεως της ιδιαίτερης Συνελεύσεως εφαρμόζονται οι σχετικές διατάξεις περί Γενικής Συνελεύσεως των μετόχων του κωδ. ν. 2190/1920, εκτός αν άλλως ορίζεται στο παρόν καταστατικό.

2. Μεταβολή, κατάργηση ή περιορισμός δικαιώματος των ως άνω κατηγοριών μετόχων επιτρέπεται μόνον κατόπιν αποφάσεως που λαμβάνεται σε ιδιαίτερη Συνέλευση των κυρίων των μετόχων που κατέχουν το ως άνω δικαίωμα, με απαρτία και πλειοψηφία των τριών τετάρτων (3/4) του συνολικού μετοχικού κεφαλαίου που εκπροσωπούν οι μέτοχοι της κατηγορίας αυτής.

3. Το Διοικητικό Συμβούλιο συγκάλει τις ως άνω ιδιαίτερες Συνελεύσεις των κατηγοριών αυτών μετόχων, εφόσον τούτο απαιτείται, προ της συνεδριάσεως της τακτικής Γενικής Συνελεύσεως των μετόχων της Εταιρείας και εκτάκτως οποτεδήποτε τούτο κριθεί σκόπιμο και ζητηθεί από τους μετόχους εκάστης κατηγορίας που εκπροσωπούν τουλάχιστον το ένα εικοστό (1/20) του μετοχικού κεφαλαίου της εν λόγω κατηγορίας.

Άρθρο 33

Δικαίωμα προτιμήσεως επί εκδόσεως νέων μετόχων.

1. Σε κάθε περίπτωση αύξησεως του μετοχικού κεφαλαίου της Εταιρείας που δεν πραγματοποιείται με εισφορά σε είδος ή εκδόσεως ομολογιών μετατρέψιμων σε μετοχές, παρέχεται δικαίωμα προτιμήσεως σε ολόκληρο το νέο κεφάλαιο ή τις μετατρέψιμες ομολογίες, υπέρ των κατά το χρόνο της εκδόσεως μετόχων, ανάλογα με τη συμμετοχή τους στο υφιστάμενο μετοχικό κεφάλαιο.

Η πρόσκληση για την ενάσκηση του δικαιώματος προτιμήσεως στην οποία πρέπει να μηνυμονεύεται και η προθεσμία μέσα στην οποία πρέπει να ασκηθεί το δικαίωμα αυτό, δημοσιεύεται σύμφωνα με το άρθρο 25 του παρόντος καταστατικού.

Μετά το πέρας της προθεσμίας, που όρισε το όργανο της Εταιρείας που αποφάσισε την αύξηση για την ενάσκηση του δικαιώματος προτιμήσεως, η οποία δεν μπορεί να είναι μικρότερη του ενός μηνός, οι μετοχές που δεν έχουν αναληφθεί, σύμφωνα με τα ανωτέρω, διατίθενται ελεύθερα από το Διοικητικό Συμβούλιο της Εταιρείας.

2. Η απόφαση για τον περιορισμό ή τη μη ενάσκηση του ως άνω δικαιώματος προτιμήσεως, λαμβάνεται κατ' αρχάς από τη Γενική Συνέλευση των μετόχων, σύμφωνα με τις διατάξεις περί εξαιρετικής απαρτίας και πλειοψηφίας του άρθρου 28 του παρόντος καταστατικού.

Προκειμένου να ληφθεί απόφαση σχετικά με τον περιορισμό ή τη μη ενάσκηση του ανωτέρω δικαιώματος των μετόχων, ο Γενικός Διευθυντής της Εταιρείας, κατόπιν εγκρίσεως του Διοικητικού Συμβουλίου, υποχρεούται να υποβάλλει στη Γενική Συνέλευση των μετόχων της Εταιρείας γραπτή έκθεση στην οποία εκτίθενται οι λόγοι που επιβάλλουν τον περιορισμό ή

τη μη ενόσκηση του δικαιώματος προτιμήσεως και δικαιολογεί την τιμή στην οποία προτείνεται να εκδοθούν οι νέες μετοχές. Η απόφαση αυτή της Γενικής Συνελεύσεως υποβάλλεται στις διατυπώσεις δημοσιότητας που προβλέπει το άρθρο 7β του κωδ. ν. 2190/1920. Εφόσον η Γενική Συνέλευση των μετόχων της Εταιρείας εγκρίνει τον περιορισμό ή τη μη ενόσκηση του δικαιώματος προτιμήσεως, συγκαλείται Ειδική Συνέλευση έκτακτης κατηγορίας μετόχων, σύμφωνα με το ανωτέρω άρθρο 29 του παρόντος καταστατικού, προκειμένου να αποφασισθεί για κάθε κατηγορία μετόχων χωριστά ο περιορισμός ή η μη ενόσκηση του δικαιώματος προτιμήσεως.

3. Δεν συνιστά περιορισμό, μη ενόσκηση ή αποκλεισμό από το ανωτέρω δικαίωμα προτιμήσεως, που προβλέπεται, η ανάληψη των μετόχων από πιστωτικά ιδρύματα ή από άλλους χρηματοοικονομικούς οργανισμούς, προκειμένου αυτές να προσφερθούν στους μετόχους σύμφωνα με την ανωτέρω παράγραφο 1 του παρόντος.

Άρθρο 34 Δικαιώματα μειοψηφίας

1. Σε περίπτωση αιτήσεως μετόχων, που εκπροσωπούν το ένα εικοστό (1/20) του συνολικού καταβεβλημένου μετοχικού κεφαλαίου, το Διοικητικό Συμβούλιο είναι υποχρεωμένο να συγκαλέσει έκτακτη Γενική Συνέλευση των μετόχων της Εταιρείας, ορίζοντας ημέρα συνεδριάσεώς της, μη απέχουσα περισσότερο από τριάντα (30) ημέρες από την ημέρα που επιδόθηκε η αίτηση στον Πρόεδρο του Διοικητικού Συμβουλίου. Στην αίτηση πρέπει να προσδιορίζεται με ακρίβεια το αντικείμενο της ημερησίας διατάξης. Η ετήσια τακτική Γενική Συνέλευση των μετόχων της Εταιρείας μπορεί να λειτουργήσει ως έκτακτη Γενική Συνέλευση, εάν η ετήσια τακτική Γενική Συνέλευση των μετόχων της Εταιρείας πραγματοποιηθεί εντός του προαναφερθέντος διαστήματος των τριάντα (30) ημερών.

2. Σε περίπτωση αιτήσεως μετόχων, που εκπροσωπούν το ένα εικοστό (1/20) του συνολικού καταβεβλημένου μετοχικού κεφαλαίου, ο Πρόεδρος της Γενικής Συνελεύσεως των μετόχων της Εταιρείας υποχρεούται να αναβάλει μία φορά μόνο τη λήψη αποφάσεων τακτικής ή έκτακτης Γενικής Συνελεύσεως των μετόχων της Εταιρείας, καθορίζοντας ως ημέρα συνεδριάσεως για τη λήψη των αποφάσεων αυτών, εκείνη που ορίζεται στην αίτηση των μετόχων. Η ημερομηνία της νέας συνεδριάσεως δεν μπορεί να απέχει περισσότερο από τριάντα (30) ημέρες από την ημέρα της αναβολής.

3. Σε περίπτωση αιτήσεως μετόχων, που εκπροσωπούν το ένα εικοστό (1/20) του συνολικού καταβεβλημένου μετοχικού κεφαλαίου, η οποία πρέπει να υποβληθεί στην εταιρία πέντε (5) πλήρεις ημέρες πριν από την τακτική Γενική Συνέλευση των μετόχων της Εταιρείας, το Διοικητικό Συμβούλιο είναι υποχρεωμένο:

α) Να ανακοινώνει στη Γενική Συνέλευση των μετόχων της Εταιρείας τα ποσά, που κατεβλήθησαν εντός της τελευταίας διετίας για οποιαδήποτε αιτία από την Εταιρεία σε μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου ή Διευθυντές ή άλλους υπαλλήλους της και κάθε άλλη παροχή της Εταιρείας προς τα πρόσωπα αυτά, καθώς επίσης κάθε υφιστάμενη συμβαση της Εταιρείας που καταρτίστηκε για οποιαδήποτε αιτία με τα πρόσωπα αυτά

β) Να παρέχει τις συγκεκριμένες πληροφορίες που του ζητούνται σχετικά με τις υποθέσεις της Εταιρείας, στο μέτρο που αυτές είναι χρήσιμες για την πραγματική εκτίμηση των θεμάτων της ημερησίας διατάξης. Το Διοικητικό Συμβούλιο μπορεί να αρνηθεί να δώσει τις πληροφορίες που του ζητούνται για αποχρώντα λόγο, αναγράφοντας τη σχετική αιτιολογία στα πρακτικά.

4. Σε περίπτωση αιτήσεως μετόχων, που εκπροσωπούν το ένα τρίτο (1/3) του συνολικού καταβεβλημένου μετοχικού κεφαλαίου, η οποία υποβάλλεται στην Εταιρεία μέσα στην προθεσμία της προηγούμενης παραγράφου, το Διοικητικό Συμβούλιο έχει την υποχρέωση να δώσει προς αυτούς στη διάρκεια της Γενικής Συνελεύσεως, ή αν προτιμά, πριν από αυτήν σε εκπρόσωπό τους, πληροφορίες σχετικά με την πορεία των εταιρικών υποθέσεων και την περιουσιακή κατάσταση της Εταιρείας.

Το Διοικητικό Συμβούλιο μπορεί να αρνηθεί να δώσει τις ως άνω πληροφορίες για αποχρώντα λόγο, αναγράφοντας τη σχετική αιτιολογία στα πρακτικά.

5. Στις περιπτώσεις της παραγράφου 3 (β) και της παραγράφου 4 του παρόντος άρθρου, οποιαδήποτε αμφισβήτηση, σχετικά με το βάσιμο της αιτιολογίας, λύεται από το αρμόδιο Μονομελές Πρωτοδικείο της έδρας της Εταιρείας, με τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων.

6. Σε περίπτωση αιτήσεως μετόχων, που εκπροσωπούν το ένα εικοστό (1/20) του συνολικού καταβεβλημένου μετοχικού κεφαλαίου, η λήψη αποφάσεων για οποιοδήποτε θέμα της ημερησίας διατάξης της Γενικής Συνελεύσεως των μετόχων της Εταιρείας γίνεται με ονομαστική κλήση.

7. Μέτοχοι της Εταιρείας, που εκπροσωπούν τουλάχιστον το ένα εικοστό (1/20) του συνολικού καταβεβλημένου μετοχικού κεφαλαίου της Εταιρείας, έχουν δικαίωμα να ζητούν έλεγχο της Εταιρείας από το αρμόδιο Δικαστήριο της περιφέρειας στην οποία εδρεύει η Εταιρεία. Ο έλεγχος διατάσσεται, αν πιθανολογείται ότι με τις πράξεις που καταγγέλλονται, παραβιάζονται οι διατάξεις των νόμων ή του παρόντος καταστατικού ή οι αποφάσεις της Γενικής Συνελεύσεως.

Η κατάγγελη των εν λόγω πράξεων πρέπει να γίνει εντός δύο (2) ετών από την ημερομηνία εγκρίσεως των ετήσιων οικονομικών καταστάσεων της χρήσεως μέσα στην οποία ετελέσθησαν οι ως άνω πράξεις.

8. Μέτοχοι της Εταιρείας, που εκπροσωπούν το ένα τρίτο (1/3) του συνολικού καταβεβλημένου μετοχικού κεφαλαίου, έχουν το δικαίωμα να ζητήσουν έλεγχο της Εταιρείας από το αρμόδιο κατά την προηγούμενη παράγραφο Δικαστήριο, εφόσον από την όλη πορεία των εταιρικών υποθέσεων καθίσταται πιστευτό, ότι η διοίκηση των εταιρικών υποθέσεων δεν ασκείται όπως επιβάλλει η χρηστή και συνετή διαχείριση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε'

ΕΛΕΓΧΟΣ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

Άρθρο 35 Ορκωτοί Ελεγκτές

1. Προκειμένου να ληφθεί έγκυρα απόφαση της Γενικής Συνελεύσεως των μετόχων της Εταιρείας σχετικά με τους ετησίους λογαριασμούς (ετήσιες οικονομικές

καταστάσεις) της Εταιρείας, αυτοί θα πρέπει να έχουν προηγουμένως ελεγχθεί από ελεγκτή ή ελεγκτές του Ελεγκτός Ορκωτών Ελεγκτών, όπως ορίζεται στον κωδ. 2190/1920 σε συνδυασμό με το άρθρο 75 του ν. 1969/1991 (ΦΕΚ 167 Α') και τα π.δ. 226/1992 και 227/1992 (ΦΕΚ 120 Α') όπως αυτά εκάστοτε ισχύουν.

2. Η τακτική Γενική Συνέλευση των μετόχων της Εταιρείας εκλέγει κάθε χρόνο τον Ορκωτό Ελεγκτή ή τους Ορκωτούς Ελεγκτές και τους αναπληρωτές τους εφόσον τούτο προβλέπεται στην ισχύουσα νομοθεσία.

3. Εντός πέντε (5) ημερών από τη συνεδρίαση της Γενικής Συνελεύσεως των μετόχων της Εταιρείας, που εκλέγει τον Ορκωτό Ελεγκτή ή τους Ορκωτούς Ελεγκτές, πρέπει να γίνει από την Εταιρεία ανακοίνωση σε αυτόν ή αυτούς του διορισμού τους, σε περίπτωση δε που δεν αποποιηθούν το διορισμό αυτό μέσα σε προθεσμία πέντε (5) ημερών, θεωρείται ότι έχουν αποδεχθεί το διορισμό και έχουν όλες τις ευθύνες και υποχρεώσεις των άρθρων 37 και 43α παράγραφος 3 εδάφιο γ' του κωδ. ν. 2190/1920.

4. Η έκθεση των ελεγκτών, εκτός από τις πληροφορίες που ορίζονται στην παράγραφο 1 του άρθρου 37 του κωδ. ν. 2190/1920, οφείλει επίσης να αναφέρει τα ακόλουθα:

α) Αν το προσάρτημα περιλαμβάνει τις πληροφορίες της παραγράφου 1 ή 2 του άρθρου 43α του κωδ. ν. 2190/1920 και

β) Αν έγινε επαλήθευση της συμφωνίας του περιεχομένου της Εκθέσεως του Γενικού Διευθυντή της Εταιρείας που εγκρίθηκε από το Διοικητικό Συμβούλιο με τις σχετικές οικονομικές καταστάσεις που αναφέρεται στο εδάφιο γ' της παραγράφου 3 του άρθρου 43α του κωδ. ν. 2190/1920.

γ) Αν υπήρξαν και ποιές συναλλαγές από αυτές που αναφέρονται στην παράγραφο 4 του άρθρου 10 του παρόντος καταστατικού και αν για τις συναλλαγές αυτές τηρήθηκαν οι διαδικασίες που προβλέπονται στο καταστατικό.

δ) Αν σε κάθε περίπτωση τηρήθηκαν οι διατάξεις των διαδικασιών αναθέσεως δημόσιων έργων, συμβάσεων προμηθειών και συμβάσεων παροχής υπηρεσιών που προβλέπονται στην εθνική νομοθεσία και τη νομοθεσία των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ'

ΕΤΗΣΙΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ (ΕΤΗΣΙΕΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ)

Άρθρο 36 Εταιρική Χρήση

Η εταιρική χρήση είναι δωδεκάμηνης διάρκειας και αρχίζει την 1η Ιανουαρίου και λήγει την 31η Δεκεμβρίου του έτους.

Άρθρο 37 Ετήσιοι Λογαριασμοί

Οι ετήσιες οικονομικές καταστάσεις και δημοσιεύσή τους)

Στο τέλος κάθε εταιρικής χρήσεως, ο Γενικός Διευθυντής καταρτίζει τους ετήσιους λογαριασμούς (ετήσιες οικονομικές καταστάσεις) οι οποίες εγκρίνονται από το Διοικητικό Συμβούλιο της Εταιρείας σύμφωνα

με τις διατάξεις των άρθρων 42α, 42β, 42γ, 42δ, 42ε, 43, 43α, 43β, 111 και 112 του κωδ.ν. 2190/1920, όπως αυτά αντικαταστάθηκαν ή συμπληρώθηκαν από τα άρθρα 29-36 του π.δ. 409/1986 (ΦΕΚ 191 Α' /28.11.1986) και το π.δ. 498/1987. Οι ετήσιες οικονομικές καταστάσεις πρέπει να εμφανίζουν με απόλυτη σαφήνεια την πραγματική εικόνα της περιουσιακής καταστάσεως, της χρηματοοικονομικής θέσεως και των κερδών ή ζημιών της Εταιρείας.

Ειδικότερα ο Γενικός Διευθυντής συντάσσει, σύμφωνα με τις παραπάνω διατάξεις:

α) Την Έκθεση Διαχείρισης, β) τον ισολογισμό, γ) το λογαριασμό 'αποτελεσμάτων χρήσεως', δ) τον πίνακα διαθέσεως αποτελεσμάτων και ε) το προσάρτημα, καθώς και τις επιπρόσθετες εκθέσεις που προβλέπονται στην παρ. 2β του άρθρου 10 του παρόντος καταστατικού και αφορούν στη χρηματοδότηση, τις προμήθειες και τα αποτελέσματα.

2. Για να ληφθεί από τη Γενική Συνέλευση έγκυρη απόφαση ως προς τις ετήσιες οικονομικές καταστάσεις της Εταιρείας, που έχουν εγκριθεί από το Διοικητικό Συμβούλιο, πρέπει να έχουν θεωρηθεί από:

α) Ένα μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου, που ορίζεται από αυτό,

β) το Γενικό Διευθυντή της Εταιρείας και

γ) τον υπεύθυνο για τη Διεύθυνση του Λογιστηρίου.

Τα παραπάνω πρόσωπα, σε περίπτωση διαφωνίας ως προς τον τρόπο καταρτίσεως των οικονομικών καταστάσεων βάσει του παρόντος καταστατικού, οφείλουν να εκθέτουν εγγράφως τις αντιρρήσεις τους στη Γενική Συνέλευση των μετόχων της Εταιρείας.

3. Η έκθεση διαχειρίσεως του Γενικού Διευθυντή προς την τακτική Γενική Συνέλευση των μετόχων της Εταιρείας πρέπει να παρέχει σαφή και πραγματική εικόνα της εξέλιξεως των εργασιών και της οικονομικής θέσεως της Εταιρείας καθώς και πληροφορίες για την προβλεπόμενη πορεία της επιχειρηματικής δραστηριότητας της Εταιρείας και για τις δραστηριότητές της στον τομέα της έρευνας και ανάπτυξης, καθώς και τα στοιχεία που αναφέρονται στο εδάφιο β' της παραγράφου 3 του άρθρου 43α του κωδ.ν. 2190/1920. Επίσης στην έκθεση αυτή πρέπει να αναφέρεται και κάθε άλλο ουσιώδες γεγονός, που έχει συμβεί μέσα στο χρονικό διάστημα από τη λήξη της εταιρικής χρήσεως μέχρι την ημερομηνία υποβολής της εκθέσεως.

4. Αντίγραφο των ετήσιων οικονομικών καταστάσεων, με τις σχετικές εκθέσεις του Γενικού Διευθυντή και των ελεγκτών, υποβάλλονται από την Εταιρεία στην αρμόδια εποπτεύουσα αρχή είκοσι (20) τουλάχιστον ημέρες πριν από την τακτική Γενική Συνέλευση των μετόχων της Εταιρείας.

5. Ο ισολογισμός της Εταιρείας, ο λογαριασμός 'αποτελεσμάτων χρήσεως' και ο πίνακας διαθέσεως αποτελεσμάτων, μαζί με το σχετικό πιστοποιητικό ελέγχου των Ορκωτών Ελεγκτών, δημοσιεύονται όπως ορίζεται στην επόμενη παράγραφο 6.

6. Το Διοικητικό Συμβούλιο της Εταιρείας οφείλει να δημοσιεύει τα έγγραφα της προηγούμενης παραγράφου 5, είκοσι (20) τουλάχιστον ημέρες πριν από τη συνεδρίαση της Γενικής Συνελεύσεως ως ακολούθως:

α) Σε μία ημερήσια πολιτική εφημερίδα που πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 3 του ν.δ. 3757/1957, η οποία εκδίδεται στην Αθήνα και έχει ευρεία κυκλοφορία

σολόκληρη τη χώρα, κατά την κρίση του Διοικητικού Συμβουλίου.

β) σε μία ημερήσια οικονομική εφημερίδα που πληρεί τις προϋποθέσεις της παραγράφου 2 του άρθρου 26 του κωδ.ν. 2190/1920, και

γ) στο τεύχος Ανωνύμων Εταιριών και Εταιριών Περιορισμένης Ευθύνης της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως δέκα (10) ημέρες πριν από την ημερομηνία συνεδρίασης της Γενικής Συνελεύσεως των μετόχων της Εταιρείας.

7. Εντός είκοσι (20) ημερών από την έγκριση των οικονομικών καταστάσεων από την τακτική Γενική Συνέλευση των μετόχων της Εταιρείας, υποβάλλεται στην αρμόδια εποπτεύουσα αρχή αντίτυπο των εγκεκριμένων οικονομικών καταστάσεων, συνοδευόμενο από επικυρωμένο αντίγραφο των πρακτικών της, που προβλέπεται από την παράγραφο 2 του άρθρου 26α του κωδ.ν. 2190/1920.

8. Επιπλέον των ως άνω οικονομικών καταστάσεων, η Εταιρεία καταρτίζει στο τέλος κάθε εταιρικής χρήσεως τις ακόλουθες οικονομικές καταστάσεις σύμφωνα με τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα :

(1) Ισολογισμό, (2) Λογαριασμό Αποτελεσμάτων της Χρήσεως και (3) Πίνακα Προελεύσεως και Διαθέσεως Κεφαλαίων. Τις καταστάσεις αυτές ελέγχουν οι Ορκωτοί Ελεγκτές της Εταιρείας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ζ'

ΔΙΑΘΕΣΗ ΚΕΡΔΩΝ

Άρθρο 38

Διάθεση κερδών (Γενική διάταξη)

Με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 44α του κωδ.ν. 2190/1920, η διάθεση των καθαρών κερδών της Εταιρείας γίνεται με τον ακόλουθο τρόπο, κατά παρέκκλιση από τις διατάξεις του άρθρου 45 του κωδ.ν. 2190/1920 και του άρθρου 3 του α.ν. 148/1967, όπως αυτό αντικαταστάθηκε με το άρθρο 1 του ν. 876/1979:

α. Προηγείται η παρακράτηση του αναγκαστικού ποσοστού για το σχηματισμό του τακτικού αποθεματικού, όπως ορίζει ο νόμος, δηλαδή αφαιρείται προς το σκοπό αυτόν τουλάχιστον το ένα εικοστό (1/20) των καθαρών κερδών.

Η αφαίρεση αυτή παύει να είναι υποχρεωτική, κατά νόμον, όταν το αποθεματικό ανέλθει σε ποσό ίσο με το ένα τρίτο (1/3) τουλάχιστον του καταβεβλημένου μετοχικού κεφαλαίου.

β. Η Γενική Συνέλευση των μετόχων της Εταιρείας αποφασίζει, μετά από πρόταση του Γενικού Διευθυντή, που εγκρίνεται από το Διοικητικό Συμβούλιο, περί της διαθέσεως των κερδών, σύμφωνα με το άρθρο 28 του παρόντος καταστατικού.

Άρθρο 39

Καταβολή Μερίσματος

Οι μέτοχοι μετέχουν στα καθαρά κέρδη της Εταιρείας μετά την έγκριση από την τακτική Γενική Συνέλευση των ετήσιων λογαριασμών (ετήσιων οικονομικών καταστάσεων), το δε προς διανομήν εγκριθέν ποσόν καταβάλλεται στους μετόχους εντός δύο (2) μηνών από την απόφαση της τακτικής Γενικής Συνελεύσεως των

μετόχων της Εταιρείας, που ενέκρινε τις ετήσιες οικονομικές καταστάσεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Η'

ΛΥΣΗ - ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΗ

Άρθρο 40

Λόγοι λύσεως της Εταιρείας

1. Η εταιρεία λύεται:

α) Όταν παρέλθει ο χρόνος διάρκειάς της, εφόσον προηγουμένως η Γενική Συνέλευση των μετόχων της Εταιρείας δεν έχει αποφασίσει την παράταση της διάρκειάς της.

β) με απόφαση της Γενικής Συνελεύσεως των μετόχων της Εταιρείας κατόπιν αποφάσεως του Διοικητικού Συμβουλίου της Εταιρείας, στη λήψη της οποίας έχει δικαίωμα αρνητικυρίας ο εκπρόσωπος του Δημοσίου στο Διοικητικό Συμβούλιο της Εταιρείας, ή

γ) εάν κηρυχτεί η Εταιρεία σε κατάσταση πτωχεύσεως.

2. Η συγκέντρωση όλων των μετοχών σε ένα πρόσωπο δεν αποτελεί λόγο για τη λύση της Εταιρείας.

Σε περίπτωση που το σύνολο των ιδίων κεφαλαίων της Εταιρείας, όπως ευτά προσδιορίζονται στο υπόδειγμα ισολογισμού που προβλέπεται από το άρθρο 42 του κωδ.ν. 2190/1920, κατέλθει στο ήμισυ (1/2) ή κάτω του ήμισους (1/2) του μετοχικού κεφαλαίου, το Διοικητικό Συμβούλιο υποχρεούται να συγκαλέσει τη Γενική Συνέλευση, μέσα σε προθεσμία πέντε (5) μηνών από τη λήξη της εταιρικής χρήσεως, προκειμένου να αποφασίσει τη λύση της εταιρείας ή την υιοθέτηση άλλου μέτρου.

Άρθρο 41

Εκκαθάριση

1. Εκτός από την περίπτωση της πτωχεύσεως, τη λύση της Εταιρείας ακολουθεί η εκκαθάρισή της. Στην περίπτωση του εδαφίου α' της παραγράφου 1 του άρθρου 40 του παρόντος, ο Γενικός Διευθυντής εκτελεστές εκκαθαριστού μέχρι να διοριστούν εκκαθαριστές από τη Γενική Συνέλευση των μετόχων της Εταιρείας.

Στην περίπτωση του εδαφίου β' της παραγράφου 1 του άρθρου 40 του παρόντος, η Γενική Συνέλευση των μετόχων της Εταιρείας με την ίδια απόφαση ορίζει και τους εκκαθαριστές. Οι εκκαθαριστές, που ορίζει η Γενική Συνέλευση, μπορούν να είναι δύο ως τέσσερις, μέτοχοι ή μη, μεταξύ των οποίων ο ένας είναι εκπρόσωπος του Δημοσίου. Οι εκκαθαριστές ασκούν όλες τις συναφείς με τη διαδικασία και το σκοπό της εκκαθαρίσεως αρμοδιότητες του Διοικητικού Συμβουλίου, όπως αυτές έχουν τυχόν προσδιοριστεί από τη Γενική Συνέλευση των μετόχων της Εταιρείας, με τις αποφάσεις της οποίας έχουν την υποχρέωση να συμμορφώνονται.

Ο διορισμός των εκκαθαριστών συνεπάγεται αυτοδικαίως την παύση της εξουσίας των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου.

2. Οι εκκαθαριστές που ορίζονται από τη Γενική Συνέλευση, οφείλουν μόλις αναλάβουν τα καθήκοντά τους να κάνουν απογραφή της εταιρικής περιουσίας και να δημοσιεύσουν στον Τύπο και στο Τεύχος Ανωνύμων Εταιριών και Εταιριών Περιορισμένης Ευθύνης της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως ισολογισμό, του οποίου

ανπτυγο υποβάλλεται στη Διεύθυνση Εμπορίου της αρμόδιας Νομαρχίας.

3. Την ίδια υποχρέωση έχουν οι εκκαθαριστές και όταν λήξει η εκκαθάριση.

4. Η Γενική Συνέλευση των μετόχων διατηρεί όλα τα δικαιώματά της κατά τη διάρκεια της εκκαθαρίσεως.

5. Οι ισολογισμοί της εκκαθαρίσεως εγκρίνονται από τη Γενική Συνέλευση των μετόχων της Εταιρείας, που αποφασίζει και για την απαλλαγή των εκκαθαριστών από κάθε ευθύνη.

6. Στη Γενική Συνέλευση των μετόχων της Εταιρείας υποβάλλονται κατ' έτος τα αποτελέσματα της εκκαθαρίσεως και έκθεση περί των αιτιών που παρεμπόδιαν την αποπεράτωσή της.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Θ'

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 42

1. Όσα θέματα δεν ρυθμίζονται από το παρόν καταστατικό ή δεν ρυθμίζονται κατά διάφορο τρόπο στον παρόντα νόμο διέπονται από τις διατάξεις του κωδ.ν. 2190/1920.

2. Όπου στο παρόν καταστατικό γίνεται μνεία του κωδ.ν. 2190/1920 νοείται ο ν. 2190/1920, όπως αυτός τροποποιήθηκε και εκάστοτε ισχύει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι'

Άρθρο 43 ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

1. Εντός είκοσι (20) ημερών από της αποφάσεως της έκτακτης Γενικής Συνελεύσεως των μετόχων περί μετατροπής της μετοχής του Δημοσίου σε μετοχές των κατηγοριών Α, Β και Γ, διορίζεται προσωρινό ενδεκαμελές Διοικητικό Συμβούλιο της Εταιρείας με κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας, Οικονομικών και Μεταφορών και Επικοινωνιών, στην οποία προσδιορίζεται ποια μέλη εκπροσωπούν κάθε μια από τις κατηγορίες Α, Β και Γ των μετόχων. Με την ίδια απόφαση ορίζονται ο Πρόεδρος, ο Αντιπρόεδρος και ο Γενικός Διευθυντής της Εταιρείας.

2. Εντός τριών (3) ημερών από την ολοκλήρωση της μεταβίβασης κυριότητας των μετοχών της κατηγορίας Β από το Δημόσιο, ο νέος κύριος ή οι κύριοι των μετοχών της κατηγορίας Β διορίζουν τέσσερα (4) μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου, τα οποία αντικαθιστούν τα τέσσερα (4) μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου, που ορίστηκαν από το Δημόσιο για την κατηγορία Β των μετοχών και το Γενικό Διευθυντή της Εταιρείας. Η άρτηα των αρχικά επιλεγέντων μελών που αναλογούν στους μετόχους της κατηγορίας Γ λήγει αυτοδικαίως με τη γνωστοποίηση προς το Διοικητικό Συμβούλιο της Εταιρείας της αποφάσεως της Ιδιαίτερης Συνελεύσεως των μετόχων της κατηγορίας Γ περί εκλογής ενός μέλους του Διοικητικού Συμβουλίου, το οποίο αντικαθιστά το μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου που αναλογεί στους μετόχους της κατηγορίας Γ.

3. Το Διοικητικό Συμβούλιο συγκροτείται σε σώμα από σαράντα οκτώ (48) μέλη μετά την αντικατάσταση

των αρχικών μελών του Διοικητικού Συμβουλίου της κατηγορίας Β σύμφωνα με την παράγραφο 2 ανωτέρω και εκλέγει τον ή τους Αντιπροέδρους του Διοικητικού Συμβουλίου της Εταιρείας.

ΑΡΘΡΟ ΔΕΥΤΕΡΟ Λοιπές ρυθμίσεις

1. α. Το εδάφιο δ' της παραγράφου 4 του άρθρου 4 του ν. 2075/1992 (ΦΕΚ 129 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

δ) Με την επιφύλαξη των διατάξεων του νόμου περί του Οργανισμού Τηλεπικοινωνιών της Ελλάδος (ΟΤΕ) Α.Ε. και των ρυθμίσεων που περιέχονται στις κοινές υπουργικές αποφάσεις αριθ. 4830/29.9.1992 (ΦΕΚ 587 Β'/30.9.1992) και 4839/29.9.1992 (ΦΕΚ 586 Β'/30.9.1992) περί χορηγήσεως αδειών λειτουργίας κυψελοειδούς τηλεπικοινωνιακού δικτύου GSM όπως ισχύουν σήμερα, οι μεταβολές των τιμολογίων του Ο.Τ.Ε. και τα τέλη διασυνδέσεως των τηλεπικοινωνιακών επιχειρήσεων με το Δημόσιο Τηλεπικοινωνιακό Δίκτυο καθορίζονται σύμφωνα με τις αρχές των εδαφίων α', β' και γ' της παρούσας παραγράφου.

β. Οι διατάξεις της παραγράφου 5 του άρθρου 10 του ν. 2000/1991 (ΦΕΚ 206 Α') δεν εφαρμόζονται στα τιμολόγια του Ο.Τ.Ε..

2. Τα τιμολόγια παροχής υπηρεσιών φωνητικής (σταθερής) τηλεφωνίας όπως αυτές ορίζονται στην παράγραφο 20 του άρθρου 1 του ν.2075/1992 καθορίζονται ως εξής :

α. Μέχρι και την 30ή Ιουνίου 1994 δεν μεταβάλλονται οι αποφάσεις της Επιτροπής Τιμών και Εισοδημάτων που ισχύουν κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου και που αφορούν στα τιμολόγια του Ο.Τ.Ε..

β. Από 1ης Ιουλίου 1994 μέχρι και της 31ης Δεκεμβρίου 2003 δύναται ο Ο.Τ.Ε. να αναπροσαρμόζει ανά εξάμηνο το τέλος μονάδας αστικής συνδιάλεξης, το βασικό μηνιαίο τέλος της πρώτης κύριας τηλεφωνικής συνδέσεως και τα τέλη των διεθνών τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών. Το μέγιστο ποσοστό αναπροσαρμογής την 1η Ιουλίου και 1η Ιανουαρίου κάθε έτους κατά τη διάρκεια της ως άνω περιόδου θα είναι ίσο με το ποσοστό επί τοις εκατό της μεταβολής του Δείκτη Τιμών Καταναλωτή που αντιστοιχεί στην πλέον πρόσφατη εξάμηνη περίοδο για την οποία έχει δημοσιευθεί Δείκτης Τιμών Καταναλωτή από την ΕΣΥΕ, μειωμένο κατά μία εκατοστιαία μονάδα κάθε φορά. Από 1-1-1997 οι μεταβολές των ανωτέρω τελών εγκρίνονται από το Διοικητικό Συμβούλιο του Ο.Τ.Ε. κατόπιν εισηγήσεως του Γενικού του Διευθυντή.

Γ.ς διεθνείς τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες νοούνται οι τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες εκπομπής, μεταδόσεως, λήψεως σημείων, σημάτων, κειμένων, ήχων ή πληροφοριών κάθε είδους που πραγματοποιούνται μεταξύ σημείων εντός της ελληνικής επικράτειας και σημείων εκτός αυτής.

γ. Ειδικότερα για τις αναπροσαρμογές της 1ης Ιουλίου 1994, 1ης Ιουλίου 1995 και 1ης Ιουλίου 1996 και με την προϋπόθεση κάθε φορά ότι δεν έχουν παραβιασθεί ουσιαστικές όροι της άδειας του Ο.Τ.Ε., όπως αυτοί νοούνται σύμφωνα με την παράγραφο 2β(2) του άρθρου 7 του καταστατικού του Ο.Τ.Ε. και τη δεύτερη πρόταση του εδαφίου γ' της πρώτης παραγράφου του άρθρου 23 του ν. 2075/1992, ισχύουν τα κατωθί:

(αα) Για το τέλος μονάδας αστικής συνδιάλεξης και το βασικό μηνιαίο τέλος της πρώτης κύριας τηλεφωνικής συνδέσεως οι αναπροσαρμογές σε κάθε μία από τις ανωτέρω ημερομηνίες μπορεί να φθάνουν μέχρι και τις τιμές που αναφέρονται στα πρακτικά της συνεδριάσεως του Διοικητικού Συμβουλίου του Ο.Τ.Ε. υπ' αριθμ. 2288/20.10.1992 (Θέμα δέκατο ένατο) με την εξής αντιστοιχία:

- Για την αύξηση της 1.7.1994 ως μέγιστη τιμή λαμβάνεται αυτή που αναφέρεται στην ως άνω απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Ο.Τ.Ε. για το έτος 1993 αναπροσαρμοσμένη κατά το ποσοστό αυξήσεως του Δείκτη Τιμών Καταναλωτή μεταξύ 1.11.1992 και 31.5.1994.

- Για την αύξηση της 1.7.1995 ως μέγιστη τιμή λαμβάνεται αυτή που αναφέρεται στην ως άνω απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Ο.Τ.Ε. για το έτος 1994 αναπροσαρμοσμένη κατά το ποσοστό αυξήσεως του Δείκτη Τιμών Καταναλωτή μεταξύ 1.11.1992 και 31.5.1995.

- Για την αύξηση της 1.7.1996 ως μέγιστη τιμή λαμβάνεται αυτή που αναφέρεται στην ως άνω απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Ο.Τ.Ε. για το έτος 1995 αναπροσαρμοσμένη κατά το ποσοστό αυξήσεως του Δείκτη Τιμών Καταναλωτή μεταξύ 1.11.1992 και 31.5.1996.

(ββ) Στην περίπτωση κατά την οποία ο Ο.Τ.Ε. προβεί σε αναπροσαρμογές του τέλους μονάδας αστικής συνδιάλεξης και του βασικού μηνιαίου τέλους της πρώτης κύριας τηλεφωνικής συνδέσεως μεγαλύτερες από αυτές που προβλέπονται από το εδάφιο β' της παρούσας παραγράφου, εντός του πλαισίου των περιθωρίων που του παρέχονται από το αμέσως προηγούμενο εδάφιο γ' (αα), υποχρεούται στις ίδιες ημερομηνίες των ως άνω αυξήσεων να αναπροσαρμόσει τα τέλη των διεθνών τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών του, κατά το ποσοστό αναπροσαρμογής που θα προέκυπτε από την εφαρμογή του εδαφίου β' της παρούσας παραγράφου μειωμένο κατά τέσσερις εκατοστιαίες μονάδες.

(γγ) Για τις αυξήσεις του τέλους μονάδας αστικής συνδιάλεξης, του βασικού μηνιαίου τέλους της πρώτης κύριας τηλεφωνικής συνδέσεως και των διεθνών τελών στις ημερομηνίες 1.1.1995, 1.1.1996 και 1.1.1997 ισχύουν τα προβλεπόμενα στο εδάφιο β' της παρούσας παραγράφου.

δ. Για τις τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες που παρέχονται με ψηφιακές γραμμές ο χρόνος χρεώσεως ανά μονάδα αστικής τηλεπικοινωνίας ορίζεται από 1.7.1994 σε τουλάχιστον 180 δευτερόλεπτα της ώρας, από δε της 1.7.1995 σε τουλάχιστον 150 δευτερόλεπτα της ώρας.

ε. Οι αναπροσαρμογές τιμολογίων που επιτρέπονται σύμφωνα με τα παραπάνω εδάφια β' και γ' μπορούν σε κάθε περίπτωση να εφαρμοστούν για πρώτη φορά ολικώς ή μερικώς και σε ημερομηνίες μεταγενέστερες των αναφερόμενων, πάντοτε όμως μέσα στα πλαίσια των ανώτατων ορίων όπως αυτά υπολογίζονται για κάθε περίοδο. Τυχόν μη εξάντληση του ορίου δεν έχει επίδραση στον υπολογισμό του ανώτατου επιτρεπτού ορίου για το επόμενο εξάμηνο, το οποίο υπολογίζεται βάσει του προηγούμενου ανώτατου ορίου και όχι της πραγματικής εφαρμοσθείσας αναπροσαρμογής.

στ. Οι αναπροσαρμογές που γίνονται μέσα στα πλαίσια των ανωτέρω εδαφίων της παρούσας παραγράφου ανακοινώνονται στην Ε.Ε.Τ. και ελέγχονται μόνον ως προς την ακρίβεια του υπολογισμού τους.

ζ. Τα τιμολόγια των παρεχόμενων από τον Ο.Τ.Ε. τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών, με εξαίρεση το τέλος μονάδας αστικής συνδιάλεξης, το βασικό μηνιαίο τέλος της πρώτης κύριας τηλεφωνικής συνδέσεως και τα τέλη των διεθνών τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών, ρυθμίζονται βάσει των όρων της άδειας του Ο.Τ.Ε. και τελούν υπό τον έλεγχο της Ε.Ε.Τ. βάσει των διατάξεων του ν. 2075/1992.

η. Από 1ης Ιουλίου 2004 το τέλος μονάδας αστικής συνδιάλεξης, το βασικό μηνιαίο τέλος της πρώτης κύριας τηλεφωνικής συνδέσεως και τα τέλη των διεθνών τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών ρυθμίζονται βάσει των όρων της άδειας του Ο.Τ.Ε. και τελούν υπό τον έλεγχο της Ε.Ε.Τ. βάσει των διατάξεων του ν. 2075/1992.

3. α. Μέχρι την 31.12.2003 παραμένουν σε ισχύ οι διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 53 του ν.δ. 165/1973 (ΦΕΚ 228 Α'), της παραγράφου 1 του άρθρου 2 του ν.δ. 578/1970 (ΦΕΚ 131 Α') και της παραγράφου 1 του άρθρου μόνου του α.ν. 351/1968 (ΦΕΚ 75 Α') καθώς και τα υφιστάμενα κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου προνόμια ή δικαιώματα απαλλοτριώσεως ακινήτων βάσει της παραγράφου 5 του άρθρου 52 του ν.δ. 165/1973 ή διανοίξεις υπογείων συράγγων ή εκτελέσεις υπεργείων εργασιών που είναι αναγκαίες για την κατασκευή, συντήρηση, επισκευή ή εκμετάλλευση του Δημοσίου Τηλεπικοινωνιακού Δικτύου και των Δικτύων του Ο.Τ.Ε..

β. Το π.δ. 58/1985 (ΦΕΚ 47 Α') όπως τροποποιήθηκε με το π.δ. 112/1988 (ΦΕΚ 47 Α') και ισχύει σήμερα καταργείται από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου.

γ. Από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου ο Ο.Τ.Ε. εξέρχεται ολικώς από τις διατάξεις που αφορούν στο δημόσιο τομέα κατά την έννοια του άρθρου 30 του ν. 1914/1990 (ΦΕΚ 178 Α') εφαρμοζόμενης της παραγράφου 3 του άρθρου 22 του ν. 1947/1991 (ΦΕΚ 70 Α') και καταργούμενης κάθε επιφυλάξεως ή διαφορετικής ρυθμίσεως προβλεπόμενης στα άρθρα 1 και 2 του π.δ. 361/1991 (ΦΕΚ 128 Α') πλην του εδαφίου το οποίο ορίζει ότι τα δικαιώματα του Δημοσίου ως μετόχου διατηρούνται και ασκούνται από τον Υπουργό Οικονομικών. Τα δικαιώματα αυτά ασκούνται επεξής σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νόμου.

δ. Καταργούνται όσον αφορά στον Ο.Τ.Ε. από 1.11.1993 οι ρυθμίσεις της παραγράφου 10 του άρθρου 38 του ν. 2065/1992 (ΦΕΚ 113 Α') όπως τροποποιήθηκε με την παράγραφο 4 του άρθρου 3 του ν. 2129/1993 (ΦΕΚ 57 Α'), η απόφαση του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας Α.Π.ΔΕΚΟ 1306/ 24881/ 8.6.1992 καθώς και πάσα απαγόρευση ή περιορισμός προσλήψεων προσωπικού στον Ο.Τ.Ε..

4. Στο άρθρο 54 του Τηλεφωνικού Κανονισμού του Ο.Τ.Ε. ο οποίος έχει εγκριθεί με την υπ' αριθμ. 1130/24.10.1969 απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Ο.Τ.Ε., η οποία δημοσιεύθηκε στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως (ΦΕΚ 820 Β') όπως σήμερα ισχύει προστίθεται παράγραφος 3, η οποία έχει ως εξής:

"3. Η παράγραφος 2 του παρόντος άρθρου δεν εφαρμόζεται στους από 1.9.1993 εγγραφόμενους συνδρομητές τηλεφωνικών συνδέσεων".

5. Στο τέλος της παραγράφου 6 του άρθρου 43 του ν. 2065/1992 (ΦΕΚ 113 Α') προστίθεται εδάφιο ως εξής: "Οι ανωτέρω διατάξεις καταργούνται σε κάθε περι-

πτώση την 30.6.1993.

β.α. Το απασχολούμενο κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου μόνιμο προσωπικό στον Ο.Τ.Ε. διατηρείται.

β. Οι διατάξεις του Γενικού Κανονισμού Προσωπικού και των λοιπών Κανονισμών που αφορούν στους όρους και τις συνθήκες απασχολήσεως του προσωπικού, εξακολουθούν να εφαρμόζονται στο υπάρχον προσωπικό. Η τροποποίηση ή αντικατάσταση του Γενικού Κανονισμού Προσωπικού και των λοιπών Κανονισμών που αφορούν τους όρους και τις συνθήκες απασχολήσεως του προσωπικού πραγματοποιείται με ελεύθερες διαπραγματεύσεις σύμφωνα με την εκάστοτε ισχύουσα νομοθεσία.

γ. Από την ανωτέρω ρύθμιση εξαιρούνται οι καθοριζόμενες από τις Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας ρυθμίσεις, οι οποίες διέπονται από την ισχύουσα νομοθεσία και τις οικείες αυτών διατάξεις.

δ. Οι τεχνικοί κανονισμοί και κανονισμοί τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών του Ο.Τ.Ε. καταργούνται μετά παροδο εννέα (9) μηνών από της δημοσίευσής του παρόντος νόμου. Οι νέοι τεχνικοί κανονισμοί ή άλλα ισοδύναμα προς αυτούς κείμενα του Ο.Τ.Ε. κατατίθενται ευθύς ως καταρτισθούν στην Ε.Ε.Τ. και έχουν εμπιστευτικό χαρακτήρα. Το περιεχόμενο των κανονισμών αυτών πρέπει να είναι σύμφωνο με τις διατάξεις του ν. 1961/1991 (ΦΕΚ 132 Α') για την προστασία του καταναλωτή και με τον ν. 703/1977 (ΦΕΚ 278 Α') για την προστασία του ελεύθερου ανταγωνισμού όπως εκάστοτε ισχύει.

7 α. Η επένδυση για την απόκτηση των μετοχών της κατηγορίας Β του Ο.Τ.Ε. που πωλούνται από το Δημόσιο ή αποκτώνται κατόπιν αυξήσεως του κεφαλαίου του Ο.Τ.Ε. κατά τα κεφάλαια που εισάγονται από τον επενδυτή ή επενδυτές που αποκτούν τις μετοχές της κατηγορίας Β προς το σκοπό αυτόν, αποτελούν σημαντική αναπτυξιακή επένδυση, δυνάμενη να υπαχθεί στις διατάξεις του ν.δ. 2687/1953 κατόπιν αιτήσεως του επενδυτή σύμφωνα με τις προϋποθέσεις και τη διαδικασία που προβλέπεται στο ίδιο νομοθετικό διάταγμα.

β. Κατόπιν προτάσεως του επενδυτή ή επενδυτών που αποκτούν τις μετοχές της κατηγορίας Β του Ο.Τ.Ε. επιτρέπεται η πρόσληψη στον Ο.Τ.Ε. αλλοδαπών σε ανώτατες θέσεις τεχνικού και διοικητικού προσωπικού κατά παρέκκλιση από τις διατάξεις του ν. 1975/1991 (ΦΕΚ 184 Α').

γ. Περιορισμοί ως προς την υπηκοότητα των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου του Ο.Τ.Ε., του Γενικού Διευθυντή και του ανώτερου τεχνικού και διοικητικού προσωπικού παύουν να ισχύουν από της δημοσίευσής του παρόντος νόμου.

δ. Το σύνολο των προσώπων τα οποία προσλαμβάνονται ή διορίζονται βάσει των ανωτέρω εδαφίων β' και γ' της παρούσας παραγράφου, και τα οποία δεν είναι αμετανευσίτες ή υπήκοοι κρατών-μελών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, δεν δύναται να υπερβαίνει το τρία τοις εκατό (3%) του μόνιμου προσωπικού του Ο.Τ.Ε..

8 α. Οι αμεσοί ή έμμεσοι φόροι και κάθε άλλη σχετική επιβάρυνση, πρόστιμο ή ποινή που επιβάλλεται στον Ο.Τ.Ε. για παράβαση του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων του π.δ. 186/1992 (ΦΕΚ 84 Α) που βεβαιώνονται μετά την πώληση εκ μέρους του Δημοσίου των μετοχών της κατηγορίας Β, αλλά ανάγονται σε προηγούμενο αυτής

χρονικό διάστημα, βαρύνουν κατ' αποκλειστικότητα τον κατά το χρόνο δημοσίευσής του παρόντος νόμου μέτοχο.

β. Για τυχόν υφιστάμενες παραλείψεις του Ο.Τ.Ε. ως προς την εφαρμογή των διατάξεων του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων δεν επιβάλλονται τα πρόστιμα ή οι άλλες κυρώσεις του π.δ. 186/1992, εφόσον οι παραλείψεις αυτές αποκατασταθούν μέχρι την 31.12.1994.

9. α. Απαιτήσεις του Ο.Τ.Ε. κατά του Δημοσίου ή φορέων του ευρύτερου δημόσιου τομέα όπως αυτός επανοριοθετήθηκε με το άρθρο 51 του ν.1892/1990 (μη περιλαμβανομένων όμως για τους σκοπούς της παρούσας διατάξεως των πάσης φύσεως Ασφαλιστικών Ταμείων κυρίας ή επικουρικής ασφαλίσεως) οι οποίες έχουν καταστεί ληξιπρόθεσμες την 31.12.1992 και δεν εξοφλήθησαν μέχρι την 30.6.1993, αφορούν δε υποχρεώσεις του Δημοσίου ή των ως άνω φορέων του δημόσιου τομέα βάσει των παραγράφων 1 έως 4 του άρθρου 48, του άρθρου 50 και των παραγράφων 3 και 4 του άρθρου 53 του ν.δ. 165/1973 και κάθε απαίτηση του Ο.Τ.Ε. κατά των ως άνω προσώπων από υπόλοιπα ληξιπρόθεσμων λογαριασμών τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών εκτελέσεως έργων, επενδύσεων και εκμεταλλεύσεων σε άγονες περιοχές ή καταβολών πραγματοποιούμενων για λογαριασμό του Δημοσίου προς τρίτους βάσει του ως άνω ν.δ. διαγράφονται από τα βιβλία του Ο.Τ.Ε. με ημερομηνία 30.6.1993.

β. Απαιτήσεις του Δημοσίου κατά του Ο.Τ.Ε. για μερίσματα του Δημοσίου που έχουν παρακρατηθεί βάσει του άρθρου 49 του ν.δ.165/1973 που υφίσταντο μέχρι την 31.12.1992 και δεν απεδόθησαν ή εξοφλήθησαν μέχρι 30.6.1993 διαγράφονται με ημερομηνία 30.6.1993.

Στη ρύθμιση αυτή δεν υπάγεται το εγκριθέν μερίσμα προς διανομή από την τακτική Γενική Συνέλευση του Ο.Τ.Ε. της 23.6.1993.

γ. Ο Υπουργός Οικονομικών εξουσιοδοτείται να καθορίζει με αποφάσεις του τυχόν λεπτομέρειες ως προς τις απαιτούμενες λογιστικές τακτοποιήσεις και την εφαρμογή των διατάξεων των εδαφίων α' και β' της παρούσας παραγράφου.

10. α. Καταβολές που πραγματοποιούνται από τον Ο.Τ.Ε. για τη χρηματοδότηση του Λογαριασμού Νεότητας Προσωπικού Ο.Τ.Ε. και για την τυχόν καταβολή πλήρους αποζημίωσης στο προσωπικό του Ο.Τ.Ε. που απολύεται κατά τη συμπλήρωση του χρόνου υπηρεσίας και τη συνταξιοδότησή του στο μέτρο που δεν καλύπτονται από αντίστοιχη πρόβλεψη στον ισολογισμό του Ο.Τ.Ε. η οποία δεν μπορεί να είναι κατώτερη της προβλεψέως της χρήσεως του έτους 1993 αναπροσαρμοζόμενης κατ' έτος τουλάχιστον κατά το ποσοστό του πληθωρισμού του προηγούμενου έτους παρέχουν αυτοδικαίως στον Ο.Τ.Ε. δικαίωμα εκπτώσεως φόρου εισοδήματος τόσου ύψους, όσο είναι το ύψος του ποσού των ανωτέρω γενομένων ουχί εξ' ελευθεριότητας του Ο.Τ.Ε. καταβολών. Η έκπτωση του ανωτέρω φόρου, εφόσον δεν εξαντληθεί κατά τη χρήση εντός της οποίας έγινε η ανωτέρω καταβολή μπορεί να μεταφέρεται κατ' ανώτατο όριο στις επόμενες πέντε (5) χρήσεις μετά τη χρήση κατά την οποία πραγματοποιήθηκε η ανωτέρω καταβολή. Η ισχύς της παρούσας διατάξεως λήγει στο τέλος της δεκάτης χρήσεως μετά το τέλος της χρήσεως του έτους 1993.

β. Η αυτή ως άνω ρύθμιση εφαρμόζεται στην περι-

πτώση καταβολής επιστροφών της εφάπαξ εισφοράς που προβλέπεται στο άρθρο 54 του Τηλεφωνικού Κανονισμού του Ο.Τ.Ε. που υπερβαίνουν την αντίστοιχη πρόβλεψη στον ισολογισμό του Ο.Τ.Ε., η οποία δεν μπορεί να είναι κατώτερη της προβλεπόμενης χρήσεως του έτους 1993 αναπροσαρμοζόμενης κατά έτος τουλάχιστον κατά το ποσοστό του πληθωρισμού του προηγούμενου έτους. Η ισχύς της παρούσας διατάξεως λήγει στο τέλος της δεκάτης χρήσεως μετά το τέλος της χρήσεως του έτους 1993.

γ. Σε περίπτωση κατά την οποία διαπιστωθεί ότι η λογιστική καθαρή θέση του Ο.Τ.Ε. είναι μικρότερη της αξίας της αναγραφόμενης στον ισολογισμό της 30.6.1993 βάσει του οποίου έγινε η προφορά για την αγορά από το Δημόσιο των μετοχών της κατηγορίας Β κατά ποσοστό που υπερβαίνει το πέντε τοις εκατό (5%), χορηγείται αποζημίωση που αντιστοιχεί στην πέραν του ανωτέρω ποσοστού πέντε τοις εκατό (5%) διαφορά. Η διαφορά καταβάλλεται στον κύριο ή τους κυρίους των μετοχών της κατηγορίας Β και Γ σε πέντε (5) ετήσιες δόσεις κατά την αναλογία του μετοχικού κεφαλαίου, την οποία εκπροσωπούν οι μέτοχοι των οποίων οι δικαιούχοι είναι κύριοι.

Η διαπίστωση ενεργείται από Ορκωτούς Ελεγκτές διοριζόμενους από την πλειοψηφία των μετόχων του Ο.Τ.Ε. ύστερα από απόφαση έκτακτης Γενικής Συνελεύσεως των μετόχων της Εταιρείας. Το πόρισμα των Ορκωτών Ελεγκτών υποβάλλεται στον Υπουργό Οικονομικών και είναι υποχρεωτικό για το σύνολο των μετόχων του Ο.Τ.Ε..

Ο Υπουργός Οικονομικών εντός μηνός από της ημερομηνίας υποβολής του πορίσματος εκδίδει απόφαση δημοσιευμένη στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, αναγνώρισης της διαφοράς και καθορισμού του ύψους της αποζημίωσης. Η ετήσια αυτή αποζημίωση συμψηφίζεται με το φόρο των ετήσιων καθαρών κερδών του Ο.Τ.Ε.. Εάν δεν υπάρχουν κέρδη ή το ύψος της αποζημίωσης υπερβαίνει τον καταβλητέο ή παρακρατούμενο από το μέτοχο ή τους μετόχους της κατηγορίας Β και Γ φόρο, ολόκληρο το ποσό ή η διαφορά συμψηφίζεται σε επόμενο έτος εντός της κατά τα ανωτέρω πενταετίας.

δ. Ο Υπουργός Οικονομικών εξουσιοδοτείται να καθορίζει με αποφάσεις του, τυχόν λεπτομέρειες για την εφαρμογή των εδαφίων α', β' και γ' της παρούσας παραγράφου.

11. Από 1.1.1996 ο Ο.Τ.Ε. δημοσιεύει τριμηνιαίες συνοπτικές λογιστικές καταστάσεις, σύμφωνα με τα πρότυπα του Ενιαίου Λογιστικού Σχεδίου.

12. Η χρησιμοποίηση της επωνυμίας "Όργανισμός Τηλεπικοινωνιών της Ελλάδος Α.Ε." ή του διακριτικού τίτλου "Ο.Τ.Ε." ή "Ο.Τ.Ε. Α.Ε." από οποιοδήποτε άλλο φυσικό ή νομικό πρόσωπο ως εταιρικής επωνυμίας, διακριτικού τίτλου ή σήματος απαγορεύεται.

13. Επιτρέπεται η αυτούσια υλική εξαγωγή από την ελληνική επικράτεια ή εισαγωγή σε αυτήν των τίτλων των μετοχών του Ο.Τ.Ε. άνευ περιορισμών.

14. Ο Υπουργός Οικονομικών με αποφάσεις του προβαίνει στην πώληση του συνόλου των μετοχών της Κατηγορίας Β και σε πώληση ή σε μεταβίβαση με άλλο τρόπο των μετοχών της Κατηγορίας Γ. Με τις σχετικές αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών καθορίζεται ο αριθμός, η τιμή πωλήσεως καθώς και οι λοιποί όροι της πωλήσεως ή μεταβίβασης των μετοχών αυτών, επι-

τρέπόμενης της πωλήσεως επί πιστώσει καθώς και της δωρεάν χορηγήσεως μετοχών της Κατηγορίας Γ στους εργαζόμενους και στους συνταξιούχους της Εταιρείας. Η πώληση ή μεταβίβαση μετοχών της Κατηγορίας Γ στους εργαζόμενους και συνταξιούχους του Ο.Τ.Ε. απαλλάσσεται οιασδήποτε άμεσου ή έμμεσου φόρου. Οι δικαιούχοι εργαζόμενοι και συνταξιούχοι του Ο.Τ.Ε. απαλλάσσονται από το φόρο εισοδήματος, το τέλος χαρτοσήμου, οποιονδήποτε άλλον άμεσο ή έμμεσο φόρο ή άλλη εισφορά υπέρ του Δημοσίου, Ασφαλιστικών Ταμείων ή τρίτου για το ποσό που λαμβάνουν με τη μορφή μετοχών του Ο.Τ.Ε.. Πριν την έκδοση των ανωτέρω αποφάσεων ο Υπουργός Οικονομικών ζητεί την έκδοση σχετικών εγκριτικών πράξεων του Υπουργικού Συμβουλίου.

Οι λοιπές μετοχές της κατηγορίας Γ διατίθενται και πωλούνται σε ενδιαφερόμενους αγοραστές μέσω του Χρηματιστηρίου Αξιών Αθηνών, ή και αλλοδαπών Χρηματιστηρίων Αξιών ή με οποιονδήποτε άλλο πρόσφορο τρόπο μέσω των Ανδόχων, τους οποίους επέλεξε το Δημόσιο. Ο Ανάδοχος ή οι Ανάδοχοι επιλέγονται ή ορίζονται από τον Υπουργό Οικονομικών σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 5 του ν. 2000/1991 (ΦΕΚ 206 Α') όπως συμπληρώθηκε με το άρθρο 70 του ν. 2065/1992 (ΦΕΚ 113 Α') και όπως ισχύει σήμερα.

15. Το δικαίωμα διορισμού μελών στο Διοικητικό Συμβούλιο του Ο.Τ.Ε. από τον κύριο ή τους κυρίους των μετοχών της κατηγορίας Α σύμφωνα με το καταστατικό του Ο.Τ.Ε. ασκείται με κοινή υπουργική απόφαση από τους Υπουργούς Εθνικής Οικονομίας, Οικονομικών και Μεταφορών και Επικοινωνιών, με την οποία ορίζεται μεταξύ των μελών και ο Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου. Οι φορείς του δημόσιου τομέα, όπως αυτός επανοριοθετήθηκε με το άρθρο 51 του ν. 1892/1990 (ΦΕΚ 101 Α') στους οποίους επιτρέπεται με τον παρόντα νόμο να έχουν στην κυριότητα και κατοχή τους μετοχές της κατηγορίας Α, εκχωρούν τα δικαιώματά τους ψήφου και διορισμού μελών του Διοικητικού Συμβουλίου της Εταιρείας αυτοδικαίως και άνευ υποχρέωσης αναγγελίας, στον Υπουργό Οικονομικών από την εκάστοτε ημερομηνία αποκτήσεως των τίτλων μετοχών της κατηγορίας Α. Τα δικαιώματα αυτά ασκεί ο Υπουργός Οικονομικών ανεξάρτητα από την έξοδο των φορέων αυτών από το δημόσιο τομέα. Σε περίπτωση μερικής ή ολικής αποκρατικοποίησης των φορέων αυτών, ο μετοχές του Ο.Τ.Ε. της κατηγορίας Α των οποίων είναι κύριοι μεταβιβάζονται υποχρεωτικώς στο Δημόσιο ή σε άλλο φορέα του δημόσιου τομέα.

16. Για τη σύναψη συμβάσεων δημόσιων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών ο Ο.Τ.Ε. εφαρμόζει τις διατάξεις της ελληνικής νομοθεσίας και τις πράξεις των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων περιλαμβανομένης της Οδηγίας του Συμβουλίου 90/531/Ε.Ο.Κ. της 17.9.1990 (L 297/1 της 29.10.1990), της Οδηγίας του Συμβουλίου 92/13/Ε.Ο.Κ. της 25.2.1992 (L 76/14 της 23.3.1992) και της Οδηγίας του Συμβουλίου 92/50/Ε.Ο.Κ. της 18.6.1992 (L 209/ της 24.7.1992), για τις διαδικασίες που εκκινούν τριάντη (30) ημέρες μετά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου.

17. α. Η συνιστώμενη με το άρθρο 21 του Καταστατικού του Ο.Τ.Ε. ανεξάρτητη Υπηρεσία Ειδικών Δικτύων, οποία έχει ως σκοπό την παροχή υπηρεσιών προς τις Ένοπλες Δυνάμεις και τις δημόσιες υπηρεσίες που είναι

αρμοδίες για θέματα εθνικής ασφάλειας και δημόσιας τάξης :

αα) Στελεχώνεται μόνο με Έλληνες πολίτες βάσει αποφάσεων των αρμόδιων οργάνων του Ο.Τ.Ε., επιφυλασσόμενης της ασκήσεως δικαίωματος αρνητικότητας εκ μέρους του Επιτρόπου Εθνικής Άμυνας σύμφωνα με το άρθρο 21 του Καταστατικού του Ο.Τ.Ε..

ββ) Διευθύνεται από τον Επίτροπο Εθνικής Άμυνας ο οποίος επικουρείται στο έργο του από αναπληρωτή του, υπάλληλο του Ο.Τ.Ε. τον οποίο έχει επιλέξει ο ίδιος. Ο Επίτροπος Εθνικής Άμυνας και ο υπ' αυτού εξουσιοδοτούμενος αναπληρωτής του έχει λειτουργική ανεξαρτησία λήψεως αποφάσεων επί παντός θέματος σχετιζόμενου με την εσωτερική οργάνωση, διοίκηση και έλεγχο της Υπηρεσίας Ειδικών Δικτύων και των παρεχόμενων από αυτήν υπηρεσιών μέσω της υποδομής και του ανθρώπινου δυναμικού του Ο.Τ.Ε. εντός των πλαισίων των διατάξεων που διέπουν τον Ο.Τ.Ε. και της εκάστοτε ισχύουσας νομοθεσίας. Ο Επίτροπος Εθνικής Άμυνας εισηγείται στο Διοικητικό Συμβούλιο επί θεμάτων που αφορούν την ανάπτυξη της τηλεπικοινωνιακής υποδομής, επί της στελεχώσεως της Υπηρεσίας Ειδικών Δικτύων και επί παντός άλλου θέματος που αφορά την ποιότητα και τις παρεχόμενες από την Υπηρεσία Ειδικών Δικτύων υπηρεσίες. Ο Επίτροπος Εθνικής Άμυνας εκτελεί αρμοδιότητες, αναθέτει καθήκοντα ή δίδει εντολές με έγγραφο της Υπηρεσίας σε στελέχη της Υπηρεσίας Ειδικών Δικτύων ή σε άλλες Υπηρεσίες ή Διευθύνσεις ή στελέχη διευθύνσεων του Ο.Τ.Ε. εντός των πλαισίων των κατά τα ανωτέρω αρμοδιοτήτων του. Ο Επίτροπος Εθνικής Άμυνας δύναται να επικουρείται στο έργο του από ειδικό επιτελείο αποτελούμενο από εξειδικευμένο προσωπικό του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας ή άλλων δημοσίων υπηρεσιών, χωρίς να προκαλείται εκ του λόγου αυτού δαπάνη στον Ο.Τ.Ε..

β. Με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Προεδρίας, Εθνικής Άμυνας, Οικονομικών, Δημόσιας Τάξης και Μεταφορών και Επικοινωνιών καθορίζονται εκάστοτε ο τρόπος ασκήσεως και οι κατ'είδαν αρμοδιότητες για την πραγματοποίηση των σκοπών της Υπηρεσίας Ειδικών Δικτύων που περιγράφονται στο άρθρο 21 του Καταστατικού του Ο.Τ.Ε. και στην παρούσα παράγραφο.

18. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του παρόντος νόμου οι οποίες προβλέπουν διαφορετική ρύθμιση ή

διατήρηση της ισχύος διατάξεων του ν.δ. 165/1973 (ΦΕΚ 228 Α') οι διατάξεις του ν.δ. αυτού καταργούνται από της δημοσίευσής του παρόντος.

Ομοίως καταργείται από της δημοσίευσής του παρόντος νόμου κάθε άλλη διάταξη, η οποία είναι αντίθετη με τις διατάξεις του παρόντος νόμου.

19. Η διάταξη του άρθρου μόνου του ν.δ. 330/1970 (ΦΕΚ 102 Α') καταργείται καθόσον αφορά τον Ο.Τ.Ε. από 1.11.1993.

20. Στις περιπτώσεις επβολής κυρώσεων από την Ε.Ε.Τ. σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 2075/1992 το αρμόδιο δικαστήριο εκδικάζει την προσφυγή ή αίτηση ακυρώσεως κατά των αποφάσεων της Ε.Ε.Τ. εντός έξι (6) μηνών από της ημερομηνίας καταθέσεως της προσφυγής ή αιτήσεως ακυρώσεως.

21. Με την επιφύλαξη των διατάξεων για τις οποίες ορίζεται διαφορετική ημερομηνία θέσεώς τους σε ισχύ, η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από της δημοσίευσής του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Παραγγέλλομε τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως νόμου του Κράτους.

Αθήνα, 24 Αυγούστου 1993

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ
Ι. ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΣΤ. ΜΑΝΟΣ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ, ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΟΥ
Β. ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ
Θ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους

Αθήνα, 24 Αυγούστου 1993

Η ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΕΚΛΩΣΕΩΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΑΝΝΑ ΨΑΡΟΥΤΑ-ΚΑΠΕΛΛΑΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ

Αρ. Φύλλου 197

23 Νοεμβρίου 1994

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 2257

Για την οργάνωση και λειτουργία του Ο.Τ.Ε..

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

Άρθρο πρώτο

Ο Όργανισμός Τηλεπικοινωνιών της Ελλάδος Α.Ε. ο οποίος ιδρύθηκε με το ν.δ. 1049/1949 (ΦΕΚ 195 Α') και του οποίου το καταστατικό αναμορφώθηκε με το ν. 2167/1993 (ΦΕΚ 141 Α'), όπως ισχύει σήμερα, διέπεται εφεξής από τις διατάξεις του παρόντος καταστατικού και του κωδ. ν. 2190/1920, όπως εκάστοτε ισχύει, χωρίς να μεταβάλλεται η νομική του προσωπικότητα και χωρίς να αλλοιώνεται ο χαρακτήρας του, ως ανώνυμης εταιρίας που ασκεί επιχείρηση δημόσιας ωφέλειας.

ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟ ΤΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ
ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ (Ο.Τ.Ε.) Α.Ε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'
ΕΠΩΝΥΜΙΑ - ΣΚΟΠΟΣ - ΕΔΡΑ
ΔΙΑΡΚΕΙΑ - ΜΕΤΟΧΙΚΟ
ΚΕΦΑΛΑΙΟ - ΑΥΞΗΣΕΙΣ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ
ΠΟΣΟΣΤΟ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ

Άρθρο 1
Επωνυμία

Η επωνυμία της εταιρίας είναι 'ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.', ο διακριτικός του τίτλος 'Ο.Τ.Ε.' Α.Ε. ή 'Ο.Τ.Ε.', το δε λογότυπο αποτυπώνεται στο Παράρτημα του παρόντος νόμου. Η εταιρική επωνυμία στην ελληνική και στις ξένες γλώσσες, ο διακριτικός τίτλος και το λογότυπο της εταιρίας ανήκουν αποκλειστικά στον 'ΟΡΓΑΝΙΣΜΟ ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.'.

Για τις συναλλαγές της με την αλλοδαπή, η εταιρία θα χρησιμοποιεί την επωνυμία της σε πιστή μετάφραση και το διακριτικό της τίτλο με λατινικούς ή άλλους χαρακτήρες, καθώς και το λογότυπό της.

Στην αγγλική γλώσσα η επωνυμία αυτή είναι 'HELLENIC TELECOMMUNICATIONS ORGANIZATION S.A.'

και αντίστοιχη στις άλλες γλώσσες. Ο Ο.Τ.Ε. χρησιμοποιεί κατ' αποκλειστικότητα για τις συναλλαγές του είτε στην ημεδαπή είτε στην αλλοδαπή και την αγγλική επωνυμία 'HELLENIC TELECOMMUNICATIONS' ή 'HELLENIC TELECOM', καθώς και την ταυτόσημη επωνυμία σε άλλες γλώσσες. Τις επωνυμίες 'ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΕΣ ΕΛΛΑΔΟΣ', 'ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΕΣ', 'ΕΛΛΑΔΙΚΕΣ ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΕΣ', 'GREEK TELECOMMUNICATIONS', 'GREECE-TELECOMMUNICATIONS', 'HELLAS-TELECOMMUNICATIONS' ή τις ανωτέρω με αμοιβαία αντιμετάθεση των λέξεων ή με πρόσθεση συνδετικών λέξεων, σημείων στίξης ή άλλων συμβόλων ή συντμήσεις αυτών, καθώς και τις ταυτόσημες σε άλλες γλώσσες ή συντμήσεις αυτών δεν μπορεί να χρησιμοποιήσει οποιαδήποτε άλλη εταιρία ή φορέας παραπλήσιων ή μη δραστηριοτήτων, εκτός του Ο.Τ.Ε.. Ως σύντμηση του ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΕΣ νοείται και η λέξη ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΕΣ και του TELECOMMUNICATIONS νοείται και η λέξη COMMUNICATIONS. Θυγατρικές εταιρίες του Ο.Τ.Ε. μπορούν να φέρουν ως μέρος της επωνυμίας τους επωνυμίες του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 2
Σκοπός

1. Σκοπός της εταιρίας είναι η άσκηση των ακόλουθων δραστηριοτήτων:

α. Η εγκατάσταση, λειτουργία, εκμετάλλευση, διαχείριση και ανάπτυξη κάθε είδους τηλεπικοινωνιακής υποδομής, καθώς και της δημόσιας τηλεπικοινωνιακής υποδομής σε τοπικό, εθνικό, διακρατικό και διεθνές επίπεδο.

β. Η παροχή, ανάπτυξη, εκμετάλλευση και διαχείριση τοπικών, εθνικών και διεθνών τηλεπικοινωνιακών και συναφών προς αυτές υπηρεσιών, ήτοι υπηρεσιών φωνής, δεδομένων και εικόνας, σε πραγματικό ή μη χρόνο, η παραγωγή, συλλογή, αποθήκευση, ανάκτηση, επεξεργασία, διαχείριση, μεταγωγή, μετάδοση και παροχή πληροφοριών, σε πραγματικό ή μη χρόνο, υπό συμπίεση ή υπό άλλη μορφή με χρησιμοποίηση κάθε τύπου τεχνολογίας μέσω μεταγωγής και μετάδοσης που ήδη χρησιμοποιούνται ή που πρόκειται να αναπτυχθούν στο μέλλον, καθώς και η μελέτη και κατασκευή παντός συναφούς έργου.

γ. Η ανάπτυξη, εγκατάσταση λειτουργία, διαχείριση και εκμετάλλευση των πάσης φύσεως υπηρεσιών κινητής και σταθερής επικοινωνίας.

δ. Η ανάπτυξη, εγκατάσταση, εκμετάλλευση των πάσης φύσεως δορυφορικών επικοινωνιών και η διάθεση δορυφορικών επικοινωνιών σε τρίτους ή η επιβολή βάρους επί αυτών.

ε. Η ανάληψη δραστηριοτήτων συναφών προς τις τηλεπικοινωνίες, συμπεριλαμβανομένων του σχεδιασμού συστημάτων, καθώς και της αναπτύξεως, παραγωγής, χρήσεως, πώλησεως, εκμισθώσεως, μισθώσεως και συντήρησεως τηλεπικοινωνιακού εξοπλισμού.

στ. Η απόκτηση κυριότητας επί τηλεπικοινωνιακού εξοπλισμού και μέσων παροχής τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών και η απόκτηση δικαιωμάτων κυριότητας, χρήσεως ή εκμεταλλεύσεως με αγορά, μίσθωση ή με άλλον τρόπο κινητών ή ακινήτων περιουσιακών στοιχείων ή δικαιωμάτων οπουδήποτε και αν αυτά ευρίσκονται και το δικαίωμα διαθέσεως αυτών ή επιβολής βάρους επί αυτών.

ζ. Η ανάπτυξη, εγκατάσταση, λειτουργία, διαχείριση και εκμετάλλευση νέων υπηρεσιών, βάσει των τεχνολογικών εξελίξεων στον τομέα των τηλεπικοινωνιών, πληροφορικής και τηλεπληροφορικής, καθώς και οποιασδήποτε άλλης υπηρεσίας που μπορεί να παρασχεθεί μέσω του δικτύου της εταιρίας ή μέσω άλλων δικτύων στα οποία η εταιρία έχει ή μπορεί να έχει πρόσβαση που παρέχεται κατόπιν αδειας.

2. Για την πραγματοποίηση του σκοπού του ασκούνται από τον Ο.Τ.Ε. και οι ακόλουθες δραστηριότητες:

α. Η σύναψη παντός είδους συμβάσεων ή συμφωνιών με ημεδαπά ή αλλοδαπά φυσικά πρόσωπα, οργανισμούς, εταιρίες ή νομικά πρόσωπα ιδιωτικού ή δημοσίου δικαίου, κράτη και διεθνείς οργανισμούς, περιλαμβανομένων και διακρατικών οργανισμών που αφορούν στις δραστηριότητες της εταιρίας.

β. Η συμμετοχή σε αλλοδαπούς ή διεθνείς τηλεπικοινωνιακούς ή συναφείς οργανισμούς.

γ. Η σύσταση εταιριών ή κοινοπραξιών, η διαχείριση ή η συμμετοχή σε εταιρίες, κοινοπραξίες ή σε εταιρίες διαχειρίσεως χαρτοφυλακίου ή σε εταιρίες χρηματοδοτικής μίσθωσης ή η απόκτηση μετοχών των εταιριών που έχουν ως σκοπό την άσκηση δραστηριοτήτων που συνδέονται άμεσα ή έμμεσα με το σκοπό της εταιρίας και πάσης άλλης σχετικής εταιρικής δραστηριότητας.

δ. Η κατάρτιση τεχνικών και οικονομικών μελετών, ο σχεδιασμός, η μελέτη και κατασκευή, λειτουργία, διαχείριση και συντήρηση τηλεπικοινωνιακών εγκαταστάσεων, μονάδων ή έργων, καθώς και των συναφών με αυτές δομικών εγκαταστάσεων και η παροχή συναφών υπηρεσιών προς φυσικά ή νομικά πρόσωπα, κράτη ή διεθνείς οργανισμούς, στην ημεδαπή ή την αλλοδαπή στον τομέα των τηλεπικοινωνιών.

ε. Η παροχή τεχνικών και εν γένει συμβουλευτικών υπηρεσιών προς φυσικά ή νομικά πρόσωπα, κράτη ή διεθνείς οργανισμούς, στην ημεδαπή ή την αλλοδαπή, στον τομέα των τηλεπικοινωνιών και της τηλεπληροφορικής.

στ. Η παροχή υπηρεσιών ηλεκτρονικής επεξεργασίας δεδομένων ή χρήσεως ηλεκτρονικών υπολογιστών (περιλαμβανομένων και των συμβουλευτικών υπηρεσιών) προς τρίτους, καθώς και η ίδρυση, από τον Ο.Τ.Ε. ή με άλλους, βάσεων πληροφοριών.

ζ. Η επαγγελματική εκπαίδευση ανθρώπινου δυναμι-

κού, μισθωτών ή μη, για την απασχόλησή τους στην εταιρία και η παροχή ή διάθεση εργατικού ή επαγγελματικού και εξειδικευμένου τεχνικού ή άλλου προσωπικού προς τρίτους.

η. Η σύναψη δανείων, η παροχή εγγυήσεων, η ανάληψη υποχρεώσεων, η έκδοση συναλλαγματικών, γραμματίων εις διαταγήν, επιταγών, ομολόγων ή ομολογιών ή άλλων αξιογράφων ή τίτλων για λογαριασμό της εταιρίας.

θ. Η παροχή πιστώσεων ή δανείων προς τρίτους και η σύσταση εμπράγματων ασφαλειών επί κινητών ή ακινήτων τρίτων ή η αποδοχή προσωπικών εγγυήσεων εις ασφάλεια των απαιτήσεων της εταιρίας εκ των ανωτέρω συναλλαγών.

ι. Η ανάληψη κάθε εμπορικής ή άλλης δραστηριότητας, η διενέργεια κάθε υλικής πράξεως ή δικαιοπραξίας άμεσα ή έμμεσα συνδεδεμένης με το σκοπό της εταιρίας.

ια. Η ίδρυση ή συμμετοχή σε εταιρίες επιχειρηματικού κεφαλαίου που έχουν ως σκοπό την προώθηση και υλοποίηση επενδύσεων υψηλής τεχνολογίας και καινοτομίας στον τομέα των τηλεπικοινωνιών.

3. Αποτελεί υποχρέωση του Ο.Τ.Ε. η λήψη όλων των ενδεδειγμένων μέτρων για τη διασφάλιση του απορρήτου των επικοινωνιών σε όλους τους συνδρομητές, συμπεριλαμβανομένων των δημόσιων υπηρεσιών και των ενόπλων δυνάμεων, η κατοχύρωση της ασφάλειας των πληροφοριών που σχετίζονται με τα υπάρχοντα ή τα υπό ανάπτυξη επικοινωνιακά συστήματα των δημόσιων υπηρεσιών και των ενόπλων δυνάμεων, καθώς και με τα δισυμμαχικά επικοινωνιακά συστήματα και η συντήρηση, οργάνωση και ανάπτυξη των συστημάτων επικοινωνιών των δημόσιων υπηρεσιών και των ενόπλων δυνάμεων, όσον αφορά στην παροχή τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών, τις οποίες οι δημόσιες υπηρεσίες και οι ένοπλες δυνάμεις ζητούν και λαμβάνουν από την εταιρία έναντι ειλόγου τιμήματος και σύμφωνα με τις εκάστοτε εν ισχύ συμβάσεις και συμφωνίες και τις διατάξεις της κείμενης νομοθεσίας.

Άρθρο 3

Έδρα

Έδρα της εταιρίας ορίζεται ο Δήμος Αθηναίων. Η εταιρία με απόφαση που λαμβάνεται από τα αρμόδια όργανά της ιδρύει υποκαταστήματα, πρακτορεία και γραφεία αντιπροσωπειών ή γραφεία σε περιοχές της Ελλάδας ή του εξωτερικού. Σε κάθε απόφαση της εταιρίας που λαμβάνεται επί των θεμάτων αυτών θα αναφέρονται συνοπτικά οι όροι λειτουργίας και διαχείρισης των ανωτέρω υποκαταστημάτων, πρακτορείων, γραφείων αντιπροσωπειών ή άλλων γραφείων.

Άρθρο 4

Διάρκεια

Η διάρκεια της εταιρίας ορίζεται σε εκατό (100) έτη από τη δημοσίευση του παρόντος καταστατικού στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Η διάρκεια της εταιρίας μπορεί να παραταθεί με απόφαση της συνέλευσης των μετόχων.

Άρθρο 5

Μετοχικό Κεφάλαιο

1. Το μετοχικό κεφάλαιο της εταιρίας ανέρχεται σε διακόσια ενενήντα οχτώ δισεκατομμύρια τετρακόσια ό-

γδόντα οκτώ εκατομμύρια τριακόσιες εξήντα χιλιάδες δραχ. (298.488.360.000).

2. Το μετοχικό κεφάλαιο διαιρείται σε 298.488.360 κοινές ονομαστικές μετοχές, ονομαστικής αξίας δραχμών 1.000 η καθεμία. Το σύνολο των μετοχών ανήκει στο Ελληνικό Δημόσιο το οποίο και έχει καταβάλει την αξία των μετοχών αυτών, εξ ολοκλήρου.

3. Οι τίτλοι των μετοχών αριθμούνται κατά αύξοντα αριθμό, φέρουν τα υπό του νόμου απαιτούμενα στοιχεία, τη σφραγίδα της εταιρίας και υπογράφονται από τον Πρόεδρο και ένα προς το σκοπό αυτόν εξουσιοδοτημένο μέλος του διοικητικού συμβουλίου της εταιρίας. Επιτρέπεται η αναπαραγωγή και θέση της σφραγίδας της εταιρίας και των υπογραφών δια μηχανικών μέσων. Οι εκδιδόμενοι τίτλοι μετοχών ενσωματώνουν μία ή περισσότερες μετοχές (πολλαπλοί τίτλοι).

4. Η εταιρία μπορεί να προβεί στην έκδοση προσωρινών τίτλων μετοχών. Οι προσωρινοί τίτλοι φέρουν τα αναγραφόμενα στην παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου στοιχεία και αντικαθίστανται με οριστικούς τίτλους μετοχών αμέσως μόλις αυτοί εκδοθούν.

Άρθρο 6 Αυξήσεις Κεφαλαίου

1. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 3 του παρόντος άρθρου ορίζεται ότι κατά τη διάρκεια της πρώτης πενταετίας από την έναρξη ισχύος του παρόντος ή μέσα σε πέντε (5) έτη από τη σχετική απόφαση της γενικής συνέλευσης, το διοικητικό συμβούλιο έχει το δικαίωμα με απόφασή του που λαμβάνεται με την απαρτία και πλειοψηφία που ορίζει ο κωδ. ν. 2190/1920:

α. Να αυξάνει το μετοχικό κεφάλαιο με την έκδοση νέων μετοχών κοινών ή προνομιούχων χωρίς ψήφο. Το ποσό των αυξήσεων δεν μπορεί να υπερβεί το ποσό του μετοχικού κεφαλαίου που έχει ήδη καταβληθεί αρχικά ή του μετοχικού κεφαλαίου που έχει καταβληθεί κατά την ημερομηνία λήψης της σχετικής απόφασης από τη γενική συνέλευση (άρθρο 13 παρ.1 και άρθρο 3α παρ.1 του κωδ. ν. 2190/1920).

β. Να εκδίδει ομολογιακό δάνειο για ποσό όμως που δεν μπορεί να υπερβεί το μισό του καταβεβλημένου μετοχικού κεφαλαίου με την έκδοση ομολογιών εκάστοτε μετατρέψιμων σε προνομιούχες μετοχές άνευ ψήφου. Στην περίπτωση αυτή εφαρμόζονται οι διατάξεις των παραγράφων 2 και 3 του άρθρου 3α του κωδ. ν. 2190/1920, όπως ισχύει.

Οι πιο πάνω εξουσίες του διοικητικού συμβουλίου μπορούν να ανανεώνονται από τη γενική συνέλευση για περίοδο που δεν υπερβαίνει τα πέντε (5) έτη για κάθε ανανέωση.

2. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 3 του παρόντος άρθρου η γενική συνέλευση έχει το δικαίωμα με απόφασή της, λαμβανομένη κατά τις διατάξεις της απαρτίας των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 29 του κωδ. ν. 2190/1920 και της πλειοψηφίας της παραγράφου 1 του άρθρου 31 του κωδ. ν. 2190/1920, όπως ισχύουν, να αυξάνει ολικά ή μερικά το εταιρικό κεφάλαιο με την έκδοση νέων μετοχών μέχρι το τετραπλάσιο του αρχικά καταβεβλημένου κεφαλαίου ή το διπλάσιο από την έγκριση της σχετικής τροποποίησης του καταστατικού.

3. Κατ' εξαίρεση των διατάξεων των δύο προηγούμενων παραγράφων, εάν τα αποθεματικά της εταιρίας υπερβαίνουν το ένα δέκατο (1/10) του καταβεβλημένου μετοχικού κεφαλαίου, τότε απαιτείται πάντα απόφαση

της γενικής συνέλευσης με την εξαιρετική απαρτία και πλειοψηφία του άρθρου 27 του παρόντος καταστατικού.

4. Οι αυξήσεις του κεφαλαίου, που αποφασίζονται σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 2 του παρόντος άρθρου, δεν αποτελούν τροποποίηση του καταστατικού.

Άρθρο 7 Ποσοστό συμμετοχής του Ελληνικού Δημοσίου

1. Σε οποιαδήποτε περίπτωση η συμμετοχή του Ελληνικού Δημοσίου επί του εκάστοτε κεφαλαίου της εταιρίας δεν δύναται να είναι κατώτερη του εβδομήντα πέντε τοις εκατό (75%) των μετά ψήφου μετοχών της εταιρίας μετά την αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου.

2. Σε περίπτωση που συμμετοχή άλλου μετόχου ή/και συνδεδεμένων επιχειρήσεων κατά την έννοια του άρθρου 42ε του κωδ. ν. 2190/1920 υπερβεί συνολικά το πέντε τοις εκατό (5%), ο συγκεκριμένος μέτοχος ή/και οι συνδεδεμένες επιχειρήσεις δεν θα έχουν δικαίωμα παράστασης και ψήφου στη γενική συνέλευση για το ποσοστό το πέραν του πέντε τοις εκατό (5%).

3. Από τη διάταξη της προηγούμενης παραγράφου εξαιρούνται τράπεζες και άλλοι οργανισμοί του εξωτερικού, που σύμφωνα με το δίκαιο της χώρας στην οποία είναι εγκατεστημένοι και με βάση τις μετοχές των οποίων είναι κύριοι, εκδίδουν τίτλους παραστατικούς μετοχών, υπό την προϋπόθεση ότι, εφόσον έχουν εκδώσει τέτοιους τίτλους σε μεμονωμένο δικαιούχο σε ποσοστό άνω του πέντε τοις εκατό (5%), δεν θα έχουν δικαίωμα παραστάσεως και ψήφου για λογαριασμό του συγκεκριμένου δικαιούχου ως προς το υπερβάλλον. Οι όροι για την τήρηση του παρόντος άρθρου τίθενται στη Σύμβαση μεταξύ Ο.Τ.Ε. και των παραπάνω τραπεζών ή οργανισμών.

4. Το Ελληνικό Δημόσιο δύναται να διαθέσει το ένα τοις εκατό (1%) από το ποσοστό συμμετοχής του στο μετοχικό κεφάλαιο της εταιρίας στο Ταμείο Ασφάλισης Προσωπικού του Ο.Τ.Ε. άνευ τμήματος. Το μεταβιβαζόμενο ποσοστό μετοχών είναι ακατάσχετο και αναπαλλοτριώτο. Η διάθεση αυτή απαλλάσσεται παντός φόρου, τέλους, τέλους χαρτοσήμου, εισφοράς, δικαιώματος ή οποιασδήποτε άλλης επιβαρύνσεως υπέρ του Δημοσίου ή τρίτου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β' ΟΡΓΑΝΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ - ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΕΚΛΟΓΗ ΚΑΙ ΣΥΝΘΕΣΗ Δ.Σ. - ΕΚΠΡΟΣΩΠΗΣΗ ΜΕΤΟΧΩΝ ΜΕΙΟΨΗΦΙΑΣ - ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ Δ.Σ. ΕΥΘΥΝΗ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΟΥ Δ.Σ. - ΔΙΕΥΘΥΝΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ - ΓΕΝΙΚΟΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΕΣ ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΗ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΥ - ΕΡΓΑΣΙΑΚΑ ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ - ΚΩΛΥΜΑΤΑ ΑΣΥΜΒΙΒΑΣΤΑ ΜΕΛΩΝ Δ.Σ. - ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΕΚΠΡΟΣΩΠΩΝ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ

Άρθρο 8 Όργανα Διοίκησης

1. Όργανα διοίκησης της εταιρίας είναι το διοικητικό συμβούλιο, ο διευθύνων σύμβουλος και το συμβούλιο γενικών διευθυντών. Οι όροι αποζημίωσης, αντιμισθίας, απασχόλησης, ανάκλησης κ.λπ. των μελών του Δ.Σ., του διευθύνοντα συμβούλου και των γενικών διευθυντών, που διορίζονται ή εκλέγονται σύμφωνα με τις παρόντες παραγράφους, καθορίζονται με την απόφαση διορισμού

τους. Ειδικότερα, για τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου καθορίζονται με την απόφαση εκλογής τους και οι όροι της άσκησης της διαχείρισης.

2. Με απόφαση της γενικής συνέλευσης δύναται να συνταχθεί Πρωτόκολλο Διαχείρισης για εύλογη περίοδο, που θα περιλαμβάνει τους ποσοτικούς και ποιοτικούς στόχους της εταιρίας, καθώς και τους όρους και τις προϋποθέσεις για την επίτευξη αυτών των στόχων. Με βάση το Πρωτόκολλο Διαχείρισης, αξιολογείται και η επάρκεια της διοίκησης της εταιρίας.

Άρθρο 9 Διοικητικό συμβούλιο

1. Το διοικητικό συμβούλιο είναι αρμόδιο να αποφασίζει για κάθε θέμα που αφορά στη διοίκηση της εταιρίας, στη διαχείριση της περιουσίας της, στην εκπροσώπηση της εταιρίας και γενικά στην επιδίωξη του σκοπού της, εκτός των θεμάτων που ανάγονται στις αποκλειστικές αρμοδιότητες της γενικής συνέλευσης.

2. Ειδικότερα, το Δ.Σ. έχει ιδίως τις παρακάτω αρμοδιότητες:

α. Εισηγείται για όλα τα προς εξέταση από τη γενική συνέλευση θέματα.

β. Καταρτίζει, μετά από εισήγηση του διευθύνοντα συμβούλου, τον ετήσιο προϋπολογισμό του Ο.Τ.Ε. και τον υποβάλλει προς έγκριση στη γενική συνέλευση των μετόχων.

γ. Καταρτίζει, ύστερα από πρόταση του διευθύνοντα συμβούλου, τις ετήσιες οικονομικές καταστάσεις της εταιρίας και τις υποβάλλει στην τακτική γενική συνέλευση μαζί με την έκθεση των ελεγκτών.

δ. Επίσης, καταρτίζει μετά το πέρας κάθε εταιρικής χρήσης, ύστερα από εισήγηση του διευθύνοντα συμβούλου τις παρακάτω εκθέσεις που υποβάλλονται στην τακτική γενική συνέλευση για ενημέρωση των μετόχων και του κοινού.

δ.1. Απολογισμό του κοινωνικού προϋπολογισμού της εταιρίας.

δ.2. Έκθεση για την ποιότητα των παρεχόμενων υπηρεσιών και των σχέσεων με τον καταναλωτή.

δ.3. Έκθεση για την ανταγωνιστική θέση του Ο.Τ.Ε. μέσα στον κλάδο των τηλεπικοινωνιών.

ε. Συγκαλεί τακτική ή έκτακτη γενική συνέλευση των μετόχων της εταιρίας, όποτε τούτο προβλέπεται από το νόμο, απαιτείται ή παρίσταται αναγκαίο.

στ. Καταρτίζει και τροποποιεί το Γενικό Κανονισμό Προσωπικού.

ζ. Διαμορφώνει τη στρατηγική του Ο.Τ.Ε. συμπεριλαμβανομένων των διεπιχειρησιακών συνεργασιών με στόχο την ενίσχυση της ανταγωνιστικής του θέσης στην ελληνική και διεθνή αγορά.

η. Παρακολουθεί συστηματικά την πορεία του Ο.Τ.Ε. και την υλοποίηση του προγράμματός του.

θ. Αποφασίζει για την ίδρυση θυγατρικών επιχειρήσεων και τη συμμετοχή σε άλλες εταιρίες στο εσωτερικό ή στο εξωτερικό, σύμφωνα με το άρθρο 2 του παρόντος καταστατικού.

ι. Με την επιφύλαξη του άρθρου δεύτερου παράγραφος 1 (Λοιπές ρυθμίσεις) το διοικητικό συμβούλιο αποφασίζει για τα πάσης φύσεως τιμολόγια των προϊόντων της εταιρίας, καθώς και των παρεχόμενων από αυτή υπηρεσιών και τα υποβάλλει, όταν απαιτείται κατά νόμο, στις αρμόδιες αρχές προς έγκριση.

3. Το Δ.Σ. μπορεί με απόφασή του να αναθέτει την

άσκηση μέρους των αρμοδιοτήτων του στο διευθύνοντα σύμβουλο της εταιρίας.

4. Το Δ.Σ. εκλέγει μεταξύ των μελών του που προέρχονται από το Δημόσιο τον Πρόεδρο. Επίσης, το Δ.Σ. εκλέγει μεταξύ των μελών του που προέρχονται από το Δημόσιο, για πενταετή θητεία, το διευθύνοντα σύμβουλο και τον ανακαλεί για σπουδαίο λόγο με την ίδια διαδικασία.

5. Σε περίπτωση που συζητούνται στο Δ.Σ. θέματα σχετικά με την εθνική άμυνα της χώρας απαιτείται προηγούμενη σύμφωνη γνώμη του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας.

Άρθρο 10 Εκλογή και σύνθεση του Δ.Σ.

1. Το Δ.Σ. είναι ενδεκαμελές και εκλέγεται για πενταετή θητεία εκτός από την πρώτη θητεία που παρατείνεται μέχρι την πρώτη γενική συνέλευση και η οποία δεν μπορεί να υπερβεί την εξαετία. Το Δ.Σ. αποτελείται από:

α) Έξι (6) εκπροσώπους του Δημοσίου, με ισάριθμους αναπληρωτές, που εκλέγονται από τη γενική συνέλευση των μετόχων.

β) Τρεις (3) εκπροσώπους των εργαζομένων στην εταιρία, με ισάριθμους αναπληρωτές, που ορίζονται σύμφωνα με την παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου.

γ) Δύο (2) εκπροσώπους των μετόχων της μειοψηφίας, με ισάριθμους αναπληρωτές που εκλέγονται από την ειδική γενική συνέλευση των μετόχων της μειοψηφίας του άρθρου 11 του καταστατικού.

2. Τα μέλη του Δ.Σ. θα πρέπει να είναι άτομα εγνωσμένης ικανότητας και επιστημονικής κατάρτισης, καθώς και με πείρα και ικανότητα ή ειδικές γνώσεις για τη διοίκηση και οργάνωση επιχειρήσεων και κατά προτίμηση του αντικείμενου της εταιρίας.

3. Οι εκπρόσωποι των εργαζομένων και οι τρεις αναπληρωματικοί τους εκλέγονται με άμεση καθολική ψηφοφορία και με το σύστημα της απλής αναλογικής. Η μη υπόδειξη των εκπροσώπων αυτών δεν παρακωλύει τη λειτουργία του Δ.Σ., οι αποφάσεις του οποίου λαμβάνονται με απαρτία πέντε (5) μελών.

4. Τα μέλη του Δ.Σ. ανακαλούνται με την ίδια διαδικασία που εκλέχθηκαν.

5. Σε περίπτωση ανάκλησης, θανάτου, παραίτησης ή αποχώρησης για οποιονδήποτε λόγο μέλους τους Δ.Σ. πριν από τη λήξη της θητείας του, το διοικητικό συμβούλιο, εφόσον υπάρχουν τουλάχιστον έξι (6) μέλη, συμπληρώνει τον αριθμό των μελών του από τους αναπληρωματικούς της αντίστοιχης κατηγορίας και κατά τη σειρά με την οποία εκλέχθηκαν ή ορίστηκαν μέχρι την επόμενη γενική συνέλευση. Η μη επικύρωση της εκλογής δεν επηρεάζει το κύρος των αποφάσεων του Δ.Σ..

6. Τα μέλη του Δ.Σ., που προέρχονται από το προσωπικό της εταιρίας κατά τη διάρκεια της θητείας τους σε αυτό, θεωρούνται σε διατεταγμένη υπηρεσία και λαμβάνουν τις αποδοχές της υπηρεσιακής θέσης τους και την αποζημίωση του άρθρου 8 του παρόντος καταστατικού.

Άρθρο 11 Εκπροσώπηση μετόχων μειοψηφίας

1. Μετά την εισαγωγή των μετόχων της εταιρίας στο χρηματιστήριο και την έκδοση των μετοχών, σύμφωνα

με τα άρθρα 5, 6 και 7 του παρόντος, καθώς και κάθε φορά που θα κρίνεται αναγκαίο οι εκτός του Δημοσίου μέτοχοι, φυσικά και νομικά πρόσωπα, που αποτελούν τη μειοψηφία του μετοχικού κεφαλαίου της εταιρίας, προσκαλούνται από το διοικητικό συμβούλιο σε ειδική συνέλευση στην έδρα της εταιρίας με αποκλειστικό θέμα την εκλογή δύο (2) μελών του διοικητικού συμβουλίου με ισάριθμους αναπληρωματικούς. Για τη σύγκληση της ειδικής αυτής συνέλευσης ισχύουν τα άρθρα 26, 26α, 27, 28 και 30 του κ.ω.δ. ν. 2190/1920 αναλόγως εφαρμοζόμενα και οι αποφάσεις λαμβάνονται με τη συνήθη απαρτία και πλειοψηφία, όπως ορίζεται στο άρθρο 29 του κ.ω.δ. ν. 2190/1920. Η μη υπόδειξη από τη μειοψηφία των ως άνω μελών δεν παρακωλύει τη λειτουργία του διοικητικού συμβουλίου, οι αποφάσεις του οποίου λαμβάνονται με απαρτία πέντε (5) μελών. Κάθε μέτοχος που παρίσταται και ψηφίζει νομίμως έχει δικαίωμα να προτείνει και να ψηφίσει ένα μόνο σύμβουλο ανεξάρτητα από τον αριθμό των μετοχών που κατέχει. Εκλέγονται δε οι τέσσερις πρώτοι σχετικά πλειοψηφισαντες υποψήφιοι εκ των οποίων οι δύο πρώτοι είναι οι τακτικοί και οι άλλοι δύο αναπληρωματικοί τους. Στη συνέλευση αυτή αποκλείεται η παράσταση του Ελληνικού Δημοσίου - μετόχου.

2. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται ανάλογα οι διατάξεις του άρθρου 18 παράγραφοι 3-5 του κ.ω.δ. ν. 2190/1920.

Άρθρο 12

Λειτουργία διοικητικού συμβουλίου

1. Το διοικητικό συμβούλιο συγκαλείται μετά από πρόσκληση του προέδρου του, σύμφωνα με τους όρους της ισχύουσας νομοθεσίας και συνεδριάζει στην έδρα της εταιρίας ή και εκτός έδρας. Εισηγητής των θεμάτων στο Δ.Σ. είναι ο διευθύνων σύμβουλος. Το Δ.Σ. συγκαλείται επίσης οποτεδήποτε από τον Πρόεδρό του, εφόσον το ζητήσουν πέντε (5) μέλη του. Δύο (2) μέλη του Δ.Σ. δύνανται να προτείνουν να συμπεριληφθούν στα προς συζήτηση θέματα και οποιαδήποτε άλλα κρίνονται αναγκαία.

2. Το διοικητικό συμβούλιο συνεδριάζει τουλάχιστον δύο φορές το μήνα, εκτάκτως δε, όταν κριθεί αναγκαίο από τον Πρόεδρό του.

3. Η ημερήσια διάταξη των συνεδριάσεων καθορίζεται από τον Πρόεδρο και τα θέματά της περιέχονται στην πρόσκληση που αποστέλλεται στους συμβούλους σύμφωνα πάντα οκτώ (48) τουλάχιστον ώρες προ της έναρξης της συνεδρίασης.

4. Το Δ.Σ. είναι σε απαρτία και συνεδριάζει νόμιμα, όταν παρίστανται ή εκπροσωπούνται έξι (6) από τα μέλη του. Κάθε σύμβουλος μπορεί να εκπροσωπήσει μόνο ένα σύμβουλο.

5. Τον Πρόεδρο απόντα ή κωλυόμενο αναπληρώνει ο διευθύνων σύμβουλος.

6. Οι αποφάσεις λαμβάνονται με απόλυτη πλειοψηφία των παρόντων.

7. Σε κάθε συνεδρίαση του Δ.Σ. τηρούνται πρακτικά που επικυρώνονται αμέσως ή στην επόμενη συνεδρίαση. Τα αντίγραφα ή αποσπάσματα των πρακτικών επικυρώνονται από τον Πρόεδρο ή τον αναπληρωτή του.

8. Η γραμματειακή εξυπηρέτηση του συμβουλίου παρέχεται από ειδική υπηρεσία της εταιρίας.

9. Στις συνεδριάσεις του διοικητικού συμβουλίου παρίσταται χωρίς δικαίωμα ψήφου ο νομικός σύμβουλος και ο πρόεδρος του νομικού συμβουλίου της εταιρίας, εκτός των συνεδριάσεων για τις οποίες το διοικητικό

συμβούλιο ήθελε αποφασίσει διαφορετικά. Η απουσία τους δεν δημιουργεί ακυρότητα των αποφάσεων του Δ.Σ.. Επίσης, στις συνεδριάσεις του Δ.Σ. μετέχουν χωρίς δικαίωμα ψήφου οι γενικοί διευθυντές ή τρίτοι εφόσον κληθούν από το Δ.Σ..

Άρθρο 13

Ευθύνη των μελών του Δ.Σ.

Κάθε μέλος του διοικητικού συμβουλίου της εταιρίας ευθύνεται έναντι της εταιρίας κατά τη διοίκηση και διαχείριση των εταιρικών υποθέσεων σύμφωνα με τις διατάξεις του κ.ω.δ. ν. 2190/1920.

Άρθρο 14

Διευθύνων σύμβουλος

1. Ο διευθύνων σύμβουλος είναι το ανώτατο εκτελεστικό όργανο της επιχείρησης, προϊστάται όλων των υπηρεσιών της επιχείρησης, διευθύνει το έργο τους, παίρνει τις αναγκαίες αποφάσεις μέσα στα πλαίσια των διατάξεων που διέπουν τη λειτουργία της εταιρίας, των εγκεκριμένων προγραμμάτων και προϋπολογισμών και έχει τις παρακάτω αρμοδιότητες, οι οποίες είναι καταστατικές και όσες άλλες του αναθέτει εκάστοτε το Δ.Σ.:

α. Υποβάλλει στο διοικητικό συμβούλιο της εταιρίας τις προτάσεις και εισηγήσεις που απαιτούνται για την υλοποίηση των προβλεπομένων στο άρθρο 2 του παρόντος καταστατικού.

β. Αποφασίζει για την κατάρτιση συμβάσεων αντικείμενου, μέχρι του ποσού εκείνου που θα ορίζει με απόφασή του το Δ.Σ..

γ. Αποφασίζει για θέματα ανθρώπινου δυναμικού της εταιρίας μέσα στα πλαίσια αποκλειστικά του Γ.Κ.Π. και των συμβατικών υποχρεώσεων.

δ. Αποφασίζει για την εσωτερική οργάνωση και τους πάσης φύσεως κανονισμούς λειτουργίας της επιχείρησης εκτός του Γενικού Κανονισμού Προσωπικού.

ε. Εκπροσωπεί τον Ο.Τ.Ε. για κάθε πράξη είτε αυτή ανήκει στη δική του διαχειριστική εξουσία είτε του διοικητικού συμβουλίου, εκτός αν αυτό αποφασίζει διαφορετικά για πράξεις που εμπíπτουν στη δική του αρμοδιότητα, εξουσιοδοτώντας ή παρέχοντας πληρεξουσιότητα σε άλλα πρόσωπα για την εκπροσώπηση της εταιρίας.

2. Ο διευθύνων σύμβουλος, απών ή κωλυόμενος, αναπληρώνεται από πρόσωπο που ορίζεται με απόφαση του Δ.Σ. με πρόταση του διευθύνοντα συμβούλου.

Άρθρο 15

Γενικοί διευθυντές

1. Με απόφαση του Δ.Σ. ύστερα από πρόταση του διευθύνοντα συμβούλου διορίζονται γενικοί διευθυντές της εταιρίας για πενταετή θητεία, οι οποίοι και ανακαλούνται οποτεδήποτε από το Δ.Σ.. Με την ίδια απόφαση καθορίζονται και οι αποδοχές τους. Οι γενικοί διευθυντές είναι ανώτατα στελέχη της επιχείρησης εκτός οργανικών θέσεων και υπάγονται στο διευθύνοντα σύμβουλο. Προϊστανται τομέων δραστηριοτήτων του Οργανισμού, ελέγχουν και παρακολουθούν το έργο των αντίστοιχων υπηρεσιών, έχοντας την αντίστοιχη διοικητική και λειτουργική ευθύνη και, γενικότερα, επικουρούν στο έργο του το διευθύνοντα σύμβουλο. Οι γενικοί διευθυντές προέρχονται τουλάχιστον κατά το ήμισυ από το εξωτερικό.

ζωπικό του Ο.Τ.Ε.. Παρίστανται, εφόσον κληθούν, στις συνεδριάσεις του Δ.Σ. χωρίς δικαίωμα ψήφου, μπορεί δε και να εισηγούνται τα προς συζήτηση θέματα με απόφαση του διευθύνοντα συμβούλου. Με απόφαση του διευθύνοντα συμβούλου μπορεί να τους ανατίθεται και εξουσία εκπροσώπησης της εταιρίας στο πλαίσιο της αντίστοιχης εξουσίας του διευθύνοντα συμβούλου.

2. Οι γενικοί διευθυντές, που προέρχονται από το προσωπικό, επανέρχονται στη θέση που κατείχαν πριν τον ορισμό τους στη θέση του γενικού διευθυντή όταν λήξει η θητεία τους. Στην ίδια θέση επανέρχονται και αν παρατηθούν ή για οποιονδήποτε λόγο αποχωρήσουν πριν τη λήξη της θητείας τους. Ο χρόνος θητείας στη θέση του γενικού διευθυντή θεωρείται χρόνος πραγματικής υπηρεσίας στην εταιρία για όλες τις συνέπειες και για συνταξιοδότηση. Από τους γενικούς διευθυντές, που προέρχονται από το προσωπικό της εταιρίας, παρακρατούνται ασφαλιστικές εισφορές επί του μισθού που θα έπαιρναν ως υπηρετούντες κανονικά στην ιεραρχία της εταιρίας.

3. Οι γενικοί διευθυντές αποτελούν σε συμβούλιο, το συμβούλιο γενικών διευθυντών. Του συμβουλίου γενικών διευθυντών προεδρεύει ο διευθύνων σύμβουλος. Το συμβούλιο αποφασίζει για θέματα που παραπέμπει σε αυτό με απόφαση ο διευθύνων σύμβουλος στο πλαίσιο των δικών του αρμοδιοτήτων. Οι αποφάσεις του είναι, κατά τους ορισμούς της απόφασης του διευθύνοντα συμβούλου, γνωμοδοτικού ή αποφασιστικού χαρακτήρα. Το Δ.Σ. μετά από πρόταση του διευθύνοντος συμβούλου κατάρτιζε τον κανονισμό λειτουργίας του συμβουλίου γενικών διευθυντών.

Άρθρο 16

Απαγόρευση ανταγωνισμού

1. Απαγορεύεται στα μέλη του διοικητικού συμβουλίου και στους συγγενείς αυτών μέχρι δευτέρου βαθμού, στους γενικούς διευθυντές και στους συγγενείς αυτών μέχρι δευτέρου βαθμού, καθώς και στο προσωπικό της εταιρίας να ενεργούν κατά περίπτωση ή κατ' επάγγελμα, χωρίς άδεια της γενικής συνελεύσεως των μετόχων της εταιρίας, για δικό τους λογαριασμό ή για λογαριασμό τρίτων, εμπορικές πράξεις συναφείς με τους σκοπούς της εταιρίας ή να είναι μέλη διοικητικού συμβουλίου, διευθυντικά στελέχη, υπάλληλοι ή αντιπρόσωποι εταιριών που έχουν συναφείς σκοπούς με αυτούς που επιδιώκει η εταιρία, καθώς και να μετέχουν ως ομόρρυθμοι εταίροι ή να κατέχουν σημαντική συμμετοχή στο κεφάλαιο εταιρίας άλλης μορφής που έχει συναφείς σκοπούς. Οι παραπάνω απαγορεύσεις δεν αφορούν τη συμμετοχή στις θυγατρικές εταιρίες του Ο.Τ.Ε..

2. Σε περίπτωση παραβίασης της ανωτέρω διατάξεως, η εταιρία έχει δικαίωμα για αποζημίωση, σύμφωνα με τις παραγράφους 2 και 3 του άρθρου 23 του κωδ. ν. 2190/1920.

3. Η απαγόρευση του άρθρου 16 παρ.1 ισχύει και επί μια διετία μετά την καθιονδδήποτε τρόπο λήξη της θητείας μέλους του Δ.Σ. ή την με οποιονδήποτε τρόπο αποχώρηση από την εταιρία υπαλλήλου που έχει διατελέσει γενικός διευθυντής ή ανώτατο στέλεχος του Ο.Τ.Ε. κατά την τελευταία διετία.

Άρθρο 17

Διοικητικό συμβούλιο

γασακό Συμβούλιο (Κ.Ε.Σ.).

2. Το Κεντρικό Εργασιακό Συμβούλιο είναι εννεαμελές και αποτελείται από εκπροσώπους των εργαζομένων που εκλέγονται με άμεση καθολική ψηφοφορία και το σύστημα απλής αναλογικής.

3. Το Κεντρικό Εργασιακό Συμβούλιο έχει τις παρακάτω αρμοδιότητες:

α. Προτείνει μεθόδους αύξησης της παραγωγικότητας και βελτίωση των υπηρεσιών της εταιρίας.

β. Προτείνει για θέματα πολιτιστικά, αθλητικά, λεισχών προσωπικού και εσπιατορίων στα πλαίσια του προϋπολογισμού της εταιρίας.

γ. Αποφασίζει τη σύσταση περιφερειακών εργασιακών συμβουλίων στις έδρες των περιφερειών, με σύνθεση και αρμοδιότητες ανάλογες με αυτής του Κ.Ε.Σ..

δ. Το Κ.Ε.Σ. λειτουργεί, με την παρουσία ιατρών εργασίας και τεχνικών ασφάλειας, ως Κεντρικό Συμβούλιο Υγιεινής και Ασφάλειας της επιχείρησης και το ίδιο κατ' επέκταση ισχύει και για τα Π.Ε.Σ..

Άρθρο 18

Κωλύματα - Ασυμβίβαστα μέλην διοικητικού συμβουλίου

1. Τα μέλη του Δ.Σ. πρέπει να έχουν συμπληρώσει το εικοστό πέμπτο (25) έτος της ηλικίας τους.

2. Η ιδιότητα μέλους του Δ.Σ. πέραν των προβλεπόμενων νόμιμων ασυμβίβαστων είναι ασυμβίβαστη με την ιδιότητα μέλους οργάνου διοίκησης συνδικαλιστικής οργάνωσης του προσωπικού της ή των συνταξιούχων της εταιρίας.

3. Εκλογή και αποδοχή από μέλος του Δ.Σ. της ιδιότητας του μέλους της διοίκησης συνδικαλιστικών οργανώσεων συνεπάγεται έκπτωση από την ιδιότητα του μέλους των παραπάνω οργάνων της εταιρίας.

Άρθρο 19

Προστασία των εκπροσώπων των εργαζομένων

Οι εργαζόμενοι στην εταιρία που είναι μέλη του Δ.Σ. και Κ.Ε.Σ. απολαμβάνουν, για όλο το χρόνο της θητείας τους και ένα (1) χρόνο μετά τη λήξη της, της προστασίας του άρθρου 14 παράγραφοι 5 έως 9 του ν. 1264/1982, καθώς και οποιασδήποτε άλλης πιο ευνοϊκής προστασίας που θα οριστεί με νόμο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'

ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΔΗΜΟΣΙΟΥ - ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑ Γ.Σ.
ΣΥΓΚΛΗΣΗ Γ.Σ. - ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΚΑΙ ΗΜΕΡΗΣΙΑ
ΔΙΑΤΑΞΗ - ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΜΕΤΟΧΩΝ ΓΙΑ
ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΤΗ Γ.Σ. - ΠΙΝΑΚΑΣ ΜΕΤΟΧΩΝ
ΜΕ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΨΗΦΟΥ - ΣΥΝΗΘΗΣ ΑΠΑΡΤΙΑ
ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ ΑΠΑΡΤΙΑ - ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΚΑΙ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ Γ.Σ.- ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ
ΑΠΟΦΑΣΗ ΑΠΑΛΛΑΓΗΣ ΜΕΛΩΝ Δ.Σ.
ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΜΕΙΩΣΗΦΙΑΣ

Άρθρο 20

Δικαιώματα του Δημοσίου

Το Ελληνικό Δημόσιο ασκεί ως μέτοχος του Οργανισμού τα δικαιώματα που παρέχονται από τον παρόντα νόμο και τις εκάστοτε ισχύουσες για τις ανώνυμες

Άρθρο 21

Αρμοδιότητα γενικής συνέλευσης των μετόχων της εταιρίας

1. Η γενική συνέλευση των μετόχων της εταιρίας είναι το ανώτατο όργανό της και δικαιούται να αποφασίζει για κάθε υπόθεση που αφορά την εταιρία, εκτός αν άλλως ορίζεται στο παρόν καταστατικό.

2. Κάθε κάτοχος πλήρους αποπληρωμένων μετοχών με δικαίωμα ψήφου συμμετέχει στη γενική συνέλευση των μετόχων της εταιρίας, ανάλογα με τον αριθμό των μετοχών τις οποίες κατέχει, υπό την επιφύλαξη των παραγράφων 2 και 3 του άρθρου 7.

3. Οι αποφάσεις της γενικής συνελεύσεως δεσμεύουν και τους μετόχους που απουσιάζουν ή διαφωνούν.

Άρθρο 22

Σύγκληση γενικής συνέλευσης των μετόχων της εταιρίας

1. Η γενική συνέλευση των μετόχων της εταιρίας συγκαλείται από το διοικητικό συμβούλιο και συνέρχεται κανονικά στην έδρα της εταιρίας τουλάχιστον μία φορά το χρόνο, πάντοτε μέσα στους πρώτους έξι (6) μήνες από τη λήξη κάθε εταιρικής χρήσης. Το διοικητικό συμβούλιο δύναται να συγκαλέσει τη γενική συνέλευση των μετόχων της εταιρίας σε έκτακτη συνεδρίαση, αν το κρίνει σκόπιμο.

2. Η πρόσκληση για τη σύγκληση έκτακτης γενικής συνέλευσης των μετόχων της εταιρίας, με εξαίρεση τις επαναληπτικές συνελεύσεις και εκείνες που εξομοιώνονται με αυτές, δημοσιεύεται, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο παρόν καταστατικό, είκοσι (20) τουλάχιστον ημέρες πριν από την οριζόμενη ημερομηνία της συνεδρίασης της. Στις προθεσμίες αυτές συυπολογίζονται και οι ημέρες αργιών. Η ημέρα δημοσίευσης της πρόσκλησης της γενικής συνέλευσης και η ημέρα συνεδρίασης δεν υπολογίζονται. Η ημέρα της συνεδρίασης της γενικής συνέλευσης δεν πρέπει να είναι αργία.

Άρθρο 23

Πρόσκληση - Ημερήσια διάταξη της γενικής συνέλευσης των μετόχων της εταιρίας

1. Η πρόσκληση της τακτικής ή έκτακτης γενικής συνελεύσεως των μετόχων της εταιρίας και οποιαδήποτε επαναληπτικής γενικής συνέλευσης ορίζει τον τόπο, την ημερομηνία και την ώρα της συνεδρίασεως, καθώς και τα θέματα της ημερήσιας διάταξης. Ο διευθύνων σύμβουλος της εταιρίας προετοιμάζει την ημερήσια διάταξη και καθορίζει το περιεχόμενό της, που εγκρίνεται από το διοικητικό συμβούλιο της εταιρίας. Η πρόσκληση τοιχοκολλάται σε εμφανή θέση του καταστήματος της εταιρίας και δημοσιεύεται ως εξής:

α. Στο τεύχος Ανωνύμων Εταιριών και Εταιριών Περιορισμένης Ευθύνης της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως, σύμφωνα με το άρθρο 3 του από 16 Ιανουαρίου 1930 π.δ/τος "Περί Δελτίου Ανωνύμων Εταιριών".

β. Σε μία τουλάχιστον ημερήσια πολιτική εφημερίδα που εκδίδεται στην Αθήνα, η οποία, κατά την κρίση του διοικητικού συμβουλίου, έχει κυκλοφορία σε ολόκληρη τη χώρα και επiléγεται μεταξύ των εφημερίδων του άρθρου 3 του ν.δ/τος 3757/1957, όπως ισχύει σήμερα.

γ. Σε μία τουλάχιστον ημερήσια οικονομική εφημερίδα από εκείνες που ορίζονται με απόφαση του Υπουργού

Εμπορίου, σύμφωνα με το άρθρο 26 παρ.2γ του κωδ.ν. 2190/1920.

δ. Σε δύο εφημερίδες ευρείας κυκλοφορίας της Ευρώπης και των Η.Π.Α. με την επιφύλαξη των διατάξεων της οικείας νομοθεσίας του τόπου της δημοσίευσης.

2. Η πρόσκληση αυτή δημοσιεύεται δέκα (10) ημέρες πριν τη γενική συνέλευση των μετόχων της εταιρίας στο Τεύχος Ανωνύμων Εταιριών και Εταιριών Περιορισμένης Ευθύνης της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως και είκοσι (20) ημέρες πριν τη γενική συνέλευση στις παραπάνω εφημερίδες. Στις περιπτώσεις επαναληπτικών γενικών συνελεύσεων οι παραπάνω προθεσμίες περιορίζονται στο ήμισυ.

3. Δέκα (10) ημέρες πριν από την τακτική γενική συνέλευση κάθε μέτοχος δύναται να λάβει από την εταιρία τις ετήσιες οικονομικές καταστάσεις της, καθώς και τις σχετικές εκθέσεις του διοικητικού συμβουλίου και πιστοποιητικό των ορκωτών ελεγκτών, όπως και του ελεγκτή που αναφέρεται στο άρθρο 32 παρ. 1 του παρόντος καταστατικού.

Άρθρο 24

Κατάθεση μετοχών για συμμετοχή στη γενική συνέλευση

1. Οι μέτοχοι που επιθυμούν να πάρουν μέρος στη γενική συνέλευση οφείλουν να καταθέσουν τους τίτλους των μετοχών τους στο ταμείο της εταιρίας ή στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων ή σε οποιαδήποτε τράπεζα στην Ελλάδα ή στο εξωτερικό, τουλάχιστον πέντε (5) ολόκληρες ημέρες πριν από εκείνη για την οποία ορίστηκε η συνεδρίαση της συνέλευσης.

2. Οι μέτοχοι που έχουν δικαίωμα συμμετοχής στη γενική συνέλευση μπορούν να αντιπροσωπευτούν σε αυτήν από πρόσωπο που έχουν εξουσιοδοτήσει νόμιμα.

3. Οι αποδείξεις κατάθεσης μετοχών, καθώς και τα έγγραφα νομιμοποίησης αντιπροσώπων των μετόχων, πρέπει να κατατίθενται στην εταιρία τουλάχιστον πέντε (5) ολόκληρες ημέρες πριν από τη συνεδρίαση της γενικής συνέλευσης.

4. Μέτοχοι που δεν έχουν συμμορφωθεί με τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 3 του άρθρου αυτού μπορούν να πάρουν μέρος στη γενική συνέλευση ύστερα από άδειά της.

Άρθρο 25

Πίνακας των μετόχων που έχουν δικαίωμα ψήφου

Σαράντα οκτώ (48) ώρες πριν από κάθε γενική συνέλευση το διοικητικό συμβούλιο υποχρεούται να τοιχοκολλήσει σε εμφανή θέση του καταστήματος της εταιρίας πίνακα των μετόχων που έχουν δικαίωμα ψήφου κατά τη γενική αυτή συνέλευση, με τις ενδείξεις των τυχόν αντιπροσώπων τους, τον αριθμό των μετοχών και ψήφων καθενός και τις διευθύνσεις των μετόχων και των αντιπροσώπων τους.

Άρθρο 26

Συνήθης απαρτία και πλειοψηφία της γενικής συνέλευσης

1. Η γενική συνέλευση βρίσκεται σε απαρτία και συνεδριάζει εγκύρως επί των θεμάτων της ημερήσιας διάταξης όταν εκπροσωπείται σε αυτήν τουλάχιστον το είκοσι τοις εκατό (20%) του κατοβεβλημένου μετοχικού

κεφαλαίου.

2. Εάν δεν υπάρξει τέτοια απαρτία στην πρώτη συνεδρίαση, συνέρχεται επαναληπτική συνέλευση μέσα σε είκοσι (20) ημέρες από τη χρονολογία της συνεδρίασης που ματαιώθηκε, με πρόσκληση δέκα (10) η-μέρες τουλάχιστον πριν.

Η επαναληπτική συνέλευση βρίσκεται σε απαρτία και συνεδριάζει εγκύρως επί των θεμάτων της αρχικής ημερήσιας διάταξης, οποιοδήποτε και αν είναι το τμήμα του καταβεβλημένου μετοχικού κεφαλαίου που εκπροσωπείται σε αυτήν.

3. Οι αποφάσεις της γενικής συνέλευσης λαμβάνονται με απόλυτη πλειοψηφία των ψήφων που εκπροσωπούνται στη συνέλευση.

4. Το Ελληνικό Δημόσιο ως μέτοχο, εκπροσωπεί στη γενική συνέλευση των μετόχων, ο Υπουργός Οικονομικών.

Άρθρο 27

Εξαιρετική απαρτία και πλειοψηφία

1. Εξαιρετικά η γενική συνέλευση βρίσκεται σε απαρτία και συνεδριάζει εγκύρως επί των θεμάτων της ημερήσιας διάταξης, εάν εκπροσωπούνται σε αυτήν τα δύο τρίτα (2/3) του καταβεβλημένου μετοχικού κεφαλαίου, όταν πρόκειται για αποφάσεις που αφορούν:

α. Συγχώνευση ή διάλυση της εταιρίας.

β. Αύξηση ή μείωση του μετοχικού κεφαλαίου, με εξαίρεση τις αυξήσεις του άρθρου 6 παράγραφοι 1 και 2 του παρόντος.

γ. Έκδοση δανείου με-ομολογίες με την εξαίρεση του άρθρου 6 παρ. 1β του παρόντος καταστατικού.

δ. Μεταβολή του τρόπου διάθεσης των κερδών.

ε. Αύξηση των υποχρεώσεων των μετόχων.

στ. Περιορισμό ή κατάργηση του δικαιώματος προτίμησης των παλαιών μετόχων στις περιπτώσεις αυξήσεως κεφαλαίου με καταβολή μετρητών ή με εισφορά σε είδος.

ζ. Μεταβολή της ειδικής πλειοψηφίας του Δ.Σ. που προβλέπεται στο άρθρο 6 παρ. 1 του παρόντος καταστατικού.

θ. Τροποποίηση του παρόντος άρθρου.

2. Αν δεν συντελεστεί η απαρτία της προηγούμενης παραγράφου στην πρώτη συνεδρίαση, μέσα σε είκοσι (20) ημέρες από τη συνεδρίαση αυτή και ύστερα από πρόσκληση πριν δέκα (10) πλήρεις τουλάχιστον ημέρες, συνέρχεται πρώτη επαναληπτική συνέλευση, που βρίσκεται σε απαρτία και συνεδριάζει εγκύρως επί των θεμάτων της αρχικής ημερήσιας διάταξης, όταν σε αυτήν εκπροσωπείται τουλάχιστον το ένα δεύτερο (1/2) του καταβεβλημένου μετοχικού κεφαλαίου.

3. Αν δεν συντελεστεί και αυτή η απαρτία, συνέρχεται και πάλι μέσα σε είκοσι (20) ημέρες δεύτερη επαναληπτική συνέλευση, με πρόσκληση τουλάχιστο δέκα (10) πλήρεις ημέρες πριν, που βρίσκεται σε απαρτία και συνεδριάζει εγκύρως επί των θεμάτων της αρχικής ημερήσιας διάταξης, όταν σε αυτήν εκπροσωπείται τουλάχιστον το ένα τρίτο (1/3) του καταβεβλημένου μετοχικού κεφαλαίου.

4. Όλες οι αποφάσεις της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού λαμβάνονται με πλειοψηφία μεγαλύτερη του 85,23% των ψήφων που εκπροσωπούνται στη συνέλευση.

Άρθρο 28

Πρόεδρος - Γραμματέας της γενικής συνέλευσης των μετόχων της εταιρίας

1. Στη γενική συνέλευση των μετόχων της εταιρίας προεδρεύει προσωρινά ο πρόεδρος του διοικητικού συμβουλίου ή, όταν αυτός κωλύεται, ο αναπληρωτής του. Χρέη γραμματέα εκτελεί προσωρινά αυτός που ορίζεται από τον πρόεδρο.

2. Αφού εγκριθεί ο κατάλογος των μετόχων που έχουν δικαίωμα ψήφου, η συνέλευση προχωρεί στην εκλογή του προέδρου της και ενός γραμματέα, που εκτελεί και χρέη ψηφοδέκτη.

Άρθρο 29

Ημερήσια διάταξη - Πρακτικά γενικής συνέλευσης των μετόχων της εταιρίας

1. Οι συζητήσεις και οι αποφάσεις της γενικής συνέλευσης περιορίζονται στα θέματα που αναγράφονται στην ημερήσια διάταξη.

2. Για τα θέματα που συζητούνται και αποφασίζονται στη γενική συνέλευση των μετόχων της εταιρίας τηρούνται πρακτικά που υπογράφονται από τον πρόεδρο και το γραμματέα της.

3. Τα αντίγραφα και τα αποσπάσματα των πρακτικών επικυρώνονται από τον πρόεδρο του διοικητικού συμβουλίου ή τον αναπληρωτή του.

4. Εάν στη συνέλευση παρίσταται ένας μόνο μέτοχος, αυτήν παρακολουθεί αντιπρόσωπος του Υπουργείου Εμπορίου ή συμβολαιογράφος της έδρας της εταιρίας, ο οποίος προσυπογράφει τα πρακτικά της συνέλευσης.

Άρθρο 30

Απόφαση απαλλαγής μελών του διοικητικού συμβουλίου και των ελεγκτών

Μετά την έγκριση των ετήσιων οικονομικών καταστάσεων, η γενική συνέλευση των μετόχων της εταιρίας με ειδική ψηφοφορία, που διενεργείται με ονομαστική κλήση, αποφαινεται για την απαλλαγή των μελών του διοικητικού συμβουλίου και των ελεγκτών του άρθρου 32 παρ. 1 από κάθε ευθύνη αποζημίωσης. Η απαλλαγή που προβλέπεται στο παρόν άρθρο δεν ισχύει στις περιπτώσεις του άρθρου 23α του κ.ν. 2190/1920.

Άρθρο 31

Δικαιώματα μειοψηφίας

1. Σε περίπτωση αιτήσεως μετόχων, που εκπροσωπούν το ένα εικοστό (1/20) του συνολικού καταβεβλημένου μετοχικού κεφαλαίου, το διοικητικό συμβούλιο είναι υποχρεωμένο να συγκαλέσει έκτακτη γενική συνέλευση των μετόχων της εταιρίας, ορίζοντας ημέρα συνεδρίασής της, που δεν απέχει περισσότερο από τριάντα (30) ημέρες από την ημέρα που επιδόθηκε η αίτηση στον πρόεδρο του διοικητικού συμβουλίου. Στην αίτηση πρέπει να προσδιορίζεται με ακρίβεια το αντικείμενο της ημερήσιας διάταξης. Η ετήσια τακτική γενική συνέλευση των μετόχων της εταιρίας μπορεί να λειτουργήσει ως έκτακτη γενική συνέλευση, εάν η ετήσια τακτική γενική συνέλευση των μετόχων της εταιρίας πραγματοποιηθεί εντός του προαναφερθέντος διαστήματος των τριάντα (30) ημερών.

2. Σε περίπτωση αιτήσεως μετόχων, που εκπροσωπούν το ένα εικοστό (1/20) του συνολικού καταβεβλημένου μετοχικού κεφαλαίου, ο πρόεδρος της γενικής συνέλευσης των μετόχων της εταιρίας υποχρεούται να αναβάλει μία φορά μόνο τη λήψη απόφασης τακτικής ή έκτακτης γενικής συνέλευσης των μετόχων της εταιρίας, καθορίζοντας ως ημέρα συνεδριάσεως για τη λήψη των αποφάσεων αυτών, εκείνη που ορίζεται στην αίτηση των μετόχων. Η ημερομηνία της νέας συνεδριάσεως δεν μπορεί να απέχει περισσότερο από τριάντα (30) ημέρες από την ημέρα της αναβολής.

3. Σε περίπτωση αιτήσεως μετόχων, που εκπροσωπούν το ένα εικοστό (1/20) του συνολικού καταβεβλημένου μετοχικού κεφαλαίου, η οποία πρέπει να υποβληθεί στην εταιρία πέντε (5) πλήρεις ημέρες πριν από την τακτική γενική συνέλευση των μετόχων της εταιρίας, το διοικητικό συμβούλιο είναι υποχρεωμένο:

α. Να ανακοινώσει στη γενική συνέλευση των μετόχων της εταιρίας τα ποσά, που καταβλήθηκαν εντός της τελευταίας διετίας για οποιαδήποτε αιτία από την εταιρία σε μέλη του διοικητικού συμβουλίου ή διευθυντές ή άλλους υπαλλήλους της και κάθε άλλη παροχή της εταιρίας προς τα πρόσωπα αυτά, καθώς επίσης κάθε υφιστάμενη σύμβαση της εταιρίας που καταρτίστηκε για οποιαδήποτε αιτία με τα πρόσωπα αυτά.

β. Να παρέχει τις συγκεκριμένες πληροφορίες που του ζητούνται σχετικά με τις υποθέσεις της εταιρίας, στο μέτρο που αυτές είναι χρήσιμες για την πραγματική εκτίμηση των θεμάτων της ημερήσιας διάταξης. Το διοικητικό συμβούλιο μπορεί να αρνηθεί να δώσει τις πληροφορίες που του ζητούνται για αποχρώντα λόγο, αναγράφοντας τη σχετική αιτιολογία στα πρακτικά.

4. Σε περίπτωση αιτήσεως μετόχων, που εκπροσωπούν το ένα εικοστό (1/20) του συνολικού καταβεβλημένου μετοχικού κεφαλαίου, η οποία υποβάλλεται στην εταιρία μέσα στην προθεσμία της προηγούμενης παραγράφου, το διοικητικό συμβούλιο έχει την υποχρέωση να δώσει προς αυτούς στη διάρκεια της γενικής συνέλευσεως, ή, αν προτιμά, πριν από αυτήν σε εκπρόσωπό τους, πληροφορίες σχετικά με την πορεία των εταιρικών υποθέσεων και την περιουσιακή κατάσταση της εταιρίας. Η διάταξη του άρθρου 39, παράγραφος 5 του κωδ. ν. 2190/1920 δεν εφαρμόζεται.

Το διοικητικό συμβούλιο μπορεί να αρνηθεί να δώσει τις ως άνω πληροφορίες για αποχρώντα λόγο, αναγράφοντας τη σχετική αιτιολογία στα πρακτικά.

5. Στις περιπτώσεις των παραγράφων 3β και 4 του παρόντος άρθρου οποιαδήποτε αμφισβήτηση, σχετικά με το βάσιμο της αιτιολογίας, λύνεται από το αρμόδιο μονομελές πρωτοδικείο της έδρας της εταιρίας, με τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων.

6. Σε περίπτωση αιτήσεως μετόχων, που εκπροσωπούν το ένα εικοστό (1/20) του συνολικού καταβεβλημένου μετοχικού κεφαλαίου, η λήψη αποφάσεως για οποιοδήποτε θέμα της ημερήσιας διάταξης της γενικής συνέλευσεως των μετόχων της εταιρίας γίνεται με ονομαστική κλήση.

7. Μέτοχοι της εταιρίας, που εκπροσωπούν τουλάχιστον το ένα εικοστό (1/20) του συνολικού καταβεβλημένου μετοχικού κεφαλαίου της εταιρίας, έχουν δικαίωμα να ζητούν έλεγχο της εταιρίας από το αρμόδιο δικαστήριο της περιφέρειας στην οποία εδρεύει η εταιρία. Ο έλεγχος διατάσσεται, αν πιθανολογείται ότι με τις πράξεις που καταγγέλλονται, παραβιάζονται οι

διατάξεις των νόμων ή του παρόντος καταστατικού ή οι αποφάσεις της γενικής συνέλευσης. Η καταγγελία των εν λόγω πράξεων πρέπει να γίνει εντός δύο (2) ετών από την ημερομηνία εγκρίσεως των ετήσιων οικονομικών καταστάσεων της χρήσεως μέσα στην οποία εκτελέστηκαν οι ως άνω πράξεις.

8. Μέτοχοι της εταιρίας, που εκπροσωπούν το είκοσι τοις εκατό (20%) του συνολικού καταβεβλημένου μετοχικού κεφαλαίου, έχουν το δικαίωμα να ζητήσουν τον έλεγχο της εταιρίας από το αρμόδιο κατά την προηγούμενη παράγραφο δικαστήριο, εφόσον από την όλη πορεία των εταιρικών υποθέσεων καθίσταται πιστευτό, ότι η διοίκηση των εταιρικών υποθέσεων δεν ασκείται όπως επιβάλλει η χρηστή και συνετή διαχείριση. Η διάταξη του άρθρου 40 παρ. 3 εδάφιο β' του κωδ. ν. 2190/1920 δεν εφαρμόζεται.

9. Όπου τα άρθρα 39, 40 του κωδ. ν. 2190/1920 προβλέπουν την κατάθεση μετοχών για την άσκηση των οικείων δικαιωμάτων, επιτρέπεται και η κατάθεση μετοχών και σε τράπεζα του εξωτερικού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ'
ΟΡΚΩΤΟΙ ΕΛΕΓΚΤΕΣ - ΕΤΑΙΡΙΚΗ ΧΡΗΣΗ
ΕΤΗΣΙΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ - ΔΙΑΘΕΣΗ ΚΕΡΔΩΝ
ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΜΕΡΙΣΜΑΤΟΣ - ΛΟΓΟΪ ΛΥΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ - ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΗ

Άρθρο 32
Ορκωτοί ελεγκτές

1. Προκειμένου να ληφθεί έγκυρα απόφαση της γενικής συνέλευσης των μετόχων της εταιρίας σχετικά με τους ετήσιους λογαριασμούς (ετήσιες οικονομικές καταστάσεις) της εταιρίας, αυτοί θα πρέπει να έχουν προηγουμένως ελεγχθεί από ελεγκτή ή ελεγκτές του Σώματος Ορκωτών Ελεγκτών, όπως ορίζεται στον κωδ. ν. 2190/1920 σε συνδυασμό με το άρθρο 75 του ν. 1969/1991 (ΦΕΚ 167 Α') και τα προεδρικά διατάγματα 226/1992 και 227/1992 (ΦΕΚ 120 Α'), όπως αυτά εκάστοτε ισχύουν, όπως επίσης και από ελεγκτή εγνωσμένου διεθνούς κύρους, ο οποίος έχει τις προϋποθέσεις πραγματοποίησης ελέγχου με βάση τις διεθνείς αρχές ελεγκτικής.

2. Η τακτική γενική συνέλευση των μετόχων της εταιρίας εκλέγει κάθε χρόνο τους ορκωτούς ελεγκτές και τον ελεγκτή εγνωσμένου διεθνούς κύρους, που προβλέπονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου.

3. Εντός πέντε (5) ημερών από τη συνεδρίαση της γενικής συνέλευσης των μετόχων της εταιρίας, που όρισε τους ορκωτούς ελεγκτές και τους ελεγκτές διεθνούς κύρους που προβλέπονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, πρέπει να γίνει από την εταιρία ανακοίνωση του διορισμού τους σε αυτούς, σε περίπτωση δε που δεν αρνηθούν το διορισμό αυτόν μέσα σε προθεσμία πέντε (5) ημερών, θεωρείται ότι έχουν αποδεχθεί το διορισμό και έχουν όλες τις ευθύνες και υποχρεώσεις των άρθρων 37 και 43α παρ. 3 εδάφιο γ του κωδ. ν. 2190/1920.

4. Η έκθεση των ελεγκτών, εκτός από τις πληροφορίες που ορίζονται στην παράγραφο 1 του άρθρου 37 του κωδ. ν. 2190/1920 οφείλει επίσης να αναφέρει τα ακόλουθα:

α. Αν το προσάρτημα περιλαμβάνει τις πληροφορίες της παραγράφου 1 ή 2 του άρθρου 43α του κωδ. ν. 2190/1920 και

β. Αν επαληθεύτηκε η συμφωνία του περιεχομένου της εκθέσεως του διοικητικού συμβουλίου της εταιρίας που εγκρίθηκε από το διοικητικό συμβούλιο με τις σχετικές οικονομικές καταστάσεις που αναφέρεται στο εδάφιο γ' της παρ. 3 του άρθρου 43α του κωδ.ν. 2190/1920.

Άρθρο 33 Εταιρική χρήση

Η εταιρική χρήση είναι δωδεκάμηνης διάρκειας και αρχίζει την 1η Ιανουαρίου και λήγει την 31η Δεκεμβρίου κάθε έτους.

Άρθρο 34 Ετήσια λογαριασμοί (ετήσιες οικονομικές καταστάσεις και δημοσίευσή τους)

1. Στο τέλος κάθε εταιρικής χρήσεως, το διοικητικό συμβούλιο μετά από εισήγηση του διευθύνοντα συμβούλου καταρτίζει τους ετήσιους λογαριασμούς (ετήσιες οικονομικές καταστάσεις) σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 42α, 42β, 42γ, 42δ, 42ε, 43, 43α, 43β, 111 και 112 του κωδ. ν. 2190/1920, όπως αυτά αντικαταστάθηκαν ή συμπληρώθηκαν από τα άρθρα 29-36 του π.δ/τος 409/1986 (ΦΕΚ 191 Α') και το π.δ. 498/1987. Οι ετήσιες οικονομικές καταστάσεις πρέπει να εμφανίζουν με απόλυτη σαφήνεια την πραγματική εικόνα της περιουσιακής καταστάσεως, της χρηματοοικονομικής θέσεως και των κερδών ή ζημιών της εταιρίας.

Ειδικότερα ο διευθύνων σύμβουλος συντάσσει, σύμφωνα με τις παραπάνω διατάξεις:

- α. την έκθεση διαχείρισης,
- β. τον ισολογισμό,
- γ. το λογαριασμό "αποτελεσμάτων χρήσεως",
- δ. τον πίνακα διαθέσεως αποτελεσμάτων και
- ε. το προσάρτημα,

καθώς και τις επιπρόσθετες εκθέσεις που αφορούν στη χρηματοδότηση, τις προμήθειες και τα αποτελέσματα.

2. Για να ληφθεί από τη γενική συνέλευση έγκριση απόφαση ως προς τις ετήσιες οικονομικές καταστάσεις της εταιρίας, που έχουν εγκριθεί από το διοικητικό συμβούλιο, πρέπει να έχουν θεωρηθεί από:

- α. ένα μέλος του διοικητικού συμβουλίου, που ορίζεται από αυτό,
- β. το διευθύνοντα σύμβουλο,
- γ. τον υπεύθυνο για τη διεύθυνση του λογιστηρίου.

Τα παραπάνω πρόσωπα, σε περίπτωση διαφωνίας ως προς τον τρόπο καταρτίσεως των οικονομικών καταστάσεων βάσει του παρόντος καταστατικού, οφείλουν να εκθέτουν εγγράφως τις αντιρρήσεις τους στη γενική συνέλευση των μετόχων της εταιρίας.

3. Η έκθεση διαχειρίσεως του διευθύνοντος συμβούλου προς την τακτική γενική συνέλευση των μετόχων της εταιρίας πρέπει να παρέχει σαφή και πραγματική εικόνα της εξελίξεως των εργασιών και της οικονομικής θέσεως της εταιρίας, καθώς και πληροφορίες για την προβλεπόμενη πορεία της επιχειρηματικής δραστηριότητας της εταιρίας και για τις δραστηριότητές της στον τομέα της έρευνας και ανάπτυξης, καθώς και τα στοιχεία που αναφέρονται στο εδάφιο β' της παρ. 3 του άρθρου 43α του κωδ.ν. 2190/1920. Επίσης, στην έκθεση αυτή πρέπει να αναφέρεται και κάθε άλλο ουσιώδες γεγονός, που έχει συμβεί μέσα στο χρονικό διάστημα από τη λήξη

της εταιρικής χρήσεως μέχρι την ημερομηνία υποβολής της εκθέσεως.

4. Αντίγραφα των ετήσιων οικονομικών καταστάσεων, με τις σχετικές εκθέσεις του διευθύνοντος συμβούλου και των ελεγκτών, υποβάλλονται από την εταιρία στην αρμόδια εποπτεύουσα αρχή είκοσι (20) τουλάχιστον ημέρες πριν από την τακτική γενική συνέλευση των μετόχων της εταιρίας.

5. Ο ισολογισμός της εταιρίας, ο λογαριασμός "αποτελεσμάτων χρήσεως" και ο πίνακας διαθέσεως αποτελεσμάτων, μαζί με το σχετικό πιστοποιητικό ελέγχου των ορκωτών ελεγκτών, δημοσιεύονται όπως ορίζεται στην επόμενη παράγραφο.

6. Το διοικητικό συμβούλιο της εταιρίας οφείλει να δημοσιεύει τα έγγραφα της προηγούμενης παραγράφου 5 είκοσι (20) τουλάχιστον ημέρες πριν από τη συνεδρίαση της γενικής συνελεύσεως ως ακολούθως:

α. Σε μία ημερήσια πολιτική εφημερίδα που πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 3 του ν.δ/τος 3757/1957, η οποία εκδίδεται στην Αθήνα και έχει ευρεία κυκλοφορία σε ολόκληρη τη χώρα, κατά την κρίση του διοικητικού συμβουλίου,

β. σε μία ημερήσια οικονομική εφημερίδα που πληροί τις προϋποθέσεις της παραγράφου 2 του άρθρου 26 του κωδ.ν. 2190/1920,

γ. στο Τεύχος Ανωτίμων Εταιρειών και Εταιρειών Περιορισμένης Ευθύνης της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως δέκα (10) ημέρες πριν από την ημερομηνία συνεδριάσεως της γενικής συνελεύσεως των μετόχων της εταιρίας.

7. Συνοπτικός πίνακας των ετήσιων και εξαμηνιαίων οικονομικών καταστάσεων της εταιρίας δημοσιεύεται και σε μια εφημερίδα ευρείας κυκλοφορίας στην Ευρώπη και στις Η.Π.Α., τηρουμένων των διατάξεων της οικείας νομοθεσίας.

8. Εντός είκοσι (20) ημερών από την έγκριση των οικονομικών καταστάσεων από την τακτική γενική συνέλευση των μετόχων της εταιρίας, υποβάλλεται στην αρμόδια εποπτεύουσα αρχή αντίτυπο των εγκεκριμένων οικονομικών καταστάσεων, συνοδευόμενο από επικυρωμένο αντίγραφο των πρακτικών της, που προβλέπεται από την παράγραφο 2 του άρθρου 26α του κωδ.ν. 2190/1920.

9. Επιπλέον των ως άνω οικονομικών καταστάσεων, η εταιρία καταρτίζει στο τέλος κάθε εταιρικής χρήσεως τις ακόλουθες οικονομικές καταστάσεις, σύμφωνα με τα διεθνή λογιστικά πρότυπα, οι οποίες εγκρίνονται από την τακτική γενική συνέλευση:

(1) Ισολογισμό (2) Λογαριασμό Αποτελεσμάτων της Χρήσεως και (3) Πίνακα Προελεύσεως και Διαθέσεως Κεφαλαίων. Τις καταστάσεις αυτές ελέγχουν οι ορκωτοί ελεγκτές της εταιρίας και ο ελεγκτής εγνωσμένου διεθνούς κύρους που προβλέπονται στο άρθρο 32 παρ.1 του παρόντος καταστατικού.

Άρθρο 35 Διάθεση κερδών (γενική διάταξη)

Σχετικά με τη διάθεση των κερδών ισχύουν τα εξής:

1. Προηγείται η παρακράτηση του αναγκαίου ποσοστού για το σχηματισμό του τακτικού αποθεματικού, όπως ορίζει ο νόμος, δηλαδή αφαιρείται προς το σκοπό αυτόν τουλάχιστον το ένα εικοστό (1/20) των καθαρών κερδών.

Η αφαίρεση αυτή παύει να είναι υποχρεωτική, κατά νόμο, όταν το αποθεματικό ανέλθει σε ποσό ίσο με το

ένα τρίτο (1/3) τουλάχιστον του καταβεβλημένου μετοχικού κεφαλαίου.

2. Καθορίζεται σαν ελάχιστο προβλεπόμενο όριο μερίσματος ή το έξι τοις εκατό (6%) του μετοχικού κεφαλαίου ή το τριάντα πέντε τοις εκατό (35%) των καθαρών κερδών (ισχύει το μεγαλύτερο από τα δύο). Παρέχεται η δυνατότητα στη γενική συνέλευση να αποφασίζει για τη διάθεση του υπόλοιπου μέρους των κερδών με απαρτία και πλειοψηφία του άρθρου 29 παράγραφοι 3, 4 και του άρθρου 31 παρ. 2 του κωδ.ν. 2190/1920.

Άρθρο 36 Καταβολή μερίσματος

Οι μέτοχοι μετέχουν στα καθαρά κέρδη της εταιρίας μετά την έγκριση από την τακτική γενική συνέλευση των ετήσιων λογαριασμών (ετήσιων οικονομικών καταστάσεων), το δε προς διανομή εγκριθέν ποσό καταβάλλεται στους μετόχους εντός δύο (2) μηνών από τη συνεδρίαση της τακτικής γενικής συνελεύσεως των μετόχων της, που ενέκρινε τις ετήσιες οικονομικές καταστάσεις.

Άρθρο 37 Λόγοι λύσεως της εταιρίας

1. Η εταιρία λύεται:
α. όταν παρέλθει ο χρόνος διάρκειάς της, εφόσον προηγουμένως η γενική συνέλευση των μετόχων της εταιρίας δεν έχει αποφασίσει την παράταση της διάρκειάς της.

β. με απόφαση της γενικής συνελεύσεως των μετόχων της εταιρίας με την εξαιρετική απαρτία και πλειοψηφία του άρθρου 27, κατόπιν προτάσεως του διοικητικού συμβουλίου της εταιρίας ή

γ. εάν κηρυχθεί η εταιρία σε κατάσταση πτωχεύσεως.

2. Η συγκέντρωση όλων των μετόχων σε ένα πρόσωπο δεν αποτελεί λόγο για τη λύση της εταιρίας.

Σε περίπτωση που το σύνολο των ιδίων κεφαλαίων της εταιρίας, όπως προσδιορίζονται στο υπόδειγμα ισολογισμού που προβλέπεται από το άρθρο 42γ του κωδ.ν. 2190/1920, κατέλθει στο ήμισυ (1/2) ή κάτω του ημίσεως (1/2) του μετοχικού κεφαλαίου, το διοικητικό συμβούλιο υποχρεούται να συγκαλέσει τη γενική συνέλευση, μέσα σε έξι (6) μήνες από τη λήξη της εταιρικής χρήσεως για να αποφασίσει τη λύση της εταιρίας ή την υιοθέτηση άλλου μέτρου.

Άρθρο 38 Εκκαθάριση

1. Εκτός από την περίπτωση της πτωχεύσεως, τη λύση της εταιρίας ακολουθεί η εκκαθάρισή της. Στην περίπτωση του άρθρου 37 παρ. 1α του παρόντος, ο διευθύνων σύμβουλος εκτελεί χρέη εκκαθαριστή μέχρι να διοριστούν εκκαθαριστές από τη γενική συνέλευση των μετόχων της εταιρίας. Στην περίπτωση του εδαφίου του άρθρου 37 παρ. 1β του παρόντος, η γενική συνέλευση των μετόχων της εταιρίας με την ίδια απόφαση ορίζει και τους εκκαθαριστές.

Οι εκκαθαριστές που ορίζει η γενική συνέλευση μπορούν να είναι δύο (2) ως τέσσερις (4), μέτοχοι ή μη, των οποίων ο ένας θα είναι εκπρόσωπος των μετόχων μειοψηφίας. Οι εκκαθαριστές ασκούν όλες τις συναφείς

με τη διαδικασία και το σκοπό της εκκαθαρίσεως αρμοδιότητες του διοικητικού συμβουλίου, όπως αυτές έχουν τυχόν προσδιοριστεί από τη γενική συνέλευση των μετόχων της εταιρίας, με τις αποφάσεις της οποίας έχουν την υποχρέωση να συμμορφώνονται.

Ο διορισμός των εκκαθαριστών συνεπάγεται αυτοδικαίως την παύση της εξουσίας των μελών του διοικητικού συμβουλίου.

2. Οι εκκαθαριστές που ορίζονται από τη γενική συνέλευση οφείλουν, μόλις αναλάβουν τα καθήκοντά τους, να κάνουν απογραφή της εταιρικής περιουσίας και να δημοσιεύσουν στον τύπο και στο Τεύχος Ανωμόνων Εταιρειών και Εταιρειών Περιορισμένης Ευθύνης της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως ισολογισμό, του οποίου αντίτυπο υποβάλλεται στη διεύθυνση εμπορίου της αρμόδιας νομαρχίας.

3. Την ίδια υποχρέωση έχουν οι εκκαθαριστές και όταν λήξει η εκκαθάριση.

4. Η γενική συνέλευση των μετόχων διατηρεί όλα τα δικαιώματά της κατά τη διάρκεια της εκκαθαρίσεως.

5. Οι ισολογισμοί της εκκαθαρίσεως εγκρίνονται από τη γενική συνέλευση των μετόχων της εταιρίας, που αποφασίζει και για την απαλλαγή των εκκαθαριστών από κάθε ευθύνη.

6. Στη γενική συνέλευση των μετόχων της εταιρίας υποβάλλονται κατ' έτος τα αποτελέσματα της εκκαθαρίσεως και έκθεση περί των απίων που παρεμπόδισαν την αποπεράτωση της.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 39

1. Όσα θέματα δεν ρυθμίζονται από το παρόν καταστατικό ή δεν ρυθμίζονται κατά διάφορο τρόπο στον παρόντα νόμο διέπονται από τις διατάξεις του κωδ.ν. 2190/1920.

2. Όπου στο παρόν καταστατικό γίνεται μνεία του κωδ.ν. 2190/1920 νοείται ο ν. 2190/1920, όπως αυτός τροποποιήθηκε και εκόστωτε ισχύει.

3. Με εξαίρεση τις διατάξεις των άρθρων 1, 2, 3, 7, του άρθρου 9 παρ. 4 και των άρθρων 10, 11 και το άρθρο 39 παρ. 3 του παρόντος καταστατικού, καθώς και του άρθρου δεύτερου (λοιπές ρυθμίσεις) η γενική συνέλευση δικαιούται να τροποποιεί τις λοιπές διατάξεις του παρόντος καταστατικού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ

Άρθρο 40 Μεταβατικές διατάξεις

1. Από τη θέση σε ισχύ αυτού του νόμου το υπάρχον διοικητικό συμβούλιο συγκαλεί έκτακτη γενική συνέλευση των μετόχων για την εκλογή οκτώ (8) μελών του νέου διοικητικού συμβουλίου το οποίο συμπληρώνεται από τρεις (3) ήδη εκλεγμένους εκπροσώπους των εργαζομένων στα όργανα διοίκησης, οι οποίοι θα παραμείνουν στο Δ.Σ. για διάστημα δύο (2) χρόνων από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου. Επίσης για διάστημα δύο (2) ετών από τη θέση σε ισχύ του παρόντος νόμου θα εξακολουθήσει η θητεία των εκλεγμένων εκπροσώπων των εργαζομένων στο Κ.Ε.Σ.. Μετά την πάροδο της διετίας οι εκπρόσωποι των εργαζομένων στο Δ.Σ. και το Κ.Ε.Σ.,

καθώς και οι αναπληρωτές τους θα εκλεγούν με βάση το ν. 1264/ 1982 με καθολική ψηφοφορία μεταξύ όλων των εργαζομένων και με το σύστημα της απλής αναλογικής για το υπόλοιπο της θητείας ολόκληρου του Δ.Σ. της εταιρίας. Μετά τη λήξη της θητείας των εκλεγμένων εκπροσώπων των εργαζομένων στα παραπάνω όργανα (λήξη μεταβατικής περιόδου) η θητεία τους θα γίνει ίδια με αυτή των μελών του Δ.Σ..

2. Το Δ.Σ. μετά τον ορισμό του συνέρχεται σε συνεδρίαση και συγκροτείται σε σώμα εκλέγοντας τον πρόεδρο του Δ.Σ. και το διευθύνοντα σύμβουλο.

3. Μετά την ολοκλήρωση των διαδικασιών εισαγωγής των μετοχών του Ο.Τ.Ε. στο χρηματιστήριο και μέσα σε προθεσμία δύο (2) μηνών συγκαλείται έκτακτη γενική συνέλευση των μετόχων για την εκλογή νέου Δ.Σ. της εταιρίας για πενταετή θητεία, λαμβανομένης υπόψη της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου ως προς τους εκπροσώπους των εργαζομένων. Σε περίπτωση μη εκλογής εκπροσώπων μειοψηφίας το Δ.Σ. συγκροτείται νόμιμα από τα υπόλοιπα μέλη του.

Άρθρο δεύτερο Λοιπές ρυθμίσεις

1. Τιμολόγια:

α. Μέχρι την 31.12.1994 τα τιμολόγια παροχής τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών του Ο.Τ.Ε. παραμένουν ως έχουν εγκριθεί με τις 108050/21.1.1993 και 59611/25.2.1993 αποφάσεις των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Μεταφορών και Επικοινωνιών (Φ.Ε.Κ. 31 Β'/28.1.1993 και 98 Β'/26.2.1993 αντίστοιχα), καθώς και με τις αποφάσεις που λήφθηκαν κατά τις 2341/8.2.1994, 2347/29.3.1994, 2352/27.4.1994 συνεδριάσεις του Δ.Σ. του Ο.Τ.Ε. και αφορούν καθορισμό νέων ή αναμόρφωση υφιστάμενων τιμολογίων, οι οποίες εγκρίνονται με τον παρόντα νόμο και κυρώνονται νομοθετικά και τα τιμολόγια ισχύουν από την ημερομηνία που καθορίζεται στις αποφάσεις αυτές και δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

β. Από 1.1.1995 μέχρι την 31.12.1997 το Δ.Σ. του Ο.Τ.Ε. δύναται να αναπροσαρμόζει τα τιμολόγια παροχής τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών ως ακολούθως:

Την 1.1.1995 η μεσοσταθμική αύξηση των τελών του Ο.Τ.Ε. δεν δύναται να υπερβεί το ποσοστό μεταβολής του Δείκτη Τιμών Καταναλωτή από 1.3.1993 μέχρι 31.12.1994.

Την 1.1.1996 η μεσοσταθμική αύξηση των τελών του Ο.Τ.Ε. δεν δύναται να υπερβεί το ποσοστό μεταβολής του Δείκτη Τιμών Καταναλωτή του προηγούμενου έτους προσαυξημένο κατά δύο (2) εκατοστιαίες μονάδες.

Την 1.1.1997 η μεσοσταθμική αύξηση των τελών του Ο.Τ.Ε. δεν δύναται να υπερβεί το ποσοστό μεταβολής του Δείκτη Τιμών Καταναλωτή του προηγούμενου έτους προσαυξημένο κατά τρεις (3) εκατοστιαίες μονάδες.

Από 1.1.1995 ο ανά μονάδα χρόνος χρέωσης των αστικών συνδιαλέξεων δύναται να μειωθεί σε 180 δευτερόλεπτα κατά την περίοδο του ακέρατου τέλους και σε 480 δευτερόλεπτα κατά την περίοδο του μειωμένου τέλους.

γ. Η εξαγγελία των νέων τιμολογίων ή η αναπροσαρμογή των τιμολογίων του Ο.Τ.Ε. πραγματοποιείται με δημοσίευση της σχετικής απόφασης του Δ.Σ. του Ο.Τ.Ε. στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως τεύχος Β'.

δ. Οι ως άνω αναπροσαρμογές των τιμολογίων ισχύουν μετά πάροδο δύο μηνών από της εξαγγελίας τους,

πλην της πρώτης αναπροσαρμογής για την οποία δεν απαιτείται η προϋπόθεση αυτή.

2. α. Για το προσωπικό του Ο.Τ.Ε. εξακολουθούν να ισχύουν οι διατάξεις του Γενικού Κανονισμού Προσωπικού Ο.Τ.Ε. (Γ.Κ.Π.-Ο.Τ.Ε.), καθώς και οι λοιποί κανονισμοί που αφορούν στους όρους και στις συνθήκες απασχόλησής τους. Εντός έξι (6) μηνών από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου ο Γενικός Κανονισμός Προσωπικού (Γ.Κ.Π.) και οι λοιποί κανονισμοί αναμορφώνονται με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου (Δ.Σ.) της εταιρίας και σύμφωνα γνώμη της Ομοσπονδίας Εργαζομένων Ο.Τ.Ε. (Ο.Μ.Ε.-Ο.Τ.Ε.). Από την ανωτέρω ρύθμιση εξαιρούνται οι καθοριζόμενες από τις Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας (Σ.Σ.Ε.) ρυθμίσεις, οι οποίες διέπονται από την ισχύουσα νομοθεσία και τις οικείες αυτών διατάξεις. Σε περίπτωση που δεν υπάρξει σύμφωνη γνώμη της Ομοσπονδίας Εργαζομένων Ο.Τ.Ε. (Ο.Μ.Ε.-Ο.Τ.Ε.) η αναμόρφωσή τους γίνεται σύμφωνα με τη διαδικασία για την κατάρτιση συλλογικών συμβάσεων. Η διαδικασία ακολουθείται και για τις επόμενες τροποποιήσεις τους.

β. Το προσωπικό του Ο.Τ.Ε. εξακολουθεί να διέπεται αποκλειστικά ως προς τη μονιμότητά του από τις σχετικές διατάξεις του Γενικού Κανονισμού Προσωπικού Ο.Τ.Ε. (Γ.Κ.Π.-Ο.Τ.Ε.), οι οποίες για το προσωπικό αυτό δεν υπόκεινται σε ουδεμία αναθεώρηση χωρίς τη σύμφωνη γνώμη της Ομοσπονδίας Εργαζομένων Ο.Τ.Ε. (Ο.Μ.Ε.-Ο.Τ.Ε.).

γ. Προσωπικό της εταιρίας δύναται να μετατάσσεται σε θυγατρικές της εταιρίες που θα συσταθούν ή σε άλλες εταιρίες στις οποίες θα συμμετέχει. Το προσωπικό αυτό συνεχίζει να διέπεται από τις διατάξεις του ισχύοντα Γενικού Κανονισμού Προσωπικού (Γ.Κ.Π.), οι οποίες αφορούν τις εργασιακές του σχέσεις, αποκλεισμένης της μεταβολής του προς το χειρότερο.

δ. Το προσωπικό των θυγατρικών και λοιπών εταιριών του Ο.Τ.Ε. ασφαρίζεται στους ασφαλιστικούς φορείς του προσωπικού του Ο.Τ.Ε.. Επίσης, δύναται να ασφαρίζονται στους ασφαλιστικούς φορείς του προσωπικού του Ο.Τ.Ε. οι εργαζόμενοι στις εταιρίες του κλάδου των τηλεπικοινωνιών. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων ρυθμίζονται οι λεπτομέρειες εφαρμογής της διάταξης αυτής και ιδίως οι όροι, η διαδικασία, οι προϋποθέσεις ένταξης σε ασφαλιστική κατηγορία των εργαζομένων, καθώς και κάθε άλλη λεπτομέρεια.

ε. Για την κάλυψη αναγκών για τις οποίες απαιτείται εξειδικευμένο προσωπικό με μεταπτυχιακό τίτλο σπουδών ή διδακτορικό δίπλωμα Α.Ε.Ι., η διοίκηση του Ο.Τ.Ε. δύναται να προβαίνει σε προσλήψεις κατόπιν συνεντεύξεως και επιλογής από επιτροπές τις οποίες συγκροτεί για το σκοπό αυτόν. Διαγωνισμός διεξάγεται και για κλάδους ή ειδικότητες για τους οποίους ισχύουν τα αντικειμενικά κριτήρια του άρθρου 18 του ν. 2190/1994, σε κάθε περίπτωση που ζητηθεί από τη διοίκηση του Ο.Τ.Ε.. Ο διαγωνισμός πρόκηρύσσεται από το Α.Σ. Ε.Π., σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 15 και 17 του ν. 2190/1994.

3. Από την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού ο Ο.Τ.Ε. και οι θυγατρικές εταιρίες παύουν να υπάγονται στις διατάξεις που ισχύουν για τις επιχειρήσεις που ανήκουν στο δημόσιο τομέα.

4. Από την έναρξη ισχύος του παρόντος οι πάσης

φύσεως κανονισμοί του Ο.Τ.Ε. παύουν να έχουν ισχύ νόμου, με εξαίρεση τις διατάξεις του ισχύοντος Γ.Κ.Π..

5. Επιτρέπεται στον Οργανισμό η απευθείας πώληση απαξιωμένου ή καταργούμενου υλικού και εξοπλισμού τόσο στο εσωτερικό όσο και στο εξωτερικό, με μόνη απόφαση του Δ.Σ., άνευ προσφυγής στις διαδικασίες πώλησης μέσω του Οργανισμού Διαχείρισης Δημόσιου Υλικού (Ο.Δ.Δ.Υ.).

6. Από 1.1.1995 ο Ο.Τ.Ε. υποχρεούται να δημοσιεύει εξαμηνιαίες λογιστικές καταστάσεις, σύμφωνα με πρότυπα του ενιαίου λογιστικού σχεδίου, όπως προβλέπεται από τις ισχύουσες διατάξεις, όπως επίσης και σύμφωνα με τα διεθνή λογιστικά πρότυπα (I.A.S.).

7. Με προεδρικό διάταγμα, εκδιδόμενο μετά από πρόταση των Υπουργών Οικονομικών και Μεταφορών και Επικοινωνιών, ρυθμίζονται ειδικότερα θέματα εφαρμογής της διάταξης του άρθρου 7 παράγραφος 4 του καταστατικού.

8. Η μισθοδοσία των αποσπασμένων υπαλλήλων του Ο.Τ.Ε. θα βαρύνει τους προϋπολογισμούς των φορέων στους οποίους αποσπώνται.

9. Ληξιπρόθεσμοι λογαριασμοί των υπηρεσιών της κεντρικής διοίκησης χρεώνονται στους προϋπολογισμούς των αντίστοιχων φορέων και εξοφλούνται από αυτούς. Τυχόν εκπρόθεσμες οφειλές καταβάλλονται από τις πιστώσεις του Υπουργείου Οικονομικών.

10. Οι κοινωνικές δαπάνες που πραγματοποιεί ο Ο.Τ.Ε. σε άγονες και μη παραγωγικές περιοχές και δραστηριότητες καταβάλλονται από το Υπουργείο Οικονομικών με εγγραφή ανάλογης πίστωσης στο Γενικό Κρατικό Προϋπολογισμό. Το ύψος των δαπανών αυτών δεν μπορεί να υπερβαίνει το δύο τοις εκατό (2%) των ετήσιων δαπανών εκμετάλλευσης και επενδύσεων.

11. Το έλλειμμα των ΕΛ.ΤΑ. του πρώτου εξαμήνου του 1993 θα συμψηφισθεί με το προς καταβολή μέρισμα του 1993.

12. Οι δαπάνες εκμεταλλεύσεως και επενδύσεων, που γίνονται ύστερα από εντολή του Δημοσίου ή Ν.Π.Δ.Δ. για συγκεκριμένο έργο, θα πρέπει να βαρύνουν το φορέα και θα εξοφλούνται από αυτόν μετά το πέρας των εργασιών.

13. Αποσβέσεις.

Τα πάγια περιουσιακά στοιχεία του Ο.Τ.Ε. αποσβένονται με βάση τους συντελεστές που ορίζονται από το π.δ. 88/1973. Εξαιρετικά για τα παρακάτω μηχανήματα και τεχνικές εγκαταστάσεις εφαρμόζονται οι ακόλουθοι συντελεστές:

- ψηφιακά κέντρα και	
τερματικές διατάξεις αυτών	12%
- εξοπλισμός μετάδοσης (δικτύων)	12%
- υπόγεια και υποβρύχια	
καλώδια-σωληνώσεις	6%
- εναέρια ενσύρματα δίκτυα	12%
- εναέρια ασύρματα δίκτυα	8%
- τερματικές διατάξεις -	
συσκευές - τηλεφωνικοί θάλαμοι	20%

Οι προβλεπόμενοι στο εδάφιο αυτό νέοι συντελεστές αποσβέσεων εφαρμόζονται από την εταιρική χρήση του 1994.

14. Δεν επιβάλλονται στον Ο.Τ.Ε. πρόστιμα ή κυρώσεις του π.δ/τος 186/1992, εφόσον οι παραλείψεις αυτές αποκατασταθούν μέχρι την 31.12.1995.

15. Κατ' εξαίρεση των περί απολύσεως του προσωπικού διατάξεων του Γ.Κ.Π. Ο.Τ.Ε. και των διατάξεων

της συνταξιοδοτικής νομοθεσίας, όσα από το προσωπικό του Ο.Τ.Ε. διετέλεσαν για διάστημα τουλάχιστον έξι (6) μηνών σε θέσεις διευθύνοντα συμβούλου, γενικού διευθυντή, αναπληρωτή γενικού διευθυντή, συμβούλου γενικού διευθυντή ή βοηθού γενικού διευθυντή του Ο.Τ.Ε., μπορούν με αίτησή τους προς τον Ο.Τ.Ε. να απολύονται συνταξιοδοτούμενοι, εφόσον έχουν συμπληρώσει εικοσιπέντα (25) πραγματική υπηρεσία στον Ο.Τ.Ε.. Ο Ο.Τ.Ε. υποχρεούται εντός μηνός να προβεί σε απόλυσή τους. Αντίθετες περί συνταξιοδοτήσεως του προσωπικού του Ο.Τ.Ε. ή άλλες παρεμφερείς διατάξεις δεν ισχύουν για το προσωπικό της παραγράφου αυτής.

16. Παρέχεται το δικαίωμα στον Ο.Τ.Ε. με απόφαση του Δ.Σ. να μετέχει σε επενδυτικά αναπτυξιακά προγράμματα, χρηματοδοτούμενα τόσο από εθνικούς όσο και από κοινοτικούς πόρους, συμπεριλαμβανομένου του ν. 1892/1990.

17. Παραμένουν σε ισχύ οι διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 53 του ν.δ/τος 165/1973 (ΦΕΚ 228 Α'), της παραγράφου 1 του άρθρου 2 του ν.δ/τος 578/1970 (ΦΕΚ 131 Α') και της παραγράφου 1 του άρθρου μόνου του α.ν. 351/1968 (ΦΕΚ 75 Α'), καθώς και τα υφιστάμενα κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου προνόμια ή δικαιώματα απαλλοτριώσεως ακινήτων, βάσει της παραγράφου 5 του άρθρου 52 του ν.δ/τος 165/1973 ή διανοίξεως υπόγειων σιράγγων ή εκτελέσεως υπέργειων εργασιών, που είναι αναγκαίες για την κατασκευή, συντήρηση, επισκευή ή εκμετάλλευση του δημόσιου τηλεπικοινωνιακού δικτύου και των δικτύων του Ο.Τ.Ε..

18. Το ύψος της εφάπαξ εισφοράς κύριας τηλεφωνικής σύνδεσης παραμένει αμετάβλητο μέχρι 31.12.1995. Από 1.1.1996 η εφάπαξ εισφορά αντικαθίσταται με το τέλος σύνδεσης και μειώνεται από 72.000 δρχ. σε 50.000 δρχ., μέχρι νεωτέρας αποφάσεως του Δ.Σ.. Η εφάπαξ εισφορά και τα τέλη σύνδεσης που έχουν καταβληθεί ή θα καταβληθούν δεν επιστρέφονται.

19. Επιφυλασσομένων των διατάξεων του παρόντος νόμου η παράγραφος 9 του άρθρου δεύτερου (λοιπές ρυθμίσεις) του κ.ν. 2167/1993 διατηρείται σε ισχύ.

20. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του παρόντος νόμου, οι οποίες προβλέπουν διαφορετική ρύθμιση ή διατήρηση της ισχύος διατάξεων του ν. 2167/1993 (ΦΕΚ 141 Α'), οι διατάξεις του νόμου αυτού καταργούνται από τη δημοσίευση του παρόντος.

Ομοίως καταργείται από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου κάθε άλλη διάταξη, η οποία είναι αντίθετη με τις διατάξεις του παρόντος νόμου.

21. Ο Ο.Τ.Ε. δεν θα χορηγεί δάνεια, δεν θα παρέχει πιστώσεις, εγγυήσεις ή άλλως πως θα αναλαμβάνει οποιαδήποτε οικονομική υποχρέωση υπέρ του Ταμείου Ασφάλισης Προσωπικού Ο.Τ.Ε. (Τ.Α.Π.-Ο.Τ.Ε.), το συνολικό ύψος των οποίων θα υπερβαίνει το ποσό των έντεκα (11) δισεκατομμυρίων δραχμών για κάθε οικονομικό έτος, που μπορεί να αναπροσαρμόζεται ανάλογα με το δεικτή τιμών καταναλωτή μετά από κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών.

22. Σε περίπτωση διάθεσης μετοχών εταιρειών που προβλέπονται στο άρθρο 14, παράγραφος 20 του ν. 2166/1993, που είναι εισηγμένες ή θα εισαχθούν στο Χρηματιστήριο Αξιών Αθηνών, επιτρέπεται οι ανάδοχοι να προβαίνουν στο εξωτερικό σε πράξεις αγοράς ή πώλησης μετοχών με σκοπό τη σταθεροποίηση της τιμής των μετοχών αυτών εφόσον:

(α) οι παραπάνω συναλλαγές ενεργούνται σύμφωνα με το δίκαιο και τους κανόνες που ισχύουν στη χώρα που ενεργούνται,

(β) το ενημερωτικό δελτίο που κυκλοφόρησε στην Ελλάδα εμφανώς ανέφερε ότι οι μετοχές δύνανται να υπαχθούν σε διαδικασία σταθεροποίησης στο εξωτερικό, όπως επίσης και τους τρόπους της σταθεροποίησης.

Στην περίπτωση αυτή, αυτός που ενεργεί πράξεις σταθεροποίησης μετοχών, καθώς και οι βοηθοί που συμπράττουν σε αυτές δεν έχουν καμία ευθύνη από τις πράξεις αυτές, ιδίως λόγω της επίδρασης που θα ασκήσουν αυτές στις τιμές των μετοχών στην Ελλάδα.

23. Οι τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες για τις οποίες απαιτείται, σύμφωνα με το ν. 2246/1994, άδεια ή έγκριση ή δήλωση δύνανται να παρασχεθούν από τον Ο.Τ.Ε. κατόπιν ειδικής άδειας που μπορεί να χορηγηθεί με το προεδρικό διάταγμα που προβλέπεται στο άρθρο τρίτο παράγραφος 7Ε του ν. 2246/1994.

24. Η δυνατότητα που παρέχεται στην εταιρία με βάση το άρθρο 16 παρ. 5 του κωδ.ν. 2190/1920 ανατίθεται στο Δ.Σ. με την απαρτία και πλειοψηφία του άρθρου 12 παράγραφοι 4 και 6 για διάστημα έξι μηνών από την εισαγωγή των μετοχών της στο Χρημαστήριο Αξιών Αθηνών. Η δυνατότητα αυτή παρέχεται, όπως η απόκτηση ιδίων μετοχών είναι αναγκαία για να αποφευχθεί επικείμενη σοβαρή ζημία στην εταιρία. Στην περίπτωση αυτή η επίσημη Γ.Σ. πρέπει να ενημερωθεί από το Δ.Σ. για τους λόγους ή το σκοπό των αποκτήσεων που έχουν πραγματοποιηθεί, τον αριθμό και την ονομαστική αξία, το τμήμα του καλυφθέντος κεφαλαίου που αντιπροσωπεύουν, καθώς και την αξία των μετοχών αυτών. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται αναλογικά οι διατάξεις του άρθρου 16 του κωδ. ν. 2190/1920.

25. Αξιώσεις τρίτων κατά δημοσίων επιχειρήσεων και οργανισμών κοινής ωφέλειας προερχομένης είτε εκ της εφαρμογής των διατάξεων του ν.1642/1986 είτε εκ συμβατικών διατάξεων σχετικών με την αποφορολόγηση θεωρούνται παραγεγραμμένες και δεν αναζητούνται, καταργούμενων των σχετικών δικών.

26. Μετά το προτελευταίο και προ του τελευταίου εδαφίου της παραγράφου 1 του άρθρου 70 του ν. 2065/1992, με την οποία προστέθηκε νέα παράγραφος 3 στο άρθρο 5 του ν. 2000/1991, προστίθεται ένα νέο εδάφιο ως εξής:

“Οι αμοιβές και δαπάνες των αναδόχων διάθεσης των μετοχών και των Οργανισμών που θα αναλάβουν τη διάθεση των μετοχών στο εξωτερικό του υπό αποκρατικοποίηση φορέα βαρύνουν το προϊόν πώλησεως των μετοχών και καταβάλλονται συμψηφιστικά κατά την απόδοσή του”.

Άρθρο τρίτο

1. Το προϊόν της πώλησης των μετοχών και της αύξησης του μετοχικού κεφαλαίου που θα προέλθει από την εισαγωγή του Ο.Τ.Ε. στο χρημαστήριο περιέρχεται κατά τα δύο τρίτα στον Ο.Τ.Ε. και κατά το υπόλοιπο στο Δημόσιο σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 11 του ν. 2000/1991 (ΦΕΚ 206 Α’).

Με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας, Οικονομικών και Μεταφορών και Επικοινωνιών προσδιορίζεται η διαδικασία μεταβίβασης στον Ο.Τ.Ε. του ποσού που αντιστοιχεί στο πιο πάνω ποσοστό, καθώς και της εγγραφής του στον ισολογισμό του αζημίως για το Δημόσιο.

Όλες οι πράξεις της δώδεκα υπουργικής επιτροπής του

άρθρου 2 του ν. 2000/1991, που έχουν εκδοθεί μέχρι σήμερα σχετικά με την εισαγωγή του Ο.Τ.Ε. στο χρημαστήριο, έχουν την προβλεπόμενη από το νόμο αυτόν ισχύ.

2. Μετά την παράγραφο 3 του άρθρου 18 του ν. 2231/1994 (ΦΕΚ 139 Α’), προστίθενται παράγραφοι 3(α), 3(β) και 3(γ), οι οποίες έχουν ως εξής:

3(α) Απαλλάσσονται από τις εξετάσεις που ορίζονται από την παράγραφο 3 του άρθρου 18 του ν. 2231/1994 και θεωρούνται νομίμως εγγεγραμμένοι στα προβλεπόμενα από το άρθρο 13 του π.δ/τος 226/1992 Μητρώα του Σώματος Ορκωτών Ελεγκτών οι κάτοχοι του απαιτούμενου από τις διατάξεις της παρ.1 του άρθρου 10 του π.δ/τος 226/1992 πτυχίου ανώτατου εκπαιδευτικού ιδρύματος, εφόσον έχουν, μέχρι της δημοσίευσής του παρόντος, αποδεδειγμένη 18ετή προϋπηρεσία σε ελεγκτικές εργασίες στην Ελλάδα και ήσαν επιφορτισμένοι με το έργο της διενέργειας ελεγκτικών εργασιών στην Ελλάδα κατά την 1η Ιανουαρίου 1989, ή όσοι έχουν αποκτήσει άδεια ασκήσεως επαγγέλματος ορκωτού λογιστή ή ελεγκτή σε άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή σε μια των εξής χωρών: Η.Π.Α., Καναδά, Αυστραλία, Νέα Ζηλανδία και Νότιο Αφρική και έχουν συμπληρώσει 10ετή προϋπηρεσία σε ελεγκτικές εργασίες εκ των οποίων τρία (3) έτη τουλάχιστον στην Ελλάδα κατά την 1η Ιανουαρίου 1989. Τη συνδρομή των πιο πάνω προϋποθέσεων κρίνει, εντός διμήνου, το Εποπτικό Συμβούλιο του Σώματος Ορκωτών Ελεγκτών.

Όσοι από τους ορκωτούς ελεγκτές των προηγούμενων εδαφίων της παραγράφου αυτής κριθούν από το Εποπτικό Συμβούλιο του Σώματος Ορκωτών Ελεγκτών ότι δεν πληρούν τα απαιτούμενα προσόντα, υποβάλλουν τα αποδεικτικά των προσόντων τους έγγραφα για επανάκριση σε τριμελή ειδική επιτροπή, η οποία ορίζεται με απόφαση του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας και αποτελείται από έναν καθηγητή ελεγκτικής ή λογιστικής ανώτατου εκπαιδευτικού ιδρύματος, έναν εκπρόσωπο του Οικονομικού Επιμελητηρίου και ένα μέλος του επιστημονικού συμβουλίου του Σώματος Ορκωτών Ελεγκτών.

Όσοι από αυτούς κριθούν από την ειδική επιτροπή ότι έχουν τα προσόντα πλην του χρόνου προϋπηρεσίας, εγγράφονται στη βαθμίδα του επίκουρου ορκωτού ελεγκτή και εξελίσσονται στο βαθμό του ορκωτού ελεγκτή με μόνη τη συμπλήρωση της προϋπηρεσίας της απαιτούμενης κατά το εδάφιο 3(α) της παραγράφου αυτής.

3(β) Οι εγγεγραμμένοι στο προβλεπόμενο από το άρθρο 13 του π.δ/τος 226/1992 μητρώο επίκουρων ορκωτών ελεγκτών, οι οποίοι δεν προέρχονται από τα υπηρετούντα την 30η Απριλίου 1993 μέλη του Σώματος Ορκωτών Λογιστών, εξελίσσονται στο βαθμό του ορκωτού ελεγκτή, εφόσον έχουν επιτύχει ή θα επιτύχουν στις επαγγελματικές εξετάσεις των ενοτήτων Γ’ και Δ’ του άρθρου 11 του π.δ/τος 226/1992 και συμπληρώσουν δέκα (10) έτη προϋπηρεσία σε ελεγκτικές εργασίες. Οι έχοντες περατώσει τις επαγγελματικές εξετάσεις της ενότητας Δ’ εξελίσσονται στο βαθμό του ορκωτού ελεγκτή με τη συμπλήρωση δέκα (10) ετών προϋπηρεσίας σε ελεγκτικές εργασίες εκ των οποίων τα τρία (3) στο βαθμό του Επίκουρου.

3(γ) Όπου από τις κείμενες διατάξεις προβλέπεται τακτικός έλεγχος της οικονομικής διαχείρισης και των οικονομικών καταστάσεων των νομικών προσώπων ή επιχειρήσεων του ευρύτερου δημόσιου τομέα, όπως αυτός οριοθετείται από τις εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις, των εισηγμένων στο Χρημαστήριο εταιρειών, των

τραπεζών και των ασφαλιστικών εταιρειών, ένας τουλάχιστον ελεγκτής διορίζεται από το Σώμα Ορκωτών Λογιστών.

Άρθρο τέταρτο

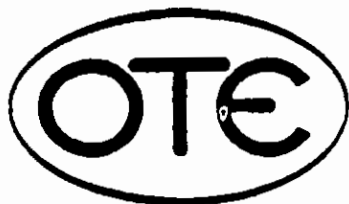
Ιδιαίτερα για την περίπτωση συνδρομητή τυφλού, κατά την έννοια του ν. 1958/1979 και για την πρώτη μόνο τηλεφωνική παροχή προβλέπεται έκπτωση επί της ανά μονάδα χρόνου χρέωσης, η οποία θα προσδιοριστεί με απόφαση του Δ.Σ. του Ο.Τ.Ε..

Άρθρο πέμπτο

Η ισχύς του παρόντος θα αρχίσει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά στις επί μέρους διατάξεις.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Το λογότυπο του Ο.Τ.Ε. είναι το ακόλουθο:

Παραγγέλλομε τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως νόμου του Κράτους.

Αθήνα, 21 Νοεμβρίου 1994

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ

Γ. ΑΡΣΕΝΗΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ, ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

ΚΑΙ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ

Κ. ΣΗΜΙΤΗΣ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Γ. ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ

ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ Κ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Δ. ΚΡΕΜΑΣΤΙΝΟΣ

ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ

Α. ΤΣΟΥΡΑΣ

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους

Αθήνα, 23 Νοεμβρίου 1994

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Γ. ΚΟΥΒΕΛΑΚΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ

Αρ. Φύλλου 135

25 Ιουνίου 1996

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 2414

Εκσυγχρονισμός των Δημόσιων Επιχειρήσεων και Οργανισμών και άλλες διατάξεις.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδουμε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

Άρθρο 1 Πεδίο εφαρμογής

1. Στις διατάξεις του παρόντος νόμου υπάγονται οι κάτωθι Δημόσιες Επιχειρήσεις και Οργανισμοί που ονομάζονται για τους σκοπούς του παρόντος νόμου δημόσιες επιχειρήσεις:

ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΔΙΩΡΥΓΑΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ (Α.Ε.Δ.Κ.), ΑΕΡΟΛΙΜΗΝ ΑΘΗΝΩΝ (Α.Α.Θ. Α.Ε.), ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ (Δ.Ε.Η. Α.Ε.), ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΚΘΕΣΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ (Δ.Ε.Θ. Α.Ε.), ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ (Δ.Ε.Π. Α.Ε.), ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΑΕΡΙΟΥ (Δ.Ε.Α. Α.Ε.), ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ ΕΡΕΥΝΑ-ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ ΥΔΡΟΓΟΝΑΝΘΡΑΚΩΝ (Δ.Ε.Π.-ΕΚ.Υ. Α.Ε.), ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΑΣ ΣΤΕΓΑΣΗΣ (Δ.Ε.Π.Ο.Σ.), ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΦΩΤΑΙΡΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ (Δ.Ε.Φ.Α.), ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ (Ε.Α.Β. Α.Ε.), ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΟΓΛΩΝ (Ε.Β.Ο. Α.Ε.), ΕΤΑΙΡΙΑ ΘΕΡΜΙΚΩΝ ΛΕΩΦΟΡΕΙΩΝ (Ε.Θ.Ε.Λ. Α.Ε.), ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΚΑΥΣΙΜΑ ΟΡΥΚΤΕΛΑΙΑ (Ε.Κ.Ο. Α.Ε.), ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΔΙΥΛΙΣΤΗΡΙΑ ΑΣΠΡΟΠΥΡΓΟΥ (ΕΛ.Δ.Α. Α.Ε.), ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΎΠΙΟΙΩΣΗΣ (ΕΛ.Ο.Υ.), ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΑ (ΕΛ.ΤΑ. Α.Ε.), ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΜΙΚΡΟΜΕΣΑΙΩΝ ΜΕΤΑΠΟΙΗΤΙΚΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΚΑΙ ΧΕΙΡΟΤΕΧΝΙΑΣ (Ε.Ο.Μ.Μ.Ε.Χ.), ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ (Ε.Ο.Τ.), ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΑ ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ (Ε.Ρ.Τ. Α.Ε.), ΕΤΑΙΡΙΑ ΥΔΡΕΥΣΗΣ-ΑΠΟΧΕΤΕΥΣΗΣ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑΣ (Ε.Υ.Δ.Α.Π. Α.Ε.), ΗΛΕΚΤΡΟΚΙΝΗΤΑ ΛΕΩΦΟΡΕΙΑ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΑΘΗΝΩΝ-ΠΕΙΡΑΙΩΣ (Η.Α.Π.Α.Π. Α.Ε.), ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΙ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ ΑΘΗΝΩΝ-ΠΕΙΡΑΙΩΣ (Η.Σ.Α.Π. Α.Ε.), ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΑΦΘΟΡΟΛΟΓΗΤΩΝ ΕΙΔΩΝ (Κ.Α.Ε. Α.Ε.), ΚΤΗΜΑΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΔΗΜΟΣΙΟΥ (Κ.Ε.Δ. Α.Ε.), ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΑΠΟΧΕ-

ΤΕΥΣΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ (Ο.Α.Θ.), ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΑΣΤΙΚΩΝ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΩΝ ΑΘΗΝΩΝ (Ο.Α.Σ.Α. Α.Ε.), ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΔΙΕΞΑΓΩΓΗΣ ΙΠΠΟΔΡΟΜΙΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ (Ο.Δ.Ι.Ε.), ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΑΕΡΟΠΛΟΪΑ (Ο.ΑΕΡΟΠΛΟΪΑ Α.Ε.), ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑ (Ο.Α. Α.Ε.), ΟΛΥΜΠΙΚ ΣΑΤΕΡΙΝΓ (Ο.Ο.), ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ (Ο.Α.ΤΟΥΡ. Α.Ε.), ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΠΡΟΓΝΩΣΤΙΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟΥ (Ο.Π.Α.Π.), ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΠΡΟΩΘΗΣΗΣ ΕΞΑΓΩΓΩΝ (Ο.Π.Ε.), ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ (Ο.Σ.Ε. Α.Ε.), ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ (Ο.Τ.Ε. Α.Ε.), ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΥΔΡΕΥΣΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ (Ο.Υ.Θ.)

2. Με προεδρικά διατάγματα, που εκδίδονται με πρόταση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας, Οικονομικών και του εποπτεύοντος Υπουργού δύναται να υπάγονται στις διατάξεις του παρόντος νόμου και άλλες δημόσιες επιχειρήσεις και οργανισμοί.

Άρθρο 2 Νομική μορφή των Δ.Ε.Κ.Ο.

1. Με προεδρικά διατάγματα, που εκδίδονται μέσω σε έξι (6) μήνες από τη δημοσίευσή του παρόντος με πρόταση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας, Οικονομικών και του εποπτεύοντος Υπουργού, μετά από γνώμη του Δ.Σ., δύναται να μετατρέπονται σε ανώνυμες εταιρίες οι δημόσιες επιχειρήσεις που δεν έχουν τη μορφή αυτή και να καταστήονται τα καταστατικά τους, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νόμου και του κ.ν. 2190/1920. Με ομοία προεδρικά διατάγματα δύναται για ορισμένες δημόσιες επιχειρήσεις να παραταθεί η προθεσμία του ανωτέρω εδωρίου για ένα επιπλέον έξιμηνο. Ομοίως με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας, Οικονομικών και του εποπτεύοντος Υπουργού, που εκδίδονται εντός της ως ανω προθεσμίας, προσαρμόζονται στις διατάξεις του παρόντος νόμου τα καταστατικά των δημόσιων επιχειρήσεων που έχουν τη μορφή της ανώνυμης εταιρίας ή εγκρίνεται η προσαρμογή τους.

2. Αλλαγές στη σύνθεση του μετοχικού κεφαλαίου των δημοσίων επιχειρήσεων πραγματοποιούνται σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις η οπού είναι αναγκαίο, με νόμο.

3. Με τα προεδρικά διατάγματα και τις κοινές υπουργικές αποφάσεις της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού, κρίνεται ότι οι δημόσιες επιχειρήσεις λειτουργούν με βάση τους κανόνες της ιδιωτικής οικονομίας, χωρίς να σταβάζεται ο χαρακτήρας τους ως εταιριών που εκούν δραστηριότητα κοινής ωφέλειας.

Άρθρο 3

Στρατηγικό - Επιχειρησιακό Σχέδιο

1. Οι δημόσιες επιχειρήσεις υποχρεούνται να καταρτίσουν:

α) Το Στρατηγικό Σχέδιο (Σ.Σ.), που καθορίζει, στο πλαίσιο της γενικότερης κυβερνητικής πολιτικής, τους προχρόνιους βασικούς στόχους για την εκπλήρωση των σκοπών της δημόσιας επιχείρησης και τις μεθόδους πραγματοποίησής τους.

β) Το Επιχειρησιακό Σχέδιο (Ε.Σ.) με διάρκεια τριών (3) έως πέντε (5) ετών. Το Ε.Σ. εξειδικεύει τους στόχους του Σ.Σ. και τις μεθόδους πραγματοποίησής τους για θένα από τα έτη της διάρκειάς του.

2. Κάθε Ε.Σ. περιλαμβάνει επί μέρους σχέδιο που περιγράφουν τους στόχους και τις δραστηριότητες κάθε υπηρεσιακής ή επιχειρησιακής μονάδας, διεύθυνσης ή ομίλου, για κάθε διαχειριστική περίοδο και συνολικά για τη διάρκεια του.

Σε κάθε Ε.Σ.:

α) περιγράφονται οι στόχοι που επιδιώκονται εκφρασμένοι σε ποσά.

β) προσδιορίζεται ο χρόνος της πραγματοποίησής τους.

γ) προσδιορίζονται τα μέσα και οι ενέργειες που προορίζονται για το σκοπό αυτόν.

δ) αποτιμάται το κόστος της πραγματοποίησης των στόχων αυτών και

ε) καθορίζονται οι εσωτερικές διαδικασίες παρακολούθησης και ελέγχου της πραγματοποίησης των στόχων αυτών.

Ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και ο εποπτεύων Υπουργός παρακολουθούν την πορεία εκτέλεσης του συγκεκριμένου Ε.Σ. και ελέγχουν το βαθμό επίτευξης των στόχων του.

Το Σ.Σ. και το Ε.Σ. υποβάλλονται από το διοικητικό συμβούλιο κάθε δημόσιας επιχείρησης στον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας και στον εποπτεύοντα Υπουργό, εγκρίνονται με κοινή τους απόφαση και κατατίθενται στην αρμόδια κατά τον Κανονισμό της Βουλής Επιτροπή της.

3. Οι δημόσιες επιχειρήσεις που έχουν θυγατρικές εταιρίες, περιλαμβανόμενες ή μη στην απαρίθμηση της παρ. 1 του άρθρου 1 του παρόντος, υποχρεούνται να υποβάλουν τα Σ.Σ. και τα Ε.Σ. για λογαριασμό όλου του ομίλου και των εταιριών του.

4. Το Ε.Σ. μπορεί να αναθεωρείται με τον τρόπο που καταρτίζεται και εγκρίνεται. Εν τούτοις σε επείγουσες περιπτώσεις, οι διοικήσεις των δημοσίων επιχειρήσεων μπορούν, αν κρίνουν αναγκαίο, για τη βελτίωση του αποτελέσματος της επιχείρησης να προβαίνουν σε περιορισμένης έκτασης αναμορφώσεις των Επιχειρησιακών Σχεδίων με δική τους ευθύνη. Στο τέλος της χρήσης και μαζί με την έκθεση πεπραγμένων θα υποβάλλουν και αντίστοιχη έκθεση δικαιολόγησης των ανωτέρω αλλαγών, που θα αποδεικνύει την ανάγκη επιβολής τους.

5. Η υποχρέωση υποβολής του Σ.Σ. και του Ε.Σ. σύμφωνα με το παρόν άρθρο δεν αναιρεί την υποχρέωση

υποβολής του προϋπολογισμού, του απολογισμού, του λογαριασμού αποτελεσμάτων χρήσης, καθώς και κάθε άλλου στοιχείου που προβλέπεται από γενικές ή ειδικές διατάξεις.

6. Οι δημόσιες επιχειρήσεις που έχουν θυγατρικές εταιρίες υποβάλλουν, εκτός από τα αναφερόμενα στην προηγούμενη παράγραφο, και ενοποιημένους ισολογισμούς.

Άρθρο 4

Συμβόλαιο Διαχείρισης - Έλεγχος της τήρησής του

1. Μεταξύ του προέδρου του Δ.Σ. και του διευθυντή συμβούλου κάθε δημόσιας επιχείρησης αφ' ενός και του Δημοσίου εκπροσωπούμενου από τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας και τον εποπτεύοντα Υπουργό αφ' ετέρου συνάπτεται "Συμβόλαιο Διαχείρισης", στα οποία καθορίζονται με λεπτομέρεια και στο πλαίσιο του Σ.Σ. και του Ε.Σ. οι στόχοι που ο πρόεδρος του Δ.Σ. και ο διευθυντής συμβούλος αναλαμβάνουν να εκπληρώσουν κατά τη διάρκεια της θητείας τους. Το Συμβόλαιο Διαχείρισης κατατίθεται στην αρμόδια κατά τον Κανονισμό της Βουλής Επιτροπή.

2. Το Συμβόλαιο Διαχείρισης περιλαμβάνει ιδίως:

α) τους όρους και κανόνες για την επίτευξη των στόχων του Ε.Σ. και τη διαδικασία ελέγχου εφαρμογής του.

β) τους όρους και τις προϋποθέσεις αναθεώρησης του, ιδίως σε περίπτωση αναθεώρησης του Επιχειρησιακού Σχεδίου ή μεταβολής της ευρύτερης κυβερνητικής πολιτικής.

γ) τις εξαιρετικές περιπτώσεις υλικής ή ηθικής επιβράβευσης του προέδρου του Δ.Σ. και του διευθυντή συμβούλου κατά τη λήξη της διαχειριστικής περιόδου ή και κατά τη λήξη της θητείας τους. Η επιβράβευση αυτή δίδεται όταν οι επίδοξα ή οι συνολικοί στόχοι του Ε.Σ. επιτεύχθηκαν σε βαθμό που υπερβαίνει τα προβλεπόμενα στο Συμβόλαιο Διαχείρισης, λόγω της ιδιαίτερης ικανότητας, πρωτοβουλίας και επιμέλειας που αυτοί επέδειξαν.

δ) τους λόγους καταγγελίας του από την πλευρά του Δημοσίου.

ε) τους δείκτες παρακολούθησης των κρίσιμων οικονομικών μεγεθών, ιδίως τους δείκτες κόστους παραγωγής προϊόντων ή παροχής υπηρεσιών, παραγωγικότητας, βαθμού αξιοποίησης του προσωπικού, ποιότητας παραγομένων προϊόντων ή παρεχόμενων υπηρεσιών.

στ) το ποσό που διατίθεται συνολικά ετησίως για τις δαπάνες του προσωπικού σε σχέση με τα άλλα βασικά οικονομικά μεγέθη της δημόσιας επιχείρησης.

ζ) τις υπηρεσίες που παρέχονται χωρίς αντάλλαγμα ή με ουσιαστικά μειωμένο αντάλλαγμα για την κάλυψη στοιχειωδών βιοτικών αναγκών προσωπικών που δεν είναι σε θέση να καταβάλουν αντάλλαγμα ανάλογο με την παρεχόμενη υπηρεσία.

3. Το Δ.Σ. κάθε δημόσιας επιχείρησης συντάσσει επίσης έκθεση πεπραγμένων που περιεχει όλα τα οικονομικά στοιχεία που αφορούν τους συγκεκριμένους, από το Επιχειρησιακό Σχέδιο και το Συμβόλαιο Διαχείρισης, στόχους. Η έκθεση υποβάλλεται μέσα στους τρεις (3) πρώτους μήνες του έτους στους Υπουργούς Εθνικής Οικονομίας, Οικονομικών και τον εποπτεύοντα Υπουργό. Επίσης κατατίθεται στην αρμόδια κατά τον Κανονισμό της Βουλής Επιτροπή.

4. Αν διαπιστωθεί σοβαρή αποκλιση των μεγεθών ή του χρόνου πραγματοποίησης των στόχων που δεν δικαιολογείται επαρκώς ή άλλος σπουδαίος λόγος, με κοινή απόφαση του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας και του εποπτεύοντος Υπουργού δύναται να καταγγελθούν το Συμβούλιο Διαχείρισης και οι συμβάσεις του προέδρου του Δ.Σ. και του διευθύνοντος συμβούλου και να ανακληθεί ο διορισμός τους. Μέσα σε ένα (1) μήνα από το διορισμό νέων συνυπολογίζεται νέο Συμβούλιο Διαχείρισης μεταξύ αυτών και του Δημοσίου, σύμφωνα με το παρόν άρθρο.

5. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών δύναται να ανατίθεται σε ελεγκτικές εταιρίες ο διαχειριστικός έλεγχος των δημοσίων επιχειρήσεων, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 11 του άρθρου 38 του ν. 2065/1992 (ΦΕΚ 143 Α') και του άρθρου 3 του ν. 2362/1995 (ΦΕΚ 247 Α').

Άρθρο 5

Όργανα Διοίκησης

Όργανα διοίκησης των δημοσίων επιχειρήσεων είναι:

- α) Το Διοικητικό Συμβούλιο.
- β) Ο Διευθύνων Σύμβουλος.
- γ) Το Συμβούλιο Διεύθυνσης.

Άρθρο 6

Διοικητικό Συμβούλιο

1. Το Δ.Σ. είναι το ανώτατο διοικητικό όργανο της δημοσίας επιχείρησης και κατά κύριο λόγο διαμορφώνει τη στρατηγική και την πολιτική ανάπτυξης της εταιρίας, ενώ εποπτεύει και ελέγχει τη διαχείριση της περιουσίας της.

2. Η θητεία του διοικητικού συμβουλίου είναι πενταετής.

Ο αριθμός των μελών του διοικητικού συμβουλίου των δημοσίων επιχειρήσεων είναι περιττός και δεν δύναται να υπερβαίνει τα ένδεκα (11) μέλη ή να είναι μικρότερος των επτά (7). Το διοικητικό συμβούλιο αποτελείται από τους εκπροσώπους των μετόχων, δύο εκπροσώπους των εργαζομένων στη δημόσια επιχείρηση που εκλέγονται με άμεση και καθολική ψηφοφορία, από ένα πρόσωπο που υποδεικνύεται από την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή (Ο.Κ.Ε.) και ορίζεται σύμφωνα με την παρ. 3 του παρόντος άρθρου και από εκπροσώπους του Δημοσίου. Οι εκπροσώποι του Δημοσίου στο Δ.Σ., μεταξύ των οποίων ο πρόεδρος και ο διευθύνων σύμβουλος, ορίζονται, με κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας, Οικονομικών και του εποπτεύοντος Υπουργού, με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 10 του ν. 2322/1995 (ΦΕΚ 143 Α').

3. Το υποδεικνυόμενο από την Ο.Κ.Ε. μέλος προέρχεται από φορείς σχετικούς με την κάθε δημόσια επιχείρηση και προτείνεται μέσα σε αποκλειστική προθεσμία δύο (2) μηνών αφότου ειδοποιηθεί η Ο.Κ.Ε. από το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας. Η ίδια προθεσμία ισχύει και για την πρόταση εκπροσώπων των εργαζομένων. Αν οι προθεσμίες αυτές παρέλθουν απρακτές, το Δ.Σ. συγκροτείται και λειτουργεί χωρίς τα μέλη αυτά.

4. Ως προς τις δημόσιες επιχειρήσεις των οποίων το Καταστατικό καταρτίζεται με προεδρικό διαταγμα, σύμφωνα με το άρθρο 2 του παρόντος νόμου, οι διατάξεις των παραγράφων 2 και 3 του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται μετά τη δημοσίευση των προ-

εδρικών διαταγμάτων αυτών. Ως προς τις δημοσίες επιχειρήσεις των οποίων το Καταστατικό θα τροποποιηθεί με κοινές υπουργικές αποφάσεις, σύμφωνα με το άρθρο 2 του παρόντος νόμου, οι διατάξεις των παραγράφων 2 και 3 του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται μετά τη λήξη της θητείας του Δ.Σ. κάθε δημοσίας επιχείρησης.

Άρθρο 7

Διευθύνων Σύμβουλος

1. Στις δημόσιες επιχειρήσεις που προσαρμόζουν το καταστατικό τους σύμφωνα με το άρθρο 2 του παρόντος και στις οποίες δεν έχει ήδη οριστεί διευθύνων σύμβουλος, αυτός προσλαμβάνεται για χρονικό διάστημα πέντε (5) ετών μετά από δημόσια προκήρυξη της θέσης.

2. Ο διευθύνων σύμβουλος είναι μέλος του Δ.Σ. της δημόσιας επιχείρησης και η ιδιότητά του δεν είναι συμβίβαστη με την ιδιότητα του προέδρου του Δ.Σ.

3. Τα ελάχιστα απαιτούμενα προσόντα για την καταληψη της θέσης του διευθύνοντος συμβούλου είναι πτυχίο Α.Ε.Ι. της ημεδαπής ή ισότιμο της αλλοδαπής και πενταετής εμπειρία σε θέση σημαντικής ευθύνης και απαιτήσεων στο δημόσιο ή τον ιδιωτικό τομέα, με αντικείμενο συναφές προς το κύριο αντικείμενο των δραστηριοτήτων της συγκεκριμένης δημόσιας επιχείρησης.

4. Η προκήρυξη της θέσης του διευθύνοντος συμβούλου γίνεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και του εποπτεύοντος Υπουργού. Με την απόφαση αυτή καθορίζεται η διαδικασία της επιλογής, εξειδικεύονται τα αναγκαία προσόντα και μπορεί να ορίζεται ότι για την καταληψη της θέσης απαιτούνται και προσόντα πέραν των ανωφερουσμένων στην προηγούμενη παράγραφο.

Άρθρο 8

Συμβούλιο Διεύθυνσης - Γενικοί Διευθυντές

1. Στις δημόσιες επιχειρήσεις λειτουργεί συμβούλιο διεύθυνσης, με κύρια αποστολή το συντονισμό και την εξασφάλιση της απαραίτητης συνσχής της λειτουργίας της εταιρίας, την επίλυση σημαντικών προβλημάτων της τρέχουσας διαχείρισης τη λήψη αποφάσεων για προμήθειες ή αναθέσεις έργων μέχρι το τιθέμενο από το Δ.Σ. χρηματικό όριο και την άσκηση κάθε άλλης αρμοδιότητας που του εκχωρεί το Δ.Σ.. Στο συμβούλιο διεύθυνσης μετέχει ως πρόεδρος ο διευθύνων σύμβουλος και οι γενικοί διευθυντές ή, αν υπάρχει μόνο ένας γενικός διευθυντής, αιτός και οι διευθυντές ή, σε κάθε άλλη περίπτωση, οι διευθυντές. Το Δ.Σ. εγκρίνει τον Κανονισμό Λειτουργίας του συμβουλίου διεύθυνσης μετά από πρόταση του διευθύνοντος συμβούλου.

2. Οι γενικοί διευθυντές είναι ανώτατα στελέχη της δημοσίας επιχείρησης, εκτός οργάνικών θέσεων προϊστανται αυτοτελών τομέων δράσης της και ορίζονται με απόφαση του Δ.Σ., που εκδίδεται μετά από πρόταση του διευθύνοντος συμβούλου, όπου προσδιορίζονται και οι αρμοδιότητες ενός εκάστου.

3. Οι γενικοί διευθυντές επιλέγονται, από εξειδικευμένα στελέχη διοίκησης από το προσωπικό της δημοσίας επιχείρησης ή εκτός αυτού με απόσπαση ή με σύμβαση ειδικής συμβάσεως.

4. Η αναγκαιότητα διορισμού γενικών διευθυντών υποκαίεται στην κρίση του Δ.Σ., το οποίο καθορίζει τον

αριθμο και τις αρμοδιότητές τους, καθώς και τον τρόπο λειτουργίας του συμβουλίου διεύθυνσης.

Άρθρο 9

Υποχρεώσεις των δημόσιων επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές

1. Κάθε δημόσια επιχείρηση που προσφέρει προϊόντα ή υπηρεσίες σε καταναλωτές υπόχρεουται εντός εξι (6) μηνών από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου να καταρτίσει και υποβάλει προς έγκριση στο εποπτεύον Υπουργείο ένα Χάρτη Υποχρεώσεων προς τον Καταναλωτή (Χ.Υ.Κ.). Εντός μηνός από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, οι δημόσιες επιχειρήσεις ζητούν γραπτώς τις σφραγίδες της Επιτροπής Προστασίας των Καταναλωτών των δημόσιων επιχειρήσεων και οργάνισμών του άρθρου 13 του ν. 2251/1994 (ΦΕΚ 191 Α) για το Χ.Υ.Κ. Οι απόψεις της Επιτροπής υποβάλλονται γραπτώς εντός δύο (2) μηνών από την ανωτέρω αίτηση.

2. Ο Χ.Υ.Κ. καθορίζει τις καταστατικές υποχρεώσεις τους όρους υπό τους οποίους η δημόσια επιχείρηση παρέχει τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες της προς τους καταναλωτές και τη διαδικασία αποζημίωσης προς αυτούς σε περίπτωση μη πώλησης εκ μέρους της των ανωτέρω υποχρεώσεων και όρων.

3. Οι δημόσιες επιχειρήσεις της παρ. 1 του παρόντος άρθρου υποβάλλουν με τον ετήσιο προϋπολογισμό τους προς έγκριση σύστημα Δείκτων Εξυπηρέτησης και Αποτελεσματικότητας (Δ.Ε.Α.). Οι Δ.Ε.Α. καθορίζονται ανάλογα με τη συγκεκριμένη φύση των παρεχόμενων υπηρεσιών ή παραγομένων προϊόντων και περιλαμβάνουν δείκτες ποιότητας αυτών.

Άρθρο 10

Όργανα προσωπικού

1. Οι διατάξεις του παρόντος νόμου δεν θίγουν τις κείμενες διατάξεις νομών και συλλογικών συμβάσεων εργασίας (Σ.Σ.Ε.) που ρυθμίζουν τις εργασιακές σχέσεις του προσωπικού των δημόσιων επιχειρήσεων.

2. Η πολιτική ως προς τις αμοιβές του προσωπικού των δημόσιων επιχειρήσεων καθορίζεται στο Συμβόλαιο Διοίκησης σε σχέση και με τα άλλα βασικά οικονομικά μεγέθη.

3. Επιτρέπεται η χορήγηση στο προσωπικό των δημοσίων επιχειρήσεων επιπλέον αμοιβών στο πλαίσιο ασκήσης πολιτικής στελέχων ή με σκοπό την αύξηση της παραγωγικότητας, είτε με τη μορφή επιβάρυνσης επιτυχιών είτε με τη σύνδεση αμοιβών και παραγωγικότητας, όπου η τελευταία μπορεί αντικειμενικά να μετρηθεί. Η χορήγηση αυτή επιτρέπεται υπό την προϋπόθεση της πρόβλεψής της στην ετήσια συνολική δαπάνη μισθοδοσίας.

4. Οι διοικήσεις των δημόσιων επιχειρήσεων υποχρεούνται να λαβούν όλα τα απαραίτητα μέτρα για την αναβάθμιση και αξιοποίηση του προσωπικού τους κατ'αρχήν, όπου χρειάζεται, νέους κανονισμούς προσωπικού και οργανογράμματα, καθώς και προγράμματα εκπαίδευσης και επιμόρφωσης του. Ιδιαίτερα για τους Γ.Κ.Π. των επιχειρήσεων και ζητήματα που αφορούν τις εργασιακές σχέσεις, οποιαδήποτε αλλαγή απαιτεί τη σύμφωνη γνώμη των δύο μερών (επιχείρηση - εργαζόμενοι) με τη διαδικασία της υπογραφής συλλογικής σύμβασης από την πιο αντιπροσωπευτική οργάνωση του χώρου.

Άρθρο 11

Εξουσιοδοτήσεις

Με κοινή απόφαση του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας και του εποπτευόντος Υπουργού ρυθμίζονται οι λεπτομέρειες εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου 3 παράγραφοι 1 έως και 4 και του άρθρου 4 παράγραφοι 1 και 2 και ιδίως ο χρόνος υποβολής και έγκρισης των Σ.Σ. και των Ε.Σ. και της υπογραφής των Σ.Δ..

Άρθρο 12

Σύσταση Διεύθυνσης Ειδικών Χρηματοδοτήσεων και Προγραμμάτων και Τεχνικής Βοήθειας (Ε.Χ.Π.Τ.Β.)

Συνίσταται στη Γενική Διεύθυνση Εξωτερικών Οικονομικών και Εμπορικών Σχέσεων (Γ.Δ. Ε.Ο. και Ε.Σ.) της Εθνικής Γραμματείας Διεθνών Οικονομικών Σχέσεων Διεύθυνση Ειδικών Χρηματοδοτήσεων και Προγραμμάτων και Τεχνικής Βοήθειας, με αρμοδιότητα στους τομείς του σχεδιασμού, συντονισμού, υλοποίησης, παρακαλούθησης - ελέγχου και αξιολόγησης κάθε είδους ειδικών προγραμμάτων και έργων με εθνική, κοινοτική ή διεθνή χρηματοδότηση, που απευθύνονται, προς τρίτες χώρες, οι οποίες χρειάζονται βοήθεια.

Με κοινή απόφαση κανονιστικού περιεχομένου των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκεντρώσεως, Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθορίζονται η διάρθρωση της Διεύθυνσης σε επι μέρους οργανικές μονάδες και η κατανομή σ αυτές των ειδικότερων αρμοδιοτήτων τους.

Άρθρο 13

1. Μετά το πρώτο εδάφιο της περίπτωσης (β) της παραγράφου 1 του άρθρου 1 των κωδικοποιημένων με το άρθρο 1 του π.δ/τος 456/1995 (ΦΕΚ 269 Α) διατάξεων που αφορούν στην παροχή επενδυτικών κινήτρων σε ενιαίο κείμενο, προστίθεται εδάφιο, ως εξής:

"Η αγορά αποπερατωθεισών ή ημιτελών κτιριακών και βοηθητικών εγκαταστάσεων που γίνεται αποκλειστικά στα πλαίσια επενδύσεων σχετιζόμενων με την αποκατάσταση των δραστηριοτήτων που επλήγησαν από πλημμύρες".

2. Στην τρίτη σειρά του (α) εδαφίου της παραγράφου 3 του άρθρου 5 των κωδικοποιημένων με το άρθρο 1 του π.δ/τος 456/1995 (ΦΕΚ 269 Α) διατάξεων που αφορούν στην παροχή επενδυτικών κινήτρων σε ενιαίο κείμενο, και μετά τη λέξη "Θρόκη", προστίθεται φράση, ως εξής:

"ή για επενδύσεις που γίνονται στο πλαίσιο αποκατάστασης των δραστηριοτήτων που επλήγησαν από πλημμύρες".

3. Στο τρίτο εδάφιο της παραγράφου 4α του άρθρου 9 των κωδικοποιημένων με το άρθρο 1 του π.δ/τος 456/1995 (ΦΕΚ 269 Α) διατάξεων που αφορούν στην παροχή επενδυτικών κινήτρων σε ενιαίο κείμενο, προστίθενται τα εξής:

"Επίσης η διάταξη αυτή εφαρμόζεται για τη μεταγκατάσταση από οποιαδήποτε περιοχή (συμπεριλαμβανομένης και της περιοχής Α) στην ίδια ή άλλη περιοχή της επικράτειας και χωρίς τον περιορισμό της εγκατάστασης εντός Βί.Π.Ε. Ε.Τ.Β.Α. επιχειρήσεων της παραγράφου 1 του άρθρου 2, που γίνεται αποκλειστικά

στα πλαίσια επενδύσεων τους σχετιζόμενων με την αποκατάσταση των δραστηριοτήτων που επλήγησαν από πλημμύρες.

4. Οι ρυθμίσεις των προηγούμενων παραγράφων 1, 2 και 3 έχουν εφαρμογή και για τις επιχειρήσεις της παραγράφου 1 του άρθρου 2 του ν. 1892/1990, των οποίων επενδύσεις αυτής της κατηγορίας έχουν υιοθετηθεί στις διατάξεις του ίδιου νόμου, κατά την Α' και Β' εξεταστική περίοδο 1995. Γι' αυτές τις περιπτώσεις η απόφαση υπαγωγής μπορεί να τροποποιηθεί για τη σχετική αύξηση του κόστους της επένδυσης προς ενσωμάτωση του κόστους αγοράς κτιριακών και βοηθητικών εγκαταστάσεων και των δαπανών μεταγκατάστασης της περίπτωσης (ε) της παρ. 1 του άρθρου 1 του κωδικοποιημένου αναπτυξιακού νόμου, χωρίς την προϋπόθεση της προηγούμενης υλοποίησης του 50% της παραγωγικής επένδυσης της παραγράφου 10 του άρθρου 6 του ίδιου νόμου. Σε περίπτωση δε που η αγορά των κτιριακών και βοηθητικών εγκαταστάσεων, καθώς και οι δαπάνες μεταγκατάστασης θα έχουν ήδη πραγματοποιηθεί μέχρι την ως άνω τροποποίηση της απόφασης υπαγωγής, η επιχείρηση δεν δικαιούται να εφαρμόσει τις διατάξεις της παραγράφου 10 του άρθρου 6 του ως άνω νόμου για αναμορφωση του κόστους του τμήματος αυτού της παραγωγικής επένδυσης.

Άρθρο 14

1. Η αληθής έννοια του εδαφίου 3 της παρ. 1 του άρθρου 15 του ν. 2328/1995 έχει ως εξής:

«Εφόσον μέτοχος είναι άλλη ελληνική ανώνυμη εταιρεία και οι μετοχές αυτής της εταιρείας πρέπει να είναι ονομαστικές και ούτω καθεξής μέχρι φυσικού προσώπου».

2. Το εδάφιο 4 της παρ. 1 του άρθρου 15 του ν. 2328/1995 τροποποιείται ως εξής.

«Ειδικά ως προς τις εισηγμένες στο Χ.Α.Α. εταιρείες η υποχρέωση περαιτέρω ονομαστικοποίησης μέχρι φυσικού προσώπου δεν ισχύει για τις μετοχές που κατέχονται από Οργανισμούς Συλλογικών Επενδύσεων σε Κινητές Αξίες (Ο.Σ.Ε.Κ.Α.). Εταιρείες Επενδύσεων Χαρτοφυλακίου του ν. 1969/1991, τράπεζες, ασφαλιστικά ταμεία, ασφαλιστικές εταιρείες, χρηματοπιστωτικές εταιρείες και εταιρείες επιχειρηματικού κεφαλαίου και μέχρι ποσοστού 5% για καθένα από αυτούς. Σε κάθε περίπτωση ο περιορισμός του ποσοστού μέχρι 5% δεν ισχύει για τις τράπεζες, εφόσον έχουν περιέλθει στην κυριότητα τους περισσότερες μετοχές, είτε λόγω ανοδόχης εκδόσεως νέων μετοχών είτε λόγω αναγκαστικής εκτελεσεως. Η ρύθμιση των παραπάνω εδαφίων ανατρέχει στην 3η Αυγούστου 1995, οπότε τέθηκε σε ισχύ ο ν. 2328/1995».

Άρθρο 15

1. Η διάταξη της παρ. 8 του άρθρου 3 του ν. 2297/1995 αντικαθίσταται ως εξής:

«8. Επιτρέπεται η απόσπαση υπαλλήλων των κλάδων Υπηρεσιών Εξωτερικού από το Γραφείο Ο.Ε.Υ. σε Γραφείο Ο.Ε.Υ., από Γραφείο Ο.Ε.Υ. σε Πρεσβευτικές, Προξενικές Αρχές και Μ.Ε.Α. και από Κ.Υ. (Ελλάδα) σε Πρεσβευτικές και Προξενικές Αρχές και Μ.Ε.Α., εφόσον αυτό υπαγορεύεται από υπηρεσιακές ανάγκες ειδικώς αιτιολογημένες.

Η απόσπαση αυτή είναι διαρκείας μέχρι δυο (2) ετών δυνάμει να ανανεωθεί για ένα (1) ακόμη έτος και γίνεται με απόφαση του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας ή κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Εξωτερικών, προκειμένου για Πρεσβευτικές και Προξενικές Αρχές, που εκδίδεται μετά από σύμφωνη γνώμη του οικείου υπηρεσιακού συμβουλίου.»

2. Στο άρθρο 4 του ν. 2297/1995 προστίθεται παράγραφος με αριθμό 7 με το ακόλουθο περιεχόμενο:

«7.α. Στους Προισταμένους Γραφείων Γενικών Συμβουλίων Ο.Ε.Υ. παρέχεται η εκαστοτε προβλεπόμενη από το άρθρο 132 παρ. 1 του ν. 419/1976, όπως τροποποιήθηκε από το ν. 2080/1992 (ΦΕΚ 153 Α'), δωρεάν οίκηση εις βάρος του Δημοσίου.

β. Η παράγραφος 4 του άρθρου 4 του ν. 2297/1995 εξακολουθεί να ισχύει και μετά τη δημοσίευσή του ν. 2346/1995 (ΦΕΚ 220 Α').

γ. Στην παράγραφο 4 του άρθρου 4 του ν. 2297/1995 προστίθεται εδάφιο με το ακόλουθο περιεχόμενο:

«Προκειμένου περί θεμάτων των υπαλλήλων των κλάδων των Υπηρεσιών Εξωτερικού του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας, που δεν ρυθμίζονται από το ν. 2297/1995 (ΦΕΚ 50 Α'), εξακολουθούν να εφαρμόζονται και μετά τη δημοσίευσή του ν. 2346/1995 (ΦΕΚ 220 Α') οι διατάξεις του ν. 419/1976 (ΦΕΚ 221 Α') «Περί Οργανισμού του Υπουργείου Εξωτερικών», όπως αυτές εκαστοτε ισχύουν σε κάθε περίπτωση.»

Η ισχύς της παραγράφου 7 αρχίζει από τη δημοσίευσή του ν. 2297/1995.»

3. Η διάταξη της παρ. 9 του άρθρου 6 του ν. 2297/1995 καταργείται από της ισχύος της.

Άρθρο 16

1. Η παράγραφος 3 του άρθρου 2 του ν. 1819/1988 αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Η μελέτη και η εισήγηση των θεμάτων της περίπτωσης α της προηγούμενης παραγράφου ανατίθεται στο Οικονομικό Επιμελητήριο της Ελλάδος με απόφαση του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας και υποβάλλεται ο αυτόν μέσα στην προθεσμία που ορίζεται με την ίδια απόφαση. Η προθεσμία αυτή δεν μπορεί να είναι μικρότερη από τρεις (3) μήνες ούτε μεγαλύτερη από ένα (1) έτος. Σε ειδικές ειδικώς αιτιολογημένες περιπτώσεις η εν λόγω προθεσμία μπορεί να ορίζεται, σε δυο (2) έτη. Ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας διαβιβάζει την εισήγηση του Οικονομικού Επιμελητηρίου της Ελλάδος στο Ε.Σ.Υ.Α. Η προθεσμία γνωμοδότησης του Ε.Σ.Υ.Α., που ορίζεται με το σχετικό έγγραφο του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας, δεν μπορεί να είναι μικρότερη από ένα (1) μήνα ούτε μεγαλύτερη από ένα (1) έτος. Αν το Οικονομικό Επιμελητήριο της Ελλάδος δεν υποβάλει την εισήγηση του για τα παραπάνω θέματα μέσα στην προθεσμία που ορίζεται το Ε.Σ.Υ.Α. γνωμοδοτεί ύστερα από εισήγηση της Διευθύνσεως Λογιστικής Τυποποίησης ή ειδικής επιτροπής εμπειρογνομημόνων που συνιστάται με απόφαση του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας, ύστερα από γνώμη του Ε.Σ.Υ.Α..

Με απόφαση του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας καθορίζεται κάθε λεπτομέρεια και κάθε διαδικαστικό θέμα για την εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου αυτής.»

2. Στην παράγραφο 2 του άρθρου 6 του ν. 1819/1988 προστίθενται ως περιπτώσεις β και η οι εξής προβλεπόμενες αντίστοιχα

β. έναν υπάλληλο του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας της Διεύθυνσης Τομέων Παραγωγής ή Διεύθυνσης Δ.Ε. Κ.Ο., Προϊστάμενο Διεύθυνσης ή τμήματος.

η. το γραμματέα υπάλληλο του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας της Διεύθυνσης Τομέων Παραγωγής.

3. Οι περιπτώσεις β', γ', δ', ε' και στ' της ανωτέρω παραγράφου αναγράφονται, στο εξής ως περιπτώσεις γ', δ', ε', στ' και ζ' αντίστοιχα.

4. Στην παράγραφο 3 του άρθρου 6 του ν. 1819/1988 προκρίθεται, ως περίπτωση β' η εξής πρόβλεψη:

β. από τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας, ο υπάλληλος του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας και ο γραμματέας.

5. Οι περιπτώσεις β', γ', δ', ε' και στ' της ανωτέρω παραγράφου αναγράφονται, στο εξής ως περιπτώσεις γ', δ', ε', στ' και ζ' αντίστοιχα.

6. Οι περιπτώσεις β' μέχρι και στ' του εδαφίου 2 της παραγράφου 4 του άρθρου 5 του ν. 1819/1988 αναγράφονται, στο εξής β' μέχρι και ζ'.

7. Η παράγραφος 8 του άρθρου 6 του ν. 1819/1988 καταργείται.

8. Η παράγραφος 1 του άρθρου 7 του ν. 1819/1988 αντικαθίσταται, ως εξής:

1. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών ορίζονται:

α. Το παρόβολο που πρέπει κατά περίπτωση να καταβληθεί από τον ιδιώτη ενδιαφερόμενο για τη συζήτηση προσφυγής του στην Επιτροπή Επίλυσης Λογιστικών Αμφισβητήσεων, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο άρθρο 6 του ν. 1819/1988 ή για την εξέταση αιτημάτων του στα Εθνικά Συμβούλια Λογιστικής και την εκδότη γνωμοδότησης, σύμφωνα με το άρθρο 2 του ν. 1819/1988.

β. Η αποζημίωση του προέδρου και των λοιπών μελών της Επιτροπής Επίλυσης Λογιστικών Αμφισβητήσεων και του Εθνικού Συμβουλίου Λογιστικής, που δεν υπόκειται στους περιορισμούς του ν. 1255/1982 και του άρθρου 18 του ν. 1505/1984.

9. Κρατείται η κοινή υπουργική απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών και Υφυπουργού Αναπτυξίας, με αριθ. πρωτ. 13999/1423/23.4.1995, που δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 300 Β

Άρθρο 17

1. Στην περίπτωση (κ) της παραγράφου 1 του άρθρου 1 των κωδικοποιημένων με το π.δ. 456/1995 (ΦΕΚ 269 Α') διατάξεων που αφορούν στην παροχή επενδυτικών κινήτρων σε ενιαίο κείμενο, προυτίθενται τα εξής:

Με απόφαση του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας, που μπορεί να έχει αναδρομική ισχύ, καθορίζονται: ι) οι ως άνω περιοχές, κ) τα παρεχόμενα στις επενδύσεις αυτές κίνητρα όσον αφορά την επιχορήγηση και επιδότηση εμπορίου και ιι) κάθε ανάγκη λεπτομερεια για την εφαρμογή της διάταξης αυτής για τις εν λόγω επενδύσεις και τις επιχειρήσεις που εκμεταλλεύονται τα μεταφορικά αυτά μέσα.

2. Το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 9 των κωδικοποιημένων με το άρθρο 1 του π.δ. 456/1995 (ΦΕΚ 269 Α') διατάξεων που αφορούν στην παροχή επενδυτικών κινήτρων σε ενιαίο κείμενο, αντικαθίσταται, οφείτου ισχύος, ως εξής:

Οι διατάξεις της παραγράφου αυτής έχουν εφαρμογή για τις αιτήσεις υπαγωγής που υποβάλλονται από την 1η Νοεμβρίου 1994 και μετά.

Άρθρο 18

1. Η δεύτερη πρόταση της παραγράφου 6α του άρθρου 6 των κωδικοποιημένων με το άρθρο 1 του π.δ. 456/1995 (ΦΕΚ 269 Α') διατάξεων που αφορούν στην παροχή επενδυτικών κινήτρων σε ενιαίο κείμενο, αντικαθίσταται, ως εξής:

Οι διαδικασίες εξέτασης και υπαγωγής των αιτήσεων από τις αρμόδιες υπηρεσίες και γνωμοδοτικές επιτροπές ολοκληρώνονται μέχρι την 30ή Νοεμβρίου και την 31η Μαΐου, αντίστοιχα, οι δε αποφάσεις υπαγωγής εκδίδονται το αργότερο εντός των επόμενων τριάντα (30) εργάσιμων ημερών από τις ημερομηνίες αυτές, εντός των οποίων δημοσιεύονται και οι περιλήψεις τους στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

2. Οι ρυθμίσεις της προηγούμενης παραγράφου έχουν εφαρμογή για τις επενδύσεις που υπάγονται στις διατάξεις του κωδικοποιημένου νόμου 1892/1990 από την 1η Μαΐου 1995 και μετά.

Άρθρο 19

Μετακινήσεις εκτός έδρας του προσωπικού της Γενικής Γραμματείας Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας της Ελλάδας (Γ.Γ. Ε.Σ.Υ.Ε.)

1. Οι διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 2 του ν. 2346/1995 (ΦΕΚ 220 Α') έχουν εφαρμογή και για τους υπαλλήλους της Γενικής Γραμματείας Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας της Ελλάδας (Γ.Γ. Ε.Σ.Υ.Ε.) σε περιόδους γενικών απογραφών.

2. Στους υπαλλήλους της ίδιας Υπηρεσίας (Γ.Γ. Ε.Σ.Υ.Ε.), που υπηρετούν σε υπηρεσίες στατιστικής νομαρχιακού επιπέδου και μετακινούνται σε απόσταση από δεκα (10) μέχρι πενήντα (50) χιλιόμετρα για τη συλλογή στατιστικών στοιχείων ή τη διεξαγωγή απογραφών, μεσοαπογραφών και στατιστικών ερευνών ή εργασιών μέσα στα όρια του νομού της αρμοδιότητάς τους και υπηρεσιών αυθημερόν στην έδρα τους, καταβάλλεται η αποζημίωση της παραγράφου 4 του άρθρου 4 του ν. 2346/1995, μειωμένη κατά εξήντα τοις εκατό (60%).

Άρθρο 20

1. Επιτρέπεται η μετάταξη των εργαζομένων στα ΝΑΥΠΗΓΕΙΑ ΕΛΕΥΣΙΝΟΣ Α.Ε. ανεξαρτητως ηλικίας αυτών, σε όλες τις υπηρεσίες και νομικά πρόσωπα των περιπτώσεων α έως και στ' της παρ. 1 του άρθρου 14 του ν. 2190/1994. Η μετάταξη διενεργείται κατά το-ροεκκλήση των διατάξεων του άρθρου 9 του ν. 2256/1994 (ΦΕΚ 218 Α') και δεν επιτρέπεται για όσους πληρούν τις προϋποθέσεις πρόωρης συνταξιοδότησης που ορίζονται στην παρ. 5 του άρθρου 13 του ν. 2367/1995 (ΦΕΚ 261 Α').

2. Η μετάταξη των άνω εργαζομένων διενεργείται με κοινή απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και του εποπτεύοντος την οικεία υπηρεσία, επιχορήγηση, οργάνισμό ή νομικό πρόσωπο Υπουργού, σε κλάδο ή ειδικότητα της εκπαιδευτικής βαθμίδας που ανήκει ο μετατασσόμενος. Οι μετατάξεις μπορεί να γίνονται και σε κλάδο συνιστών τυπικών προσόντων της ίδιας εκπαιδευτικής βαθμίδας σε κενές θέσεις ή και σε προσωρινές προσωποληψιακές θέσεις σε υφιστάμενο ή και σε προσωρινό κλάδο, που συνιστώνται με την περί μετατάξεως πράξη και καταρ-

γούνται αυτοδικαία με την κατά οποιονδήποτε τρόπο αποχώρηση του μετατασσόμενου.

3 Οι μετατασσόμενοι κατατάσσονται σε βαθμό ανάλογο με τα προσόντα τους και τα χρόνια προϋπηρεσίας που έχει αναγνωρισθεί από το ΝΑΥΠΗΓΕΙΑ ΕΛΕΥΣΙΝΟΣ Α.Ε. και σύμφωνα με τα τυπικά προσόντα του κλάδου στον οποίο μετατάσσονται και σε μεθολογικά κλιμάκια της οικείας κατηγορίας, ανάλογα με το συνολικό χρόνο υπηρεσίας τους. Τυχόν επαφές τακτικές αποδοχές διατηρούνται ως προσωπική διαφορά, η οποία μειώνεται από τη χρήση επόμενου μεθολογικού κλιμακίου ή επιδοματός χρόνου υπηρεσίας μέχρι την εξοφάνισή της. Ο συνολικός χρόνος υπηρεσίας του μετατασσόμενου που έχει αναγνωρισθεί από το ΝΑΥΠΗΓΕΙΑ ΕΛΕΥΣΙΝΟΣ Α.Ε. θεωρείται ως πραγματική υπηρεσία για έσοδα υπηρεσιακής του κατάστασης.

4 Για την κατά τα ανωτέρω μετατόξη απαιτείται αίτηση του εργαζόμενου, συνοδευόμενη από πλήρη βιογραφικά στοιχεία αυτού, που θα πρέπει να υποβληθεί το βραδύτερο μέχρι 30.6.1996. Οι σχετικές αιτήσεις ικανοποιούνται κατά προτεραιότητα το αργότερο μέχρι 30.9.1996.

5 Κάθε λεπτομέρεια εφαρμογής του παρόντος άρθρου ρυθμίζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημοσίας Διοίκησης και Αποκεντρώσης, Αναπτυξιάς και Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

Άρθρο 21

1. Το εδάφιο β' της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του ν. 2359/1995 αντικαθίσταται από τότε που ισχύει, ως εξής:

Τα ομόλογα έχουν διάκριση πέντε (5) ή επτά (7) ετη και ονομαστική αξία, ως κατωτέρω α) Ομόλογα με ημερομηνία εκδόσεως 02.01.1995 ονομαστικής αξίας εκατόν πενήντα δύο δισεκατομμυρίων (152.000.000.000) δρχ. β) Ομόλογα εκδόσεως 02.01.1996 ονομαστικής αξίας εκατόν δεκα δισεκατομμυρίων (110.000.000.000) δρχ. γ) Ομόλογα εκδόσεως 02.01.1997 ονομαστικής αξίας ογδόντα πέντε δισεκατομμυρίων (85.000.000.000) δρχ. δ) Ομόλογα εκδόσεως 02.01.1998 ονομαστικής αξίας ογδόντα δισεκατομμυρίων (80.000.000.000) δρχ. ε) Ομόλογα εκδόσεως 04.01.1999 ονομαστικής αξίας εξήντα πέντε δισεκατομμυρίων (65.000.000.000) δρχ.

2 Το εδάφιο γ' της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του ν. 2359/1995 αντικαθίσταται από τότε που ισχύει, ως εξής:

Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών ρυθμίζονται σύμφωνα με τις συνθήκες της αγοράς, η διάρκεια και οι λοιποί όροι έκδοσης των ομολόγων, καθώς και κάθε άλλη ανάγκη λεπτομέρεια.

Άρθρο 22

Η τριμηνή προθεσμία, που θέτουν οι διατάξεις των παραγράφων 17 και 20 του εδδρου 15 του ν. 2356/1996 (ΦΕΚ 42 Α'), από τη δημοσίευσή του νόμου αυτού, για την καταβολή της διουσίας φορολογιών μεταξύ των φορολογιών πετρελαίου θερμομανής και κίνησης, με απαλλαγή από τις προβλεπόμενες κυρώσεις, παρατείνεται μέχρι 31.6.1996.

Άρθρο 23

Επαναπροσλήφθεντες στο Ι.Κ.Α. βάσει των διατάξεων του άρθρου 25 του ν. 2190/1994, κλάσων έχουν προσόντα διοικητικού προσωπικού, κατατάσσονται σε θέσεις αντιστοιχίας των προσόντων της κατηγορίας και κλάδου αναδρομικά από της επαναπροσλήψής τους.

2. Για τη βαθμολογική εξέλιξη των επαναπροσληθέντων λαμβάνεται υπόψη ο χρόνος από της κτήσεως των τυπικών προσόντων του κλάδου στον οποίο επαναπροσλαμβάνονται.

Άρθρο 24

Ισχύς

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός από τις διατάξεις του που ορίζουν διαφορετικά.

Παραγγέλλομαι τη δημοσίευσή του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως νόμου του Κράτους.

Αθήνα, 19 Ιουνίου 1996

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΣΤΕΡΙΚΩΝ, ΔΗΜΟΣΙΑΣ	ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΚΑΙ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗΣ	Γ. ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ
ΑΠ.-ΑΘ. ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ	
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ	ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ
Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ	Β. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ
ΠΕΡΙΝΤΟΣ, ΚΡΕΤΣΙΑΣ & ΔΗΜ. ΕΡΓΩΝ	ΕΡΓΑΣΙΑΣ & ΚΟΙΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ
Κ. ΛΑΛΙΩΤΗΣ	Ε. ΠΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΥΠΟΥ ΚΑΙ ΜΕΣΩΝ ΜΑΖΙΚΗΣ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

Δ. ΡΕΠΠΑΣ

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους

Αθήνα, 20 Ιουνίου 1996

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΛΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Ε. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ

Αρ. Φύλλου 229

23 Δεκεμβρίου 1994

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 2271

Εξυγίανση της Ολυμπιακής Αεροπορίας Α.Ε.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

Άρθρο 1

Ρύθμιση χρεών Ολυμπιακής Αεροπορίας Α.Ε. (Ο.Α.) και αύξηση μετοχικού κεφαλαίου

Στο πλαίσιο του σχεδίου εξυγίανσης της Ολυμπιακής Αεροπορίας Α.Ε. (Ο.Α.) και της Ολυμπιακής Αεροπλοΐας Α.Ε., το οποίο εγκρίθηκε με την από 7 Οκτωβρίου 1994 απόφαση της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και δημοσιεύθηκε στις 25 Οκτωβρίου 1994 στην Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων:

α. Διαγράφονται τα χρέη της Ο.Α. και της Ολυμπιακής Αεροπλοΐας Α.Ε. προς το Ελληνικό Δημόσιο, τα οποία προέρχονται από καταπτώσεις εγγυήσεων ληξιπρόθεσμων δανείων και μη καταβολή ή μη απόδοση πάσης φύσεως φόρων, τελών και εισφορών.

β. Διαγράφονται όλα τα χρέη της Ο.Α. και της Ολυμπιακής Αεροπλοΐας Α.Ε. προς την Υπηρεσία Πολιτικής Αεροπορίας (Υ.Π.Α.), από οποιονδήποτε λόγο και αν προέρχονται, τα οποία είχαν γεννηθεί μέχρι την ημερομηνία της δημοσίευσης της πιο πάνω απόφασης της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στην Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Επίσης, και κατά παρέκκλιση από τις ισχύουσες διατάξεις, αίρεται η υποχρέωση της Ο.Α., την οποία είχε μέχρι την ίδια ημερομηνία, για την απόδοση στις κρατικές αρχές πόρων, τελών, δικαιωμάτων κ.λπ. που αυτή είχε εισπράξει για λογαριασμό τους.

γ. Διαγράφεται το χρέος της Ο.Α. και της Ολυμπιακής Αεροπλοΐας Α.Ε. προς το Ελληνικό Δημόσιο που προέρχεται από υποχρεώσεις των εταιρειών αυτών προς τη Δημόσια Επιχείρηση Πετρελαίου και τηρείται στο λογαριασμό '203' της Τράπεζας της Ελλάδος υπό την ονομασία 'Ελληνικό Δημόσιο - Λογαριασμός Χρηματοδότησης Πετρελαιοειδών'.

δ. Στις υποχρεώσεις που αναλαμβάνει το Ελληνικό Δημόσιο και οι οποίες αναφέρονται στα ανωτέρω εδάφια α', β' και γ περιλαμβάνονται τόσο το κεφάλαιο όσο και όλες οι άλλες, κάθε είδους, επιβαρύνσεις (τόκοι, τόκοι υπερημερίας, πρόστιμα και προσωξήσεις και άλλες επιβαρύνσεις).

ε. Το Ελληνικό Δημόσιο αναλαμβάνει την υποχρέωση να εξοφλήσει, κατά τους όρους και χρόνους των σχετικών συμβάσεων, το σύνολο των οφειλών από δάνεια, με τους τόκους και τις προμήθειες εν γένει, της Ο.Α. προς τράπεζες και άλλα πιστωτικά ιδρύματα εσωτερικού και εξωτερικού που δεν είχαν καταστεί ληξιπρόθεσμα την 31η Ιουλίου 1994 και των οποίων το ύψος του συνολικού κεφαλαίου κατά την ημέρα εκείνη ανερχόταν στο ποσό των εξήντα τεσσάρων δισεκατομμυρίων πεντακοσίων εκατομμυρίων (64.500.000.000) δραχμών. Το ισόποσο των παραπάνω δανείων χωρίς τους τόκους και τις προμήθειες μετατρέπεται σε κεφάλαιο.

στ. Διατηρούνται οι εγγυήσεις τις οποίες έχει χορηγήσει το Ελληνικό Δημόσιο για δάνεια που έχει συνάψει η Ο.Α. μέχρι την ημερομηνία δημοσίευσης της πιο πάνω απόφασης της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στην Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, με βάση το άρθρο έκτο (6ο) του ν. 96/1975.

ζ. Το Ελληνικό Δημόσιο παρέχει εγγυήσεις για δάνεια συναπτόμενα από την Ο.Α. και την Ολυμπιακή Αεροπλοΐα Α.Ε. έως και την 31η Δεκεμβρίου 1997, το συνολικό ύψος των οποίων δεν υπερβαίνει το ποσό των τριακοσίων εβδομήντα οκτώ εκατομμυρίων (378.000.000) δολλαρίων Η.Π.Α., με σκοπό την αγορά νέων αεροσκαφών.

η. Το Ελληνικό Δημόσιο αναλαμβάνει να καλύψει την αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου της Ο.Α. ύψους πενήντα τεσσάρων δισεκατομμυρίων (54.000.000.000) δραχμών που θα καταβληθούν σε τρεις δόσεις των δεκαεννέα, είκοσι τριών και δώδεκα δισεκατομμυρίων (19.000.000.000, 23.000.000.000 και 12.000.000.000) δραχμών στις 10 Ιανουαρίου 1995, στις 10 Ιανουαρίου 1996 και στις 10 Ιανουαρίου 1997 αντίστοιχα, με την προϋπόθεση ότι η Ο.Α. και η θυγατρική της εταιρεία Ολυμπιακή Αεροπλοΐα Α.Ε. εκτελούν πλήρως και επιτυχάνουν τους στόχους του σχεδίου εξυγίανσης που ενέκρινε η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

θ. Η Ο.Α. απαλλάσσεται από κάθε προμήθεια, πάσης φύσεως φόρα ή τέλος δημόσιο ή υπέρ τρίτων και οποιαδήποτε άλλη επιβάρυνση που συνεπάγεται η παροχή των εγγυήσεων των εδαφίων στ' και ζ της παραγράφου και η αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου του εδαφίου η' της ίδιας παραγράφου.

ι. Το Ελληνικό Δημόσιο δύναται να αξιώσει από την

Ο.Α. το σύνολο των χρεών της Ο.Α. προς αυτό, τα οποία διαγράφονται και το σύνολο των βαρών που αυτό αναλαμβάνει κατά τα εδάφια α', β', γ', δ', ε', στ', ζ και η' της παρούσας παραγράφου στην περίπτωση που το νομικό πρόσωπο της Ο.Α. λυθεί λόγω της αποτυχίας του σχεδίου εξυγίανσης από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου έως την 31η Δεκεμβρίου 1997. Για την εξασφάλιση των απαιτήσεων του Ελληνικού Δημοσίου συνιστάται υπέρ αυτού ειδικό προνόμιο κατάταξης που προηγείται από οποιοδήποτε ειδικό ή γενικό προνόμιο οποιοδήποτε άλλο δανειστή της Ο.Α. πλην των πάσης φύσεως δεδουλευμένων αποδοχών των εργαζομένων.

Από την 1η Ιανουαρίου 1998 οι απαιτήσεις του Ελληνικού Δημοσίου διέπονται από την ισχύουσα νομοθεσία ως προς την προνομακή τους κατάσταση.

ια. Καταργούνται:

α. Από την 1η Ιανουαρίου 1995 η παρ. 1 του άρθρου έκτου (6) του ν. 96/1975 (ΦΕΚ 154 Α').

β. Από την έναρξη της ισχύος του νόμου αυτού οι παρ. 5, 6 και 7 του άρθρου 18 του ν.δ/τος 3560/1956 (ΦΕΚ 222 Α').

β. Απολλάσσονται τα κέρδη των χρήσεων 1994, 1995, 1996 και 1997 της Ο.Α. και της Ολυμπιακής Αεροπλοίας Α.Ε. από κάθε μορφής φόρο ή τέλος δημοσίου, ως προερχόμενα κατά κύριο λόγο από τη λογιστική διαδικασία της αναδιάρθρωσης της δομής του ισολογισμού τους σύμφωνα με το εγκεκριμένο σχέδιο εξυγίανσης, εφόσον αυτό διατίθενται για την αναδιάρθρωση κεφαλαίου και την αναδιοργάνωση της εταιρείας.

ιγ. Μέσα σε προθεσμία δύο (2) μηνών από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου η Υ.Π.Α. υποχρεούται να συνάψει σύμβαση με την Ο.Α. για την ιεραρχία υπηρεσιών της τελευταίας προς αυτήν. Η Σύμβαση θα συναφθεί σύμφωνα με τους όρους της ημερολογιακής πολιτικής της Ο.Α..

Οι τρέχουσες απαιτήσεις της Ο.Α., όπως από μετακινήσεις προσωπικού της Υ.Π.Α., από τεχνικά έργα σε χώρους ελεγχόμενους από την Υ.Π.Α., θα εξοφληθούν με τον τρόπο που θα οριστεί συγκεκριμένα στη Σύμβαση.

ιδ. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών εξαιδικεύονται τα χρέη που διαγράφονται, τα δάνεια και οι λοιπές υποχρεώσεις που αναλαμβάνει το Ελληνικό Δημόσιο, η διαδικασία διαπίστωσης, βεβαίωσης και διαγραφής τους, καθώς και οι υπηρεσίες που εντέλλονται για τη σύνταξη των αναγκαίων πόδεων. Εξουσιοδοτείται ο Υπουργός Οικονομικών για την αναδοχή των παραπάνω χρεών, όπου απαιτείται.

ιε. Το ειδικό φορολογικό καθεστώς του ιπτάμενου προσωπικού της Ο.Α. και της Ολυμπιακής Αεροπλοίας Α.Ε. διατηρείται σε ισχύ έως και την 31η Δεκεμβρίου 1995, με τους ίδιους φορολογικούς συντελεστές που ίσχυαν πριν από την έναρξη της ισχύος του ν. 2214/1994 (ΦΕΚ 75 Α').

ιστ. Εξαιρούνται η Ο.Α. και οι θυγατρικές της εταιρείες από την εφαρμογή της διατάξεως της περιπτώσεως στ' από την έναρξη ισχύος της, η οποία προστέθηκε στην παράγραφο 1 του άρθρου 37 α του ν.δ/τος 3323/1955 με την παράγραφο 7 του άρθρου 5 του ν. 2187/1994 (ΦΕΚ 16 Α'), όπως αυτή αντικαταστάθηκε με την παρ. 1 του άρθρου 24 του ν. 2198/1994 (ΦΕΚ 43 Α').

Άρθρο 2

Εθελουσία έξοδος - Υποχρεωτική συνταξιοδότηση

1. Όσοι εργαζόμενοι στην Ο.Α. και την Ολυμπιακή

Αεροπλοία Α.Ε., ασφαλισμένοι στο Ι.Κ.Α. για τον κλάδο σύνταξης, έχουν συμπληρώσει ή συμπληρώνουν έως και την 31η Δεκεμβρίου 1997 τον αριθμό των ημερών ασφάλισης που αναφέρεται παρακάτω, μπορούν να υποβάλλουν αίτηση αποχώρησης από την υπηρεσία και να λάβουν πλήρη σύνταξη από το Ι.Κ.Α., ανεξάρτητα από την ηλικία τους:

α. Από το προσωπικό εδάφους, οι άνδρες που έχουν συμπληρώσει 9.000 ημέρες ασφάλισης, από τις οποίες τουλάχιστον 4.500 στην Ο.Α. ή στην Ολυμπιακή Αεροπλοία Α.Ε. και οι γυναίκες που έχουν συμπληρώσει 7.500 ημέρες ασφάλισης, από τις οποίες τουλάχιστον 4.500 στην Ο.Α. ή στην Ολυμπιακή Αεροπλοία Α.Ε..

β. Από τις ιπτάμενες συνοδούς και τους φροντιστές, όσοι έχουν συμπληρώσει 5.000 ημέρες ασφάλισης με τις ειδικότητες αυτές.

2. Η προβλεπόμενη από τις ισχύουσες διατάξεις εξαγορά στρατιωτικής υπηρεσίας και προμηθευτικών για τη θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος των εργαζομένων, σύμφωνα με τα εδάφια α' και β' της προηγούμενης παραγράφου, βαρύνει τις εργοδότηδες εταιρείες.

3. Οι εργαζόμενοι στις παραπάνω εταιρείες, οι οποίοι πληρούν τις προϋποθέσεις για τη συνταξιοδότησή τους μέχρι και το έτος 2001, δεν εντάσσονται κατά το μέχρι τότε διάστημα, για τον υπολογισμό των καταβλητέων προς το Ι.Κ.Α. εισφορών, σε ασφαλιστική κλάση κατώτερη από εκείνη στην οποία ενέπιπταν οι αποδοχές τους του μηνός Δεκεμβρίου 1993. Η διαφορά των οφειλόμενων προς το Ι.Κ.Α. ασφαλιστικών εισφορών εργαζοτών και ασφαλισμένων, που ενδέχεται να προκύψει από την εφαρμογή της παραγράφου αυτής, υπολογίζεται από τις εταιρείες στο τέλος κάθε ημερολογιακού έτους και καταβάλλεται μέσα στο αμέσως επόμενο τρίμηνο.

4. Στους εργαζόμενους που συγκεντρώνουν στο πρόσωπό τους τις παραπάνω προϋποθέσεις έως και την 31η Δεκεμβρίου 1997, οι οποίοι αποχωρούν οικειοθελώς σύμφωνα με την παρ. 1 του παρόντος άρθρου και υποβάλλουν αίτηση μέσα σε ένα (1) μήνα από τότε που καθένας πληροί τις προϋποθέσεις αυτές ή μέσα σε ένα (1) μήνα από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου για αυτούς που πληρούν τις παραπάνω προϋποθέσεις μέχρι και τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, καταβάλλεται η αποζημίωση του ν. 2112/1920 (ΦΕΚ 67 Α'), όπως αυτή καταβαλλόταν από τις πιο πάνω εταιρείες μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, προσυζητημένη κατά είκοσι πέντε τοις εκατό (25%), καθώς και ποσό το οποίο αντιστοιχεί στις τακτικές αποδοχές δύο (2) μηνών, όπως αυτές διαμορφώνονται τον τελευταίο πριν την αποχώρησή τους μήνα και χωρίς περιορισμό στο ανώτατο όριο από το χαρακτηρισμό της Ο.Α. και της Ολυμπιακής Αεροπλοίας Α.Ε. ως επιχειρήσεων κοινής ωφέλειας.

Η αποζημίωση υπάγεται στη φορολογία εισοδήματος και φορολογείται μέχρι το ποσό των έξι εκατομμυρίων (6.000.000) δραχμών με σταθερό συντελεστή πέντε τοις εκατό (5%) και πέραν του ποσού αυτού με σταθερό συντελεστή δέκα τοις εκατό (10%).

5. Ο Υπουργός Μεταφορών και Επικοινωνιών, μετά από πρόταση των δικηφικών συμβουλίων των πιο πάνω εταιρειών, μπορεί με απόφασή του να προσδιορίζει κατά κατηγορία προσωπικού τον αριθμό και το χρόνο της σταδιακής αποχώρησης των δικαιουμένων να αποχωρήσουν. Σε περίπτωση που οι υποβαλλόμενες αιτήσεις

υπερβαίνουν τα όρια αυτά, γίνονται δεκτές οι αιτήσεις εκείνων που συμπληρώνουν το μεγαλύτερο αριθμό ημερομισθίων μέχρι να καλυφθεί το ανώτατο όριο για κάθε περίοδο.

Όσοι εμπρόθεσμα υποβάλλουν αίτηση και παραμένουν στις εταιρείες αυτές, σύμφωνα με τα πιο πάνω οριζόμενα όρια, και συνταξιοδοτηθούν σε άλλο χρονικό σημείο από την πλήρωση των παραπάνω προϋποθέσεων, η οποία όμως λαμβάνει χώρα σε κάθε περίπτωση μέχρι και την 31η Δεκεμβρίου 1997, υπάγονται στις ρυθμίσεις των παραγράφων 1, 2 και 4 του παρόντος άρθρου.

6. Σε περίπτωση που δεν υπάρξει επαρκής αριθμός οικειοθελώς αποχωρούντων ώστε να μειωθεί το προσωπικό των εταιρειών, σύμφωνα με το σχέδιο που εγκρίθηκε από την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάθε έτος έως και την 31η Δεκεμβρίου 1997 οι εργαζόμενοι που συμπληρώνουν τον αριθμό των ημερών ασφάλισης της παρ. 1 του παρόντος άρθρου συνταξιοδοτούνται υποχρεωτικά, ανεξάρτητα από την ηλικία τους, μέχρι να συμπληρωθεί ο προβλεπόμενος αριθμός αποχωρούντων. Η επιλογή των υποχρεωτικά συνταξιοδοτούμενων γίνεται με βάση τον αριθμό ημερών ασφάλισης στην Ο.Α. και την Ολυμπιακή Αεροπλοία Α.Ε.

Στην περίπτωση αυτή καταβάλλεται μόνο η προβλεπόμενη από το άρθρο 8 του ν. 3198/1955 (ΦΕΚ 95 Α'), όπως τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε μεταγενέστερο με την παράγραφο 4 του άρθρου 8 του ν.δ/τος 3789/1957 (ΦΕΚ 210 Α') και την παράγραφο 1 του άρθρου 5 του ν. 435/1976 (ΦΕΚ 251 Α'), αποζημίωση λόγω συνταξιοδότησης, η οποία φορολογείται σύμφωνα με τις ισχύουσες φορολογικές διατάξεις.

7α. Όσοι χειριστές και ιπτάμενοι μηχανικοί της Ο.Α. έχουν συμπληρώσει ή συμπληρώνουν έως και την 31η Δεκεμβρίου 1997 4.500 τουλάχιστον ημέρες ασφαλίσεως σε αεροπορικές εταιρείες και 3.000 ώρες πτήσεως, από τις οποίες 500 τουλάχιστον την τελευταία δεκαετία, και έχουν συμπληρώσει ταυτόχρονα το 53ο έτος της ηλικίας τους μπορούν να αποχωρήσουν από την υπηρεσία και να λάβουν πλήρη σύνταξη από το Ι.Κ.Α. και το Τ.Ε.Α.Π.Α.Ε..

β. Για τους αποχωρούντες, κατ' εφαρμογή του πιο πάνω εδαφίου ισχύουν τα αναφερόμενα στην παράγραφο 4 του παρόντος άρθρου.

γ. Σε περίπτωση που δεν υπάρξει επαρκής αριθμός οικειοθελώς αποχωρούντων, ώστε να μειωθεί το ιπτάμενο προσωπικό θαλάμου διακυβέρνησης σύμφωνα με τις υπηρεσιακές ανάγκες της Ο.Α., όπως αυτές διαμορφώνονται από το ετήσιο πρόγραμμα εκμετάλλευσής της και το νέο κανονισμό εργασίας, με κοινή απόφαση των Υπουργών Μεταφορών και Επικοινωνιών και Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, μετά από εισήγηση της Διοίκησης της Ο.Α., συνταξιοδοτείται υποχρεωτικά, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο εδάφιο α' της παρούσας παραγράφου, ο αναγκαίος αριθμός χειριστών και ιπτάμενων μηχανικών. Στην περίπτωση αυτή καταβάλλεται η αποζημίωση που αναφέρεται στο εδάφιο β' της παραγράφου 6 του παρόντος άρθρου.

Η επιλογή των υποχρεωτικά συνταξιοδοτούμενων γίνεται με βάση τον αριθμό ημερών ασφάλισης στην Ο.Α. και την Πολεμική Αεροπορία.

8. Ως επαρκής αριθμός οικειοθελώς αποχωρούντων, κατά την έννοια της παραγράφου 6 και του εδαφίου γ' της παραγράφου 7 του παρόντος άρθρου, θεωρείται ο αριθμός που αναφέρεται κατά κατηγορία προσωπικού στο σχέδιο εξυγίανσης που εγκρίθηκε από την Επιτροπή

των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, με δυνατή απόκλιση πλέον ή έλαττον κατά δεκαπέντε τοις εκατό (15%).

9α. Η επιβάρυνση που θα προκύψει για το Ι.Κ.Α. καλύπτεται από την ετήσια επιχορήγηση προς το Ι.Κ.Α. του Κρατικού Προϋπολογισμού.

β. Το ποσό με το οποίο επιβαρύνεται το Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Προσωπικού Αεροπορικών Επιχειρήσεων (Τ.Ε.Α.Π.Α.Ε.) καλύπτεται επίσης από τον Κρατικό Προϋπολογισμό.

10α. Για τις περιπτώσεις που δεν ρυθμίζονται διαφορετικά με τον παρόντα νόμο, εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 5 και 6 του ν. 1759/1988 (ΦΕΚ 50 Α'). Οι προβλεπόμενες από τις προαναφερόμενες διατάξεις ασφαλιστικές εισφορές εργοδότη και ασφαλισμένου εξακολουθούν να υπολογίζονται προσαυξημένες κατά το ποσοστό αυξήσεως των εισφορών του κλάδου σύνταξης του Ι.Κ.Α., που ορίστηκαν με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 25 του ν. 1902/1990 (ΦΕΚ 138 Α') και της παρ. 1 του άρθρου 44 του ν. 2084/1992 (ΦΕΚ 165 Α').

β. Μετά την 31η Δεκεμβρίου 1997, για τη συνταξιοδότηση του προσωπικού της Ο.Α. και της Ολυμπιακής Αεροπλοίας Α.Ε., σύμφωνα με την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, που είναι ασφαλισμένο στο Ι.Κ.Α. ισχύουν οι διατάξεις του ν. 1759/1988 (ΦΕΚ 50 Α') χωρίς τις ειδικότερες ρυθμίσεις των προηγούμενων παραγράφων του παρόντος άρθρου, με την επιφύλαξη ισχύος των διατάξεων του ν. 2084/1992 (ΦΕΚ 165 Α') ως προς τους εργαζόμενους που ασφαλιζονται για πρώτη φορά από την 1η Ιανουαρίου 1993 και μετά.

11. Από τις ρυθμίσεις των παραπάνω παραγράφων του παρόντος άρθρου εξαιρούνται οι εργαζόμενοι εκείνοι οι οποίοι έως και την 31η Δεκεμβρίου 1994 αποχωρούν υποχρεωτικά, συνταξιοδοτούμενοι με βάση τις διατάξεις που ισχύουν πριν από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου.

12α. Η δαπάνη για την εξαγορά στρατιωτικής υπηρεσίας και προϋπηρεσιών της παραγράφου 2 και οι αποζημιώσεις της παραγράφου 4 και του εδαφίου β' της παραγράφου 7 του παρόντος άρθρου βαρύνουν τον Κρατικό Προϋπολογισμό έως το ύψος του ποσού των έντεκα δισεκατομμυρίων (11.000.000.000) δραχμών.

β. Η διαδικασία καταβολής των αποζημιώσεων, της απόδοσης από τον Κρατικό Προϋπολογισμό του πιο πάνω ποσού και κάθε άλλη σχετική λεπτομέρεια καθορίζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Μεταφορών και Επικοινωνιών.

γ. Σε περίπτωση που το παραπάνω ποσό δεν επαρκεί για την εξαγορά στρατιωτικής υπηρεσίας και προϋπηρεσιών της παραγράφου 2 και την εξόφληση των αποζημιώσεων της παραγράφου 4 και του εδαφίου β' της παραγράφου 7 του παρόντος άρθρου, η Ο.Α., η Ολυμπιακή Αεροπλοία Α.Ε. και η Ολυμπιακή Τουριστική Α.Ε. υποχρεούνται να καταβάλλουν το υπολειπόμενο ποσό.

13. Οι διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται αναλόγως και για το προσωπικό της Ολυμπιακής Τουριστικής Α.Ε. που υπηρετεί σε αυτήν κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου και για το οποίο έχουν καταβληθεί καθ' όλο το χρόνο απασχολήσεώς του οι προβλεπόμενες από το ν. 1759/1988 ασφαλιστικές εισφορές προς το Ι.Κ.Α. για το προσωπικό εδαφίου της Ο.Α..

14. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 περίπτωση α', 2, 4, 5, 6, 8, 10, 11 και 12 του παρόντος άρθρου έχουν

ανάλογη εφαρμογή και για το προσωπικό εδάφους της περιπτώσεως α' της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού, το οποίο ασφαλίζεται στο Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Ηλεκτροτεχνιτών Ελλάδος (Τ.Ε.Α.Η.Ε.).

Άρθρο 3

Ρύθμιση εργασιακών σχέσεων

1α. Για το χρονικό διάστημα από την 1η Ιανουαρίου 1994 έως και την 31η Δεκεμβρίου 1995 δεν επιτρέπεται η αύξηση με οποιονδήποτε τρόπο των τακτικών αποδοχών, τις οποίες κατέβαλαν η Ο.Α. και οι θυγατρικές της εταιρείες Ολυμπιακή Αεροπλοΐα Α.Ε. και Ολυμπιακή Τουριστική Α.Ε. στο προσωπικό τους κατά την 31η Δεκεμβρίου 1993.

β. Για την εφαρμογή της διατάξεως αυτής ως τακτικές αποδοχές θεωρείται το σύνολο των μηνιαίων αποδοχών, που καταβλήθηκε στο προσωπικό των παραπάνω εταιρειών στις 31 Δεκεμβρίου 1993 ως βασικός μισθός, επιδόματα και προσαύξηση λόγω ωριμάνσης (πολυετία), ως και η προσαύξηση λόγω ωριμάνσης του έτους 1994. Στις τακτικές αποδοχές δεν περιλαμβάνονται τα ποσά που είχαν καταβληθεί ως πρόσθετη αμοιβή ή απαζημίωση για υπεργασία, υπερωριακή απασχόληση, νυκτερινή εργασία ή εργασία κατά τις Κυριακές και εορτές, για μετακινήσεις εκτός έδρας του ιπτάμενου προσωπικού, επίδομα τροφής κ.λπ., έστω και εάν τα ποσά αυτά καταβάλλονταν κατά τρόπο τακτικό και μόνιμο.

γ. Επιτρέπεται η χορήγηση κατά την παραπάνω περίοδο επιδομάτων θέσεως στο προσωπικό, στο οποίο ανατίθεται θέση που συνεπάγεται την άσκηση πρόσθετων διοικητικών καθηκόντων. Η χορήγηση των επιδομάτων θέσεως επιτρέπεται μόνον εφόσον ασκούνται πραγματικά τόσο τα βασικά κύρια όσο και τα πρόσθετα καθήκοντα της θέσης για την οποία πρόκειται και παύει αυτοδίκαιο από τότε που ανακολείται η απόφαση της ανάθεσής τους.

Δεν επιτρέπεται η σύγχρονη καταβολή δύο επιδομάτων θέσεως.

δ. Το καταβαλλόμενο ποσό στο προσωπικό της Ο.Α., της Ολυμπιακής Αεροπλοΐας Α.Ε. και της Ολυμπιακής Τουριστικής Α.Ε. ως επίδομα τροφής δεν αναπροσαρμόζεται κατά τη διάρκεια του έτους 1995.

2. Τροποποιείται το υφιστάμενο εργασιακό καθεστώς του προσωπικού της Ο.Α., της Ολυμπιακής Αεροπλοΐας Α.Ε. και της Ολυμπιακής Τουριστικής Α.Ε. ως ακολούθως:

α. Για το διάστημα μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 1997 μειώνονται οι ημέρες εβδομαδιαίων αναπαύσεων (γερας) που χορηγούνται στο προσωπικό ως ακολούθως:

- κατά έξι (6) αναπαύσεις το έτος, του προσωπικού που απασχολείται σε βάρδιες, συμπεριλαμβανομένων των παραγωγικών συνεργείων της Διεύθυνσης Τεχνικών Υπηρεσιών.

- κατά δέκα (10) αναπαύσεις το έτος, των εργαζομένων που απασχολούνται με σταθερό ωράριο εργασίας.

- κατά δώδεκα (12) αναπαύσεις το έτος, του ιπτάμενου προσωπικού όλων των κατηγοριών.

Οι πιο πάνω μειούμενες ημέρες εβδομαδιαίων αναπαύσεων επιλέγονται από την Ο.Α., την Ολυμπιακή Αεροπλοΐα Α.Ε. και την Ολυμπιακή Τουριστική Α.Ε. προς την κατεύθυνση, με ανώτατο όριο τις δύο (2) ημέρες ανά μήνα, που υποχρεωτικά σύμφωνα με τις ανάγκες της εταιρείας εφόσον κατηγορία προσωπικού. Αν μέσα στο έτος 1994

επιβληθεί η εφαρμογή της πιο πάνω ρύθμισης δεν είναι λειτουργικά δυνατή η προνομιακή προσφορά των

μειούμενων αναπαύσεων, τότε μεταφέρονται κατά το έτος 1995 τουλάχιστον δύο (2), τρεις (3) και τέσσερις (4) ημέρες αναπαύσεων κατά κατηγορία προσωπικού αντιστοίχως.

β. Ο προγραμματισμός της διήμερης εβδομαδιαίας ανάπαυσης για το προσωπικό που εργάζεται σε βάρδιες γίνεται με βάση τις ανάγκες των πιο πάνω εταιρειών, σύμφωνα με τις διατάξεις της κοινής εργατικής νομοθεσίας.

γ. Από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου και έως την 31η Δεκεμβρίου 1997 η αμοιβή του προσωπικού για την απασχόλησή του κατά ημέρα εβδομαδιαίας ανάπαυσης και νόμω αργίας υπολογίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις της κοινής εργατικής νομοθεσίας, εκτός των εργαζομένων που απασχολούνται σε εικοσιτετράωρη (24ωρη) βάρδια.

δ. Δεν επιτρέπεται εφεξής η μεταφορά ημέρας εβδομαδιαίας ανάπαυσης, εφόσον συμπίπτει με ημέρα νόμω αργίας.

ε. Από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου παύουν να ισχύουν οι διατάξεις των συλλογικών συμβάσεων εργασίας, πρακτικών συμφωνίας κ.λπ., με τις οποίες προβλέπεται η μεταφορά των εβδομαδιαίων αναπαύσεων σε περίπτωση που συμπίπτουν με ασθένεια.

Με αποφάσεις των αρμόδιων οργάνων της Ο.Α., της Ολυμπιακής Αεροπλοΐας Α.Ε. και της Ολυμπιακής Τουριστικής Α.Ε., το ωράριο του προσωπικού των εταιρειών αυτών, που εργάζεται σε περιφερειακούς σταθμούς και σε πρακτορεία εσωτερικού, μπορεί να καθορίζεται ως συνεχές ή διακεκομμένο, σύμφωνα με τις ανάγκες των εταιρειών αυτών.

3α. Ο αριθμός των ημερών κανονικής ετήσιας άδειας που δικαιούται το προσωπικό εδάφους καθορίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις της κοινής εργατικής νομοθεσίας.

β. Μειώνονται οι άδειες απουσίας του προσωπικού:

- λόγω θανάτου συγγενούς, σε δύο (2) ημέρες.
- λόγω τακετού, για το σύζυγο, σε δύο (2) ημέρες.
- λόγω γάμου, σε πέντε (5) ημέρες.
- καταργείται η αργία λόγω ονομαστικής εορτής του εργαζομένου.

γ. Από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου και έως την 31η Δεκεμβρίου 1997 μειώνεται σε τέσσερις (4) κατ'έτος ο αριθμός των πρόσθετων ημερών άδειας ανάπαυσης, λόγω εργασίας σε βάρδιες.

4. Οι αποδοχές του προσωπικού της Ο.Α., της Ολυμπιακής Αεροπλοΐας Α.Ε. και της Ολυμπιακής Τουριστικής Α.Ε. κατά τη διάρκεια ασθένειας, κύησης και λοχείας καθορίζονται με βάση τις διατάξεις της κοινής εργατικής νομοθεσίας. Για την οδοντιατρική περίθαλψη του ιπτάμενου προσωπικού οι πιο πάνω εταιρείες καταβάλλουν εφεξής τις κατώτερες προβλεπόμενες αμοιβές του εκάστοτε ισχύοντος τιμοκαταλόγου του Οδοντιατρικού Συλλόγου Αττικής. Διατηρούνται σε ισχύ οι διατάξεις του κεφαλαίου 9 του β.δ.τος 744/1970 (ΦΕΚ 244 Α'), όπως έχουν τροποποιηθεί.

5. Καταργείται η υποχρέωση της Ο.Α. να καταβάλλει το έξοδα καθαριστηρίου του ιπτάμενου προσωπικού, καθώς και να μεταφέρει προς και από τον τόπο εργασίας του, με εξαίρεση κατά το διάστημα μεταξύ των ωρών από 23.00 έως 07.00 και 14.00 έως 15.00, καθ' οιονδήποτε τρόπο, το πάσης φύσεως και κατηγορίας προσωπικό της ίδιας και των θυγατρικών της εταιρειών.

6. Ως νυκτερινή εργασία θεωρείται αυτή που πραγματοποιείται μεταξύ των ωρών 22.00 και 6.00.

7. Η χορήγηση αεροπορικών εισιτηρίων δωρεάν ή με

έκπτωση προς το προσωπικό της Ο.Α. και των θυγατρικών της εταιρειών γίνεται σύμφωνα με τις εκάστοτε ισχύουσες σχετικές διατάξεις των Κανονισμών Εργασίας.

Άρθρο 4 Γενικές διατάξεις

1. Μέσω σε τέσσερις (4) μήνες από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου τα Διοικητικά Συμβούλια της Ο.Α., της Ολυμπιακής Αεροπλοΐας Α.Ε. και της Ολυμπιακής Τουριστικής Α.Ε. υποχρεούνται να ορίσουν με αποφάσεις τους, μετά από προηγούμενη συζήτηση με τις συνδικαλιστικές οργανώσεις του προσωπικού τους, βαθμούς ιεραρχίας, οι οποίοι δεν μπορούν να υπερβαίνουν τους τέσσερις (4) και να συντάξουν οργανογράμματα των εταιρικών υπηρεσιών με αντίστοιχη περιγραφή προσόντων και καθηκόντων της κάθε θέσης ευθύνης.

Η παραπάνω προθεσμία μπορεί να παραταθεί για δύο (2) ακόμα μήνες, με αιτιολογημένη απόφαση των Διοικητικών Συμβουλίων των πιο πάνω εταιρειών.

Μέσα σε ένα (1) μήνα από τη λήψη των αποφάσεων αυτών τα πιο πάνω Διοικητικά Συμβούλια οφείλουν να στελεχώσουν τις προβλεπόμενες θέσεις με βάση τα τυπικά και ουσιαστικά προσόντα των εργαζομένων.

Με την έκδοση των νέων οργανογραμμάτων καταργείται κάθε απόφαση, με την οποία είχαν καθιερωθεί τα μέχρι τότε ισχύοντα, οι βαθμοί ιεραρχίας που είχαν απονεμηθεί ή οι εν γένει τίτλοι, καθώς και τα πρόσθετα διοικητικά καθήκοντα που είχαν ανατεθεί.

Η μη εκ νέου απονομή βαθμού ιεραρχίας ή τίτλου ή η μη ανάθεση πρόσθετων ως άνω καθηκόντων σε εργαζομένους που μέχρι τότε είχαν τέτοιους βαθμούς, τίτλους ή καθήκοντα δεν θεμελιώνει γι' αυτούς δικαίωμα αποζημίωσης.

2. Έως και την 31η Ιανουαρίου 1996 τα Διοικητικά Συμβούλια της Ο.Α., της Ολυμπιακής Αεροπλοΐας Α.Ε. και της Ολυμπιακής Τουριστικής Α.Ε. εισηγούνται στον Υπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών σχέδια των νέων Κανονισμών Εργασίας, μετά από προηγούμενη συζήτηση με τις συνδικαλιστικές οργανώσεις του προσωπικού.

Με προεδρικό διάταγμα εγκρίνονται οι Κανονισμοί Εργασίας του προσωπικού των πιο πάνω εταιρειών, μετά από πρόταση του Υπουργού Μεταφορών και Επικοινωνιών, κατά παρέκκλιση των οριζόμενων στο άρθρο 8 παρ. 3 του ν. 2224/1994 (ΦΕΚ 112 Α').

Ομοίως με προεδρικό διάταγμα, μετά από πρόταση του Υπουργού Μεταφορών και Επικοινωνιών, εγκρίνονται οι όροι των από 3 Δεκεμβρίου 1994, από 6 Δεκεμβρίου 1994 και από 7 Δεκεμβρίου 1994 Πρακτικών Συμφωνίας της Διοίκησης της Ο.Α. με τους εκπροσώπους της Ένωσης Χειριστών Πολιτικής Αεροπορίας (Ε.Χ.Π.Α.), της Ένωσης Ιπτάμενων Μηχανικών (Ε.Ι.Μ.) και της Ένωσης Ιπτάμενων Συνοδών - Φροντιστών (Ε.Ι.Σ.Φ.), αντιστοίχως, σχετικά με τα όρια πτήσεων, οπασαχολήσεως και αναπαύσεως των χειριστών, των μηχανικών και των συνοδών-φροντιστών, που εργάζονται στις πιο πάνω εταιρείες ως ιπτάμενο προσωπικό, καθώς και κάθε νέο Πρακτικό που τροποποιεί την παραπάνω συμφωνία σε σχέση με το αντικείμενο αυτό.

3. Η Ολυμπιακή Αεροπορία καθώς και οι θυγατρικές της εταιρείες, Ολυμπιακή Αεροπλοΐα Α.Ε. και Ολυμπιακή Τουριστική Α.Ε., υποχρεούνται να προβούν αμέσως στις απαραίτητες διαδικασίες για την τροποποίηση του άρθρου 6 του καταστατικού της Ο.Α. και των αντίστοιχων

άρθρων των καταστατικών των ως άνω θυγατρικών της εταιρειών, ώστε εφεξής υποχρεωτικά στη σύνθεση των Διοικητικών τους Συμβουλίων να καθιερώνεται η συμμετοχή δύο (2) εκπροσώπων των εργαζομένων στο Διοικητικό Συμβούλιο της Ο.Α., ως και η συμμετοχή αντίστοιχα ενός (1) εκπροσώπου στα Διοικητικά Συμβούλια των πιο πάνω θυγατρικών της εταιρειών, από τους εργαζομένους σε καθεμία εταιρεία, με όλα τα συνεπαγόμενα γι' αυτούς δικαιώματα και υποχρεώσεις. Η υπόδειξη αυτών γίνεται από το Σώμα των Εκλεκτόρων της Ομοσπονδίας Συλλόγων Πολιτικής Αεροπορίας μέσα σε ένα (1) μήνα από την πιο πάνω τροποποίηση των καταστατικών των παραπάνω εταιρειών, εφεξής δε σε κάθε νέα συγκρότηση των Διοικητικών τους Συμβουλίων.

4. Από την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού η Ο.Α. και οι θυγατρικές της εταιρείες Ολυμπιακή Αεροπλοΐα Α.Ε. και Ολυμπιακή Τουριστική Α.Ε. παύουν να υπόγονται στις διατάξεις που ισχύουν για τις επιχειρήσεις που ανήκουν στο δημόσιο τομέα, εξαιρουμένων των διατάξεων των άρθρων 1 έως και 24 του ν. 2190/1994 (ΦΕΚ 28 Α').

5. Από την 1η Ιανουαρίου 1996 τα Διοικητικά Συμβούλια της Ο.Α. και όλων των θυγατρικών της εταιρειών υποχρεούνται να υποβάλλουν μέσα σε ένα (1) μήνα από τη λήξη κάθε ημερολογιακού τριμήνου στους Υπουργούς Μεταφορών και Επικοινωνιών και Οικονομικών λεπτομερή απολογιστική έκθεση για τις δραστηριότητες των εταιρειών κατά το τρίμηνο που διέρρευσε, η οποία περιλαμβάνει αναλυτικά όλα τα οικονομικά στοιχεία των επιχειρήσεων, τα αποτελέσματα της εκμετάλλευσής, τη δύναμη του προσωπικού τους (τακτικού-έκτακτου) κατά κατηγορίες και ειδικότητες, τις τυχόν μεταβολές του, ως και συγκριτικά στοιχεία παραγωγικότητας, απόδοσης, βελτίωσης των παρεχόμενων υπηρεσιών κ.λπ..

Λεπτομέρειες για το περιεχόμενο των εκθέσεων αυτών καθορίζονται, εάν απαιτείται, με κοινή απόφαση των Υπουργών Μεταφορών και Επικοινωνιών και Οικονομικών.

6. Το σύνολο των μετοχών της Ολυμπιακής Αεροπλοΐας Α.Ε. και της OLYMPIC AIR CRUISES L.T.D. ανήκουν κατά κυριότητα από τη σύστασή τους στην Ο.Α..

7. Στις αποδοχές και τους όρους εργασίας γενικά του προσωπικού που προσλαμβάνεται από την Ο.Α., την Ολυμπιακή Αεροπλοΐα Α.Ε. και την Ολυμπιακή Τουριστική Α.Ε. με συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου ή έργου δεν έχουν ανάλογη εφαρμογή οι διατάξεις συλλογικών συμβάσεων εργασίας, πρακτικών συμφωνίας κ.λπ., με τις οποίες ρυθμίζονται οι αποδοχές και οι όροι εργασίας γενικά του προσωπικού που προσλαμβάνεται από αυτές με σύμβαση εργασίας αορίστου χρόνου.

8. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται εντός τεσσάρων (4) μηνών από τη δημοσίευση του παρόντος, με πρόταση των Υπουργών Μεταφορών και Επικοινωνιών και Προεδρίας της Κυβέρνησης, καθορίζονται τα θέματα που αφορούν στη βαθμολογική διάρθρωση, στον τρόπο και στις προϋποθέσεις προαγωγικής εξέλιξης, στην κατάταξη και στην αντιστοιχισή με τους βαθμούς του ν. 2190/1994 των κλάδων (ΠΕ-ΤΕ-ΔΕ) των Ελεγκτών Εναέριας Κυκλοφορίας (Ε.Ε.Κ.) της Υπηρεσίας Πολιτικής Αεροπορίας (Υ.Π.Α.). Μέχρι εκδόσεώς του κατά το προηγούμενο εδάφιο προεδρικού διατάγματος το προσωπικό των εν λόγω κλάδων διέπεται προσωρινά από τις διατάξεις του ν. 2190/1994.

9. Υπάλληλοι της Ο.Α., που είχαν προσληφθεί στα γραφεία της στο εξωτερικό με σύμβαση εργασίας σύμφωνα με την ισχύουσα τοπική νομοθεσία και απολύθηκαν ή διαγράφηκαν κατά το διάστημα από 1ης Ιανουαρίου 1990 έως και 31ης Οκτωβρίου 1993, υπάγονται στις διατάξεις των άρθρων 25 και 26 του ν. 2190/1994.

Η από τις ίδιες διατάξεις προβλεπόμενη αίτηση υποβάλλεται μέσα σε ένα (1) μήνα από τη δημοσίευσή του παρόντος νόμου.

Η επαναπροσλήψη ενεργείται σύμφωνα με τις διατάξεις των παραγράφων 10, 12 και 13 του άρθρου 25 του ν. 2190/1994.

Οι οικείες επιτροπές επανασυγκροτούνται μέσα σε δύο (2) μήνες από τη δημοσίευσή του παρόντος νόμου.

10. Αίρεται το αξιόποιντο των πράξεων της μη καταβολής φόρων εισοδήματος, Φ.Μ.Υ., Φ.Π.Α., τελών προσαυξηστών κ.λπ., ως και εισφορών προς το Ι.Κ.Α. και άλλους ασφαλιστικούς οργανισμούς κύριας ή επικουρικής ασφάλισης, καθώς και πόρων, τελών και λοιπών δικαιωμάτων που εισπράχθηκαν για λογαριασμό κρατικών αρχών, εφόσον οι πράξεις αυτές τελέσθηκαν από μέλη των Διοικητικών Συμβουλίων της Ο.Α. και της Ολυμπιακής Αεροπλοΐας Α.Ε., καθώς και από κάθε εντεταλμένο όργανο της διοικήσεώς τους μέχρι τη δημοσίευσή του παρόντος νόμου.

Το αξιόποιντο πράξεων ή παραλειψεων που τελέσθηκαν από μέλη διοικήσεων και υπαλλήλων υπηρεσιών και νομικών προσώπων του άρθρου 14, παρ. 1 του ν. 2190/1994, κατά παράβαση των άρθρων 18, 19, 20 και 21 του ίδιου νόμου, κατά το διάστημα από 3 Μαρτίου 1994 έως 31 Οκτωβρίου 1994, αίρεται οπωσδήποτε.

11. Από τη δημοσίευσή του παρόντος νόμου μέχρι και την 31η Δεκεμβρίου 1997:

α. Προσωπικό της Ο.Α. και των θυγατρικών της εταιρειών Ολυμπιακή Αεροπλοΐα Α.Ε. και Ολυμπιακή Τουριστική Α.Ε., που υπηρετεί σε περιφερειακούς σταθμούς και πρακτορεία εσωτερικού και πλεονάζει, εφόσον δεν επιθυμεί τη μετάθεσή του στην έδρα της εταιρείας, μπορεί με αίτησή του να μεταταχθεί στο Υπουργείο Μεταφορών και Επικοινωνιών ή στα νομικά πρόσωπα που εποπτεύονται από το Υπουργείο αυτό, σύμφωνα με τα τυπικά προσόντα ή την ειδικότητά του, εφόσον υφίστανται ανάγκες προς κάλυψη.

Για όσους εξ αυτών διαπιστωθεί με πράξη του Υπουργού Μεταφορών και Επικοινωνιών ότι δεν μπορεί να απορροφηθούν από τις ανωτέρω υπηρεσίες, μπορεί να μετατάσσονται, κατά τις κείμενες διατάξεις, σε άλλες υπηρεσίες του Δημοσίου ή νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου του οικείου νομού. Η μετάταξη γίνεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Προεδρίας της Κυβέρνησης, Μεταφορών και Επικοινωνιών και του κατά περίπτωση αρμόδιου υπουργού.

Οι ρυθμίσεις των προηγούμενων εδαφίων της παραγράφου αυτής ισχύουν αναλόγως και για το προσωπικό της Ο.Α. και των θυγατρικών της εταιρειών Ολυμπιακή

Αεροπλοΐα Α.Ε. και Ολυμπιακή Τουριστική Α.Ε. που υπηρετεί στην έδρα των εταιρειών αυτών.

β. Η διαπίστωση του αριθμού του πλεονάζοντος προσωπικού γίνεται από τα Διοικητικά Συμβούλια της Ο.Α. ή των θυγατρικών της εταιρειών, κατά περίπτωση, και υποβάλλεται ονομαστικός κατάλογος με τα ατομικά στοιχεία, τα προσόντα και την ειδικότητα του προσωπικού αυτού στο Υπουργείο Προεδρίας της Κυβέρνησης και στο Υπουργείο Μεταφορών και Επικοινωνιών.

Άρθρο 5

Από τη δημοσίευσή του παρόντος νόμου καταργούνται:

α. Οι διατάξεις των παραγράφων 4-7 του άρθρου 27 του ν. 1902/1990 (ΦΕΚ 138 Α').

β. Οι αντίστοιχες διατάξεις του ν.δ/τος 3560/1956 (ΦΕΚ 222 Α') που αντίκεινται στις διατάξεις της τρίτης δέσμης μέτρων για τις αερομεταφορές (Κανονισμοί του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης υπ' αριθμ. 2407, 2408 και 2409 της 23ης Ιουλίου 1992).

Άρθρο 6

Ο νόμος αυτός αρχίζει να ισχύει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός από τις διατάξεις του για τις οποίες ορίζεται διαφορετικά.

Παραγγέλλομε τη δημοσίευσή του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως νόμου του Κράτους.

Αθήνα, 22 Δεκεμβρίου 1994

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
Α. ΠΕΠΟΝΗΣ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
Γ. ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΡΓΑΣΙΑΣ
Ι. ΣΚΟΥΛΑΡΙΚΗΣ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
Γ. ΚΟΥΒΕΛΑΚΗΣ

ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ
Α. ΤΣΟΥΡΑΣ

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ
Θ. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ

Βεβαιώθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους

Αθήνα, 22 Δεκεμβρίου 1994

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Γ. ΚΟΥΒΕΛΑΚΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ

Αρ. Φύλλου 83

16 Απριλίου 1998

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 2602

Για την ολοκλήρωση της εξυγίανσης και την ανάπτυξη της
Ολυμπιακής Αεροπορίας Α.Ε.Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

Άρθρο πρώτο

1.α. Η Ολυμπιακή Αεροπορία Α.Ε. και οι θυγατρικές της παρέχουν προς το κοινωνικό σύνολο υπηρεσίες αερομεταφοράς, λειτουργούν με τους κανόνες της ιδιωτικής οικονομίας και του ελεύθερου ανταγωνισμού. Σκοπός των ρυθμίσεων του παρόντος είναι η ολοκλήρωση της εξυγίανσης και η ανάπτυξη της Ολυμπιακής Αεροπορίας Α.Ε. προκειμένου να προστατευθεί το γενικότερο δημόσιο, οικονομικό και κοινωνικό συμφέρον που συνδέεται με τις αερομεταφορές και τον τουρισμό.

β. Η Ολυμπιακή Αεροπορία Α.Ε. και οι θυγατρικές της δεν υπάγονται στις ρυθμίσεις του ν. 2286/1995. Τα Διοικητικά Συμβούλια αυτών εντός αποκλειστικής προέσμιας τριετίας (4) μηνών καταρτίζουν η προσαρμόζουν Κανονισμούς Προμηθειών, οι οποίοι εγκρίνονται με απόφαση των Υπουργών Ανάπτυξης και Μεταφορών και Επικοινωνιών.

2. Δεν επιτρέπεται από την 1.1.1998 έως την 31.12.2000 η, με οποιονδήποτε τρόπο, αύξηση των τακτικών αποδοχών που κατέβαλε η Ολυμπιακή Αεροπορία Α.Ε., η Ολυμπιακή Αεροπλοΐα και η Ολυμπιακή Τουριστική στο προσωπικό τους κατά την 31.12.1997. Ως τακτικές αποδοχές θεωρούνται το σύνολο των μηνιαίων αποδοχών που καταβλήθηκαν στο προσωπικό των παραπάνω εταιριών στις 31.12.1997 ως βασικός μισθός, επιδόματα και προσαύξηση λόγω ωρίμανσης (πολυετία), καθώς και η προσαύξηση λόγω ωρίμανσης του έτους 1998.

3. Στο Ιπτάμενο Προσωπικό της Ολυμπιακής Αεροπορίας Α.Ε. και της Ολυμπιακής Αεροπλοΐας Α.Ε. παύει να καταβάλλεται από τη δημοσίευση του παρόντος το επέδομα τροφής.

Στο Προσωπικό Εδάφους και το Τεχνικό Προσωπικό της Ολυμπιακής Αεροπορίας Α.Ε. και της Ολυμπιακής Αεροπλοΐας Α.Ε., καθώς και στο προσωπικό της Ολυμπιακής Τουριστικής το επίδομα τροφής μειώνεται ανά μήνα σε ποσοστό δέκα τοις εκατό (10%) επί των

μηνιαίων συνολικών μεικτών τακτικών αποδοχών τους. Η μείωση του επεδόματος τροφής δεν μπορεί να υπερβείνη μηνιαίως τις εξήντα πέντε χιλιάδες (65.000) δραχμές. Το ύψος του επεδόματος τροφής, όπως θα διαμαρτωθεί μετά τη μείωσή του, παραμένει σταθερό έως την 31.12.2000.

4. α. Το ωράριο εργασίας του Προσωπικού Εδάφους και του Τεχνικού Προσωπικού της Ολυμπιακής Αεροπορίας Α.Ε. και των θυγατρικών της ορίζεται σε ακτώ (9) ώρες ημερησίως και σαράντα (40) ώρες εβδομαδιαίως.

β. Οι ανωτέρω εταιρείες μπορούν να απασχολούν το εν λόγω προσωπικό, ανάλογα με τις ανάγκες τους, αυξάνοντας ή μειώνοντας το ανωτέρω ωράριο, όχι όμως πέραν των δέκα (10) ωρών ημερησίως και των σαράντα ακτώ (48) εβδομαδιαίως. Στην περίπτωση αυτή η εργασία που παρέχεται πέραν των ακτώ (8) ωρών ημερησίως και των σαράντα (40) εβδομαδιαίως δεν θεωρείται υπεργασία ή υπερωρία, υπό την προϋπόθεση ότι ο μέσος όρος των ωρών εργασίας σε ετήσια βάση δεν υπερβαίνει τις σαράντα (40) ώρες εβδομαδιαίως. Η ύπωρη αξίσεων από υπερωριακή απασχόληση ή υπεργασία κρίνεται επίσης σε ετήσια βάση.

γ. Το Προσωπικό Εδάφους και το Τεχνικό Προσωπικό των ανωτέρω εταιριών μπορεί να εργάζεται με συνεχές ή διακεκομμένο ωράριο ανάλογα με τις εκάστοτε ανάγκες τους, χωρίς όμως να είναι δυνατόν το ημερήσιο ωράριο να μερίζεται πέραν των δύο χρονικών ενσητων και υπό την προϋπόθεση ότι ο κάθε εργαζόμενος θα διαθέτει ανά εικοσιτετράωρο περίοδο συνεχούς ανάπαυσης έντεκα (11) τουλάχιστον ωρών. Εφόσον συντρέχουν ειδικοί λόγοι που επιβάλλονται από την ανάγκη συνέχειας της λειτουργίας της Εταιρείας, η περίοδος αυτή μπορεί να μειώνεται στις εννέα (9) ώρες, υπό την προϋπόθεση ότι θα χορηγείται περίοδος αντισταθμιστικής συνεχούς ανά εικοσιτετράωρο ανάπαυσης δεκατριών (13) ωρών την επόμενη εβδομάδα.

δ. Ημέρες αργίας του προσωπικού όλων των κατηγοριών της Ολυμπιακής Αεροπορίας Α.Ε. και των θυγατρικών της είναι όσες προβλέπονται στην κοινή εργατική νομοθεσία.

ε. Μεικμένο ωράριο χωρίς μείωση αποδοχών σε ειδικές κατηγορίες εργαζομένων στην Ολυμπιακή Αεροπορία Α.Ε. και στις θυγατρικές της εφαρμόζεται μόνο

όπου προβλεπεται γι' αυτούς σε διατάξεις νόμων ή διατάξεις αποφάσεων που εκδόθηκαν κατ' εξουσιοδότηση τους και σύμφωνα με τις οριζόμενες σε αυτές προϋποθέσεις.

στ. Με ατομική σύμβαση εργασίας μπορεί να συνυμολογείται η παροχή, ημερήσιας ή εβδομαδιαίας, εργασίας εργαζομένων στην Ολυμπιακή Αεροπορία Α.Ε. και τις θυγατρικές της, μικρότερης σε διάρκεια της κανονικής, με καταβολή μειωμένων ανάλογα αποδοχών.

5. Στο προσωπικό της Ολυμπιακής Αεροπορίας Α.Ε. και των θυγατρικών της μπορούν να ανατίθενται και άλλα, συναφή προς την κύρια απασχόλησή του, καθήκοντα. Ως συναφή θεωρούνται και τα καθήκοντα άλλης θέσης εργασίας, η οποία ανήκει στην ίδια κατηγορία ή υποκατηγορία προσωπικού, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο Γενικό Κανονισμό Προσωπικού Ολυμπιακής Αεροπορίας Α.Ε..

6. α. Τα Διοικητικά Συμβούλια της Ολυμπιακής Αεροπορίας Α.Ε. και των θυγατρικών της καταρτίζουν ή προσαρμόζουν, εντός αποκλειστικής προθεσμίας δύο (2) μηνών από τη δημοσίευσή του παρόντος, τον Οργανισμό Λειτουργίας τους (Οργανόγραμμα). Εντός αποκλειστικής προθεσμίας ενός (1) μηνός από την κατάρτιση ή την προσαρμογή των Οργανογραμμάτων τα Διοικητικά Συμβούλια των παραπάνω εταιριών στελεχώνουν τις προβλεπόμενες θέσεις με βάση τα τυπικά και ουσιαστικά προσόντα των εργαζομένων. Με τον Οργανισμό ρυθμίζονται, ιδίως, η διάρθρωση των υπηρεσιών, καθορίζονται τα οργανωτικά κλιμάκια, προσδιορίζονται οι μεταξύ τους σχέσεις και η οργανική τους σύνθεση σε προσωπικό και περιγράφονται τα προσόντα και τα καθήκοντα κάθε θέσης ιεραρχίας.

β. Καταργούνται, από την έναρξη ισχύος του παρόντος, τα υφιστάμενα επίπεδα και οι θέσεις ιεραρχίας του προσωπικού. Στον Οργανισμό καθορίζονται τα νέα επίπεδα και οι θέσεις ιεραρχίας, τα οποία δεν επιτρέπεται να υπερβαίνουν τα τέσσερα (4). Μέχρι την πλήρη τους καλύπτονται από όσους τις κατείχαν ή άλλα ομοίοβαθμα στελέχη της Εταιρείας. Επίδομα ευθύνης μπορεί να καταβάλλεται μόνο για όσο χρόνο ο εργαζόμενος κατέχει τη θέση αυτή. Η μεταβολή των καθηκόντων του εργαζόμενου με την εφαρμογή των προηγούμενων ρυθμίσεων δεν αποτελεί βλαπτική μεταβολή των όρων της σύμβασης εργασίας.

7. α. Η Ολυμπιακή Αεροπορία Α.Ε. και η Ολυμπιακή Αεροπλοΐα Α.Ε. προσλαμβάνουν, μετά από έγκριση του Υπουργού Μεταφορών και Επικοινωνιών με σύμβαση εργασίας ορισμένου χρόνου συνολικής διάρκειας μέχρι οκτώ (8) μηνών, προσωπικό σε αντικατάσταση έδων αποχώρησαν από την 1.1.1998 έως τη συμπλήρωση τριών (3) μηνών από τη δημοσίευσή του παρόντος.

β. Η Ολυμπιακή Αεροπορία Α.Ε. και η Ολυμπιακή Αεροπλοΐα προσλαμβάνουν επίσης τους μαθητευόμενους τεχνικούς τους, μετά από έγκριση του Υπουργού Μεταφορών και Επικοινωνιών, υπό την προϋπόθεση ότι δεν υπερβαίνουν το συνολικό αριθμό των εκτιμώμενων αποχωρήσεων, για οποιονδήποτε λόγο, τεχνικών του επόμενου έτους.

Ο αριθμός των προσλαμβανόμενων μαθητευόμενων τεχνικών κατά την πρώτη εφαρμογή του παρόντος δεν μπορεί να υπερβεί αθροίζοντας τον αριθμό των τεχνικών αποχώρησαν, με οποιονδήποτε τρόπο, κατά το έτος 1997 και όσων εκαμάται ότι θα αποχωρήσουν το 1998.

γ. Στο τέλος της παραγράφου 2 του άρθρου 21 του ν. 2190/1994, όπως διαμορφώθηκε με την προσθήκη του εδαφίου α' της παραγράφου 1 του άρθρου 5 του ν. 2527/1997, προστίθεται εδάφιο ως εξής:

‘Ο υπολογισμός του κατά το πρώτο εδάφιο δωδεκάμηνου, ειδικά για την Ολυμπιακή Αεροπορία Α.Ε. και τις θυγατρικές της, γίνεται με αφετηρία την ημέρα πρόσληψης του προσωπικού τους σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παράγραφο 18 του άρθρου 21 του παρόντος νόμου.’

δ. Στο τέλος της παραγράφου 18 του άρθρου 21 του ν. 2190/1994 προστίθεται εδάφιο ως εξής:

‘Οι οριστικοί πίνακες κατάταξης του έτους 1997 των υποψηφίων της Ολυμπιακής Αεροπορίας Α.Ε. και των θυγατρικών της, εκτός της Olympic Catering, όπως διαμορφώθηκαν μετά τον αυτεπάγγελτο ή τον κατ' ένοση ελεγχο του Α.Σ.Ε.Π., ισχύουν για μια τριετία από την κατάρτιση τους. Κατά την πρώτη εφαρμογή της διατάξης αυτής δεν ισχύουν τα οριζόμενα στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου, όπως συμπληρώθηκε με το εδάφιο α' της παραγράφου 1 του άρθρου 5 του ν. 2527/1997.’

ε. Η δεύτερη πρόταση της παραγράφου 18 του άρθρου 21 του ν. 2190/1994 αναδιατυπώνεται ως εξής:

‘Προκειμένου για την Ολυμπιακή Αεροπορία Α.Ε. και τις θυγατρικές της, οι πίνακες κατάταξης των υποψηφίων κατά τα προβλεπόμενα στο παρόν άρθρο ισχύουν για μια τριετία από την κατάρτιση τους.’

8. Στην Ολυμπιακή Αεροπορία Α.Ε. καταβιβάζονται από 1.6.1998 για τη μεταφορά του τύπου οι προβλεπόμενοι από την IATA ναύλοι, όπως διαμορφώνονται τελικά στο πλαίσιο της εμπορικής πολιτικής της Εταιρείας για τη μεταφορά άλλων εμπορευμάτων.

9.α. Η ισχύς των περιπτώσεων ζ' και ι' του άρθρου 1 του ν. 2271/1994 παρατείνεται έως την 31.12.2000.

β. Οι προβλεπόμενες στην παρ. 5 του άρθρου 4 του ν. 2271/1994 απολογιστικές εκθέσεις από τη δημοσίευσή του παρόντος υποβάλλονται κάθε ημερολογιακό δίμηνο στους Υπουργούς Οικονομικών και Μεταφορών και Επικοινωνιών. Οι λεπτομέρειες για το περιεχόμενο των εκθέσεων καθορίζονται με απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Μεταφορών και Επικοινωνιών.

10. Οι διατάξεις του άρθρου 2 του ν. 2271/1994, εκτός εκείνων που ρυθμίζουν τη συνταξιοδότηση των εργαζομένων στην Ολυμπιακή Αεροπορία Α.Ε. και την Ολυμπιακή Αεροπλοΐα Α.Ε., παύουν να ισχύουν από την 1.1.1998. Οι εν λόγω ρυθμίσεις δεν εφαρμόζονται ούτε υπέρ όσων υπέβαλαν εμπρόθεσμα τα αναγκαία δικαιολογητικά, δεν αποχώρησαν όμως για οποιονδήποτε λόγο μέχρι την 31.12.1997.

11. α. Εντός δύο (2) μηνών από τη δημοσίευσή του παρόντος νόμου το Ελληνικό Δημόσιο εξοφλεί όλες τις οφειλές του προς την Ολυμπιακή Αεροπορία Α.Ε. και τις θυγατρικές της.

β. Οι οφειλές των πολιτικών κειμιάτων προς την Ολυμπιακή Αεροπορία Α.Ε. και τις θυγατρικές της εξοφλούνται τμηματικά μέχρι 31.12.1999 με αντίστοιχες παρακρατήσεις από την καταβαλλόμενη σε αυτά κρατική χρηματοδότηση.

12. Η Ολυμπιακή Αεροπορία Α.Ε. αναστέλλει την καταβολή των εισφορών που της αναλογούν στο Ταμείο FOAPE για όσο διαστήμα το καταστατικό του εν λόγω Ταμείου προβλέπει τη διαγραφή ασφαλίστων, επειδή απώλεσαν την ιδιότητα του μέλους της οικείας συνδι-

καλιστικής οργάνωσης.

13. Οι διατάξεις ως προς το χρόνο εργασίας, που προβλέπονται στην παράγραφο 4 του παρόντος άρθρου, μπορούν να εφαρμόζονται και στις λοιπές αεροπορικές εταιρείες που λειτουργούν στην Ελλάδα.

14. Ο Υπουργός Μεταφορών και Επικοινωνιών εξασφαλίζει ότι η πρόσβαση στις εγκαταστάσεις των ελληνικών αεροδρομίων γίνεται με όρους αντικειμενικούς και ομειρόληπτους.

Άρθρο δεύτερο

Κυρώνεται και αποκτά ισχύ νόμου ο Κανονισμός Προσωπικού της Ολυμπιακής Αεροπορίας Α.Ε., που έχει ως εξής:

ΓΕΝΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΟΛΥΜΠΙΑΚΗΣ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ

ΠΡΟΟΙΜΙΟ

ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΗ - ΣΚΟΠΟΣ - ΕΚΤΑΣΗ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

1. Ο παρών Κανονισμός αποσκοπεί στη ρύθμιση των όρων απασχόλησης του προσωπικού της Ολυμπιακής Αεροπορίας με στόχο τη διασφάλιση της διαρκούς βιωσιμότητας της Εταιρείας, με βάση τα κριτήρια της ιδιωτικής οικονομίας και την επίτευξη ανταγωνιστικών συνθηκών λειτουργίας προς τις άλλες αεροπορικές εταιρείες.

2. Ο παρών Κανονισμός Εργασίας Προσωπικού Ολυμπιακής Αεροπορίας Α.Ε. (Κ.Ε.Π.Ο.Α.) περιλαμβάνει τους κανόνες οι οποίοι διέπουν τους όρους απασχόλησης και την υπηρεσιακή κατάσταση του προσωπικού της Εταιρείας.

3. Δεν υπόγονται στον παρόντα Κ.Ε.Π.Ο.Α. ο Γενικός Διευθυντής, οι Ειδικοί Σύμβουλοι, ο Νομικός Σύμβουλος, οι Δικηγόροι.

4. Οι μαθητευόμενοι, το έκτακτο και το δόκιμο προσωπικό δεν υπόγονται στις διατάξεις του παρόντος Κανονισμού παρά μόνο όπου αυτό προβλέπεται ρητά.

5. Το Διοικητικό Συμβούλιο μεριμνά για την ακριβή τήρηση του Κ.Ε.Π.Ο.Α. και λαμβάνει όλα τα αναγκαία μέτρα προς το σκοπό αυτόν.

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟ ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ΑΡΘΡΟ 1

Εκτάση εφαρμογής Πρώτου Τμήματος

Το παρόν Τμήμα περί Γενικών Διατάξεων περιέχει ρυθμίσεις, οι οποίες εφαρμόζονται στο σύνολο του υπηρετούντος τακτικού προσωπικού και των άλλων κατηγοριών όπου υπάρχει ειδική πρόβλεψη, με την επιφύλαξη των ειδικών εξαιρέσεων και διαφοροποιήσεων που περιέχονται στις επόμενες διατάξεις και στους ειδικούς όρους του Δεύτερου Τμήματος του παρόντος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ

Γενικά περί προσωπικού και πρόσληψης αυτού

ΑΡΘΡΟ 2

Κατηγορίες προσωπικού

1. Το προσωπικό της Εταιρείας διακρίνεται στις παρακάτω κατηγορίες.
 - α) Ιπτάμενο Προσωπικό
 - β) Προσωπικό Εδάφους
 - γ) Τεχνικό Προσωπικό.
2. Το Ιπτάμενο Προσωπικό διακρίνεται σε:
 - α) Ιπτάμενο Προσωπικό Θαλάμου Διακυβέρνησης
 - β) Ιπτάμενο Προσωπικό Θαλάμου Επιβατών.
3. Το Προσωπικό Εδάφους διακρίνεται σε:
 - α) Υπαλληλικό Προσωπικό
 - β) Οδηγούς Α.Κ και ΧΑΜ
 - γ) Εργατικό Προσωπικό.
4. Οι ειδικότητες του προσωπικού προσδιορίζονται με αποφάσεις του Δ.Σ. που λαμβάνει υποχρεωτικά υπόψη τους διεθνείς κανονισμούς, τις διατάξεις της κείμενης νομοθεσίας, τους κανονισμούς της Υ.Π.Α. και τις επιχειρησιακές ανάγκες της Εταιρείας.
5. Το Δ.Σ. αποφασίζει ποιες επί μέρους ειδικότητες από το Τεχνικό Προσωπικό δεν μπορούν να προσληφθούν ως εμπορικό προσωπικό.
6. Ειδικές κατηγορίες προσωπικού αποτελούν οι:
 - α) Νομικός Σύμβουλος και Δικηγόροι με έμμεση εντολή
 - β) Ειδικοί Σύμβουλοι
 - γ) Γιατροί.

ΑΡΘΡΟ 3

Διακρίσεις προσωπικού - Αντικείμενο απασχόλησης

1. Το προσωπικό της Εταιρείας διακρίνεται σε μαθητευόμενο, έκτακτο, δόκιμο και τακτικό.
2. Οι πρόσληψεις προσωπικού αποφασίζονται από το Δ.Σ. και διενεργούνται σύμφωνα με το ν. 2190/1994, όπως εκάστοτε ισχύει. Στις προβλεπόμενες από τον ανωτέρω νόμο επιτροπές επιλογής συμμετέχουν και εκπρόσωποι των εργαζομένων, διατηρουμένων των εμπορικών και ελεγκτικών αρμοδιοτήτων του Α.Σ.Ε.Π..
3. Το τακτικό προσωπικό που απασχολείται στην Εταιρεία κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος θα ενταχθεί με απόφαση του Δ.Σ. στις θέσεις που θα προβλέπονται στο νέο Οργανόγραμμα με τα εκεί ειδικότερα περιγραφόμενα καθήκοντα. Το εν λόγω Οργανόγραμμα θα καταρτισθεί εντός δύο (2) μηνών.
4. Μαθητευόμενοι:
Μαθητευόμενοι είναι όσοι προσλαμβάνονται με σκοπό την εκμάθηση τέχνης ή επάγγελματος και πρακτική άσκηση επί αυτών, με τη μετάδοση των απαραίτητων γνώσεων και ικανοτήτων.
Οι όροι της μαθητείας και της συναρτώμενης προς αυτήν απασχόλησης του μαθητευομένου καθορίζονται αποκλειστικά με την ατομική σύμβαση μαθητείας, τη σχετική περί μαθητευομένων νομοθεσία, τα τεχνικά έγγραφα και τις εντολές και οδηγίες της Εταιρείας.
Οι μαθητευόμενοι δεν μπορούν να επικαλεσθούν τον παρόντα Κανονισμό, ούτε όρους των εκάστοτε ισχυουσών συλλογικών συμβάσεων εργασίας ή τις γενικές

εφαρμογής, αποφάσεις της Εταιρείας, παρά στο μέτρο που αυτό ορίζεται από τον παρόντα ρητώς και ειδικώς.

5. Έκτακτο προσωπικό:

Έκτακτο προσωπικό είναι όσοι προσλαμβάνονται για την κάλυψη εποχικών αναγκών ή αναγκών πρόσκαιρων ή επειγουσας φύσης με σύμβαση εργασίας ορισμένου χρόνου. Το ποσοστό εποχιακού προσωπικού με μερική απασχόληση δεν μπορεί να υπερβαίνει το 35% του συνολικού εποχιακού προσωπικού κατά κλάδο και ειδικότητα. Το έκτακτο προσωπικό υπάγεται στον παρόντα Κανονισμό, μόνον όπου αυτό στις επόμενες διατάξεις ορίζεται ρητώς και ειδικώς.

Η διάρκεια, το είδος και οι όροι απασχόλησης του έκτακτου προσωπικού ορίζονται στην ατομική σύμβαση εργασίας, η οποία λήγει αυτοδικαίως με την πάροδο της συμφωνηθείσας διάρκειάς της, χωρίς να απαιτείται προς τούτο καμία άλλη διατύπωση και απαγορευμένης της, για οποιονδήποτε λόγο, μετατροπής της σε σύμβαση ή σχέση εργασίας αορίστου χρόνου.

Το έκτακτο προσωπικό μπορεί να προσληφθεί, ανάλογα με τις εκάστοτε ανάγκες της Εταιρείας, με καθεστώς πλήρους (κατά 65%) ή μερικής απασχόλησης (κατά 35%) κατά κλάδο και ειδικότητα.

Το έκτακτο προσωπικό πλήρους ή μερικής απασχόλησης εργάζεται με συνεχές ή με διακεκομμένο ωράριο ανάλογα με τις ανάγκες της Εταιρείας. Η εναλλαγή των ωραρίων γίνεται κατόπιν έγκαιρου σχεδιασμού και γνωστοποίησης εκ μέρους της Εταιρείας και εκτάκτως, όταν σοβαρά και απρόβλεπτοι λόγοι το υποχρεώσουν.

Επίσης, η πρόσληψη με μερική απασχόληση μπορεί να είναι σε εβδομαδιαία, δεκαπενθήμερη, μηνιαία ή μεγαλύτερης χρονικής ενότητας βάση. Ανάλογα με τις συγκεκριμένες ανάγκες της Εταιρείας μπορεί να έχει και χαρακτήρα διαλείπουσας απασχόλησης.

Στην περίπτωση μερικής απασχόλησης που παρέχεται με διακεκομμένο ημερήσιο ωράριο, ο κάθε εργαζόμενος θα πρέπει να διαθέτει ανά ημερολογιακό εικοσιτετράωρο περίοδο συνεχούς ανάπαυσης ένδεκα (11) ωρών. Εφόσον συντρέχουν ειδικοί λόγοι που επιβάλλονται από την ανάγκη εξασφάλισης της συνέχειας της υπηρεσίας, η περίοδος αυτή μπορεί να μειώνεται και σε δέκα (10) ώρες, εάν χορηγείται περίοδος ισοδύναμης αντιστάθμισης συνεχούς ανά εικοσιτετράωρο ανάπαυσης δεκατριών (13) ωρών κατά την επόμενη εβδομάδα.

Για το έκτακτο προσωπικό εφαρμόζονται οι όροι αμοιβής και εργασίας που προβλέπονται στις εκάστοτε ισχύουσες συλλογικές συμβάσεις εργασίας, στις οποίες, κατά τις διατάξεις του ν. 1876/1990, σύμφωνα με την ειδικότητα ή το επάγγελμά του, υπάγεται ο κάθε εργαζόμενος, στο μέτρο που είναι ευνοϊκότεροι από τους όρους της ατομικής σύμβασης εργασίας τους.

6. Δόκιμο προσωπικό:

Προκειμένου να προσληφθεί προσωπικό με σύμβαση εργασίας αορίστου χρόνου προηγείται δοκιμαστική περίοδος, ώστε να εξακριβωθούν οι γνώσεις και η, εν γένει, καταλληλότητά του.

Για κάλυψη ειδικών θέσεων που απαιτούν εξειδικευμένες γνώσεις και δεξιότητες ή ειδικά προσόντα ή εμπειρία, το Διοικητικό Συμβούλιο μπορεί να προσλάβει προσωπικό χωρίς να προηγείται δοκιμαστική περίοδος.

Η πρόσληψη προσωπικού ως δόκιμου δεν γεννά στον προσληφθέντα οποιοδήποτε δικαίωμα για υποχρεωτική ένταξη του στο τακτικό προσωπικό.

Η ένταξη ή μη του δόκιμου προσωπικού στην κατηγορία του τακτικού γίνεται υπό τις εξής προϋποθέσεις:

α) Συμπλήρωση πραγματικής δωδεκάμηνης δοκιμαστικής υπηρεσίας.

β) Ύπαρξη σχετικής αιτιολογημένης πρότασης του αρμόδιου Διευθυντή για την ένταξη ή μη του δόκιμου, που υποβάλλεται υποχρεωτικά μέσα σε ένα (1) μήνα από τη συμπλήρωση του δωδεκάμηνου και συνοδεύεται από το φύλλο αξιολόγησης του δόκιμου, με το οποίο θα αιτιολογείται η επιτυχής απόδοση και γενικά η καταλληλότητά του.

γ) Απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου (Δ.Σ.) ή του ειδικά γι' αυτό εξουσιοδοτούμενου εταιρικού οργάνου, για την ένταξη ή μη του δόκιμου στο τακτικό προσωπικό.

Η απόφαση αυτή και η ημερομηνία ένταξης γνωστοποιείται στους ενδιαφερομένους.

Εάν εντός τριών (3) μηνών από τη συμπλήρωση της ανωτέρω δωδεκάμηνης πραγματικής υπηρεσίας δεν έχει εκδοθεί η σχετική απόφαση του Δ.Σ., η ένταξη πραγματοποιείται αυτοδικαίως από την ημερομηνία συμπλήρωσης της δωδεκάμηνης δοκιμασίας.

Το δόκιμο προσωπικό οφείλει, κατά τη διάρκεια της εκτέλεσης της εργασίας που του ανατίθεται, να εφαρμόζει και να τηρεί όσα ορίζονται στο άρθρο 5 του κεφαλαίου δεύτερου του παρόντος ('Καθήκοντα Προσωπικού'). Επίσης, στο δόκιμο προσωπικό εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 6 του ίδιου κεφαλαίου, με εξαίρεση τη δευτεροβάθμια παιδαγωγική διαδικασία.

Η σύμβαση εργασίας του δόκιμου προσωπικού λύεται με απόφαση του Δ.Σ. ή του εξουσιοδοτούμενου προς αυτό εταιρικού οργάνου είτε κατά τη διάρκεια της περιόδου δοκιμασίας είτε στην περίπτωση που δεν κριθεί κατάλληλος προς ένταξη στο τακτικό προσωπικό, σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία περί καταγγελίας των συμβάσεων εργασίας αορίστου χρόνου, χωρίς καμία άλλη διατύπωση.

Για τους εργαζόμενους αυτής της κατηγορίας εφαρμόζονται οι όροι αμοιβής και εργασίας που προβλέπονται από την εκάστοτε ισχύουσα εθνική γενική συλλογική σύμβαση εργασίας ή την αντίστοιχη ομοιστολογιστική συλλογική σύμβαση εργασίας, στις οποίες, κατά τις διατάξεις του ν. 1876/1990, αυτά υπάγονται σύμφωνα με την ειδικότητα ή το επάγγελμά τους ή, εφόσον είναι ευνοϊκότεροι, οι όροι της εταιρικής σύμβασης εργασίας τους.

Το δόκιμο προσωπικό υπάγεται στον παρόντα Κανονισμό, μόνο όπου αυτό στις επόμενες διατάξεις ορίζεται ρητώς και ειδικώς.

7. Τακτικό προσωπικό:

Η εργασιακή σχέση του προσωπικού που εντάσσεται κατά τα ανωτέρω στην κατηγορία του τακτικού διεπεται πλήρως από τον παρόντα Κ.Ε.Π.Ο.Α. από του χρόνου της εν λόγω ένταξης.

Οι συμβάσεις εργασίας του τακτικού προσωπικού είναι αορίστου χρόνου και μπορούν να λυθούν με καταγγελία εκ μέρους της Εταιρείας, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος Κανονισμού.

Οι θέσεις τακτικού προσωπικού προσδιορίζονται από τις εκάστοτε πάγιες ανά κλάδο και ειδικότητα ανάγκες,

Κανονισμό Εργασίας και την επιχειρηματική δομή της Εταιρείας.

Το ωρARIO του τακτικού προσωπικού, που εργάζεται σε περιφερειακούς σταθμούς και σε πρακτορεία τελετικού, μπορεί να καθορίζεται από την Εταιρεία ως συνεχές ή διακεκομμένο ανάλογα με τις υπηρεσιακές ανάγκες της.

Οι αποδοχές και λοιποί όροι εργασίας του τακτικού προσωπικού καθορίζονται από τον παρόντα Κανονισμό Εργασίας, από τις εκάστοτε ισχύουσες συλλογικές συμβάσεις εργασίας στις οποίες, κατά τις διατάξεις του ν. 1576/1990, αυτοί υπάγονται και ιδίως από τις επιχειρησιακές συλλογικές συμβάσεις που υπογράφει η Εταιρεία με την πλέον αντιπροσωπευτική συνδικαλιστική οργάνωση.

ΑΡΘΡΟ 4

Προϋποθέσεις πρόσληψης - πιστοποιητικά - ατομικοί φακέλοι

α) Για να προσληφθεί κάποιος ως δόκιμος πρέπει:

1) Να έχει τα απαιτούμενα γενικά ή ειδικά προσόντα που θα καθορίζονται εκάστοτε από την Εταιρεία ή απαιτούνται από το νόμο για τη συγκεκριμένη θέση ή απασχόληση.

2) Να έχει εκπληρώσει τις στρατιωτικές του υποχρεώσεις ή να έχει νόμιμα απαλλαγεί από αυτές.

3) Να μην έχει καταδικασθεί ή να δικάζεται για κακούργημα ή πλημμελημα που συνεπάγεται στέρηση των πολιτικών του δικαιωμάτων. Να μην έχει καταδικασθεί τελεσίδικα σε οποιαδήποτε ποινή για αδικήματα κλοπής, υπεξαίρεσης, απάτης, εκβίασης, πλαστογραφίας, απιστίας, δωροδοκίας ή δωροληψίας, παράβασης καθήκοντος ή για εγκλήματα κατά των ηθών ή περί το νόμισμα. Επίσης, να μην τελεί υπό απαγόρευση ή δικαστική αντίληψη.

β) Οι υποψήφιοι για πρόσληψη στο δόκιμο προσωπικό σφειλουν να προσκομίζουν στην Υπηρεσία Προσωπικού τα απαιτούμενα κάθε φορά από την Εταιρεία πιστοποιητικά, μέσα στον καθορισμένο από την προκήρυξη χρόνο.

γ) Επιπλέον των απαιτούμενων από τις διάφορες διευθύνσεις ή υπηρεσίες πιστοποιητικών, τίτλων σπουδών κ.λπ., όλα οι υποψήφιοι για πρόσληψη σφειλουν να προσκομίσουν οπωσδήποτε στην Υπηρεσία Προσωπικού τα παρακάτω πιστοποιητικά, πρωτότυπα ή σε επικυρωμένο αντίγραφο, το αργότερο μέχρι την καθορισμένη ημερομηνία:

1) Αληθινή πράξη γέννησης.

2) Αληθινή πράξη γάμου.

3) Αληθινή πράξη γέννησης τέκνων.

4) Αντίγραφο Παινικού Μητρώου.

5) Πιστοποιητικό στρατολογικής κατάταξης Τύπου Α.

6) Τίτλους σπουδών.

7) Πιστοποιητικά προϋπηρεσίας, στο οποία να φαίνεται η διάρκεια, η ειδικότητα και η σχέση εργασίας, καθώς και το ασφαλιστικό του βιβλιário για την ασφαλιστική της προϋπηρεσίας του αυτής.

8) Υπεύθυνη δήλωση του ν. 1599/1986, η οποία πρέπει να περιέχει τα στοιχεία ταυτότητας, τον αριθμό φορολογικού μητρώου, την ακριβή διεύθυνση και τον αριθμό τηλεφώνου και να βεβαιώνει για τη γνησιότητα

των όσων δηλώθηκαν.

δ) Ψευδείς δηλώσεις ή απόκρυψη στοιχείων κατά την πρόσληψη θεωρούνται σοβαρά παραπτώματα για τα οποία δικαιολογείται η καταγγελία της σύμβασης εργασίας, οποτεδήποτε και αν διαπιστωθούν.

ε) Όλο το προσωπικό σφειλει να γνωστοποιεί εγγράφως στην Υπηρεσία Προσωπικού κάθε μεταβολή της οικογενειακής καταστάσεως π.χ. γάμο, διάζευξη, γέννηση τέκνου, γάμου του τέκνου κ.λπ., το αργότερο μέσα σε τριάντα (30) ημέρες από την πραγματοποίηση του γεγονότος.

στ) Η ηλικία αποδεικνύεται από τα κατά τα παραπάνω υποβληθέντα στοιχεία του εργαζόμενου.

ζ) Το προσωπικό πρέπει να γνωστοποιεί αμέσως στην Υπηρεσία Προσωπικού κάθε αλλαγή διεύθυνσεως της κατοικίας του και τον αριθμό τηλεφώνου του. Κάθε κοινοποίηση εταιρικού εγγράφου στα προσωπικά θεωρείται ότι έχει γίνει νόμιμα, εφόσον έγινε στη διεύθυνση κατοικίας που έχει δηλωθεί. Άρνηση του προσωπικού να γνωστοποιήσει προς την υπηρεσία του την ακριβή διεύθυνσή του και τον αριθμό του τηλεφώνου του συνιστά σοβαρό πειθαρχικό παράπτωμα και επισύρει ανάλογες πειθαρχικές ποινές.

η) Στην Εταιρεία τηρούνται ατομικοί φακέλοι του προσωπικού από την αρμοδια Υπηρεσία Προσωπικού, όπου περιέχονται όλες οι υπηρεσιακές μεταβολές και η εν γένει υπηρεσιακή κατάσταση αυτού. Το περιεχόμενο του ατομικού φακέλου είναι απολύτως προσωπικό και απόρρητο έναντι παντός τρίτου, εκτός από τον ίδιο τον εργαζόμενο, ο οποίος δικαιούται, μετά την υποβολή σχετικής αίτησης στη διεύθυνση προσωπικού, να λαμβάνει γνώση αυτού.

θ) Σε κάθε προσληθισθέντο χορηγείται αντίγραφο του παρόντος Κανονισμού, τούτος δε δηλώνει εγγράφως πριν την ανάληψη υπηρεσίας ότι γνωρίζει και αποδέχεται ανεπιφύλακτα το περιεχόμενό του, δεν είναι δε δυνατόν στο μέλλον να επικαλεσθεί άγνοια αυτού.

ι) Οι προϋποθέσεις πρόσληψης των μαθητευομένων και του έκτακτου προσωπικού, καθώς και τα απαιτούμενα πιστοποιητικά και η λοιπή διαδικασία πρόσληψης αυτών ορίζονται με την εκάστοτε σχετική απόφαση του Δ.Σ. της Εταιρείας. Σε κάθε περίπτωση θα πρέπει να μην έχει καταδικασθεί ή να δικάζεται για αδικήματα που αναφέρονται στην παράγραφο α1.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ

Καθήκοντα προσωπικού και πειθαρχικό δίκαιο

ΑΡΘΡΟ 5

Καθήκοντα προσωπικού

1. Γενικά:

Τα προσωπικά όλων των κατηγοριών (συμπεριλαμβανομένων των μαθητευομένων, των εκτάκτων, των δόκιμων, στα μέτρα που συμβιβάζεται με το χαρακτήρα της σχέσης τους και το περιεχόμενο της ατομικής τους σύμβασης) σφειλει ιδιαίτερα:

α) Να τηρεί τον παρόντα Κανονισμό, του οποίου άγνοια δεν μπορεί να επικαλεστεί, καθώς και τις οδηγίες, εγκυκλίους, εντολές και Μόνιμες Οδηγίες της Διοικήσεως (Μ.Ο.Δ.).

β) Να εκτελεί με επιμέλεια την υπηρεσία που του ανατίθεται και να προάγει και να προσπαζείται τα συμφέροντα της Ο.Α., υπηρετώντας ευσυνειδήτητα αυτά. Ειδικότερα οφείλει να προσέρχεται εμπροθέσμως στον τόπο εργασίας για την εγκαίρως ανάληψη υπηρεσίας και να τηρεί πιστά το εκάστοτε εφαρμοζόμενο ωράριο εργασίας.

γ) Να διαφυλάσσει το επαγγελματικό και υπηρεσιακό απόρρητο και να τηρεί απόλυτη εχεμύθεια για όλες τις υπηρεσιακές υποθέσεις και ως προς οτιδήποτε αφορά την άσκηση των καθηκόντων του και γενικά οτιδήποτε περιέρχεται σε γνώση του κατά την άσκηση ή επασφαλισμένη της άσκησης των καθηκόντων του, τόσο κατά τη διάρκεια της απασχόλησής του όσο και μετά την αποχώρησή του από την Εταιρεία.

δ) Να μην απομακρύνεται κατά τη διάρκεια της εργασίας από την υπηρεσία του, χωρίς άδεια του αρμόδιου Διευθυντή ή άλλου εξουσιοδοτημένου προς τούτο υπηρεσιακού οργάνου.

ε) Να συμπεριφέρεται ευγενικά και πρόθυμα προς εξυπηρέτηση των συναλλασσομένων με την Εταιρεία και ιδιαίτερα στο επιβατικό κοινό και να επιδεικνύει πνεύμα συνεργασίας με τους συναδέλφους του.

στ) Να υπερασπίζεται και να διαφυλάττει την κανονική λειτουργία της υπηρεσίας, ώστε να μη βλάπται τα συμφέροντα της Εταιρείας. Ειδικότερα, να εκτελεί την εργασία του σεβόμενο τα περιουσιακά στοιχεία της Εταιρείας, των οποίων του έχει ανατεθεί η χρήση, η λειτουργία ή η φύλαξη.

Στην ατομική σύμβαση εργασίας του έκτακτου και δόκιμου προσωπικού είναι δυνατόν να προβλέπονται περαιτέρω υποχρεώσεις, οι οποίες συνδέονται με τη συγκεκριμένη θέση ή εργασία του εργαζόμενου.

Το δικαίωμα συνδικαλιστικής δράσης ασκείται ελεύθερα εντός των ορίων που τίθενται από το Σύνταγμα και τους νόμους.

2. Τήρηση ιεραρχίας:

α) Το προσωπικό είναι υποχρεωμένο να αναφέρεται ιεραρχικά μέσω του άμεσα Προϊσταμένου του, υποβάλλοντας σε αυτόν κάθε αίτηση, αναφορά ή παραπονο για κάθε θέμα.

β) Εάν παρέλθει χρονικό διάστημα μεγαλύτερο από ένα (1) μήνα από την ημερομηνία υποβολής της αναφοράς και ο ενδιαφερόμενος δεν λαβεί απάντηση, μπορεί να απευθυνθεί απευθείας στη Διοίκηση.

3. Απαγορεύσεις:

Απαγορεύεται στο προσωπικό:

α) Η απασχόληση κατά τις ώρες εργασίας σε προσωπικές ή ξένες προς το έργο του ασχολίες.

β) Κάθε απασχόληση ή συμμετοχή με ή χωρίς αμοιβή, σε ομοειδείς ή ανταγωνιστικές προς την Εταιρεία επιχειρήσεις, όπως και σε πρακτορεία ταξιδίων ή άλλες συναφείς τουριστικές επιχειρήσεις και σε επιχειρήσεις συναφείς με τα προϊόντα και τις δραστηριότητες της Εταιρείας.

γ) Η απασχόληση υφιστάμενου από ιεραρχικά ανώτερο σε εργασίες ξένες προς την υπηρεσία κατά τη διάρκεια του ωραρίου εργασίας ή και μετά από αυτό.

δ) Να δέχεται δώρα ή να εξασφαλίζει άμεσα ή έμμεσα υπέρ αυτού ή των οικείων του ωφελήματα κάθε φύσεως από την άσκηση των υπηρεσιακών του καθηκόντων.

ε) Να παρέχει οποιαδήποτε πληροφορία για υποθέσεις της Εταιρείας, οι οποίες μπορεί να προκαλέσουν βλάβη

στα συμφέροντά της, χωρίς προηγούμενη ενημέρωση να έγκριση από τα αρμόδια όργανα της Εταιρείας.

στ) Στην ατομική σύμβαση, εργασίας του έκτακτου και δόκιμου προσωπικού είναι δυνατόν να προβλέπονται περαιτέρω απαγορεύσεις, οι οποίες συνδέονται με τη συγκεκριμένη θέση ή εργασία του εργαζόμενου.

ΑΡΘΡΟ 6

Πειθαρχικά παραπτώματα - Ποινές - Πειθαρχική διαδικασία

Α. Πειθαρχικά παραπτώματα:

1. Κάθε υπαίτια πράξη ή παράλειψη υπηρεσιακού καθήκοντος που μπορεί να καταλογισθεί αποτελεί πειθαρχικό παράπτωμα.

Η έννοια του υπηρεσιακού καθήκοντος προσδιορίζεται από:

α) τις διατάξεις της κείμενης νομοθεσίας,

β) τις διατάξεις του παρόντος Κανονισμού,

γ) τις επιβαλλόμενες στο προσωπικό υποχρεώσεις από τις συμβάσεις εργασίας.

δ) τις κάθε φορά εκδιδόμενες οδηγίες, εντολές και εγκυκλίους της Διοίκησης και των αρμοδίων οργάνων της Εταιρείας, καθώς και από τα εγχειρίδια της Εταιρείας.

2. Πειθαρχικά παραπτώματα ενδεκτικά αναφερόμενα είναι τα ακόλουθα:

α. Η αδικαιολόγητα μη έγκαιρη προσέλευση στην εργασία ή καθυστέρηση στην ανάληψη της εργασίας ή διακοπή της εργασίας πριν την κανονική ή αποχώρηση από την εργασία χωρίς άδεια ή μη έγκαιρη προσέλευση ταυτόχρονα με τη λήξη της άδειας που έχει χορηγηθεί.

β. Η αυθαίρετη και αδικαιολόγητη απουσία από το υπηρεσιακό καθήκοντα, η μη έγκαιρη ή πληρωμένη εκτέλεση της οφειλόμενης υπηρεσίας.

γ. Η άρνηση εκτέλεσης ή η αδικαιολόγητη παρέκκλιση από την εκτέλεση των υπηρεσιακών εντολών και οδηγιών της υπηρεσίας.

δ. Κάθε φθαρτά υλικού της Εταιρείας από συντήρηση ή κακή χρήση ή αμέλεια στη φύλαξη και συντήρηση αυτού, όπως και η χρησιμοποίηση αυτού για σκοπούς ιδιοτελείς ή ξένους προς την υπηρεσία.

ε. Η ανάρμοστη, απρεπής, εριστική ή βάνουση συμπεριφορά προς τα όργανα της Εταιρείας, προς τους συναδέλφους ή προς τους συναλλασσόμενους με την Εταιρεία και ιδιαίτερα στο επιβατικό κοινό.

στ. Η μη τήρηση της οφειλόμενης εχεμύθειας σχετικά με την Εταιρεία.

ζ. Η διάπραξη ανταγωνιστικών προξενών.

η. Η χρησιμοποίηση υπηρεσιακών πληροφοριών, στοιχείων και υλικών για την αποκόμιση προσωπικού οφέλους.

θ. Η χρησιμοποίηση τρίτων προσώπων για απόκτηση υπηρεσιακής εύνοιας ή πρόκληση ή ματαιωση εντολής της υπηρεσίας, η αποδοχή από υπάλληλα οποιασδήποτε μορφής εύνοιας προερχόμενης από πρόσωπα, των οποίων τις υποθέσεις διαχειρίζεται ή πρόκειται να διαχειριστεί.

ι. Οποιαδήποτε ενέργεια μπορεί να επιφέρει δυσφήμιση της Εταιρείας ή του προσωπικού της.

ια. Κάθε υπαίτια πράξη ή παράλειψη που μπορεί να επιφέρει ζημιά, υλική ή ηθική, στην Εταιρεία.

β. Κάθε πράξη που συνιστά υπέρβαση δικαιοδοσίας
 γ. Εμφάνιση κατά τη διάρκεια της εργασίας που ελέγχεται με τις εταιρικές εντολές.

δ. Η παραβίαση των κανόνων ασφαλείας και υγιεινής της εργασίας και ασφάλειας των πτήσεων.

ε. Οποιαδήποτε πράξη η οποία ταυτόχρονα αποτελεί και ποινικό αδίκημα, εφόσον διαπραχθεί κατά την εκτέλεση της εργασίας ή εντός του χώρου και χρόνου της εκτέλεσης της εργασίας.

στ. Η αποσίωπηση και μη αναφορά πειθαρχικών παραβάσεων, ιδιαίτερα δε από τους προϊσταμένους.

Β. Πειθαρχικές ποινές:

1. Για τα πειθαρχικά παραπτώματα επιβάλλονται οι ακόλουθες ποινές:

α) Έγγραφη παρατήρηση.

β) Έγγραφη επίπληξη.

γ) Πρόστιμο μέχρι ποσοστού 25% κατά ανώτατο όριο επί του μηνιαίου μισθού.

δ) Υποχρεωτική αποχή από την εργασία μέχρι είκοσι (20) ημέρες για κάθε ημερολογιακό έτος. Στην περίπτωση αυτή καταβάλλεται το 25% των τακτικών αποδοχών του διαστήματος της υποχρεωτικής αποχής.

2. Οι παραπάνω πειθαρχικές ποινές επιμετρούνται ανάλογα με τη βαρύτητα του παραπτώματος που διαπράχθηκε, αφού ληφθούν υπόψη η προσωπικότητα του κρινόμενου, καθώς και οι συνθήκες κάτω από τις οποίες αυτό διαπράχθηκε.

3. Η υποτροπή θεωρείται σαν ιδιαίτερα επιβαρυντική πράξη για την επιβολή της ποινής.

4. Κανείς δεν δίνεται για δεύτερη φορά για το ίδιο πειθαρχικό παράπτωμα για το οποίο έχει ήδη κριθεί. Για περισσότερα πειθαρχικά παραπτώματα που συνεκδικάζονται επιβάλλεται μία πειθαρχική ποινή κατά συγχώνευση.

5. Η επιβολή της υποχρεωτικής αποχής από την εργασία προϋποθέτει υποτροπή του εργαζομένου σε σοβαρό πειθαρχικό παράπτωμα. Κατά τη διάρκεια της υποχρεωτικής αποχής ο εργαζόμενος οφείλει να απέχει από την άσκηση των υπηρεσιακών του καθηκόντων λαμβάνοντας μόνο το 25% των τακτικών αποδοχών του χρόνου αποχής. Δεν επιτρέπεται για κανένα λόγο δικοπή του χρόνου έκπληξης της ποινής. Ο χρόνος έκπληξης της ποινής καθορίζεται από την αρμόδια Διεύθυνση, μέσα σε εύλογο χρόνο από την επιβολή αυτής.

6. Το πρόστιμο παρακρατείται από τις μηνιαίες αποδοχές του εργαζομένου και αποδίδεται στο ΤΕΑΠΔΕ.

7. Ιπτάμενο Προσωπικό, που τιμωρείται από την Υ.Π.Α. σε προσωρινή αναταλή της ισχύος του πτυχίου του, στερείται του 25% των αποδοχών του διαστήματος της ποινής.

8. Σε περιπτώσεις ανεπάρκειας επαγγελματικής επίδοσης, αεροπορικού επεισοδίου ή ατυχήματος ή σοβαρού πειθαρχικού παραπτώματος που έχει σχέση με την εκτέλεση και την ασφάλεια των πτήσεων, ο ιπτάμενος δύναται να τεθεί υποχρεωτικά εκτός πτήσεων με απόφαση του Δ.Π.Ε. ή του νόμου αναπληρωτή του, μέχρις ότου διερευνηθεί η υπόθεση.

9. Η Εταιρεία ανεξάρτητα από την κίνηση της πειθαρχικής διαδικασίας και την επιβολή ή μη ποινής, διατηρεί πάντοτε σε κάθε περίπτωση το δικαίωμα να καταγγείλει τη σύμβαση εργασίας του προσωπικού της

ή να θεωρήσει, εάν συντρέχουν τα περιστατικά, ότι η σύμβαση εργασίας λύθηκε στη συγκεκριμένη περίπτωση με καταγγελία εκ μέρους του εργαζομένου, πρώτιστα τη σχετική διαδικασία του παρόντος Κανονισμού.

Η παράγραφος αυτή δεν αφορά τους Ι.Θ.Δ.

Γ. Πειθαρχική διαδικασία - Πειθαρχικά όργανα:

Τον πειθαρχικό έλεγχο ασκεί ο ιεραρχικά ανώτερος του Προϊσταμένου στην υπηρεσία του οποίου υπηρετεί ο εργαζόμενος που υπέπεσε σε πειθαρχικό παράπτωμα και μάλιστα εντός πέντε (5) εργάσιμων ημερών από την ημερομηνία κατά την οποία έλαβε γνώση του παραπτώματος.

1. Κλήση σε απολογία:

α) Καμία πειθαρχική ποινή δεν επιβάλλεται χωρίς την προηγούμενη κλήση σε απολογία του εγκαλουμένου. Στην κλήση πρέπει να αναφέρεται σαφώς το αποδιδόμενο πραγματικό περιστατικό, ο χρόνος και ο τόπος τέλεσής του. Η κλήση σε απολογία κοινοποιείται στον υπάλληλο με απόδειξη και, αν αυτός αρνείται να την παραλάβει ή αγνοείται η διαμονή του, κοινοποιείται με δικαστικό επιμελητή.

β) Ο εγκαλούμενος οφείλει μέσα σε προθεσμία τριών (3) εργάσιμων ημερών, από την επίδοση σε αυτόν της κλήσης σε απολογία, να υποβάλει έγγραφη απολογία ή να ζητήσει έγγραφως να απολογηθεί προφορικά, δικαιούμενος να ζητήσει οποιοδήποτε σχετικό, με το αποδιδόμενο σε αυτόν παράπτωμα, στοιχείο και να προτείνει μάρτυρες για εξέταση. Στην παραπάνω προθεσμία δεν υπολογίζονται οι ημέρες απουσίας εκτός βίας, οι ημέρες κανονικής άδειας, οι ημέρες ασθενείας και οι ημέρες που αποδεδειγμένα οφείλονται σε ανώτερα βία, εφόσον οι παραπάνω αιτίες προϋπήρχαν της κλήσης σε απολογία.

γ) Η άρνηση ή μη εμπρόθεσμη υποβολή απολογίας από μέρους του εγκαλουμένου, όταν η κλήση έχει επιδοθεί αποδεδειγμένα, δεν εμποδίζει την έκδοση απόφασης. Η πειθαρχική διαδικασία πρέπει να κινηθεί μέσα σε ένα μήνα από την τέλεση του πειθαρχικού παραπτώματος και να ολοκληρωθεί εντός τριών (3) μηνών.

δ) Εφόσον ο ασκών την πειθαρχική δίωξη κρίνει ότι η ενεχή του εγκαλουμένου δεν αποδεκνύεται από τα υπάρχοντα στοιχεία ή ότι ευθύνονται και άλλα πρόσωπα, μπορεί να διατάξει τη διεξαγωγή δικοπνητής εξέτασης, για πληρέστερη διερεύνηση της υπόθεσης. Η διενέργεια δικοπνητής εξέτασης είναι υποχρεωτική για παραπτώματα που μπορούν να επισύρουν ποινή, υποχρεωτικής αποχής από την εργασία. Η έρευνα ανατίθεται σε υπάλληλο της Εταιρείας με βαθμό ανώτερο από αυτόν του κρινόμενου υπαλλήλου, ο οποίος δεν υπηρετεί στην ίδια οργανωτική μονάδα.

ε) Για πειθαρχικά παραπτώματα του Ιπτάμενου Προσωπικού που συνδέονται με την ασφάλεια των πτήσεων, η υπόθεση εισάγεται απευθείας, με εισήγηση του Διευθυντή Πτητικής Εκμεταλλεύσεως, στο Πειθαρχικό Συμβούλιο Ιπταμένων, το οποίο στη συγκεκριμένη περίπτωση συνεδράζει ως Ειδικό Πειθαρχικό Συμβούλιο, με την προβλεπόμενη από τον παρόντα Κανονισμό σύνθεση και αποφασίζει σε πρώτο και τελευταίο βαθμό. Εκτός για τους Ιπτάμενους Χειριστές η σύνθεση του Ειδικού Πειθαρχικού Συμβουλίου αποτελείται από το Δ.Π.Ε., το Γενικό Αρχιχειριστή και τον αντίστοιχο Αρχιχειριστή Σιγνούς.

α) Ο Διευθύνων Σύμβουλος ή το εξουσιοδοτημένο από αυτόν όργανο μπορεί σε οποιοδήποτε στάδιο της πειθαρχικής διαδικασίας να θεσπίσει σε διαθεσιμότητα τον εγκαλούμενο, εφόσον κρίνει ότι αυτός δεν πρέπει να παραμείνει στη θέση του κατά τη διάρκεια της πειθαρχικής διαδικασίας είτε λόγω της φύσης του παραπτώματος είτε λόγω της απροσκήπισης διεξαγωγής της διενεργούμενης διοικητικής εξέτασης. Ο τίθμενος σε διαθεσιμότητα διατηρεί κατά τη διάρκεια της παραμονής του εκτός υπηρεσίας όλα τα δικαιώματα και όλες τις υποχρεώσεις που πηγάζουν από την εργασιακή του σχέση.

2. Επιβολή πειθαρχικής ποινής:

α) Η πειθαρχική ποινή επιβάλλεται με έγγραφο του αρμόδιου διευθυντή ή του νόμου αναπληρωτή του και κοινοποιείται στην Υπηρεσία Προσωπικού για καταχώριση στον ατομικό φάκελο του εγκαλουμένου.

Η απόφαση για επιβολή πειθαρχικής ποινής πρέπει να είναι αιτιολογημένη.

β) Κατά των αποφάσεων επιβολής της πειθαρχικής ποινής της υποχρεωτικής αποχής μπορεί να ασκηθεί έφεση. Η έφεση ασκείται αποκλειστικά ενώπιον του Δευτεροβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου Προσωπικού Εδάφους της Εταιρείας, μέσα σε ανατρεπτική προθεσμία πέντε (5) εργάσιμων ημερών από τη γνωστοποίηση της στον εγκαλούμενο. Στις πέντε (5) ημέρες που αναστέλλονται δεν περιλαμβάνονται οι ημέρες απουσίας εις βάρος οι ημέρες κανονικής άδειας, οι ημέρες ασθένειας και οι ημέρες που αποδεικνυμένα φείλονται σε λόγους ανωτέρας βίας. Ειδικά για το Ιπτόμενο Προσωπικό η έφεση ασκείται αποκλειστικά ενώπιον του Δευτεροβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου Ιπτόμενων, μέσα στην παραπάνω ανατρεπτική προθεσμία.

Αν πράξει απραξία η προθεσμία, η απόφαση γίνεται τελεσίδικη.

γ) Οι πειθαρχικές ποινές της πορτηρήσης, της επιπλήξης και του προστίμου είναι ανέκκλητες.

δ) Η άσκηση έφεσης, καθώς και η προθεσμία άσκησης της αναστέλλει τόσο την εκτέλεση της ποινής όσο και οποιαδήποτε μεταβολή της υπηρεσιακής καταστάσεως του εργαζόμενου μέχρι την έκδοση της απόφασης του αρμόδιου Δευτεροβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου.

3. Δευτεροβάθμιο Πειθαρχικό Συμβούλιο Προσωπικού Εδάφους:

α) Το Συμβούλιο συγκροτείται από το Διευθύνοντα Σύμβουλο ή το εξουσιοδοτούμενο από αυτόν όργανο, προκειμένου να αποφασίζει επί της έφεσης κατά της επιβληθείσας ποινής υποχρεωτικής αποχής από την εργασία. Το Συμβούλιο έχει τριμελή σύνθεση, αποτελούμενο από ένα μέλος του Δ.Σ. της Εταιρείας, ως Πρόεδρος αυτού από ένα Διευθυντή, που ορίζεται από τη Διοίκηση και δεν μπορεί να είναι ο ασκούν την πειθαρχική δίωξη και από έναν εκπρόσωπο της ΟΣΠΑ. Χρήη Γραμματέα εκτελεί υπαλλήλος οριζόμενος από το Διευθύνοντα Σύμβουλο ή το εξουσιοδοτημένο από αυτόν όργανο.

β) Το Συμβούλιο βόσκειται σε οπαρτίο με την παρουσία δύο (2) τουλάχιστον μελών, εφόσον έχει εμπρόθεσμα γνωστοποιηθεί και εγγράφως η ημερομηνία σύγκλησής του στα μέλη αυτού. Οι αποφάσεις του Συμβουλίου λαμβάνονται κατά πλειοψηφία. Σε περίπτωση ισοψηφίας υπερισχει η ψήφος του Προέδρου.

γ) Το Συμβούλιο σφείλει να κλέσει σε προφορική εξέταση τον προσφεύγοντα, όπως και δύο (2) μάρτυρες, και ανώτατο όριο, που υποδεικνύονται στο αυτόν.

Το Συμβούλιο μπορεί να προβεί σε οποιοδήποτε ενέργεια την οποία κρίνει χρήσιμη, για την εξέυρεση της αλήθειας και το σχηματισμό γνώμης, σχετικά με την ευθύνη ή όχι του προσφεύγοντα.

δ) Το Πρακτικά των Συνεδριάσεων συντάσσονται από το Γραμματέα και υπογράφονται από τον Πρόεδρο και τα μέλη. Σε περίπτωση αρνήσεως μέλους να υπογράψει, αρκεί για το κύρος της αποφάσεως η υπογραφή από τον Πρόεδρο και το Γραμματέα.

ε) Η απόφαση του Πειθαρχικού Συμβουλίου είναι άμεσο εκτελεστή.

4. Δευτεροβάθμιο Πειθαρχικό Συμβούλιο Ιπτόμενου Προσωπικού:

α) Το Ιπτόμενο Προσωπικό στο οποίο έχει επιβληθεί η πειθαρχική ποινή της υποχρεωτικής αποχής μπορεί να ασκήσει έφεση κατά της απόφασης μέσα σε πέντε (5) εργάσιμες ημέρες από τη γνωστοποίηση της αποφάσεως ενώπιον του Δευτεροβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου Ιπτόμενων, το οποίο συγκροτείται:

- Από το Διευθύνοντα Σύμβουλο ή τον αναπληρωτή του ως Πρόεδρο.

- Από ένα (1) μέλος του Δ.Σ.

- Από το Διευθυντή Πτητικής Εκμεταλλεύσεως ή τον αναπληρωτή του.

- Από το Γενικό Αρχιχειριστή ή τον Αρχιμηχανικό ή τον Αρχιπρόνοστη ή τους αναπληρωτές τους.

- Από έναν εκπρόσωπο της Υ.Π.Α.

- Από έναν εκπρόσωπο του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

- Από έναν εκπρόσωπο των Ιπτόμενων σωματείων (ΕΧΠΑ - ΕΙΜ - ΕΙΣΦ) κατά περίπτωση.

β) Η Υ.Π.Α. και το Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων ορίζουν τους εκπροσώπους τους πέντε (5) τουλάχιστον εργάσιμες ημέρες πριν από την ημερομηνία συνεδρίασης του Συμβουλίου.

Η μη υπόδειξη των εκπροσώπων, όπως και η μη προσέλευση τους δεν αποτελεί κώλυμα στο Συμβούλιο να συνεδριάσει και να αποφασίσει νομίμως δια των υπολοίπων μελών του.

Χρήη Γραμματέα ασκεί υπαλλήλος της Εταιρείας οριζόμενος από το Διευθύνοντα Σύμβουλο ή το εξουσιοδοτημένο από αυτόν όργανο.

γ) Το Συμβούλιο βόσκειται σε οπαρτίο με την παρουσία τριών (3) τουλάχιστον μελών του, εφόσον έχει εμπρόθεσμα γνωστοποιηθεί στα μέλη του η ημερομηνία σύγκλησής του. Η γνωστοποίηση γίνεται εγγράφως από τον Πρόεδρο αυτού δεκα (10) τουλάχιστον εργάσιμες ημέρες πριν από την ημερομηνία σύγκλησής του.

δ) Οι αποφάσεις του Συμβουλίου λαμβάνονται κατά πλειοψηφία και σε περίπτωση ισοψηφίας υπερισχει η ψήφος του Προέδρου.

ε) Το Συμβούλιο κατά την ελεύθερη αυτού κρίση μπορεί να προβεί σε κάθε ενέργεια, την οποία κρίνει χρήσιμη για την εξέυρεση της αλήθειας και το σχηματισμό γνώμης σχετικά με την ευθύνη ή μη του προσφεύγοντα και να εξετάσει κατ' ανώτατο όριο δύο (2) μάρτυρες, ο οποίοι υποδεικνύονται από τον προσφεύγοντα. Κατά την εκδίκαση έχουν δικαίωμα συμμετοχής εκπρόσωπος της ΕΧΠΑ ή ΕΙΜ ή ΕΙΣΦ κατά περίπτωση, καθώς και ο προϊστάμενος που άσκησε την πειθαρχική δίωξη.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ
20 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1991

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
128

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΡΟΕΔΡΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

- α) Εξόδος της Δημόσιας Επιχείρησης Ηλεκτρισμού (ΔΕΗ) από το δημόσιο τομέα. 1
- β) Εξόδος του Οργανισμού Τηλεπικοινωνιών Α.Ε. (ΟΤΕ) από το δημόσιο τομέα. 2
- γ) Εξόδος Ολυμπιακής Αεροπορίας Α.Ε. από το δημόσιο τομέα. 3

ΠΡΟΕΔΡΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 360 (1)

Εξόδος της Δημόσιας Επιχείρησης Ηλεκτρισμού (ΔΕΗ) από το δημόσιο τομέα.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις του άρθρου 30 του Ν. 1914/1990 «Εκσυγχρονισμός και ανάπτυξη του δημόσιου τομέα και της κεφαλαιαγοράς, φορολογικές ρυθμίσεις και άλλες διατάξεις» (Α' 178) όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 22 του Ν. 1947/1991 «Απλοποίηση φορολογικών διαδικασιών και άλλες ρυθμίσεις» (Α' 70).

2. Την αριθ. 520/1991 γνωμοδότηση του Συμβουλίου Επιχειρήσεων, μετά από πρόταση του Υπουργικού Συμβουλίου, αποφασίζουμε:

Άρθρο 1

Από την ημερομηνία που αρχίζει να ισχύει το παρόν, η Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού (ΔΕΗ) πάύει να υπάγεται στις διατάξεις που ισχύουν για το δημόσιο τομέα, με την επιφύλαξη διατήρησης της διάταξης της παρ. 2 του άρθρου 30 του Ν. 1914/1990 και των ακόλουθων ρυθμίσεων:

α) Ο καθορισμός των τιμολογίων ή των οποιωνδήποτε τελών, δικαιωμάτων και επιβαρύνσεων που επιβάλλονται από την ΔΕΗ σε εκείνους που κάνουν χρήση των υπηρεσιών της συνεχίζει να υπόκειται σε έγκριση της Επιτροπής Τιμών και Εισοδημάτων. Η Επιτροπή μπορεί να αρνηθεί την έγκριση αν κρίνει ότι η νέα ρύθμιση οφείλεται σε μη ορθολογική διαχείριση της ΔΕΗ, ή σε κακή χρήση της διαθέσιμης θέσης της στην αγορά.

β) Τα χρηματοδοτικά προγράμματα της επιχείρησης υποβάλλονται για έγκριση στο Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας. Η σύνταξη και οι όροι των δανείων εγκρίνονται από τον Υπουργό των Οικονομικών, μόνον εφόσον ζητείται για αυτά η εγγύηση του Ελληνικού Δημοσίου.

γ) Ο Υπουργός Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας διατηρεί την αρμοδιότητα έγκρισης των προγραμμάτων ανάπτυξης της Επιχείρησης, σε ότι αφορά την εναρμόνισή τους με το εκάστοτε ενεργειακό πρόγραμμα του κράτους. Ο ίδιος Υπουργός διατηρεί την αρμοδιότητα της διάταξης σ' αυτά προγραμμάτων που εξυπηρετούν την κοινωνική και

περιφερειακή πολιτική, εφόσον η σχετική οικονομική επιβάρυνση θα καλύπτεται από τον κρατικό προϋπολογισμό, η δε επιχείρηση δεν υποχρεούται να εκτελεί τα προγράμματα αυτά της κοινωνικής και περιφερειακής πολιτικής αν προηγουμένως δεν έχουν εκδοθεί σχετικές αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών και του Υπουργού Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας που να προβλέπουν τις λεπτομέρειες των προγραμμάτων αυτών και της χρηματοδότησής τους.

δ) Η έξοδος της επιχείρησης από το δημόσιο τομέα δεν μεταβάλλει το καθεστώς του οικονομικού ελέγχου της. Τα δικαιώματα του Δημοσίου ως μετόχου της Εταιρείας διατηρούνται και εξοικονομούνται να τα σοκούν οι μέχρι σήμερα αρμόδιοι προς τούτο Υπουργοί.

ε) Η εκτέλεση του ετήσιου προγράμματος της Επιχείρησης παρακολουθείται από το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας.

Άρθρο 2

Όλες οι διατάξεις του παρόντος εφαρμόζονται αναλόγως στις θυγατρικές εταιρείες ή επιχειρήσεις της ΔΕΗ.

Το διάταγμα αυτό ισχύει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Στους Υπουργούς Οικονομικών, Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας αναθέτουμε τη δημοσίευση και εκτέλεση του παρόντος.

Αθήνα, 20 Αυγούστου 1991

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Κ. ΜΗΤΣΙΟΤΑΚΗΣ

ΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΙ
ΤΖΑΝΝΗΣ ΤΖΑΝΝΕΤΑΚΗΣ
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Ι. ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ, Α. ΣΑΜΑΡΑΣ, Ν. ΚΛΕΙΤΟΣ, Ε. ΧΡΗΣΤΟΔΟΥΛΟΥ, Ι. ΠΑΛΛΑΚΟΡΑΣΣΑΣ,
Σ. ΚΟΥΒΕΛΑΣ, Α. ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΣ, Γ. ΣΟΥΡΑΣ, Μ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, Γ. ΣΟΥΦΛΙΑΣ,
Α. ΦΑΡΟΥΔΑ-ΜΠΕΝΑΚΗ, ΑΡΙΣΤ. ΠΑΥΛΙΔΗΣ, Ι. ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ, Θ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ,
Π. ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ, ΑΧ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ, Α. ΑΝΔΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 361 (2)

Εξόδος του Οργανισμού Τηλεπικοινωνιών Ελλάδος Α.Ε. (ΟΤΕ) από το δημόσιο τομέα.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις του άρθρου 30 του Ν. 1914/1990 «Εκσυγχρονισμός και ανάπτυξη του δημόσιου τομέα και της κεφαλαιαγοράς, φορολογικές ρυθμίσεις και άλλες διατάξεις» (Α' 178) όπως τροποποιήθηκε

με το άρθρο 22 του Ν. 1947/1991 «Απλούστευση φορολογικών διαδικασιών και άλλες ρυθμίσεις» (Α' 70).

2. Την αριθ. 519/1991 γνωμοδότηση του Συμβουλίου Επικρατείας, μετά από πρόταση του Υπουργικού Συμβουλίου, αποφασίζουμε:

Άρθρο 1

Από την ημερομηνία που αρχίζει να ισχύει το παρόν Π.Δ. ο Οργανισμός Τηλεπικοινωνιών Ελλάδος Α.Ε. (ΟΤΕ) παύει να υπάγεται στις διατάξεις που ισχύουν για το δημόσιο τομέα, με την επιφύλαξη διατήρησης της διάταξης της παρ. 2 του άρθρου 30 του Ν. 1914/1990 και των ακολούθων ρυθμίσεων:

α) Ο καθορισμός των τιμολογίων ή των οποιωνδήποτε τελών, δικαιωμάτων και επιβαρύνσεων που επιβάλλονται από την επιχείρηση σε εκείνους που κάνουν χρήση των υπηρεσιών της υπόκειται στην έγκριση της Επιτροπής Τιμών και Εισοδημάτων. Η Επιτροπή μπορεί να αρνηθεί την έγκριση αν κρίνει ότι η νέα ρύθμιση οφείλεται σε μη ορθολογική διαχείριση της επιχείρησης, ή σε κακή χρήση της δεσπόζουσας θέσης της στην αγορά.

β) Τα χρηματοδοτικά προγράμματα της επιχείρησης υποβάλλονται για έγκριση στο Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας. Η σύναψη και οι όροι των δανείων εγκρίνονται από τον Υπουργό των Οικονομικών, μόνον εφόσον ζητείται γι' αυτά η εγγύηση του Ελληνικού Δημοσίου.

γ) Ο Υπουργός Μεταφορών και Επικοινωνιών, που κατά τις κείμενες διατάξεις έχει την εποπτεία της επιχείρησης, διατηρεί την αρμοδιότητα της έγκρισης των προγραμμάτων ανάπτυξης της επιχείρησης, σε ό,τι αφορά την αναρμόνισή τους με το εκάστοτε πρόγραμμα του Κράτους. Ο ίδιος Υπουργός διατηρεί το δικαίωμα της ένταξης σε αυτά προγραμμάτων που εξυπηρετούν την κοινωνική και περιφερειακή πολιτική, εφόσον η σχετική οικονομική επιβάρυνση θα καλύπτεται από τον κρατικό προϋπολογισμό, η δε επιχείρηση δεν υποχρεούται να εκτελεί τα προγράμματα αυτά της κοινωνικής και περιφερειακής πολιτικής αν προηγουμένως δεν έχουν εκδοθεί σχετικές κοινές αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών και του Εποπτεύοντος Υπουργού, που να προβλέπουν τις λεπτομέρειες των προγραμμάτων αυτών και της χρηματοδότησής τους.

δ) Η έξοδος της επιχείρησης από το δημόσιο τομέα δεν μεταβάλλει το καθεστώς του οικονομικού ελέγχου της. Τα δικαιώματα του Δημοσίου ως μετόχου διατηρούνται και εξακολουθούν να ασκούν οι μέχρι σήμερα αρμόδιοι προς τούτο Υπουργοί.

ε) Η εκτέλεση του ετήσιου προγράμματος της Επιχείρησης παρακολουθείται από το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας.

Άρθρο 2

Όλες οι διατάξεις του παρόντος Π.Δ. εφαρμόζονται αναλόγως και στις θυγατρικές εταιρείες ή επιχειρήσεις της πιο πάνω επιχείρησης.

Το διάταγμα αυτό ισχύει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Στους Υπουργούς Οικονομικών και Μεταφορών και Επικοινωνιών αναθέτουμε τη δημοσίευση και εκτέλεση του παρόντος διατάγματος.

Αθήνα, 20 Αυγούστου 1991

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ
Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Κ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ
ΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΙ
ΤΖΑΝΝΗΣ ΤΖΑΝΝΕΤΑΚΗΣ
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Ι ΒΑΡΒΙΤΣΙΟΥΤΗΣ Α ΣΑΜΑΡΑΣ Ν ΚΛΕΙΤΟΣ Ε ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ Ι ΠΑΛΛΟΚΡΑΣΙΑΣ
Σ ΚΟΥΒΕΛΑΣ Α ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΣ Γ ΣΟΥΡΛΑΣ Μ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Γ ΣΟΥΦΛΙΑΣ
Α ΦΑΡΟΥΔΑ-ΜΠΕΝΑΚΗ ΑΡΙΣΤ ΠΑΥΛΙΔΗΣ Ι ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ Θ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ
Π ΧΑΤΖΗΜΑΚΟΛΑΟΥ ΑΧ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ Α ΑΝΔΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ Ν ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 362

(3)
Έξοδος Ολυμπιακής Αεροπορίας Α.Ε. από το δημόσιο τομέα.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις του άρθρου 30 του Ν. 1914/1990 «Εκσυγχρονισμός και ανάπτυξη του δημόσιου τομέα και της κεφαλαιαγοράς, φορολογικές ρυθμίσεις και άλλες διατάξεις» (ΕτΚ Α' 178) όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 22 του Ν. 1947/1991 «Απλούστευση φορολογικών διαδικασιών και άλλες ρυθμίσεις» (Α' 70).

2. Την αριθ. 499/1991 γνωμοδότηση του Συμβουλίου Επικρατείας, μετά από πρόταση του Υπουργικού Συμβουλίου, αποφασίζουμε:

Άρθρο 1

Από την ημερομηνία που αρχίζει να ισχύει το παρόν, η Ολυμπιακή Αεροπορία Α.Ε. παύει να υπάγεται στις διατάξεις που ισχύουν για το δημόσιο τομέα, με την επιφύλαξη διατήρησης της διάταξης της παρ. 2 του άρθρου 30 του Ν. 1914/1990 και των ακολούθων ρυθμίσεων:

α) Ο καθορισμός των τιμολογίων εσωτερικού υπόκειται σε έγκριση της Επιτροπής Τιμών και Εισοδημάτων. Η Επιτροπή μπορεί να αρνηθεί την έγκριση αν κρίνει ότι η αναπροσαρμογή οφείλεται σε μη ορθολογική διαχείριση της εταιρείας, ή σε κακή χρήση της δεσπόζουσας θέσης της στην αγορά.

β) Τα χρηματοδοτικά προγράμματα της εταιρείας υποβάλλονται για έγκριση στο Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας. Η σύναψη και οι όροι των δανείων εγκρίνονται από τον Υπουργό Οικονομικών, μόνον εφόσον ζητείται γι' αυτά η εγγύηση του Ελληνικού Δημοσίου.

γ) Ο Υπουργός Μεταφορών και Επικοινωνιών, που κατά τις κείμενες διατάξεις έχει την εποπτεία της εταιρείας, διατηρεί την αρμοδιότητα της έγκρισης των προγραμμάτων ανάπτυξης της εταιρείας, σε ό,τι αφορά την αναρμόνισή τους με το εκάστοτε συγκοινωνιακό πρόγραμμα του Κράτους. Ο ίδιος Υπουργός διατηρεί την αρμοδιότητα της ένταξης σε αυτά προγραμμάτων που εξυπηρετούν την κοινωνική και περιφερειακή πολιτική, εφόσον η σχετική οικονομική επιβάρυνση θα καλύπτεται από τον κρατικό προϋπολογισμό, η δε εταιρεία δεν υποχρεούται να εκτελεί τα προγράμματα αυτά της κοινωνικής και περιφερειακής πολιτικής αν προηγουμένως δεν έχουν εκδοθεί σχετικές κοινές αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών και του Εποπτεύοντος Υπουργού, που να προβλέπουν τις λεπτομέρειες των προγραμμάτων αυτών και της χρηματοδότησής τους.

δ) Η έξοδος της εταιρείας από το δημόσιο τομέα δεν μεταβάλλει το καθεστώς του οικονομικού ελέγχου της. Τα δικαιώματα του Δημοσίου ως μετόχου της Εταιρείας διατηρούνται και εξακολουθούν να τα ασκούν οι μέχρι σήμερα αρμόδιοι προς τούτο Υπουργοί.

ε) Η εκτέλεση του ετήσιου προγράμματος της εταιρείας παρακολουθείται από το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας.

Άρθρο 2

Όλες οι διατάξεις του παρόντος Προεδρικού Διατάγματος αναλόγως και στις θυγατρικές εταιρείες ή επιχειρήσεις της πιο πάνω Εταιρείας.

Το διάταγμα αυτό ισχύει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Στους Υπουργούς Οικονομικών και Μεταφορών και Επικοινωνιών αναθέτουμε τη δημοσίευση και εκτέλεση του παρόντος διατάγματος.

Αθήνα, 20 Αυγούστου 1991

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ
Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Κ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ
ΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΙ
ΤΖΑΝΝΗΣ ΤΖΑΝΝΕΤΑΚΗΣ
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Ι ΒΑΡΒΙΤΣΙΟΥΤΗΣ Α ΣΑΜΑΡΑΣ Ν ΚΛΕΙΤΟΣ Ε ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ Ι ΠΑΛΛΟΚΡΑΣΙΑΣ
Σ ΚΟΥΒΕΛΑΣ Α ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΣ Γ ΣΟΥΡΛΑΣ Μ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Γ ΣΟΥΦΛΙΑΣ
Α ΦΑΡΟΥΔΑ-ΜΠΕΝΑΚΗ ΑΡΙΣΤ ΠΑΥΛΙΔΗΣ Ι ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ Θ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ
Π ΧΑΤΖΗΜΑΚΟΛΑΟΥ ΑΧ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ Α ΑΝΔΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ Ν ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ